

ترجمه
تحت اللفظی

شرک کرم

مولانا محمود حسن شیخ اہلند

تصنیع و بازترجمان و دیرایش

محمد علی کوثر

نشر احسان

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

قرآن کریم

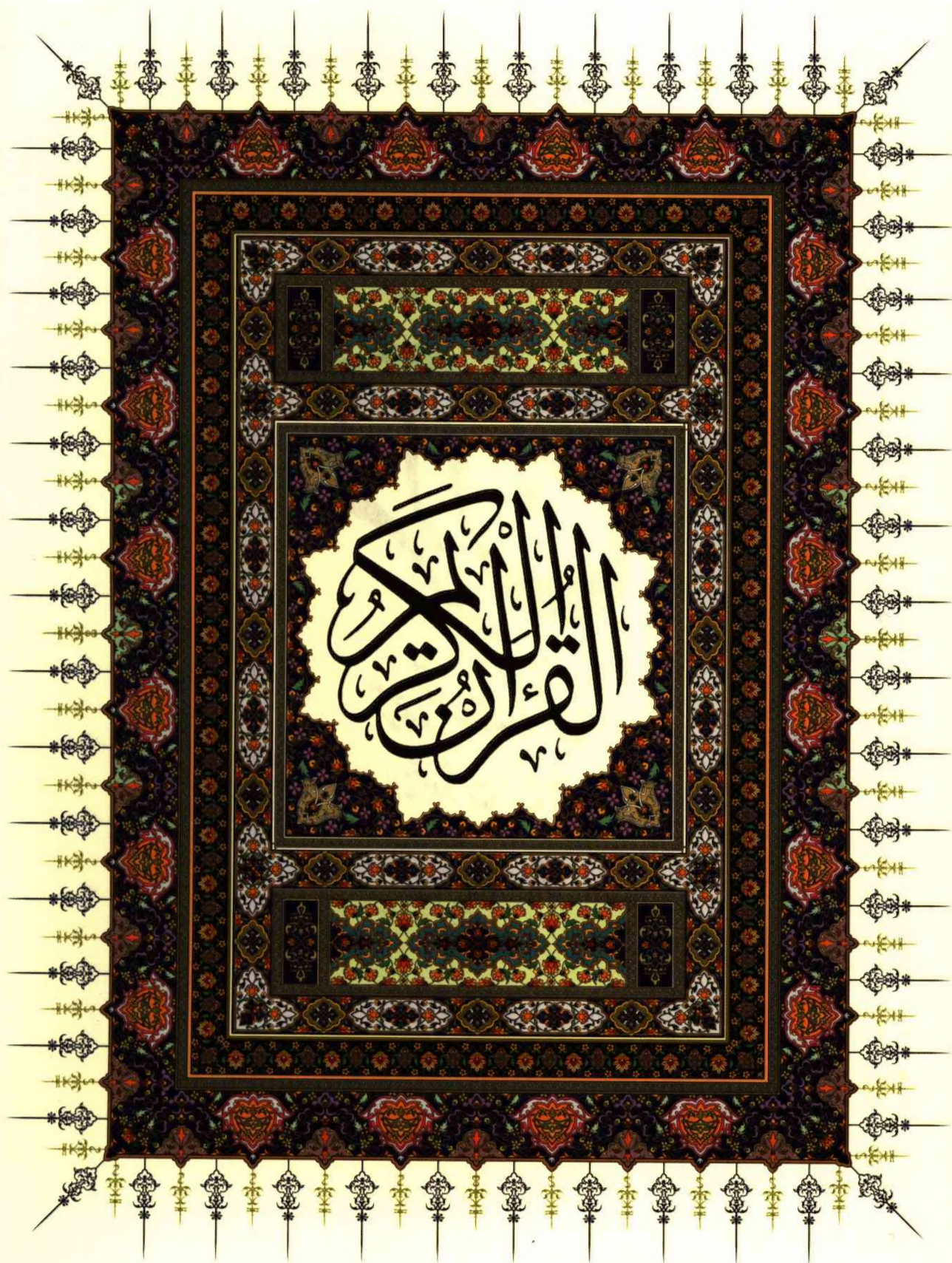
ترجمہ تحت اللفظی

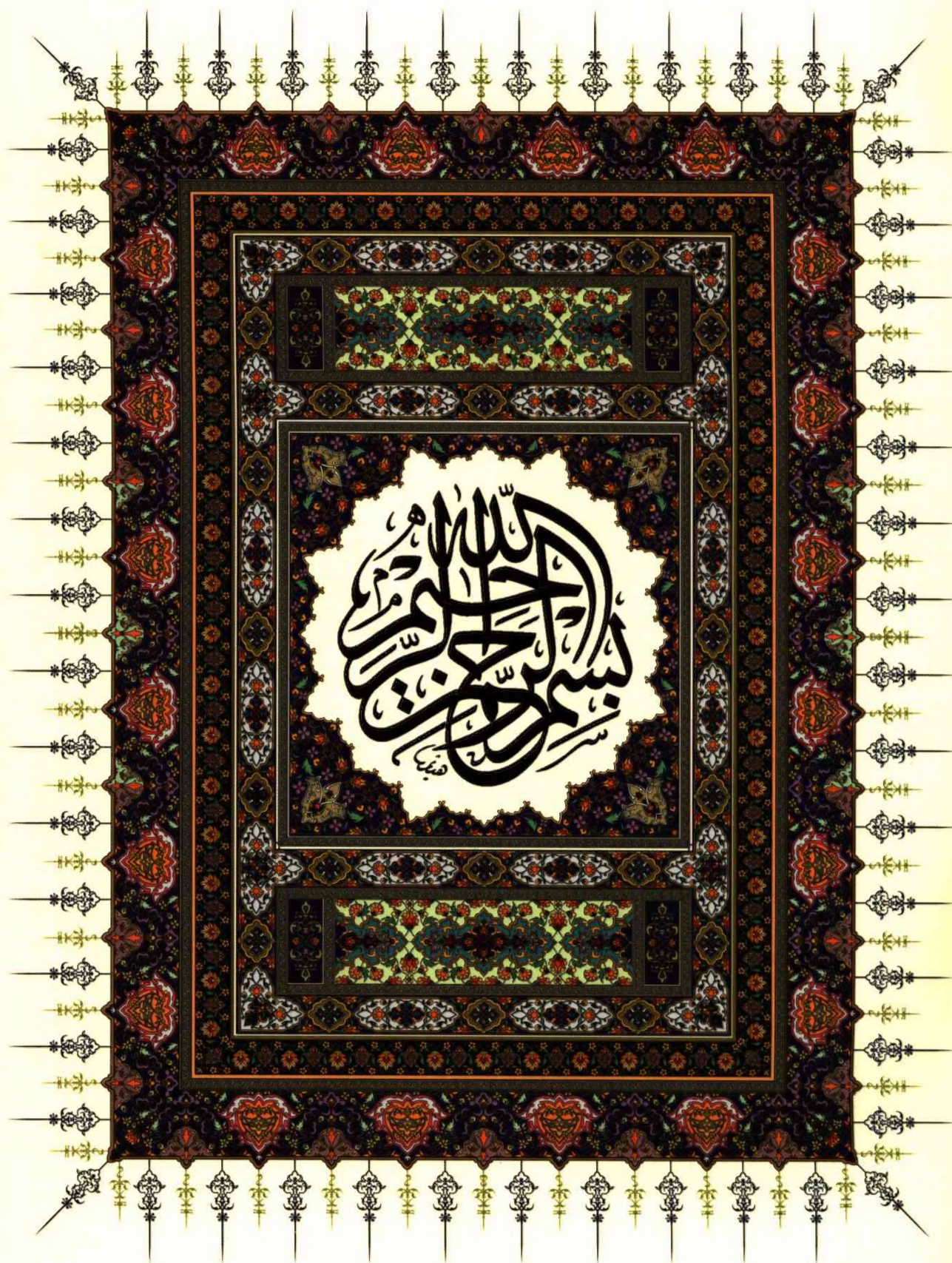
مولانا محمود حسن (شیخ اہلند)

تصحیح، باز ترجمان و ویرایش

محمد علی کوش

نشر احسان

جزء اول ۱ سورة الفاتحه ۱/

آیاتها
۷

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

ترتیبها
۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سپاس و ستایش از آن الله است پروردگار جهانیان

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ
مهر گستر مهربان خداوندگار روز جزا

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
تنها تو را می پرستیم و تنها از تو یاری می خواهیم

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
راهبری کن ما را به راه راست

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْأَضَالِينَ
نعمت داده ای بر آنان که نه گمراهان اند

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
و نه گمراهان اند

جزء اول

۲

سوره البقره/ ۲

ترتیبها

۲

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

آیاتها

۲۸۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَ ① ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ② فِيهِ
الف، لام، میم ① این کتاب نیست ② هیچ تردیدی در آن

هُدًى ③ لِلْمُتَّقِينَ ④ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
رهنمودی است ③ برای پرهیزکاران ④ کسانی که ایمان دارند

بِالْغَيْبِ ⑤ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَهُمْ يُقْفُونَ ⑥
به غیب ⑤ و برپا می دارند ⑥ نماز را و از آنچه روزیشان داده ایم انفاق می کنند ⑥

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ
و آنان که ایمان دارند ⑦ به آنچه فرو فرستاده شده به تو و [به] آنچه نازل شده است

مِنْ قَبْلِكَ ⑧ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑨
پیش از تو ⑧ و به روز واپسین آنان یقین دارند ⑨ آنان بر

هُدًى ⑩ مَنْ رَبَّهُمْ ⑪ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑫
رهنمودی [استوار] اند از جانب پروردگاران ⑪ و آنان خود رستگارانند ⑫

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ هَمَانَا [این] کسانی که کفر ورزیدند یکسان است بر آنان چه هشدارشان بدهی چه هشدارشان ندهی

لَا يُؤْمِنُونَ ۶ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى ایمان نمی آورند ۶ مهر نهاده است الله بر دل هایشان و بر شنوایی شان و بر

أَبْصَرِهِمْ غَشَوَهُ ۷ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۷ وَمِنَ النَّاسِ دیدگان شان پرده ای است و برای آنان عذابی بزرگ است ۷ و از مردم

مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ ۸ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۸ کسانی اند که می گویند ایمان آوردیم به الله و به روز واپسین و نیستند آنان مؤمنان ۸

يُخَادِعُونَ ۹ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ [می خواهند] فریب دهند الله را و کسانی را که ایمان آورده اند درحالی که نمی فریبند جز خودشان را

وَمَا يَشْعُرُونَ ۹ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۹ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا و در نمی یابند ۹ در دل هایشان بیماری ای است پس افزودشان الله بر بیماری [شان]

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۰ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۱۰ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ و برای آنان عذابی دردناک است به سبب آنچه دروغ می گفتند ۱۰ و هنگامی که گفته شود به آنان

لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۱۱ فساد مکنید در زمین گویند جز این نیست که ما اصلاح گرانیم ۱۱

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۲ وَإِذَا قِيلَ أَگاه باشید که آنان خود فساد گراند ولی در نمی یابند ۱۲ و هنگامی که گفته شود

لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْتُمْ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۱۳ به آنان ایمان بیاورید چنان که ایمان آوردند این مردم گویند آیا ایمان بیاوریم چنان که ایمان آوردند این نابخردان؟

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۱۳ وَإِذَا لَقُوا أَگاه باشید که آنان خود بی خرداند ولی نمی دانند ۱۳ و هنگامی که دیدار کنند

الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا کسانی را که ایمان آورده اند گویند ایمان آورده ایم و چون خلوت کنند با شیطان هایشان گویند بی گمان ما

مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ۱۴ ریشخند کنندگانیم [مؤمنان را] ۱۴ الله ریشخندشان [را تلافی] می کند و می کشاند آنها را

فِي طَغْيَنِهِمْ يَعْهَدُونَ ۱۵ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ در سرکشی شان [درحالی که] سرگشته اند ۱۵ آنان کسانی هستند که خریدند گمراهی را

بِالْهُدَى ۱۶ فَمَا رَحَّتْ ۱۶ تَجَرَّتْهُمْ ۱۶ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۱۶ به [بهای] هدایت پس سودی نداد سودای آنان و نبودند راه یافتگان ۱۶

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
حال آنان چون حال کسی است که افروخت آتشی را پس چون روشن کرد [آتش] پیرامون آن کس را

ذَهَبَ **اللَّهُ** يَنْوِرُهُمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ **﴿١٧﴾**
[از بین] برد **الله** روشنی آنها را و رها کرد آنها را در تاریکی هایی که [چیزی را] نمی بینند **﴿١٧﴾** [انان] کرانند

بُكُمْ عَمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ **﴿١٨﴾** أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
گنگانند کورانند پس آنان باز نمی گردند [از گمراهی] **﴿١٨﴾** یا مانند [گرفتاران در] یارانی سخت [باریده] از آسمان که در آن

ظُلُمَاتٌ تَارِيكِي هَائِي وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
تاریکی هایی و رعد و برقی است قرار می دهند انگشتانشان را در گوش هایشان از [نهیب] صاعقه ها

حَذَرَ الْمَوْتِ **وَاللَّهُ** مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ **﴿١٩﴾** يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
از ترس مرگ **و الله** احاطه کننده کافران است **﴿١٩﴾** نزدیک است که برق برباید

أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
چشمانشان را هرگاه که روشنی دهد برای آنان راه روند در آن [روشنایی] و چون تاریک کند بر آنان بایستند

وَلَوْ شَاءَ **اللَّهُ** لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرُهُمْ إِنَّ **اللَّهُ** عَلَىٰ كُلِّ
و اگر می خواست **الله** قطعاً [از بین] می برد شنوایی شان و دیدگانشان را بی گمان **الله** بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ **﴿٢٠﴾** يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا **رَبَّكُمْ** الَّذِي خَلَقَكُمْ
چیزی تواناست **﴿٢٠﴾** ای مردم بپرستید پروردگارتان را آن که آفرید شما را

وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ **﴿٢١﴾** الَّذِي جَعَلَ لَكُم
و کسانی را که پیش از شما بودند باشد که شما پروا کنید **﴿٢١﴾** همان [الله] که قرار داد برای شما

الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
زمین را بستری و آسمان را سرپناهی و فرو فرستاد از آسمان آبی را سپس برآورد

بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
با آن از محصولات روزی ای برای شما پس قرار ندهید برای **الله** همتیانی را حال آنکه شما

تَعْلَمُونَ **﴿٢٢﴾** وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
می دانید **﴿٢٢﴾** و اگر هستید در تردید از آنچه فرو فرستادیم بر بندهمان

فَاتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ **اللَّهِ**
پس بیاورید سوره ای همانند آن را و فراخوانید گواهانتان را [به یوری] در برابر **الله**

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ **﴿٢٣﴾** فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
اگر هستید شما راست گویان **﴿٢٣﴾** پس اگر نکرديد و هرگز نتوانید کرد پس پروا کنید

النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ **﴿٢٤﴾**
از آتشی که هیزم آن مردم و سنگ هاست که آماده شده است برای کافران **﴿٢٤﴾**

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ

و مژده ده به کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته که برای آنهاست بهشت هایی که

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ

روان است از زیر [درختان] آنها جویباران هرگاه روزی شان دهند از آن [باغها] از میوه ای

رَزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِءَ مُتَشَبِهًا

روزی ای را گویند این همان است که روزی داده شدیم از پیش به نزدشان آورند آن [روزی] را در حالی که همگون است

وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾

و برای آنهاست در آنجا همسرانی پاکیزه و آنان در آن جاودانند

﴿۲۵﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةٌ فَمَا

همانا **الله** شرم نمی کند از اینکه بزند مثلی را به پشه ای

فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ

بالتر از آن را پس اما کسانی که ایمان آوردند پس می دانند که همانا آن [مثل] حق است از جانب

رَبِّهِمْ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ

پروردگارشان و اما کسانی که کفر ورزیدند می گویند چه چیزی اراده کرده است **الله**

بِهَذَا مَثَلًا ۖ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا

به این مثل؟ گمراه می کند با آن بسیاری را و هدایت می کند با آن بسیاری را

وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ

و گمراه نمی کند با آن مگر نافرمانان را **الله** کسانی که می شکنند پیمان

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

الله را پس از استوار ساختنش و می گسلند آنچه را که دستور داده است **الله** به آن که پیوند شود

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۲۷﴾

و فساد می کنند در زمین آنان خود زیانکارانند

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ

چگونه کفر می ورزید **به الله؟** حال آنکه بودید مردگانی پس زنده کرد شما را

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾ هُوَ

سپس می میراند شما را باز زنده می گرداند شما را سپس به سوی او بازگردانده می شوید **او**

الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ

کسی است که آفرید برای شما آنچه را در زمین است همگی آنگاه آهنگ کرد

السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۹﴾

آسمان را پس سامان داد آنها را [به صورت] هفت آسمان و او به هر چیزی داناست

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ
و آنگاه که گفت پروردگار تو به فرشتگان همانا من قرار دهنده ام در زمین جانشینی را

قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ
گفتند آیا قرار می دهی در آن کسی را که فساد کند در آن و ریزد خون ها را حال آنکه ما

نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
تسبیح می کنیم با ستایش تو و پاکی می ورزیم برای تو گفت همانا من می دانم چیزی را که شما نمی دانید

۳۰ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ
و آموخت به آدم نام های اشیاء را همگی آنها را سپس عرضه داشت آنها را بر فرشتگان

فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَآءِ هَٰؤُلَاءِ ۖ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۖ
آنگاه گفت آگاه کنید مرا از نام های اینان اگر هستید راست گویان گفتند

سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
پاک و منزهی تو نیست هیچ دانشی ما را جز آنچه تو آموختی به ما همانا تو خود آن دانای سنجیده کاری

۳۲ قَالَ يٰٓأَدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ
گفت ای آدم خبر ده آنها را از نام هایشان پس چون [آدم] خبر داد آنان را از نام هایشان [الله] گفت

إِنَّمَا أَقُولُ لَكُمْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا
آیا نگفتم به شما همانا من می دانم نهان آسمان ها و زمین را و می دانم آنچه را که

يُبْدُونَ ۚ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۚ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
آشکار می کنید و آنچه را که پنهان می داشتید؟ و یاد کن آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِآدَمَ ۖ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبٰى ۖ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَٰفِرِينَ
برای آدم پس همه سجده کردند مگر ابلیس که سرباز زد و تکبر ورزید و شد از کافران

۳۴ وَقُلْنَا يٰٓأَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
و گفتیم ای آدم ساکن شو تو و همسرت در این بهشت و بخورید از نعمت های آن به فراوانی

حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ ۚ
هر جا که خواهید و نزدیک نشوید به این درخت که می شوید از ستمکاران

فَازْلَهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا
پس بلغزانید آن دورا شیطان از آنجا پس بیرون کرد آن دورا از آنچه بودند در آن و گفتیم فرود آید [به زمین در حالی که]

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۚ
برخی از شما برای برخی دیگر دشمن خواهید بود و برای شماست در زمین قرارگاه و بهرهمندی ای تا مدتی

فَلَقِيَ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ ۖ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۚ
سپس دریافت کرد آدم از پروردگارش کلماتی را سپس [الله به مهر بازگشت بر او بی گمان او خود بسی توبه پذیر مهربان است]

قُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ
گفتیم فرود آید از آن [بهشت] همگی پس اگر بیاید شما را [از سوی] من رهنمودی پس هر کسی که پیروی کند
هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
رهنمود مرا پس نه ترسی است بر ایشان و نه آنان اندوهگین شوند ﴿٣٨﴾ و کسانی که کفر ورزیدند
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
و دروغ انگاشتند آیات ما را آنان همدان آتش اند آنها در آن جاودانه اند ﴿٣٩﴾
يٰۤبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و وفا کنید به پیمانم
أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ وَإِئْتِي ۖ فَارْهَبُون ۚ ﴿٤٠﴾ وَعَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ
تا وفا کنم به پیمانتان و تنها از من بترسید ﴿٤٠﴾ و ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادم
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَاقِبَتِي
که تصدیق کننده چیزی است که با شماست و نباشید نخستین کافر به آن و مفروشید آیات مرا
ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِئْتِي ۖ فَاتَّقُون ۚ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
به بهایی اندک و تنها از من پروا کنید ﴿٤١﴾ و درنیامیزید حق را به باطل
وَتَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
و پنهان مکنید حق را حال آنکه شما می دانید ﴿٤٢﴾ و برپا دارید نماز را و بدهید
الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
زکات را و رکوع کنید با رکوع کنندگان ﴿٤٣﴾ آیا فرمان می دهید مردم را به نیکوکاری
وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ ۖ أَلَيْسَ لَكُمُ الْكِتَابُ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
و فراموش می کنید خودتان را حال آنکه شما می خوانید کتاب [آسمانی] را؟ پس آیا خرد نمی ورزید؟ ﴿٤٤﴾
وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
و یاری بجوید از شکیبایی و نماز و همانا آن البته گران است مگر بر خاشعان
﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ ۖ وَأَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾
﴿٤٥﴾ همان کسانی که یقین دارند به اینکه آنان دیدار کنندگان پروردگارشان اند و اینکه آنان به سوی او بازمی گردند ﴿٤٦﴾
يٰۤبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و اینکه من برتری دادم شما را
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
بر جهانیان [هم عصرتان] ﴿٤٧﴾ و پروا کنید از روزی که کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کسی چیزی را و
يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾
پذیرفته نشود از او شفاعتی و گرفته نشود از او هیچ عوضی و نه آنان یاری خواهند شد ﴿٤٨﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 [و یاد کنید] زمانی که نجات دادیم شما را [از] جنگ فرعونیان که تحمیل می کردند بر شما بدترین شکنجه را

يَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
 سر می پریدند پسران شما را و زنده نگه می داشتند زنان [دختران] شما را و در این [کار] آزمایشی بود

مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَكُمْ
 از پروردگارتان [آزمایشی] بزرگ ﴿٤٩﴾ و یاد کنید] آنگاه که شکافتیم برای شما دریا را پس نجات دادیم شما را

وَأَغْرَقْنَا ءَالِ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ
 و غرق کردیم فرعونیان را درحالی که شما نگاه می کردید ﴿٥٠﴾ و یاد کنید] آنگاه که وعده گذاشتیم برای موسی

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
 چهل شب را سپس گرفتید شما آن گوساله را [به پرستش] پس از [رفتن] او درحالی که شما ستمکاران [بودید]

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥١﴾
 سپس درگذشتیم از [گناه] شما پس از آن باشد که شما سپاس بگذارید ﴿٥١﴾

وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٢﴾
 و یاد کنید] آنگاه که دادیم به موسی آن کتاب را و فرقان [چنانکه حق از باطل] را باشد که شما راه یابید ﴿٥٢﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَهْدِيكُمْ إِلَىٰ قَوْمٍ يَكْفُرُونَ ۖ إِنَّكُمْ تَقْتُلُونَ
 و یاد کنید] آنگاه که گفت موسی به قومش ای قوم من همانا شما ستم کردید به خودتان

بِأَيْدِيكُمْ فَتُؤْبَأُ إِلَىٰ رَبِّكُمْ فَأَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ
 بآیه پرستش [گرفتن] شما آن گوساله را پس بازگردید به سوی آفریننده تان پس بکشید نفس هایتان را این

خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
 بهتر است برای شما نزد آفریننده تان پس بازگشت [به] الله [به مهر خود] بر شما همانا او آن بسیار توبه پذیر مهربان است

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسُ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً ﴿٥٤﴾
 و یاد کنید] آنگاه که گفتید ای موسی هرگز باور نمی کنیم به تو تا آنکه ببینیم الله را آشکارا ﴿٥٤﴾

فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن
 پس گرفت شما را صاعقه درحالی که شما نگاه می کردید ﴿٥٥﴾ سپس برانگیختیم شما را پس

بَعْدَ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
 از مردنتان باشد که شما سپاس بگذارید ﴿٥٦﴾ و سایه بان ساختیم بر شما

الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
 ابر را و فروفرستادیم بر شما من [غذایی شیرین مثل ترنجبین] و سلوی [بلدرچین] را و گفتیم [بخورید از پاکیزه های دلپذیر آنچه را که

رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾
 روزی دادیم به شما و ستم نکردند به ما بلکه به خودشان ستم می کردند ﴿٥٧﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
 و[یاد کنید] آنگاه که گفتیم داخل شوید به این آبادی آنگاه بخورید از [نعمت های] آن هر جا که خواهید به فراوانی

وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
 وداخل شوید از دروازه سجده کنان و بگویید [درخواست ما] آمرزشی است [در این صورت] پیامبریم برای شما گناهانتان را

وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
 و به زودی خواهیم افزود [پادشاه] نیکوکاران را ﴿٥٨﴾ پس جایگزین کردند کسانی که ستم کردند سخنی را

غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنْ
 غیر از آنچه گفته شد به آنان پس فرو فرستادیم بر آنان که ستم کردند عذابی از

السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ
 آسمان به [سبب] آنکه نافرمانی می کردند ﴿٥٩﴾ و[یاد کنید] هنگامی که آب خواست [از ما] موسی

لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
 برای قومش پس گفتیم بزن با عصایت سنگ را آنگاه جوشید از آن

أَثْنًا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُلُوا
 دوازده چشمه به راستی که دانست هر گروهی آبشخور خود را [و گفتیم] بخورید

وَأَشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
 و بنوشید از روزی **الله** و فساد نکند در زمین تبهکارانه ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسُ لَن نَّصِيرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
 و[یاد کنید] آنگاه که گفتید ای موسی هرگز تاب نمی آوریم بر یک خوراکی پس بخوان برای ما **پروردگارت را**

يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنِيتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَآيَهَا وَفُومِهَا
 که بیرون آورد برای ما از آنچه می رویاند زمین از سبزی اش و خیارش و گندمش

وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبِدُّونَ بِالَّذِي هُوَ أَذْنًا
 و عدسش و پیازش گفت [موسی] آیا می خواهید جایگزین کنید آنچه را که آن پست تر است

بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
 به [جای] آنچه که آن بهتر است؟! فرود آید به شهری زیرا برای شما هست [در آن] آنچه خواستید

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنْ
 و زده شد بر آنان [حکم] خواری و بینوایی و بازگشتند با خشمی از

اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الله این بدان سبب بود که آنان کفر می ورزیدند به آیات **الله** و می کشتند

النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾
 پیامبران را به ناحق **الله** آن به این سبب بود که سرکشی نمودند و تجاوز می کردند ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
همانا آنان که ایمان آوردند و آنان که یهودی شدند و پیروان حضرت یحیی

مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
هرکس [از آنان] که ایمان آورد به الله و روز واپسین و کار شایسته‌ای کند پس برای آنان است پاداششان

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ
نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می‌شوند ﴿٦٢﴾ و [یاد کنید] آنگاه که

أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ
گرفتیم پیمانتان را و برافراشتیم فراز شما [کوه] طور را [و گفتیم] بگیرید آنچه را که دادیم به شما

بِقُوَّةٍ وَآذَكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ
با جدیت تمام و یاد کنید آنچه را در آن است باشد که شما پروا کنید سپس پشت کردید پس

بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِّنْ
از آن [پیمان] پس اگر نبود بخشش الله بر شما و مهربانی او هرآینه می‌شدید از

الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ ءَاعْتَدُوا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ
زیانکاران و به راستی دانستید کسانی را که تجاوز کردند از شما در سنبه

فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا
پس گفتیم به آنان باشید بوزینگانی رانده شده پس قرار دادیم آن را عبرتی برای

بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ
حاضران آن و [نسل‌های] پس از آن و پندی برای پرهیزکاران و [یاد کنید] آنگاه که گفت

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنُخِذْنَا
موسی به قومش همانا الله فرماتان می‌دهد که سر ببرید گاوی را گفتند آیا می‌گیری مارا

هٰذَا قَالُوا أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
به مسخره؟ گفت پناه می‌برم به الله از اینکه باشم از نادانان گفتند

أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چگونه است آن [گاو]؟ گفت همانا او می‌گوید همانا آن گاوی است نه پیر

وَلَا يَكُرُّ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾
و نه جوان، میانسال باشد میان آن [دو سن] پس انجام دهید آنچه را فرمان یافته‌اید

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چگونه است رنگ آن؟ گفت همانا او می‌گوید که

إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾
آن گاوی است زرد یکدست است رنگش، که شاد می‌کند بینندگان را

قَالُوا اَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَاِنَّا

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چگونه است آن [گاو] همانا این گاو مشتبه شده است بر ما و به راستی ما

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿۷۰﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ

اگر بخواهد الله حتماً هدایت شدگانیم گفت همانا او می گوید که آن گاو است نه رام

تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَا شِئَءَ فِيهَا قَالُوا

که شخم زند زمین را و نه آبیاری کند کشتزار را سالم است نباشد خالی [لکه و عیبی] در آن گفتند

اَلَكُنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۱﴾ وَاِذْ

اکنون آوردی حق را پس سربرینند آن را درحالی که نزدیک بود [این کار را] انجام ندهند و [یاد کنید] آنگاه که

قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاذْرٰهُنَّ فِيهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۷۲﴾

کشید کسی را پس با یکدیگر به نزاع پرداختید در [باره] آن و الله بیرون آورنده است آنچه را پنهان می داشتید

فَقُلْنَا اَصْرَبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيكُمْ

پس گفتیم بنزید آن [مقتول] را با پاره ای از آن [گاو] این چنین زنده می کند الله مردگان را و نشان می دهد به شما

ءَاٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۷۳﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ

نشانه هایش را باشد که شما خرد ورزید باز سخت شد دل هایتان پس از آن [واقعه]

فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَّا يَنْفَجِرُ

پس آن [دل هایتان] مانند سنگ ها شد یا سخت تر [از آن] و همانا برخی از سنگ ها چنانند که می جوشد

مِّنْهُ اَلَا نَهَرُ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ وَاِنَّ

از آن جویباران و همانا برخی از آنها چنانند که می شکافند آنگاه بیرون می آید از آن آب و همانا

مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

برخی از آنها چنانند که فرو می افتند از ترس الله و نیست الله بی خبر از آنچه می کنید

﴿۷۴﴾ اَفَنظَمُعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ

آیا پس امید دارید [شما مسلمانان] که باور کنند [یهودیان] به شما؟ حال آنکه گروهی از آنان

يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللّٰهِ ثُمَّ يَحَرِّفُوْنَهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ

می شنیدند کلام الله را سپس تحریف می کردند آن را پس از آنکه دریافتند بودند آن را

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۵﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قَالُوْا ءَامَنَّا

درحالی که می دانستند [که کارشان درست نیست] و هنگامی که دیدار کنند با کسانی که ایمان آورده اند گویند ایمان آورده ایم

وَاِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ اِلَىۢ بَعْضٍ قَالُوْا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا

و چون خلوت کنند برخی از آنان با برخی دیگر گویند آیا سخن می گوئید با آنان درباره آنچه گشوده است [و آشکار ساخته]

اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوْكُمْ بِهِۦٓ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۷۶﴾

الله برای شما تا چون و چرا کنند با شما با آن نزد پروردگارتان؟ پس آیا خرد نمی ورزید؟

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
و آیا نمی دانند که **الله** می داند آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می سازند؟

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ
و برخی از آنان بی سوادانی هستند که نمی دانند کتاب [آسمانی] را مگر خیالاتی خام و نیستند آنان

إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِهِمْ
جزاینکه گمان پرداز می کنند ﴿٧٨﴾ پس وای بر کسانی که می نویسند کتاب را با دستانشان

ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ﴿٧٩﴾ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
سپس می گویند این از نزد **الله** است تا بفروشند آن را به بهایی اندک

فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
پس وای بر آنان از آنچه نوشته است دست هایشان و وای بر آنان از آنچه به دست می آورند

﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
﴿٧٩﴾ و [یهودیان] گفتند هرگز نمی رسد به ما آتش جز روزهایی شمرده [و اندک] بگو

أَتُخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ ﴿٨٠﴾ اللَّهُ عَهْدُهُمْ أَمْ نَقُولُونَ
آیا گرفتید از نزد **الله** پیمانی؟ پس هرگز خلاف نخواهد کرد **الله** پیمان خود را یا نسبت می دهید

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
به **الله** چیزی را که نمی دانید؟ ﴿٨٠﴾ آری هر که کسب کند بدی ای را

وَأَحْطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
و فراگیرد او را گناهش پس آنان همدان آتش اند آنان

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
در آن جاودانند ﴿٨١﴾ و کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ
آنان همدان بهشتند آنان در آن جاودانند ﴿٨٢﴾ و [یاد کنید] آنگاه که

أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ﴿٨٣﴾ وَبِالْوَالِدَيْنِ
گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را که میپرستید جز **الله** را و به پدر و مادر

إِحْسَانًا ﴿٨٤﴾ وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
نیکی کنید و [نیز به] خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و بگویند

لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
به مردم سخن نیک را و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را سپس

تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٥﴾
پشت کردید جز اندکی از شما و شما رویگردان [بودید]

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَ تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
[و یاد کنید] آنگاه که گرفتیم پیمان تان را که نریزید خون هایتان را و بیرون مکنید

أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
خودتان [= همکیشانان] را از دیار تان سپس [بدین پیمان] اقرار کردید در حالی که خود [بر آن] گواهید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا
سپس شما آنانی [بودید] که می کشید خودتان را [= همکیشانان] و بیرون می رانید گروهی

مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
از خودتان را از دیارشان درحالی که پشتیبانی می کنید یکدیگر را برضد آنان به گناه و تجاوز

وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ فَدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
و اگر بیایند به نزد شما [به صورت] اسیرانی فدیہ می دهید برای [آزادی] آنان حال آنکه حرام شده است بر شما

إِخْرَاجَهُمْ أَفْتَوْمُنُونَ بَعْضٌ لِّكُنْ بَعْضٌ وَتَكْفُرُونَ
بیرون راندنشان آیا پس ایمان می آورید به بخشی از کتاب [تورات] و کفر می ورزید

بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
به بخشی [دیگر]؟ پس نیست سزای کسی که کند چنین از شما جز خواری

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ
در زندگی دنیا و روز رستاخیز بازگردانده می شوند به سوی سخت ترین عذاب

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۸۵
و نیست الله غافل از آنچه می کنید

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخْفَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
زندگی دنیا را به [بهای] آخرت پس تخفیف نیابد از آنها عذاب و نه آنان

يُنصَرُونَ ۝۸۶ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
یاری خواهند شد ۝۸۶ و به درستی که دادیم به موسی کتاب [تورات] را و در پی آوردیم از

بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۝۸۷ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
پس او پیامبران را و دادیم به عیسی پسر مریم نشانه های روشن را و نیرومند گردانیدیم او را

بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ
بأ روح القدس [جبرئیل] پس چرا هرگاه آورد برایتان پیامبری چیزی را که دوست ندارد جان هایتان [= دلخواهتان نبود]

أَسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَقَالُوا
بزرگ بینی ورزیدید پس گروهی را دروغگو شمردید و گروهی را می کشتید؟ و گفتند

قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ۝۸۸
دل های ما پوشش دار است! [نه،] بلکه لعنت کرده است آنان را الله به سبب کفرشان پس اندکی [از آنان] ایمان می آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا

و هنگامی که آمد برای ایشان کتابی از نزد **الله** که تصدیق کننده است آنچه را با آنان است و [با آنکه]

مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ

از پیش [به وسیله آن] پیروزی می خواستند بر کسانی که کفر ورزیدند پس چون آمد برای ایشان

مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

آنچه که [از پیش] می شناختند کفر ورزیدند بدان پس لعنت **الله** بر کافران باد ﴿٨٩﴾

يَتَّخِذُونَ أَسْهَرَاءُ بِهٖ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ

بد است آنچه فروختند به [بهای] آن خودشان را اینکه کفر ورزند به آنچه فرو فرستاده است

اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنْزَلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

الله از روی حسدشان از اینکه فرو می فرستد **الله** از فضل خویش [=وحی را] بر هر که خواهد از بندگانش

فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

پس بازگشتند باخشمی [افزون] بر خشمی [دیگر] و برای کافران عذابی خوار کننده است

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوْحِيدٌ بِمَا

و هنگامی که گفته شود به آنان ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستاده است **الله** گویند ایمان می آوریم به آنچه

أَنزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا

فرو فرستاده شده است بر [پیامبران] ما و کفر می ورزند به آنچه غیر آن است در حالی که آن حق است تصدیق کننده

لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ

چیزی است که با آنان است بگو پس چرا می کشتید پیامبران **الله** را پیش از این اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ

مؤمنان؟! و به درستی که آورد برای شما موسی نشانه های روشن را ﴿٩١﴾

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

آنگاه گرفتید گوساله را [به پرستش] از پس [رفتن] او [به کوه طور] در حالی که شما ستمکار بودید ﴿٩٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا

و [یاد کنید] آنگاه که گرفتیم پیمانتان را و برافراشتیم بالای [سر] شما [کوه] طور را و [گفتیم] بگیرید

مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قُلُوبَكُمْ وَعَصَيْنَا

آنچه را که دادیم به شما با جد و جهد تمام و بشنوید گفتند و نافرمانی کردیم

وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ

و به آنان نوشانیده شد در دل هایشان [مهر] گوساله به سبب کفرشان بگو

يَتَّخِذُونَ يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

بد است آنچه و می دارد شما را به آن ایمانتان اگر هستید مؤمنان ﴿٩٣﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو اگر هست برای شما سرای آخرت نزد الله به گونه ویژه به غیر از

دوین دیگر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

و هرگز آرزو نخواهند کرد آن را هیچ گاه به سبب آنچه پیش فرستاده است دست‌هایشان و الله بسی داناست به [ترفند] ستمکاران

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَخْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوَةٍ وَمِنَ الَّذِينَ

و هر آینه خواهی یافت آنان [=یهود] را آزمندترین مردم بر زندگانی و اخی حریص تر از کسانی که

أَشْرَكُوا يَوْمَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِهٍ

شرک ورزیدند دوست دارد [هر] یکی‌شان که کاش عمر داده شود هزار سال حال آنکه نیست آن [عمر دراز] دور کننده او

مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

از عذاب [هر اندازه] که عمر داده شود و الله بسی بیناست به آنچه می کنند

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ

هر کس که باشد دشمن جبرئیل [دشمن الله است] زیرا او فرود آورده است آن [قرآن] را بر دل تو به فرمان الله

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

درحالی که تصدیق کننده آن چیزی است که پیش از آن [بوده] است و رهنمود و نویدی است برای مؤمنان

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ

هر کس باشد دشمن الله و فرشتگان او و فرستادگانش و جبرئیل

وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا

و میکائیل [پس او کافر است] پس بی گمان الله دشمن کافران است و به درستی که فرو فرستادیم

إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

به سوی تو آیاتی روشن و کفر نمی ورزد [کسی] به آن جز نافرمانان

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

چرا هرگاه پیمانی بستند آن را شکستند [و به دور افکندند؟!]

لَا يُؤْمِنُونَ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

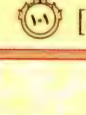
ایمان نمی آورند و هنگامی که آمد برای ایشان فرستاده‌ای از سوی الله

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

که تصدیق کننده چیزی است که با آنان است دور انداختند گروهی از کسانی که داده شد به آنان کتاب [تورات]

كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانْتَهُمُ لَا يَعْلَمُونَ

کتاب الله را پشت سرشان گویی که آنان نمی دانند [که آن، کتاب الله است]

وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُّوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرُوا
وپیروی کردند [یهودیان] آنچه را که می خواندند [از سحر] شیطان ها بر ضد فرمانروایی سلیمان با اینکه کفر نورزید

سُلَيْمَنَ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
سلیمان و لیکن شیطان ها کفر ورزیدند که آموزش می دادند به مردم

السِّحْرِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
جادو را و آنچه را که فرو فرستاده شده بود بر آن دو فرشته در [سرزمین] بابل به [نام های] هاروت و ماروت

وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
حال آنکه آموزش نمی دادند [دو] فرشته به هیچ کسی تا آنکه [قبلاً به او] می گفتند جز این نیست که ما [وسیله] آزمایشی هستیم پس مبدا کافر شوی

فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
ولی می آموختند از آن دو چیزی را که جدایی می انداختند با آن میان مرد و همسرش

وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
و نبودند آنها زیان رسان با آن [جادو] به هیچ کسی مگر به خواست **الله** و می آموختند

مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
چیزی را که زیان می رساند به آنان و سودشان نمی داد و به درستی که دانستند [یهود] هر کس به دست آورد آن [جادو] را

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَٰكِنَّ مَا شَكَرُوا بِهِ
نیست برای او در آخرت هیچ بهره ای و قطعاً بد است چیزی که فروختند به [بهای] آن

أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
خودشان را اگر می دانستند و اگر بی گمان، آنها ایمان آورده

وَاتَّقَوْا لِمَثُوبَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
و پرهیزکاری کرده بودند قطعاً پاداشی از نزد **الله** [برایشان] بهتر بود اگر می دانستند

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا رَاعِنًا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا
ای کسانی که ایمان آورده اید نگویید [به پیامبر] راعنا [ما را مراعات کن] و بگویند

أَنْظُرْنَا ۚ وَأَسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ
انظرنا [= به ما بنگر] و بشنوید [سخنان پیامبر را] و برای کافران عذابی دردناک است

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
دوست نمی دارند کسانی که کفر ورزیدند از اهل کتاب و نه مشرکان

أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكَ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
که فرو فرستاده شود بر شما هیچ خیری [از سوی] پروردگارتان حال آنکه **الله** اختصاص می دهد

بِرَحْمَتِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۚ
به رحمت خود کسی را که خواهد و **الله** دارای بخشش بزرگ است

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ﴾
هر آنچه نسخ کنیم از آیه‌ای یا از یاد ببریم آن را می‌آوریم بهتر از آن یا مانند آن را

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۶﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
آیا ندانسته‌ای که بی‌گمان **الله** بر هر چیزی تواناست؟ ﴿۱۰۶﴾ آیا ندانسته‌ای که بی‌گمان **الله** از آن اوست

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ هِجْ
فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و نیست برای شما غیر از **الله** هیچ

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۰۷﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
کارساز و نه هیچ یاور و؟! ﴿۱۰۷﴾ یا اینکه می‌خواهید که درخواست کنید از پیامبران

كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
چنان که درخواست شد از موسی پیش از این؟! و کسی که جایگزین کند کفر را به [جای] ایمان

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۰۸﴾ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ
پس به راستی گم کرده است میانه راه را ﴿۱۰۸﴾ دوست دارند بسیاری از اهل

الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
کتاب که بازگردانند شما را پس از ایمانتان [به حالت] کافران از روی حسدی که

مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا
از نزد خودشان است پس از آنکه آشکار شد برای آنها حق پس عفو کنید

وَأَصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و گذشت نماید تا بیاورد **الله** فرمانش را همانا **الله** بر هر چیزی تواناست

﴿۱۰۹﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا نُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
و برپا دارید نماز را و بپردازید زکات را و هر آنچه پیش می‌فرستید برای خودتان

مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
از نیکی خواهید یافت آن را نزد **الله** بی‌گمان **الله** به آنچه می‌کنید بسی بیناست

﴿۱۱۰﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَى
و گفتند هرگز درنیاید به بهشت مگر کسی که باشد یهودی یا مسیحی

تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
این آرزوهای آنان است بگو بیاورید دلیلتان را اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿۱۱۱﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
راستگویان ﴿۱۱۱﴾ آری، هر کس تسلیم کند روی خود را [همه وجودش] برای **الله** درحالی که او نیکوکار باشد

فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۱۲﴾
پس برای اوست پاداش وی نزد پروردگارش و نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می‌شوند ﴿۱۱۲﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ
و گفتند یهودیان نیستند مسیحیان بر چیزی [پایبند] و گفتند مسیحیان

لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
نیستند یهودیان بر چیزی [پایبند] حال آنکه آنان می خوانند کتاب [آسمانی] را همچنین گفتند

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
کسانی که دانشی ندارند مانند سخن آنان را پس الله داوری می کند میانشان روز رستاخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ
در آنچه که در آن اختلاف می کردند ﴿۱۱۳﴾ و کیست ستمکارتر از آن کس که باز دارد [مردم را از] مسجدهای

اللَّهُ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
الله از آنکه یاد شود در آنها نام او و بکوشد در ویرانی آنها؟ آنان نسزد

لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
برای شان که در آیند در آنها مگر [به حالت] ترسندگان برای آنان در دنیا خواری است

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
و برای آنها در آخرت عذابی بزرگ است ﴿۱۱۴﴾ و از آن الله است مشرق و مغرب

فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلْمُهُ ﴿١١٥﴾
پس به هر سو روی کنید همان جا روی الله است همانا الله گسترده [ذاتی] بس داناست ﴿۱۱۵﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحَنَهُ ۚ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
و گفتند گرفت الله فرزندی را منزّه است او بلکه از آن اوست هرچه در آسمانها

وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَلِيلٌ ۚ لَّهُ قَلْبُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
و زمین است همگی برای او فرمانبراند ﴿۱۱۶﴾ پدید آورنده آسمانها و زمین است

وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
و چون حکم کند کاری را پس فقط گوید به او باش بی درنگ می شود ﴿۱۱۷﴾ و گفتند کسانی که

لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا ءَايَةٌ ۚ كَذَلِكَ
دانشی ندارند چرا سخن نگوید با ما یا نیاید برای ما نشانه ای؟ اینچنین

قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ
گفتند کسانی که پیش از آنها بودند همانند سخن آنان را همسان گشت دل هایشان

قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
به درستی که ما روشن داشته ایم نشانه ها را برای گروهی که یقین دارند ﴿۱۱۸﴾ همانا ما فرستادیم تو را

بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾
به حق درحالی که مژده دهنده و هشداردهنده ای و از تو پرسیده نمی شود دربارهٔ همدان دوزخ [دوزخیان] ﴿۱۱۹﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِنْ هَدَىٰ **اللَّهُ** هُوَ الْهَدَىٰ وَلَئِنْ آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ [تنها] هدایت **الله است** که هدایت واقعی است و اگر پیروی کنی از هوس هایشان پس از آنچه آمد برای تو

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ **اللَّهِ** مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۲۰﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۖ

از دانش [وحی] نباشد برای تو از سوی **الله** هیچ دوست و یاورى ﴿۱۲۰﴾ آنان که دادیم به ایشان کتاب [آسمانی] را می خوانند آن را چنان که سزاوار خواندنش است آنان ایمان می آورند به آن و کسی که کفر ورزد به آن

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۱﴾ يٰۤاِبْنَىٰٓ إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي

پس آنان همان زیان کارانند ﴿۱۲۱﴾ ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۲﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا

ارزانی داشتم بر شما و اینکه برتری دادم شما را بر جهانیان [همعصرتان] ﴿۱۲۲﴾ و پروا کنید از روزی که

لَا تَجْزَىٰ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا

کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کس چیزی را و پذیرفته نشود از وی هیچ جایگزینی و سود ندهد برای او

شَفَعَةٌ ۖ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۲۳﴾ وَإِذْ أَبَتَىٰٓ إِِبْرَاهِيمَ **رَبَّهُ** بِكَلِمَتٍ

شفاعتی و نه آنان یاری خواهند شد ﴿۱۲۳﴾ و [یاد کنید] آنگاه که آزمود ابراهیم را **پروردگار**ش با کلماتی [آزمایش هایی]

فَاتَّمَّهُنَّ ۚ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ

پس او به انجام رسانید آنها را [الله] فرمود همانا من قرار دهنده ام تو را برای مردم پیشوایی [ابراهیم] گفت و از فرزندان من [نیز؟] فرمود

لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۴﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ

نمی رسد پیمان [پیشوایی] من به ستمکاران ﴿۱۲۴﴾ و [یاد کنید] آنگاه که قرار دادیم خانه [کعبه] را پایگاهی برای مردم

وَأَمَّا وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّٰٓءَ ۖ وَعَهْدَنَا إِلَىٰٓ إِبْرَاهِيمَ

و [جایگاه] امنی و [گفتیم] و برگزینید از جای ابراهیم نمازگاهی را و سفارش کردیم به ابراهیم

وَأَسْمِعِ ۖ أَن طَهَّرَا ۖ بَيْتِي لِلطَّآئِفِينَ ۖ وَالْعَاكِفِينَ ۖ وَالرُّكَّعِ

و اسماعیل که پاکیزه گردانید خانه ام را برای طواف کنندگان و معتکفان و رکوع کنندگان

السُّجُودِ ﴿۱۲۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ **رَبِّ** اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ؕ آمِنًا ۖ وَارْزُقْ

سجده گزار ﴿۱۲۵﴾ و [یاد کنید] آنگاه که گفت ابراهیم ای **پروردگار**م قرار ده اینجا را سرزمینی امن و روزی ده

أَهْلَهُ ۚ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ **بِاللَّهِ** ۚ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ

ساکنانش را از محصولات هر کسی که ایمان آورد از آنها **به الله** و روز واپسین [الله] گفت و کسی که کفر ورزد

فَأَمَّتَعُهُ ۖ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ ۖ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَيَسَّ ۖ الْمَصِيرُ ﴿۱۲۶﴾

بهرمند می گردانمش اندکی سپس ناچار می گردانم او را به سوی عذاب آتش و بد بازگشتگاهی است ﴿۱۲۶﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
 [و یاد کنید] آنگاه که بالامی برد ابراهیم پایه ها را از خانه [کعبه] [و نیز] اسماعیل [می گفتند] ای پروردگار ما بپذیر

مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
 از ما همانا تو خود آن شنوای دانایی [۱۲۷] ای پروردگار ما و قرار ده ما را دو فرمانبردار

لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 برای خودت و از فرزندان ما گروهی فرمانبردار را برای خود [پدید آر] و بنمای به ما شیوه های پرستشمان را و برگرد بر ما [اگر سر مهر]

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
 همانا تو خود آن توبه پذیر مهربانی [۱۲۸] ای پروردگار ما و برانگیز در میان آنان پیامبری را

مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 از خودشان که بخواند بر آنان آیه های را و بیاموزد به آنان کتاب و حکمت را

وَيُزَكِّهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ عَن
 و پاکشان سازد همانا تو خود آن پیروزمند سنجیده کاری [۱۲۹] و چه کسی روی برمی تابد از

مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 آیین ابراهیم جز کسی که به سبکسری افکند خودش را درحالی که به راستی برگزیدیم ما او را در دنیا

وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
 و بی گمان او در آخرت از شایستگان است [۱۳۰] یاد کنید آنگاه که گفت به او پروردگارش تسلیم باش

قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّي الْعَلَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ
 گفت تسلیم شده ام برای پروردگارم جهانیان [۱۳۱] و سفارش کرد به آن [فرمانبرداری] ابراهیم پسران خود را

وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
 و یعقوب [هم] که: ای پسران من همانا الله برگزید برای شما این دین را پس زنده بمانید مگر

وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ [۱۳۲] أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 درحالی که شما فرمانبران [او] باشید [۱۳۲] یا اینکه بودید شما گواهانی هنگامی که فرا رسید یعقوب را

الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 مرگ آنگاه که گفت به پسرانش چه می پرستید پس از من؟ گفتند می پرستیم

إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهُمُ
 الهه تو را و الهه پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را که الهی

وَحِيدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ [۱۳۳] تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا
 یگانه است و ما برای او فرمانبرانیم [۱۳۳] آنان گروهی اند که در گذشتند برای ایشان است

مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ [۱۳۴]
 آنچه به دست آورده اند و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی شود از آنچه آنان می کردند [۱۳۴]

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

و گفتند باشید یهودی یا مسیحی که هدایت یابید بگو [هرگز] بلکه [پیروی می کنیم] آیین ابراهیم را

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا

که حق گرا بود و نبود از مشرکان بگویید ایمان آوردیم به الله و آنچه

أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

فروفرستاده شده است به سوی ما و آنچه فروفرستاده شده است به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ

و اسباط [نوادگان یعقوب] و آنچه داده شده است به موسی و عیسی و آنچه داده شده است به پیامبران [دیگر]

مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

از جانب پروردگارشان فرق نمی گذاریم میان هیچ یکی از آنان و ما تنها برای او فرمانبریم

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

پس اگر ایمان آورند به مانند آنچه شما ایمان آوردید به آن پس به راستی هدایت یافته اند و اگر روی برتافتند پس جز این نیست که

هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

آنان در ستیزند پس به زودی کفایت می کند تو را [از گزند] آنان الله و او آن شنوای داناست

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ

[بپذیرد] رنگارنگی الله را و کیست نیکوتر از الله در رنگارنگی و ما فقط او را

عَبِيدُونَ قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ

پرستندگانیم بگو آیا چون و چرا می کنید با ما [در باره] الله؟ حال آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست

وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ أَمْ

و برای ماست کردارهایمان و برای شماست کردارهایتان و ما تنها برای او اخلاص ورزانیم یا اینکه

نَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

می گویند همانا ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطُ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ

و اسباط [=نوادگان یعقوب] بودند یهودی یا مسیحی بگو آیا شما داناترید یا الله؟

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

و کیست ستمکارتر از کسی که پنهان دارد شهادتی را که نزد اوست [از جانب] الله؟ و نیست الله

يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

بی خبر از آنچه می کنید آنان گروهی اند که درگذشتند برای آنان است آنچه به دست آوردند

وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی شود از آنچه آنان می کرده اند

❁ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا يُودُونَ

عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
بر آن بگو از آن الله است مشرق و مغرب هدایت می کند هر کس را که بخواهد به سوی راهی

مُسْتَقِيمٌ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ۖ لِنَكُونُوا تَابِعِينَ

راست ۱۴۲ و این چنین قرار دادیم شما را امتی میانه تا باشید

شَهِدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

گواهانی بر مردم و باشد این پیامبر بر شما گواهی

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
و قرار ندادیم قبله ای را که بودی بر آن مگر تا بدانیم [معلوم داریم] چه کسی پیروی می کند پیامبر را

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
از کسی که برمی گردد بر دو پاشنه اش [پیشینه اش] و همانا این [تغییر قبله] البته گران است مگر بر کسانی که

هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ

هدایت [شان] کرده است **الله** و بر آن نیست **الله** تا تباہ کند ایمان [نماز] شما را **إِنَّ اللَّهَ** به مردمان

لَرَّؤُفٌ مَّهْرُورٌ رَّحِيمٌ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
 قطعاً مهرورز مهربان است می بینیم گردش روی تو را در جانب [آسمان] به انتظار وحی [۱۴۳]

فَلَنُوَلِّينَاكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
پس حتماً برمی گردانیم تو را به قبله‌ای که می‌پسندی آن را پس برگردان روی خود را سوی مسجد

الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
الحرام و هر جا که باشید [پس] برگردانید رویهایتان را سوی آن و همانا کسانی که

أَوْتُوا الْكِتَابَ لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ

داده شده است به آنها کتاب [آسمانی] البته می دانند که آن [تغییر قبله] حق است از جانب پروردگارشان و نیست الله غافل

عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ بَيَّأَرْتُمُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ

ءَايَةً مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ

نشانه‌ای را پیروی نمی‌کنند قبله تو را و نه تو پیرو قبله آنها می‌باشی و نیستند برخی شان

بِتَابِعِ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ
پیرو قبله برخی دیگر و اگر پیروی کنی از هوس‌هایشان پس از

مَا جَاءَكَ مِنْ أَلْعَلِّمٍ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ
آنچه که آمد برای تو دانش همانا تو از ستمکاران خواهی بود

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ كَسَانِي كه داده‌ایم به آنان کتاب [تورات] را می‌شناسند اورا چنان كه می‌شناسند پسرانشان را و همانا

فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۴۶ الْحَقُّ مِنْ غِرْهِی از آنان پنهان می‌دارند حق را درحالی كه خودشان می‌دانند ۱۴۶ حق از [جانب]

رَبِّكَ ۝۱۴۷ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكِبِينَ ۝۱۴۷ وَلِكُلِّ وُجْهٍ هُوَ مُوَلِّيًا ۝۱۴۷ پروردگار توست پس البته مباش از تردیدکنندگان ۱۴۷ و برای هر کسی جهتی است [برای قبله] كه وی روی کننده است به آن

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۝۱۴۸ پس پیشی جوید به سوی نیکی‌ها هر جا كه باشید باز می‌آورد شما را الله همه‌گی

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۴۸ وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ ۝۱۴۸ همانا الله بر هر چیزی تواناست ۱۴۸ و از هر جا كه بیرون روی پس برگردان

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا رَوَى خُود را سوی مسجد الحرام و همانا آن [فرمان] البته حق است از [جانب] پروردگار تو و نیست

اللَّهُ يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۱۴۹ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ اللَّهُ غَافِلٌ از آنچه می‌کنید ۱۴۹ و از هر جا كه بیرون روی پس برگردان روی خود را

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ سوی مسجد الحرام و هر جا كه باشید پس برگردانید رویهاتان را

شَطْرَهُ لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا ۝۱۵۰ سوی آن تا نباشد برای مردم [یهود] بر ضد شما حجتی مگر کسانی كه ستم کردند

مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَنَّوْا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ از آنان پس مترسید از آنان و بترسید از من و اقبله را تغییر دادم [تا تمام کنم نعمتم را بر شما و باشد كه شما

تَهْتَدُوا ۝۱۵۰ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ هِدَايَتِ يَابِید ۱۵۰ همچنان كه فرستادیم در [میان] شما پیامبری از خودتان

يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ كه می‌خواند بر شما آیه‌های ما را و پاکتان می‌سازد و می‌آموزد به شما کتاب

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝۱۵۱ فَادْكُرُونِي و حکمت را و می‌آموزد به شما آنچه را كه نمی‌دانستید ۱۵۱ پس یاد کنید مرا

أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ۝۱۵۲ يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَسَانِي تا یاد کنم شما را و سپاس بگذارید برای من و ناسپاسی ام مکنید ۱۵۲ ای کسانی كه

ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝۱۵۳ ایمان آورده‌اید یاری بجوید از شکیبایی و نماز همانا الله با شکیبایان است ۱۵۳

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ
و مگویند درباره کسانی که کشته می شوند در راه **الله** که مردگانند بلکه [آنان] زندگانند ولی

لَا تَشْعُرُونَ ۱۵۴ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
شما در نمی یابید و البته می آزماییم شما را به چیزی از ترس و گرسنگی

وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۚ وَالصَّابِرِينَ
و کاهش می از اموال و کسان [جان ها] و محصولات و مژده ده شکیبایان را

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۱۵۵
کسانی که چون برسد به آنان حادثه ناگواری گویند همانا از آن **الله** ایم همانا ما به سوی او بازگردندگانیم

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۱۵۶
آنان بر آنهاست درودهایی [از جانب] پروردگارشان و رحمتی و آنان خود هدایت یافتگانند

فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۱۵۸
پس هر که حج این خانه کند یا عمره گزارد پس گناهی نیست بر او که طواف [سعی] کند میان آن دو و کسی که به دلخواه کار نیکی کند [غزون بفریاض] پس همانا **الله** سپاس داری بس داناست ۱۵۸ همانا کسانی که

يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۚ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ۱۵۹
کتمان می کنند آنچه را فرو فرستادیم از نشانه های روشن و هدایت پس از آنکه روشن ساختیم آن را برای مردم در کتاب [الله] آنانند که لعنت شان می کند **الله** و لعنت شان می کنند لعنت کنندگان

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۱۶۰
مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند [فساد کاری هایشان را] و [حق را] آشکار کردند پس آنانند که برمی گردم [با رحمت خود] بر آنها و منم که توبه پذیرم و مهربانم

كُفَّارًا ۚ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۱۶۱
کافران بودند آنانند که بر آنهاست لعنت **الله** و فرشتگان و مردمان همگی

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۱۶۲
که جاودانه اند در آن [آتش] تخفیف نیابد از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمْهُمْ ۱۶۳
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمْهُمْ ۱۶۴
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمْهُمْ ۱۶۵
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمْهُمْ ۱۶۶
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمْهُمْ ۱۶۷
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمْهُمْ ۱۶۸
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
همانا در آفرینش آسمانها و زمین و پیای آمدن شب و روز

وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
و کشتی‌هایی که روان است در دریا با آنچه سود می‌رساند به مردم و [در] آنچه فرو فرستاده است **الله**

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
از آسمان از آب پس زنده گردانید با آن زمین را پس از مرگ آن و پراکنده کرد در آن [زمین]

مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
از هر جنبنده‌ای و [در] گردانیدن باده‌ها و ابر و رام شده

بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَأْتِي لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنْ
میان آسمان و زمین البته نشانه‌هایی است برای گروهی که خرد می‌ورزند ﴿١٦٤﴾ و از

النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
مردمان کسی است که می‌گیرد جز **الله** همتیانی را که دوست می‌دارند آنان را مانند دوست داشتن **الله**

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ
و کسانی که ایمان آورده‌اند شدیدترند در دوستی **برای الله** و اگر ببینند کسانی که ستم کردند آنگاه که می‌بینند

الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
عذاب را که تمام قدرت از **آن الله است** همگی و همانا **الله** سخت کیفر است [البته پشیمان خواهند شد] ﴿١٦٥﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
زمانی که بیزاری جویند کسانی که پیروی شدند از کسانی که پیروی کردند و ببینند عذاب را

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا
و گسسته شود رابطه‌هاشان ﴿١٦٦﴾ و گویند کسانی که پیروی کردند کاش می‌بود

لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
برای ما بازگشتی تا بیزاری جویم از آنان چنان که بیزاری جستند از ما اینچنین می‌نمایاند به آنان **الله**

أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
کردارهایشان را مایه حسرت بر آنان و نیستند آنان بیرون آمدگان از آتش ﴿١٦٧﴾

يَتَأَيَّهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
ای مردم بخورید از آنچه در زمین است حلالی پاک را و پیروی نکنید

خُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا
گام‌های شیطان را که همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿١٦٨﴾ جز این نیست که فرمان می‌دهد شما را

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾
به بدی و زشتکاری و اینکه بگویید بر **الله** چیزی را که نمی‌دانید ﴿١٦٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا وَهنگامی که گفته شود به آنان پیروی کنید آنچه را فرو فرستاده است **الله** می گویند [نه] بلکه پیروی می کنیم آنچه را که یافته ایم

عَلَيْهِ ءَابَاءُنَا^ط أُولُو كَاتِ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا بر آن پدرانمان را آیا اگر پدرانشان درک نمی کردند چیزی را

وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ و راه نمی بردند [باز از آنان پیروی کنند؟! ﴿١٧٠﴾ و حالت [تور دعوت] کسانی که کفر ورزیدند [در عدم درک حقایق] مانند حالت کسی است که بانگ می زند

بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ به حیوانی که نمی شنود مگر صدا و ندایی را [انان] کرانند گنگانند کورانند پس آنان خرد نمی ورزند

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ای کسانی که ایمان آورده اید بخورید از پاکیزه های آنچه روزیتان دادیم ﴿١٧١﴾

وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ إِنَّمَا حَرَّمَ و سپاس بگزایید **برای الله** اگر تنها او را می پرستید ﴿١٧٢﴾ جز این نیست که حرام گردانید

عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِء بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که [هنگام ذبح] ندا داده شده است به آن

لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ برای غیر **الله** پس کسی که ناگزیر شود نه خواهان باشد و نه از حد گذرنده پس نیست گناهی بر او همانا **الله**

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنْ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ پس آمرزنده مهربان است ﴿١٧٣﴾ همانا کسانی که کتمان می کنند آنچه را که فرو فرستاده است **الله** از

الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِء ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ کتاب [تورات] و می خرند به [عوض] آن بهایی اندک را آنان نمی خورند [و فرو نمی برند]

فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمْ **الله** يَوْمَ الْقِيَمَةِ در شکم هایشان جز آتش و سخن نمی گوید با آنان **الله** روز رستاخیز

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذابی دردناک است ﴿١٧٤﴾ آنان کسانی هستند که

أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا خریدند گمراهی را به [بهایی] هدایت و عذاب را به [بهایی] آمرزش پس [شگفتا!] چه

أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ **الله** نَزَّلَ الْكِتَابَ شکیبایند! بر آتش آن [عذاب] به سبب این است که بی گمان **الله** فرو فرستاده است کتاب را

بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾ به حق و همانا کسانی که اختلاف کردند در کتاب [تورات] هر آینه در ستیزی دور [از حق] اند ﴿١٧٦﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
نیست [همه] نیکی اینکه بگردانید روی هایتان را سوی مشرق و مغرب بلکه

الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
نیکی [کار] کسی است که ایمان آورد به الله روز واپسین و فرشتگان و کتاب [های] آسمانی

وَالْبَيِّنَاتِ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَيَتِيمَىٰ
و پیامبران و بدهد مال را با [وجود] دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان

وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
و بینوایان و در راه ماندگان و خواهندگان و در [راه آزادی] بردگان و برپا دارد

الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
نماز را و بدهد زکات را و [نیز] وفاکنندگان به پیمانشان هنگامی که پیمان بندند

وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
و [بیوژه] شکیبایان در سختی و رنج و هنگام کارزار آنان کسانی هستند که

صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَتَّخِذُ الَّذِينَ ءَامَنُوا كِتَابَ
راست گفتند و آنان همان پرهیزکارانند ﴿١٧٧﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده [مقرر شده]

عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ
بر شما قصاص [عقی گیری قتل] در [بار] کشتگان آزاد در برابر آزاد و برده در برابر برده و زن

بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ
در برابر زن پس کسی که بخشوده شد برایش [طرف برابر] دینی [اش چیزی] [قصاص] پس دنبال کردن [پرداختن] به شایستگی [بر ولی دم] است و پرداختن [آن]

إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنَ
به او با خوشرفتاری است این [حکم] تخفیفی از پروردگارتان و رحمتی است پس کسی که از اندازه درگذرد

بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ
پس از آن پس برای او عذابی دردناک خواهد بود ﴿١٧٨﴾ و برای شما در قصاص [عقی گیری قتل] زندگانی ای است

يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
ای خردمندان! باشد که شما پرهیزکاری کنید ﴿١٧٩﴾ نوشته [و مقرر] شده است بر شما

إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
- هنگامی که فرارسد یکی از شما را [اسباب] مرگ اگر بر جای گذارد مالی را - وصیت کردن برای پدر و مادر

وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ
و نزدیکان به شایستگی [عدالت] [که این حکم] حقی است بر پرهیزکاران ﴿١٨٠﴾ پس هر که تغییر دهد آن [وصیت] را

بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾
پس از آنکه شنید آن را پس جز این نیست که گناهش بر [عهده] کسانی است که تغییر می دهند آن را همانا الله شنوای داناست ﴿١٨١﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ

پس هر که بیم داشته باشد از وصیت کنندگی انحرافی یا گناهی را [در حق وارثان] آنگاه آشتی دهد میانشان پس نیست گناهی

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸۲﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ

بر او همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۱۸۲﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده [مقرر شده]

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۳﴾ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ

بر شما بر شما پرهیزکاری کنید ﴿۱۸۳﴾ در روزهای برشمرده [ماه رمضان] پس هر که باشد از شما بیمار یا در سفر

فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيقُوْنَهُ تَابَ اَنۡ رَّا جَائِغًا يَّغِيْزُ اَنۡ يَّخُوْرَا

فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيقُوْنَهُ تَابَ اَنۡ رَّا جَائِغًا يَّغِيْزُ اَنۡ يَّخُوْرَا

لَهُۥٓ وَاَنۡ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنۡ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۴﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْ اُنۡزِلَ فِيْهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ

لَهُۥٓ وَاَنۡ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنۡ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۴﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْ اُنۡزِلَ فِيْهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ

وَبَيِّنَتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

وَبَيِّنَتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ يُرِيْدُ اَللّٰهُ بِكُمْ اِلْسَرًا وَّلَا يُرِيْدُ بِكُمْ

مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ يُرِيْدُ اَللّٰهُ بِكُمْ اِلْسَرًا وَّلَا يُرِيْدُ بِكُمْ

اَلْعُسْرَ وَاَتَاكُمْ اَلْعِدَّةَ وَلِتُكْمِلُوْا اَلْعِدَّةَ وَلِتُكْمِلُوْا

اَلْعُسْرَ وَاَتَاكُمْ اَلْعِدَّةَ وَلِتُكْمِلُوْا اَلْعِدَّةَ وَلِتُكْمِلُوْا

هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۸۵﴾ وَاِذَا سَأَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ

هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۸۵﴾ وَاِذَا سَأَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ أَلَرَفْتُمْ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
 حلال شده است برایتان در شب روزه آمیزش با زنان تان آنان پوششی هستند

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّهُ كَلَّكُمْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
 برایتان و شما پوششی هستید برای آنان می دانست **الله** که اگر آمیزش را حرام می ساخت همانا شما خیانت می کردید

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرْهُنَّ
 به خودتان پس از این رو برگشت بر شما [به رحمت] و درگذشت از شما پس اکنون آمیزش کنید با آنان

وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ
 و بجوید آنچه را نوشته است **الله** برایتان و بخورید و بیاشامید تا آشکار شود برایتان

الْخِطُّ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخِطِّ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ
 رشته سفید از رشته سیاه از فجر سپس به پایان برسانید روزه را

إِلَىٰ آلِ لَيْلٍ وَلَا تُبَشِّرْهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
 تا شب و آمیزش مکنید با آنان درحالی که شما معتکفید در مسجدها

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ
 این [احکام] حدود [مرزهای] **الله است** پس نزدیک مشوید به آن [به قصد تجاوز] این چنین بیان می کند **الله** آیه هایش را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُمْ
 برای مردم باشد که آنان پرهیزکاری کنند و مخورید مال های تان را در بین خودتان

بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَآ إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
 به ناحق [و به عنوان رشوه] سراریز مکنید آن را به سوی حاکمان تا بخورید بخشی از

أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَسْأَلُونَكَ
 مال های مردم را به گناه درحالی که شما می دانید **الله** می پرسند از تو

عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ
 درباره ماه های نو بگو آنها گاه نماهایی ست برای مردم و [شناخت] حج و نیست نیکی

بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ
 اینکه درآیید به خانه ها [در حال احرام] از پشت های آن ولی نیکی [از آن] کسی است که پرهیزکاری کند

وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 و درآیید به خانه ها از درهای آن و پروا کنید از **الله** باشد که شما

تُقْلِحُونَ وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَتِّلُونَكُمْ
 رستگار شوید **الله** و بکشید در راه **الله** با کسانی که می جنگند با شما

وَلَا تَقْتَدُوا بِهَآ إِيَّاكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ لَا يُحِبُّ
 و از اندازه مگذرید همانا **الله** دوست ندارد از اندازه درگذرندگان را

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفَنَاءُ
و بکشید آنان را هر جا که بیابیدشان و بیرون کنید آنان را از آنجا که بیرونتان کردند و آشوب

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَتِّلُوكُمْ
بدتر است از کشتن و مکنید با آنان در نزد مسجد الحرام تا آنکه بکشند یا شما

فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝۱۹۱ فَإِنْ أَنَّهُوَا
در آنجا پس اگر [در آنجا] بکشید یا شما پس بکشید آنان را این چنین است سزای کافران ۱۹۱ پس اگر باز ایستند

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۹۲ وَقَتِّلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
پس [بکشند] همانا الله بس آمرزنده مهربان است ۱۹۲ و بکشید با آنان تا نباشد آشوبی و باشد

الْدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنَّهُوَا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝۱۹۳ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
[حکمت] دین از آن الله پس اگر باز ایستند پس [بکشند که] نیست ستیزی مگر بر ستمکاران ۱۹۳ ماه حرام

بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا
در برابر ماه حرام است و هتک [حرمت]ها قصاص [یعنی] گیری متقابل [لر]د پس کسی که تجاوز کند بر شما پس تجاوز کنید

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
بر او به مانند آنچه تجاوز کرده است بر شما و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله با

الْمُتَّقِينَ ۝۱۹۴ وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
پرهیزکاران است ۱۹۴ و انفاق کنید در راه الله و مینفکند [خودتان را] با دستانتان به هلاکت

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۹۵ وَاتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
و نیکی کنید همانا الله دوست می دارد نیکوکاران را ۱۹۵ و به پایان برسانید حج و عمره را برای الله

فَإِنْ أَضْرَمْتُمْ فَمَا أَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
پس اگر باز داشته شوید آنگاه [قربانی کنید] آنچه میسر است از قربانی و متراشید سرهایتان را تا آنکه برسد

الْهَدْيُ مَحَلَّةٌ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
قربانی به جایگاهش پس هر که باشد از شما بیمار یا او را رنجی باشد از سرش پس [بر عهدۀ] [جایگزینی]

مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ ۖ فَمَنْ تَمَنَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
از روزه یا صدقه یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس هر که برخوردار شد به عمره تا حج

فَمَا أَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
آنگاه [قربانی کند] آنچه میسر است از قربانی پس کسی که نیابد [قربانی] آنگاه روزه گرفتن سه روز در حج و هفت روز

إِذَا رَجَعْتُمْ ۖ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي
هنگامی که باز گردید [حج لازم است] این ده [روز] کامل است این [حکم] برای کسی است که نباشد خانواده اش ساکنان

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۱۹۶
مسجد الحرام [مکه] و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله سخت کیفر است ۱۹۶

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ

[موسم] حج ماه‌هایی معلوم است پس کسی که واجب گرداند [بر خود] در آن [ماه]ها حج را پس [بناگذارد که روا] نیست آمیزشی

وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ

و نه نافرمانی‌ای و نه ستیزی در حج و آنچه می‌کنید از نیکی

يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ

می‌داند آن را **الله** و توشه بگیرید و همانا بهترین توشه پرهیزکاری است و پروا کنید از من

يَأْخُذُ الْأَلْبَبَ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ

ای خردمندان **۱۹۷** نیست بر شما گناهی که

تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ

بجوید روزی‌ای از **پروردگارتان** پس هنگامی که بازگردید از

عَرَفَتِ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

عرفات آنگاه یاد کنید **الله** را در مشعر الحرام

وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ

و یاد کنید او را چنان که هدایت کرد شما را و همانا بودید پیش از آن

لِمَنْ الضَّالِّينَ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ

البتّه از **۱۹۸** گمراهان سپس بازگردید از جایی که باز می‌گردند

النَّاسِ وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مردمان و آمرزش بخواهید از **الله** همانا **الله** آمرزنده مهربان است

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ

۱۹۹ پس هنگامی که گزاردید مناسک [حج] تان را آنگاه یاد کنید **الله** را همچون یاد کردن شما

عِبَادَتِكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنْ النَّاسِ مَنْ

پدرانتان را بلکه بیشتر از آن پس [برخی] از مردم کسی است که

يَقُولُ رَبَّنَا عَالَمِينَ فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ

می‌گوید **[ای] پروردگار ما** بده به ما در دنیا و نیست برایش در آخرت هیچ

خَلْقٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا عَالَمِينَ فِي الدُّنْيَا

بهره‌ای **۲۰۰** و [برخی] از آنان کسی است که می‌گوید **[ای] پروردگار ما** بده به ما در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

[بهره] نیکو و در آخرت [هم بهره] نیکو و نگاه دار ما را از عذاب آتش [دوزخ] **۲۰۱**

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

آنان برای‌شان بهره‌ای است از آنچه کرده‌اند **و الله** زود شمار است **۲۰۲**

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ
و یاد کنید **الله را** در روزهای شمردۀ [سه روز تشریق] پس کسی که شتاب کند

فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ
در نوروز [عمل را انجام دهد] پس نیست گناهی بر او و هر که تأخیر کند [تا سه روز] پس نیست گناهی بر او برای کسی که پرهیزکاری کند

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ
و پروا کنید **از الله** و بدانید که همانا شما به سوی او گرد آورده می شوید ﴿٢٣﴾ و [برخی] از

النَّاسِ مَنْ يُعِجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
مردم کسی است که به شگفت می آورد تو را [زیبایی] سخش در این زندگانی دنیا و گواه می گیرد **الله را**

عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ
بر آنچه در دلش است حال آنکه او سخت ترین ستیزندگان است ﴿٢٤﴾ و هنگامی که [از پیش تو] باز گردد می کوشد

فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ﴿٢٥﴾ وَاللَّهُ
در زمین تا فساد کند در آن و نابود کند کشتزار و نسل را **و الله**

لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
دوست ندارد تبهکاری را ﴿٢٥﴾ و چون گفته شود به او پروا کن از **الله** وامی دارد او را خود بزرگ بینی

بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٦﴾ وَمِنْ
به گناه پس بس است او را دوزخ و هر آینه بد جایگاهی است ﴿٢٦﴾ و [برخی] از

النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ﴿٢٧﴾ وَاللَّهُ
مردم کسی است که می فروشد جانش را برای جستن **الله** و **الله**

رءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا آمِنُوا أَدْخُلُوا
مهرورز [به حال] بندگان است ﴿٢٧﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید در آید

فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
در فرمانبری [اسلام] همگی و پیروی مکنید گام های شیطان را

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿٢٨﴾ پس اگر بلغزید پس از

مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنْ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
آنکه آمد برایتان نشانه های روشن آنگاه بدانید که همانا **الله** پیروزمند سنجیده کار است

﴿٢٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
آیا انتظار دارند جز اینکه بیاید نزدشان **الله** در سایبان هایی از ابر

وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٠﴾
و فرشتگان [هم بیایند] و گزارده شود کار؟! و به سوی **الله** باز گردانده می شود کارها ﴿٣٠﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَهُمْ مِّنْ ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ

بپرس از بنی اسرائیل که چه بسیار دادیم به آنان نشانه روشن [معجزات] و هر که دگرگون کند نعمت

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۱﴾ زَيْنَ الَّذِينَ

الله را پس از آنکه آمد اورا پس همانا الله سخت کیفر است ﴿۲۱۱﴾ آراسته شده است برای کسانی که

كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ

کفر ورزیدند زندگانی دنیا و [آنان] مسخره می کنند کسانی را که ایمان آوردند و کسانی که

اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

پرهیزکاری کردند بالاترند از آنان روز رستاخیز و الله روزی می دهد هر که را خواهد بی شمار

﴿۲۱۲﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ

بودند ﴿۲۱۲﴾ مردم امتی یگانه پس برانگیخت الله پیامبران را به عنوان نوید آوران

وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

و بیم دهندگان و فرو فرستاد با آنان کتاب را به حق تا داوری کند میان مردم

فِيمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا

در آنچه که اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند در آن مگر کسانی که کتاب به آنها داده شد پس از آنکه

جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا

آمد ایشان را نشانه های روشن از روی حسد و زیاده خواهی که میانشان بود پس هدایت کرد الله کسانی را که ایمان آوردند

لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى

به آنچه که اختلاف کردند در آن از حق به آن خود و الله هدایت می کند هر کس را که بخواهد به سوی

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۱۳﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا

راهی راست ﴿۲۱۳﴾ یا اینکه پنداشته اید که در آید به بهشت حال آنکه هنوز

يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ

نیامده بر [سر] شما حالت کسانی که گذشتند پیش از شما! رسید به آنان سختی و رنج

وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ

و لرزانده شدند تا آنکه می گفت پیامبر و کسانی که ایمان آوردند با او کی می آید یاری الله؟

أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿۲۱۴﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ

آگاه باشید! که یاری الله نزدیک است ﴿۲۱۴﴾ می پرسند از تو که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو

مَا أَنْفَقْتُ مِنَ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وََالْيَتَامَى وََالْمَسْكِينِ

هر آنچه که انفاق کردید از نیکی برای پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان

وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۱۵﴾

و در راه ماندگان و آنچه می کنید از نیکی پس همانا الله به آن آگاه است ﴿۲۱۵﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا
 نوشته [و مقرر] شده بر شما جنگ [در راه الله] در حالی که آن ناخوشایند است برای شما و چه بسا ناخوش دارید

شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ
 چیزی را و آن خوب باشد برایتان و چه بسا دوست دارید چیزی را و آن بد باشد برایتان

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾
 و الله می داند و شما نمی دانید

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
 حرام از جنگ در آن جنگ در آن [گناهی] بزرگ است و بازداشتن از راه الله

وَكُفْرًا بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
 و کفر ورزیدن به آن و [بازداشتن از] مسجد الحرام و بیرون کردن اهلس از آنجا [گناهی] بزرگ تر است

عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
 نزد الله و فتنه بزرگ تر است از کشتن و همواره آنان می جنگند با شما

حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ
 تا آنکه بازگردانند شما را از دینتان اگر بتواند و هر که بازگردد

مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَمِمْتٌ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
 از شما از دین خود آنگاه بمیرد در حالی که او کافر باشد پس آنان تباه شده

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 کردارهایشان در دنیا و آخرت و آنان همدمان آتش اند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾
 آنان در آن جاویدانند

هَاجِرُوا وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
 هجرت کردند و جهاد کردند در راه الله آنان امید دارند به رحمت

اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾
 و الله و الله آمرزنده مهربان است

وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
 و قمار و قمار در آن دو گناهی بزرگ و سودهایی برای مردم است و گناه آن دو

أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 بزرگ تر است از سودشان می پرسند از تو که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو افزون [بر نیازتان] را

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾
 این چنین بیان می کند الله برایتان آیات را باشد که شما بیندیشید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ اٰلِتَمَىٰ قُلْ اِصْلَاحٌ لَهُمْ ^ط
در [کار] دنیا و آخرت. و می پرسند از تو درباره یتیمان بگو اصلاح [کار] آنان

خَيْرٌ وَاِنْ تَخَالَطَوْهُمْ فَاٰخَوْنَكُمْ ^ط **وَاللّٰهُ** يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ ^ط
بهتر است و اگر [در زندگی] با آنان آمیزش داشته باشید پس برادران شمايند و الله باز می شناسد تبهارا را از

الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ^ط اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ^ط
شايسته کار و اگر می خواست الله البته به سختی می افکند شما را همانا الله پيروزمندی سنجيده کار است ^(۲۳۰)

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُوْمِنَ وَلَآمَهُ ^ط وَمُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ ^ط
و به همسری مگیرید زنان مشرک را تا آنکه ایمان آرند و البته کنیز با ایمان بهتر است

مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ^ط وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ ^ط
از زن [آزاد] مشرک و گرچه به شگفت آورد شما را و به همسری مدهید [زنان با ایمان] به مردان مشرک تا آنکه

يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ ^ط اُولَٰئِكَ ^ط
ایمان آورند و البته برده مسلمان بهتر است از مشرک و اگرچه به شگفت آورد شما را آنان

يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ ^ط **وَاللّٰهُ** يَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ ^ط بِاِذْنِهِ ^ط
فرامی خوانند به سوی آتش و الله فرامی خواند به سوی بهشت و آمرزش به اذن خود

وَيُبَيِّنُ ^ط اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ^ط ^(۲۳۱) وَيَسْأَلُونَكَ ^ط
و بیان می کند آیه هایش را برای مردم باشد که آنان پند گیرند ^(۳۱) و می پرسند از تو

عَنِ الْمَحِيضِ ^ط قُلْ هُوَ اَذَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ^ط
درباره حیض بگو آن گونه ای رنج است پس کناره گیرید از [آمیزش با] زنان در [وقت] حیض

وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ ^ط فَاِذَا تَطَهَّرْنَ ^ط فَاتَّوْهَبْنَ ^ط مِنْ حَيْثُ ^ط
و نزدیک مشوید به آنان تا آنکه پاک شوند پس چون پاکی ورزیدند [غسل کردند] به آنها درآیید از جایی که

اَمَرَكُمْ ^ط **اللّٰهُ** اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ ^ط التَّوَّابِينَ ^ط وَيُحِبُّ ^ط الْمُتَطَهِّرِينَ ^ط ^(۲۳۲)
فرمانتان داده است الله همانا الله دوست می دارد توبه کنندگان را و دوست می دارد پاکی ورزان را ^(۳۲)

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَاَتُوا حَرْثَكُمْ اَنِّيْ شَتْمٌ ^ط وَقَدْ مُوا ^ط لَآنَفْسِكُمْ ^ط
زنانتان کشتزاری برای شما هستند پس درآیید به کشتزارتان هرگونه که خواهید و پیش فرستید برای خودتان [توشه نیک]

وَاتَّقُوا ^ط **اللّٰهَ** وَاعْلَمُوا ^ط اَنَّكُمْ ^ط مُلَقَّوْهُ ^ط وَبَشِّرِ ^ط الْمُؤْمِنِينَ ^ط
و پروا کنید از الله و بدانید که همانا شما دیدار کنندگان اوید و مژده ده مؤمنان را

وَلَا تَجْعَلُوا ^ط **اللّٰهَ** عَرْضَةً ^ط لِّاِيْمَانِكُمْ ^ط اَنْ تَبْرُوا ^ط ^(۲۳۳)
مگردانید [نام] الله را دستاویزی برای سوگندهایتان برای [اجتناب از] آنکه نیکی کنید ^(۳۳)

وَتَتَّقُوا ^ط وَتُصْلِحُوا ^ط بَيْنَ ^ط النَّاسِ ^ط **وَاللّٰهُ** سَمِيعٌ ^ط عَلِيمٌ ^ط ^(۲۳۴)
و پرهیزکاری نمایید و اصلاح کنید میان مردم و الله شنوای داناست ^(۳۴)

لَا يُؤَاخِذُكُمُ **اللَّهُ** بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ **بَارِئُ** بازخواست نمی‌کند شما را **اللَّهُ** به بیهودگی در سوگندهایتان ولی بازخواست می‌کند شما را به آنچه [قصد] کرده است

قُلُوبِكُمْ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ **حَلِيمٌ** **لِّلَّذِينَ** يُؤْلُونَ **مِنْ نِّسَائِهِمْ** تَرَبُّصُ دل‌هایتان **وَاللَّهُ** آمرزنده بردبار است **لِّلَّذِينَ** برای کسانی که سوگند می‌خورند به ترک آمیزش بازنانشان انتظار کشیدن

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ **فَإِنْ** فَأَوْ **فَإِنْ** **اللَّهُ** غَفُورٌ **رَّحِيمٌ** **وَإِنْ** عَزَمُوا چهار ماه است **وَاللَّهُ** آنگاه اگر باز آیند پس همانا **اللَّهُ** آمرزنده مهربان است **وَإِنْ** و اگر قصد کردند

الطَّلَاقَ **فَإِنْ** **اللَّهُ** سَمِيعٌ **عَلِيمٌ** **وَالْمُطَلَّقَاتُ** يَتَرَبَّصْنَ طلاق را پس همانا **اللَّهُ** شنوای داناست **وَالْمُطَلَّقَاتُ** و زنان طلاق داده شده به انتظار نگه دارند

بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ **وَلَا يَحِلُّ** لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ **اللَّهُ** فِي خودشان را تاسه حیض [یا سه بار پاک شدن] و حلال نیست برای آنان که پنهان دارند آنچه را آفریده است **اللَّهُ** در

أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ **بِاللَّهِ** **وَالْيَوْمِ** الْآخِرِ **وَبُعُولِهِنَّ** أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ رحم‌هایشان اگر ایمان دارند **بِاللَّهِ** به **وَالْيَوْمِ** و روز واپسین و شوهرانشان سزاوارترند به بازگرداندنشان

فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا **وَهُنَّ** مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ در آن [منت] اگر بخواهند آشتی را و برای زنان [حقوقی بر مردن است] مانند آنچه [برای مردن] بر عهده آنهاست به طور شایسته

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ **وَاللَّهُ** عَزِيزٌ **حَكِيمٌ** **الطَّلَاقُ** مَرَّتَانٍ و مردان بر آنان مرتبتی دارند **وَاللَّهُ** پیروزمند سنجیده کار است **الطَّلَاقُ** [رجعی] دو بار است

فَإِمْسَاكُكُمْ **بِمَعْرُوفٍ** أَوْ تَسْرِيحُكُمْ **بِإِحْسَنِ** **وَلَا يَحِلُّ** لَكُمْ أَنْ پس [از آن زن را باید] نگهداشتن به شایستگی یا رها کردن به نیکی و حلال نیست برای شما که

تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ [باز پس] بگیری از آنچه داده‌اید به آنان [زن] چیزی را مگر آنکه بترسند [زن و شوهر] که برپا ندارند مرزهای [احکام]

اللَّهُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ **اللَّهُ** فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيهَا أَفَدَتْ **اللَّهُ** را پس اگر ترسیدید که برپا ندارند مرزهای [احکام] **اللَّهُ** را آنگاه گناهی نیست بر آن دو در مورد آنچه زن فدیة دهد

بِهِ تِلْكَ حُدُودُ **اللَّهُ** فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ **اللَّهُ** فَأُولَئِكَ به آن [برای آزادی] خود این [احکام] مرزهای [احکام] است پس تجاوز نکنید از آن و هر که تجاوز کند از مرزهای [احکام] **اللَّهُ** پس آنان

هُمْ الظَّالِمُونَ **فَإِنْ** طَلَّقَهَا **فَلَا يَحِلُّ** لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ خودشان ستمکارند **فَإِنْ** پس اگر [بار سوم] طلاق دهد او را دیگر حلال نیست آن زن برای او پس از آن تا آنکه ازدواج کند

زَوْجًا غَيْرَهُ **فَإِنْ** طَلَّقَهَا **فَلَا جُنَاحَ** عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ باهمسری [دیگر] جز او آنگاه اگر طلاق دهد او را شوهر دوم پس نیست گناهی بر آن دو [زن و شوهر اول] که به یکدیگر بازگردند [بازدواج] اگر گمان دارند که

يُقِيمَا حُدُودَ **اللَّهُ** وَتِلْكَ حُدُودُ **اللَّهُ** يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ **لَقَوْمٍ** **يُبَيِّنُهَا** **لِقَوْمٍ** **يَعْلَمُونَ** می‌توانند [برپا دارند] مرزهای [احکام] **اللَّهُ** را و این مرزهای [احکام] **اللَّهُ** است که بیان می‌کند آن را برای گروهی که می‌دانند

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعَنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
 و هنگامی که طلاق دادید زنان را آنگاه رسیدند به [نزدیک] پایان عده‌شان پس نگه دارید آنان را به شایستگی یا
 سَرَّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
 ره‌آشان کنید به شایستگی و نگه‌مدارید آنان را برای زیان رساندن تا [به حقوقشان] تجاوز کنید و کسی که کند
 ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآيَتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا
 چنان پس به راستی ستم کرده بر خودش و مگیرید آیه‌های **الله** را به مسخره و یاد کنید
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 نعمت **الله** را بر خودتان و آنچه را فرو فرستاد بر شما از کتاب و حکمت
 يَعِظُكُمْ بِهِ ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾
 که اندرزتان می‌دهد با آن و پروا کنید از **الله** و بدانید که **الله** به هر چیزی داناست ﴿۳۱﴾
 وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعَنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحَنَّ
 و هنگامی که طلاق دادید زنان را آنگاه رسیدند به [نزدیک] پایان عده‌شان پس باز مدارید آنان را از اینکه ازدواج کنند
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 با همسران‌شان هرگاه به توافق برسند میان خود به شایستگی این [حکمی است که] پند داده می‌شود با آن کسی
 مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ
 از شما که ایمان دارد **به الله** و روز واپسین این پاک‌تر است برایتان و پاکیزه‌تر و **الله**
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ
 می‌داند و شما نمی‌دانید ﴿۳۲﴾ و مادران شیر دهند فرزندان‌شان را
 حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
 دو سال کامل برای کسی که بخواهد که کامل کند مدت شیردادن را و بر عهده پدر است خوراک مادران
 وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ
 و پوشاکشان به شایستگی تکلیف نمی‌شود هیچ کسی مگر به اندازه توانش نه زیان بیند
 وَالِدَةٌ ۖ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهَا ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ ۚ
 مادری به خاطر فرزندش و نه پدری به خاطر فرزندش و بر وارث است مانند همین وظیفه که هزینه شیردهنده را بپردازد
 فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
 پس اگر [مادر و پدر] خواستند باز گرفتن [از شیر] با رضایت هر دو و رایزنی با یکدیگر پس نیست گناهی بر آن دو و اگر
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
 خواستید که دایه بگیرید برای شیر دادن فرزندان‌تان پس نیست گناهی بر شما هنگامی که بپردازید چیزی را که
 عَائِتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۳﴾
 پرداخت می‌کنید به شایستگی و پروا کنید از **الله** و بدانید که **الله** به آنچه می‌کنید بیناست ﴿۳۳﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
و کسانی که جانشان گرفته می شود از شما و بر جای می گذارند همسرانی را [باید به] انتظار نگه دارند این زنان خودشان را

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
چهار ماه و ده روز پس زمانی که برسند به [نزدیک] پایان عده شان آنگاه نیست گناهی بر شما

فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
در آنچه کنند در حق خودشان به شایستگی و الله به آنچه می کنید آگاه است

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ
و نیست گناهی بر شما در آنچه اشاره کنید به آن از خواستگاری این زنان

أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنَّهُمْ سَتَذَكَّرُوهُنَّ
یا پنهان کنید در دل هایتان می داند الله که همانا شما به زودی یاد می کنید آنان را

وَلَكِنْ لَّا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
ولی وعده [ازدواج] مدهید آنان را به پنهانی مگر آنکه گوید سخنی شایسته را

وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
و تصمیم نگیرید عقد ازدواج را تا آنکه به سر آید [مدت] مکتوب به سر آمد خود

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
و بدانید که همانا الله می داند آنچه در دل های شماست پس پرهیز کنید از [نافرمانی] او و بدانید که

أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ
همانا الله آمرزنده بردبار است ۲۳۵ نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید زنان را

مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ
تا وقتی که آمیزش نکرده اید با آنان یا مقرر نکرده اید برای آنان مهری را و بهره مندشان سازید بر توانگر است

قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
به اندازه توانش و بر تنگدست است به اندازه توانش بهره ای به شایستگی که لازم شده است بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
و اگر طلاق دادید آنان را پیش از آنکه آمیزش کنید با آنان حال آنکه مقرر کرده اید

لَهُنَّ فَرِيضَةٌ فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا
برای شان مهری را پس [لازم است] نصف آنچه مقرر کرده اید مگر اینکه ببخشند [زنان] یا ببخشند

الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
کسی که به دست اوست پیوند نکاح و اینکه ببخشید نزدیک تر است به پرهیزکاری

وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
و فراموش نکنید بزرگواری را میان خود همانا الله به آنچه می کنید بس بیناست

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ
 مواظبت کنید بر نمازها و [بویژه] نماز میانه و بایستید برای الله

قَتْنَيْنِ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 فروتنانه پس اگر بیم داشتید آنگاه پیاده یا سواره [نماز بخوانید] پس هنگامی که ایمن شدید

فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
 آنگاه یاد کنید الله را چنان که آموخت به شما آنچه را که نمی دانستید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
 و کسانی که جانشان گرفته می شود از شما و بر جای می گذارند همسرانی را [کنند] وصیتی را

لَا زَوْجَهُمْ مَتَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
 برای همسرانشان به بهرهای تا یک سال بدون بیرون کردن [از خانه] پس اگر [آن زنان خود] بیرون روند

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ
 آنگاه نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در حق خودشان از

مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 کار شایسته و الله پیروزمندی سنجیده کار است و برای زنان طلاق داده شده بهرهای است

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ
 به شایستگی که لازم است بر پرهیزکاران این چنین بیان می کند

اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
 الله برای شما آیاتش را باشد که شما خرد ورزید

إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 به کسانی که بیرون رفتند از خانه هایشان حال آنکه آنها هزاران تن بودند از بیم مرگ؟

فَقَالَ لَهُمْ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
 پس گفت به آنان الله بمیرید سپس زنده کرد آنها را

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
 همانا الله دارای بخششی [بزرگ] است بر مردم ولیکن بیشتر مردم سپاس نمی گزارند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 و بجنگید در راه الله و بدانید که همانا الله شنوای داناست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
 کیست آنکه وام دهد الله را وامی نیکو

فِيضْ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ
 بسیار و الله است که تنگ می کند و گشایش می دهد [روزی را] و به سوی او

وَاللَّهُ يَرْجِعُ رُجُوعًا
 بازگردانده می شوید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
آیا ننگریستی به آن سرانِ نامی از بنی اسرائیل پس از موسی؟ زمانی که گفتند

لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبَعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ
به پیامبری از خودشان برانگیز برای ما فرمانروایی را تا بجنگیم در راه **الله** گفت

هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
آیا ممکن است که شما اگر نوشته شود بر شما جنگ که کارزار نکنید؟

قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ **وَقَدْ أَخْرَجَنَا**
گفتند و چه شده است ما را که نجنگیم در راه **الله** حال آنکه به راستی بیرون کرده شدیم

مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
از خانه هایمان و [از نزد] فرزندانمان؟ پس زمانی که نوشته شد بر آنان جنگ پشت کردند

إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ **وَاللَّهُ** عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ **وَقَالَ**
جز اندکی از آنان **و الله** داناست به ستمکاران **۲۴۶** و گفت

لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنْ **اللَّهُ** قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
به آنها پیامبرشان همانا **الله** به راستی برانگیخته است برایتان طالوت را فرمانروا،

قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
گفتند چگونه باشد برای او فرمانروایی بر ما حال آنکه ما سزاوارتریم به فرمانروایی

مِنْهُ وَلَمْ يُوْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنْ **اللَّهُ** أَصْطَفَاهُ
از وی و داده نشده به او گشایشی از مال؟ **الله** [پیامبر] گفت همانا برگزیده او را

عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ **وَاللَّهُ**
بر شما و افزوده او را فراخی در دانش و جسم **و الله**

يُوْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ **وَاللَّهُ** وَاسِعٌ عَلِيمٌ **۲۴۷**
می دهد فرماندهی اش را به هر که خواهد **و الله** گشایشگر داناست **۲۴۷**

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنْ **أَيَّاهُ** مَلِكُهُ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
و گفت به آنان پیامبرشان همانا نشانه فرمانروایی او این است که بیاید نزدتان

التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
آن صندوق که در آن آرامشی است از [جانب] پروردگارتان و بازمانده ای از آنچه که

تَرَكَ ءَالُ مُوسَى وَءَالُ هَارُونَ **وَأَمَّا هَارُونَ** **وَأَمَّا هَارُونَ** **وَأَمَّا هَارُونَ**
بر جای نهاد خاندان موسی و خاندان هارون [در آن] درحالی که حمل می کنند آن را فرشتگان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ **۲۴۸**
همانا در این البته نشانه ای است برایتان اگر باشید مؤمنان **۲۴۸**

نَتْلُوهَا عَلَيْنِكَ بِالْحَقِّ^۷ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

که می‌خوانیم آن را بر تو به حق و همانا تو از فرستادگان هستی

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ كَلَّمَ **اللَّهُ** **اللَّهُ**
 آن پیامبران برتری دادیم برخی‌شان را بر برخی دیگر از آنان کسی است که [با وی] سخن گفت **الله**

وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
و بالا برد برخی شان را به درجاتی و دادیم به عیسی پسر مریم معجزه های روشن را

وَأَيَّدَنَّهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ كَسَانِي كِه

و یاری کردیم او را با روح القدس [جبرئیل] و اگر می خواست الله با یکدیگر نمی جنگیدند کسانی که

مِنْ بَعْدِهِمْ مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا

پس از آنان بودند پس از آنکه آمد برای شان نشانه‌های روشن ولی اختلاف کردند

فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ[ۙ] وَلَوْ شَاءَ **اللَّهُ** مَا أَقْتَلُوا
 آنگاه از آنها کسی است که ایمان آورد و از آنان کسی است که کفر ورزید و اگر می‌خواست **الله** با یکدیگر نمی‌کشتند

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا

ولی الله می کند آنچه را می خواهد ای کسانی که ایمان آوردید انفاق کنید

مِمَّا رَزَقْنَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا
از آنچه روزی تان دادیم پیش از آنکه بیاید روزی که نیست داد و ستدی در آن و نه دوستی ای و نه

شَفَاعَةُ هُمْ وَالْكَافِرُونَ الظَّالِمُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

شفاعتی همان و کافران ستمکاران اند که نیست الهی جز او

أَلْحَى الْقَيُومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا زُنْدًا پاینده | اوبر یا دارندهٔ جهان | فرامی‌گیرد او را خوابی سبک و نه خوابی سنگین برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ

أَيْدِيَهُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا رَوَى شَان و آنچه را پشت سرشان است و دست نمی‌بایند به چیزی از دانش او جز به آنچه

شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا

[خود] خواسته است فرا گرفته است کرسی او آسمانها و زمین را و گران نمی آید او را نگهداری آن دو

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ بَيَّنَّ الرُّشْدُ
و اوست والای بس بزرگ نیست اجباری در دین به راستی آشکار شده است راهیابی

مِنْ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ

از گمراهی پس کسی که کفر ورزد به طاغوت و ایمان آورد به الله پس به راستی

أَتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا ^ق **وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ**
 جنگ زده است به دستاویز استوارتر که نیست گسستنی برای آن **و الله** شنوای داناست

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ **اللَّهُ** کارساز کسانی است که ایمان آورده‌اند بیرون می‌برد آنان را از تاریکی‌ها به سوی روشنی
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ و کسانی که کفر ورزیدند کارسازان شان طاغوت است بیرون می‌برد آنان را از
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ هُمُ النَّارُ هُم فِيهَا روشنی به سوی تاریکی‌ها آنان همدان آتشند آنها در آن
خَالِدُونَ جاودانه اند **أَيَا نُنْكَرِي** آیا ننگریستی به کسی که چون و چرا کرد با ابراهیم درباره پروردگارش **رَبِّهِ**
أَنۢ ءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذۡ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي [از غرور] اینکه داده بود به او **اللَّهُ** فرمانروایی را؟ زمانی که گفت ابراهیم پروردگار من کسی است که زنده می‌کند
وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي و می‌میراند گفت من زنده می‌کنم و می‌میرانم گفت ابراهیم پس همانا **اللَّهُ** می‌آورد
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِي بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي خورشید را از مشرق پس بیاور تو آن را از مغرب پس فرو ماند کسی که
كَفَرَ کفر ورزیده بود و **اللَّهُ** هدایت نمی‌کند گروه **الظَّالِمِينَ** ستمکاران را یا همچون کسی که گذشت
عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بر آبادی ای و آن فرو ریخته بود بر سقف‌هایش؟ گفت چگونه زنده می‌کند [مردم] اینجا را **اللَّهُ**
بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ پس از مردن‌شان؟ پس میراند او را **اللَّهُ** صد سال سپس برانگیختش گفت چند درنگ کردی؟
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ گفت درنگ کردم روزی یا پاره‌ای از روزی گفت [چنین نیست] بلکه درنگ کردی صد سال
فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ پس بنگر به سوی خوراکت و نوشیدنی‌ات که دگرگون نشده‌اند و بنگر به سوی
حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَىٰ دراز گوشت و تا قرار دهیم تو را نشانه‌ای برای مردم و بنگر به سوی
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا استخوان‌ها که چگونه پیونشان می‌دهیم سپس برمی‌پوشانیم شان گوشت را پس زمانی که
تَبَيَّنَ لَهُمْ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ روشن شد برایش گفت می‌دانم که همانا **اللَّهُ** بر هر چیزی تواناست

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِكَ أَنْتَ إِبْرَاهِيمُ **رَبِّ** اری [ایمان آوردم] ولی [می خواهم] گفت ابراهیم **ایا پروردگارم** بنمای به من که چگونه زنده می کنی مردگان را؟ گفت آیا

تؤمن؟ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لَّيَطْمِئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنْ إِيْمَانِ نِيَاوردمای؟ گفت آری [ایمان آوردم] ولی [می خواهم] گفت پس بگیر چهار تا از

الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا پرنده را پس پاره پاره کن آنها را [و درهم آمیزش] نزد خودت سپس قرار ده بر هر کوهی از آنها پاره ای را

ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّهُنَّ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ **اللَّهُ** می آیند سوی تو شتابان و بدان که همانا **الله** پیروزمند سنجیده کار است **۲۶۰**

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ حَالَت كسانی که انفاق می کنند مال هایشان را در راه **الله** همچون دانه ای است که

أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضْعِفُ می رویاند هفت خوشه را که در هر خوشه ای صد دانه است و **الله** دو چندان می کند

لِمَن يَشَاءُ **وَاللَّهُ** وَسِعَ عَلِيمٌ **۲۶۱** كَسَانِي كَمَثَلِ حَبَّةٍ وَالدِّينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ برای هر که بخواهد و **الله** گشایشگر داناست **۲۶۱** کسانی که انفاق می کنند مال هایشان را

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَّا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا أَذَى لَهُمْ در راه **الله** سپس از پی نمی آورند آنچه را انفاق کرده اند متنی را و نه آزاری را برای آنان است

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ پاداششان نزد **پروردگارشان** و نه ترسی است بر ایشان و نه ایشان اندوهگین می شوند

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا **۲۶۲** گفتاری پسندیده و گذشت بهتر است از صدقه ای که در پی آن باشد **۲۶۲**

أَذَى **وَاللَّهُ** غَنِيٌّ حَلِيمٌ **۲۶۳** آزار و **الله** بی نیاز بردبار است **۲۶۳** کسانی که ایمان آورده اند تباه مکنید

صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ صدقه هایتان را با منت [نهادن] و آزار [دادن] همچون کسی که انفاق می کند مالش را برای نمایاندن به مردم

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ وایمان ندارد به **الله** و روز واپسین پس حالت او همچون حالت سنگی صاف است که بر آن

تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ خاکی است آنگاه برسد به آن بارانی [و خاک را بشوید] و بر جای گذارد آن را [به صورت] سنگی سخت [و یاکاران] توانایی ندارند بر

شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا **وَاللَّهُ** لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ **۲۶۴** از آنچه به دست آورده اند و **الله** هدایت نمی کند گروه کافران را **۲۶۴**

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
و حالت کسانی که انفاق می کنند مال هایشان را برای جستن خشنودی **الله**

وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
و استواری از دل هایشان همچون حالت باغی است بر تپه ای که رسیده است به آن بارانی تند

فَنَآتَتْ أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
آنگاه به بار آورد خوراکی اش [=میوه اش را] دوچندان پس اگر نمی رسید بدان بارانی تند پس بارانی نرم [بس باشد]

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۶۵﴾
و **الله** به آنچه می کنید بیناست ﴿۲۶۵﴾ آیا دوست می دارد یکی از شما که باشد

لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
برایش باغی از درختان خرما و انگورهای گه روان است از زیر [درختان] آن جویبارها [و برای او]

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ
در آن [باغ] از همه محصولات است و رسیده باشد او را پیری و برایش فرزندی [خرد و] ناتوان باشد

فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
آنگاه در رسد بدان [باغ] گردبادی که در آن آتشی است پس بسوزد؟ این چنین بیان می کند **الله**

لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۶۶﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
برای شما آیات را باشد که شما بیندیشید ﴿۲۶۶﴾ ای کسانی که

ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
ایمان آورده اید انفاق کنید از پاکیزه های آنچه کسب کرده اید و از آنچه بر آورده ایم

لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
برای شما از زمین و قصد نکنید [چیز] آنا پاک را [که] از آن انفاق کنید حال آنکه نیستید

بِعَاجِزِهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
شما گیرندگان آن مگر آنکه چشم پوشی کنید [در گرفتن] آن و بدانید که همانا **الله** بی نیاز ستوده است

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
شیطان وعده می دهد شما را به تنگدستی و فرمان می دهد شما را به زشتکاری

وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ﴿۲۶۷﴾ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶۸﴾
و **الله** وعده می دهد شما را به آمرزشی از [جنب] خود و بخششی و **الله** گشایشگری بس داناست ﴿۲۶۸﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
می دهد حکمت را به هر کس که خواهد و هر کس که داده شود به او حکمت پس به راستی

أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۲۶۹﴾
داده شده است به او خیری بسیار و پند نمی پذیرند جز خردمندان ﴿۲۶۹﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
و آنچه انفاق کردید از نفقه‌ای یا نذر کردید از نذری پس همانا الله

يَعْلَمُهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تَبَدُّوا
می‌داند آن را و نیست برای ستمکاران هیچ یاورانی اگر آشکار کنید

الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخَفُّوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَاءَ
صدقات را پس خوب چیزی است آن و اگر پنهانش کنید و بدهید آن را به تنگدستان

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ
پس آن بهتر است برایتان و می‌زداید از شما [برخی] از گناهانتان را

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ هُدًى
و الله به آنچه می‌کنید آگاه است نیست بر [عهده] تو هدایت آنان

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
بلکه الله هدایت می‌کند هر که را بخوهد و آنچه انفاق می‌کنید از مال

فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ
پس برای خودتان است و انفاق نمی‌کنید مگر برای جستن [خشنودی] ذات الله

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
و آنچه انفاق می‌کنید از مال [پاش آن‌را به تمامی بازگردانده می‌شود به سوی شما و شما ستم‌دیده نخواهید شد

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَصْرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿٢٧٢﴾
[صدقات] برای تنگدستان است کسانی که بازداشته شده‌اند در راه الله

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمْ
[و] نمی‌توانند [به] سفری در زمین [بروند] می‌پندارد آنان را

الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءُ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
[فرد] ناآگاه توانگرانی از شدت عفت‌ورزی می‌شناسی آنها را به نشانی‌شان

لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
نمی‌خواهند [چیزی] از مردم به پافشاری و آنچه انفاق کنید از مال

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
پس همانا الله به آن داناست کسانی که انفاق می‌کنند مال‌هایشان را

بِالْإِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
در شب و روز نهان و آشکارا پس برای آنان است پاداششان نزد

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾
پروردگارشان و نه ترسی است بر آنها و نه اندوهگین می‌شوند

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي

کسانی که می خورند ربا را بر نمی خیزند [از گور] مگر همان گونه که بر می خیزد کسی که

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ

آشفته سر می کند او را شیطان بر اثر تماس این بدان سبب است که همانا آنان گفتند جز این نیست که داد و ستد

مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ

همانند ربا است حال آنکه حلال کرده است الله داد و ستد را و حرام گردانیده است ربا را پس کسی که آمد برای او اندرزی

مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ

[از جانب] پروردگارش آنگاه [از ربا] باز ایستد پس برای اوست آنچه گذشته است و کارش با الله است و کسی که [به رباخواری] باز گردد

فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ

پس آنان همدان آتشند آنها در آن جاودانه اند نابود می سازد الله

الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾

ربا را و فزونی می بخشد صدقات را و الله دوست ندارد هیچ ناسپاس گنه پیشه ای را

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

همانا کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته را و بر پا داشتند نماز را

وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

و دادند زکات را برای آنان است پاداششان نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر آنان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

و نه آنان اندوهگین می شوند ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله

وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا

و رها کنید آنچه را که مانده است از ربا اگر هستید مومنان پس اگر نکردید

فَأَذِنُوا يَحْرِبَ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ

خبردار باشید به جنگی [از جانب] الله و پیامبرش و اگر توبه کنید پس برای شماست

رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانَتْ

سرمایه هایتان نه ستم می کنید و نه ستمیده می شوید و اگر باشد

ذُؤْعُسْرَةٌ فَإِنَّهَا إِلَى مِيسِرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ

تنگدست پس [باید] مهلتی تا [یافتن] گشایشی و اینکه ببخشید بهتر است برایتان

إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى

اگر بدانید و پروا کنید از روزی که باز گردانیده می شوید در آن به سوی

اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

الله سپس به تمامی داده می شود [به] هر کسی [پاداش] آنچه کرده است و [به] آنان ستم نشود

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه معامله ای کردید به وامی تا مدتی معین [به سلف یا نسیه یا قرض]

فَاَكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
پس بنویسید آن را و باید بنویسد میان شما نویسنده‌ای به عدالت و سرباز نزد

كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيَمْلِكِ
نویسنده‌ای از آنکه بنویسد چنان که آموخته است به او الله پس باید بنویسد و باید املا کند

الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
کسی که بر [عهده] اوست حق [=وام] و باید پروا کند از الله پروردگارش و نکاهد از آن [حق] چیزی را

فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
پس اگر باشد کسی که بر [عهده] اوست حق [=وام] کم خرد یا ناتوان یا نمی‌تواند

أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِدَيْنِ
که املا کند او پس باید املا کند سرپرستش به عدالت و گواه گیرید دو گواه

مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
از مردانتان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ
از کسانی که می‌پسندید از گواهان که [اگر] فراموش کند یکی از آن دو زن آنگاه یادآوری کند

إِحْدَاهُمَا الْآخَرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
یکی‌شان به دیگری و سرباز نزنند گواهان هنگامی که فراخوانده شوند و آزرده خاطر نشوید

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ
از اینکه بنویسید آن [وام] را کوچک باشد یا بزرگ تا سر رسیدش این [نوشتن شما] عادلانه‌تر است

عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
نزد الله و استوارتر است برای گواهی و نزدیک‌تر است به اینکه در شک نیفتید مگر آنکه باشد

تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
تجارتی دست‌دست [=نقد] که می‌گردانید آن را [دست به دست] میان خودتان پس نیست بر شما گناهی

أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
که بنویسید آن را و گواه گیرید زمانی که بایکدیگر داد و ستدی می‌کنید نباید زیان بیند هیچ نویسنده

وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُقُوكُمْ بِكُمْ وَاتَّقُوا
و نه گواهی و اگر [چنین] کنید پس همانا آن نافرمانی ای [از سوی] شماست و پروا کنید از

اللَّهُ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
الله و آموزش می‌دهد به شما الله و الله به هر چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ ۖ
و اگر بودید بر[=در] سفری و نیافتید نویسنده‌ای پس گرو هایی دریافت شده [لازم است]

فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ ۚ وَلْيَتَّقِ
پس اگر امین بلند برخی تان برخی [دیگر] را آنگاه باید باز پس دهد کسی که امین دانسته شده است امانت [=والم]ش را و باید پروا کند

اللَّهُ رَبَّهُ ۖ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
از الله پروردگارش و پنهان مکنید گواهی را و کسی که پنهان می کند آن را پس همانا او

ءَاثِمٌ قَلْبُهُ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸۳﴾ ۚ مَا فِي السَّمَوَاتِ
گناهکار است دلش و الله به آنچه می کنید داناست ﴿۲۸۳﴾ از آن الله است آنچه در آسمان ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ
و آنچه در زمین است و اگر آشکار کنید آنچه در دل هایتان است یا پنهان کنید آن را

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ ۖ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ
حسابرسی می کند شما را به آن الله پس می آمرزد کسی را که خواهد و عذاب می کند هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۸۴﴾ ۚ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ
و الله بر هر چیزی تواناست ﴿۲۸۴﴾ ایمان آورده است این پیامبر به آنچه که فرو فرستاده شده است

إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامِنٌ بِاللَّهِ وَمَلَكَيْتِهِ ۚ وَكُنُيَ
به سویش از [جانب] پروردگارش و مؤمنان [نیز] همگان ایمان آورده اند به الله و فرشتگانش و کتاب هایش

وَرُسُلِهِ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا
و پیامبران [و گفتند] فرق نمی گذاریم در میان هیچ یکی از پیامبران [و گفتند] شنیدیم

وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا ۚ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۲۸۵﴾ ۚ لَا يُكَلِّفُ
و فرمان بردیم [می جویم] آمرزش تو را ای پروردگار ما و به سوی توست باز گشت ﴿۲۸۵﴾ تکلیف نمی کند

اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۚ
الله هیچ کسی را مگر به اندازه توانش به سوداوست آنچه [از خوبی] کسب کرده است و به زیان اوست آنچه [از بدی] کسب کرده است

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
ای پروردگار ما بر ما مگیر اگر فراموش کنیم یا لغزیدیم ای پروردگار ما و منه

عَلَيْنَا إِصْرًا ۚ كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا
بر [دوش] ما بار گرانی چنان که نهادی آن را بر [دوش] کسانی که پیش از ما بودند ای پروردگار ما و مکن

تُحْمِلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ
بر ما تحمیل چیزی را که ما طاقت آن را نداریم و درگذر از ما و بیامرز ما را و رحم کن بر ما

أَنْتَ مَوْلَانَا ۚ فَانصُرْنَا ۚ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۸۶﴾ ۚ
تویی سرور ما پس پیروز گردان ما را بر گروه کافران ﴿۲۸۶﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

اَلَمْ يَلَمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ
الف، لام، میم ﴿۱﴾ الله [است که] نیست الهی جز او آن زنده پایدار برپا دارنده ﴿۲﴾ فرو فرستاد بر تو این کتاب را

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾
به حق درحالی که تصدیق کننده است آنچه را پیش از آن است و فرو فرستاد تورات و انجیل را ﴿۳﴾ از

قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
پیش رهنمودی برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیهای الله برای آنان

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
عذابی سخت است و الله پیروزمند صاحب انتقام است ﴿۴﴾ همانا الله پنهان نمی ماند بر او

شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
چیزی در زمین و نه در آسمان ﴿۵﴾ اوست آن که چهره نگاری می کند شما را

فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ
در رحمها هرگونه که بخواهد نیست الهی جز او آن پیروزمند سنجیده کار ﴿۶﴾ اوست

الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
آن که فرو فرستاد بر تو این کتاب را [برخی از آن آیهای محکمات که آنها اصل کتاب اند

وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ
و [برخی دیگر متشابهات اند اما کسانی که در دل هایشان کژی است پس پیروی می کنند آنچه را که متشابه است

مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
از آن برای جستن فتنه و برای جستن تأویلش درحالی که نمی داند تأویل آن را جز الله،

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ
و پای برجایان در دانش می گویند ایمان آوردیم ما به آن همه از نزد پروردگارمان است و پند نمی گیرند

إِلَّا أُولَؤُلَآءِ الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
جز خردمندان ﴿۷﴾ ای پروردگار ما به کژی میفکن دل هایمان را پس از آنکه هدایت کردی ما را و ارزانی دار

لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ
برای ما از نزد خود بخشایشی همانا تو خود بسیار بخشنده ای ﴿۸﴾ ای پروردگار ما همانا تویی گردآورنده

النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٩﴾
مردمان برای روزی که نیست هیچ شکی در آن همانا الله خلاف نمی کند وعده [خود] را ﴿۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ هَمَانَا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان مال هایشان و نه فرزندان

مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ كَذَبُواْ وَكَذِبُ ۝۱۰ [عذاب] الله چیزی را و آنان خود هیزم آتش اند [شیوه آنان] همچون شیوه خاندان

فَرَعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَبُواْ بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ فرعون و کسانی است که پیش از آنها بودند دروغ انگاشتند آیات ما را پس گرفت آنان را الله [به سزای] گناهانشان

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۱۱ سخت کیفر است بگو ۝۱۱ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ سَعْتَابُونَ به کسانی که کفر ورزیدند به زودی مغلوب خواهید شد و الله

وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝۱۲ و گرد آورده خواهید شد به سوی دوزخ و [آن] بد جایگاهی است ۝۱۲ قَدْ كَانَ لَكُمْ

ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ برای شما نشانه‌ای [بزرگ] قدرت الله در دو گروهی که [در جنگ بدر] باهم روبه‌رو شدند گروهی می‌جنگیدند در راه الله

وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ ۝۱۳ و [گروه] دیگری که کافر بودند می‌دیدند آنان را دو برابر خودشان به دیدن [با] چشم و الله

يُوَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۝۱۴ تَأْيِيدُ می‌کند به یاری خود هر که را خواهد همانا در این [کار] البته پندی است برای صاحبان

الْأَبْصَارِ ۝۱۵ بَیِّنَش آراسته شده است برای مردمان دوست داشتن خواسته‌های [نفس] از زنان

وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرَ الْمُقَنْطَرَةَ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ و فرزندان و دارایی‌های هنگفت از زر و سیم

وَالْخَيْلِ وَالْمِشْوَمَ وَالْأَنْعَامِ وَالدَّاهِ وَالْحَرْثَ ذَلِكَ مَتَاعُ و اسب‌های نشاندار و دام‌ها [گاو، گوسفند و شتر] و کشتزارها این بهره

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝۱۶ دُنْيَاست و الله نزد اوست نیک حُسْنُ الْمَتَابِ ۝۱۷ حَسَنُ بگو

أَوْفَيْنَاكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ آیا آگاه سازم شما را به بهتر از آن؟ برای کسانی که پرهیزکاری کردند نزد پروردگارشان بهشت‌هایی است که

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ روان است از زیر [درختان] آن جویباران جاودانند در آن [و] همسرانی پاکیزه

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ و خشنودی‌ای از [جنب] الله و الله و الله و الله بَصِيرٌ بِأَعْيُنِ بَصِيرٌ بِأَعْيُنِ به [حال] بندگان

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
کسانی که می گویند [ای] پروردگار ما همانا ما ایمان آوردیم پس بیامرز برای ما گناهانمان را و نگهدار ما را

عَذَابِ النَّارِ ۱۶ وَالصَّادِقِينَ ۱۷ وَالْقَانِتِينَ
از عذاب آتش [همان] شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران

وَالْمُنْفِقِينَ ۱۷ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ ۱۷
و انفاق کنندگان و آمرزش خواهان در سحرگاهان گواهی می دهد

اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
الله که همانا نیست الهی جز او [و نیز گواهی می دهند] فرشتگان و صاحبان علم درحالی که الله برپا دارندۀ عدل است

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۸
نیست الهی جز او که پیروزمند سنجیده کار است همانا دین [پسندیده] نزد

اللَّهُ ۖ الْأَسْلَمُ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
الله اسلام است و اختلاف نکردند کسانی که داده شده است به آنان کتاب مگر پس

بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا ۚ بَيْنَهُمْ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بآيَاتِ
از آنکه آمد ایشان را دانش از روی زیاده خواهی و حسدی که میانشان بود و هر که کفر ورزد به آیه های

اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۹
الله پس همانا الله زود شمار است پس اگر

وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْنِ ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيَّةَ
روی خود را برای الله و هر که پیروی مرا کرد [و نیز چنین کرد] و بگو به کسانی که داده شده است به آنان کتاب [آسمانی] و به درس ناخواندگان

ءَاسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
آیا اسلام آوردید؟ پس اگر اسلام آوردند پس به راستی هدایت یافتند و اگر روی برتافتند پس جز این نیست که

عَلَيْكَ الْبَلَّغُ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ۚ بِالْعِبَادِ ۲۰
بر تو رساندن [پیام] است و الله بیناست به بندگان همانا کسانی که کفر می ورزند

بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَيَقْتُلُونَ ۚ وَبِغَيْرِ حَقٍّ ۚ وَيَقْتُلُونَ ۚ
به آیه های الله و می کشند پیامبران را به ناحق و می کشند

الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
کسانی را که امر می کنند به دادگری از مردمان پس مژده ده آنان را

بِعَذَابِ أَلِيمٍ ۲۱ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
به عذابی دردناک آنان کسانی اند که تباه شده است کردارهایشان

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۲۲
در دنیا و آخرت و نیست برای شان هیچ یاورانی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ

آیا ننگریستی به کسانی که داده شده است به آنان بهره‌ای از کتاب [تورات] فراخوانده می‌شوند به سوی کتاب

اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
 الله تا داوری کند میانشان آنگاه پشت میکنند گروهی از آنان درحالی که آنان رویگردانند

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ
 این بدان سبب است که آنان گفتند هرگز نمی‌رسد به ما آتش جز روزهایی شمرده شده [اندک] و فریقت آنان را

فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ
 در دین‌شان آنچه بر می‌بافتند پس چگونه خواهد بود [حال آنان] آنگاه که گرد آوریم آنان را

لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
 در روزی که نیست تردیدی در آن و داده شود به تمامی به هر کسی [پاداش] آنچه کرده است درحالی که آنان

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ
 ستم نمی‌بینند؟ بگو بار الها ای دارنده فرمانروایی می‌دهی فرمانروایی را

مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
 به هر که خواهی و بازمی‌ستانی فرمانروایی را از هر که خواهی و گرامی می‌داری هر که را خواهی و خوار می‌گردانی

مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
 هر که را خواهی به دست توست همه نیکی همانا تو بر هر چیزی بس توانایی درمی‌آوری شب را

فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 در روز و درمی‌آوری روز را در شب و بیرون می‌آوری زنده را از مرده

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
 و بیرون می‌آوری مرده را از زنده و روزی می‌دهی هر که را خواهی بی‌شمار

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ
 نباید بگیرند مؤمنان کافران را دوستان [خود] به جای مؤمنان و هر کس

يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ
 چنین پس نیست از [حزب] الله به هیچ وجه مگر آنکه بترسید از آنان

تَقَنَّهُ وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ
 نوع ترسیدنی و پرهیز می‌دهد شما را الله از [نافرمانی] خودش و به سوی الله است بازگشت بگو

إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُّوا يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي
 اگر پنهان کنید آنچه را که در سینه‌هایتان است یا آشکار کنید آن را می‌داند آن را الله و می‌داند آنچه را در

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾
 آسمان‌ها و آنچه را در زمین است و الله بر هر چیزی تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ
 روزی که می یابد هر کسی آنچه را که کرده است از نیکی حاضر شده و آنچه را که کرده است
 مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ
 از بدی دوست دارد که کاش همانا میان او و میان آن [بدی] فاصله ای دور می بود و پرهیز می دهد شما را
 اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۳۰﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
 الله از [نافرمانی] خودش و الله بسیار مهرورز است به بندگان ﴿۳۰﴾ بگو اگر دوست می دارید الله را
 فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 پس پیروی کنید مرا که دوست می دارد شما را الله و می آمرزد برایتان گناهانتان را و الله بس آمرزنده مهربان است
 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 ﴿۳۱﴾ بگو فرمان برید الله و پیامبر را پس اگر روی برتانبد پس [بناشد که] همانا الله دوست ندارد
 الْكَافِرِينَ ﴿۳۲﴾ إِنْ اللَّهُ أَصْطَفَىٰ بَرَكِيدَ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
 کافران را ﴿۳۲﴾ همانا الله برگزید آدم و نوح و خاندان ابراهیم
 وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۳﴾ ذُرِّيَّةٌ مِنْ بَعْضِ
 و خاندان عمران را بر جهانیان ﴿۳۳﴾ فرزندی که برخی از آنان از برخی دیگرند و الله
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
 پس شنوای داناست ﴿۳۴﴾ [یاد کنید] آنگاه که گفت زن عمران [ای پروردگار ما] همانا من نذر کردم برای تو
 مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾ فَلَمَّا
 آنچه را در شکم من است [برای خدمت معبد] آزاد باشد پس بپذیر از من، همانا تو خود آن شنوای دانایی ﴿۳۵﴾ پس آنگاه که
 وَضَعَهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ
 بزاد او را گفت [ای پروردگار ما] همانا من زادم او را دختر و الله دانایتر است به آنچه [او] زاییده بود
 وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
 و نیست آن پسر [که او می خواست] مانند این دختر و همانا من نامیدم او را مریم و همانا من در پناه می دارم او را به تو
 وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۶﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
 و [نیز] فرزندانش را از شیطان رانده شده ﴿۳۶﴾ آنگاه پذیرفت او را پروردگارش به پذیرشی
 حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
 نیکو و پروراند او را پروردنی نیکو و به سرپرستی او گمارد زکریا را هرگاه در می آمد بر او
 زَكَرِيَّا أَلْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُمُ إِنِّي لَأَبْهَرٌ
 زکریا در عبادتگاه می یافت نزدش روزی ای را [و می گفت] ای مریم از کجاست برای تو این [روزی]؟
 قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾
 می گفت آن از نزد الله است همانا الله روزی می دهد هر که را خواهد بی شمار

هٰذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
 آنجا خواند زکریا پروردگار را گفت ای پروردگارم ارزانی دار برای من از نزد خودت نسلی
 طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۸﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
 پاکیزه را همانا تو شنوای دعای ﴿۳۸﴾ پس ندا دادند او را فرشتگان درحالی که او ایستاده

يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنْ
 نماز می گزارد در محراب همانا الله مژده می دهد تو را به یحیی که تصدیق کننده است کلمه‌ای را از

اللَّهُ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۳۹﴾ قَالَ رَبِّ
 الله و [نیز] آقا و پارسا و پیامبری از شایستگان است ﴿۳۹﴾ گفت ای پروردگارم

أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
 چگونه خواهد بود برای من پسری حال آنکه به راستی در رسیده است مرا کهنسالی و زنم نازاست؟ گفت

كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۴۰﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً
 این چنین الله می کند آنچه خواهد ﴿۴۰﴾ گفت ای پروردگارم قرار ده برای من نشانه‌ای

قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَذَكَرُ
 گفت نشانه‌ات آنکه سخن نگویی با مردم سه روز مگر به اشارت و یاد کن

رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَيِّحٌ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿۴۱﴾ وَإِذْ
 پروردگارت را بسیار و به پاکی بستای [و] را شامگاه و بامداد ﴿۴۱﴾ و [یاد کنید] آنگاه که گفتند

الْمَلَكَةُ يَمْرِيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
 فرشتگان ای مریم همانا الله برگزیده است تو را و پاک داشت تو را و برتری داد تو را

عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾ يَمْرِيْمُ اقْنِیْ لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي
 بر زنان جهانیان ای مریم فرمانبردار باش برای پروردگارت و سجده کن

وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۴۳﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
 و رکوع کن با رکوع کنندگان این از خبرهای غیب است [که] وحی می کنیم آن را

إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ
 به سوی تو و نبودى نزدشان زمانی که می افکندند قلم‌های [قرعه] شان را که کدامشان سرپرستی کند

مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۴﴾ إِذْ
 مریم را و نبودى نزدشان آنگاه که با یکدیگر ستیزه می کردند [در آن] ﴿۴۴﴾ [یاد کنید] زمانی که گفتند

الْمَلَكَةُ يَمْرِيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
 فرشتگان ای مریم همانا الله مژده می دهد تو را به کلمه‌ای از [جانب] خودش نامش مسیح

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۴۵﴾
 عیسی پسر مریم است که آبرومند در دنیا و آخرت و از مقربان است ﴿۴۵﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
و سخن می گوید با مردم در گهواره و میانسالی [به طور یکسان] و از شایستگان است

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
گفت ای پروردگارم چگونه خواهد بود برای من فرزندی حال آنکه دست نرسانده است مرا بشری؟ گفت اینچنین

اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾
الله می آفریند هر چه را که بخواهد هرگاه حکم کند انجام کاری را پس فقط می گوید به آن باش پس بی درنگ [موجود] می شود

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾
و می آموزد به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل را

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ ﴿٤٩﴾
[می فرستد] را به پیامبری به سوی بنی اسرائیل که همانا من به راستی آورده ام برای شما نشانه های را از جانب پروردگارتان

أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
همانا من می سازم برایتان از گل بسان پرند آنگاه می دمم در آن

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿٥٠﴾ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
پس می شود پرنده ای به خواست الله و بهبودی می دهم کور مادرزاد و پسر را

وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿٥١﴾ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ
و زنده می کنم مردگان را به حکم الله و خبر می دهم شما را به آنچه می خورید و آنچه می اندوزید

فِي بُيُوتِكُمْ إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾
در خانه هایتان همانا در این [امر] البته نشانه ای است برای شما اگر باشید مؤمنان

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحَدٍ لَّكُمْ
و تصدیق کننده ام آنچه را که پیش از من است از تورات و [آمدن] تا حلال گردانم برایتان

بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ ﴿٥٣﴾
برخی از آنچه را که حرام شده است بر شما و آورده ام برای شما نشانه های را از جانب پروردگارتان

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿٥٤﴾ إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لِّلَّذِينَ يُحْسِنُ الْعَمَلُ ﴿٥٥﴾
پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست پس بپرستید او را

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٦﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
این راهی است راست پس چون احساس کرد عیسی از آنان

الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
کفر را گفت کیانند یاوران من به سوی الله؟ گفتند حواریون ما

أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامِنًا بِاللَّهِ وَشَهِدَ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٧﴾
یاوران الله ایمان آوردیم به الله و گواه باش که همانا ما فرمانبرانیم

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ

[ای] پروردگار ما ایمان آوردیم به آنچه فرو فرستادی و پیروی کردیم پیامبر را پس بنویس [نام] ما را با

الشَّاهِدِينَ وَمَكْرُوهٌ وَمَكْرُوهٌ

گواهان و [بنی اسرائیل برای کشتن عیسی (ع)] نیرنگ زدند و نیرنگ زد [در برابر نیرنگشان] **اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ** بهترین

الْمُكْرِينَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنِي مُتَوَفِّيكَ وَارْفَعْكَ

نیرنگ ورزان است **وَاللَّهُ** ای عیسی همانا من برگیرنده‌ی توأم و بردارنده‌ی توأم

إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ

به سوی خودم و پاک دارنده توأم از کسانی که کفر ورزیدند و قرار دهنده‌ام کسانی را که پیروی کردند تو را

فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ

برتر از کسانی که کفر ورزیدند تا روز رستاخیز سپس به سوی من است بازگشت شما

فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ فَمَّا الَّذِينَ

پس داوری می‌کنم میان شما در آنچه در آن اختلاف می‌کردید پس اما کسانی که

كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا

کفر ورزیدند آنگاه عذاب می‌کنم آنان را عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست

لَهُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

برایشان هیچ یاورانی و اما کسانی که ایمان آورده‌اند و کردند

الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

کارهای شایسته پس به تملی می‌دهد [الله] به آنان پاداششان را و **اللَّهُ** دوست نمی‌دارد ستمکاران را

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

این را که می‌خوانیم بر تو از آیات [قرآن] و پند و حکمت آموز است همانا

مَثَلِ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ

حالت عیسی نزد **اللَّهُ** همچون حالت آدم است [الله] آفرید او را از خاک سپس گفت

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ

به او باش پس بی‌درنگ [موجود] می‌شود حق از جانب پروردگار **تُوسِت** پس مباش از تردیدکنندگان

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ

پس هر که چون و چرا کرد با تو [در باره] او پس از آنچه که آمد برای از دانش آنگاه بگو بیایید تا فرا بخوانیم

أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ

پسرانمان را و پسرانتان را و زنانمان را و زنانتان را و خودی‌هایمان را و خودی‌هایتان را

ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

سپس تضرع کنیم پس قرار دهیم لعنت **اللَّهُ** بر دروغ‌گویان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ هَمَانَا این قطعاً همان داستان حق است و نیست هیچ الهی جز **الله** و همانا **الله** بی گمان هموست آن

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶۲ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۶۳ پیروزمند سنجیده کار ۶۲ پس اگر روی برتابند پس همانا **الله** داناست به فسادگران ۶۳

قُلْ يَتَاهَلُ الْكِتَابُ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ بگو ای اهل کتاب بیایید به سوی سخنی که یکسان [و مشترک] است میان ما و میان شما

أَلَا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اینکه نپرستیم جز **الله** را و شریک نسازیم با او چیزی را و نگیرد برخی مان

بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا برخی [دیگر] را پروردگاری غیر از **الله** پس اگر روی برتابند آنگاه بگویید که گواه باشید به اینکه همانا ما

مُسْلِمُونَ ۶۴ يَتَاهَلُ الْكِتَابُ لِمَ تُحَاجُّونَ فِيهِ ۶۵ فرمانبرانیم ۶۴ ای اهل کتاب چرا چون و چرا می کنید درباره

إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا ابراهیم حال آنکه فرو فرستاده نشده است تورات و انجیل مگر از پس او پس آیا

تَعْقِلُونَ ۶۵ هَتَانِمْ هَهُلَاءَ حَبَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ خرد نمی ورزید؟ ۶۵ هان، شما همانهایید که چون و چرا کردید در آنچه برای شما بدان

عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ دانشی است پس چرا چون و چرا می کنید در آنچه نیست برای شما به آن دانشی؟ و **الله** می داند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ۶۶ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ نمی دانید ۶۶ نبود ابراهیم یهودی و نه مسیحی ولیکن بود

حَنِيفًا ۶۷ مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۶۸ إِنْ أَوَّلَى النَّاسِ حق گرایی ۶۷ فرمانبردار و نبود از مشرکان ۶۸ همانا سزاوارترین مردم

بِإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ کارساز به ابراهیم البته کسانی اند که پیروی کردند از او و این [این] پیامبر و کسانی که ایمان آوردند و **الله**

الْمُؤْمِنِينَ ۶۸ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ مؤمنان است ۶۸ دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که کاش گمراه سازند شما را

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۶۹ يَتَاهَلُ ۷۰ حال آنکه گمراه نمی سازند مگر خودشان را و در نمی یابند ای اهل

الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۷۰ کتاب چرا کفر می ورزید به آیه های **الله** و شما گواهی می دهید [به درستی آن] ۷۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
ای اهل کتاب چرا درمی آمیزید حق را با باطل و کتمان می کنید حق را

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا
حال آنکه شما می دانید؟ و گفتند گروهی از اهل کتاب ایمان بیاورید

بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا ءَاخِرَهُ
به آنچه فروفرستاده شده است بر کسانی که ایمان آوردند در آغاز روز و کفر بورزید در پایان آن [روز]

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَوْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
باشد که آنان بازگردند و ایمان نیاورید جز به کسی که پیروی کند دینتان را بگو بی گمان

الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ
هدایت [راستین] هدایت الله است اینکه داده شود به یکی مانند آنچه داده شده است به شما یا [بتوانند] چون و چرا کنند با شما

عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
نزد پروردگارتان بگو همانا بخشش به دست الله است می دهد آن را به هر که خواهد والله گشایشگری

عَلَيْهِمْ ﴿٧٣﴾ يَخْصُصُ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
دانا است اختصاص می دهد به رحمتش هر که را خواهد والله صاحب بخشش

الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ يَقْنَطَارِ
بزرگ است و از اهل کتاب کسی است که اگر امین بداری او را به مالی هنگفت

يُودِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُودِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا
باز پس می دهد آن را به تو و از آنان کسی است که اگر امین بداری او را به دیناری باز پس نمی دهد آن را به تو مگر

مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِ
که همواره باشی بر [سر] او ایستاده این بدان سبب است که همانا آنان گفتند نیست بر ما [در گرفتن حق] درس ناخواندگان

سَكِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
راهی [بر نکوهش ما و ماهر گونه بخلهیم با آنلن بر خورد می کنیم] و می گویند بر الله دروغ را در حالی که خود می دانند

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنْ
آری هر که وفا کند به پیمان خود و پرهیزکاری کند پس [بلند که] همانا الله دوست می دارد پرهیزکاران را همانا

الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
کسانی که می فروشند پیمان الله و سوگندهایشان را به بهایی اندک آنان نیست

خَلَقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
هیچ بهره ای برای شان در آخرت و سخن نمی گوید با آنان الله و نمی نگرد به آنان

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾
در روز رستاخیز و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذابی دردناک است

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
و همانا از آنان قطعاً گروهی هستند که می‌پیچانند زبان‌هایشان را به [خواندن] کتاب تا پندارید آن را که

مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنْ أَلِ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
از کتاب [آسمانی] است حال آنکه نیست آن از کتاب [آسمانی] و می‌گویند آن

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
از نزد **الله** است درحالی که نیست آن از نزد **الله** و می‌گویند بر **الله** دروغ را

وَهُمْ يَعْلَمُونَ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
با اینکه خود آنان می‌دانند ^{۷۸} سزاوار نیست برای بشری که بدهد به او **الله** کتاب

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
و حکم و پیامبری را نگاه بگوید به مردم باشید بندگان برای من در

دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
برابر **الله** بلکه [گوید] باشید [دانشوران] **الله** پرستان به سبب آنکه آموزش می‌دادید کتاب را

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
و به سبب آنکه درس می‌خواندید ^{۷۹} [نیز] فرمان نمی‌دهد شما را که بگیرید فرشتگان

وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
و پیامبران را پروردگاران آیا فرماتان می‌دهد به کفر پس از آنکه مسلمان شده‌اید؟! ^{۸۰}

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
و [یاد کنید] زمانی که گرفت **الله** پیمانی استوار از پیامبران که بی‌گمان هرآنچه دادم به شما از کتاب

وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
و حکمت سپس آمد برای شما پیامبری که تصدیق کننده است آن چیزی را که با شماست باید ایمان بیاورید

بِهِ وَلِتَنْصَبُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
به او و باید یاری کنید او را گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر این [امر] پیمانم را؟

قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من [نیز] با شما از گواهانم ^{۸۱}

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
پس هر که روی برتابد پس از آن نگاه آنان خودشان نافرمانانند ^{۸۲}

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
آیا پس جز دین **الله** را می‌جویند؟ حال آنکه برای او فرمانبردار شده است هر که در آسمان‌ها

وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَبِهِ سَوَىٰ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ
و زمین است خواسته و ناخواسته و به سوی او بازگردانده می‌شوند ^{۸۳}

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 بگو ایمان آوردیم به الله و به آنچه فرو فرستاده شده است بر ما و آنچه فرو فرستاده شده است بر ابراهیم

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ
 و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط [= نوادگان یعقوب] و آنچه داده شده است به

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ
 موسی و عیسی و پیامبران از جانب پروردگارشان فرق نمی گذاریم میان هیچ یکی

مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُّسْلِمُونَ ۸۴
 از آنان و ما او را فرمان برانیم ۸۴ و هر که

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
 و هر که بجوید جز این اسلام

دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۸۵
 دینی [دیگر] را پس هرگز پذیرفته نمی شود از او، و او در آخرت از زیانکاران است ۸۵

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
 چگونه هدایت می کند الله گروهی را که کفر ورزیدند پس از ایمانشان و گواهی دادند

أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۸۶
 که همانا این پیامبر حق است و آمد برای ایشان نشانه های روشن؟ و الله ۸۶

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 و الله هدایت نمی کند گروه ستمکاران را

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةً ۸۷
 سزایشان این است که بر آنهاست لعنت ۸۷

وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 و فرشتگان و مردمان همگی

عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۸۸
 عذاب و نه آنان مهلت داده شوند ۸۸

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
 مگر کسانی که توبه کردند پس از

ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۸۹
 آن و اصلاح کردند [فسادکاری هایشان را] پس همانا الله آمرزنده مهربان است ۸۹

إِنَّ الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ
 کسانی که توبه کردند پس از ایمانشان سپس افزودند بر کفر هرگز پذیرفته نمی شود توبه شان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ۹۰
 و آنان گمراهانند ۹۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 کسانی که کفر ورزیدند و مردند درحالی که آنان

كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌ إِلَّا الْآرِضَ ذَهَبًا وَلَوْ
 کافران بودند پس هرگز پذیرفته نمی شود از هیچ یک از آنان به پزی زمین طلا و اگر چه

أَفْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ۹۱
 عوض دهد آن را آنان برای شان عذابی دردناک است و نیست برای شان هیچ یاورانی ۹۱

لَنْ نَّأَلُوا الْبَرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ هَرَّكَزْ دَسْت نِیابید به نیکی تا آنکه انفاق کنید از آنچه دوست دارید و آنچه انفاق کنید از چیزی

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۲﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي ۙ پس همانا الله به آن داناست هر خوراکی بود حلال برای بنی

إِسْرَءِیلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِیلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ ۚ اسرائیل مگر آنچه حرام کرده بود اسرائیل [= یعقوب] بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود

التَّوْرَةِ ۚ قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ ۚ فَأَتْلُوهَا ۚ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۚ تورات بگو پس بیاورید تورات را آنگاه بخوانید آن را اگر هستید راستگویان

﴿۹۳﴾ فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ ۙ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ۙ ذَٰلِكَ ۚ فَأُولَٰئِكَ ۙ پس هر که بندد بر الله دروغ را پس از آن پس آنان

هُمْ ۙ الظَّالِمُونَ ﴿۹۴﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۙ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ ۙ إِبْرَهِیمَ حَنِيفًا ۙ خودشان ستمکارانند ﴿۹۴﴾ بگو راست گفت الله پس پیروی کنید از آیین ابراهیم حقگرای [و درست آیین]

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۵﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي ونبود از مشرکان ﴿۹۵﴾ همانا نخستین خانه‌ای که نهاده شده است برای [عبادت] مردم البته همان است که

بِبَكَّةَ مُبَارَكًا ۙ وَهُدًى ۙ لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۶﴾ فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ ۙ درمکه برکت داده شده و رهنمودی است برای جهانیان ﴿۹۶﴾ در آن نشانه‌هایی است روشن [از جمله] مقام

إِبْرَهِیمَ ۙ وَمَنْ دَخَلَهُ ۙ كَانَ ءَامِنًا ۙ وَلِلَّهِ ۙ اِبْرَاهیم و هر که درآید بدان باشد ایمن و [اتنها] برای الله است [بر عهده] مردم آهنگ [زیارت] آن خانه

مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۙ وَمَنْ كَفَرَ ۙ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۙ [بر هر که بتواند به سوی آن راهی [یابد] و کسی که کفر ورزد پس همانا الله بی‌نیاز است از جهانیان

﴿۹۷﴾ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ۙ الْكِتَابِ ۙ لِمَ تَكْفُرُونَ ۙ بِءَايَاتِ ۙ اللَّهِ ۙ وَٱللَّهُ ۙ شَهِدٌ ۙ بگو ای اهل کتاب چرا کفر می‌ورزید به آیات الله؟ درحالی که الله گواه است

عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ۙ الْكِتَابِ ۙ لِمَ تَصُدُّونَ ۙ عَنْ ۙ بر آنچه می‌کنید بگو ای اهل کتاب چرا بازمی‌دارید از

سَبِيلِ ۙ اللَّهِ ۙ مَنْ ءَامَنَ ۙ تَبَغُّوهَا ۙ عِوَجًا ۙ وَأَنتُمْ ۙ شُهَدَآءُ ۙ وَمَا ۙ الله ۙ راه کسی را که ایمان آورده است می‌جویید برای آن [راه] کجی درحالی که شما [بر راستی آن راه] گواهانید و نیست الله

يَغْفِلُ ۙ عَمَّا ۙ تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾ يَٰٓأَيُّهَا ۙ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۙ إِن ۙ تُطِيعُوا ۙ غافل از آنچه می‌کنید ﴿۹۹﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فرمان برید

فَرِيقًا ۙ مِّنَ ۙ الَّذِينَ أَوْتُوا ۙ الْكِتَابَ ۙ يَرُدُّوكُم ۙ بَعْدَ ۙ إِيمَانِكُمْ ۙ كَافِرِينَ ﴿۱۰۰﴾ به گروهی از کسانی را که به آنها داده شد کتاب [آسمانی] باز می‌گردانند شما را پس از ایمانتان به کفر

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ

و چگونه کفر می‌ورزید حال آنکه شما باید که خوانده می‌شود بر شما آیه‌های الله و در میان شماست

رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللهِ فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۰۱

پیامبرش و هر که چنگ زند به [دین] الله پس به راستی هدایت شده است به سوی راهی راست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید پروا کنید از الله حق پروا کردن از وی را و نمیرید البته مگر در حالی که شما

مُسْلِمُونَ ۝۱۰۲ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ

فرمانبرداران باشید و چنگ زنید به ریسمان الله همگی و پراکنده مشوید

وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ كُفْرًا ۖ أَتَىٰكُمْ رَسُولٌ مِّنْ لَّدُنْكُمْ فَتَضَارَعْتُمْ

و یاد کنید نعمت الله را بر خودتان هنگامی که بودید دشمنان [یکدیگر] آنگاه الفت انداخت میان دل‌هایتان

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ

پس گشتید به نعمت او برادران [یکدیگر] و بودید بر لبه گودالی از آتش

فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

پس رهایی‌بخش شما را از آن چنین بیان می‌کند الله برایتان آیه‌هایش را باشد که شما هدایت یابید

وَلَتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

و باید باشد از شما گروهی که فراخوانند به سوی نیکی و فرمان دهند به کار شایسته

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۱۰۴ وَلَا

و بازدارند از کار ناشایست و آنان خودشان رستگارانند

تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

مباشید مانند کسانی که پراکنده شدند و اختلاف کردند پس از آنکه آمد برای ایشان نشانه‌های روشن

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۰۵ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ

و آنان برای‌شان عذابی بزرگ است روزی که سپید شود چهره‌هایی و سیاه شود

وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ؟

چهره‌هایی پس اما کسانی که سیاه شده چهره‌هایشان [به آنان گفته می‌شود] آیا کفر ورزیدید پس از ایمانتان؟

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝۱۰۶ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

پس بچشید عذاب را به [سبب] آنچه کفر می‌ورزیدید و اما کسانی که سپید شود

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۰۷ تِلْكَ ءَايَاتُ

چهره‌هایشان پس در رحمت الله اند آنان در آن جاودانه اند این آیه‌های

اللَّهِ ۚ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ۝۱۰۸

الله است که خوانیم آن را بر تو به حق و الله نمی‌خواهد هیچ ستمی را برای جهانیان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَاِلٰى **اللّٰهِ** تُرْجَعُ **الْاُمُوْر**
و برای الله است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و به سوی الله بازگردانده می شود کارها

۱۰۹ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
هستید شما بهترین امتی که پدیدار شده است برای مردم که فرمان می دهید به کار شایسته

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ ءَامَنَ
و باز می دارید از کار ناشایست و ایمان می آورید به الله و اگر ایمان می آوردند

اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهْمْ مِنْهُمْ اَلْمُؤْمِنُوْنَ
اهل کتاب هر آینه می بود بهتر برای شان [برخی] از آنان مؤمنانند

۱۱۰ وَاَكْثَرُهُمْ اَلْفٰسِقُوْنَ ۚ لَنْ يَضُرَّوْكُمْ اِلَّا ۚ
و بیشترشان فاسقانند هرگز زیان نمی رسانند به شما جز آزاری [اندک]

وَاِنْ يَقتِلُوْكُمْ يُوْلُوْكُمْ اَلْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصِرُوْنَ ۚ
و اگر بجنگند می گردانند به شما پشت ها را آنگاه یاری نخواهند شد زده شد

عَلَيْهِمُ الدَّلٰلَةُ اِنَّ مَا تُقْفَوْنَ اِلَّا بِحَبْلِ مِّنْ اَللّٰهِ وَحَبْلِ مِّنْ النَّاسِ
بر آنان [حکم] خوارى هر جا یافته شوند مگر آنکه به ریسمانی [=پناهی] از الله و ریسمانی [=پناهی] از مردم [چنگ زنند]

وَبَاۗءُوْا بِغَضَبٍ مِّنْ اَللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ
و بازگشتند با خشمی از الله و زده شد بر آنان [حکم] درماندگی این

بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اَللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَاۡءَ بِغَيْرِ
به سبب آن است که همانا آنان کفر می ورزیدند به آیه های الله و می کشتند پیامبران را به

حَقٍّ ۚ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۚ
ناحق این بدان سبب است که نافرمانی کردند و تجاوز می کردند لیسوا سواءٌ
نیتند یکسان

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰیِمَةٌ يَتْلُوْنَ ءَايٰتِ اَللّٰهِ ءَاثًا اَلَيْلِ
از اهل کتاب گروهی که [برای اطاعت الله] به پا خواسته اند می خوانند آیات الله را در اوقات شب

وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ۚ يَوْمُنُوْنَ بِاللّٰهِ وَاَلْيَوْمِ الْاٰخِرِ
در حالی که آنان سجده می کنند ایمان می آورند به الله و روز واپسین

وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ
و فرمان می دهند به کار شایسته و باز می دارند از کار ناشایست و می شتابند

فِي الْخَيْرٰتِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۚ وَمَا يَفْعَلُوْا
در نیکی ها و آنان از شایستگانند و آنچه انجام دهند

۱۱۵ مِّنْ خَيْرٍ ۚ فَلَنْ يُكْفَرُوْهُ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
از نیکی پس هرگز ناسپاسی نبینند درباره آن و الله داناست به [حال] پرهیزکاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ هَمَانَا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان مال هایشان و نه فرزندان شان

مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۶﴾ از [عذاب] الله چیزی را و آن گروه همدمان آتش اند آنان در آن جاودانند ﴿۱۱۶﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا هَالَتْ آنچه انفاق می کنند در این زندگانی دنیا همچون حالت بادی است که در آن

صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا سِرْمای سختی است که برسد به کشتزار گروهی که ستم کرده اند بر خودشان پس نابود سازد آن را و

ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۷﴾ ستم نکرده است بر آنان الله بلکه به خودشان ستم می کنند ﴿۱۱۷﴾ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَانُوا

ءَامِنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ايمان آورده ايد مگريد دوست نهائی ای [=همرؤی] از غیر خودتان که کوتاهی نمی کنند در [بار] شما از هیچ تباهی ای

وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَى دُوست دارند که به رنج افتید شما به راستی آشکار شد دشمنی از دهان هایشان و آنچه پنهان می کند

صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۸﴾ سینه هایشان بزرگ تر است به راستی بیان کردیم برایتان آیات را اگر خرد بورزید ﴿۱۱۸﴾

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتَوَمُّونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ هان! شماييد همان هايي که دوست می داريد آنان را حال آنکه آنان دوست نمی دارند شما را با آنکه ايمان می آوريد به آن کتاب هميشه

وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامِنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ و چون ديوار کنند با شما گویند ايمان آورده ايم و چون تنها شوند می گزند بر شما سر انگشتان را

مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۱۹﴾ از خشم بگو بميريد به خشم خودتان همانا الله داناست به آنچه در سینه هاست ﴿۱۱۹﴾

إِنْ تَمَسَّكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تَصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا اگر برسد به شما نیکی ای اندوهگین کند ایشان را و اگر برسد به شما بدی ای شادمان شوند

بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا تَتَّقُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا به آن و اگر شکیبایی کنید و پرهیزکاری کنید زیان نمی رساند به شما نیرنگ شان هیچ چیزی را

إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿۱۲۰﴾ وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ همانا الله به آنچه می کنند فراگیرنده است ﴿۱۲۰﴾ و [یاد کنید] آنگاه که بامدادان بیرون رفتی از نزد خانواده ات

تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ درحالی که جای می دای مؤمنان را [در] جایگاه هایی برای جنگ و الله شنوای داناست ﴿۱۲۱﴾

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا **وَاللَّهُ** وَلِيَهُمَا ^ط وَعَلَى
 آنگاه که خواستند دو گروه از شما که سستی ورزند **حال آنکه الله** کارسازشان بود [و تنها] بر

اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ^{۱۲۲} وَلَقَدْ ^{۱۲۲} نَصَرَكُمُ **اللَّهُ** بِدَرٍ وَأَنْتُمْ
 الله پس باید توکل کنید مؤمنان و به درستی که یاری کرد شما را **الله** در بدر درحالی که شما

أَذَلَّةٍ فَأَتَقُوا **اللَّهُ** لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ^{۱۲۳} إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ذلیلان بودید پس پروا کنید از **الله** باشد که شما سپاس بگذارید ^{۱۲۳} [یاد کنید] آنگاه که می گفتی به مؤمنان

أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ **رَبُّكُمْ** بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ
 آیا هرگز کافی نیست برای شما اینکه یاری کند شما را **پروردگارتان** به سه هزار از فرشتگان

مُزْلِينَ ^{۱۲۴} بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ
 که فروفرستاده شدگان اند ^{۱۲۴} آری اگر شکیبایی ورزید و پرهیزکاری کنید و به سراغ شما بیایند با شتابشان

هَذَا يُمَدِّدُكُمْ **رَبُّكُمْ** بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 این [گونه] یاری می کند شما را **پروردگارتان** به پنج هزار از فرشتگان که نشان گذاران اند

^{۱۲۵} وَمَا جَعَلَهُ **اللَّهُ** إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنُطَمِّنَ قُلُوبَكُمْ بِهِ ^{۱۲۵} وَمَا
^{۱۲۵} و قرار نداد آن را **الله** مگر **بُشْرَى** لَكُمْ و تا آرام گیرد دل هایتان با آن و نیست

النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ **اللَّهُ** الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ^{۱۲۶} لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 یاری [و پیروزی] مگر از نزد **الله** پیروزمند **الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ** ^{۱۲۶} تا نابود کند گروهی

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ ^{۱۲۷} خَائِبِينَ ^{۱۲۷} لَيْسَ لَكَ
 از کسانی را که کفر ورزیدند یا خوارشان کند آنگاه باز گردند درحالی که ناامیدان اند ^{۱۲۷} نیست برای تو

مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
 از این کار چیزی [از اختیار] یا [الله] باز گردد [به رحمت خود] بر آنان یا عذابشان کند زیرا آنان ستمکارانند

^{۱۲۸} **وَلِلَّهِ** مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ ^{۱۲۸}
 و برای **الله** است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است می آمرزد هر که را خواهد

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ رَّحِيمٌ ^{۱۲۹} يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 و عذاب می کند هر که را خواهد **و الله** آمرزنده مهربان است ^{۱۲۹} ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا ^{۱۳۰} أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ^{۱۳۰} وَاتَّقُوا **اللَّهُ**
 ایمان آورده اید نخورید ربا را چندین چند برابر و بترسید از **الله**

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ^{۱۳۰} وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 باشد که شما رستگار شوید ^{۱۳۰} و پرهیز کنید از آتشی که آماده شده است برای کافران

^{۱۳۱} وَأَطِيعُوا **اللَّهُ** وَالرَّسُولَ ^{۱۳۱} لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ^{۱۳۲}
 و فرمان برید **الله** و پیامبر را باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ^{۱۳۲}

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا

و بشتابید به سوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که وسعت آن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ أَنَا فِيهِمْ

آسمان‌ها و زمین است آماده شده است برای پرهیزکاران آنان که

فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينِ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ

در آسایش و رنج و فروخورندگان اند و درگذرندگان اند

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا

از مردمان و الله دوست می‌دارد نیکوکاران را و آنان که چون

فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكِّرُوا بِاللَّهِ فَاسْتَغْفِرُوا

انجام دهند کار زشتی را یا ستم کنند بر خودشان یاد کنند الله را پس آمرزش خواهند

لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ

برای گناهانشان و کیست که بیامزد گناهان را جز الله؟ و پافشاری نکنند بر

مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم مَّغْفِرَةٌ

آنچه کردند حال آنکه آنان می‌دانند آنان پاداششان آمرزشی است

مِّن رَّبِّهم وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

از جانب پروردگارشان و بهشت‌هایی که روان است از زیر درختان آنها جویباران ماندگارند

فِيهَا وَنِعَمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ

در آنها و خوب [پاداشی] است پاداش عمل‌کنندگان به راستی گذشته است پیش از شما سنت‌هایی [عرویدهای]

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

پس بگردید در زمین آنگاه بنگرید که چگونه بود فرجام دروغ‌انگاران

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَنُورٌ ﴿١٣٧﴾ لِلْمُتَّقِينَ

این بیانی است برای مردم و هدایت و پندی است برای پرهیزکاران

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و سست نشوید و اندوهگین مباشید و شما برترید اگر باشید مؤمنان

إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ

اگر برسد به شما زخمی پس به راستی رسیده است به گروه [کافران نیز] زخمی مانند آن

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ

و این روزهای شکست و پیروزی را به نوبت می‌گردانیم‌شان میان مردم و تا بشناسد [معلوم کند] الله کسانی را که

ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

ایمان آوردند و بگیرد از شما گواهانی را و الله دوست ندارد

الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

ستمکاران را

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ يَأْتِيكُمْ

و تا خالص گرداند الله کسانی را که ایمان آوردند و نابود سازد کافران را یا اینکه

حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

پنداشتاید که درآید به بهشت حال آنکه هنوز نشناخته باشد [=معلوم نداشتند باشد] الله کسانی را که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ

از شما و معلوم نداشته باشد شکیبایان را؟ و به درستی آرزو می کردید مرگ را از

قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ

پیش آنکه دیدار کنید آن را پس به راستی دیدید آن را درحالی که شما می نگریستید و نیست محمد

إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ

جز فرستاده ای به راستی گذشته است پیش از وی فرستادگان آیا پس اگر بمیرد یا کشته شود

أَنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ

بازمی گردید بر پاشنه های خویش [=جاهلیت] و هر که بازگردد بر دوپاشنه خود [=جاهلیت] پس هرگز زیان نمی رساند

اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ السَّكَرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ

به الله هیچ چیزی را و به زودی پاداش می دهد الله سپاس گزاران را و نسرزد

لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبَا مُوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ

برای کسی که بمیرد جز به فرمان الله نوشته ای است مدت دار و هر که بخواهد

ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِيهِ

پاداش دنیا را می دهیم به او از آن و هر که بخواهد پاداش آخرت را می دهیم به او

مِنْهَا وَسَنَجْزِي السَّكَرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ

از آن و به زودی پاداش می دهیم سپاس گزاران را و بسا پیامبری که کارزار کرد [با کفار] به همراه او

رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا

الله پرستان بسیاری پس سستی نکردند به سبب آنچه رسید به ایشان در راه الله و ناتوان نشدند

وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ

و زبونی نورزیدند و الله دوست می دارد شکیبایان را و نبود گفتارشان

إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ

جز اینکه گفتند [ای] پروردگار ما بیامرز برای ما گناهانمان را و زیاده روی ما را در کارمان و استوار دار

أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ

گام هایمان را و پیروز گردان ما را بر گروه کافران پس داد به آنان الله

ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

پاداش دنیا و نیک پاداش آخرت را و الله دوست می دارد نیکوکاران را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فرمان برید کسانی را که کفر ورزیدند

يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ
باز می‌گردانند شما را بر پاشنه هایتان [= جاهلیت] آنگاه خواهید شد زیانکاران

بَلِ لِلَّهِ الْمُلْكُ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ
[آنان یاور شما نیستند] بلکه **الله** یاور شماست و او بهترین یاری‌دهندگان است

فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبُ بِمَا أَنكَحَ شَرَكُوا
در دل‌های کسانی که کفر ورزیدند بیم را به سبب آنکه شرک ورزیدند **بِاللَّهِ** به **الله**

مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
چیزی را که فرو نفرستاده است [الله] به آن هیچ دلیلی و جایگاهشان آتش [دوزخ] است و بد است

مَثْوًى لِلظَّالِمِينَ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
جایگاه ستمکاران و به درستی که راست گردانید [در حق] شما **الله**

وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وعددها را هنگامی که می‌کشید آنان را به خواست او [در جنگ اُخذ] تا آنکه سستی کردید

وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ
و با یکدیگر کشمکش ورزیدید در کار و نافرمانی کردید پس از آنکه بنمود به شما

مَّا تَحِبُّونَ مِنْكُمْ مِّنْ يُّرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
آنچه را دوست می‌داشتید از شما کسی بود که می‌خواست دنیا را و از شما

مَّنْ يُّرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُم عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
کسی بود که می‌خواست آخرت را آنگاه باز گردانید شما را از آنان تا بیازماید شما را

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
و به درستی درگذشت از شما و **الله** دارای بخششی [بزرگ] است بر مؤمنان

إِذْ تَصْعَدُونَ بِلَا حَرْبٍ لَّهُمْ عَلَيْهِمْ غَمٌّ
آنگاه که به هر سو می‌گریختید و سر نمی‌گردانیدید به سوی کسی

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَابِكُمْ فَأَتَيْتُكُم
حال آنکه پیامبر فرا می‌خواند شما را از پشت سرتان پس [الله] سزا داد شما را

غَمًّا بَغْمٍ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَتَكُمُ
اندوهی بر اندوهی تا غمگین نشوید بر آنچه برفت از دستتان

وَلَا مَا أَصَابَكُمْ خَيْرٌ وَاللَّهُ آكِلٌ
و نه بر آنچه رسید به شما و **الله** آگاه است به آنچه می‌کنید

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَفَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً
 سپس فرو فرستاد بر شما پس از آن اندوه آرامشی را [به صورت] خوابی سبک که فرا می گرفت گروهی

مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
 از شما را و گروهی دیگر [به راستی در اندیشه افکنده بود ایشان را [نجات] خودشان را گمان می بردند **بِاللَّهِ** [گمانی]

الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
 ناروا مانند گمان دوران جاهلیت می گفتند آیا [هست] برای ما از این کار هیچ [= پیروزی] چیزی؟

قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ
 بگو همانا کار همه اش **به دست الله است** پنهان می دارند در دل های خویش آنچه را که آشکار نمی کنند برای تو

يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
 می گویند اگر می بود برای ما از این کار چیزی کشته نمی شدیم اینجا بگو اگر می بودید

فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
 در خانه هایتان برون می آمدند کسانی که نوشته شده بود بر آنان کشته شدن به سوی کشتارگاه های شان

وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 و تا بیازماید **الله** آنچه را که در سینه هایتان است و تا خالص گرداند آنچه را که در دل هایتان است

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۱۵۴ **إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ**
و الله داناست به آنچه در سینه هاست ۱۵۴ همانا کسانی که روی گردانیدند از شما

يَوْمَ أَلْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا
 روزی که رویاروی شدند دو گروه [در جنگ اُخْد] جز این نیست که لغزاید آنها را شیطان به سبب برخی از آنچه

كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۱۵۵ **يَا أَيُّهَا**
 کردند و به درستی که در گذشت **الله** از آنان همانا **الله** آمرزنده بردبار است ۱۵۵ ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
 کسانی که ایمان آورده اید مباشید مانند کسانی که کفر ورزیدند و گفتند درباره برادران شان هنگامی که

ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
 به سفر رفتند در زمین یا بودند جنگاوران اگر می بودند نزد ما نمی مردند

قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۱۵۶ **وَاللَّهُ يَحْيِي وَيُمِيتُ**
 و کشته نمی شدند [شما چنین نگویید] تا قرار دهد **الله** آن [سخن را] حسرتی در دل آنان **و الله** زنده می گرداند و می میراند

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۱۵۷ **وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ**
و الله به آنچه می کنید بیناست ۱۵۷ و اگر کشته شدید در **الله**

أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ ۱۵۷ **خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ**
 یا مردید هر آینه آمرزشی از **الله** و بخشایشی [از جانب او] بهتر است از آنچه گرد می آورند ۱۵۷

وَلَيْنَ مُتَمِّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لِيَالِي **اللَّهُ** تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنْ
و اگر مردید یا کشته شدید البته به سوی **الله** برانگیخته خواهید شد ﴿١٥٨﴾ پس به سبب رحمتی که از جانب

الله لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فِظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ
الله است نرمخوشدی برای شان و اگر می بودی تندخویی سخت دل البته پراکنده می شدند از پیرامونت

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
پس گذشت کن از آنان و آمرزش بخواه برای شان و مشورت کن با آنان در کار پس زمانی که عزم کاری کردی

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ
پس توکل کن بر **الله** همانا **الله** دوست می دارد توکل کنندگان را ﴿١٥٩﴾ اگر یاری کند شما را **الله**

فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمُ مِنْ
پس نیست غلبه کننده ای بر شما و اگر خوار سازد شما را پس کیست آنکه یاری دهد شما را پس

بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ
از او؟ و بر **الله** پس باید توکل کند مؤمنان ﴿١٦٠﴾ و نسزد هیچ پیامبری را که

يَغْلُ وَمَنْ يَغْلُ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تَوَفَّى
خیانت کند و هر که خیانت کند خواهد آورد آنچه را خیانت کرده است در روز رستاخیز سپس داده می شود به تمامی

كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمِنْ أَتَبَعَ رِضْوَانِ
به هر کسی [پادشاه] آنچه کرده است و آنان ستم نمی بینند ﴿١٦١﴾ پس آیا کسی که پیروی کند خشنودی

اللَّهُ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْمَصِيرُ
الله را همچون کسی است که بازگشته است با خشمی از **الله** و جایگاهش دوزخ است؟ و بد بازگشتگاهی است

هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ وَ اللَّهِ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٢﴾
آنان [درای درجاتی] گوناگون اند نزد **الله** و **الله** بیناست به آنچه می کنند ﴿١٦٢﴾

لَقَدْ مِّنَ اللَّهِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ
به درستی که منت نهاد **الله** بر مؤمنان آنگاه که برانگیخت در [میان] آنان پیامبری را از خودشان

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَ يُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
که می خواند بر آنان آیه های او را و پاکشان می سازد و می آموزد به آنان کتاب

وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾
و حکمت را و همانا بودند پیش از این در گمراهی آشکاری ﴿١٦٤﴾

أَوَلَمَّْا أَصَبْتُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا
آیا هنگامی که رسید به شما آسیبی که رسانده بودید دو چندانش را [به دشمن] می گوید از کجاست این؟

قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾
بگو آن از نزد خود شماست همانا **الله** بر هر چیزی تواناست ﴿١٦٥﴾

وَمَا أَصْبَكُمْ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ فَيَا ذُنَّ **اللَّهُ** وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ
و آنچه رسید به شما روزی که رویاروی شدند آن دو گروه به خواست **الله بود** و تا بشناسد [=معلوم بخشد] مؤمنان را

وَلِيَعْلَمَ **اللَّهُ** الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ **اللَّهُ**
و تا بشناسد [=معلوم بخشد] کسانی را که نفاق ورزیدند و گفته شد به آنان بیاید بجنگید در راه **الله**

أَوْ أَدْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَتَّبِعُنَا هُمْ لِلْكَفَرِ
یا [در برابر دشمن] دفاع کنید گفتند اگر می دانستیم جنگی [در کار است] البته پیروی می کردیم شما را آنان به کفر

يَوْمَ يَدِ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
در آن روز نزدیک تر بودند [از خود] آن ها تا به ایمان می گویند با دهان های شان آنچه را که نیست

فِي قُلُوبِهِمْ **وَاللَّهُ** أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ **اللَّهُ** الَّذِينَ قَالُوا لِأَخْوَانِهِمْ
در دل هایشان و **الله** دانایتر است به آنچه پنهان می دارند آنان که گفتند درباره برادرانشان

وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمْ
در حالی که [خود] جنگ یازنشتند اگر فرمان می بردند ما را کشته نمی شدند بگو بازدارید از خودتان

الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ **وَاللَّهُ** لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي
مرگ را اگر هستید راستگویان و البته مپندار کسانی را که کشته شده اند در

سَبِيلِ **اللَّهُ** أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ **وَاللَّهُ** فَرِحِينَ
راه **الله** مردگانند بلکه [آنان] زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده می شوند شادمانند

بِمَا آتَاهُمْ **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
به آنچه داده است به آنان **الله** از بخشش خود و شادی می کنند برای کسانی که هنوز نپیوسته اند

مَنْ خَلْفَهُمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ **وَاللَّهُ** يَحْزَنُونَ
به آنها از پس ایشان که نه ترسی بر آنان است و نه آنان اندوهگین می شوند

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ وَأَنَّ **اللَّهُ** لَا يُضِيعُ أَجْرَ
شاد می شوند به نعمتی از **الله** و بخششی [بزرگ] و اینکه **الله** تباہ نمی کند پاداش

الْمُؤْمِنِينَ **وَاللَّهُ** الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
مؤمنان را **الله** کسانی که پاسخ [نیکو] دادند به **الله** و پیامبر پس از آنکه

أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ **وَاللَّهُ**
رسید به آنان زخم برای کسانی که نیکوکاری کردند از آنان و پرهیزکاری کردند پاداشی بزرگ است

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
همانان که گفتند به آنان مردم همانا مردم به راستی [سپاهی] گرد آورده اند برای [مقابله با] شما پس بترسید از آنها

فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا **اللَّهُ** وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **وَاللَّهُ**
ولی [این سخن] افزود ایشان را ایمان و گفتند بس است ما را **الله** و خوب کارساز است

فَأَنْقَلَبُوا **بِنِعْمَةِ** مَنْ **اللَّهُ** وَفَضَّلَ لَمْ يَمَسَّهُمْ **سُوءٌ** وَاتَّبَعُوا
 آنگاه باز گشتند به نعمتی از **الله** و بخششی و برسد به آنان آسیبی و پیروی کردند

رِضْوَانِ **اللَّهُ** وَ **اللَّهُ** دُوْ فَضَّلَ عَظِيمٌ **إِنَّمَا** ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
 خشنودی **الله** را و **الله** صاحب بخششی بزرگ است **۱۷۴** جز این نیست که این شیطان است

يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ **۱۷۵**
 که می ترساند [شمارا] از دوستانش پس مترسید از آنان و بترسید از من اگر هستید مؤمنان **۱۷۵**

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا **اللَّهُ**
 و اندوهگین نگرداند تو را کسانی که می شتابند در کفر همانا آنان هرگز زیان نرسانند به **الله**

شَيْئًا يُرِيدُ **اللَّهُ** أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 چیزی را می خواهد **الله** که قرار ندهد برای آنان بهره ای را در آخرت و برای شان عذابی

عَظِيمٌ **۱۷۶** إِنْ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا
 بزرگ است **۱۷۶** همانا کسانی که خریدند کفر را به [بهای] ایمان هرگز زیان نرسانند

اللَّهُ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ **۱۷۷** وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 به **الله** چیزی را و برای آنان عذابی دردناک است **۱۷۷** و البته مپندارند کسانی که کفر ورزیدند

أَنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا
 اینکه مهلت می دهیم به آنان بهتر است برای آنها جز این نیست که مهلت می دهیم به آنان تا بیفزایند گناه را

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ **۱۷۸** مَا كَانَ **اللَّهُ** لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
 و برایشان عذابی خوارکننده است **۱۷۸** ممکن نیست **الله** و اگذارد مؤمنان را بر حالی که

أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ **اللَّهُ** لِيُطْلِعَكُمْ
 شما هستید بر آن تا آنکه جدا کند ناپاک را از پاک و بر آن نیست **الله** که آگاه سازد شما را

عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ **اللَّهُ** يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا **بِاللَّهِ**
 بر غیب بلکه **الله** برمی گزیند از پیامبرانش هر که را خواهد پس ایمان بیاورید به **الله**

وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ **۱۷۹** وَلَا
 و پیامبراناش و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید آنگاه برای شما پاداشی بزرگ است **۱۷۹** و البته

يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ
 مپندارند آنان که بخل می ورزند به آنچه داده است آنان را **الله** از بخشش خویش که آن [بخل ورزی] بهتر است

لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 برای شان [نه] بلکه آن بد است برای شان به زودی [چون طوقی] به گردنشان افکنده می شود آنچه بخل ورزیدند به آن در روز رستاخیز

وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ **وَاللَّهُ** بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ **۱۸۰**
 تنها برای **الله** است میراث آسمانها و زمین و **الله** به آنچه می کنید آگاه است **۱۸۰**

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
به درستی که شنید الله سخن کسانی را که گفتند همانا الله نیازمند است و ما توانگرانیم

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
یقیناً می نویسیم آنچه را که گفتند و کشتن آنان پیامبران را به ناحق [هم می نویسیم] و می گوییم

ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا
بچشید عذاب سوزان را این به سبب چیزی است که پیش فرستاده است دست های شما

وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
و قطعاً الله نیست هرگز ستمگر بر بندگان همانان که گفتند همانا

اللَّهُ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ
الله سفارش کرده است به ما که تصدیق نکنیم هیچ پیامبری را تا اینکه بیاورد برای ما قربانی ای

تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِآيَاتٍ
که بخورد آن را آتش بگو بی گمان آوردند برایتان پیامبرانی پیش از من نشانه های روشن را

وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
و آنچه را که گفتید پس چرا کشتید آنان را اگر هستید راستگویان

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِآيَاتِنَا
پس اگر تکذیب کردند تو را پس به راستی تکذیب شدند پیامبرانی پیش از تو [نیز] که آوردند نشانه های روشن را

وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
و نوشته ها و کتاب روشنگر را هر کسی چشنده مرگ است

وَإِنَّمَا تُوَفَّقُ تُفَوِّتُ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ
و جز این نیست که به تمامی داده می شود پاداش هایتان در روز رستاخیز پس هر که دور داشته شود

عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
از آتش و درآورده شود به بهشت به راستی رستگار شده است و نیست زندگانی دنیا

إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتَبْلُوكَ فِي أَمْوَالِكُمْ
مگر کالای فریب البته آزموده می شوید در مال هایتان

وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
و جان هایتان و بی گمان می شنوید از کسانی که داده شده است به آنان کتاب [آسمانی]

مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى كَثِيرًا
پیش از شما و از آنان که شرک ورزیده اند آزار بسیاری را

وَإِن تَصَبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾
و اگر شکیبایی ورزید و پرهیزکاری کنید پس همانا آن از آهنگ استوار [شما در] کارهاست

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
[یادکن] آنگاه که گرفت **الله** پیمان استوار را از کسانی که داده شد به آنان کتاب هر آینه بیان خواهید کرد آن را برای مردم

وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا
و پنهان نمی کنید آن را پس دور انداختند آن را پس پشت هایشان و فروختند آن را به بهایی

قَلِيلًا ۱۸۷ فَبَشِّرْهُمَا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۱۸۸
اندک پس بد است آنچه معامله می کنند ۱۸۷ البته مپندار کسانی را که شادمانی می کنند

بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا ۱۸۹
به آنچه کردند و دوست می دارند که ستایش شوند به آنچه نکرده اند پس البته مپندار آنان را

بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۹۰
رسته از عذاب و برای آنان عذابی دردناک است ۱۹۰ و تنها برای **الله** است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۱۹۱ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۹۲
آسمانها و زمین و **الله** بر هر چیزی تواناست ۱۹۱ همانا در

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
آفرینش آسمانها و زمین و آمد و شد شب و روز البته نشانههایی است

لِلْأُولَى ۱۹۳ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
برای خردمندان ۱۹۳ آنان که یاد می کنند **الله** ایستاده و نشسته

وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
و بر پهلوهایشان [آرمیده] و می اندیشند در آفرینش آسمانها و زمین

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۱۹۴
[و می گویند ای] پروردگارا نیافریدی این را بیهوده پاک و منزهی تو پس نگهدار ما را از عذاب آتش ۱۹۴

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
[ای] پروردگارا همانا تو هر که را در آوری به آتش پس به براستی رسوایش کرده ای و نیست برای ستمگران هیچ

أَنْصَارٍ ۱۹۵ إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
یاورانی ۱۹۵ [ای] پروردگارا ما شنیدیم ندا کننده ای را که فرا می خواند به ایمان که

ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۱۹۶ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
ایمان آورید به پروردگارتان پس ایمان آوردیم [ای] پروردگارا پس بیامرز برای ما گناهان مان را و بزدای از ما

سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۱۹۷ رَبَّنَا وَءَاثِنَا مَا وَعَدْتَنَا
بدی هایمان را و بمیران ما را با نیکوکاران ۱۹۷ [ای] پروردگارا و بده به ما آنچه را وعده کردی به ما

عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۱۹۸ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۱۹۹
[بر زبان] پیامبران و رسوا مکن ما را در روز رستاخیز همانا تو خلاف نمی کنی وعده را ۱۹۸

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ
[پس] پذیرفت برای شان پروردگارشان که همانا من تباہ نمی گردانم عمل هیچ عمل کنندگی را از شما از

ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلَّزِينَ هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا
مرد یا زن برخی شما از برخی [دیگرید] پس آنان که هجرت کردند و رانده شدند

مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَانَ
از خانه هایشان و آزار دیدند در راه من و جنگیدند و کشته شدند همانا می زدایم

عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَهُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا
از آنان بدی هایشان را و البته درخواهم آورد آنها را به باغ هایی که روان است از زیر [درختان] آنها

الْأَنْهَرُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ
جویبارها به پاداشی از نزد الله و الله نزد اوست پاداش نیکو

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
البته نفریبد تو را رفت و آمد کسانی که کفر ورزیدند در شهرها [این] بهره مندی اندک است

ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ وَلَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
سپس جایگاهشان دوزخ است و بد آرامگاهی است ولی آنان که پروا کردند از

رَبِّهِمْ لَهُمْ جَنَّتُ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَالِدِينَ فِيهَا
پروردگارشان برای آنها بهشت هایی است که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که ماندگارند در آن

نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ وَإِنَّ مِنْ
[به] مهمانی ای از نزد الله و آنچه نزد الله است بهتر است برای نیکان و همانا از

أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
اهل کتاب کسانی هستند که ایمان می آورند به الله و آنچه فرو فرستاده شده است به سوی شما و آنچه

أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
فروفرستاده شده است به سوی آنان درحالی که فروتنانند برای الله نمی فروشند آیات الله را به بهایی

قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنْ هَاجَرُوا
اندک آنان برای شان است مزدشان نزد پروردگارشان همانا

سَرِيعُ الْحِسَابِ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبَرُوا
زود شمار است ای کسانی که ایمان آورده اید شکیبایی کنید

وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
و یکدیگر را به شکیبایی فراخوانید و پیوستگی و همبستگی داشته باشید و پروا کنید از الله باشد که شما رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
ای مردم پروا کنید از پروردگارتان آن ذاتی که آفرید شما را از یک تن و بیافرید از نوع او

زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
همسرش را و بپراکند از آن دو مردانی بسیار و زنانی را و پروا کنید از الله آن ذاتی که درخواست می کنید از یکدیگر
بِهِ ۚ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝۱ ۚ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
به [نام] او و [پروا کنید] از [گسستن رشته] خویشاوندی ها همانا الله هست بر شما نگاهبان ۱ و بدهید به یتیمان مال هایشان را

وَلَا تَبَدَّلُوا الْحَبِثَ بِالطَّيِّبِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ
و جایگزین مکنید [مال] ناپاک را به [مال] پاک و مخورید مال هایشان را با مال های خودتان که آن

كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝۲ ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا
هست گناهی بزرگ ۲ و اگر ترسیدید که عدالت نکنید درباره دختران یتیم پس نکاح کنید

مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعٌ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
آنچه را که خوش آید برای شما از زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر ترسیدید که عدالت نکنید

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ ۚ أَلَّا تَعْلَمُوا ۝۳ ۚ وَآتُوا
پس [بسنده کنید] به یکی یا به آنچه مالک شد دست های شما [یعنی کنیزان] این نزدیک تر است به آنکه به ستم نگرانید ۳ و بدهید

النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَفَسَا ۚ فَكُلُوهُ
به زنان مهر هایشان را از روی میل و خوشی پس اگر بخشیدند به شما چیزی از آن را بارضایت خاطر بخورید آن را

هَيْنًا مَرِيئًا ۝۴ ۚ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
گواری نوش جان ۴ و مدهید به بی خردان مال هایتان را که گردانیده است الله برایتان

قِيَمًا ۚ وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝۵ ۚ وَابْنُلُوا
[سبب] پایداری [زندگی] و بخورانید به آنان از [درآمد] آن و بپوشانید آنها را و بگویید به آنان سخنی پسندیده ۵ و بیازمایید

الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
یتیمان را تا هنگامی که برسند به [سن] ازدواج پس اگر دریافتید از آنان کاردانی را آنگاه بدهید

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا ۚ أَنْ يَكْبُرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ
به آنان مال هایشان را و مخورید آن را به اسراف و شتاب از [ترس] آنکه بزرگ شوند و آن که باشد

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا
توانگر پس باید خوشتننداری کند و کسی که باشد نیازمند پس بخورد به شایستگی آنگاه چون

دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ ۝۶ ۚ بِاللهِ حَسِيبًا ۝۱
باز می گردانید به آنان مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابرس است ۶ ۱

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ

برای مردان سهمی است از آنچه برجای نهند پدر و مادر و خویشاوندان و برای زنان سهمی است

از آنچه برجای نهند پدر و مادر و خویشاوندان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد که سهمی است

مَّفْرُوضًا ۚ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۚ

معین و مقرر و چون حاضر شوند به هنگام تقسیم [میراث] خویشاوندان [غیر وارث] و یتیمان و بینوایان پس بدهیدشان [چیزی] از آن و بگوئید به آنان سخنی پسندیده

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا

و باید بترسند آنان که اگر برجای نهند از پس [مرگ] خودشان فرزندی ناتوان

خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ

که می ترسند بر آنان پس باید پروا کنند از الله و باید بگویند سخنی استوار

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۚ

همانا کسانی که می خورند مال های یتیمان را به ستم جز این نیست که می خورند [همی انبارند] در شکم هایشان آتشی را و به زودی در آیند در آتش برافروخته

فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي كَرِهَ حَظٌّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً

در باره [ارث] فرزندان که برای مرد برابر بهره دوزن است پس اگر [وارثان] همه باشند زنان [دختر]

فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا

بیشتر از دو تا پس برای آنهاست دوسوم آنچه برجای نهاده است و اگر باشد یک [دختر] پس برای اوست

النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ

نصف [میراث] و برای پدر و مادر او [=میت] برای هر یک از آن دو یک ششم است از آنچه برجای نهاده است اگر

كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ

باشد برایش فرزندی پس اگر نباشد برایش فرزندی و ارث برزند از او پدر و مادرش پس برای مادرش یک سوم است

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي

پس اگر باشد برایش برادرانی آنگاه برای مادرش یک ششم است [این تقسیم ها] پس از [کسر] وصیتی که وصیت می کند

بِهَا أَوْ دِينَ ۚ وَأَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ

به آن یا [کسر] بدهی است پدران و فرزندان [که وفات می کنند] نمی دانید کدامشان نزدیک تر است به شما

نَفَعًا ۚ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

از جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

از جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

از جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ

و برای شماست نصف آنچه برجای نهاده است زنانتان اگر نباشد

و برای شماسیت نصف آنچه برجای نهاده است زنانتان اگر نباشد

لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
برای آنان فرزندی پس اگر باشد برای‌شان فرزندی پس برای شماست یک چهارم از آنچه

برای آنان فرزندی پس اگر باشد برای شان فرزندی پس برای شماست یک چهارم از آنچه

تَرْكُنَ^۳ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ^۴
 بر جای نهادهاند [این تقسیم] پس از وصیتی است که وصیت می کند به آن یا [کسر] بدهی است

برجای نهاده‌اند [این تقسیم] پس از [کسر] وصیتی است که وصیت می‌کنند به آن یا [کسر] بدهی است

وَلَهُنَّ الْأَرْبَعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
و برای آنان [زنانان] است یک چهارم از آنچه بر جای نهاده‌اید اگر نباشد برایتان فرزندی

و برای آنان [زنانتان] است یک چهارم از آنچه بر جای نهاده‌اید اگر نباشد برایتان فرزندی

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ
پس اگر باشد برای شما فرزندی پس برای آنان است یک هشتم از آنچه بر جای نهاده‌اید

پس اگر باشد برای شما فرزندی پس برای آنان است یک هشتم از آنچه بر جای نهاده‌اید

مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ

[این تقسیم] پس از [کسر] وصیتی است که وصیت می کنید به آن یا [کسر] بدهی است و اگر باشد

[این تقسیم] پس از [کسر] وصیتی است که وصیت می کنید به آن یا [کسر] بدهی است و اگر باشد

رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ

مردی که از وی ارث برده می‌شود کلاله [یعنی پدر و مادر و فرزندان گذشته باشد] یا زنی [کلاله باشد] و برایش براری یا خواهری باشد پس برای هر

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

یک از آن دو یک ششم است پس اگر باشند بیشتر از این

یک از آن دو یک ششم است پس اگر باشند بیشتر از این

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصَى بِهَا

آنگاه آنان شریکند در یک سوم [این تقسیم] پس از [کسر] وصیتی است که سفارش می شود به آن

أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ
یا [کسر] بدهی است بدون [آنکه با وصیتش به ورثه] ضرر رساننده باشد سفارشی است [از جانب] الله والله دانای برادر است

یا [کسر] بدهی است بدون [آنکه با وصیتش به ورثه] ضرر رساننده باشد سفارشی است از [جانب] **الله** و **الله** دانی بر دبار است

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ ۖ وَرَسُولَهُ ۖ
 این مرزهای [احکام] الله است و هر که فرمان برد الله و پیامبرش را

این مرزهای [احکام] **الله است** و هر که فرمان برد **الله** و پیامبرش را

يُدْخِلُهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
درمی آورد او را به بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها

درمی آورد او را به بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها

خَلِيدِينَ فِيهَا^ع وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۳

که جاودانه اند در آن و این است کامیابی بزرگ

که جاودانه اند در آن و این است کامیابی بزرگ

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ

و کسی که نافرمانی کند و پیامبرش را و درگذرد از مرزهای [احکام] او درخواهد آورد او را

و کسی که نافرمانی کند **الله** و پیامبرش را و درگذرد از مرزهای [احکام] او درخواهد آورد او را

نَارًا خَلِيدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ
به آتشی در حالی که ماندگار است در آن و برای اوست عذابی خوارکننده

به آتشی در حالی که ماندگار است در آن و برای اوست عذابی خوارکننده

وَالَّتِي يَأْتِيكَ الْفَاحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
 آنان که مرتکب می شوند کار زشت [= زنا] را از زنان شما پس گواه بگیرید

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
 بر آنها چهار تن [مرد] را از خودتان پس اگر گواهی دادند آنگاه نگاه دارید آنها را در

الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
 خانه‌ها تا آنکه به پایان رساند [عمر] آنها را مرگ یا اینکه قرار دهد **الله** برای شان راهی [دیگر] را

۱۵ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا
 و آن دو کس که مرتکب می شوند آن [کار زشت] را از شما پس بیازاید آن دو را پس اگر توبه کردند

وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا
 و اصلاح کردند [زشتکاری خود را] پس صرف نظر کنید از آنها همانا **الله** هست بسی توبه پذیر مهربان

۱۶ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
 جز این نیست که [پذیرش] توبه بر **الله** تنها برای کسانی است که می کنند کار بد را به نادانی

ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
 سپس توبه می کنند به زودی پس آنان اند که باز می گردد **الله** [به رحمت خود] بر آنان و هست

۱۷ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
الله بسی دانای سنجیده کار و نیست [پذیرش] توبه برای کسانی که

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 می کنند بدی ها را تا زمانی که فرارسد یکی شان را مرگ

قَالَ إِنِّي تَبْتُ أَلَنْ وَلَ الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
 می گوید همانا من توبه کردم اکنون! و نه کسانی که می میرند در حالی که آنان کافرند

۱۸ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 آنان آماده کردیم برای شان عذابی دردناک را ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
 ایمان آورده اید حلال نیست برای شما که میراث ببرید زنان را به دل نخواهی [شان] و تنگ مگیرید بر آنان

لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
 تا بازستانید برخی از آنچه را که داده اید به آنان مگر آنکه مرتکب شوند زشتکاری

مُبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى
 آشکاری را و رفتار کنید با زنان به شایستگی پس اگر ناپسند دارید آنان را [بدانید] بسا

۱۹ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا
 ناپسند می دارید چیزی را در حالی که قرار می دهد **الله** در آن خیری بسیار

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
و اگر خواهید جایگزین ساختن همسری [دیگر] را به جای همسری [که دارید] و داده باشید

إِحْدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
به یکی شان دارایی بسیاری را پس مگیرید از آن چیزی را آیا می گیرید آن را

بُهْتَنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿۲۰﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
به بهتان و گناهی آشکار؟ ﴿۲۰﴾ و چگونه باز می ستانید آن را با آنکه آمیزش جنسی کرده اید

بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
برخی شما با برخی دیگر و گرفته اند آنان از شما پیمانی

غَلِيظًا ﴿۲۱﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِّنْ
استوار را؟ ﴿۲۱﴾ و ازدواج مکنید با آنانی که ازدواج کرده اند پدرانتان از

النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
زنان مگر آنچه گذشته است [در دوران جاهلیت] همانا این هست کاری زشت و مورد خشم [الله]

وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿۲۲﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
و بد راهی است ﴿۲۲﴾ حرام شده است بر شما [ازدواج با] مادرانتان

وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
و دخترانتان و خواهرانتان و عمه هایتان و خاله هایتان و دختران

الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ أَلْتِیَ أَنَا كَه
برادر و دختران خواهر و مادران شما شیر داده اند شما را آنان که

وَأَخَوَاتُكُمْ مِّنْ الرَّرَضَعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
و خواهران تان از راه شیرخوارگی و مادران زنان تان

وَرَبِّبُكُمْ أَلْتِیَ فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُم
و نادختری هایتان که [غالباً پرورش یافته] در دامن های شمایند از زنان تان

أَلْتِیَ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ
که آمیزش کرده اید با آنان و اگر آمیزش نکرده اید با آنان

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَّیْدُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ
پس نیست گناهی بر شما [در ترک آنان و ازدواج با دخترانشان] و [نیز] همسران پسران شما که

مِّنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
از پشت شما باشند [نه همسر پسر خوانده ها] و اینکه جمع کنید بین دو خواهر را [به همسری]

إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ﴿۲۳﴾ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿۲۴﴾
مگر آنچه [پیش از این] گذشته است همانا الله هست آمرزنده مهربان

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ
[و] احرام شده است بر شما [زنان شوهردار از زن ها مگر آنچه مالک شد دست های شما [=کنیزانتان]

كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكَ أَن تَبْتَغُوا
[این احکام] نوشته شده است بر شما و حلال شده است برایتان آنچه جز اینهاست [به شرطی] که طلب کنید

بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
با مال هایتان از روی پاکدامنی نه روابط نامشروع پس آنچه کام گرفتید با آن

مِنْهُمْ فَآتُوهُمْ أَجُورَهُمْ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
از آنان پس بدهید به آنها مهرهایشان را که [این حکم] مقرر است و نیست گناهی بر شما

فِيمَا تَرْضَوْنَ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
در آنچه توافق کردید به آن پس از [مهر] مقرر همانا الله هست دانای

حَكِيمًا وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ
سنجیده کار و هر که نتوانست از شما از روی توانگری که ازدواج کند

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ
با زنان پاکدامن که مؤمنه اند پس از آنچه مالک شده است دست هایتان از

فَنِيَّتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ
کنیزان شما که مؤمنه اند [ازدواج کنید] و الله داناتر است به ایمان شما برخی تان از

بَعْضُ فَاَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
برخی دیگرید پس ازدواج کنید با آنان به اجازه کسان شان و بدهید به آنان مهرهای شان را

بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
به شایستگی درحالی که پاکدامنان باشند نه پلیدکاران [=زناکاران] و نه گیرندگان

أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
دوستان پنهانی پس زمانی که شوهردار شدند آنگاه اگر کنند کار زشت [زنا] پس بر آنان است نصف

مَّا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَن خَشِيَ
آنچه که بر زنان آزاد است از عذاب [مجازات] این [=ازدواج با کنیزان] برای کسی است که بترسد

الْعَنَتِ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
از رنج [گناه زنا] از شما و اینکه شکیبایی کنید بهتر است برایتان و الله آمرزنده مهربان است

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
می خواهد الله که بیان کند برایتان و هدایت کند شما را به راه و رسم کسانی که

مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
پیش از شما بودند و بازگردد [به رحمت خود] بر شما و الله دانای سنجیده کار است

وَاللّٰهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
و الله می خواهد که باز گردد [به رحمت خود] بر شما و می خواهند کسانی که پیروی می کنند

الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۚ ۲۷ يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُخَفِّفَ
از خواهش های خویش که کجروی کنید شما کجروی بزرگی می خواهد الله که تخفیف دهد

عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۚ ۲۸ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
به شما و آفریده شده است آدمی ناتوان ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
ایمان آورده اید مخورید مال هایتان را در میان خودتان به باطل مگر آنکه

تَكُونُ تَجَاوِزًا عَنْ تَرَاوُضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تُبْقِطُوا أَنْفُسَكُمْ
باشد داد و ستدی با رضایت یکدیگر از شما و مکشید خودتان را

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۚ ۲۹ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عِدْوَانًا
همانا الله هست به شما مهربان و هر که کند این [کار] را از روی تجاوز

وظُلْمًا فَسَوْفَ نُنْصِلِيهِ نَارًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللّٰهِ
و ستم پس به زودی در می آوریم او را به آتشی و هست این بر الله

يَسِيرًا ۚ ۳۰ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
آسان اگر دوری گزینید از گناهان بزرگی که بازداشتنه شده اید از آن می زداییم

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلُكُمْ ۚ ۳۱ مَدْخَلًا كَرِيمًا
از شما گناهان [کوچک] شما را و در آوریم شما را به جایگاهی ارجمند

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
و آرزو مکنید آنچه را که برتری داده است الله به آن برخی تان را بر برخی برای مردان

نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبْنَ
سهمی است از آنچه به دست آورده اند و برای زنان سهمی است از آنچه به دست آورده اند

وَسَأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
و درخواست کنید از الله از بخشش او همانا الله هست به هر چیزی

عَلِيمًا ۚ ۳۲ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
دانا و برای هر یک [از مرد و زن شما] قرار داده ایم وراثتی را از آنچه بر جای نهاده اند پدر و مادر

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَآتَوْهُمْ
و کسانی که بسته است [آنها را به شما] پیمان هایتان پس بدهید به آنان

نَصِيبَهُمْ ۚ ۳۳ إِنْ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
سهم شان را همانا الله هست بر هر چیزی گواه

الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
مردان سرپرستان اند بر زنان به سبب آنکه برتری داده است الله برخی شان را

عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ
بر برخی دیگر و بدان سبب که هزینه می کنند از مال های خود [برای زنان] پس زنان شایسته

قَنِينَتُ حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ
فرمانبردارند نگهدارندگان اند در نبود [شوهر] به پاس آنچه نگه داشته است الله [از حقوقشان] و زنانی که می ترسید

نَشُوزَهُنَّ فِعْظُهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
از نافرمانی [و ناسازگاری]شان پس [نخست] پند دهید آنان را و اگر تأثیر نکرد [ترکشان کنید در خوابگاه ها]

وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
و [در نهایت] بزنیدشان آنگاه اگر فرمان بردند از شما پس مجوید [بر زنان] آنان راهی [دیگر را]

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝۳۴ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
همانا الله هست والای بزرگ ۳۴ و اگر بیم دارید از اختلاف

بَيْنَهُمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
میان آن دو [زن و شوهر] پس بفرستید داوری از کسان مرد و داوری از کسان زن اگر

يُرِيدَ إِصْلَاحًا يُوَفِّقَ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا خَيْرًا
بخوایند [داوران] اصلاح را سازگاری پدید خواهد آورد الله میان آن دو همانا الله هست دانای آگاه

وَأَعْبُدُوا ۝۳۵ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۝۳۶ وَبِالْوَالِدَيْنِ
و بپرستید ۳۵ و شریک مگردانید با او چیزی را ۳۶ و به پدر و مادر

إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
نیکوکاری [کنید] و [نیز] به خویشاوند و یتیمان و بینوایان و همسایه

ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ وَالْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
خویشاوند و همسایه و بیگانه و همنشین در کنار [نزدیک]

وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ مَنْ
و در راه مانده آنچه مالک شده دست هایتان [کنیزان] همانا الله دوست نمی دارد کسی را که

كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝۳۶ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
باشد خودپسند فخر فروش کسانی که بخل می ورزند و فرمان می دهند

النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مردم را به بخل و کتمان می دارند آنچه را که داده است به آنان الله

مِنْ فَضْلِهِ ۝۳۷ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝۳۸
از بخشش اش و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خوارکننده را ۳۷ ۳۸

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
و کسانی که انفاق می کنند مال های شان را برای نشان دادن به مردم و ایمان نمی آورند

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
به الله و نه به روز واپسین و کسی که باشد شیطان برایش همشینی پس بد

قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا
همشینی است [شیطان] ﴿٣٨﴾ و چه زبانی برایشان داشت اگر ایمان می آوردند به الله و روز واپسین و انفاق می کردند

مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
از آنچه روزی داده به ایشان الله و هست الله به [حال] آنان دانا همانا الله ستم نمی کند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
هموزن ذره ای و اگر باشد [آن ذره] کار نیکی دو چندان می گرداند آن را و می دهد از نزد خود

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
پاداشی بزرگ را پس چگونه است آنگاه که بیاوریم از هر امتی گواهی را

وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ
و بیاوریم تو را بر اینها گواه؟ آن روز دوست دارند کسانی که

كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
کفر ورزیدند و نافرمانی کردند این پیامبر را که کاش هموار گردد بر آنان زمین و پنهان نتوانند کرد

كَذِبًا ﴿٤٢﴾ حَدِيثًا سَخِيًّا ﴿٤٣﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
از الله هیچ سخنی را ای کسانی که ایمان آورده اید نزدیک مشوید به نماز

وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِي
درحالی که شما مست باشید تا آنکه بدانید آنچه می گوئید و نه درحالی که جنب هستید مگر که عبور کنندگان

سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
راهی [درحالت سفر] باشید تا آنکه غسل کنید و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا بیاید

أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَايَةِ أَوْ لِمَسَمٍ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
یکی از شما از جای قضای حاجت یا آمیزش کردید با زنان پس نیابید آب را

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
آنگاه آهنگ کنید [تیمم کنید] خاکی پاک را پس [با آن] مسح کنید روی هایتان و دست هایتان را همانا

اللَّهُ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الله هست بسیار باگذشت و آمرزنده ﴿٤٤﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهرهای از

الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾
کتاب که می خرند گمراهی را و می خواهند که گم کنید شما راه [حق] را؟

﴿۴۵﴾

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا

﴿۴۵﴾

والله داناتر است به دشمنان شما و کافی است که الله سرپرست و کافی است که الله یاور [شما] باشد

مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ

برخی از کسانی که یهودی شدند تغییر می‌دهند کلمات را از جایگاه‌های آن و می‌گویند

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعَ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيَّا بِالسِّنِّهِمْ

شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو در حالی که ناشنوا باشی و [گویند] را عینا در حال پیچانیدن به زبان‌هایشان

وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعَ وَأَنْظَرْنَا

و طعنه در دین [اسلام] و اگر آنان می‌گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و بنگر ما را

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ

هر آینه بود بهتر برای آنان و استوارتر ولی لعنت کرد آنان را الله به سبب کفرشان پس ایمان نمی‌آورند

إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا

مگر اندکی [از آنان] ﴿۴۶﴾ ای کسانی که داده شده است به شما کتاب [آسمانی] ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادیم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا

درحالی که تصدیق کننده چیزی است که با شماست پیش از آنکه ناپدید گردانیم چهره‌هایی را آنگاه برگردانیم آنها را

عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ

بر پشت‌های‌شان یا لعنت کنیم آنان را چنان که لعنت کردیم یاران شنبه را و هست فرمان

اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ

الله انجام شدنی ﴿۴۷﴾ همانا الله نمی‌آمرزد که شرک آورده شود به او و می‌آمرزد آنچه جز

ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

آن است برای هر کسی که بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی بر بافته است گناهی بزرگ را

﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ

﴿۴۸﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که به پاکی می‌ستانند خودشان را؟ بلکه الله پاک می‌گرداند هر که را بخواهد

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

و ستم نبینند به اندازۀ رشته‌هسته خرمایی ﴿۴۹﴾ بین که چگونه برمی‌بندند بر الله دروغ را

وَكَفٰى بِهِ ءِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

و همین بس که این گناهی آشکار است ﴿۵۰﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهره‌ای

مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ

از کتاب که ایمان می‌آورند به بت و طاغوت و می‌گویند

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

دربارۀ کسانی که کفر ورزیدند اینان ره‌یافته‌ترند از کسانی که ایمان آورده‌اند ﴿۵۱﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ **وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ** فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾
 آنان کسانی هستند که لعنت کرده است آنها را **الله** و هر که لعنت کند او را **الله** پس هرگز نمی‌یابی برایش یابوری
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾
 آیا برایشان بهره‌ای است از فرمانروایی؟ پس در آن صورت نمی‌دهند به مردم به اندازه گودی پُشت هسته‌ی خرمايي را **یا**
يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا
 حسد می‌ورزند به مردم بر آنچه داده است به آنها **الله** از بخشش‌اش؟ به راستی داده‌ایم
عَالٍ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّلَكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾
 به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت را و دادیم به آنان فرمانروایی بزرگی را
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا
 پس از آنها کسی است که ایمان آورده است به آن و از آنها کسی است که روی برتافت از آن و بس است دوزخ [به عنوان] آتش افروخته [برای کفر]
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا بَضِجَتْ ﴿٥٥﴾
 همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیه‌های ما به زودی در آوریم آنها را به آتشی هرگاه بسوزد
جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ
 پوسته‌هایشان جایگزین کنیم برای آنان پوست‌هایی جز آن را تا بچشند عذاب را همانا **الله**
كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ **وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ**
 هست پیروزمند سنجیده کار و کسانی که ایمان آورده‌اند و کرده‌اند کارهای شایسته
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 به زودی در آوریم آنها را به بهشت‌هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها درحالی که جاودانه اند در آن همیشه
لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ **إِنَّ**
 برای آنان در آن همسرانی است پاکیزه و درمی آوریم آنها را به سایه‌ای پایدار همانا
اللَّهُ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ
النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ﴿٥٨﴾ **إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا**
بَصِيرًا ﴿٥٩﴾ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي**
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٗ إِلَى اللَّهِ **وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ**
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ **ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا** ﴿٦٠﴾
 ای کسانی که ایمان آورده‌اید فرمان برید **الله** را و فرمان برید پیامبر را و صاحبان
 امر را از خودتان پس اگر اختلاف کردید در چیزی پس بازگردانید آن را به سوی **الله** و پیامبر اگر دارید
 ایمان به **الله** و روز واپسین این بهتر و نیکوتر است سرانجام آن

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
 آیا ننگریستی به سوی کسانی که می‌پندارند که همانا آنان ایمان آورده‌اند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو
 وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 و آنچه فرو فرستاده شده است پیش از تو می‌خواهند که داوری بَرند به سوی طاغوت

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
 حال آنکه به راستی فرمان یافته‌اند که کفر ورزند به آن و می‌خواهد شیطان که گمراهی بیفکند آنان را
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ
 به گمراهی دوری ﴿٦٠﴾ و هنگامی که گفته شود به آنان که بیایید به سوی چیزی که فروفرستاده است

اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 الله و به سوی پیامبر می‌بینی منافقان را که رو می‌گردانند از تو
 صُدُّوًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا
 روی گرداندنی ﴿٦١﴾ پس چگونه است آنگاه که برسد به آنان مصیبتی به سبب آنچه

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 پیش فرستاده است دست‌هایشان [کارهایشان] باز بیایند نزد تو درحالی که سوگند می‌خورند به الله که نمی‌خواستیم جز
 إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
 نیکی و هماهنگی [با شما] را ﴿٦٢﴾ آنان کسانی هستند که می‌داند الله آنچه را

فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَعِظُهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
 در دل‌هایشان است پس روی بگردان از آنان و پندشان ده و بگو به آنان [که] در
 أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
 دلشان [نفوذ کند] سخنی رسا ﴿٦٣﴾ و نفرستادیم هیچ پیامبری را مگر

لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 برای آنکه فرمان برده شود [از او] به اذن الله و اگر آنان آنگاه که ستم کردند بر خودشان
 جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 می‌آمدند نزد تو پس آمرزش می‌خواستند از الله و آمرزش می‌خواست برای شان پیامبر

لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 هر آینه می‌یافتند الله را بسی توبه‌پذیر مهربان ﴿٦٤﴾ پس نه سوگند به پروردگارت که ایمان نمی‌آورند
 حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
 تا تو را داور کنند در آنچه اختلاف شده است میان‌شان سپس نیابند

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾
 در دل‌هایشان هیچ دلتنگی از آنچه داوری کرده‌ای و گردن نهند [بر آن] گردن نهاندی راستین ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ
و اگر هر آینه ما می نوشتیم [مقرر می کردیم] بر آنان که بکشید خودتان را یا بیرون روید از

دَيْرِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ
خانه های تان، نمی کردند آن را مگر اندکی از آنان و اگر آنها می کردند آنچه را که پند داده می شوند

بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيَّتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا ﴿٦٦﴾ لَا تَتَّبِعُهُمْ مِنْ
به آن البته می بود بهتر برای آنها و استوارتر [در دین] و آنگاه البته می دادیم به آنان از

لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهْدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾
نزد خود پاداشی بزرگ را ﴿٦٧﴾ و هر آینه هدایت می کردیم آنها را به راهی راست ﴿٦٨﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
و هر که فرمان برد از الله و این پیامبر پس آنان با کسانی اند که نعمت داده است الله بر آنان

مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
از پیامبران راستی پیشگان و شهیدان و شایستگان و نیک اند

أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ ﴿٦٩﴾ وَكَفَى
آنان از جهت همراهی این بخشش از [جانب] الله است و همین بس که

بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
الله داناست ﴿٧٠﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید [در برابر دشمن] آماده باشید

فَإِنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَن لَّيَبْطِئَنَّ
و کوچ کنید گروه گروه یا کوچ کنید همگی با هم [برای جهاد] ﴿٧١﴾ و همانا از شما کسی است که هر آینه درنگ می کند

فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمَّا كُنْ مَعَهُمْ
پس اگر رسد به شما مصیبتی می گوید به راستی نعمت داد الله بر من آنگاه که نبودم با آنان

شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
حاضر [در جنگ] ﴿٧٢﴾ و اگر برسد به شما بخششی از [جانب] الله هر آینه می گوید گویی که

لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ
نبوده است میان شما و میان او هیچ دوستی ای ای کاش می بودم با آنان آنگاه می رسیدم

فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
به کامیابی بزرگی ﴿٧٣﴾ پس باید بجنگند در راه الله کسانی که

يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي
می فروشند دنیا را به [بهای] آخرت و هر که بجنگد در

سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾
راه الله آنگاه کشته شود یا پیروز گردد پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را ﴿٧٤﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاَلْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
و چه شده است شما را که نمی جنگید در راه **الله** و [برای رهایی] ناتوانان از مردان

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
و زنان و کودکان آنانی که می گویند **ای پروردگار ما** بیرون بر ما را از این آبادی

الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
که ستمکارند مردمش و قرار ده برای ما از نزد خود سرپرستی و قرار ده برای ما از نزد خود

نَصِيرًا ۷۵ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
یابوری را **۷۵** کسانی که ایمان آورده اند می جنگند در راه **الله** و کسانی که کفر ورزیده اند

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
می جنگند در راه طاغوت پس بجنگید با دوستان شیطان همانا نیرنگ

الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۷۶ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
شیطان هست سست **۷۶** آیا ننگریستی به سوی کسانی که گفته شد به آنان بازدارید [از جنگ] دست هایتان را

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را پس هنگامی که نوشته شد بر آنان جنگ ناگاه گروهی

مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
از آنان ترسیدند از مردم مانند ترسیدن از **الله** یا ترسی سخت تر و گفتند **ای پروردگار ما** چرا

كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَنَعُ الدُّنْيَا
نوشتی بر ما جنگ را؟ چرا واپس نداشتی ما را تا مدتی نزدیک؟ بگو بهره مندی دنیا

قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۷۷ أَتَيْنَا
اندک است و آخرت بهتر است برای کسی که پرهیزکاری کند و ستم نمی بینید به اندازۀ رشته هسته خرمایی **۷۷** هر جا

تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصَبِّهِمْ
که باشید درمی یابد شما را مرگ و اگرچه باشید در دژهایی سخت استوار و اگر برسد به آنان

حَسَنَةً يَقُولُوا هَذِهِ مِن عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصَبِّهِمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا
نیکو ای گویند این از نزد **الله** است و اگر برسد به آنان بدی ای گویند

هَذِهِ مِن عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
این از نزد توست بگو همه از نزد **الله** است پس چه شده است این گروه را که نزدیک نیستند

يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۷۸ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
که دریابند سخنی را؟ **۷۸** آنچه رسد به تو از نیکو پس از نزد **الله** است و آنچه رسد به تو از

سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۷۹
بدی پس از خود توست و فرستادیم تو را برای مردم به پیامبری و همین بس که **الله** شهادت **۷۹** گواه است **۷۹**

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ **اللَّهَ** وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
هر که فرمان بردار پیامبر پس به راستی که فرمان برده است از **الله** و هر که روی بگرداند پس نفرستادیم تو را

عَلَيْهِمْ حَفِيفًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ
بر آنان نگرهبان و می گویند [در حضور تو: کار ما] فرمانبرداری است و چون بیرون روند از

عِنْدِكَ بَيْتَ طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ غَيْرِ الَّذِي تَقُولُ **وَاللَّهُ** يَكْتُبُ
نزد تو شبانه چاره می اندیشند گروهی از آنان [چیزی] جز آنچه تو می گویی و **الله** می نویسد [در نامه ای اعمال]

مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى **اللَّهِ** وَكَفَى **بِاللَّهِ** وَكِيلًا
آنچه را شبانه چاره می اندیشند پس روی بگردان از آنها و توکل کن بر **الله** و همین بس که **الله** کارساز است

﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ **اللَّهِ** لَوْجَدُوا
پس آیا نمی اندیشند درقرآن و اگر می بود از نزد غیر **الله** البته می یافتند

فِيهِ أَخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ
در آن اختلافی بسیار را و هنگامی که آمد به نزد آنان خبری از ایمنی

أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي
یا ترس فاش کنند آن را و اگر باز می گردانند آن را به سوی پیامبر و به سوی صاحبان

الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ
امر از خودشان البته می دانستند آن را کسانی که درمی یابند آن را از آنان و اگر نمی بود بخشش

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبَعْتُمْ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾
الله بر شما و رحمتش و هر آینه پیروی می کردید از شیطان جز اندکی [از شما]

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ **اللَّهِ** لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ
پس بیکار کن در راه **الله** تکلیف نشده ای جز [بر وظیفه خودت] و ترغیب کن مؤمنان را [به جهاد]

عَسَى **اللَّهُ** أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا **وَاللَّهُ** أَشَدُّ بَأْسًا
باشد که **الله** باز دارد [از شما] آسیب کسانی را که کفر ورزیدند و **الله** [بر کافران] آسیب رسان تر

وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً نَّيِّبَةً يَكُنْ لَهُ
و سخت کیفرتر است هر که شفاعت کند شفاعتی نیکو می باشد برای او

نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
بهره ای از [ثواب] آن و هر که شفاعت کند شفاعتی بد می باشد بر او سهمی از آن

وَكَانَ **اللَّهُ** عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّنَ بِحَيَّةٍ فَحَيًّا
و هست **الله** بر هر چیزی توانا و چون به شما درود گفته شد به سلامی پس درود گوید

بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّهَا إِنَّ **اللَّهَ** كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾
به درودی بهتر از آن یا بازگردانید همان را همانا **الله** هست بر هر چیزی حسابگر

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ^۱

الله است که نیست الهی جز او هر آینه گرد خواهد آورد شما را به روز رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ^{۸۷} ^{۸۷} فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ ^{۸۷}

و کیست راستگوتر از الله در سخن؟ پس چه شده است شما را که درباره منافقان

فَتَتَيْنِ ^۲ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ

دو گروه شده‌اید؟ حال آنکه الله نگویند که آنها را به سبب آنچه کردند؟ آیا می‌خواهید که هدایت کنید کسی را که

أَضَلَّ ^۳ وَاللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ ^{۸۸} فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ^{۸۸} وَدُّوا ^{۸۸} لَوْ

گمراه کرده [و او را] الله؟ و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیابی برای او هیچ راهی را دوست داشتند که

تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً ^۴ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

شما کفر بورزید [هم] چنانکه کفر ورزیدند تا باشید برابر پس مگیرید از آنان دوستانی را

حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^۵ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ ^۵ وَاقْتُلُوهُمْ

تا هنگامی که هجرت کنند در راه الله پس اگر پشت کردند آنگاه بگیریدشان و بکشیدشان

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ^۶ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ ^{۸۹} وَلِيًّا ^{۸۹} وَلَا نَصِيرًا ^{۸۹}

هر جا که ببینیدشان و مگیرید از آنها دوستی را و نه یابری را

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ ^۷ وَيَيْنَهُمْ ^۷ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ

مگر کسانی که بیوندند به گروهی که میان شما و میان آنان پیمانی است یا بیایند نزد شما

حَصْرَتْ ^۸ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ ^۸ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ

درحالی که به تنگ آمده است سینه‌هایشان از آنکه بجنگند با شما یا بجنگند با گروه‌شان و اگر بخواهد

اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ ^۹ فَلَقَتْلُوكُمْ ^۹ فَإِنْ أَعْتَزَلُوكُمْ ^۹ فَلَمْ يُقْتَلُوكُمْ

الله البته چیرگی می‌داد آنان را بر شما پس هر آینه می‌جنگیند با شما پس اگر کناره گرفتند از شما و نجنگیند با شما

وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ ^{۱۰} فَمَا جَعَلَ اللَّهُ ^{۱۰} لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ^{۱۰}

و در افکندند با شما [طرح] سازش را در این صورت قرار نداده الله برای شما بر ضد آنها راهی را [برای جنگ]

سَتَجِدُونَ ^{۱۱} عَاخِرِينَ ^{۱۱} يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ ^{۱۱} وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ

به زودی می‌یابید دیگرانی را که می‌خواهند ایمن شوند از شما و ایمن شوند از گروه‌شان

كُلَّ مَا رَدُّوا ^{۱۲} إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا ^{۱۲} فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ ^{۱۲} وَيَلْقُوا إِلَيْكُمُ

هرگاه باز گردانیده شوند به سوی فتنه نگویند می‌شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و در نیفتند با شما

السَّلَامَ ^{۱۳} وَيَكْفُوا ^{۱۳} أَيْدِيَهُمْ ^{۱۳} فَخُذُوهُمْ ^{۱۳} وَاقْتُلُوهُمْ ^{۱۳} حَيْثُ

[طرح] آستی را و باز ندارند دست‌هایشان را آنگاه بگیریدشان و بکشیدشان هر جا که

نَقَفْتُمُوهُمْ ^{۱۴} وَأُولَئِكَ ^{۱۴} جَعَلْنَا ^{۱۴} لَكُمْ عَلَيْهِمْ ^{۱۴} سُلْطَانًا ^{۱۴} مُبِينًا ^{۱۴}

بیابیدشان و آنانند که قرار داده‌ایم برای شما بر آنان چیرگی آشکاری را

وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
و نسزد برای هیچ مؤمنی که بکشد مؤمنی را مگر به خطا و هر که بکشد

مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
مؤمنی را به خطا پس [بر اوست] آزاد کردن برده‌ای و خونهایی پرداخت شده به

أَهْلِيهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
کسانش مگر آنکه گذشت کنند پس اگر [مقتول] باشد از قومی که دشمن شماست

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
درحالی که او مؤمن [هم] باشد پس [بس است] آزاد کردن برده‌ای و اگر مؤمن باشد

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فِدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
از قومی که میان شما و میان آنان پیمانی است پس [لازم است] خونهایی پرداخت شده

إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
به کسانش و آزاد کردن برده‌ای مؤمن پس هر که نیابد

فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ
پس [لازم است] روزه گرفتن دو ماه پیاپی برای [پذیرش] توبه از [جانب] الله و هست

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۹۲ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
الله بسی دانای سنجیده کار و هر که بکشد مؤمنی را

مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ لَهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
به عمد پس سزای او دوزخ است که ماندگار است در آن و خشم گرفته است

اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَآمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
الله بر او و لعنت کرده است او را و آماده کرده است برای عذابی بزرگ را ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که سفر کنید در راه الله پس نیک بررسی کنید و مگوئید

لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
به کسی که در افکند به سوی شما آشتی را نیستی مؤمن که بجوئید

عَرَضَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ
کالای ناپایدار زندگانی دنیا را پس نزد الله غنیمت‌های بسیار است

كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ يَمُنْ
اینچنین بودید شما پیش از این پس منت نهاد

فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
پس نیک بررسی کنید همانا الله هست به آنچه می‌کنید بسیار آگاه

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
برابر نیستند نشستگان از مؤمنان بجز زیان دیدگان [= معذوران] و جهادکنندگان

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
در راه الله با مال هایشان و جان هایشان برتری داده است الله جهادکنندگان با مال هایشان

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
و جان هایشان را بر نشستگان به پایه ای و همه را وعده داده است الله به نیکی [= بهشت] و برتری داده است الله

الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۙ ۱۰ به پاداشی بزرگ ۱۰ به پایه هایی از [جنب] خود و آمرزشی
جهادکنندگان را بر نشستگان

وَرَحْمَةً ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۙ ۱۱ مهربان ۱۱ همانا کسانی که می ستانند جانشان را فرشتگان
و بخشایشی و هست الله آمرزنده

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
درحالی که ستمگران بوده اند برخودشان گویند درچه [حال] بودید؟ گویند بودیم ما ناتوانان در زمین

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ
گویند آیا نبود زمین الله فراخ که هجرت کنید در آن؟ پس آنان جایگاهشان

جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۙ ۱۷ بازگشتگاهی است ۱۷ مگر
دوزخ است و بد

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۙ ۱۸ چاره ای [بیندیشند] و نمی یابند راهی را ۱۸
و زنان و کودکان

فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ ذَا فَضْلٍ غَافِقًا ۙ ۱۹ از آنان و هست الله درگذرنده آمرزنده ۱۹
پس آنان اند که امید است الله درگذرد

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَاً كَثِيراً وَسَعَةً ۚ
و هر که هجرت کند در راه الله می یابد در زمین جایگاهی بسیار و گشایشی

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ
و هر که بیرون رود از خانه اش هجرت کنان به سوی الله و پیامبرش سپس دریابد او را مرگ

فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۙ ۱۰۰ و هنگامی که سفر کنید
پس به تحقیق ثابت شده است پاداشش [براعهدی] الله و هست الله آمرزنده مهربان ۱۰۰

فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
در زمین پس نیست بر شما گناهی که بکاهید از نماز اگر بترسید

أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنْ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ۙ ۱۰۱ کافران هستند برای شما دشمنی آشکار ۱۰۱
که به فتنه افکنند شما را کسانی که کفر ورزیدند همانا

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتُمْ طَائِفَةً
و هنگامی که باشی در میان آنها پس برپا داشتی برایشان نماز را آنگاه باید بایستند گروهی

مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
از آنان با تو و باید بگیرند جنگ افزارهایشان را پس چون سجده کنند پس باید باشند

مِنَ وَّرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا
در پشت سرتان [و پاسداری کنند] و باید بیایند گروهی دیگر که نماز نخوانده اند

فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ
پس باید نماز بخوانند با تو و باید بگیرند احتیاط و آمادگی شان را و جنگ افزارهایشان را دوست دارند کسانی که

كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُوا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
کفر ورزیدند که کاش شما غفلت بورزید از جنگ افزارهایتان و کالاهایتان پس بتازند

عَلَيْكُمْ مِّمْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
بر شما تاختی یکباره و نیست گناهی بر شما اگر باشد برایتان

أَذَىٰ مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَوْ أَنْ تَضَعُوا
رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید جنگ افزارهایتان را

وَأَخْذُوا حِذْرَكُمْ إِنْ اللَّهُ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا
و بگیرید آمادگی تان را همانا الله آماده کرده است برای کافران عذابی خوارکننده را

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
پس هنگامی که گزاردید نماز را آنگاه یاد کنید الله را ایستاده و نشسته و بر

جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
پهلوهایتان [آرمیده] پس چون آرامش یافتید آنگاه برپا دارید نماز را همانا نماز

كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوقُوتًا وَلَا تَهْنُوا
هست بر مؤمنان نوشته ای [=فریضه ای] زماندار و سستی نکنید

فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونُ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
در جستن آن گروه [=مشرکان] اگر شما آسیب دیده و دردمند می شوید پس همانا آنان [نیز] آسیب دیده و دردمند می شوند چنان که

تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
شما دردمند می شوید و شما امید دارید از الله آنچه را [آنها] امید ندارند و هست الله دانای

حَكِيمًا إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
سنجیده کار همانا فرو فرستادیم به نوی تو کتاب را به راستی تا داوری کنی میان

النَّاسِ بِمَا آرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا
مردم به آنچه نمایانده است به تو الله و مباش برای خیانتکاران خصیما جانبدار

وَأَسْتَغْفِرُ **اللَّهُ** إِبْرَ **اللَّهُ** كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
و آمرزش بخواه از الله همانا الله هست آمرزنده مهربان ﴿١٠٦﴾ و دفاع مکن

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ **اللَّهُ** لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
از کسانی که خیانت می کنند به خودشان همانا الله دوست نمی دارد کسی را که باشد

خَوَانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
خیانتکار گنه پیشه ﴿١٠٧﴾ پنهان می دارند [خیانت خود را] از [شرم] مردم ولی نمی توانند پنهان کنند

مِنَ **اللَّهُ** وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
از الله حال آنکه او با آنان است هنگامی که شب را می گذرانند به [اندیشیدن] آنچه نمی پسندد از سخن و هست

اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَتَانَتْ هَتُولَاءِ جَدَلْتُمْ
الله به آنچه می کنند فراگیرنده ﴿١٠٨﴾ هان! شما آنانید که دفاع کرده اید

عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلْ **اللَّهُ** عَنْهُمْ يَوْمَ
از آنها در زندگی دنیا پس کیست که دفاع کند در برابر الله از آنان روز

الْقِيَامَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
رستاخیز؟ یا کیست که باشد بر آنان کارساز؟ ﴿١٠٩﴾ و هر که کند

سُوءًا أَوْ يَطْلُمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ **اللَّهُ** يَجِدِ **اللَّهُ** غَفُورًا
بدی یا ستم کند بر خودش سپس آمرزش بخواد از الله می یابد الله را آمرزنده

رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
مهربان ﴿١١٠﴾ و هر که کند گناهی پس جز این نیست که می کند آن را بر زبان خودش

وَكَانَ **اللَّهُ** عَلِيمًا ﴿١١١﴾ حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
و هست الله بسی دانای سنجیده کار ﴿١١١﴾ و هر که کند خطایی یا گناهی را

ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيًّا فَقَدْ آحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْ لَا
سپس بیندازد آن را به [کردن] بی گناهی پس به راستی بر دوش کشیده است [بار] بهتان و گناهی آشکار را ﴿١١٢﴾ و اگر نبود

فَضْلُ **اللَّهُ** عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ بِرِئَافَتِهِ مِنْهُمْ أَنْ
بخشش الله بر تو و رحمت او هر آینه آهنگ [آن] می کردند گروهی از آنان که

يُضْلُوا وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
گمراه کنند تو را و گمراه نمی کنند مگر خودشان را و نمی رسانند زبانی به تو از

شَيْءٍ وَأَنْزَلَ **اللَّهُ** عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
چیزی و فرو فرستاد الله بر تو کتاب و حکمت را و آموخت به تو

مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ **اللَّهُ** عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾
آنچه را نمی دانستی و هست بخشش الله بر تو عظیم ﴿١١٣﴾

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
نیست خیری در بسیاری از رازگویی هاشان مگر کسی که فرمان دهد به صدقه

أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
یا کار نیک یا آشتی ای در میان مردم و هر که کند این را

أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُوْنِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۱۱۴
برای جستن خشنودی الله پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را ۱۱۴ و هر که

يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
مخالفت کند با این پیامبر از پس آنکه آشکار شد برای او هدایت و پیروی کند [از راهی] جز

سَبِيلَ الْمُؤْمِنِينَ تُولَّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ
راه مؤمنان، واگذاریم او را به آنچه روی کرده و درآوریم او را به دوزخ و بد

مَصِيرًا ۱۱۵ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
بازگشتگاهی است همانا الله نمی آمرزد که شرک آورده شود به او و می آمرزد آنچه جز

ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
آن است برای هر کسی بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی گمراه شده است [به] گمراهی ای دور

۱۱۶ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنثًا ۖ وَإِنْ يَدْعُونَ
[مشرکان] نمی خوانند به جای او [= الله] جز مادینگانی را و فرا نمی خوانند

إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ۖ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تُخْذَنَّ
جز شیطانی سرکش را لعنت کرد او را و گفت [شیطان]: البته خواهیم گرفت

مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۱۱۸ وَلَا ضِلَالَهُمْ وَلَا ضَلَالَهُمْ
از بندگان تو سهمی معین را و البته گمراه می کنم آنان را و به آرزوهای باطل می افکنم آنان را

وَلَا مَرْتَبَهُمْ ۖ فَلْيَبْتَكَنْ ۖ أِذَا بَكَ الْغُلَامُ ۖ وَلَا مَرْتَبَهُمْ
و فرمان می دهیم آنان را که بشکافند گوش های چارپایان دامی را و فرمان می دهیم آنان را

فَلْيُغَيِّرَنَّ ۖ فَخَلَقَ اللَّهُ ۖ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا
تادگرگون سازند آفرینش الله را و هر که بگیرد شیطان را کارساز [دوست]

۱۱۹ مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ۖ
به جای الله پس به راستی زیان کرده زبانی آشکار

يَعِدُّهُمْ ۖ وَيُمْنِيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۱۲۰
وعده می دهد به آنان و به آرزوهای باطل می افکند آنان را و وعده نمی دهد به آنان شیطان جز به فریب

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ۱۲۱
آنان جایگاه هاشان دوزخ است و نمی یابند از آن گریزگاهی را

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته به زودی در آوریم آنان را

جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ
به بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که ماندگاران اند در آن همیشه بنا به وعده

اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ **قِيلَ** **لَيْسَ** بِأَمَانِيِّكُمْ
الله که حق است و کیست راستگوتر از **الله** در گفتار؟ **الله** [وعدهی الله] نیست به آرزوهای شما

وَلَا أَمَانِيٍّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
و نه به آرزوهای اهل کتاب هر که کند بدی را سزا داده می شود به آن

وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا **وَمَنْ**
و نمی یابد برای خودش از غیر **الله** کارسازی و نه یابوری را **وَمَنْ** و هر که

يَعْمَلُ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
کند از کارهای شایسته از مرد یا زن در حالی که او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا **وَمَنْ**
پس آنان درمی آیند به بهشت و ستم نبینند به اندازه گودی پشت هسته خرمایی **وَمَنْ** و چه کسی

أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
نیکوتر است از جهت دین از آن کس که تسلیم نموده است روی خود را برای **الله** در حالی که او نیکوکار است و پیروی کرده است

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا **وَلِلَّهِ** مَا
از آیین ابراهیم که حقیقراست و گرفت **الله** ابراهیم را دوست [صمیمی خود] **وَلِلَّهِ** و تنها برای **الله** است آنچه

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
در آسمان ها و آنچه در زمین است و هست **الله** به هر چیزی

مُحِيطًا **وَيَسْتَفْتُونَكَ** فِي النِّسَاءِ قُلْ **اللَّهُ** يُفْتِيكُمْ
فراگیرنده **وَيَسْتَفْتُونَكَ** و فتوا می خواهند از تو دربارهی زنان بگو **اللَّهُ** فتوا می دهد به شما

فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ
در باره آنان [و همچنین درباره] آنچه خوانده می شود بر شما در این کتاب [قرآن] درباره زنان یتیم

الَّتِي لَا تَوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغِبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
آنان که نمی دهید به آنها آنچه را نوشته شده است برای شان و می خواهید که ازدواج کنید با آنان

وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
و [نیز درباره] ناتوانان از کودکان و اینکه رفتار کنید در باره یتیمان

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ
به عدالت و آنچه می کنید از نیکی پس همانا **الله** هست به آن **عَلِيمًا** دانا

وَإِنْ أُمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
و اگر زنی بیم دارد از شوهرش ناسازگاری یا روگردانی را پس نیست گناهی

عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ
بر آن دو که اصلاح کنند درمیانشان به آشتی و آشتی بهتر است و فرا آمده است [سرشته شده]

الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
جانها [با] آزمندی و اگر نیکوکاری کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا الله هست

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۝۱۲۸ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
به آنچه می کنید آگاه و هرگز نمی توانید که به عدالت رفتار کنید

بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
میان زنان خود و گرچه آزمند باشید [به آن] پس روی مگردانید به طور کامل

فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۝ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
که واگذارید آن زن را مانند آویخته [بلا تکلیف که نه بیوه باشد و نه شوهر در] و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا الله

كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۲۹ وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ هَرِيكًا
هست آمرزنده مهربان و اگر هر دو جدا شوند بی نیاز می گرداند الله هریک را

مِنْ سَعَتِهِ ۝ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝۱۳۰ وَلِلَّهِ مَا فِي
از گشایش خودش و هست الله گشایشگر سنجیده کار و تنها برای الله است آنچه در

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
آسمانها و آنچه در زمین است و به درستی که سفارش کردیم به کسانی که داده شد به آنان کتاب

مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۝ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
پیش از شما و [نیز به] شما که پروا کنید از الله و اگر کفر ورزید پس همانا برای الله است

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝۱۳۱
آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و هست الله بی نیاز ستوده

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۱۳۲
و تنها برای الله است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و همین بس که کارساز است

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۝ وَكَانَ
اگر بخواهد می برد شما را ای مردم و می آورد دیگران را و هست

اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ۝۱۳۳ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
الله بر این [کار] توانا هر که بخواهد پاداش دنیا را پس نزد

اللَّهُ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝۱۳۴
الله است پاداش دنیا و آخرت و هست الله شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید باشید برپا دارندگان عدالت [و] گواهان برای الله

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا
اگرچه به زیان خودتان یا پدر و مادر و نزدیکان [شما باشد] اگر باشد [آن کس] توانگر

أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ
یا نیازمند پس الله سزاوارتر است به آنان پس پیروی نکنید از هوس که [مبادا] عدالت نکنید و اگر

تَلَّوْا ۚ أَوْ تَعْرَضُوا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَتَأْتِيهَا
زبان بیچنانید [از گفتار حق] یا روی بگردانید پس همانا الله هست به آنچه می‌کنید آگاه ﴿١٣٥﴾ ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
کسانی که ایمان آورده‌اید ایمان بیاورید به الله و پیامبرش و این کتاب که فرو فرستاده است

عَلَىٰ رَسُولِهِ ۚ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ
بر پیامبرش و [به آن] کتابی که فرو فرستاده است از پیش و هر که کفر ورزد

بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
به الله و فرشتگانش و کتاب‌هایش و پیامبرانش و روز واپسین پس به راستی گمراه شده است

ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا
به گمراهی ای دور ﴿١٣٦﴾ همانا کسانی که ایمان آوردند سپس کفر ورزیدند باز ایمان آوردند

ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
آنگاه کفر ورزیدند باز افزودند بر کفر [خود] نیست الله بر آن که بیامرزد آنان را و نه اینکه بنماید به آنان

سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِيرٍ الْمُنَافِقِينَ ۖ إِنَّ هُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ
راهی را ﴿١٣٧﴾ مژده ده منافقان را به اینکه همانا برای آنان عذابی دردناک است ﴿١٣٨﴾ آنان که

يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ ۖ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيْبِنُغُونَ
می‌گیرند کافران را سرپرستان و دوستان [خود] به جای مؤمنان آیا می‌جویند

عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
نزدیشان عزت را؟ پس همانا عزت از آن الله است همگی ﴿١٣٩﴾ و به راستی فرو فرستاده است بر شما در

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
این کتاب که هرگاه بشنوید آیه‌های الله را که کفر ورزیده می‌شود به آن و ریشخند می‌شود به آن پس

تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ
منشینید با آنان تا آنکه درآیند به سخنی جز آن همانا شما [اگر بنشینید] آنگاه مانند آنها باشید

إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾
همانا الله گردآورنده منافقان و کافران در دوزخ است همگی ﴿١٤٠﴾

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ
 همانان که انتظار می کشند شما را پس اگر باشد برای شما
 نَكُنْ مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ
 نبودیم با شما؟ و اگر باشد برای کافران
 عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
 بر شما و بازداشتیم شما را از [گزند] مؤمنان؟ پس الله داوری می کند در میان شما روز
 الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۚ
 رستخیز و هرگز قرار نمی دهد الله برای کافران بر ضد مؤمنان راهی را [برای غلبه]
 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
 همانا منافقان نیرنگ می ورزند با الله و او [به تلافی نیرنگشان] فریبدهندهی آنهاست و چون برخیزند به سوی
 الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
 نماز برخیزند با کسالت می نمایند [خود را] به مردم و یاد نمی کنند الله را مگر
 قَلِيلًا ۚ ﴿١٤٢﴾ مُذَبِّذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
 [زمان] اندکی ﴿١٤٢﴾ سرگشتگان اند در میان این و آن [= کفر و ایمان] نه با اینان اند و نه با آنان
 وَمَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۚ ﴿١٤٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیابی برای او هیچ راهی ﴿١٤٣﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید
 لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَرِيدُونَ
 مگیرید کافران را سرپرستان و دوستانی به جای مؤمنان آیا می خواهید
 أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا حَتَّىٰ ۖ ﴿١٤٤﴾ مَبِينًا ۚ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
 که قرار دهید برای الله بر ضد خود حجتی آشکار را؟ ﴿١٤٤﴾ همانا منافقان
 فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۚ ﴿١٤٥﴾
 در طبقه پایین تر از آتش اند و هرگز نمی یابی برای آنان یآوری را ﴿١٤٥﴾
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
 مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند [فسادکاری هایشان را] و چنگ زدند به الله و خالص گردانند
 دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
 دین شان را برای الله پس آنان با مؤمنانند و به زودی می دهد الله
 الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 به مؤمنان پاداشی بزرگ را چه کند الله با عذاب شما
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۚ ﴿١٤٧﴾
 اگر شکر گزارید و ایمان آورید؟ و الله و هست شاکر دانا ﴿١٤٧﴾

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ

دوست نمی دارد **الله** بانگ برداشتن به بدگویی را مگر [از] کسی که ستم دیده است و هست

اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿۱۴۸﴾ **إِنْ يُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ**
الله بسی شنوای دانا ﴿۱۴۸﴾ اگر آشکار کنید کاری نیک را یا پنهان دارید آن را یا درگذرید از

سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ﴿۱۴۹﴾ **إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ**
 بدی [دیگران] پس همانا **الله** هست درگذرنده توانا ﴿۱۴۹﴾ همانا کسانی که کفر می ورزند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ **وَيُرِيدُونَ** **أَنْ يُفَرَّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ**
 به **الله** و پیامبرانش و می خواهند که جدایی افکنند در میان **الله** و پیامبرانش

وَيَقُولُونَ نُوْمُنُ بِبَعْضِ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ **وَيُرِيدُونَ**
 و می گویند ایمان می آوریم به برخی و کفر می ورزیم به برخی [دیگر] و می خواهند

أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿۱۵۰﴾ **أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ**
 که بگیرند میان این [و آن] راهی را ﴿۱۵۰﴾ آنان خودشان کافراند

حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۱۵۱﴾ **وَالَّذِينَ آمَنُوا**
 به راستی و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خواریکننده را ﴿۱۵۱﴾ و کسانی که ایمان آوردند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ **وَلَمْ يُفَرَّقُوا** **بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ**
 به **الله** و پیامبرانش و فرق نگذاشتند میان هیچ یک از آنان **الله** به زودی

يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ **وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا** ﴿۱۵۲﴾ **يَسْأَلُكَ**
 می دهد [خدا] به آنها مرزدهایشان را و هست **الله** بسی آمرزنده مهربان ﴿۱۵۲﴾ می خواهند از تو

أَهْلَ الْكِتَابِ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا **مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا**
 اهل کتاب که فرود آری بر آنان کتابی را از آسمان پس به راستی خواستند

مُوسَىٰ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهْرَةً **فَأَخَذَتْهُمْ**
 از موسی بزرگتر از آن را آنگاه که گفتند بنما به ما **الله** را آشکارا پس گرفت آنها را

الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ **ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ** **مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ**
 صاعقه به سبب ستم شان سپس گرفتند گوساله را [به پرستش] پس از آنکه آمد برای آنان

الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ **وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا** ﴿۱۵۳﴾
 نشانه های روشن آنگاه درگذشتیم از آن [گناهشان] و دادیم به موسی حجتی آشکارا ﴿۱۵۳﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهِمُ **وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا**
 و بالا بردیم فرازشان [کوه] طور را به سبب پیمان استوارشان و گفتیم به آنان درآیید از دروازه سجده کنان

وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ **وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا** ﴿۱۵۴﴾
 و گفتیم به آنان تجاوز مکنید در [روز] شنبه و گرفتیم از آنان پیمانی سخت استوار را ﴿۱۵۴﴾

فِيمَا نَقَضَهُمْ مِيثَقَهُمْ وَكَفَرَهُمْ بَيَّاتٍ اللَّهُ وَقَلَّهِمُ الْآنِيَاءُ
 پس [عذاب شدند] به سزای شکستن آنان پیمانشان را و کفرشان به آیه های الله و کشتن شان پیامبران را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
 به ناحق و [این] گفتارشان که دل های ما [در] پوشش است بلکه مهر نهاد الله بر آن [=دلپاشی] به سبب کفرشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ
 پس ایمان نیاوردند جز اندکی [از آنان] و به سبب کفرشان و گفتارشان بر مریم

بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ
 تهمت بزرگی را و [به سبب] گفتن شان که همانا ما کشته ایم مسیح عیسی پسر مریم

رَسُولَ اللَّهِ رَا حَالُ أَنْكَ نَكَشْتَنَدُ أَوْرَا و بر دار نکردند او را بلکه مشتبه شد [امر] بر ایشان و همانا کسانی که

أَخْلَفُوا فِيهِ لَفِيَ شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ابْنَاءُ الظَّنِّ
 اختلاف کردند در [باره ی] او هر آینه در شک اند درباره او نیست برای آنها نسبت به وی هیچ دانشی مگر پیروی از گمان

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 و نکشتند او را به یقین بلکه بالا برد او را الله به سوی خودش و هست الله پیروزمند سنجیده کار

وَإِنْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
 و نیست [هیچ کس] از اهل کتاب مگر آنکه هر آینه ایمان می آورد به او پیش از مرگش و در روز

الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظْلَمُ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا
 رستاخیز خواهد بود [عیسی] بر آنان گواه پس به سبب ستمی [از جانب] کسانی که یهودی شدند

حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
 حرام گردانیدیم بر آنان چیزهای پاکیزه را که حلال شده بود برای شان و به سبب بازداشتن شان از راه الله

كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالُ النَّاسِ
 بسیاری را و گرفتن شان ربّاراً حال آنکه به راستی نهی شده بودند از آن و [به سبب] خوردن شان مال های مردم را

بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَّيْكَنَ
 به ناحق و آماده کرده ایم برای کافران از آنان عذابی دردناک را لیکن

الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
 پابرجایان در دانش از آنها و مؤمنان ایمان می آورند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو و آنچه

أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 فروفرستاده شده است پیش از تو و [بویژه] برپادارندگان نماز و پرداخت کنندگان زکات

وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾
 و مؤمنان به الله و روز واپسین آنان اند که به زودی می دهیم به آنان پاداشی بزرگ را

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ هَمَانَا مَا وَحَىٰ فَرَسْتَادِيمَ بِهٖ سَوَىٰ تُو چنانکه وَحَىٰ فَرَسْتَادِيمَ بِهٖ سَوَىٰ نُوحٍ وَ پِیَامْبِرَانِ پَس از او ۚ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ وَحَىٰ فَرَسْتَادِيمَ بِهٖ سَوَىٰ اِبْرَاهِیْمَ وَ اِسْمَاعِیْلَ وَ اِسْحَاقَ وَ یَعْقُوبَ

وَالْأَسْبَاطَ ۚ وَ عِيسَىٰ وَ أَيُّوبَ وَ یُونُسَ وَ هَارُونَ وَ سُلَيْمَانَ وَ اسباط [= نوادگان یعقوب] وَ عِیْسَى وَ ایوبَ وَ یونسَ وَ هارونَ وَ سلیمانَ

وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿۱۶۳﴾ وَرُسُلًا ۚ قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ وَ دادیم بِهٖ دَاوودَ زبور را ﴿۱۶۳﴾ وَ فَرَسْتَادِیْمَ [پیامبرانی را] کِهٖ بَی گمان بازگفتیم حکایتشان را بر تو

مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا ۚ لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ ۖ از پیش وَ [فَرَسْتَادِیْمَ] [پیامبرانی را] کِهٖ بازگفتیم داستان هایشان را بر تو وَ سخن گفت اَللهُ بِهٖ مُوسَىٰ

تَكْلِيمًا ﴿۱۶۴﴾ رُسُلًا ۚ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ لَّئَلَّا يَكُونَ سَخَنَى [ویژه] [فَرَسْتَادِیْمَ] [پیامبرانی را] مژده دهنندگان وَ هشداردهندگان وَ تا نباشد

لِلنَّاسِ عَلَىٰ اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۚ برای مردمان بر اَللهُ هیچ حجتی پس از پیامبران وَ هست اَللهُ بسی پیروزمند سنجیده کار

لَٰكِنَ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ ۚ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۚ لَٰكِنَ اللَّهُ گواهی می دهد بِهٖ آنچه فروفرستاده است بِهٖ سَوَىٰ تُو نازل نموده است آن را بِهٖ علم خود

وَأَمَلْتُمْ أَن تَشْهَدُوا ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۱۶۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۚ کفر ورزیدند وَ بازداشتند [مردم را] از راه اَللهُ بِهٖ راستی گمراه شدند بِهٖ گمراهی ای دور

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا ۚ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ ۚ وَلَا هَمَانَا کسانِی کِهٖ کفر ورزیدند وَ ستم کردند اَللهُ نیست بر آن کِهٖ بیامرزد آنان را وَ نه

لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۚ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ ۚ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ اینکِهٖ بنماید بِهٖ آنان راهی را إِلَّا جز دوزخ کِهٖ ماندگاراند در آن همیشه

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرًا ﴿۱۶۶﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ ۚ قَدْ جَاءَكُمْ ۚ وَ هُست این [کار] بر اَللهُ آسان ای مردم بِهٖ راستی آورده است برای شما

الرَّسُولُ بِالْحَقِّ ۚ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَآمِنُوا ۚ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا ۚ این پیامبر حق را [از جانب] پروردگارتان پس ایمان بیاورید کِهٖ بهتر است برایتان وَ اگر کفر بورزید

فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۶۷﴾ ۚ پَس هَمَانَا بِهٖ اَللهُ است آنچه در آسمان ها وَ زمین است وَ هست اَللهُ بسی دانای سنجیده کار

فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۶۸﴾ ۚ پَس هَمَانَا بِهٖ اَللهُ است آنچه در آسمان ها وَ زمین است وَ هست اَللهُ بسی دانای سنجیده کار

يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
ای اهل کتاب زیاده روی نکنید در دینتان و مگویید

عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولٌ
بر الله جز حق را جز این نیست که مسیح عیسی پسر مریم پیامبر

بِأَلِّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
و کلمه‌ی اوست [که] افکند آن را به سوی مریم و روحی از جانب اوست پس ایمان آورید به الله

وَرُسُلُهُ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ اُنْتَهُوَ خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ
و پیامبرانش و مگویید [الله] سه است باز ایستید که بهتر است برای شما جز این نیست که الله الهی

وَاحِدٌ سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
یگانه است پاک و منزّه است او از آنکه باشد برای او فرزندی تنها برای اوست آنچه در آسمان ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
و آنچه در زمین است و همین بس که الله کارساز است هرگز ابا ندارد

الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
مسیح که باشد بنده ای برای الله و نه فرشتگان مقربان

وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
و هر که ابا دارد از پرستش او و کبر ورزد پس به زودی گردمی آورد آنان را

إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ
به سویش همگی را پس اما کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ
پس به تمامی می‌دهد به آنان پاداش‌هایشان را و خواهد افزود به آنان از بخشش اش و اما کسانی که

أَسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
ابا ورزیدند و تکبر نمودند پس عذاب می‌کند آنان را عذابی دردناک و

يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ
نمی‌یابند برایشان بجز الله [نه] کارسازی و نه یابوری را ای مردم

قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾
به راستی آمد برایتان دلیلی از [جانب] پروردگارتان و فرو فرستادیم به سوی شما نوری آشکار را

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ ۖ فَسَيُدْخِلُهُمْ
اما کسانی که ایمان آورده‌اند به الله و چنگ زدند به او پس به زودی درمی آورد آنها را

فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾
در رحمتی از خودش و بخششی و می‌نمایاند به آنان به سوی خودش راهی راست را

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ **اللَّهُ** يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ **إِنْ أَمَرُوا هَلْكَ**

فتوا می خواهند از تو بگو **الله** فتوا می دهد به شما [در باره] کلاله [مرده ای که فقط برادر و خواهر دارد] اگر مردی بمیرد

لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا

که نباشد برایش فرزندی و برای او خواهری باشد پس برای او [خواهر] است نصف آنچه بر جای نهاده است و آن [برادر] ارث می برد از آن [خواهر]

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ

اگر نباشد برای او [خواهر] فرزندی پس اگر باشند دو خواهر پس برای آن دو دو سوم است از آنچه [برادر] بر جای نهاده است

وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ ۚ

و اگر باشند [میراث بران] برادر و خواهر مردان و زنانی پس برای مرد برابر سهم دو زن است

يُبَيِّنُ **اللَّهُ** لَكُمْ أَنْ تَضْلُوا ۚ **وَاللَّهُ** بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

بیان می کند **الله** برای شما که گمراه نشوید و **الله** به هر چیزی داناست ﴿۱۷۶﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

آیاتها
۱۲۰ترتیبها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ

ای کسانی که ایمان آورده اید وفا کنید به پیمان ها حلال شده است برای شما زبان بسته های

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتَنَّى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ **اللَّهَ**

دامی [گاو، گوسفند و شتر] مگر آنچه خوانده خواهد شد بر شما بی آنکه حلال شمارنده ی شکار باشید در حالی که شما در احرام هستید همانا **الله**

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا

حکم می کند آنچه خواهد ﴿۱﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید مشکنید حرمت نشانه های [دین] **الله** را

وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ

و نه ماه حرام را و نه قربانی بی نشان را و نه قربانی های نشان دار را و نه آهنگ کنندگان بیت

الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ ۚ وَرِضْوَانًا ۚ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ

الحرام را که می جویند بخششی از پروردگارشان و خشنودی را و چون از احرام به درآید پس شکار کنید

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ ۚ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ

و هر آینه وادار نکند شما را دشمنی گروهی که باز داشتند شما را از مسجد

الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ۚ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَعَاوَنُوا

الحرام اینکه از اندازه درگذرید و یاری کنید همدیگر را بر نیکوکاری و پرهیزکاری و یاری مکنید همدیگر را

عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ ۚ وَاتَّقُوا **اللَّهَ** ۚ إِنَّ **اللَّهَ** شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

بر گناه و ستم و بترسید از **الله** همانا **الله** سخت کیفر است ﴿۲﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا حُرِّمَ اللَّهُ
 حرام شده است بر شما مُردار و خون و گوشتِ خوک و آنچه که [هنگام ذبح] یاد کرده شده باشد برای غیر الله
 بِهِ وَالْمَنْخِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ
 به آن و [حیوانی که] خفه شده و به زجر کشته شده و مرده از بلندی افتاده و مرده به شاخ زده شده و آنچه که خورده باشند
 السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 درندگان مگر آنچه که [پس از این آفت تازنده است] سر بریده اید و [حرام است] آنچه سر بریده شده بر [قربانگاه] بتان و اینکه قسمت کنید [گوشت آن را]
 بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَیْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
 با تیرهای بخت آزمایی آنها همه نافرمانی است امروز ناامید شدند کسانی که کفر ورزیدند از دین شما
 فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ
 پس مترسید از آنان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما دینتان را و تمام کردم
 عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
 بر شما نعمتم را و پسندیدم برای شما اسلام را [به عنوان] دین پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشت حرام] در
 مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 گرسنگی بی آنکه گراینده به گناه باشد پس همانا الله بسی آمرزنده مهربان است
 يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم
 می پرسند از تو که چه چیز حلال شده است برای آنان بگو حلال شده است برایتان پاکیزه ها و [شکار] آنچه آموزش داده اید
 مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ
 از جانوران [شکاری] درحالی که آموزندگان سگ های شکاری که می آموزید به آنها از آنچه آموخته است به شما الله پس بخورید از آنچه نگاه داشته اند
 عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 برای شما و یاد کنید نام الله را بر آن و پروا کنید از الله همانا الله زود شمار است
 الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ
 امروز حلال شده است برای شما چیزهای پاکیزه و خوراک کسانی که داده شده است به آنان کتاب حلال است
 لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 برای شما و خوردنی های شما حلال است برای آنان و [حلال کرده شد برای شما از دواج با] پاکدامنان از زنان مؤمن و زنان پاکدامن
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 از کسانی که داده شد به آنان کتاب پیش از شما هنگامی بدهید به آنان مهرهایشان را
 مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 درحالی که پاکدامنان باشید نه زناکاران و نه گیرندگان دوستان پنهانی و کسی که کفر ورزد
 بِالْآيَاتِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ
 به ایمان پس به راستی تباه شده است عمل او و او در آخرت از زیانکاران است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامی که برخاستید به سوی نماز پس بشوید

وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
چهره هایتان و دست هایتان را تا آرنج ها و مسح کنید سرهایتان را

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
و [بشوید] پا هایتان را تا دو قوزک و اگر باشید جنب پس پاکی بورزید [غسل کنید]

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَايِطِ
و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا بیاید یکی از شما از جای قضای حاجت

أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
یا آمیزش کردید با زنان پس نیافتید آب را آنگاه آهنگ خاکی پاک کنید

فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
پس [با آن] مسح کنید روی هایتان و دستهایتان را از آن نمی خواهد **الله**

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
که قرار دهد بر شما از دشواری ای بلکه می خواهد که پاکیزه گرداند شما

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
را و تمام کند نعمتش را بر شما باشد که شما سپاس گزارید

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
و یاد کنید نعمت **الله را** بر خودتان و پیمان استوار او را که پیمان بسته است باشما

بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
به آن آنگاه که گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و پروا کنید از **الله** همانا **الله** بسی داناست به آنچه

الصُّدُورِ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ**
در سینه هاست ای کسانی که ایمان آورده اید باشید برپادارندگان **برای الله**

شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ دُشْمَنِ قَوْمٍ عَلَىٰ
[و] گواهان به عدالت و وادار نکند شما را دشمنی گروهی بر آنکه

أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ هُمَا
عدالت نورزید عدالت بورزید آن نزدیک تر است به پرهیزکاری و پروا کنید از **الله** همانا

اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
الله بسی آگاه است به آنچه می کنید وعده داده است **الله** به کسانی که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ
و کارهای شایسته که برای آنان آمرزش و پاداشی بزرگ است

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
و کسانی که کفر ورزیدند و دروغ انگاشتند آیات ما را آنان همدان

الْجَحِيمِ ۱۰ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ
دوزخ اند ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید نعمت

اللَّهُ عَلَيْهِمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِيْلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
الله را بر خودتان آنگاه که آهنگ کردند گروهی تا بگشایند به سوی شما دست هایشان را

فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۱۱ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
پس بازداشت دست هایشان را از شما و پروا کنید از الله و تنها بر الله پس باید توکل کند

الْمُؤْمِنُونَ ۱۱ وَلَقَدْ اَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
مؤمنان به درستی که گرفت

اِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
اسرائیل و برانگیختیم از آنان دوازده سردار را و گفت الله

اِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ اَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
همانا من با شما هستم اگر برپا داشتید نماز را و دادید زکات را

وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ ۱۲ وَاَقْرَضْتُمُ قَرْضًا
و ایمان آوردید به پیامبرانم و یاری کردید آنها را و وام دادید به الله وامی

حَسَنًا ۱۲ لَا تُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا تَدْخُلَنَّكُمْ
نیکو هر آینه می زدایم از شما بدیهایتان را و هر آینه درمی آورم شما را

جَنَّتِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا ۱۳ اَلْاَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
به بهشت هایی که روان است از زیر آن [درختان] آنها جویبارها پس کسی که کفر ورزد پس از

ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۱۴ فِيمَا
آن از شما پس به راستی گم کرده است میانه راه را پس به سزای

نَقَضِهِمْ ۱۴ مِثْقَلَهُمْ لَعْنَهُمْ ۱۵ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسِيَةً
شکستن آنان پیمانشان را لعنت کردیم آنها را و گردانیدیم دل هایشان را سخت

يُحَرِّفُونَ ۱۶ اَلْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۱۷ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
تحریف می کنند کلمات را از جایگاه هایش و فراموش کردند بهره ای از آنچه که

ذِكْرُوا بِهِ ۱۸ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ ۱۹ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
پند داده شده اند به آن و همواره آگاه می شوی بر خیانتی از آنان مگر اندکی از آنان

فَاعْفُ عَنْهُمْ ۲۰ وَاَصْفَحْ ۲۱ اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۲۲
پس درگذر از آنان و ببخشای همانا الله دوست می دارد نیکوکاران را

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيْكَ أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ
و از کسانی که گفتند همانا ما مسیحیانیم گرفتیم پیمانشان را

فَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
پس فراموش کردند بهره ای از آنچه پند داده شده اند به آن آنگاه برانگیختیم در میانشان دشمنی

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
و کینه را تا روز رستاخیز و به زودی آگاه می کند آنان را **الله**

يَمَّا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝۱۴۱۵
به آنچه انجام می دادند ای اهل کتاب

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا
به راستی آمد نزد شما پیامبر ما که بیان می کند برای شما بسیاری از آنچه را که

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ
پنهان می کردید از کتاب [آسمانی] و درمی گذرد از

كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
بسیاری به راستی آمد برای شما **الله** نور و کتابی

مُبِينٌ ۝۱۵۱۵ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ
روشن **الله** که هدایت می کند با آن **الله** پی گیرد **الله** رضوانه و

سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
به راه های سلامت [= نجات] و بیرون می آورد آنان را از تاریکی ها به سوی

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
روشنی به خواست خود و راه می نماید آنان را به سوی راهی راست

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
به درستی که کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا **الله** همان مسیح

ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
پسر مریم است بگو پس چه کسی در اختیار دارد از **الله** چیزی را [که او را بازدارد] اگر خواهد

أَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي
که نابود کند مسیح پسر مریم و مادرش و هر کسی را که در

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
زمین است همگی را؟ و تنها برای **الله** است فرمانروایی آسمان ها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۷
و آنچه در میان آنهاست می آفریند آنچه خواهد **الله** بر هر چیزی تواناست **الله**

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ **وَأَحِبُّوهُ** قُلْ

و گفتند یهودیان و مسیحیان ما پسران **الله ایم** و دوستان اویم بگو

فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن

پس چرا عذاب می کند شما را به گناهانتان؟ بلکه شما آدمیانی هستید از کسانی که او آفریده است می آمرزد هر که را

يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ **وَلِلَّهِ** مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

خواهد و عذاب می کند هر که را خواهد **و تنها برای الله است** فرمانروایی آسمان ها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا **وَالِیْهِ** الْمَصِیْرُ **۱۸** يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُم

و آنچه در میان آنهاست و به سوی اوست بازگشت **۱۸** ای اهل کتاب به راستی آمد برای شما

رِسُوْلًا یَّبِیْنُ لَكُمۡ عَلٰی فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا

پیامبر ما که بیان می کند برای شما در دوران تهی از پیامبران تا [مبادا] بگویید که نیامده نزد ما

مِّنْ بَشِیْرٍ وَلَا نَذِیْرٍ فَقَدْ جَآءَكُمۡ بَشِیْرٌ وَنَذِیْرٌ **وَاللّٰهُ** عَلٰی كُلِّ

هیچ مژده دهنده و نه بیم دهنده ای پس به راستی آمد نزد شما مژده دهنده و بیم دهنده ای **و الله** بر هر

شَیْءٍ قَدِیْرٌ **۱۹** وَاِذْ قَالَ مُوسٰی لِقَوْمِهٖ یَقُوْمُ اَذْكُرُوْا

چیزی تواناست **۱۹** و [به یاد آورید] زمانی که گفت موسی به قومش ای قوم من یاد کنید

نِعْمَةَ **اللّٰهِ** عَلَیْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِیْكُمْ اَنْبِیَآءَ وَجَعَلَ لَكُمۡ مُّلُوكًا

نعمت **الله را** بر خودتان آنگاه که قرار داد در میان شما پیامبرانی را و گردانید شما را پادشاهان

وَاَتٰنَكُمْ مَّا لَمْ یُوْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ **۲۰** یَقُوْمُ اَدْخُلُوْا

و داد به شما آنچه را که نداده است به هیچ کس از جهانیان [معاصرتان] **۲۰** ای قوم من درآید

اَلْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِی كَتَبَ **اللّٰهُ** لَكُمۡ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰی

به سرزمین مقدسی که نوشته است **الله** برای شما و برنگردید بر پشت هایتان

فَنَنْقَلِبُوْا خٰسِرِیْنَ **۲۱** قَالُوْا یَمُوسٰی اِنَّ فِیْهَا قَوْمًا جَبَّارِیْنَ

پس می گردید زیانکاران **۲۱** گفتند ای موسی همانا در آنجا گروهی اند زورگویان

وَإِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا حَتّٰی یَخْرُجُوْا مِنْهَا فَإِنْ یَخْرُجُوْا مِنْهَا

و همانا ما هرگز در نمی آیم به آن تا آنکه بیرون آیند از آن [سرزمین] پس اگر بیرون روند از آن

فَإِنَّا دَاخِلُوْنَ **۲۲** قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِیْنَ یَخَافُوْنَ

آنگاه ما درآیندگانیم **۲۲** گفتند دو مرد از کسانی که می ترسیدند [از الله]

أَنعَمَ **اللّٰهُ** عَلَیْهِمَا اَدْخُلُوْا عَلَیْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوْهُ

نعمت داده بود **الله** بر آن دو درآید بر آنان از دروازه پس هنگامی که داخل شدید آن را

فَإِنَّكُمۡ غٰلِبُوْنَ **وَعَلٰی** **اللّٰهُ** فَتَوَكَّلُوْا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ **۲۳**

پس همانا شما پیروزمندانید و تنها بر **الله** پس توکل کنید اگر هستید مؤمنان **۲۳**

قَالُوا يَمْوَسِيَّ إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
گفتند ای موسی همانا هرگز در نمی آیم به آن هیچ گاه تا زمانی که باشند در آن پس برو

أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
تو و پروردگارت و بجنگید همانا ما همین جا نشستگانیم گفت [موسی] ای پروردگارم

إِنِّي لَأَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
همانا من در اختیار ندارم جز خودم و برادرم را پس جدایی افکن در میان ما و میان گروه
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
نافرمانان گفت [الله] پس همانا آن [سرزمین] حرام شده است بر آنان چهل سال

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
سرگردان می شوند در زمین پس اندوه مخور بر این گروه نافرمانان

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
و بخوان بر آنان خبر دو پسر آدم [=هلیل و قلیل] را به حق آنگاه که پیش آوردند قربانی ای را

فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
پس پذیرفته شد از یکی شان [هلیل] و پذیرفته نشد از دیگری [قلیل] گفت [قلیل] هر آینه خواهم کشت تو را

قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ
گفت [هلیل] جز این نیست که می پذیرد الله از پرهیزکاران ۲۷ یقینا اگر بگشایی به سوی من دست را

لِنَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
تا بکشی مرا نیستم من گشاینده دستم به سوی تو تا بکشم تو را همانا من می ترسم از الله

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ
پروردگار جهانیان ۲۸ همانا من می خواهم که بازگردی با گناه من و گناه خودت پس باشی تو

مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
از همدمان آتش و این است سزای ستمکاران ۲۹ پس آراست

لَهُ نَفْسُهُ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾
برایش نفس او کشتن برادرش را پس کشت او را آنگاه گشت از زیان کاران ۳۰

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي
پس برانگیخت الله زاغی را که کاوش می کرد در زمین تا بنمایاند به او که چگونه پنهان کند

سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوِيلَتِي أَيَا نَاتُوا شَدْ مِنْ أَيْ وَای بِر مِنْ
جسد برادرش [هلیل] را گفت ای وای بر من آیا ناتوان شدم از آنکه باشم مانند این

الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾
زاغ تا پنهان کنم جسد برادرم را؟ پس گردید از پشیمانان ۳۱

مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
به سبب همین نوشتیم [مقرر داشتیم] بر بنی اسرائیل که همانا هر کس بکشد

نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
کسی را بدون [کشتن] کسی یا [ایجاد] فساد در زمین پس چنان است که کشته است

النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
مردمان را همگی و هر که زنده بدارد او را پس چنان است که زنده داشته است مردمان را

جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
همگی و به درستی که آمدند به سوی آنان پیامبران ما با نشانه‌های روشن سپس همانا بسیاری

مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾
از آنان پس از آن در زمین البته گزافکاران اند ﴿٣٢﴾ جز این نیست که

جَزَآؤُا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ **اللَّهُ** وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
سزای کسانی که می‌جنگند با **الله** و رسولش و می‌کوشند در زمین

فَسَادًا أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يُصَلُّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
به فساد این است که کشته شوند یا به دار آویخته شوند یا بریده شود دست هایشان

وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِّنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
و پاهایشان بر خلاف [همدیگر] یا دور کرده شوند از سرزمین [خود] این

لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
برای آنان رسوایی است در دنیا و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا ﴿٣٣﴾
مگر کسانی که توبه کردند پیش از آنکه دست یابید بر آنان پس بدانید که ﴿٣٣﴾

أَبَ **اللَّهُ** غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَكَايُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
همانا **الله** بسی آمرزنده مهربان است ﴿٣٤﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید

اتَّقُوا **اللَّهُ** وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
پروا کنید از **الله** و بجوئید به سوی او وسیله [ی تقرب] را و جهاد کنید در راه او

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَن
باشد که شما رستگار شوید ﴿٣٥﴾ همانا کسانی که کفر ورزیدند اگر همانا باشد

لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
برای‌شان آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن تا عوض دهند آن را از

عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾
عذاب روز رستاخیز پذیرفته نشود از آنان و برای آنان عذابی دردناک است ﴿٣٦﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا^ط
می خواهند که بیرون آیند از آتش [دوزخ] حال آنکه نیستند آنان بیرون آیندگان از آن

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ^{۳۷} وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا^ط
و برای آنان عذابی پایدار است و مرد دزد و زن دزد پس ببرید

أَيِّدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنْ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^ط
دستانشان را به سزای آنچه کرده اند به کیفری [از جانب] الله و الله پیروزمند سنجیده کار است

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ^{۳۸}
پس هر که توبه کرد پس از ستمش و اصلاح کند [فسادکاری اش را] پس همانا الله باز می گردد [به رحمت خود]

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^{۳۹} أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ^ط
بر او همانا الله بسی آمرزنده مهربان است آیا ندانسته ای که همانا الله برای اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ^ط
و زمین عذاب می کند هر که را خواهد و می آمرزد هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{۴۰} يَأْتِيهَا الرِّسُولُ^ط
و الله بر هر چیزی تواناست ای پیامبر

لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ^ط
اندوهگین نکنند تو را کسانی که شتاب می ورزند در کفر از کسانی که

قَالُوا ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ^ط
گفتند ایمان آوردیم با دهان هایشان حال آنکه ایمان نیاورده است دل هایشان و از کسانی که

هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ^ط
یهودی شدند بسی گوش دهندگان اند برای دروغ پردازی گوش کنندگان اند [جاسوسان اند] برای گروهی

ءَاخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ^ط
دیگر که نیامده اند نزد تو تحریف می کنند کلمات را پس از [جای گرفتن در] جایگاه هایش

يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا^ط
می گویند اگر داده شود به شما این [حکم تحریف شده] پس بگیرید آن را و اگر به شما داده نشد آن پس دوری کنید

وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا^ط
و هر کس بخواهد الله گمراهی اش را پس هرگز در اختیار نداری برای او از جانب الله چیزی را

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي^ط
انسانانی اند که نخواسته است الله که پاک گرداند دل هایشان را برای آنان در

الدُّنْيَا خِزْيٌ^ط وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ^{۴۱}
دنیای خوار است و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
 بسی گوش کنندگان اند برای دروغ پردازی بسیار خورندگان اند [مال] حرام را پس اگر بیایند نزد تو

فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ
 آنگاه داوری کن در میان شان یا روی بگردان از آنان و اگر روی بگردانی از آنان پس هرگز

يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
 زیان نرسانند به تو چیزی را و اگر داوری کنی پس داوری کن در میانشان به عدالت

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ **وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ**
 همانا **الله** دوست می دارد دادگران را و چگونه داور کنند تو را حال آنکه نزد آنها

التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 تورات است که در آن حکم **الله** است باز پشت می کنند پس از آن

وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ **إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا**
 و نیستند آنان مؤمنان همانا ما فرو فرستادیم تورات را که در آن

هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
 هدایت و نوری است حکم می کنند با آن پیامبران آنان که گردن نهاند [به حکم الله] برای کسانی که

هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
 یهودی شدند و [نیز حکم می کنند] **الله** پرستان و دانشمندان [یهود] بدان سبب که نگهبان گذاشته شدند برای کتاب

اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ﴿٤٤﴾ **فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ**
الله و بودند بر آن گواهان پس مترسید از مردم

وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 و بترسید از من و بفروشید آیه های من را به بهایی اندک و هر که حکم نکند

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ **وَكُنَّا عَلَيْهِمْ**
 به آنچه فرو فرستاده است **الله** پس آنان خودشان کافرانند و نوشتیم بر آنان

فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 در آن [کتاب] که همانا جان در برابر جان و چشم در برابر چشم و بینی

بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
 در برابر بینی و گوش و گوش در برابر گوش و دندان و دندان در برابر دندان است و زخم ها را

قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
 قصاص [پیگیری به مثل] است پس هر که ببخشد آن را پس آن کفارهای است برای [گناهان] او و هر که

لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾
 حکم نکند به آنچه فرو فرستاده است **الله** پس آنان خودشان ستمکارانند

وَقَفَيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَعْسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ
و به دنبال آوردیم بر پی آنان عیسی پسر مریم را تصدیق کننده آنچه را که پیش از او بود

التَّورَةِ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
تورات و دادیم به او انجیل را که در آن هدایت و نوری بود و تصدیق کننده آنچه را که پیش

يَدَيْهِ مِنْ التَّورَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ
از او بود از تورات و هدایت و پندی برای پرهیزکاران بود ﴿٤٦﴾ و باید حکم کنند

أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أُنزِلَ فِيهِ مِنَ اللَّهِ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ
اهل انجیل به آنچه فروفرستاده است الله در آن و هر که حکم نکند به آنچه فروفرستاده است

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
الله پس آنان خودشان نافرمانانند ﴿٤٧﴾ و فروفرستادیم به سوی تو این کتاب را

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
به حق که تصدیق کننده است آنچه را که پیش از او بوده است از کتاب [های آسمانی] و نگهبان

عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
بر آن پس داوری کن در میان آنان به آنچه فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان

عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا
در برابر آنچه آمد برای تو از حق برای هر گروهی قرار دادیم از شما شریعتی و راهی را

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید شما را امتی یگانه ولی [خواست] که بیازماید شما را در آنچه

ءَاتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
داده است به شما پس پیشی جوئید به سوی نیکی ها به سوی الله است بازگشت شما همگی

فِيَنبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا
پس خبر می دهد شما را به آنچه در آن اختلاف می کردید ﴿٤٨﴾ و اینکه داوری کن در میانشان به آنچه

أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ
فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان و برحذر باش از آنان که مبدا منحرف سازند تو را از

بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَم أَنهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم
برخی از آنچه فروفرستاده است الله به سوی تو پس اگر پشت کنند آنگاه بدان که همانا می خواهد الله که دچار سازد آنها را

بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
به [سزای] برخی گناهانشان و همانا بسیاری از مردم البته نافرمانانند ﴿٤٩﴾ پس آیا حکم [روزگار]

الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾
جاهلیت را می جویند؟! و کیست بهتر از الله در داوری برای گروهی که یقین دارند؟ ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ يَتَوَلَّوْنَ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید یهودیان و مسیحیان را دوستان و یاوران [خود] برخی شان

اولیاء بعض و من يتولهم منكم فإنه منهم ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

دوستان برخی [دیگر] اند و کسی که دوست بگیرد آنان را از شما پس همانا او از آنان است همانا الله هدایت نمی کند گروه

الظالمين ﴿٥١﴾ فَرَىٰ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ

ستمکاران را ﴿٥١﴾ آنگاه می بینی کسانی را که در دل هایشان بیماری ای است شتاب می ورزند در [دوستی] آنان

يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ

[وامی] گویند می ترسیم که برسد به ما حادثه بدی پس امید است که الله بیاورد پیروزی یا امری [دیگر] را

مِّنْ عِنْدِهِ ۚ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾

از نزد خودش پس بگردند بر آنچه نهان داشتند در دل هایشان پشیمان

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

و بگویند کسانی که ایمان آوردند آیا اینان همان کسانی اند که سوگند خوردند به الله [با] سخت ترین سوگندهایشان

إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَكَايَا

که همانا آنان با شما ایند؟ تباه شد کردار هایشان پس گردیدند زیانکاران ﴿٥٣﴾ ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ۖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ

کسانی که ایمان آورده اید کسی که برگردد از شما از دینش پس به زودی می آورد الله گروهی را که دوست می دارد [الله] آنان را

وَيُجِبُونَهُ ۖ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي

و دوست می دارند [انان] او را فروتنان اند بر مؤمنان درشت رفتاران اند بر کافران جهاد می کنند در

سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ ۚ لَا يَمِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ ۚ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ

راه الله و نمی ترسند از سرزنش هیچ سرزنش کننده ای این بخشش الله است که می دهد آن را به کسی که بخواهد

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّهَا وَلِيَكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا

و الله گشایشگری بس داناست ﴿٥٤﴾ جز این نیست که دوست و یاور شما الله و پیامبرش و کسانی اند که ایمان آورده اند همانان که

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ

برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را درحالی که خود رکوع کنندگان [خاشعان] اند ﴿٥٥﴾ و کسی که به دوستی و یآوری گیرد الله

وَرَسُولُهُ ۚ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَكَايَا

و پیامبرش و کسانی را که ایمان آورده اند پس [بناد] همانا حزب الله خود پیروزمندان اند ﴿٥٦﴾ ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ

ایمان آورده اید مگیرید کسانی را که گرفتند دینتان را به مسخره و بازی از آنان که دلد شده است به آنان

الْكُتُبِ مِن قَبْلِكُمْ ۚ وَالْكَفَّارَ ۚ أَوْلِيَاءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

کتاب پیش از شما و [نیز] کافران را دوستان [خود] و بترسید از الله اگر هستید مؤمنان ﴿٥٧﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

و هنگامی که فرامی خوانید [با اذان] به سوی نماز می گیرند آن را به مسخره و بازی آن بلن سبب است که همانا آنان گروهی اند

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا

که خرد نمی ورزند ﴿٥٨﴾ بگو ای اهل کتاب آیا عیب می گیرید از ما جز [برای] اینکه ایمان آوردیم

بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ

به الله و آنچه فرو فرستاده شده به سوی ما و آنچه فرو فرستاده شده است از پیش و [جز برای آنکه] همانا بیشترتان نافرمانان اید؟ ﴿٥٩﴾ بگو

هَلْ أَنْبَيْتُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ

آیا خبر دهم شمارا به بدتر از این پاداش [=کیفر] نزد الله؟ آنکه لعنت کرد او را الله و خشم گرفت

عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَٰئِكَ شَرٌّ

بر او و گردانید برخی شان را بوزیگان و خوکان و [آنکه] پرستید طاغوت را آنان بد

مَكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا

جایگاه تر و گمراه ترند از راه راست ﴿٦٠﴾ و هنگامی که بیایند نزد شما می گویند ایمان آورده ایم

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَالِلَهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

در حالی که قطعاً داخل شدند با کفر و آنان به راستی بیرون رفتند با آن والله دانایتر است به آنچه پنهان می داشتند

﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمْ

﴿٦١﴾ و می بینی بسیاری از آنان را که شتاب می ورزند در گناه و تجاوز و خوردن آنان

السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ

حرام را هر آینه بد است آنچه می کردند ﴿٦٢﴾ چرا باز نمی دارند آنان را الله پرستان

وَالْأَحْبَارُ عَنِ قَوْلِهِمُ الْإِثْمُ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا

و دانشمندان [یهود] از گفتار گناه آلودشان و حرام خواری شان؟ هر آینه بد است آنچه

يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا

﴿٦٣﴾ و گفتند یهودیان دست الله بسته است بسته باد دست هایشان و لعنت شدند

بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَٰكِنْ كَثِيرًا

به سبب آنچه گفتند بلکه دودستش گشاده است انفاق می کند هر گونه که بخواهد و هر آینه می افزاید بسیاری

مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

از آنان را آنچه فرو فرستاده شده به سوی تو از [جانب] پروردگارت بر سرکشی و کفرشان و افکندیم در میانشان دشمنی

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ

و کینه را تا روز رستاخیز هر گاه که برافروختند آتشی را برای جنگ فرو می نشاند آن را الله

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

و می کوشند در زمین برای فساد والله دوست ندارد فسادگران را ﴿٦٤﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ و اگر همانا اهل کتاب ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند البته می زدودیم از آنها

سَيَاتِهِمْ وَلَادَخَلْنَهُمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا بدیهایشان را و هر آینه درمی آوریم آنان را به باغ های سراسر نعمت ۶۵

التَّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ تورات و انجیل را و آنچه را که فروفرستاده شد به سوی آنان از [جانب] پروردگارشان البته می خوردند از

فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ بالای سرشان [نعمت آسمانی] و از زیر پاهایشان [=نعمت زمینی] از آنان امتی میانه رو اند و بسیاری از آنان

سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ بد است آنچه می کنند ۶۶ ای پیامبر ابلاغ کن آنچه را که فروفرستاده شده است به سوی تو

مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۖ وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ از [جانب] پروردگارت و اگر [چنین] نکنی پس نرسانده ای پیامش را و الله نگاه می دارد تو را

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ از [گزند] مردم همانا الله هدایت نمی کند گروه کافران را ۶۷ بگو ای اهل

الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ کتاب نیستید شما بر چیزی [پابند] تا آنکه برپا دارید تورات و انجیل را

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَلَيزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ و آنچه را که فروفرستاده شده به سوی شما از [جانب] پروردگارتان و هر آینه می افزاید بسیاری از آنان را آنچه فروفرستاده شده است

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ به سوی تو از [جانب] پروردگارت بر سرکشی و کفرشان پس اندوه مخور بر گروه کافران

﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ همانا کسانی که ایمان آوردند و کسانی که یهودی شدند و صابئان و مسیحیان ۶۸

مَنْ ءَامَنَ ۖ يَأْتِيهِ الْيَوْمَ نَفْسًا مِّمَّا كَفَرَ ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الصَّالِحِينَ هر کس [از آنان] که ایمان آورد به الله واپسین و کند کار شایسته پس نه ترسی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي بر آنان است و نه آنان انلوهگین می شوند ۶۹ به درستی که گرفتیم پیمان استوار را از بنی

إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنَّا اسرائیل و فرستادیم به سوی شان پیامبرانی را هرگاه آورد برای ایشان پیامبری چیزی را که

لَا تَهْوَىٰ ۖ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾ نمی خواست دل هایشان گروهی را دروغگو شمردند و گروهی را [هم] می کشتند ۷۰

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ **اللَّهُ**
و پنداشتند که نباشد آزمونی پس کور شدند و کر گشتند سپس باز گشت **الله** [به رحمت خود]

عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ **وَاللَّهُ** بَصِيرٌ بِمَا
بر آنان علیه باز کور شدند و کر گشتند بسیاری از آنان **و الله** بیناست به آنچه

يَعْمَلُونَ **لَقَدْ** كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا **إِنَّ اللَّهَ** هُوَ
می کنند **لَقَدْ** کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا **الله** همان

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا
مسیح پسر مریم است حال آنکه گفته بود مسیح ای بنی اسرائیل پرستید

اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ **بِاللَّهِ** فَقَدْ حَرَّمَ **اللَّهُ** عَلَيْهِ
الله را که پروردگار من و پروردگار شماست همانا کسی که شریک سازد **به الله** پس به راستی که حرام کرده است **الله** بر او

الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ **لَقَدْ** كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا **إِنَّ اللَّهَ** هُوَ
بهشت را و جایگاهش آتش [خون] است و نیست برای ستمکاران هیچ یاورانی

إِلَهُ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الهی جز **اله** یگانه و اگر باز نایستند از آنچه می گویند هر آینه خواهد رسید به

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ **أَفَلَا** يَتُوبُونَ
کسانی که کفر ورزیدند از آنان عذاب دردناک پس آیا باز نمی گردند

إِلَى **اللَّهُ** وَيَسْتَغْفِرُونَ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ رَحِيمٌ **إِلَى** **اللَّهُ**
به سوی **الله** و آمرزش نمی خواهند از او؟ **و الله** بسی آمرزنده مهربان است

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
نیست عیسی پسر مریم جز پیامبری که به راستی گذشته اند پیش از او

الرُّسُلُ وَأُمُّهُ وَصِدِّيقُهُ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
پیغمبران و مادر او بسیار راستگوست که هردو می خوردند خوردنی را

أَنْظِرْ كَيْفَ بُنِيتَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ **أَنَّى**
بین چگونه بیان می کنیم برای آنان آیات را باز بین چگونه [از حق]

يُؤَفَّكُونَ **قُلْ** أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ **اللَّهُ** مَا لَا
بازگردانده می شوند **بگو** آیا می پرستید به غیر **الله** چیزی را که نیست

يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا **وَاللَّهُ** هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
مالک برای شما زیانی و نه سودی را؟ **و الله** همان بس شنوای داناست

قُلْ يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ بگو ای اهل کتاب زیاده روی نکنید در دینتان به ناحق

وَلَا تَتَّبِعُواْ أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّواْ مِن قَبْلُ وَأَضَلُّواْ و پیروی مکنید از هوس های گروهی که به راستی گمراه شدند از پیش و گمراه کردند

كَثِيرًا وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ۝۷۷ و به بیراهه رفتند از راه راست لعنت شدند ۷۷ کسانی که

كَفَرُواْ مِن بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى کفر ورزیدند از بنی اسرائیل بر زبان داوود و عیسی

أَبْنِ مَرْيَمَ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْاْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ ۝۷۸ پسر مریم آن بدان سبب بود که نافرمانی کردند و تجاوز می کردند ۷۸

كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ كَرِهَ ٱللَّهُ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ باز نمی داشتند یکدیگر را از کار زشتی که می کردند آن را هر آینه بد است

مَا كَانُواْ يَفْعَلُونَ ۝۷۹ آنچه می کردند تری می بینی ۷۹ بسیاری از آنان را که

يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ دوستی می کنند با کسانی که کفر ورزیدند هر آینه بد است آنچه که پیش فرستاده است برای شان خود شان

أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي ٱلْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ۝۸۰ اینکه خشم گرفت الله بر آنان و در عذاب آنان ماندگاران اند ۸۰

وَلَوْ كَانُواْ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ و این پیامبر و آنچه فرو فرستاده شد به سوی او و اگر ایمان می آوردند به الله

مَا أَخَذُواْ لَهُمْ مِنْهُمُ ٱلْأَوْلِيَآءَ وَلَٰكِن كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسَقُواْ نمی گرفتند آنان را دوستان [خود] ولی بسیاری از آنان نافرمانان اند

۝۸۱ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلْيَهُودَ هر آینه می یابی سخت ترین مردم را در دشمنی با کسانی که ایمان آوردند، یهودیان ۸۱

وَالَّذِينَ أَشْرَكُواْ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ و هر آینه می یابی نزدیک ترین شان را در دوستی با کسانی که

ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُواْ إِنَّا نَصْرِيْكَ ذَٰلِكَ ۝۸۲ ایمان آوردند، همانان که گفتند ما مسیحیانیم آن بدین سبب است که همانا از [میان] آنان هستند ۸۲

قَسِيسِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝۸۳ کشیشان و راهبانی [به سبب] اینکه آنان کبر نمی ورزند ۸۳

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ

و چون بشنوند آنچه را که فرو فرستاده شده است به سوی پیامبر می بینی چشمانشان را که لبریز می شود از

الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ

اشک به سبب آنچه شناختند از حق می گویند ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بنویس [نام] ما را با

الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ

گواهان ﴿۸۳﴾ و چه شده است ما را که ایمان نیاوریم به الله و به آنچه آمده است برایمان از حق

وَنُظْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثْبَهُمْ

و حال آنکه امید داریم به اینکه درآورد ما را پروردگارمان با گروه شایستگان ﴿۸۴﴾ پس پاداش داد به آنان

اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

الله بدانچه گفتند بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که جاویدانند در آن

وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

و این است پاداش نیکوکاران ﴿۸۵﴾ و کسانی که کفر ورزیدند و دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

آیات ما را آنان همدمان دوزخند ﴿۸۶﴾ ای کسانی که ایمان آورده اند

لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ

حرام مکنید پاکیزه های آنچه را که حلال کرده است الله برایتان و از اندازه مگذرید همانا الله

لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا

دوست نمی دارد از اندازه درگذرندگان را ﴿۸۷﴾ و بخورید از آنچه روزی داده است به شما الله حلالی پاکیزه را

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ

و پروا کنید از الله آن ذاتی که شما به او مؤمنان اید ﴿۸۸﴾ بازخواست نمی کند شما را الله

بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمْ

در برابر بیهوده در سوگندهایتان ولی بازخواست می کند شما را به آنچه [به جد] بسته باشید سوگندها را

فَكَفَّرْتُمُوهَا ۖ فَكُفِّرَتْ ۖ وَأَطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا

پس کفاره آن کفاره شد و پوشاک شان یا آزاد کردن برده ای پس هر که نباید آنچه می خورانید

أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

به خانواده ی خودتان یا پوشاک شان یا آزاد کردن برده ای پس هر که نیابد آنگاه روزه گرفتن

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَّرَةٌ ۖ فَمَنْ أَتَمَّنَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا

سه روز [بر اوست] این است کفاره سوگندهایتان آنگاه که سوگند یاد کردید و نگاه دارید

أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

سوگندهایتان را این چنین بیان می کند الله برای شما آیه هایش را باشد که شما سپاس بگذارید ﴿۸۹﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید جز این نیست که شراب و قمار و بت‌ها و تیرهای قرعه پلیدی‌ای است

مِّنْ عَمَلٍ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
از کردار شیطان پس دوری گزینید از آن باشد که شما رستگار شوید ﴿٩٠﴾ جز این نیست که می‌خواهد

الشَّيْطَانُ أَن يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
شیطان که بیفکند در میان شما دشمنی و کینه را در شراب و قمار

وَيَصْذَكُمُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا
و باز دارد شما را از یاد الله و از نماز پس آیا شما بازایستادگان اید؟ ﴿٩١﴾ و فرمان برید

اللَّهُ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ أَنَا عَلَى
الله را و فرمان برید پیامبر را و برحذر باشید پس اگر پشت کنید آنگاه بدانید که تنها بر

رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُؤْمِنُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
پیامبر ما رسانیدن [پیام] آشکار است ﴿٩٢﴾ نیست بر کسانی که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا
کارهای شایسته گناهی در آنچه خورده‌اند [پیش از تحریم] هرگاه پرهیزکاری کنند و ایمان آورند و کنند

الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
کارهای شایسته باز پرهیزکاری کنند و ایمان آورند سپس پرهیزکاری کنند و نیکوکاری کنند و الله دوست می‌دارد نیکوکاران را

﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر آینه می‌آزماید شما را الله به چیزی از شکار که می‌رسد به آن

أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعَدَّى بَعْدَ
دست‌هایتان و نیزه‌هایتان تابش‌ناسد [=معلوم کند] الله کسی را که می‌ترسد از او به نهان پس هرکه از اندازه بگذرد پس از

ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
آن آنگاه برایش عذابی دردناک است ﴿٩٤﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید مکشید شکار را

وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
درحالی که شما در احرام باشید و هرکه بکشد آن را از شما به عمد پس کیفری [بر او] است مانند آنچه کشته است از [جنس] چهارپای دلمی

يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُم هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةً طَعَامُ
که حکم کند به [برابری] آن دو دادگر از خودتان قربانی‌ای رسیده به کعبه یا کفاره‌ای که خوراک

مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِّذَوْقٍ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
بینوایان است یا برابر آن روزه داشتن تا بچشد کیفر کردارش را درگذشت الله از آنچه

سَلَفَ وَمَن عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾
گذشته است و هرکه باز گردد [و به شکار در حرم بپردازد] پس انتقام گیرد الله از او و الله پیروزمند صاحب انتقام است ﴿٩٥﴾

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحَرَّمَ
حلال شده است برای شما شکار دریا و خوردن آن تا بهره‌ای باشد برای شما و برای کاروانیان و حرام شده است

عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرَمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
بر شما شکار در خشکی تا زمانی که شما در احرام هستید و پروا کنید از **الله** آن ذاتی که به سوی او

تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
گردآورده می شوید ﴿١٦﴾ قرار داد **الله** کعبه را که بیت الحرام است

فِيمَا لِلنَّاسِ وَالشَّهَرِ الْحَرَامَ وَاهْدَى وَأَفَلَتِ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا
[مایه] برپایی برای [مور] مردم و [نیز] ماه حرام و قربانی بی نشان و قربانی های نشان دار را آن برای این است تا بدانید

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
که همانا **الله** می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و همانا **الله** به هر

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
چیزی بسی داناست ﴿١٧﴾ بدانید که همانا **الله** سخت کیفر است و همانا **الله**

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
بسی آمرزنده مهربان است ﴿١٨﴾ نیست بر پیامبر جز رسانیدن [یام] و **الله** می داند آنچه را

يَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْثُ وَالطَّيِّبُ
آشکار می کنید و آنچه را پنهان می کنید ﴿١٩﴾ بگو برابر نیست پلید و پاکیزه

وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَكْأُولَىٰ الْأَلْبَبِ
و اگر چه به شگفت آورد تو را فراوانی پلید پس پروا کنید از **الله** ای خردمندان

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٢٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا
باشد که شما رستگار شوید ﴿٢٠﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید مپرسید

عَنْ أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
از چیزهایی که اگر آشکار شود برای شما ناراحت می کند شما را و اگر بپرسید از آن هنگامی که فرو فرستاده می شود

الْقُرْآنُ بُدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢١﴾ قَدْ
قرآن آشکار خواهد شد برای شما درگذشت **الله** از آن و **الله** بسی آمرزنده بردبار است ﴿٢١﴾ به راستی که

سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿٢٢﴾
پرسیده اند از آن گروهی پیش از شما سپس گردیدند بدان کافران ﴿٢٢﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ
قرار نداده است **الله** هیچ بحیره ای و نه سائبه ای و نه وصیله ای و نه حامی ای ولی

الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾
کسانی که کفر ورزیدند برمی بندند بر **الله** دروغ را و بیشترشان خرد نمی ورزند ﴿٢٣﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا

و چون گفته شود به آنان بیاید به سوی آنچه فروفرستاده است **الله** و به سوی پیامبر گویند

حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عِبَادَنَا أُولُو كَانٍ عَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بسنده است ما را آنچه یافتیم بر آن پدران مان را آیا اگرچه پدرانشان نمی دانستند

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ

چیزی را و راهی نمی یافتند [باز هم از آنان پیروی می کنند؟] ای کسانی که ایمان آورده اید بر شما باد [در یافتن خودتان را

لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

زیان نمی رساند به شما کسی که گمراه شده است هرگاه هدایت یافته باشید به سوی **الله** است بازگشت شما همگی

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ

پس خبر می دهد شما را به آنچه می کردید ای کسانی که ایمان آورده اید گواهی

بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ

در میان شما هرگاه یکی تان را مرگ هنگام وصیت نمودن دو تن دادگر

مِنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

از خودتان یا دو تن دیگر از غیر خودتان اگر شما سفر کنید در زمین

فَأَصْبَحْتُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ

آنگاه برسد به شما مصیبت مرگ باز می دارید آن دو را پس از نماز

فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ

آنگاه سوگند یاد می کنند به **الله** اگر شک کردید معامله نمی کنیم آن را به بهایی و هرچند باشد [آن کس] خویشاوند

وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ

و پنهان نمی کنیم گواهی **الله** را که همانا ما آنگاه البته از گناهکاران خواهیم بود پس اگر پی برده شود بر آنکه

أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ

همانا آن دو [گناه] سزاوار شدند [کیفر] گناهی را [با خیانت در گواهی دادن] پس دو گواه دیگر بایستند به جای آن دو [گواه خبیثکار] از کسانی که

أَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠٧﴾ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ

ستم رفته است بر آنان [و] نزدیک ترند آن دو [به میت] آنگاه سوگند خورند به **الله** که هر آینه گواهی ما راست تر است

مِن شَهَدَتَيْهِمَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ

از گواهی آن دو و ما تجاوز نکرده ایم [از حق] که بی گمان ما در آن صورت قطعاً از ستمکاران خواهیم بود [این [شیوه]

أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا أَوْ يُخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُ بَعْدَ

نزدیک تر است به اینکه ادا کنند گواهی را بر گونه [ی درست] آن یا بترسند از آنکه برگردانده شود سوگندهایی پس از

أَيْمَنِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

سوگندهای آنان و پروا کنید از **الله** و بشنوید [فرمان او را] و **الله** هدایت نمی کند گروه نافرمانان را

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ
 روزی که گردآورد **الله** پیامبران را پس می گوید چه چیزی پاسخ داده شد به شما؟ گویند نیست دانشی

لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ۝۱۰۹ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 برای ما همانا تو خود بسیار داننده **۱۰۹** [یاد کن] آنگاه که گفت **الله** ای عیسی پسر مریم

أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ مَادِرَتِكَ إِذْ أَيْدَتُكَ بِرُوحِ
 یاد کن نعمت مرا بر خودت و بر مادرت آنگاه که نیرومند گردانیدم تو را به روح

الْقُدُسِ ۝ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 القدس [=جبریل] که سخن می گفتی با مردم در گهواره و [در] میانسالی و آنگاه که آموختم به تو

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۝ وَإِذْ تَخْلُقُ
 کتاب و حکمت و تورات و انجیل را و آنگاه که می ساختی

مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
 از گل به سان پرند به خواست من پس می دمیدی در آن پس می شد پرنده ای

بِإِذْنِي وَتَبَرَّئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۝ وَإِذْ تُخْرِجُ
 به خواست من و بهبودی می بخشیدی کور مادر زاد و پیس را به خواست من و آنگاه که بیرون می آوردی

الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۝ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ
 مردگان را [زنده لگور] به خواست من و آنگاه که بازداشتی بنی اسرائیل را از تو هنگامی که

جَحْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 آوردی برایشان نشانه های روشن را پس گفتند کسانی که کفر ورزیدند از آنان نیست این مگر جادویی

مُتَّبِعٌ ۝۱۱۰ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي
 آشکار **۱۱۰** و آنگاه که وحی کردم به خواریان که ایمان آورید به من

وَبِرُسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝۱۱۱ إِذْ قَالَ
 و به پیامبرم گفتند ایمان آوردیم و گواه باش به اینکه همانا ما فرمان برانیم **۱۱۱** هنگامی که گفتند

الْخَوَارِثُونَ ۝ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
 خواریان ای عیسی پسر مریم آیا می تواند پروردگار تو که

يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۝ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
 فروفرستد بر ما خوانی را از آسمان؟ گفت [عیسی] پروا کنید از **الله** اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ۝۱۱۲ قَالُوا نَزِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا
 مؤمنان **۱۱۲** گفتند می خواهیم که بخوریم از آن و آرام گیرد دل های ما

وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝۱۱۳
 و بدانیم که هر آینه راست گفتی به ما و باشیم بر [نزول] آن از گواهان **۱۱۳**

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ **اللَّهُمَّ رَبَّنَا** أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
گفت عیسی پسر مریم بار الهای پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی را از آسمان

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
تا باشد برای ما عیدی برای اول ما و آخر امت ما و نشانه‌ای از [جانب] تو و روزی ده ما را و تو

خَيْرُ الرَّازِقِينَ **قَالَ اللَّهُ** إِنَّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
بهترین روزی دهندگانی گفت **اللَّهُ** همانا من فرو فرستنده‌ام بر شما پس هر که کفر ورزد پس از آن

مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ **قَالَ اللَّهُ**
از شما پس همانا من عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکنم به آن هیچ یک از جهانیان را

وَإِذْ قَالَ **اللَّهُ** يَعْصِي ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
و[به یاد آور] آنگاه که گفت **اللَّهُ** ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی به مردم که بگیرند مرا

وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ **اللَّهُ** قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
و مادر مرا دو اله به جای **اللَّهُ؟** گفت پاک و منزهی تو نسزد مرا که

أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي
بگویم آنچه را که نیست برایم سزاوار اگر گفته باشم آن را پس به راستی دانسته‌ای آن را می دانی آنچه را در

نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ **قَالَ اللَّهُ**
دل من است و نمی دانم آنچه را در ذات توست همانا تو خود بسیار داننده نهان هایی

قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا **اللَّهُ** رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
گفته‌ام به آنان مگر آنچه فرمان داده بودی مرا بدان که بپرستید **اللَّهُ** را که پروردگار من و پروردگار شماست و بودم

عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ
بر آنان گواه تا زمانی که بودم در میان شان پس هنگامی که برگرفتی مرا بودی تو خود نگهبان

عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ **قَالَ اللَّهُ** إِنَّ تَعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ
بر آنان و تو بر هر چیزی گواهی اگر عذاب کنی آنان را پس همانا آنان بندگان تو

وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **قَالَ اللَّهُ** هَذَا يَوْمُ
و اگر بیامرزی آنان را پس همانا تو خود بسی پیروزمند سنجیده کاری گفت **اللَّهُ** این روزی است که

يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
سود دهد راستگویان را راستی شان برای آنان بهشت هایی است که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ **اللَّهُ** عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ **قَالَ اللَّهُ**
که ماندگاران اند در آن همیشه خوشنود شد **اللَّهُ** از آنان و خوشنود شدند آنان از او این است رستگاری بزرگ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **قَالَ اللَّهُ**
تنها برای **اللَّهُ** است فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و او بر هر چیزی بسی تواناست

ترتیبها
۶

سُورَةُ الْاَنْعَامِ

آیاتها
۱۶۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
ستایش از آن الله است آن [ذاتی] که آفرید آسمانها و زمین را و پدید آورد تاریکیها

وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۱ هُوَ الَّذِي
و روشنی را آنگاه کسانی که کفر ورزیدند [غیر الله را] با پروردگارشان برابر می نهند اوست آن [ذاتی] که

خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
بیافرید شما را از گلی سپس مقرر کرد زمان [مرگ] را و مدتی معین نزد اوست آنگاه شما

تَمَتُّونَ ۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
تردید می ورزید و اوست الله در آسمانها و در زمین می داند پنهان شما

وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
و آشکار شما را و می داند آنچه را به دست می آورید و نمی آید به سوی آنان [= کافران] هیچ نشانه ای از

آيَةٍ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
نشانه های پروردگارشان مگر [آنکه] بودند از آن رویگردانان پس به راستی دروغ انگاشتند حق را

لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاؤُا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۵ أَلَمْ
هنگامی که آمد به سوی آنان پس به زودی خواهد آمد به سوی ایشان خبرهای آنچه که بدان ریشخند می کردند آیا

يُرُوا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ
ن دیده اند که چه بسیار نابود کردیم پیش از ایشان از امت که توانایی دادیم به آنان در زمین آن مقدار که

نُكِنَ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
توانایی ندادیم به شما و فرستادیم [باران] آسمان را بر آنان پی در پی و پدید آوردیم جویباران را

تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
که روان می شود از زیر [خانه های] آنان آنگاه نابود کردیم آنان را به [سزای] گناهانشان و پدید آوردیم پس از آنان امتی

آخِرِينَ ۶ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
دیگر را و اگر فرو می فرستادیم بر تو نوشته ای را در کاغذی آنگاه لمس می کردند آن را با دستانشان

لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۷ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ
هرآینه می گفتند کسانی که کفر ورزیدند نیست این مگر جادویی آشکار و گفتند چرا فروفرستاده نشد

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أُنْزِلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۸
بر او فرشته ای؟ و اگر فرو می فرستادیم فرشته ای را پایان می یافت کار آنگاه مهلت نیابد

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا

و اگر قرار می دادیم او را فرشته ای هر آینه درمی آوردیم او را [به صورت] مردی و هر آینه مشتبه می کردیم بر آنان آنچه را که

يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَسْهَزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ

[خود] مشتبه می کنند ﴿٩﴾ و به درستی که ریشخند شده اند پیامبرانی پیش از تو پس فراگرفت

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

کسانی را که مسخره می کردند از ایشان [سزای] آنچه که بدان ریشخند می کردند ﴿١٠﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

بگو بگردید در زمین آنگاه بنگرید که چگونه شد سرانجام

الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

دروغ انگاران ﴿١١﴾ بگو از آن کیست آنچه در آسمان ها و زمین است؟ بگو تنها برای الله است

كُنَّا عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمعَكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ

نوشته [مقرر کرده] است بر خودش مهربانی را البته گرد می آورد شما را در روز رستاخیز

لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

که نیست هیچ تردیدی در آن کسانی که زیان رسانده اند به خودشان پس آنان ایمان نمی آورند

﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و تنها برای اوست آنچه آرام جای گیرد در شب و روز و او بسی شنوای داناست ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخِذْ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ

بگو آیا جز الله را بگیرم به کارسازی که [الله] پدید آورنده ی آسمان ها و زمین است و او می خوراند

وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا

و خورانده نمی شود؟ بگو همانا من فرمان یافته ام به اینکه باشم نخستین کسی که گردن نهاد [به حکم الله] و

تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

[فرمان داده شدم که] مباش هرگز از مشرکان ﴿١٤﴾ بگو همانا من می ترسم اگر نافرمانی کنم

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَن يُصِرَّ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ

پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ ﴿١٥﴾ هر که گردانده شود [عذاب] از او در آن روز پس به راستی

رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ

رحم کرده [الله] بر او و این است کامیابی آشکار ﴿١٦﴾ و اگر برساند به تو الله گزند را

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بَخِيرٌ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

پس نیست بردارنده ای برای آن جز او و اگر برساند به تو نیکی ای را پس او بر هر چیزی

قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

تواناست ﴿١٧﴾ و اوست چیره بر فراز بندگان و اوست آن سنجیده کردار آگاه ﴿١٨﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ **اللَّهُ** شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا
 بگو چه چیز بزرگتر است در گواهی دادن؟ بگو **الله است** که گواه است میان من و میان شما و وحی شده است به من این
 الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ **اللَّهِ**
 قرآن تاییم دهم شما را به آن و هر کس را که [قرآن به او] برسد آیا شما به راستی گواهی می دهید که همانا **الله**
 إِلَهٌ آخَرٌ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ **إِلَهُ** وَحْدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
 اله های دیگری هست؟ بگو من گواهی نمی دهم بگو جز این نیست که او **اله** یگانه است و همانا من بیزارم از آنچه
 تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ
 شریک [او] می سازید ﴿١٩﴾ کسانی که داده ایم به آنان کتاب را می شناسند او [= پیامبر] را چنانکه می شناسند
 أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ
 پسران شان را کسانی که زیان رسانده اند به خودشان پس آنان ایمان نمی آورند ﴿٢٠﴾ و کیست ستمکارتر
 مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى **اللَّهِ** كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
 از کسی که بر بسته بر **الله** دروغی را یا دروغ انگاشته است آیات او را؟ همانا رستگار نمی شوند ستمکاران
 ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ
 و روزی که گرد می آوریم آنان را همگی آنگاه می گوئیم به کسانی که شرک ورزیده اند کجایند شریکان شما
 الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا **وَاللَّهِ**
 آنان که می پنداشتید [شریک الله اند]؟ آنگاه نباشد عذرشان جز آنکه گویند **سوگند به الله**
 رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ
 پروردگارمان که نبودیم ما مشرکان ﴿٢٣﴾ بنگر که چگونه دروغ گفتند بر خودشان و ناپدید شد
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَنْ يَنْهَ عَنْهُ يَسْتَمِعْ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى
 از آنان آنچه بر می بافتند ﴿٢٤﴾ و از آنان کسی هست که گوش فرامی دهد به تو و افکنده ایم بر
 قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً
 دل هایشان پرده هایی تانفهمند آن را و [نهادیم] در گوش هایشان سنگینی و اگر ببینند هر نشانه ای را
 لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا
 ایمان نمی آورند به آن تا آنگاه که بیایند نزد تو چون و چرامی کنند بانو گویند کسانی که کفر ورزیدند نیست این [قرآن]
 إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ
 جز افسانه های پیشینیان ﴿٢٥﴾ و آنان باز می دارند مردمان را از آن و دور می شوند [خود] از آن و
 يَهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقِفُوا عَلَى النَّارِ
 نابود نمی کنند مگر خودشان را و در نمی یابند ﴿٢٦﴾ و اگر ببینی آنگاه که نگاه داشته شوند بر آتش
 فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبَّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾
 پس گویند ای کاش بازگردانده می شدیم [به دنیا] و تکذیب نمی کردیم آیات پروردگارمان را و می بودیم از مؤمنان ﴿٢٧﴾

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
بلکه آشکار شد برای شان آنچه پنهان می داشتند از پیش و اگر بازگردانده شوند البته باز می گردند به آنچه نهی شده اند از آن

وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
وهمانا آنان دروغگویانند ﴿٢٨﴾ و گفتند نیست این [زندگی] مگر زندگانی ما در دنیا و نیستیم ما

بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا
برانگیخته شدگان [از گورها] ﴿٢٩﴾ و اگر ببینی آنگاه که نگاه داشته شوند در پیشگاه پروردگارشان گوید [الله] آیا نیست این [برانگیخته شدن]

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
راست؟ گویند آری سوگند به پروردگارمان گوید [الله] پس بچشید عذاب را به [سزای] آنکه کفر می ورزیدید

﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ
﴿٣٠﴾ به راستی که زیان کردند آنانکه دروغ انگاشتند دیدار الله را تا آنگاه که بیاید به سراغشان رستاخیز

بَعَثَتْ قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
ناگهان گویند ای دریغ بر ما بر آنچه کوتاهی کردیم در آن و آنان برمی دارند بار [گناهان] شان را

عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
بر پشت هایشان آگاه باشید بد [باری] است آنچه برمی دارند ﴿٣١﴾ و نیست زندگانی دنیا جز

لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
بازی و سرگرمی ای و البته سرای آخرت بهتر است برای کسانی که پرهیزکاری می کنند پس آیا خرد نمی ورزید؟

﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
﴿٣٢﴾ به راستی می دانیم همانا اندوهگین می گرداند تو را آنچه می گویند پس همانا آنان دروغگو نمی انگارند تو را

وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ بِاللَّهِ يَجْحَدُونَ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ
ولی [این] ستمکاران آیات الله را انکار می کنند ﴿٣٣﴾ و به درستی که دروغگو شمرده شدند

رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كَذَبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا
پیامبرانی پیش از تو پس شکیبایی کردند بر آنچه دروغگو شمرده شدند و آزار دیدند تا آنکه رسید به آنان یاری ما

وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ
و نیست هیچ دگرگون کننده ای برای سخنان [وعده های] الله و به راستی که رسیده است به تو از خبر[های] پیامبران

﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ
﴿٣٤﴾ و اگر گران می آید بر تو روگردانی آنان پس اگر می توانی که بجویی

نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
سوراخی را در زمین یا نردبانی را در آسمان تا بیاوری برای ایشان نشانه [=معجزه] ای [چنان کن] و اگر می خواست

اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ
الله هر آینه گردمی آورد آنان را بر [راه] هدایت پس هرگز مباش از نادانان ﴿٣٥﴾

﴿۳۵﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ

جز این نیست که می پذیرند [دعوت تو را] کسانی که می شنوند و مردگان برانگیزد آنها را **الله** سپس به سوی او

رُجَعُونَ ﴿۳۶﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ

بازگردانده می شوند ﴿۳۶﴾ و گفتند چرا فروفرستاده نشد بر او نشانه ای از [جنب] پروردگارش؟ بگو همانا **الله**

قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾ وَمَا

تواناست بر آنکه فروفرستد نشانه ای را ولی بیشترشان نمی دانند ﴿۳۷﴾ و نیست
مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أُمٌّ مِثْلُكُمْ

هیچ جنبه ای در زمین و نه هیچ پرنده ای که می پرد بادوبال خودش مگر آنکه گروه هایی مانند شمايند
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۸﴾

فرونگذاشتیم در آن کتاب [لوح محفوظ] هیچ چیزی را سپس به سوی پروردگارشان گردآورده می شوند ﴿۳۸﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوهُمْ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ

و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را کران اند و گنگان اند در تاریکی ها هر که را خواهد **الله**
يُضِلُّهُ وَمَنْ يَشَاءُ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۹﴾ قُلْ

گمراه می کند او را و هر که را خواهد قرار می دهد او را بر راهی راست ﴿۳۹﴾ بگو
أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ

به من بگوئید اگر بیاید بر شما عذاب **الله** یا فرا رسد شما را رستاخیز آیا غیر **الله** را
تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا

می خوانید اگر هستید راستگویان؟ ﴿۴۰﴾ [نه] بلکه تنها او را می خوانید پس از میان برمی دارد آنچه را که
تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

می خوانید [او را] برای [فخ] آن اگر خواهد و فراموش می کنید آنچه را که شریک [او] می سازید ﴿۴۱﴾ و به درستی که فرستادیم [پیامبرانی]
إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ

به سوی امت هایی پیش از تو آنگاه گرفتیم آنان را با سختی و رنج باشد که آنان زاری کنند
﴿۴۲﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

پس چرا هنگامی که آمد بر آنان عذاب ما زاری نکردند ولی سخت شد دل هایشان
وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا

و آراست برای آنان شیطان آنچه را که می کردند پس چون
نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ

فراموش کردند آنچه را که پند داده شدند بدان گشودیم بر آنان درهای همه چیز را
حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۴﴾

تا هنگامی که شادمان گشتند به آنچه داده شدند بگرفتیم آنان را ناگهان پس به ناگاه آنان ناامید شوند ﴿۴۴﴾

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
 پس بریده شد ریشه گروهی که ستم کردند و ستایش از آن الله است پروردگار جهانیان

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ بگو به من بگویند اگر بگیرد الله شنوایی شما و چشمانتان را و مهر نهد بر دل هایتان

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ كدام اله است جز الله که باز آورد برای شما آن [ها] را؟ بنگر چگونه گوناگون [بیان] می کنیم آیات را

ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ سِيسِ آنان رو می گردانند بگو به من بگویند اگر برسد به شما عذاب الله

بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا ناگهانی یا آشکارا آیا نابود می گردد جز گروه ستمکاران؟

نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ نمی فرستیم پیامبران را مگر مرده دهندگان و بیم دهندگان پس هر که ایمان آورد و اصلاح کرد [فسلاکاری هایش را]

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا پس نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می شوند و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را

يَمْسُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ می رسد به آنان عذاب به سزای آنکه نافرمانی می کردند بگو نمی گویم به شما که

عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ نزد من است گنجینه های الله و [نیز] نمی دانم غیب را و نمی گویم به شما که همانا من فرشته ام

إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من بگو آیا برابرند نابینا و بینا؟

أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا آیا پس نمی اندیشید؟ و بیم ده با آن [قرآن] کسانی را که می ترسند که گردآورده شوند

إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ به سوی پروردگارشان که نیست برایشان جز الله کارسازی و نه شفاعت کننده ای باشد که آنان پرهیزکاری کنند

﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ و [از خود] مران کسانی را که می خوانند پروردگارشان را در بامداد و شامگاه می خواهند

وَجَهَّهُمْ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ [خشنودی] ذات او را نیست بر تو از حساب آنان چیزی و نیست از حساب تو

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ تا [از خود] برانی شان آنگاه باشی از ستمکاران

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مِثْلُ اللَّهِ
و این چنین آزمودیم برخی شان را به برخی تا گویند آیا اینانند که مِثْل نهاده است **الله**

عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا
بر آنان از میان ما؟ آیا نیست **الله** داناتر به سپاسگزاران؟ **و** چون

جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
بیایند نزد تو کسانی که ایمان می آورند به آیات ما پس بگو سلام بر شما نوشته است

رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا
پروردگارتان بر خودش مهربانی را که همانا هر که کند از شما کار بدی را

بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾
به نادانی سپس توبه کند پس از آن و اصلاح کند [فسادکاری هایش را] پس همانا او بسی آمرزنده مهربان است **و**

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمَجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾
و این چنین به روشنی بیان می کنیم آیات را و تا آشکار شود و راه گنجهکاران **و**

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِئِعُ
بگو همانا من بازداشته شدم از آنکه بپرستم کسانی را که فرامی خوانید جز **الله** بگو پیروی نمی کنم

أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
از خواهش های شما که به راستی گمراه شوم آنگاه و نخواهم بود از هدایت یافتگان **و**

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ مَا عِنْدِي مَا
بگو همانا من بر دلیلی روشن [از جانب پروردگار خویش ام] و شما دروغ انگاشتید آن را نیست نزد من آنچه

تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقِصُّ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ
به شتاب می خواهید آن را نیست حکم مگر برای **الله** بازگو می کند حق را **و** او بهترین

الْفَصِيلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ
داوران است **و** بگو اگر بی گمان نزد من بود آنچه به شتاب می خواهید آن را هر آینه پایان می یافت

الْأَمْرِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾
کار در میان من و میان شما **و** **الله** داناتر است به ستمکاران **و**

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
و نزد اوست کلیدهای غیب نمی داند آنها را جز **او** و می داند آنچه در

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ
خشکی و دریاست و نمی افتد هیچ برگ [از درخت] مگر آنکه می داند آن را و هیچ دانه ای

فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾
در تاریکی های زمین و هیچ تری و هیچ خشکی [وجود ندارد] مگر آنکه در کتابی روشن است **و**

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ بِرُمِي أَنْكِزَانِد شَمَا رَا در آن [روز] تا سپری شود مدتی معین [و مرگ فرارسد] سپس به سوی اوست بازگشت شما
 ثُمَّ يَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ **وَهُوَ** الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ **وَهُوَ** أَن چیره که فراز بندگان است
 وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ **وَهُوَ** لَا يُفْرِطُونَ **وَهُوَ** نَگهبانانی [از فرشته] تا هنگامی که فرارسد یکی از شما را مرگ بستانند [روح] او را
 أَلَا لَهُ الْحُكْمُ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان
 ظَلَمْتِ اللَّبِئَ وَالْبَحْرَ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنْجَنَّا مِنْ هَذِهِ تَارِيكِي هَاي خَشَكِي و دریا [آن هنگام] که می خوانید او را به زاری و پنهانی که اگر برهاند ما را از این [بلا]
 لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان
 ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان
 مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتَ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقُ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان
 وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَّسْتُ بِنَبِيٍّ مُّسْتَقَرٍّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان
 وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان
 أَلَشَّيْطَانُ فَلَا نَقْعُدُ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان **وَهُوَ** سَرُور شَان

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ
و نیست بر کسانی که پرهیزکاری می کنند از حساب آنان [کافران] هیچ چیزی ولی

ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
پند دادنی است باشد که آنان پرهیزکاری کنند و واگذار کسانی را که گرفتند

دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًَا وَغَرَّتَهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ بِهِ
دینشان را به بازی و سرگرمی و فریفت آنان را زندگانی دنیا و پند ده با آن [قرآن]

أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
تا [مبادا] محروم و هلاک شود کسی به [سزای] آنچه کرده است نیست برای او جز **الله** کارسازی

وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَٰئِكَ
و نه شفاعت کننده ای و اگر عوض دهد هر جایگزینی را گرفته نمی شود از او آنان

الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
کسانی اند محروم و هلاک شدند به [سزای] آنچه کرده اند برای آنان آشامیدنی ای از آب جوشان و عذابی

أَلِيمٌ ﴿٧٠﴾ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
دردناک است به [سزای] آنچه کفر می ورزیدند بگو آيا بخوانیم جز **الله**

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ
چیزی را که نه سود می دهد ما را و نه زیان می رساند ما را و بازگردانده شویم بر پاشنه هایمان پس از آنکه هدایت کرد ما را **الله**

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ
مانند کسی که از راه به در برده است او را شیطان ها در زمین درحالی که سرگشته است؟ برای او یارانی است که

يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتَيْنَا قُلَّٰٓئِكَ هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ
می خوانندش به سوی هدایت که بیا به سوی ما بگو همانا هدایت **الله** همان هدایت [راستین] است

وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ
و فرمان یافته ایم که گردن نهیم برای پروردگار جهانیان و اینکه برپادارید نماز را

وَاتَّقُوهُ ۚ هُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي
و پروا کنید از او [الله] و اوست آنکه به سوی او گردآوری می شوید و اوست آنکه

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
بیافرید آسمان ها و زمین را به راستی و درستی و روزی که می گوید بشو

فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
بی درنگ می شود سخن او حق و درست است و تنها برای اوست فرمانروایی در روزی که دمیده شود در صور

عَلِيمٌ ۚ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾
دانای نهان و آشکار است و او آن سنجیده کار آگاه است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَسْأَلُكَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي بِهِ يَدِ آوَرٍ أَنَّهُ كَذِبٌ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ

ابراهیم گفت به پدرش آزر آیا می گیری بتانی را الهه های؟ همانا من

أَرْنَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ

می بینم تو را و قوم تو را در گمراهی آشکاری و بدین سان می نمایانم به ابراهیم

مَلَكَوَتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۚ

فرمانروایی آسمان ها و زمین را و تا شود از یقین کنندگان

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ

پس چون تاریکی افکند بر وی شب دید ستاره ای را گفت این پروردگار من است پس چون غروب کرد گفت

لَا أَحِبُّ إِلَّا فَلِيلٍ ۚ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا ۖ قَالَ هَذَا

دوست ندارم غروب کنندگان را پس چون بدید ماه را برآمده [و تابان] گفت این

رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ

پروردگار من است پس چون غروب کرد گفت اگر راه ننماید مرا پروردگار من البته می شوم از گروه

الضَّالِّينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ

گمراهان پس چون دید خورشید را برآمده [و تابان] گفت این پروردگار من است این

أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۚ

بزرگتر است پس چون غروب کرد گفت ای قوم من همانا من بیزارم از آنچه شریک [اوامی] سازید

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

همانا من گردانیده ام روی خودم را به سوی کسی که آفریده است آسمان ها و زمین را

حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۖ قَالَ

حق گرایانه و نیستم من از مشرکان و چون و چرا کردند با او قومش گفت

أَتُحْجَبُونَ فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا ۚ وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ۚ

آیا چون و چرامی کنید با من [در] الله حال آنکه به راستی هدایت کرده است مرا؟ و نمی ترسم از آنچه شرک می ورزید به او

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ أَفَلَا

مگر آنکه بخواهد پروردگار من چیزی را [برای من] احاطه دارد پروردگار من همه چیز را به دانایی آیا پس

تَتَذَكَّرُونَ ۚ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُ ۚ وَلَا

پند نمی گیرید؟ و چگونه بترسم از آنچه شرک می ورزیدید حال آنکه

تَخَافُونَ أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ

نمی ترسید که همانا شما شرک ورزیدید به الله چیزی را که فرو نفرستاده است برای [اثبات] آن بر شما

سُلْطَانًا ۖ فَإِنَّهُ أَهَقُ بِالْأَمْنِ ۚ إِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ ۚ

دلیلی پس کدام یک از [این] دو گروه سزاوارتر است به امنیت اگر می دانستید؟

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
 کسانی که ایمان آوردند و نیامیختند ایمانشان را به ستمی [=شرک] آنانند که برایشان هست ایمنی

وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۸۲ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ
 و آنها راه یافتگان اند و این دلیل ما است دادیم آن را به ابراهیم بر

قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأِهِ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۸۳
 قومش بالا می بریم به مراتبی هرکس را که بخواهیم همانا پروردگار تو سنجیده کار داناست

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
 و بخشیدیم به وی اسحق و یعقوب را هر یکی را [از ایشان] هدایت کردیم و نوح را

هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ
 هدایت کردیم پیش از این و از فرزندان او [راه نمودیم] داوود و سلیمان و ایوب

وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۸۴
 و یوسف و موسی و هارون را و چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۸۵
 و [هدایت کردیم] زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را همه از شایستگان بودند

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ
 و [هدایت کردیم] اسماعیل و اسحاق و یونس و لوط را و هر یک را برتری دادیم بر

الْعَالَمِينَ ۸۶ وَمِنَ ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
 جهانیان و [هدایت کردیم] از پدرانشان و فرزندانشان و برادرانشان و برگزیدیم آنان را

وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۸۷ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي
 و هدایت شان کردیم به سوی راهی راست این هدایت الله است که راه می نماید

بِهِ مَن يَشَاءُ مَن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 بدان هر که را می خواهد از بندگانش و اگر شرک می ورزیدند هر آینه تباہ می شد از آنان آنچه که

يَعْمَلُونَ ۸۸ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
 می کردند آنان کسانی اند که دادیم به آنها کتاب و حکمت و پیامبری را

فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ
 پس اگر کفر ورزند به آن [آیلت قرآن] اینها [اهل مکه] پس به راستی گماردیم بر آن گروهی را که نیستند به آن کفر ورزندگان

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَيَهْدِيهِمْ أَقْتَدِهِ ۸۹ قُلْ
 آنان [=پیامبران] کسانی اند که هدایت [شان] کرد الله پس به هدایت آنان اقتدا کن بگو

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۹۰
 نمی خواهم از شما بر آن [پیام رسانی] هیچ مزدی را نیست آن مگر پندی برای جهانیان

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ
 و ارج نگذاشتند **الله را** سزوار ارجمندی اش آنگاه که گفتند فروفرستاده است **الله** بر هیچ آدمی چیزی را
 قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۚ
 بگو چه کسی فروفرستاد آن کتاب را که آورد آن را موسی روشنی و رهنمودی برای مردمان
 تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
 که قرار می دهید آن را کاغذهایی آشکاری کنید [بخشی از آن را و پنهان می کنید بسیاری را و آموزش داده شدید آنچه را که نمی دانستید
 أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ قُلْ **اللَّهُ** ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾
 شما و نه پدران تان بگو **الله** [آن را فروفرستاد] سپس بگذار آنان را تا در فرو رفتنشان [در پناه سرایی] بازی کنند ﴿٩١﴾
 وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ
 و این [قرآن] کتابی است که فروفرستادیم آن را برکت داده شده تصدیق کننده آنچه را که پیش از آن است و تا بیم دهی
 أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ
 اهل مکه را و کسانی را که در پیرامونش [ساکن اند] و کسانی که ایمان دارند به آخرت ایمان می آورند بدان [=قرآن]
 وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ
 و آنان بر نمازشان محافظت می کنند ﴿٩٢﴾ و کیست ستمکارتر از کسی که بربندد بر
اللَّهُ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ
الله دروغی را یا بگوید وحی شده است به من حال آنکه وحی نشده بدو هیچ چیزی و آن کس که گفت به زودی فرومی فرستم
 مِثْلَ مَا أَنزَلَ **اللَّهُ** وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
 مانند آنچه فروفرستاده است **الله** و اگر ببینی آنگاه که ستمکاران در سختی های مرگ اند
 وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ
 و فرشتگان گسترانندگان دستان خویش را [ومی گویند] بیرون کنید جان هایتان را [شگفت زده خواهی شد] امروز
 تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَىٰ **اللَّهُ** غَيْرَ الْحَقِّ
 کیفر داده می شوید به عذاب خواری به [سزای] آنچه که می گفتید بر **الله** به ناحق
 وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ
 و از آیات او تکبر می ورزیدید ﴿٩٣﴾ و به درستی که آمدید به نزد ما یک یک
 كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
 همان گونه که آفریدیم شما را نخستین بار و وا گذاشتید آنچه را که بخشیده بودیم به شما پس پشت های تان
 وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
 و نمی بینیم با شما شفاعتگران تان را آنان که می پنداشتید که همانا آنان در [کار] شما شریکان [ما] هستند
 لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾
 به درستی که گسسته شد [پیوند] میان شما و گم شد از شما آنچه [شریک الله] می پنداشتید ﴿٩٤﴾

إِنَّ اللَّهَ **فَالِقُ** **الْحَبِّ** **وَالنَّوَى** **يُخْرِجُ** **الْحَى** **مِنَ** **الْمَيِّتِ** **وَمُخْرِجُ**
 همانا **الله** شکافنده دانه و هسته است بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون آورنده

الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ **اللَّهُ** فَإِنِّي تَوَفَّكُونَ ۙ فَإِلْقُ الْإِصْبَاحِ
 مرده از زنده است این است **الله** پس از حق را به کجا برگردانده می شوید؟ شکافنده صبح است

وَجَعَلَ أَلِيلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ

و قرار داد شب را [برای] آرامش و خورشید و ماه را [معیار] شمارش این است اندازه گیری

الْغَرِيزِ الْعَلِيمِ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِنَهْتَدُوا
 آن پیروزمند دانا و اوست که قرار داد برای شما ستارگان را تا راه یابید

بِهَا فِي ظُلُمَاتٍ أَلْبَرَّ وَالْبَحْرُ قَدْ فَصَّلَنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
بدانها در تاریکی های خشکی و دریا به راستی که به تفصیل بیان کردیم آیات را برای گروهی که می دانند

وَهُوَ **الَّذِي** **أَنْشَأَكُمْ** **مِّنْ** **نَفْسٍ** **وَاحِدَةٍ** **فَمَسْتَقَرٌّ** **وَمُسْتَوْدَعٌ**
 و اوست که آفريد شما را از تنى يگانه پس [شمارا] قرارگاهى و سپردنگاهى است

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ **وَهُوَ** الَّذِي أَنْزَلَ

به راستی که به تفصیل بیان کردیم آیات را برای گروهی که می فهمند **و اوست** که فرود فرستاد

مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ

از آسمان آب را پس بیرون آوردیم با آن [آب] رویدنی هر چیز را پس بیرون آوردیم از آن

خَضْرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا
سبزه را که بیرون می آوریم از آن دانه ای برهم نشسته [=انبوه] و از خرما بُو از شکوفه آن

قِنَوَانُ دَانِيَّةٌ وَجَنَّتِ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونِ وَالرُّمَّانِ مُشْتَبِهًا

خوشه های نزدیک به هم و باغ از درختان انگور و زیتون و انار همسان

وَعَيْرِ مُتَشَبِهٍ^ق أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وناهمسان بنگرید به میوه آن چون بار دهد و [بنگرید به] رسیدن اش همانا در این

لَا يَتَّخِذُ الْبَيْتَ نَشَانًا ۚ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ

البیتہ نشانہ ہایی است برای گروہی کہ ایمان دارند ﴿٩٩﴾ و قرار دادند برای اللہ شریکانی جن ہارا حال آنکہ اللہ آفریدہ است آنان را

وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

و برساختند = بافتند و تراشیدند برای او پسران و دخترانی را به نادانی پاک و منزّه است او و برتر است از آنچه

يَصِفُونَ ۱۰۰ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وصف می کنند نو پدیدآورنده آسمان ها و زمین است چگونه باشد او را فرزندی

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

حال آنکه نبوده است برای او همسری؟ و آفریده هر چیزی را و او به هر چیزی داناست

ذَٰلِكُمْ **اللَّهُ** **رَبُّكُمْ** لَا إِلَهَ إِلَّا **هُوَ** خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
این است **الله** پروردگار شما نیست الهی جز او آفریننده هر چیزی است

فَاعْبُدُوهُ **وَهُوَ** عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ
پس بپرستید او را **و او** بر هر چیزی نگاهبان است ﴿١٠٢﴾ در نمی یابد او را

الْأَبْصَرُ **وَهُوَ** يَذْرُؤُ الْأَبْصَرَ **وَهُوَ** اللطيفُ الخبيرُ ﴿١٠٣﴾
چشم ها **و او** در می یابد چشم ها را **و اوست** باریک بین آگاه ﴿١٠٣﴾

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ **فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ** وَمَنْ عَمِيَ
به راستی آمد برای شما بینش هایی از [جنب] پروردگارتان پس هر کس بینا [دل] شد به سود خود اوست و هر که کور [دل] شد

فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ
پس به زیان اوست و نیستم من بر شما نگاهبان ﴿١٠٤﴾ و بدین سان گوناگون بیان می کنیم

الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾
آیات را و تا نگویند که [از دیگران] آموختهای و تا بیان کنیم آن را برای گروهی که می دانند ﴿١٠٥﴾

أَنْبِئْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** وَأَعْرِضْ عَنِ
پیروی کن آنچه را که وحی شده است به تو از [جنب] پروردگارت نیست الهی جز او و روی بگردان از

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ **اللَّهُ** مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
مشرکان ﴿١٠٦﴾ و اگر می خواست **الله** شرک نمی ورزیدند و نگمارده ایم تو را بر آنان

حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِرَءِيفٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ
نگاهبانی را و نیستی تو بر آنان برگمارده ﴿١٠٧﴾ و دشنام ندهید آنانی را که

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ **اللَّهُ** فَيَسُبُّوا **اللَّهُ** عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا
[مشرکان] می خوانند از غیر **الله** پس دشنام دهند **الله** را از روی ستم و بی دانشی بدین سان آراسته ایم

لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
برای هر امتی کردارشان را سپس به سوی پروردگارشان بازگشت شان است آنگاه خبر می دهد ایشان را به آنچه که

يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا **بِاللَّهِ** جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
می کردند ﴿١٠٨﴾ و سوگند خوردند **به الله** سخت ترین سوگندهای شان را که اگر بیاید برای آنان نشانه ای [معجزه ای]

لَيُؤْمِنَنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ **اللَّهُ** وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
هر آینه ایمان می آورند به آن بگو جز این نیست که نشانه ها نزد **الله است** و چه می فهماند شما را که آن [نشانه ها] چون

جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا
بیاید [باز هم] ایمان نمی آورند ﴿١٠٩﴾ و می گردانیم دل هایشان و دیدگانشان را چنانکه

لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾
ایمان نیاوردند به آن نخستین بار و وا می گذاریم شان در سرکشی شان تا سرگردان شوند ﴿١١٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ

و چه شده است شما را که نمی خورید از آنچه که یاد شده است نام **الله** بر آن درحالی که به تفصیل بیان کرده

لَكُمْ مِمَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ

برای شما چیزی را که حرام گردانیده است بر شما مگر آنچه ناچار شوید به [خوردن] آن و همانا بسیاری گمراه می کنند [دیگران را]

۱۱۱

بَاهْوَاءِیْهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

۱۱۱

با هوس هایشان بی هیچ دانشی همانا پروردگار تو خود داناتر است به تجاوز کاران

وَذَرُوا ظَهَرَ الْآثِمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْآثِمَ

و رها کنید گناه آشکار و پنهان آن را همانا کسانی که کسب می کنند گناه را

سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ

۱۲۰

به زودی کیفر خواهند شد به [سزای] آنچه مرتکب می شدند و مخورید از آنچه یاد نشده است

اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخِنَ إِلَى

نام **الله** بر آن و به راستی آن [خوردن] نافرمانی [از حکم الله] است و همانا شیطان ها القامی کنند به سوی

أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

[دل] دوستان شان تا چون و چرا کنند با شما و اگر فرمان برید آنان را همانا شما مشرکان اید

أَوْ مَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي

آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و قرار دادیم برای او نوری را که راه می رود با آن [در میان]

النَّاسِ كَمَن مِّثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ

مردم مانند کسی هست که حالتش [این است که] او در تاریکی هاست که نیست بیرون آینده از آن؟ بدین سان

زَيْنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا

آراسته شده است برای کافران آنچه می کردند و بدین سان قرار دادیم

فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرُ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا

در هر آبادی ای بزرگان گناهکارش را تا نیرنگ ورزند در آن و

يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ

نیرنگ نمی ورزند جز به خودشان و در نمی یابند و هنگامی که آید نزدشان

آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ

نشانه ای [معجزه ای] گویند ما هر گز ایمان نمی آوریم تا آنکه داده شود به ما همانند آنچه داده شده است به فرستادگان **الله**

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

داناتر است که کجا قرار دهد رسالتش را به زودی خواهد رسید به کسانی که گناه کردند

صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

خواری ای نزد **الله** و عذابی سخت به [سزای] آنکه نیرنگ می ورزیدند

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
 پس هر کس را که بخواهد **الله** که هدایتش کند می گشاید سینه او را برای پذیرش اسلام و هر کس را که بخواهد
 أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ
 که گمراهش کند می گرداند سینه او را تنگ فشرده و سخت گویی که بالا می رود
 فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 در آسمان بدین سان قرار می دهد **الله** پلیدی را بر کسانی که
 لَا يُؤْمِنُونَ ^(۱۲۵) وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
 ایمان نمی آورند ^(۱۲۵) و این راه پروردگار توست راست به راستی که روشن بیان کردیم
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُدْكِرُونَ ^(۱۲۶) هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 آیات را برای گروهی که پند می پذیرند ^(۱۲۶) برای آنان سرای سلامتی [= بهشت] است نزد پروردگارشان
 وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^(۱۲۷) وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا
 و او کارسازشان است به سبب آنچه که می کردند ^(۱۲۷) و روزی که گرد می آورد آنان را همگی
 يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
 [گوید] ای گروه پریان به راستی که [پیران] بسیار یافتید از آدمیان و خواهند گفت دوستانشان
 مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي
 از آدمیان **ای پروردگار ما** بهره مند شدند برخی از ما از برخی [دیگر] و رسیدیم به سرآمدمان که [آن را]
 أَجَلَتْ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ
 معین کرده بودی برای ما **الله** گوید آتش جایگاه شماست که ماندگارید در آن مگر آنچه بخواهد **الله** همانا
 رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ^(۱۲۸) وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعَضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
 پروردگار تو سنجیده کار داناست ^(۱۲۸) و بدین سان چیره می گردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی [دیگر]
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ^(۱۲۹) يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
 به [سزای] آنچه می کردند ^(۱۲۹) ای گروه پریان و آدمیان آیا نیامدند سوی شما
 رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
 پیامبرانی از خودتان که می خواندند بر شما آیات مرا و بیم می دادند شما را از دیدار
 يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 این روزتان؟ گویند گواهی می دهیم ما برضد خودمان و فریفت آنها را زندگی دنیا
 وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ^(۱۳۰) ذَلِكَ
 و گواهی دهند بر ضد خودشان که همانا آنان بودند کافران ^(۱۳۰) این [فرستادن پیامبران]
 أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ^(۱۳۱)
 برای آن است که نیست پروردگار تو نابود کننده آبادی ها به ستم درحالی که مردمش بی خبران [باشند] ^(۱۳۱)

وَلِكُلٍّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا
و برای هر یک پایه‌هایی است از آنچه که کرده‌اند و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه

يَعْمَلُونَ ^{۱۳۲} وَرَبُّكَ ^{۱۳۲} الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
می‌کنند و پروردگار تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر بخواهد

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
می‌برد شما را و جانشین می‌سازد پس از شما آنچه را بخواهد چنانکه

أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ ^{۱۳۳} إِنْ يَشَاءُ
پدید آورد شما را از نسل گروهی دیگر همانا آنچه

تُوعَدُونَ لَا تَأْتِيكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ^{۱۳۴} قُلْ يَتَقَوْمِ
وعدده داده می‌شوید آمدنی است و نیستید شما ناتوان کنندگان [الله] بگو ای قوم من

اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
عمل کنید بر روش و منش خودتان همانا من [نیز] عمل کننده‌ام پس به زودی خواهید دانست

مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
کیست که می‌باشد برای او فرجام آن سرای [آخرت] همانا رستگار نمی‌شوند ستمکاران

وَجَعَلُوا لِلَّهِ ^{۱۳۵} مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
و قرار دادند برای الله از آنچه پدید آورده از کشت و چارپایان دامی

نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا
بهره‌ای را آنگاه گفتند این برای الله است به گمان خودشان و این برای شریکان ماست

فَمَا كَانَ لَشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ
پس آنچه بود برای شریکان شان نمی‌رسد به الله

وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ
و آنچه بود برای الله پس آن می‌رسد به شریکان شان

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ^{۱۳۶} وَكَذَلِكَ زَيْنَ
بد است آنچه داوری می‌کنند و بدین سان آراسته‌اند

لِكثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
برای بسیاری از مشرکان کشتن فرزندان شان را

شُرَكَاءَهُمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
شریکانشان تا نابودشان کنند و تا مشتهه گردانند بر آنان دینشان را

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ^{۱۳۷} وَمَا يَفْتَرُونَ
و اگر می‌خواست الله نمی‌کردند آن را پس واگذار آنان را با آنچه [دروغ] برمی‌بافند

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرَّتْ حَجَرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
و گفتند اینها دامها و کشت [های] است که ممنوع [از تصرف] اند نمی خورد آنها را مگر کسانی که

نَشَاءُ بِرَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
ما بخواهیم [این گفتار] به پندار آنهاست و چهارپایانی که حرام شده است [سوار شدن بر] پشت های آنها و چهارپایانی که یاد نمی کنند

أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفْتَرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
[هنگام ذبح] نام الله را بر آنها از روی بهتان بر او به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را به سزای آن [دروغی]

يَفْتَرُونَ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
که بر می بافتند و گفتند آنچه در شکم این دامها است

خَالِصَةً لِّذِكْرُنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
ویژه [حلال] است برای مردان ما و حرام است بر زنان ما و اگر باشد

مَيِّتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ
مرده ای پس همه در [خوردن] آن شریکان اند به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را [بدین] وصفشان همانا او

حَكِيمٌ عَلِيمٌ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سنجیده کار داناست به راستی که زیان کردند کسانی که کشتند فرزندان شان را

سَفَهَا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفْتَرَاءً عَلَى اللَّهِ
از روی بی خردی و بی دانشی و حرام گردانیدند آنچه را که روزی داد آنان را الله از روی بهتان بر الله

قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ وَهُوَ الَّذِي
به راستی که گمراه شدند و نبودند هدایت یافتگان و اوست که

أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالزَّرْعَ
پدید آورد باغ های با داربست ها و بدون داربست ها و درختان خرما و کشتزار را

مُخْتَلِفًا أَكَلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ
که گوناگون اند خوردنی آن و زیتون و انار را همگون و نا همگون

كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
بخورید از میوه آن آنگاه که میوه دهد و بدهید حق آن را روز

حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
درو کردنش و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را

وَمِنْ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
و [آفرید] از دامها بارکش و پشم دار [= غیر بارکش] بخورید از آنچه روزی داد به شما

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
الله و پیروی مکنید گام های شیطان را همانا او برای شما دشمنی آشکار است

ثَمَنِيَّةٌ أَزْوَاجٌ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ
[از دامها بیافرید] هشت تا [نر و ماده] را از گوسفندان دو [نر و ماده] را و از بزها دو [نر و ماده] را

قُلْ ءَآلَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ آمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
بگو آیا آن دو نر را حرام کرده است [الله] یا آن دو ماده را؟ یا آنچه را که دربر گرفته است بر آن

أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
بچه‌دان‌های دو ماده؟ خبر دهید مرا به دانشی [که دارید] اگر هستید راستگویان

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَآلَ الذَّكَرَيْنِ
و [آفرید] از شتران دو [نر و ماده] را و از گاوان دو [نر و ماده] را بگو آیا دو نر را

حَرَّمَ آمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
حرام کرده است یا دو ماده را؟ یا آنچه را که دربر گرفته است بر آن رَحِم‌های دو ماده؟

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَن
آیا بودید شما حاضران آنگاه که سفارش کرد شما را **الله** به این؟ پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
ستمکارتر از کسی که بر بربند بر **الله** دروغی را تا گمراه کند مردمان را بی هیچ

عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ لَا أَجِدُ
دانشی همانا **الله** هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را بگو نمی‌یابم

فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَن يَكُونَ
در آنچه وحی شده است به سوی من حرام شده‌ای بر خورنده‌ای که می‌خورد آن را مگر آنکه باشد

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
مرداری یا خون ریخته‌ای یا گوشت خوکی پس همانا آن پلید است یا

فَسَقَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
[آن حیوانی که برای فحیح] به نافرمانی نناقله شده برای غیر **الله** به آن پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشت حرام] نه خواهان باشد و نه از حد گذرنده پس همانا

رَبِّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
پروردگار تو بسی آمرزنده مهربان است و بر کسانی که یهودی شدند حرام کردیم

كُلِّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
هر [جانور] ناخن داری را از گاوان و گوسفندان حرام کردیم بر آنان

شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ
پیه‌های آن دو [صنف] را مگر آنچه برداشته است پشت‌های آن دو یا روده‌ها یا آنچه

اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُم بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ
آمیخته باشد به استخوانی بدین سان کیفر دادیم آنان را به سزای سرکشی شان و همانا ما راستگویانیم

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ **رَبُّكُمْ** پروردگار شما **دُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ** دارای رحمتی گسترده است و بازگردانده نمی شود

بِأَسْهٍ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ گناهکاران **سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا** کفار او از گروه

لَوْ شَاءَ **اللَّهُ** اگر می خواست **اللَّهُ** شرک نمی ورزیدیم ما و نه پدرانمان و حرام نمی کردیم چیزی را

كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَاسَنَا اینچنین تکذیب کردند کسانی که پیش از آنان بودند تا آنکه چشیدند کفر ما را

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا بگو آیا نزدتان از دانشی هست تا بیرون آرید آن را برای ما؟ پیروی نمی کنید مگر

الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ **قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ** گمان را و نیستید شما جز آنکه به دروغ و تخمین سخن می گوئید **قُلْ** بگو پس از آن **اللَّهُ** است دلیل رسا

فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ **قُلْ** پس اگر می خواست البته راهبری می کرد همه شما را **قُلْ** بگو شاهدان را **اللَّهُ** آنانی که

يَشْهَدُونَ أَنْ **اللَّهُ** یشهدون همانا **اللَّهُ** حرام کرده است این را پس اگر گواهی دهند پس تو گواهی مده

مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ با آنان و پیروی مکن از هوس های کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و کسانی که

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ **يَعْدِلُونَ** ایمان نمی آورند به آخرت و آنان **بِرَبِّهِمْ** با پروردگارشان [غیر الله را] برابر می نهند **قُلْ** بگو

تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِءِ بیایید تا بخوانم آنچه را که حرام کرده است پروردگارتان بر شما اینکه شرک موزید به او

شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ چیزی را و به پدر و مادر نیکی [کنید] و مکشید فرزندانان را از

إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ [ترس] تنگدستی ما روزی می دهیم شما و آنان را و نزدیک مشوید به کارهای زشت

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي آنچه آشکار باشد از آن و آنچه پنهان باشد و مکشید کسی را که

حَرَّمَ **اللَّهُ** حرام کرده است **إِلَّا بِالْحَقِّ** مگر به حق این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما خرد بورزید **قُلْ** **لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ** **قُلْ**

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به شیوه‌ای که آن نیکوتر است تا آنکه برسد به رشد خویش

وَأَوْفُوا بِالْكَيلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
و به تمامی بدهید پیمانه و ترازو را به عدالت تکلیف نمی‌کنیم هیچ کس را مگر

وَسَعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
به اندازه‌ی توانش و چون سخن گوید پس عدالت بورزید [در سخن] و اگرچه باشد خویشاوند و به پیمان

اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
اللَّهُ وفا کنید این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما پند بپذیرید

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
و همانا این است راه من در حالی که راست است پس پیروی کنید آن را و پیروی نکنید راه‌های دیگر را

فَفَرَّقَ بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
که جدا گرداند شما را از راه او این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما

تَتَّقُونَ ۝۱۵۳ ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
پرهیزکاری کنید سپس دادیم به موسی کتاب [تورات] را برای تمام کردن [نعمت] بر کسی که

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
نیکویی کرده است و بیانگر است برای هر چیزی و هدایت و رحمتی است باشد که آنان به دیدار

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝۱۵۴ وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
پروردگارشان ایمان آورند ۝۱۵۴ و این [قرآن] کتابی است که فرو فرستادیم آن را پربرکت است پس پیروی کنید آن را

وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۱۵۵ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ
و پرهیزکاری کنید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ۝۱۵۵ اینکه [مبادا] بگویید جز این نیست که فرو فرستاده شده است کتاب

عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ
بر دو گروه پیش از ما و همانا بودیم ما از خواندن آنان بی‌خبران

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
یا اینکه [مبادا] بگویید اگر همانا ما فرو فرستاده می‌شد بر ما کتاب هر آینه ما می‌بودیم راه‌یافته‌تر از آنان

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
پس به راستی که آمد برای شما دلیلی روشن از [جانب] پروردگارتان و هدایت و بخشایشی پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
ستمکارتر از کسی که دروغ انگارد آیات **الله** را و روی گرداند از آن؟ به زودی کیفر می‌دهیم به کسانی که

يَصْدِفُونَ عَنَّا آيَاتِنَا سَوْءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصْدِفُونَ
روی می‌گردانند از آیات ما بدترین عذاب را به سزای آنکه روی می‌گردانند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
 آیا انتظار دارند جز اینکه بیایند نزدشان فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
 برخی از نشانه های پروردگار تو؟ روزی که بیاید برخی از نشانه های پروردگار تو سود ندهد هیچ کسی را ایمان او
لَمْ تَكُنْ ءَامِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظِرُوا
 که ایمان نیاورده باشد پیش از آن یا به دست نیاورده باشد در ایمانش هیچ [عمل] خیری را بگو انتظار بکشید
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿۱۵۸﴾ **إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ**
 همانا ما [نیز] منتظران ایم ﴿۱۵۸﴾ همانا کسانی که پراکنده ساختند دین خود را و شدند گروه گروه نیستی تو
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 از آنان در چیزی [تورا با آنها کاری نیست] جز این نیست که کارشان با الله است آنگاه خبر می دهد آنان را به آنچه می کردند
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 هر که آورد کاری نیک را پس برای اوست ده چندان آن و هر که آورد بدی
فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۰﴾ **قُلْ إِنِّي هَدَيْتُكُمْ**
 پس سزا داده نخواهد شد جز همانند آن و آنان ستم نخواهند دید ﴿۱۶۰﴾ بگو همانا من هدایت کردم را پروردگارم
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ
 به راهی راست دینی درست آیین ابراهیم که حق گرای بود و نبود از
الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۶۱﴾ **قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ**
 مشرکان ﴿۱۶۱﴾ بگو همانا نماز من و عبادت من [قربانی من] و زندگانی من و مرگ من تنها برای الله است
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۲﴾ **لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ**
 پروردگار جهانیان ﴿۱۶۲﴾ نیست شریکی برای او و به این فرمان یافته ام و من نخستین مسلمانانم
قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 ﴿۱۶۳﴾ بگو آیا جز الله جویم پروردگاری حال آنکه اوست پروردگار هر چیزی و نمی کند هیچ
نَفْسٍ إِلَّا عَلَىهَا وَلَا نُزْرُ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
 کس [کار بدی] مگر بر ضرر خودش و بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را باز به سوی پروردگارتان بازگشت شماست
فِيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۱۶۴﴾ **وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ**
 پس خبر می دهد شما را به آنچه که در آن اختلاف می کردید ﴿۱۶۴﴾ و او کسی است که قرار داد شما را
خَلَقَ الْأَرْضَ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
 جانشینان [در] زمین و بالا برد برخی تان را بالای برخی دیگر به پایه هایی تا بیازماید شما را
فِي مَا ءَاتَاكُمْ ﴿۱۶۵﴾ **إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ**
 در آنچه داده است به شما همانا پروردگار تو زود کیفر است و همانا او بسی آمرزنده مهربان است ﴿۱۶۵﴾

ترتیبها
۷

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

آیاتها
۲۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَصَّ ۱ كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
الف، لام، میم، صاد ۱ [این] کتابی است که فرو فرستاده شده به سوی تو پس نباشد در سینه ات تنگی ای از آن

لُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۲ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم
تا بیم دهی بدان و پندی باشد برای مؤمنان ۲ پیروی کنید آنچه را که فرو فرستاده شده است به سوی شما

مِّن رَّبِّكُمْ ۳ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۴ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۵
[از جانب] پروردگارتان ۳ و پیروی نکنید جز او ۴ دوستانی [دیگر] را اندکی ۵ پند می پذیرید

وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ
و بسا آبادی ای که نابود کردیم [مردم] آن را که آمد به سوی آن کیفرمان شبانگاه یا [هنگامی که] آنان خوابیدگان به نیمروز بودند

۴ فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
پس نبود درخواستشان چون آمد به سوی شان عذاب ما ۴ آنکه گفتند همانا ما بودیم

ظَالِمِينَ ۵ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
ستمکاران ۵ پس هر آینه می پرسیم از کسانی که فرستاده شده است به سوی شان [مردمان] و هر آینه می پرسیم

الْمُرْسَلِينَ ۶ فَلَنَقْصُصَنَّ عَلَيْهِمْ مَا كُنَّا غَائِبِينَ ۷
از فرستادگان [پیامبران] ۶ پس بی گمان، بازگو خواهیم کرد بر آنها [احوالشان را] به دانشی و نبودیم ما غایبان [از آنان و کردارهایشان] ۷

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۸ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۹ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
و سنجش [اعمال] در آن روز حق است پس هر کس سنگین باشد ۸ کفه های [اعمال] او ۹ پس آنان خود

الْمُفْلِحُونَ ۸ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۹ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
رستگاران اند ۸ و هر کس سبک باشد ۹ کفه های [اعمال] او ۹ پس آنان کسانی اند که زیان زدند

أَنفُسَهُمْ ۱۰ يَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۱۱ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
به خودشان به سبب آنچه ۱۰ به آیات ما ۱۱ ستم می کردند و به درستی که ۱۰ جای دادیم شما را

فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً ۱۲ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۱۳
در زمین قرار دادیم ۱۲ برایتان در آن اسباب زندگانی اندکی ۱۳ شکر می کنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
و به درستی که آفریدیم شما را سپس چهره نگاری کردیم شما را سپس گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِآدَمَ ۱۴ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۱۵ لَّمْ يَكُنْ مِّنَ السَّاجِدِينَ ۱۶
برای آدم پس [همه] سجده کردند مگر ابلیس ۱۵ که نبود از سجده کنندگان ۱۶

- قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ
گفت [الله] چه چیزی بازداشت تو را که سجده نکنی آنگاه که فرمان دادم به تو؟ گفت من بهترم از او آفریده‌ای مرا از آتش
- وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ۝۱۲ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
و آفریده‌ای او را از گل ۱۲ گفت [الله] پس فرود آی از آن پس لایق نیست تو را که کبر ورزی
- فِيهَا فَأَخْرَجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۝۱۳ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعُثُونَ
در آن پس بیرون شو همانا تو از خوارشدگانی ۱۳ گفت [ابلیس] مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته می‌شوند
- ۝۱۴ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝۱۵ قَالَ فِيمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
۱۴ گفت [الله] همانا تو از مهلت یافتگانی ۱۵ گفت [ابلیس] پس به سبب آنکه مرا گمراه کردی البته می‌نشینم برای [اکمین] آنان
- صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝۱۶ ثُمَّ لَا تَجِدُنِي إِلَّا تَنِيَّهُمْ ۝۱۷ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
در راه راست تو ۱۶ باز البته خواهم آمد به سوی شان از پیش روی شان و از پشت سر شان
- وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۝۱۷ قَالَ
و از [جنب] راست آنان و از [جنب] چپ آنان و نمی‌یابی بیشترشان را سپاسگزاران ۱۷ گفت
- أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا لِّمَنِ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
بیرون رو از آن نکوهیده و رانده شده همانا هر که پیروی کند تو را از آنان هر آینه پر خواهم کرد دوزخ را از شما
- أَجْمَعِينَ ۝۱۸ وَيَتَكَادَمُ أَصْكَرُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكَلَا مِنْ حَيْثُ
همگی ۱۸ و ای آدم ساکن شو تو و همسرت در بهشت پس بخورید از هر جا
- سِتَّمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝۱۹ فَوَسَّوَسَ
که خواهید و نزدیک مشوید به این درخت که می‌شوید از ستمکاران ۱۹ پس وسوسه کرد
- لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ
آن دو را شیطان تا آشکار گرداند برای شان آنچه پوشیده بود از [نظر] آنان از شرم گاه هایشان و گفت
- مَا نَهَنُكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا
باز نداشته است شما را پروردگارتان از این درخت مگر آنکه [مبادا] شوید دو فرشته یا شوید
- مِنَ الْخَالِدِينَ ۝۲۰ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَلنَّاصِحِ ۝۲۱
از ماندگاران ۲۰ و سوگند خورد برای آن دو که همانا من برایتان البته از خیرخواهانم ۲۱
- فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا
پس فرولغزاند آن دو را به فریبی پس چون چشیدند آن درخت را آشکار شد برایشان شرم گاه هایشان و شروع کردند [به آنکه]
- يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا ۝۲۲ أَلَمْ أَنْهَكُمَا
می چسپانیدند بر خودشان از برگ [های] بهشت و ندا کرد آن دو را پروردگارشان آیا باز نداشته بودم شما را
- عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝۲۳
از آن درخت و نگفته بودم به شما که همانا شیطان برایتان دشمنی آشکار است؟ ۲۳

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم بر خودمان و اگر نیامرزی ما را و نبخشایی ما را البته خواهیم بود از

الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي زِينَتِكُمْ

زیانکاران گفت [الله] فرود آید [به زمین درحالی که] برخی تان برای برخی [دیگر] دشمن خواهد بود و برای شماست در

الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

زمین قرارگاه و برخورداری تا مدتی گفت در آن زندگی می کنید و در آن

تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيٰ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا

می میرید و از آن بیرون آورده می شوید ای فرزندان آدم به راستی که فروفرستادیم بر شما لباسی را که

يُؤَرِّى سَوَآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ الْتَقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ

پوشاند شرمگاه هایتان را و نیز فروفرستادیم [زینتی را] و لباس پرهیزکاری آن از همه بهتر است این از

ءَايَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيٰ آدَمَ لَا يَفْنَيْكُمْ

نشانه های الله است باشد که آنان پند پذیرند ای فرزندان آدم نفیرید شما را

الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا

شیطان چنانکه بیرون آورد پدر و مادران را از بهشت درحالی که برمی کند از آنها لباسشان را

لِيُرِيَهُمَا سَوَآتِهِمَا إِنَّهُ يَرِنُكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

تا بنماید به آنان شرمگاه هایشان را همانا می بیند شما را او [شیطان] و گروهش از جایی که نمی بینید آنان را

إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا

همانا ما قرار دادیم شیطان ها را دوستانی برای کسانی که ایمان نمی آورند و چون بکنند

فَحِشَّةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ

کار زشتی را گویند یافته ایم بر آن [کار] پدران مان را و الله فرمان داده است ما را به آن بگو همانا الله

لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ

فرمان نمی دهد به کار زشت آیا می گوید بر الله چیزی را که نمی دانید؟ بگو

أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ

فرمان داده پروردگار من به عدالت و راست دارید روی هایتان را به هنگام هر نماز و نمازگاهی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا

و بخوانید او را درحالی که خالص کنندگان اید برای او دین را چنانکه آفریدتان بازخواهید گشت گروهی را

هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ

هدایت کرد و گروهی سزاوار شد بر آنان گمراهی همانا آنان گرفتند شیطان ها را

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

دوستانی به جای الله و می پندارند که راه یافتگانند

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوْا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا
ای فرزندان آدم برگزید زیورتان را نزد هر نماز و نمازگاهی و بخورید و بیاشامید

وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را ﴿۳۱﴾ بگو چه کسی حرام کرده است زیور الله را

الَّتِيْ اَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوا
آن را که پدید آورده است برای بندگان و پاکیزه های دلپذیر از روزی را؟ بگو که آن برای کسانی است که ایمان آورده اند

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيٰتِ
در زندگانی دنیا ویژه [آن] است در روز رستاخیز بدین سان به تفصیل بیان می کنیم آیات را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۲﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رِبٰی اَلْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
برای گروهی که می دانند ﴿۳۲﴾ بگو جز این نیست که حرام گردانیده است پروردگار من کارهای زشت را آنچه آشکار باشد از آن و آنچه

بَطْنٌ وَّالْاِثْمُ وَالْبَغْيُ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تَشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
پنهان باشد و گناه را و ستم و سرکشی ناحق را و آنکه شریک بگردانید برای الله چیزی را که فروفرستاده است بدان

سُلٰطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا نَعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ
دلیلی را و آنکه بگویند بر الله چیزی را که نمی دانید ﴿۳۳﴾ و برای هر گروهی مدتی است

فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۴﴾
پس چون فرارسد مدت آنان نه درنگ کنند لحظه ای و نه [هم] پیشی گیرند ﴿۳۴﴾

يَبْنِيْ عَادَمَ اِمَّا يَاتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقْضُوْنَ عَلَيْكُمْ ءَايٰتِيْ فَمَنْ
ای فرزندان آدم اگر بیایند نزد شما پیامبرانی از خودتان که بخوانند بر شما آیات مرا پس هر که

اَتَّقٰی وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِيْنَ
پرهیزکاری کند و اصلاح نماید پس نه ترسی است بر آنان و نه [هم] آنان اندوهگین شوند ﴿۳۵﴾ و کسانی که

كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
دروغ انگاشتند آیات ما را تکبر کردند از [پذیرش] آن آنان همدان آتش اند آنها

فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۶﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ اَفْتَرٰی عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
در آن ماندگاران اند ﴿۳۶﴾ پس کیست ستمکارتر از کسی که بر بندد بر الله دروغی را یا دروغ انگارد

بِآيٰتِهٖۙ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ حَتّٰی اِذَا جَآءَهُمْ
آیاتش را؟ آنان خواهد رسید به ایشان بهره شان از آن کتاب [سرنوشت] تا آنگاه که آیند نزدشان

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنَ دُوْنِ اللّٰهِ
فرستادگان ما که بستانند [جان] آنان را گویند کجاست آنچه می خواندید غیر از الله؟

قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۳۷﴾
گویند ناپدید شدید از ما و گواهی دهند بر ضد خودشان که همانا آنان بودند کافران ﴿۳۷﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
 گوید [الله] در آید در [میان] امت‌هایی که گذشته‌اند پیش از شما از جن و انس

فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا
 در آتش [دوزخ] هرگاه که در آید امتی لعنت کند همانندش را تا هنگامی که به هم رسند در آن

جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِبْهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَتَاتِهِمْ
 همگی گوید پسینشان درباره پیشیشان [ای] پروردگار ما اینان گمراه کردند ما را پس بده به آنان

عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا نَعْلَمُونَ
 عذاب دوچندان از آتش [دوزخ] گوید [الله] برای هر یکی دو چندان است ولی نمی دانید

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأَخْرِبْهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 و گوید پیشیشان به پسینشان پس نیست برایتان بر ما هیچ برتری‌ای

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا
 پس بچشید عذاب را به سزای آنچه انجام می دادید همانا کسانی که دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحْ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
 آیات ما را و تکبر ورزیدند از پذیرش آن گشوده نمی شود برای آنان درهای آسمان و در نیابند

الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 به بهشت تا آنگاه که در آید شتر در سوراخ سوزن [محال است] و این چنین کیفر می دهیم

الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقَهُمْ غَوَاشٍ
 بزهکاران را برای آنان از دوزخ بستری مه‌آلود و از بالای آنان پوشش‌هایی است

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ وَالدِّينَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا
 و بدین سان کیفر می دهیم ستمکاران را و کسانی که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 کارهای شایسته تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر به اندازه توانش آنان یاران

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ
 بهشت اند آنان در آن جاویدان اند و برمی‌کنیم آنچه در سینه هایشان است هر کینه‌ای را

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
 روان است از زیرشان جویبارها و گویند سپاس از آن [خدا] که راه نمود ما را به سوی این [پلش]

وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ
 و هرگز راه نمی یافتیم اگر راه ننموده بود ما را [خدا] به درستی که آوردند فرستادگان پروردگارمان حق را

وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ
 و ندا داده شوند که این بهشت است که به میراث یافته‌اید آن را به پاس آنچه می‌کردید

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا

و ندا کنند یاران بهشت یاران آتش [دوزخ] را که به راستی ما یافتیم آنچه را که وعده داده بود به ما پروردگار ما راست [و درست]

فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن

پس آیا یافتید شما [نیز] آنچه را که وعده داده بود پروردگارتان راست [و درست]؟ گویند آری پس آواز دهد آواز دهنده ای در میان آنان که

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا

لعنت الله بر ستمکاران ﴿۴۴﴾ [همان] کسانی که [مردم را] باز می دارند از راه الله و می خواهند آن راه را

عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ

کج و آنان به آخرت کافران اند ﴿۴۵﴾ و میان آن دو [بهشت و دوزخ] پرده ای است و بر اعراف

رِجَالٌ يَرَوْنَهُمْ كَلَّا يُسْمِنُهُمْ وَيُنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ

مردانی هستند که بازمی شناسند همه را به علامتشان و ندا کنند [اهل اعراف] یاران بهشت را که سلام باد بر شما

لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ

درحالی که هنوز درنیاورده اند [در بهشت] ولی آنان امید می دارند ﴿۴۶﴾ و چون گردانده شود دیدگانشان به سوی

أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ

همدما آتش [دوزخ] گویند ای پروردگار ما قرار مده ما را با گروه ستمکاران ﴿۴۷﴾ و ندا کنند یاران

الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَرَوْنَهُمْ يُسْمِنُهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ

اعراف مردانی را که باز می شناسند آنان را به علامتشان گویند به کارتان نیامد جمعیت شما

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ

و آنچه تکبر می کردید ﴿۴۸﴾ آیا اینان [بهشتیان] کسانی اند که قسم می خوردید که نمی رساند به آنان

اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

الله بخشایشی؟ در آید [ای بهشتیان] به بهشت نه ترسی است بر شما و نه [هم] شما اندوهگین می شوید

﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن أَفِيضُوا عَلَيْنَا

﴿۴۹﴾ و ندا کنند همدما آتش [دوزخ] همدما بهشت را که فروریزید بر ما

مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَا هَدَىٰ إِلَىٰ

از آب یا از آنچه روزی تان کرده است الله گویند همانا الله حرام کرده است هر دو را بر

الْكُفْرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا

کافران ﴿۵۰﴾ [همان] کسانی که گرفته اند دین شان را به سرگرمی و بازی

وَعَرَّتْهُمْ غَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا

و فریفت آنها را و فریفت آنها را دنیا پس امروز از یاد می بریم آن ها را چنانکه از یاد بردند

لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِعَائِنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي

دیدار این روزشان را و اینکه و انکار می کردند ﴿۵۱﴾

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

و به درستی که آوردیم برای شان کتابی را که به تفصیل بیان کردیم آن را از روی دانشی تا هدایت و بخشایشی [باشد] برای گروهی که

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ ﴿٥٣﴾ اِيْمَانٌ مِّمَّ آوَرْنَا

ایمان می آورند آیا انتظار دارند جز سرانجام آن را؟ روزی که فرا رسد سرانجام آن گویند

الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَيْنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا

کسانی که فراموش کرده بودند آن را از پیش به راستی که آورده اند فرستادگان پروردگار ما حق را پس آیا برای ما

مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

شفیعیانی هست تا شفاعت کنند برای ما یا بازگردانده شویم [به دنیا] آنگاه کنیم جز آنچه که می کردیم؟

قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٤﴾

به راستی که زیان زدند به خودشان و گم شد از آنان آنچه به دروغ می ساختند

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

همانا پروردگار شما الله است آن [ذاتی] که آفریده آسمانها و زمین را در شش

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا

روز سپس استیلا یافت بر عرش می پوشاند شب را به روز که می جوید آن را شتابان

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ

و [آفرید] خورشید و ماه و ستارگان را درحالی که رام شده گان اند به فرمان او آگاه باشید که تنها برای اوست آفریدن

وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا

و فرمان پر برکت است الله پروردگار جهانیان بخوانید پروردگارتان را به زاری

و خَفِيَّةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي

و نهانی همانا او دوست ندارد از اندازه درگذرنده گان را و فساد نکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ

زمین پس از اصلاح آن و بخوانید او را با بیم و امید همانا رحمت

اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ

الله نزدیک است از نیکوکاران و اوست آنکه می فرستد

الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا

بادها را مژده دهنده پیش از رحمتش [باران] تا آنگاه که بردارد [آن بادها] ابری

ثِقَالًا سَقَّنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

گرانبار را برانیم آن را به سوی سرزمینی مرده آنگاه فروفرستیم در آن آب را پس بیرون آریم با آن [آب] از همه

الشَّجَرِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

میوه ها این چنین بیرون آریم مردگان را باشد که شما پند پذیرید

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ
 و سرزمین پاکیزه بیرون آید رستنی او به فرمان پروردگارش و آن [زمینی] که پلید است بیرون نیاید [گیاه او]

إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكِ نَصَرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ
 جز اندکی بدین سان گوناگون بیان می کنیم آیات را برای گروهی که سپاس می گزارند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 به درستی که فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما

مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 هیچ الهی جز او همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قَالَ
 گفتند مهتران از قوم او همانا می بینیم تو را در گمراهی آشکاری گفت

يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 ای قوم من نیست مرا هیچ گمراهی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
 می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی می کنم برای شما و می دانم [سوی] الله

مَا لَا نَعْلَمُونَ أَوْعَجَبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى
 آنچه نمی دانید آیا شگفتی کردید که آمد برای شما پندی از [جانب] پروردگارتان بر [زبان]

رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ فَكَذَّبُوهُ
 مردی از شما تا بیم دهد شما را و تا پرهیزکاری کنید و باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید؟ پس دروغگو شمردند او را

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
 آنگاه نجات دادیم او را و کسانی را که با او در کشتی بودند و غرق کردیم کسانی را که دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ
 آیات ما را همانا آنان بودند گروهی کوران و [فرستادیم] به سوی عاد برادرشان

هُودًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
 هود را گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پروا نمی کنید؟

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَكَ فِي
 گفتند مهتران [همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او همانا می بینم تو را در

سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ قَالَ يَتَقَوْمِ
 بی خردی ای و همانا ما می پنداریم تو را از دروغ گویان گفت ای قوم من

لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 نیست مرا هیچ بی خردی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْعَجِبْتُمْ

می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و من برای شما خیرخواهی امین ام آیا شگفتی کردید

أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ أَنْ يَأْتِيَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ ﴿٦٩﴾

که آمد برای شما پندی از جانب پروردگارتان بر زبان مردی از شما تا بیم دهد شما را؟

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَافْرَدَكُمْ

و به یاد آورید آنگاه که قرارداد شما را جانشینان از پس قوم نوح و افزود شما را

فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَادْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

در آفرینش نیرومندی پس یاد کنید نعمت های الله را باشد که شما رستگار شوید

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبُدَ اللَّهَ وَنَذَرَ مَا كَانَ

گفتند آیا آمده ای نزد ما تا بپرستیم الله را به یگانگی و فروگذاریم آنچه را که

يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا فَأَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

می پرستیدند پدران ما؟ پس بیاور برای ما آنچه وعده می دهی ما را اگر هستی از راست گویان

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ

گفت به راستی که فروامد بر شما از جانب پروردگارتان پلیدی عذاب و خشمی

أَتَجِدُلُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيئْتُهُمْ أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ

آیا می ستیزید با من در باره نام هایی که نام نهادید آنها را شما و پدران تان

مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ

نفرستاده است الله بر آن هیچ دلیلی را پس انتظار کشید همانا من [نیز] با شما از

الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا

منتظرانم پس نجات دادیم او را و کسانی را که با او بودند به رحمتی از جانب خودمان

وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَعَايِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

و بریدیم ریشه کسانی را که دروغ انگاشتند آیات ما را و نبودند مؤمنان

وَالِإِيَّائِي ثُمَّ دَخَلَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

و [فرستادیم] به سوی ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم من بپرستید الله را

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی از جانب

رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَذَرْوَهَا تَأْكُلْ

پروردگارتان این ماده شتر الله است که برای شما نشانه ای است پس بگذاریدش که بچرد

فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٧٣﴾

در زمین الله و نرسانید به او هیچ گزنده ای را در آن صورت خواهد گرفت شما را عذابی دردناک

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
و به یاد آورید آنگاه که قرار داد شما را جانشینان پس از عاد و جای داد شما را

فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
در زمین می سازید از دشت های آن کاخ هایی و می تراشید

الْجِبَالِ يَتَوَتَّأِ فَاذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
کوه ها را [برای] خانه هایی پس یاد کنید نعمت های الله را و تباہی مکنید در زمین

مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
تبهکارانه گفتند مهتران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از

قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
قوم او به کسانی که ناتوان شمرده شدند به [همان] کسانی که ایمان آورده بودند از آنان آیا می دانید

أَنْتَ صَالِحًا مَرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
که همانا صالح فرستاده ای است از [جانب] پروردگارش؟ گفتند همانا ما بدانچه فرستاده شده است بدان

مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
مؤمنان ایم گفتند کسانی که سرکشی کرده بودند همانا ما به آنچه

ءَامَنْتُمْ بِهِ كَفَرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
ایمان آوردید شما بدان کافرانیم پس پی کردند ماده شتر را و سر برتافتند از

أَمْرِ رَبِّهِمْ قَالُوا يَصْلِحْ أَتَيْنَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ
فرمان پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی ما را اگر هستی از

الرَّسُلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
فرستادگان پس بگرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان

جَنَّتَيْنِ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
به زانو افتادگان پس روی گردانید [صالح] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که رسانیدم به شما

رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحَ
پیام پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما ولی دوست نمی دارید خیرخواهان را

﴿٧٩﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
و [فرستادیم] لوط را آنگاه که گفت به قومش آیا می کنید آن کار زشت را که پیش از شما نکرده است

بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّا نَكُفِّرُ عَنْكَ
آن را هیچ کس از جهانیان؟ همانا شما می روید به سراغ مردان

شَهْوَةٍ مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾
از روی شهوت به جای زنان بلکه شما گروهی اسراف کنندگان اید

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ

و نبود پاسخ قومش جز آنکه بیرون کنید آنان را از

قَرِيبَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْظَهُرُونَ ۝۸۲

آبادی تان که همانا آنان مردمی اند که پاکی می ورزند

إِلَّا أَمْرَاتُهُ كَانَتْ مِنْ أَلْغَرِينَ ۝۸۳

مگر زنش را که بود از ماندگاران

مَطَرًا ۝۸۴ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝۸۵

بارانی [از سنگ] پس بنگر که چگونه بود سرانجام بزهکاران

وَالِإِلَى مَدِينٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۝۸۶ قَالَ يَبْقُومُ ۝۸۷

و [فرستادیم] به سوی مدین برادرشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۝۸۸ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ

نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی [از جانب]

رَبِّكُمْ ۝۸۹ فَأَوْفُوا ۝۹۰ أَلْكَيلَ ۝۹۱ وَالْمِيزَانَ ۝۹۲ وَلَا تَبْخُسُوا ۝۹۳

پروردگارتان پس به تمامی بدهید پیمانه و ترازو را و کم مدهید

النَّاسِ ۝۹۴ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا ۝۹۵ فِي الْأَرْضِ ۝۹۶

به مردم چیزهای شان را و فساد مکنید در زمین پس از

إِصْلَاحِهَا ۝۹۷ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۹۸

اصلاح آن این بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان

وَلَا تَقْعُدُوا ۝۹۹ بِكُلِّ صِرَاطٍ تَعِدُونَ ۝۱۰۰ وَتَصُدُّونَ ۝۱۰۱

و منشینید به هر راهی که بترسانید و بازدارید

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۝۱۰۲ مَنْ أَمَنَ بِهِ ۝۱۰۳ وَتَبْعُونَهَا ۝۱۰۴

از راه الله کسی را که ایمان آورده است به او و می خواهید آن را کج

وَأَذْكُرُوا ۝۱۰۵ إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا ۝۱۰۶ فَكَثَّرَكُمُ ۝۱۰۷ وَأَنْظُرُوا ۝۱۰۸

و به یاد آورید آنگاه که بودید اندک پس بسیار گردانید شما را و بنگرید

كَيْفَ كَانَتْ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۰۹ وَإِنْ كَانَتْ طَائِفَةٌ ۝۱۱۰

که چگونه بود سرانجام فسادگران و اگر هست گروهی

مِّنْكُمْ ءَامَنُوا ۝۱۱۱ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ ۝۱۱۲ وَطَائِفَةٌ ۝۱۱۳ لَّمْ يُؤْمِنُوا ۝۱۱۴

از شما که ایمان آورده اند بدانچه فرستاده شدم بدان و گروهی که ایمان نیاورده اند

فَأَصْبِرُوا ۝۱۱۵ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۝۱۱۶ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝۱۱۷

پس صبر کنید تا داوری کند الله و او بهترین داوران است

﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ

گفتند مهتران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از قوم او البته بیرون کنیم تو را ای شعیب

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرِيبِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ

و کسانی را که ایمان آوردند با تو از آبادی ما یا اینکه بازگردید به آیین ما گفت آیا [بازگردیم] اگرچه

كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ

ما باشیم ناخوشنودان؟ ﴿٨٨﴾ به راستی که بسته باشیم بر **الله** دروغی اگر بازگردیم به آیین شما

بَعْدَ إِذْ بَخَّعْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

پس از آنکه نجات داد ما را **الله** از آن و سزاوار نیست برای ما که بازگردیم در آن مگر آنکه بخواهد

اللَّهُ رَبَّنَا وَسِعَ رَبَّنَا كُلَّ شَيْءٍ عَلِيمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ

الله پروردگار ما فراگرفته است پروردگار ما هر چیزی را به دانش بر **الله** توکل کردیم [ای] پروردگار ما طوری کن

بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاحِشِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ

میان ما و میان قوم ما به حق و تو بهترین داورانی ﴿٨٩﴾ و گفتند مهتران

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

[همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او اگر پیروی کنید شعیب را همانا شما آنگاه زیانکاران اید

﴿٩٠﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٩١﴾

پس گرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان به زانو افتادگان ﴿٩١﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا

آنان که دروغگو شمردند شعیب را گویا نبودند در آنجا آنان که دروغگو شمردند شعیب را

كَانُوا هُمْ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمِ لَقَدْ

بودند همانان زیانکاران ﴿٩٢﴾ پس روی گردانید [شعیب] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که

أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَأْسَى

رساندم به شما پیام های **ربی** پروردگار ما و خیرخواهی کردم برای شما پس چگونه اندوه خورم

عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا

بر گروهی کافران؟ ﴿٩٣﴾ و نفرستادیم در هیچ آبادی ای هیچ پیامبری را مگر آنکه

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ

گرفتیم اهل آن را به سختی و رنج باشد که آنان زاری کنند ﴿٩٤﴾ سپس

بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

جایگزین کردیم به جای بدی نیکی را تا آنکه [طرابی هایشان] بسیار شدند و گفتند به راستی که رسیده بود

ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءِ وَالسَّرَّاءِ فَأَخَذْنَهُم بِغَنَةٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

پدران ما رنج و آسایش پس گرفتیم آنان را ناگهان درحالی که آنان در نمی یافتند ﴿٩٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
و اگر همانا اهل این آبادی ها ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند هر آینه می گشودیم بر آنها برکت هایی

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
از آسمان و زمین ولی دروغ شمردند پس گرفتیم آنان را به سزای آنچه

يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا
می کردند ﴿٩٦﴾ آیا پس ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [نزد]شان عذاب ما شبنگاه

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
درحالی که آنان خفتان باشند ﴿٩٧﴾ آیا ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [نزد] شان عذاب ما

ضَحَىٰ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ؕ فَلَا يَأْمَنُ
چاشتگاه درحالی که آنان بازی می کنند ﴿٩٨﴾ آیا پس ایمن شدند از مکر [ناگاه گرفتن] الله؟ پس ایمن نمی شود

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
از مکر الله جز گروه زیانکاران ﴿٩٩﴾ آیا راه ننموده است [الله] برای کسانی که

يَرْثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
به ارث می بردند زمین را از پس [نابودی] اهل آن که اگر بخواهیم گرفتار [عذاب]شان سازیم

بِذُنُوبِهِمْ ؕ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾
به گناهان شان و مهر نهیم بر دل هایشان آنگاه آنان [حق را] نمی شنوند ﴿١٠٠﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
این آبادی ها بازمی خوانیم بر تو از خبرهای آن و به درستی که آوردند برای آنان پیامبران شان

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
نشانه های روشن پس [چنان] نبودند که ایمان بیاورند به آنچه دروغ انگاشته بودند از پیش

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
این چنین مهر می نهیم بر دل های کافران ﴿١٠١﴾ و ما نیافتیم

لَا أَكْثَرَهُمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ
در بیشترشان هیچ [وفا به] پیمانی و همانا یافتیم بیشترشان را نافرمانان

﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
﴿١٠٢﴾ سپس فرستادیم پس از آنان موسی را با نشانه هایمان به سوی فرعون و مهتران [قوم] او

فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
آنگاه ستم کردند به آن [نشانه ها] پس بنگر که چگونه بود سرانجام فسادگران ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
و گفت موسی ای فرعون همانا من فرستاده ای از [جانب] پروردگار جهانیان ام ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ **اللَّهِ** إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
سزاوار است بر آنکه نگویم بر **الله** جز [سخن] حق را به راستی که آورده ام برای شما

بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ **۱۰۵** قَالَ إِنْ كُنْتَ
نشانه‌ای روشن را از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را **۱۰۵** گفت [فرعون] اگر

جِئْتَ بَيِّنَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ **۱۰۶** فَأَلْقَىٰ
آورده‌ای نشانه‌ای را پس بیاور آن را اگر هستی از راست گویان **۱۰۶** پس انداخت

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ **۱۰۷** وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ
عصایش را پس ناگهان آن [عصا] ازدهایی آشکار شد **۱۰۷** و بیرون آورد دستش را پس ناگهان آن سفید [درخشان] شد

لِلنَّظِيرِينَ **۱۰۸** قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
برای بینندگان **۱۰۸** گفتند مهتران از قوم فرعون همانا این جادوگری

عَلِيمٌ **۱۰۹** يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ **۱۱۰**
بس داناست **۱۰۹** می‌خواهد که بیرون کند شما را از سرزمین تان پس چه فرمان می‌دهید **۱۱۰**

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ **۱۱۱** يَأْتُوكَ
گفتند به تأخیر انداز [کار] او و برادرش را و بفرست در شهرها گردآورندگانی **۱۱۱** تا آورند نزد تو

بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ **۱۱۲** وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
هر جادوگر دانایی را **۱۱۲** و آمدند جادوگران نزد فرعون گفتند [آیا] همانا

لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ **۱۱۳** قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
برایمان پاداشی هست اگر باشیم ما پیروزمندان **۱۱۳** گفت آری و همانا شما

لِمَنِ الْمُقَرَّبِينَ **۱۱۴** قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ
از مقربان خواهید بود **۱۱۴** گفتند ای موسی یا اینکه تو می‌افکنی و یا اینکه

تَكُونُ نَحْنُ الْمُلْقِينَ **۱۱۵** قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
باشیم ما افکنندگان **۱۱۵** گفت [موسی] بیفکنید پس هنگامی که افکندند جادو کردند

أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْثَرَهُوهُمْ **۱۱۶** وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ **۱۱۷**
چشم‌های مردم را و ترسانیدند آنان را و آوردند جادویی بزرگ را **۱۱۶**

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
و وحی فرستادیم به سوی موسی که بیفکن عصایت را پس ناگهان آن [عصا] فرومی‌برد آنچه را

يَأْفِكُونَ **۱۱۷** فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ **۱۱۸** فَغُلِبُوا
به دروغ می‌بافتند **۱۱۷** آنگاه پدیدار شد حق و تباه شد آنچه می‌کردند **۱۱۸** پس مغلوب شدند

هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ **۱۱۹** وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ **۱۲۰**
آنجا و گشتند خواران **۱۱۹** و افکنده شدند جادوگران سجده‌کنان **۱۲۰**

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ **رَبِّ** مُوسَى وَهَارُونَ **رَبِّ** قَالِ
گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان **پروردگار** موسی و هارون گفت

فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمُوهُ
فرعون ایمان آوردید به او پیش از آنکه دستور دهم شما را؟ همانا این نیرنگی است که اندیشیداید آن را

فِي الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْمَلُونَ **لَأَقْطَعَنَّ**
در این شهر تا بیرون کنید از آن مردمش را پس به زودی خواهید دانست **البته می برم**

أَيِّدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ **لَأَصْلَبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ**
دست هایتان و پاهایتان را بر خلاف [همدیگر] سپس بر دار خواهیم کشید شما را همگی

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ **وَمَا نَنقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا**
گفتند همانا ما به سوی پروردگارمان بازگردندگانیم و ایراد نمی گیری از ما مگر آنکه ایمان آوردیم

بَيَّاتٍ رَبَّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ
به نشانه های پروردگارمان هنگامی که پیامد برای ما [ای پروردگار ما] فروریز بر ما شکیبایی و بمیران ما را درحالی که مسلمانیم

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا
و گفتند مهتران از قوم فرعون آیا وامی گذاری موسی و قومش را تا فساد کنند

فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ قَالَ سَنْقِيلُهُمْ **أَبْنَاءَهُمْ** وَنَسْتَحْيِيهِ
در زمین فروگذارند تورا و اله هایت را؟ گفت به زودی می کشیم پسران شان را و زنده نگه خواهیم داشت

نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ **قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ**
زنانشان [دخترانشان] را و همانا ما بر آنان چیره گانیم گفت موسی به قومش

أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
یاری خواهید از الله و شکیبایی کنید همانا زمین از آن الله است به میراث می دهد آن را به هر کس که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ **قَالُوا أَوْذِنَا**
بخواهد از بندگان اش و سرانجام [نیک] برای پرهیزکاران است گفتند آزار دیده ایم

مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ
پیش از آنکه بیایی نزد ما و پس از آنکه آمدی نزد ما گفت امید است که پروردگار شما

أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
نابود کند دشمن تان را و جانشین سازد شما را در زمین

فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ
تا بنگرد که چگونه می کنید به درستی که گرفتار کردیم خاندان فرعون را

بِالسِّنِينَ وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ **يَذَكَّرُونَ**
به خشکسال ها و کاستی از میوه ها باشد که آنان پند گیرند

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْزَاهُمْ لَيَٰعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ ۖ وَاشْتَهَ [آفت گیاهی] و وزغ ها و خون را و نشانه هایی آشکار [و جفا جفا] فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ ۖ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيْنَ عَذَابُ كَشَفْتَنَا عَنْهُ الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّدَّتْهُمُ أَنَانِ رَسَدَ كَانَدَ بِهٖ أَن نَآگَهَانِ أَنَانِ پِيْمَانِ شَكْنِي مِي كَرَدَنَدَ ﴿١٣٥﴾ فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرُوقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ۖ زَمِينِ وَ مَغَارِبِ أَن رَا كِه بَرَكْتِ نِهَادِيمِ دَرِ أَن وَ كَامِلِ شَدِ سَخْنِ [وعده ی] پُروردگار تُو اَلْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۖ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

پس چون می آمد برای شان نیکی می گفتند برای ماست این و اگر می رسید به آنان بدی ای
 یطیروا به موسی و کسانی که با او بودند آگاه باشید! جز این نیست که فال [بد] شان نزد **الله است** ولی
 بیشترشان نمی دانند ﴿۱۳۱﴾ و گفتند هرچه که بیاوری برای ما آن را از [هر] نشانه ای
 تا جادو کنی ما را بدان پس نیستیم ما تو را باور دارندگان ﴿۱۳۲﴾ پس فرستادیم بر آنان
 سیلاب و ملخ و شته [آفت گیاهی] و وزغ ها و خون را و نشانه هایی آشکار [و جفا جفا]
 پس سرکشی کردند و بودند گروهی بزهکاران ﴿۱۳۳﴾ و هنگامی که فروآمد بر آنها
 عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما **پروردگارت را** بدان پیمانی که بسته است با تو اگر
 برداری از ما عذاب را هر آینه تصدیق می کنیم تو را و هر آینه می فرستیم با تو بنی
 اسرائیل را ﴿۱۳۴﴾ پس هنگامی که برداشتیم از آنان عذاب را تا مدتی که
 آنان رسد گانند به آن ناگهان آنان پیمان شکنی می کردند ﴿۱۳۵﴾ پس انتقام گرفتیم از آنان پس غرق کردیم آن ها را
 در دریا به سبب آنکه همانا آنان دروغ انگاشتند آیات ما را و بودند از آن بی خبران ﴿۱۳۶﴾
 و به میراث دادیم گروهی را که ناتوان شمرده می شدند [یعنی بنی اسرائیل را] مشرق
 زمین و مغارب آن را که برکت نهادیم در آن و کامل شد سخن [وعده ی] **پروردگار تو**
 به نیکی بر بنی اسرائیل به سبب آنکه شکیبایی کردند و ویران کردیم آنچه را که
 می ساختند فرعون و قومش و آنچه را که برمی افراشتند ﴿۱۳۷﴾

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى
گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس درآمدند بر گروهی که روی می آوردند [به پرستش] بر

أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
بُت‌هایی که برایشان بود گفتند [بنی اسرائیل] ای موسی قرار ده برای ما الهی را چنانکه برای آنان اله‌هایی است!

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبَطِلُ
گفت همانا شما گروهی هستید که نادانی می کنید ﴿۱۳۸﴾ همانا اینان نابودشونده است آنچه آنان در آنند و باطل است

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
آنچه می کردند ﴿۱۳۹﴾ گفت [موسی] آیا جز الله بجویم برایتان الهی را

وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ
حال آنکه او برتری داده شما را بر جهانیان [معاصرتان] ﴿۱۴۰﴾ [به یاد آورید] زمانی که نجات دادیم شما را

مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
از [جنگ] آل فرعون که تحمیل می کردند به شما بدترین عذاب [و شکنجه] را می کشتند بی رحمانه

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
پسران شما را و زنده نگه می داشتند زنان [دختران] شما را و در این آزمایشی بود [از جانب]

رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
[آزمایشی] بزرگ شما عظیم ﴿۱۴۱﴾ و وعده گذاشتیم با موسی سی شب

وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَنَمَّ مِيقَتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
و کامل کردیم آن [وعده] را به دهی [دیگر] پس کامل شد مدت وعده پروردگار او **رَبِّهِ** چهار شب و گفت

مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
موسی به برادرش هارون جانشین من باش در میان قوم من و اصلاح کن [کاران] مرا و پیروی مکن

سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ بِوَعْدِهِ مَا
راه تباه کاران ﴿۱۴۲﴾ و چون آمد موسی به وعده گاه ما و سخن گفت با وی

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِيْ وَلَكِنْ اَنْظُرْ
پروردگارش گفت ای پروردگارم بنمای به من [خود را] تا بنگرم به سوی تو گفت [الله] هرگز نخواهی دید مرا ولی بنگر

اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اُسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَسَوْفَ تَرِنِيْ فَلَمَّا تَجَلَّى
به سوی کوه پس اگر استوار ماند برجایش پس خواهی دید مرا پس زمانی که تجلی کرد

رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا اَفَاقَ
پروردگار او برای کوه گرداند آن را خرد [و هموار] و افتاد موسی بیهوش پس چون به هوش آمد

قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾
گفت پاک و منزهی تو بازگشتم به سوی تو و من نخستین ایمان آورندگانم ﴿۱۴۳﴾

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِيسَلَتِي وَيَكَلِّمِي
گفت ای موسی همانا من برگزیدم تو را بر مردم با پیام هایم و با سخنانم

فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
پس بگیر آنچه دادم به تو و باش از سپاسگزاران و نوشتیم

لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةٌ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
برای او در لوح ها از هر چیزی پندی و بیانی روشن برای هر

شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ
چیزی [گفتم] پس بگیر آن را با جد و جهد و فرمان ده قوم خود را تا [به کار] گیرند نیکوترین آن را به زودی می نمایانم به شما

دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
سرای فاسقان را به زودی بگردانم [از اندیشیدن] در نشانه هایم کسانی را که کبر می ورزند

فِي الْأَرْضِ بغيرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كَلَّاءَ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
در زمین به ناحق و اگر ببینند نشانه ای ایمان نمی آورند

بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا
به آن و اگر ببینند راه هدایت را نگیرند آن را راهی و اگر ببینند

سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
راه گمراهی را گیرند آن را راهی این به سبب آن است که همانا آنان دروغ انگاشتند آیات ما را

وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
و بودند از آن غافلان و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و دیدار

الْآخِرَةِ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
آخرت را تباه شد کردارهای شان آیا پاداش داده می شوند جز آنچه

يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ
می کردند [به پرستش] گرفت قوم موسی پس از او از زیورهای شان

عَجَلًا جَسَدًا لَهُمْ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
گوساله ای را پیکری که برایش بانگی بود آیا ندیدند که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان

سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سَقَطَ
راهی را؟ [به پرستش] گرفتند آن را و بودند ستمکاران و زمانی که افتاده شد

فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا
در دست هایشان [=پشیمان شدند] و دیدند که همانا آنان گمراه شده اند گفتند اگر نبخشاید ما را

رَبَّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾
پروردگارمان و نیامزد ما را هر آینه باشیم از زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ ۖ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُونِي
و چون بازگشت موسی به سوی قومش خشمگین اندوهگین گفت چه بد جانشینی کردید مرا

مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَالْقَىٰ الْأَلْوَابَ ۖ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
پس از من آیا پیشی گرفتید بر فرمان پروردگارتان؟ و انداخت لوح ها را و گرفت [موی] سر

أَخِيهِ يَجْرُهُ ۖ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمِّ إِنْ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
برادرش را درحالی که می کشید و او را به سوی خودش [برادرش] گفت ای پسر مادر من همانا این قوم ناتوان شمرند مرا و نزدیک بود

يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشِمْتُ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ
که بکشند مرا پس شادمگردان با [سرزنش] من دشمنان را و مگردان مرا با گروه

الظَّالِمِينَ ۖ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي ۖ وَأَدْخِلْنَا فِي
ستمکاران گفت ای پروردگارم ببامرز مرا و برادرم را و درآور ما را در

رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
رحمتت و تو مهربان ترین مهربانانی گرفتند کسانی که

الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
گوساله را [به پرستش] به زودی خواهد رسید به آنان خشمی از [جانب] پروردگارشان و خواری ای در زندگی دنیا

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۖ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ
و بدین سان کیفری دهیم دروغ پردازان را و کسانی که کردند کارهای بد سپس

تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَعَاقِبُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ تَوْبَهُ
توبه کردند پس از آن ایمان آوردند همانا پروردگار تو پس از آن [توبه] البته بسی آمرزنده مهربان است

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ۖ وَفِي
و چون فرونشست از موسی آن خشم گرفت الواح را و در

دُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً ۖ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۖ وَأَخْبَارَ
نوشته ی آن هدایتی بود و بخشایشی برای کسانی که آنان از پروردگارشان می ترسند و برگزید

مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
موسی از قومش هفتاد مرد را برای وعده گاهمان پس هنگامی که گرفت آنها را لرزه

قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتَّهِلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
گفت [موسی] ای پروردگارم اگر می خواستی نابود می کردی آنان را پیش از این و مرا [نیز] آیا نابود می کنی ما را به [سزای] آنچه کردند

السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي
بی خردان از ما؟ نیست این مگر آزمون تو گمراه می کنی بدان هر که را خواهی و هدایت می کنی

مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا ۖ فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۖ
هر که را خواهی تو کارسازمایی پس ببامرز ما را و ببخشای بر ما و تو بهترین آمرزندگان

وَأَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا
 و بنویس برای ما در این دنیا نیکی و [تیز] در آخرت همانا ما
 هُدُنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
 بازگشته ایم به سوی تو گفت [الله] عذابم را می رسانمش به هر که خواهم و بخشایشم
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 فراگرفته است همه چیز را پس به زودی خواهم نوشت آن را برای کسانی که پرهیزکاری می کنند و می دهند
 الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۵۶
 زکات را و کسانی که به آیات ما ایمان می آورند ۱۵۶
 الرِّسُولَ النَّبِيُّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ
 از آن فرستاده، آن پیامبر درس ناخوانده همان که می یابند [نام] او را نوشته شده نزدشان
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 در تورات و انجیل فرمان می دهد آنان را به کار شایسته و باز می دارد آنان را
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِذُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمْ
 از کار ناشایست و حلال می کند برای آنها پاکیزه ها را و حرام می کند بر آنها
 الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 ناپاکی ها را و فرومی نهد از آنان بارگراشان و بندهایی را که بود
 عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
 بر آنان پس کسانی که ایمان آوردند به او و بزرگ داشتند او را و یاری اش کردند و پیروی کردند
 النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۱۵۷
 از نوری که فروفرستاده شده است با او آنها خود رستگاران اند ۱۵۷
 يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
 ای مردم همانا من فرستاده الله ام به سوی شما همگی آن [الله] که
 لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین نیست الهی جز او زنده می کند و می میراند
 فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيُّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَأْمُرُ
 پس ایمان بیاورید به الله و فرستاده اش آن پیامبر درس ناخوانده ای که می یابند ایمان دارد به الله
 وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝۱۵۸
 و سخنان او و پیروی کنید از او باشد که شما راه یابید ۱۵۸
 وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝۱۵۹
 و از قوم موسی گروهی اند که راه می نمایند به حق و بدان [حق] دادگری می کنند ۱۵۹

وَقَطَّعْنَهُمْ ^و اِثْنَتَى عَشْرَةَ ^و اَسْبَاطًا ^و اُمَمًا ^و اَوْحَيْنَا ^و اِلَى مُوسَى ^و
و جدا ساختیم آنان را دوازده [بخش] نوادگان گروه گروه و وحی کردیم به سوی موسی

اِذْ ^ط اَسْتَسْقَى ^ط قَوْمُهُ ^ط اَنْ اَبْ اَضْرِبَ ^ط بَعْصَاكَ ^ط الْحَجَرَ ^ط
هنگامی که آب خواستند از او قومش که بزنی با عصایت سنگ را

فَانْجَسَتْ ^ط مِنْهُ ^ط اِثْنَتَا عَشْرَةَ ^ط عَيْنًا ^ط قَدْ عَلِمَ ^ط كُلُّ ^ط اُنَاسٍ ^ط
آنگاه بر جوشید از آن دوازده چشمه به راستی که دانست هر گروهی

مَشْرَبَهُمْ ^ط وَظَلَّلْنَا ^ط عَلَيْهِمْ ^ط الْغَمَمَ ^ط وَاَنْزَلْنَا ^ط عَلَيْهِمْ ^ط الْمَنَ ^ط
آبشخورشان را و سایبان ساختیم بر آنان ابر را و فرو فرستادیم بر آنها [مَن گز انگین]

وَالسَّلَوَى ^ط كُلُوا ^ط مِنْ طَبَّاتٍ ^ط مَا رَزَقْنَاكُمْ ^ط
و سلوی [بلدرچین] را [و گفتیم:] بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم به شما

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا ^ط اَنْفُسَهُمْ ^ط يَظْلِمُونَ ^ط وَاِذْ ^ط
و ستم نکردند به ما بلکه تنها بر خودشان ستم می‌کردند [و] به یادآور [زمانی که]

قِيلَ لَهُمْ ^ط اَسْكُنُوا ^ط هَذِهِ ^ط الْقَرْيَةَ ^ط وَكُلُوا ^ط مِنْهَا ^ط حَيْثُ ^ط
گفته شد به آنان جای گیرید در این آبادی و بخورید از [نعمت‌های] آن هر جا

سِتُّمْ ^ط وَقُولُوا ^ط حِطَّةٌ ^ط وَاَدْخُلُوا ^ط الْبَابَ ^ط سَجْدًا ^ط نَغْفِرْ ^ط
که خواهید و بگوئید [بارالها] بخشایشی! و درآیید از دروازه سجده کنان تا بیاموزیم

لَكُمْ ^ط خَطِيئَتِكُمْ ^ط سَزِيدٌ ^ط الْمُحْسِنِينَ ^ط
برای شما گناهان تان را، به زودی خواهیم افزود [پاداش] نیکوکاران را

فَبَدَّلَ ^ط الَّذِينَ ظَلَمُوا ^ط مِنْهُمْ ^ط قَوْلًا ^ط غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ ^ط
پس دگرگون کردند کسانی که ستم کردند از آنان [آن سخن را] به سخنی دیگر غیر از آنچه گفته شد به آنان

فَاَرْسَلْنَا ^ط عَلَيْهِمْ ^ط رِجْزًا ^ط مِنْ ^ط السَّكَمِ ^ط بِمَا كَانُوا ^ط
پس فرستادیم بر آنان عذابی از آسمان به [سزای] آنکه آنان

يَظْلِمُونَ ^ط وَسَّأَلَهُمْ ^ط عَنِ ^ط الْقَرْيَةِ ^ط الَّتِي ^ط كَانَتْ ^ط
ستم می‌کردند [و] پرسیدیم از آنان درباره [مردم] آبادی که بود

حَاضِرَةً ^ط الْبَحْرِ ^ط اِذْ ^ط يَعْدُونَ ^ط فِي ^ط السَّبْتِ ^ط اِذْ ^ط تَأْتِيهِمْ ^ط
کنار دریا چون تجاوز می‌کردند در [روز] شنبه وقتی که می‌آمدند به سوی آنان

حِثَانُهُمْ ^ط يَوْمَ ^ط سَبْتِهِمْ ^ط شَرَّعًا ^ط وَيَوْمَ ^ط لَا ^ط يَسْبِتُونَ ^ط
ماهیان شان در روز شنبه شان آشکارا [بر آب] و روزی که شنبه نمی‌گرفتند

لَا تَأْتِيهِمْ ^ط كَذَلِكَ ^ط نَبَلَوْهُمْ ^ط بِمَا ^ط كَانُوا ^ط يَفْسُقُونَ ^ط
نمی‌آمدند به سوی آنان این چنین می‌آزمودیم آنها را به [سزای] آنکه نافرمانی می‌کردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَهْلِكَهُمْ أَوْ مُعَذِّبَهُمْ
و[به یادآور] زمانی که گفت گروهی از آنان چرا پند می دهید گروهی را که **الله** نابودکننده ی آنان است یا عذاب کننده آنهاست

عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْدِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْقُون ۱۶۴
به عذابی سخت؟ گفتند تا [ما را] عذری باشد نزد **پروردگارتان** و باشد که آنان پرهیزکاری کنند ۱۶۴

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
پس هنگامی که فراموش کردند آنچه پند داده شده بودند بدان، نجات دادیم کسانی را که باز می داشتند از بدی

وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۱۶۵
و بگرفتیم کسانی را که ستم کردند به عذابی سخت به [سزای] آنکه نافرمانی می کردند ۱۶۵

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ
پس چون سربیزی کردند [از ترک] آنچه باز داشته شده بودند از آن گفتیم به آنان بشوید بوزینگانی رانده شدگان

وَإِذْ تَأَذَّتْ رَبُّكَ وَلِبَعَثْنَاهُمْ عَلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ
و[به یادآور] زمانی که آگاه کرد **پروردگار تو** که هر آینه برمی انگیزد بر آنان تا روز رستاخیز کسی را که ۱۶۶

يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُمْ لَحَمِيلٌ مِّمَّنْ كُنْدُ بِهِ أَهْلُهَا بِدَرْتِهَا
تحمیل می کند به آنها بدترین عذاب را همانا **پروردگار تو** زود کیفر است و همانا او

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۱۶۷
بسی آمرزنده مهربان است و پراکنده کردیم آنان را در زمین گروه گروه [برخی] از آنان ۱۶۷

الضَّالِّحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
شایستگان اند و [برخی] از آنان جز آن اند و آزمودیم آنها را به نیکی ها

وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۱۶۸
و بدی ها باشد که آنان باز گردند پس، جایگزین گردید پس از آنان جانشینانی [بدکار] ۱۶۸

وَرَثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
که به ارث بردند کتاب [تورات] می گیرند کالای ناپایدار این [جهان] فروتر را و می گویند به زودی آمرزیده خواهد شد برای ما

وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
و اگر بیاید برای شان کالای ناپایداری مانند آن می گیرند آن را آیا گرفته نشده است از آنان پیمان کتاب [تورات]

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالْآخِرَةُ
که نگویند بر **الله** جز حق؟ و خوانده اند آنچه در آن است و سرای آخرت

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْقُون ۱۶۹
بهتر است برای کسانی که پرهیزکاری می کنند پس آیا پس خرد نمی ورزید و کسانی که چنگ می زنند ۱۶۹

بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۱۷۰
به کتاب و برپای می دارند نماز را همانا ما تباہ نمی کنیم پاداش اصلاح گران را ۱۷۰

وَإِذْ نُنَقِّنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
[ویدانید] زمانی که بالا نگه داشتیم آن کوه را بر فرازشان گویی که آن سایبانی است و پنداشتند که همانا آن [کوه] فروافتادنی است بر آنان

خُذُوا مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
[گفتیم] بگیریید آنچه را که دادیم به شما با جد و جهد و یاد کنید آنچه را در آن است باشد که شما پرهیز کاری کنید ﴿۱۷۱﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
[ویدانید] زمانی که گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشت های آنان فرزندان شان را و گواه کرد آنان را

عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
بر خودشان که آیا نیستیم من پروردگارتان؟ گفتند آری [هستی] گواهی دادیم [تا] مبدا [بگویند] روز

الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَفِيلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
رستخیز که همانا ما بودیم از این بی خبران ﴿۱۷۲﴾ یا [تا] مبدا [بگویند] جز این نیست که شرک ورزیدند

آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَنُهَلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندانی پس از آنان پس آیا نابود می کنی ما را به [سزای] آنچه کردند

الْمُضِلُّونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
باطل گریان ﴿۱۷۳﴾ و بدین سان روشن بیان می کنیم آیات را و باشد که آنان باز گردند

وَاتْلُ مَا عَلَّمَ النَّبِيُّ الَّذِي آتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسِلَخْ مِنْهَا
[و] بخوان و بر آنان خبر کسی را که داده بودیم به او نشانه هایمان را پس بیرون رفت از آن [آیات]

فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
آنگاه در پی اش افتاد شیطان پس شد از گمراهان ﴿۱۷۵﴾ و اگر می خواستیم

لَرَفَعْنَاهُ مَقَامًا أَوْ رَاوَا لَمْ يَلْمِ وَلَا يُلْمُ وَلَا يُلْمُ وَلَا يُلْمُ وَلَا يُلْمُ وَلَا يُلْمُ
هر آینه [مقام] او را بالا می بریم با آن [آیات] ولی او گرایید به سوی زمین و پیروی کرد هوس خود را پس حالش

كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحَمَّلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكْهُ
مانند حال سگ است اگر بتازی بر او زبان از دهان بیرون آورد یا [اگر] واگذاری اش

يَلْهَثْ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ
زبان از دهان بیرون آورد این حال گروهی است که دروغ شمردند آیات ما را پس باز گوی

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
این داستان ها را باشد که آنان بیندیشند بد است حال گروهی که

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ
دروغ شمردند آیات ما را و بر خودشان ستم می کردند هر که را راه نماید الله

فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾
پس او راه یافته است و هر که را گمراه سازد پس آنان خود زیان کاران اند

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ
و به درستی که پدید آوردیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان را برای آنان دل هایی است

لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ
که در نمی یابند با آن و برای آنان چشم هایی است که نمی بینند با آن و برای آنان گوش هایی است که نمی شنوند

بِهَا أُولَئِكَ كَأَن لَّمْ يَسْمِعُوا لَكُمْ وَلَئِنَّكُمْ أَنتُمْ كَذِبُونَ ﴿١٧٦﴾
با آن آنان مانند چهارپایان اند بلکه آنان گمراه ترند آنان خود بی خبران اند ﴿١٧٦﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
و تنها از آن الله است نام های نیکوتر پس بخوانید او را بدان ها و واگذارید کسانی را که کجروی می کنند در

أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
نام های او به زودی کیفر دله خواهند شد [به سبب] آنچه که می کردند و از آنان آفریدیم گروهی اند که

يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
راه نمایند [مردم را] به حق و با آن عدالت می ورزند و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را

سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ
به زودی آنان را اندک اندک می کشانیم [به سوی عذاب] از جایی که ندانند و مهلت می دهم به آنان همانا

كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ
ترفند من سخت استوار است ﴿١٨٣﴾ آیا نیندیشیده اند که نیست در هم نشین آنان هیچ گونه دیوانگی ای؟ نیست

هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
او مگر بیم دهنده ای آشکار ﴿١٨٤﴾ آیا ننگریسته اند در فرمانروایی آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
و زمین و آنچه آفریده است الله از هر چیزی و اینکه شاید نزدیک شده باشد

أَجَلُهُمْ فِيَايَ حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَكَأَنَّهُ
اجلشان؟ پس به کدام سخن پس از آن [قرآن] ایمان می آورند هر که را گمراه سازد الله پس نیست

هَادِي لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
راه نمایی برای او و وامی گذارد آنان را در سرکشی شان تاسرگردان شوند می پرسند از تو درباره رستاخیز

أَيَّانَ مَرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ
که کی باشد فرارسیدن آن؟ بگو جز این نیست که دانش آن نزد پروردگار من است آشکار نمی کند آن را به هنگامش جز او گران آمده است

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
[فرارسیدن آن] در آسمان ها و زمین نیایدتان مگر ناگهان [چنان] می پرسند از تو گویا تو نیک آگاهی

عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾
از آن بگو جز این نیست که دانش آن نزد الله است ولی بیشتر مردم نمی دانند ﴿١٨٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
بگو در اختیار ندارم برای خودم سودی را و نه زیانی را جز آنچه خواسته است الله و اگر من

أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ
می دانستم غیب را هر آینه بسیار می یافتم از خیر و نمی رسید به من [هیچ] بدی نیستم

أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۸۸﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
من جز بیم دهنده ای و مرزده دهنده ای برای گروهی که ایمان می آورند اوست که آفرید شما را

مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
از تنی یگانه و قرارداد از آن همسرش را تا آرام گیرد با او پس چون

تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا
آمیزش کرد با او بار گرفت باری سبک آنگاه سر کرد با آن [بارسبک] پس هنگامی که گران بار شد بخوانند [آن دو]

اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْنَا صَاحِبًا لَّنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۸۹﴾
الله پروردگارشان را که اگر بدهی به ما [فرزند] شایسته ای هر آینه خواهیم بود از سپاس گزاران

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَاحِبًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا فَتَعَلَّى
پس چون داده به آن دو [زن و شوهر] [فرزند] شایسته ای قرار دادند برای او شریکانی در آنچه داده بوده به آن ها پس والاتراست

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۹۰﴾ أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ
الله از آنچه شرک می ورزند آیا شریک [او] قرار می دهند چیزی را که نمی آفریند هیچ چیز را و آن ها آفریده می شوند

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۱۹۱﴾ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۲﴾
و توان ندارند برای آنان یاری رساندن را و نه خودشان را یاری می کنند

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
و اگر بخوانید آن ها را به سوی هدایت پیروی نکنند از شما برابر است بر شما که آیا خوانده اید آنان را

أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿۱۹۳﴾ إِنْ هَٰؤُلَاءِ كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۴﴾
یا شما خاموش شونده گان اید همانا کسانی که می خوانید [شان] به جای الله

عِبَادُ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ
بندگانمانند شما پس بخوانید آنان را آنگاه باید پاسخ دهند به شما اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۵﴾ أَلَمْ يَمْشَوْا بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ
هستید راست گویند آیا برای آنان پاهایی هست که راه می روند با آن یا برای آنان دست هایی است

يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
که بگیر و بند کنند با آن یا برای آنان چشمانی است که می بینند با آن یا برای آنان گوش هایی است

يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿۱۹۶﴾
که می شنوند با آن بگو شریکان تان را سپس نیزنگ زبید به من و مهلت ندهید مرا

إِنَّ وَلِيََّ **اللَّهِ** الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ **وَهُوَ** يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٧٦﴾
 همانا کارساز من **الله است** آن که فروفرستاد این کتاب را **و او** کارسازی می کند شایستگان را ﴿۱۷۶﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا
 و کسانی که می خوانید [شان] به جز او توان ندارند یاری رساندنتان را و نه

أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٧٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 خودشان را یاری می کنند ﴿۱۷۷﴾ و اگر بخوانید آنان را به سوی هدایت نمی شنود

وَتَرْبَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧٨﴾ خذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
 و می بینی آنها را که می نگرند به سوی تو درحالی که آنان نمی بینند ﴿۱۷۸﴾ در پیش گیر گذشت را و فرمان ده

بِالْعَرَفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٧٩﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
 به [کار] پسندیده و روی بگردان از نادانان و اگر برانگیزاند تو را از [جانب]

الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ **بِاللَّهِ** إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ
 شیطان وسوسه ای پس پناه جوی **به الله** همانا او بسی شنوای داناست ﴿۲۰۰﴾ همانا

الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنْ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 کسانی که پرهیزکاری کردند چون برسد به آنان وسوسه ای از شیطان یاد می کنند [الله را]

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَى ثُمَّ
 پس ناگهان آنان بینایان اند ﴿۲۰۱﴾ و برادران شان می کشانند آنها را در گمراهی سپس

لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِنَايَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
 هیچ کوتاهی نمی کنند ﴿۲۰۲﴾ و چون نیاوری برای شان آیه ای را می گویند چرا خود برنگزیدی آن را؟

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي **هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ**
 بگو جز این نیست که پیروی می کنم آنچه را که وحی می شود به من از [سوی] **پروردگارم** این [قرآن] بینش هایی از [جانب] **پروردگار شما**

وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 و هدایت و بخشایشی است برای گروهی که ایمان آوردند ﴿۲۰۳﴾ و چون خوانده شود قرآن

فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ **رَبِّكَ**
 پس گوش فرا دهید به آن و خاموش بمانید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ﴿۲۰۴﴾ **پروردگارت را**

فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 در دلت به زاری و بیم و بدون آوای بلند از گفتار در بامداد

وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ **رَبِّكَ**
 و شبانگاه و مباش از غافلان ﴿۲۰۵﴾ همانا کسانی که نزد **پروردگارت هستند**

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾
 تکبر نمی ورزند از پرستش او و به پاکی یاد می کنند او را و تنها برای او سجده می کنند ﴿۲۰۶﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ۖ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ
می پرسند از تو درباره غنائیم بگو غنائیم از آن الله و رسول است پس پروا کنید از الله

وَأَصْلَحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَأَطِيعُوا اللَّهَ ۚ وَرَسُولَهُ ۚ إِن كُنتُمْ
و اصلاح کنید آنچه میان خودتان است و فرمانبرداری کنید الله و رسولش اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ۚ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
مؤمنان ۱ جز این نیست که مؤمنان [کامل] آنان اند که چون یاد کرده شود الله بترسد

قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ
دل های ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیات او بیفزاید بر ایمانشان و بر پروردگار خویش

يَتَوَكَّلُونَ ۚ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
توکل می کنند ۲ آنان که برپا می دارند نماز را و از آنچه روزی داده ایم ایشان را

يُنْفِقُونَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
انفاق می کنند ۳ آنان همان مؤمنان واقعی اند به راستی برای ایشان است درجاتی نزد

رَبِّهِمْ ۚ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
پروردگارشان و آمرزش و روزی ارجمندی چنان که بیرون آورد تو را رب پروردگارت

مِّنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاٰهُونَ ۚ
از خانه ات به تدبیر درست و همانا گروهی از مؤمنان ناخوشنود بودند ۵

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
ستیزه می کنند با تو در سخن حق پس از آنکه روشن شد گویی که رانده می شوند به سوی مرگ

وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۚ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
در حالی که ایشان می نگرند ۶ و [یاد کنید] وقتی را که وعده می داد به شما الله یکی از دو گروه را که آن

لَكُمْ ۚ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ ۚ
برای شما خواهد بود و دوست می داشتید که [آن کاروان] بدون نیرو و سلاح باشد از آن شما

وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ ۚ وَيَقْطَعُ دَايِرَ الْكَافِرِينَ ۚ
و می خواست الله تا ثابت بدارد [دین] حق را به سخنان خویش و ببرد [براندازد] ریشه کافران را

لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ ۚ وَبُطِّلَ الْبَاطِلُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۚ
تا ثابت بدارد [دین] حق را و نابود کند [دین] باطل را و اگرچه بزهکاران ۷

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفِ

[یاد کنید] آنکه که فریادخواهی می کردید پروردگارتان را پس پذیرفت [دعای] شما را که من یاری کننده شمایم به هزاری

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

از فرشتگان که از پی یکدیگر درآیند ﴿۹﴾ و قرار نداد آن [مدد] را الله مگر مرزده ای [برای شما]

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

و تا آرام گیرد به آن دل هایتان و نیست پیروزی مگر از نزد الله هر آینه الله

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ

پیروزمند سنجیده کار است ﴿۱۰﴾ [یاد کنید] آنکه که فراپوشاند بر شما خوابی سبک را به جهت ایمنی از نزد خود و فرود می آورد

عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ

بر شما از آسمان آب را تا پاک کند شما را با آن و ببرد از شما پلیدی

الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

شیطان را و تا استواری دهد بر دل های شما و استوار کند به آن گام های [شما] را ﴿۱۱﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا

[یاد کنید] آنکه که وحی می فرستاد پروردگار تو به سوی فرشتگان که همانان با شمایم پس استوار بدارید کسانی را که ایمان آورده اند

سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ

زود که افکنیم در دل های آنان که کفر ورزیدند ترس را پس بزنید فراز

الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

گردن ها و بزنید از آنها هر سرانگشتی را ﴿۱۲﴾ آن به سبب این است که

شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ

مخالفت کردند با الله و پیامبرش و هر که مخالفت کند با الله پس هر آینه الله

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَم فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

سخت کیفر است ﴿۱۳﴾ این را پس بچشید و [بدانید که] هر آینه برای کافران است

عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا رُويَ عَنْهُمْ

عذاب آتش ﴿۱۴﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید چون رویاروی شوید با آنان که

كَفَرُوا زَحَفًا ﴿١٥﴾ فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ

کفر ورزیدند درحالی که انبوه اند [در میلان جنگ] پس مگردانید به سوی ایشان پشت ها را ﴿۱۵﴾ و هر که بگرداند به آنان آن روز

دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقُنَالٍ أَوْ مُتَحِيزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَكَءَ

پشت خود را مگر آنکه کناره جوینبه باشد برای کارزاری [بہتر] یا موضع گیرنده به سوی گروهی دیگر [باشد] پس بی گمان باخود آورده

بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

خشمی را از الله و جای او جهنم است و بد جای بازگشتی است ﴿۱۶﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ رَمَيْتُمْ تِيرَانِدَاخْتِ
پس نکشتید آنان را بلکه الله کشت آنان را و تیر نینداختی وقتی که تیر انداختی

وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
بلکه [در واقع] الله تیر انداخت و تا اینکه بیازماید مؤمنان را از نزد خود آزمونی نیکو

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَدِ
هر آینه الله شنوایی داناست ﴿۱۷﴾ این است [کاری که شد] و هر آینه الله سست کننده است نیرنگ

الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْهِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ بِسِرَاطٍ مُبِينٍ
کافران را ﴿۱۸﴾ اگر طلب پیروزی می کردید پس به سراغتان آمد پیروزی

وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
و اگر باز ایستید پس آن بهتر است برای شما و اگر باز گردید [مانیز] بازمی گردیم و هرگز کفایت نکند از شما

فَيْتَكُم شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَتَأَيَّهَا
گروه شما هیچ چیز را هر چند بسیار باشند و [بدانید] که الله با مؤمنان است ﴿۱۹﴾ ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ
کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید الله را و فرستاده اش را و روی مگردانید از او حال آنکه شما

تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
می شنوید ﴿۲۰﴾ و مباشید همانند کسانی که گفتند شنیدیم با آنکه آنان

لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ
نمی شنیدند ﴿۲۱﴾ هر آینه بدترین جنبندها نزد الله کرانند و گنگانند

الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ
آنانند که خرد نمی ورزند ﴿۲۲﴾ و اگر دانستی الله در آنان خیری را البته آنان را شنوایی کرد

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ
و اگر هم شنوایشان کرده بود باز پشت می کردند درحالی که ایشان روی گردانان می بودند ﴿۲۳﴾ ای کسانی که

ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
ایمان آورده اید پاسخ دهید [ندای] الله و رسول را هرگاه بخواند شما را برای آنچه که زنده می سازد شما را

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ
و بدانید که هر آینه الله حایل می شود میان آدمی و دل او و [بدانید] که به سوی او

مُخْرَجُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فَتَنَةَ ابْنِ مَرْثَدَةَ الَّذِي ظَلَمُوا
گرد آورده می شوید ﴿۲۴﴾ و بپرهیزید از فتنه ای که نرسد به آنان که ستم کردند

مِنْكُمْ خَاصَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾
از شما تنها و بدانید که هر آینه الله سخت کیفر است ﴿۲۵﴾

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ

و یاد کنید آنگاه را که شما اندک بودید ناتوان شمرده می شدید در زمین می ترسیدید

أَنْ يَنْخَطِفَكُمْ الْنَّاسُ فَأَوْبَكُمْ وَآيَدُكُمْ بِضَرْهٍ وَرَزَقَكُمْ

از آنکه بربایند شما را مردمان پس جای داد شما را و قوی کرد شما را به یاری دادن خود و روزی داد شما را

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

از چیزهای پاکیزه باشد که شما سپاس گزارید ﴿٢٦﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

خیانت مکنید به الله و رسول و خیانت مکنید به امانت های یکدیگر درحالی که شما می دانید

﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنْ اللَّهَ

و بدانید که هر آینه مال های یتان و فرزندانان [مایه] آزموند و اینکه و الله است

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا

که نزد او مزدی بزرگ است ﴿٢٨﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید اگر پروا کنید از

اللَّهُ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ

الله قرار می دهد برای شما فرقان را [نیروی شناخت حق از باطل] و میزداید از شما گناهان شما را و می آمرزد

لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ

شما را و الله دارای بخشش بزرگ است ﴿٢٩﴾ و [یاد کن] آنگاه که نیرنگ زدند به تو آنان که

كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ

کفر ورزیدند تا حبس کنند تو را یا بکشند تو را یا بیرون کنند تو را [از مکه] و ایشان نیرنگ می زدند و چاره می نمود

اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا نُتِيَ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا

الله [نیرنگشان را] و الله بهترین چاره سازان است ﴿٣٠﴾ و چون خوانده شود بر آنان آیات ما

قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا

گویند به درستی که شنیدیم اگر بخواهیم ما هم بگوییم مانند این [قرآن را] نیست این مگر

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ

افسانه های پیشینیان ﴿٣١﴾ و آنگاه که گفتند بار الهی اگر هست این

هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ

[قرآن] حق از نزد تو پس بباران بر ما سنگهایی را از آسمان

أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَتْ لِيُعَذِّبَهُمُ

یا بیاور [بر سر ما] عذابی دردناک را ﴿٣٢﴾ و بر آن نیست که عذاب کند آنان را

وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَتْ لِيُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ يُسْتَغْفَرُونَ ﴿٣٣﴾

درحالی که تا تو میانشان هستی و بر آن نیست عذاب کننده ایشان باشد درحالی که ایشان آمرزش خواهند ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 و چه شده است آنها را که عذاب نکند ایشان را **الله** حال آنکه آنان باز می دارند [مردمان را] از مسجد

الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ إِنْ أَوْلِيَاءُ هَؤُلَاءِ الْمُنَافِقُونَ
 الحرام درحالی که نیستند آنها متولیان امر آن نیست سزاوار تولیت آن [مسجد الحرام] مگر پرهیزکاران

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 و لیکن بیشترشان نمی دانند و نبود نمازشان

عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مَكَاةٌ وَتَصَدِيَةٌ فَذُقُوا الْعَذَابَ
 نزد خانه کعبه مگر سوت کشیدن و کف زدن پس بچشید [ای کافران] عذاب را

بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ ﴿٣٥﴾ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 به سبب کفری که می ورزیدید هر آینه آنان که کفر ورزیدند هزینه می کنند

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
 اموال خود را تا بازدارند مردمان را از راه **الله** پس به زودی هزینه کنند آن اموال را سپس باشد آن هزینه کردن

عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 بر آنان مایه افسوس سپس مغلوب می شوند و آنانکه کفر ورزند به سوی دوزخ

يُحْشَرُونَ ۚ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
 گردآورده می شوند تا جدا سازد **الله** ناپاک را از پاک و بنهد

الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
 ناپاک را برخی اش را بر برخی [دیگر] پس انباشته سازد همه را یک جا پس بنهدش

فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۚ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 در دوزخ همان زیان کاران اند بگو به آنان که

كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 کافر شدند اگر باز ایستند آمرزیده می شود برای شان آنچه گذشته است و اگر برگردند

فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۚ ﴿٣٨﴾ وَقَتِّلُوهُمْ حَتَّىٰ
 پس هر آینه گذشته است روش پیشینیان [یعنی بر آنان همان گذرد که بر پیشینیان گذشته است] و کارزار کنید با ایشان تا آنکه

لَا تَكُونَ فِتْنَةً ۚ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ
 نباشد هیچ آشوبی [یعنی غلبه کفر] و باشد دین همه اش برای **الله** پس اگر

أَنْتَهُوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 باز ایستند پس هر آینه **الله** به آنچه می کنند بیناست اگر روی برگردانند

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ ۚ وَمَوْلَىٰ نِعَمٍ سَرِيعٌ ۚ ﴿٤٠﴾ يَاوُرِي
 پس بدانید که هر آینه **الله** سرپرست شماست نیکو سرپرست و نیکو یآوری است

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
و بدانید که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس هر آینه برای الله است یک پنجم آن و [نیز] برای پیامبر

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِئِ السَّبِيلِ
و برای خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است اگر

كُنْتُمْ ءَامِنٌ بِاللَّهِ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ
ایمان آورده اید به الله و آنچه فرو فرستادیم بر بنده خویش روز جدا شدن [حق از باطل یعنی روز بدر]

يَوْمَ النُّقَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤١
روزی که به هم رسیدند آن دو گروه و الله بر هر چیزی تواناست ٤١ [یاد کنید] آنگاه که

أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
بودید به کناره نزدیک تر و ایشان به کناره دور تر بودند و آن کاروان بودند

أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَدِ
فروتر از میان خود وعده [کارزار] می کردید هر آینه خلاف می کردید در وعده خود

وَلَكِنْ لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ
ولیکن [چنان شد] تا به انجام رساند الله کاری را که بود انجام یافتنی تا هلاک شود کسی که

هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مِّنْ حَىٍّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
هلاک شدنی است از دلیلی روشن و زنده ماند کسی که زنده شدنی است از دلیلی روشن و بی گمان الله

لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ٤٢ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
هر آینه شنوای داناست ٤٢ [یاد کنید] آنگاه که نمایاند به تو آنان را در خوابت اندکی

وَلَوْ أَرَادَهُمْ كَثِيرًا لَّفَاشَلْتُمْ وَلَنَنْزَعَهُمُ فِي الْأَمْرِ
و اگر نمایانده بود به تو آنان را بسیار البته سست [و ترسان] می شدید و با یکدیگر نزاع می نمودید در کار

وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ٤٣ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَإِذْ
و لیکن الله [شما را به] سلامت داشت هر آینه او داناست به آنچه در سینه هاست ٤٣ و [یاد کنید] آنگاه که

يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ اتَّقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
نمایاند به شما آنان را چون رویاروی شدید در چشم های شما اندک و کم نمود شما را

فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
در چشم های ایشان تا به انجام رساند الله کاری را که بود انجام یافتنی و به سوی الله

تَرْجِعُ الْأُمُورَ ٤٤ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
بازگردانیده شود کارها ٤٤ ای کسانی که ایمان آورده اید چون رویاروی شوید با گروهی

فَأَثَبُوا ۖ وَادْكُرُوا ۖ وَاللَّهُ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٤٥
پس استوار باشید و یاد کنید و الله بسیار باشد که شما رستگار شوید ٤٥

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ

و فرمانبرداری کنید از الله و رسولش و با یکدیگر نزاع مکنید که در این صورت سست و ترسان شوید و می رود نیرو و شکوه شما

وَأَصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

و شکیبایی ورزید هر آینه الله با شکیبایان است و مباشید مانند کسانی که

خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَبَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ

بیرون آمدند از سراهای خود از روی سرکشی و خودنمایی به مردمان و باز می دارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمْ

از راه الله و الله به آنچه می کنند فراگیرنده است و یاد کنید آنگاه که بیاراست برای آنان

الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنْ

شیطان کردارهایشان را و گفت هیچ کس پیروز نیست بر شما امروز از

النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْ الْأَفْتَانَ نَكَصَ

مردم در حالی که هر آینه من پناه دهنده ام شما را پس چون رویاروی شدند هر دو گروه بازگشت [شیطان]

عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ

بر دو پاشنه خود و گفت هر آینه من بیزارم از شما هر آینه من می بینم آنچه را شما نمی بینید

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ

هر آینه من می ترسم از الله و الله سخت کیفر است یاد کنید آنگاه که می گفتند

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ

منافقان و آنان که در دلهایشان بیماری بود فریفته است اینها را دینشان

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مُجِيبُ دُعَائِهِ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

و هر که توکل کند بر الله پس هر آینه الله است سنجیده کار است

لَهُمْ أَجْرٌ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَجَلٌ مُّّۖسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ

و اگر می دیدی و اگر برمی گیرند ارواح آنان را که کفر ورزیدند فرشتگان در حالی که می زند

وَجُوهَهُمْ وَادْبَرْهُمْ ۖ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَٰلِكَ

روهایشان و پشت هایشان را و [می گویند] بچشید عذاب سوزان را این

بِمَا قَدَّمْتُمْ أُيْدِيكُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

به سبب آن [کرداری] است که پیش فرستاده است دستهای شما و بآن سبب که الله نیست هرگز ستمگر بر بندگان

كَذَّابٍ ۖ أَلِ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

مانند عادت کسان فرعون و آنان که پیش از ایشان بودند کافر شدند به آیات الله

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

پس گرفتار کرد آنان را الله به سبب گناهان شان هر آینه الله توانمندی سخت کیفر است

ذَٰلِكَ يَٰٓأَبَا ٱللَّهِ لَمْ يَكْ مُغِيرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغِيرُوا
این به سبب آن است که **الله** هرگز نبوده است تغییردهنده نعمتی را که ارزانی کرده است آن را بر قومی تا آنکه تغییر دهند
مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَبَا ٱللَّهِ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
وضع خودشان را و هر آینه **الله** شنوای داناست

فَرَعَوْنَ ۚ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَبُوا۟ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ ۚ
فرعون و آنان که پیش از ایشان [بودند] دروغ شمرند آیات پروردگار خویش را پس هلاک ساختیم آنان را

يَذُنُّوهُمْ وَأَغْرَقْنَا ۚ آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ
به سبب گناهان شان و غرق گردانیدیم کسان فرعون را و همه بودند ستمکاران

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
هر آینه بدترین جنبندگان نزد **الله** آنان اند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آورند

ٱلَّذِينَ عٰهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ ۚ
آنان که پیمان بسته ای با ایشان سپس می شکنند پیمان خود را در هر مرتبه

وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۚ فَمَا تَتَّقُهُمْ فِي ٱلْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ
و ایشان هیچ پروا نمی کنند پس اگر بیای آنان را در جنگ پس پراکنده ساز [به وسیله] آنها

مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۚ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ
کسانی را که پشت ایشان باشند باشد که آنان بترسند پس بپذیر شوند و اگر بترسی از

قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْخَآئِنِينَ
گروهی خیانتی را پس بپس بگو به سوی ایشان [پیمان شان را] به گونه یکسان [که بلند پیمان از دوسو گسسته است] هر آینه **الله** دوست نمی دارد خیانت کنندگان را

وَلَا يُحَسِبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَبَقُوا۟ ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ
و نپندارند کسانی که کفر ورزیدند پیشی گرفته اند [در گریز] هر آینه آنان [ما را] عاجز نتوانند کرد

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا أَستَطَعْتُمْ مِن قُوَّةٍ ۚ وَمِنْ رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ
و آماده سازید برای ایشان آنچه را در توان دارید از نیرو و از اسبان بسته [آماده و زین کرده]

تُرْهَبُونَ بِهِ ۚ عَدُوُّ ٱللَّهِ وَعَدُوُّكُمْ وَءَاخِرِينَ ۚ مِن دُونِهِمْ
که بترسانید با آن دشمن **الله** و دشمن خودتان را و دیگران را نیز غیر از آنان

لَا تَعْلَمُونَهُم ۚ ٱللَّهِ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
که شما آنان را نمی شناسید [ولی] **الله** آنها را می شناسد و آنچه را خرج کنید از هر چه باشد در راه

ٱللَّهِ يُوفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۚ وَإِنْ جَنَحُوا
الله تمام داده شود به شما و شما ستم دیده نشوید و اگر گراییدند

لِلسَّلَامِ ۚ فَٱجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
به صلح توهم بگرای به آن و توکل کن بر **الله** که هر آینه اوست آن شنوای دانا

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
و اگر خواهند که فریب دهند تو را پس هر آینه بسنده است تو را **الله** اوست آن که نیرومند کرد تو را

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَأَلْفَ بَيْنٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
به یاری دادن خود و به مؤمنان **و پیوستگی داد میان دل های شان اگر هزینه می کردی**

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَِيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
آنچه در زمین است همگی را پیوستگی نمی دادی میان دل های شان و لیکن

اللَّهُ أَلْفَ بَيْنِهِمْ إِنَّهُ غَزِيرٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
الله پیوستگی داد در میان ایشان هر آینه او پیروزمند سنجیده کار است **ای پیامبر** بس است تو را

اللَّهُ وَمَنْ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرْصُ
الله و آن که پیروی کرد تو را از مؤمنان **ای پیامبر** برانگیز

الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
مؤمنان را بر کارزار اگر باشند از شما بیست کس شکیبا

يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنْ
پیروز شوند بر دویست تن و اگر باشند از شما صد تن پیروز شوند بر هزار تن از

الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ أَكُنْ خَفَّ
آنان که کافر شدند زیرا آنها گروهی اند که نمی فهمند اکنون سبک گردانید

اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلَّمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
الله از شما و دانست که در میان شما ضعفی هست پس اگر باشند از شما صد تن

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
شکیبا پیروز شوند بر دویست تن و اگر باشند از شما هزار تن پیروز شوند بر دوهزار تن

بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ
به فرمان **الله** و **الله** با شکیبایان است سزاوار نبود **پیامبر** را که باشد

لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا
برای او اسیران تا آنکه [دشمن را] از توان اندازد در [سرزمین] خواهید می خواهید کالای ناپایدار دنیا را

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْ لَا كَتَبُ مِنْ
و الله می خواهد [برای شما] جهان آخرت را **و الله** پیروزمند سنجیده کار است اگر نبود نوشته ای [= حکمی] از

اللَّهُ سَبَقَ لِمَسَّكُمْ فِي مَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا
الله که پیشی گرفته هر آینه می رسید به شما در آنچه اسیر گرفتید عذابی بزرگ پس بخورید از آنچه

غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٩﴾ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾
غنیمت گرفتید حلال پاکیزه را و پروا کنید از **الله** هر آینه **الله** آمرزنده مهربان است

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ
ای پیامبر بگو به کسانی که در دست شمايند از اسيران اگر دانند [معلوم بنارذ] الله

فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
در دل های شما نيکی را بدهد به شما بهتر از آنچه گرفته شده است از شما و ببامزد شما را

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
و الله آمرزنده مهربان است ﴿٧٠﴾ و اگر خواهند خيانت با تو پس هر آينه خيانت کرده بودند

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَمَّا كَنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
با الله پيش از اين پس قدرت داد [به شما] بر آنان و الله دانای سنجيده کار است ﴿٧١﴾ هر آينه آنان که

ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
ايمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند با مال هایشان و جان هایشان در راه

اللَّهُ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
الله و آنان که جای دادند و نصرت کردند آنان بعضی از ایشان دوستان بعض دیگرند و آنان که

ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَالَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا
ايمان آوردند و هجرت نکردند نيست شما را از دوستی با آنان هيچ چیزی تا آنکه هجرت کنند

وَإِنْ أَسْتَنْصِرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
و اگر یاری طلب کنند از شما در کار دين پس لازم است بر شما یاری کردن مگر بر گروهی که

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
میان شما و میان آنان پیمانی باشد و الله به آنچه می کنید بیناست ﴿٧٢﴾ و آنان که

كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي
کافر شدند برخی از ایشان دوستان برخی دیگرند اگر نکنید این کار را باشد آشوبی در

الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا
زمین و فساد بزرگ ﴿٧٣﴾ و آنان که ايمان آوردند و هجرت کردند

وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ هُمْ
و جهاد نمودند در راه الله و آنان که جای دادند و یاری کردند آنان همان

الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ
مؤمنان راستين اند برای ایشان است آمرزش و روزی نیکو ﴿٧٤﴾ و آنان که ايمان آوردند پس از

بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
اين و هجرت کردند و جهاد کردند همراه شما پس آنان از شمايند و خویشاوندان

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾
برخی از ایشان [در ارث بری] سزاوارترند [نسبت] به برخی دیگر در کتاب الله هر آينه الله به هر چیزی داناست ﴿٧٥﴾

ترتیبها
۹

سُورَةُ التَّوْبَةِ

آیاتها
۱۳۹نصف
حزب
۱۹

بَرَاءَةٌ **مِّنَ اللَّهِ** **وَرَسُولِهِ** **إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ** **۱**
 [این اعلام] بیزاری است از طرف **الله** و پیامبرش به کسانی که عهد بسته اید [یا آنان] از مشرکان

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
 پس بگردید در زمین چهار ماه و بدانید که بی گمان شما نیستید عاجز کننده

وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي الْكَافِرِينَ **۲** **وَأَذِّنْ** **مِّنَ اللَّهِ** **وَرَسُولِهِ**
الله و به تحقیق **الله** رسوا کننده کافران است **۲** و [این] اعلامی است از **الله** و پیامبرش

إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
 به مردم در روز حج اکبر که **الله** بیزارست از مشرکان

وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا
 و رسولش [نیز بیزار است] پس اگر توبه کنید پس آن بهتر است برایتان و اگر روی برگردانید پس بدانید

أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ **وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ**
 که شما نیستید عاجز کننده **الله** و مژده ده آن کسانی را که کافر شدند به عذابی دردناک

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ **۳**
 مگر آنانی که پیمان بسته اید با ایشان از مشرکان سپس [نکاسته اند] از پیمان شما

شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهَرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا لِيَتِهِمْ **عَاهِدُهُمْ إِلَى**
 چیزی را و پشتیبانی نکردند به زیان شما کسی را پس تمام کنید با ایشان پیمان شان را تا

مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ **۴** **فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ**
 مدت مقررشان بی گمان **الله** دوست دارد پرهیزکاران را **۴** پس چون بگذرد ماه های حرام

فَأَقْبِلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ
 پس بکشید مشرکان را هر جایی که یافتید ایشان را و بگیرید ایشان را و محاصره کنید آنها را

وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 و بنشینید برای شان در هر کمینگاهی پس اگر توبه کردند [از کفر] و برپا داشتند نماز را

وَأَتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ **۵** **إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ**
 و دادند زکات را پس بگذارید راه ایشان را [ارهایشان کنید] بی گمان **الله** آمرزنده مهربان است **۵**

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
 و اگر یکی از مشرکان پناه خواهد از تو پناه ده او را تا بشنود

كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَلْبِغْهُ مَأْمَنَهُ **۶** **ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ** **۶**
 کلام **الله** را پس برسان او را به جای امنش این [امن دادن و رساندن] بدان سبب است که آنان گروهی اند که نمی دانند **۶**

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
چگونه باشد برای مشرکان پیمانی نزد **الله** و نزد

رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
پیامبرش مگر آن کسانی که پیمان بسته اید با ایشان کنار مسجد الحرام پس تازمانی که

أَسْتَقِيمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
پایدار ماندند به [پیمان] شما پس پایدار بمانید به [پیمان] ایشان بی گمان **الله** دوست دارد پرهیزکاران را

كَيْفَ ۝ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
چگونه [به پیمان خود وفایر باشند؟] حال آنکه اگر دست یابند بر شما رعایت نمی کنند درباره شما حق خویشاوندی

وَلَا ذِمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
و نه پیمانی را خشنود می سازند شما را با دهان هاشان ولی نمی پذیرد دل های شان و بیشتر آنان

فَاسْقُوا ۝ أَشْتَرُوا بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا
نافرمانان اند فروختند آیات **الله** را به بهایی اندک پس بازداشتند

عَنْ سَبِيلِهِ ۝ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَرْقُبُونَ
از راه **الله** به راستی آنان بد است آنچه می کردند رعایت نمی کنند

فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ
درباره هیچ مؤمنی حق خویشی را و نه پیمانی را و آنان همان تجاوزکنندگان [از حدود] اند

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأِخْوَانُكُمْ
پس اگر توبه کردند و برپاداشتند نماز را و دادند زکات را پس برادران شما

فِي الدِّينِ وَتَفْصِيلُ بَيَانٍ مِّمَّنْ كُنِمَ آيَاتُهَا رَافِي لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَإِنْ نَكَثُوا
در دین اند و به تفصیل بیان می کنیم آیت ها را برای گروهی که می دانند و اگر بشکنند

أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِ شَمَا فَتَقَبَّلُوا
سوگندهای خود را بعد از پیمان شان و طعنه زنند در دین شما پس کارزار کنید

أَيْمَةً الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ
با پیشوایان کفر بی گمان ایشان را نیست سوگند و پیمانی برای شان باشد که آنان بازایستند [از کفر و سرکشی]

أَلَا تَقْبَلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
چرا کارزار نمی کنید با گروهی که شکستند سوگندهای خود را و قصد نمودند

بِإِخْرَاجِ الرُّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ نَحْسٍ بِمَكَّةَ
بیرون کردن پیامبر را [از مکه] و ایشان آغاز کردند کارزار با شما را نخستین بار

أَتَخْشَوْنَهُمْ فَأَلَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
آیا می ترسید از ایشان پس **الله** سزاوارتر است که بترسید از او اگر هستید مؤمنان

قَتَلُوهُمْ يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بَأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
 کارزار کنید با ایشان تا عذاب کند آنان را با دست های تان و رسوا کند آنها را و پیروزی دهد شما را

عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيُذْهِبَ
 بر آنان و شفا دهد سینه های گروهی مؤمنان را و ببرد

غِيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 خشم دل هایشان را و باز می گردد الله بر هر که خواهد و الله دانای سنجیده کار است

۱۵ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوا
 آیا می پندارید که وا گذاشته می شوید در حالی که ندانسته باشد [معلوم نداشته باشد] الله آن کسانی را که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُوْلًا وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ
 از شما و نگرفتند به جز الله و پیامبرش و مؤمنان

وَلِيَجْزِيَ اللَّهُ خَيْرُ مَا تَعْمَلُوْنَ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ
 همرازی را؟ و الله خوب آگاه است به آنچه می کنید نسزد برای مشرکان

اَنْ يَّعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِيْنَ عَلَى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ
 که آباد کنند مساجد الله را درحالی که گواهی دهند به ضرر خودشان به کفر

۱۷ اُولٰٓئِكَ حِطَّتْ اَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُوْنَ
 آنان تباه شده است عمل هایشان و در آتش آنان جاودانه اند

اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 جز این نیست که آباد می کند مساجد الله را کسی که ایمان آورده است به الله و روز واپسین

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
 و برپا داشته است نماز را و داده است زکات را و ترسیده از [هیچ کسی] مگر از الله پس امیدست که

۱۸ اُولٰٓئِكَ اَنْ يَّكُونُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ اَبَا قَرَار داده آید
 آنان باشند از راه یافتگان آیا قرار داده آید

الْحَاجَّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 حاجیان و آبادی کردن مسجد الحرام را برابر با [اعمال] آن کس که ایمان آورده به الله و روز واپسین

وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوِيْ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 و جهاد کرده است در راه الله؟ الله برابر نیستند نزد الله و الله راه نمی نماید گروه

۱۹ الظَّالِمِيْنَ اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 ستمکاران را آنانی که ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه الله

۲۰ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
 با مال هایشان و جان هایشان بلند پایه ترند نزد الله و آنان همان کامیابان اند

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا مَرْدَه می دهد ایشان را پروردگارشان به رحمتی از خود و خشنودی و بهشت هایی که برای شان در آنجا باشد

نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ فِيهَا خَالِدِينَ ﴿٢٢﴾ نَعْمَتِي پایدار ﴿٢١﴾ درحالی که جاویدان باشند در آنجا همیشه بی گمان **الله** نزد او پاداشی

عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ بزرگ است ﴿٢٢﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید پدران خود را

وَإِخْوَانَكُمْ أُولِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ و برادران خود را دوستان اگر برگزیدند کفر را بر ایمان

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن و هر که به دوستی گیرد ایشان را از شما پس آنان خود ستمکارانند ﴿٢٣﴾ بگو [ای محمد] اگر

كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ هست پدرانتان و فرزندانانتان و برادرانتان و همسرانتان و خویشاوندانتان

وَأَمْوَالٌ أَقْرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ و مال هایی که کسب کرده اید آن را و تجارتی که می ترسید از بی رونقی آن و خانه هایی که

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنْ أَلَلَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ می پسندید آنها را محبوب تر [است] در نزد شما از **الله** و پیامبرش و جهاد

فِي سَبِيلِهِ فَرَبِّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ **الله** بِأَمْرِهِ **وَاللَّهِ** لَا يَهْدِي در راه او پس انتظار بکشید تا بیاورد **الله** فرمان [کیفر] خود را و **الله** هدایت نمی کند

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ **الله** فِي مَوَاطِنَ گروه فاسقان را ﴿٢٤﴾ به تحقیق یاری کرد شما را **الله** در جاهای

كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ بسیاری و روز حنین آنگاه که به شگفت انداخت شما را بسیاری تان پس [آن بسیاری] دفع نکرد

تُغْنِي عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ تَغْنَن با فراخی خود سپس گریختید پشت کنندگان **وَاللَّهِ** سَكِينَتُهُ **وَاللَّهِ** آرامش خود را

عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ تَرَوْهَا بر پیامبرش و بر مؤمنان و فرو فرستاد لشکریایی که ندیده بودید آنها را

وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ و عذاب کرد آنان را که کافر شدند و همین است سزای کافران

ثُمَّ يَتُوبُ **اللَّهُ** مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ
سپس بازمی گردد [به بخشایش خویش] **الله** پس از آن بر هر که خواهد **و الله** آمرزنده

رَحِيمٌ **يَتَابِعُهَا** **الَّذِينَ** ءَامَنُوا إِنَّمَا **الْمُشْرِكُونَ**
مهربان است **ای** کسانی که ایمان آورده‌اید جز این نیست که مشرکان

نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا **الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ** بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
پلیدند پس نزدیک نشوند به مسجد الحرام پس از همین سال شان

وَإِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ إِنْ
و اگر بیمناکید از ناداری پس به زودی بی نیاز گرداند شما را **الله** به فضل خود اگر

شَاءَ **إِنَّ** **اللَّهُ** عَلِيمٌ حَكِيمٌ **قَاتِلُوا** **الَّذِينَ**
خواهد هر آینه **الله** دانای سنجیده کار است کارزار کنید با آنانی که

لَا يُؤْمِنُونَ **بِاللَّهِ** وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
ایمان ندارند **به الله** و نه به روز واپسین و حرام نمی‌شمارند آنچه را حرام ساخته است

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الله و پیامبرش و نمی‌پذیرند دین حق را از آنانی که داده شده است به ایشان

الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
کتاب تا که دهند جزیه را از دست خود درحالی که ایشان فروتنان باشند [خضعه جزیه را پرده‌بخت نمایند]

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزِّيْرُ بْنُ **اللَّهُ** **وَقَالَتِ النَّصْرَى**
و گفتند یهودیان عزیر **الله** است و گفتند مسیحیان

الْمَسِيحِ **ابْنِ** **اللَّهُ** ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
مسیح [عیسی] پسر **الله** است این گفتارشان است با دهان‌هایشان

يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَالَهُمْ
همانندی می‌کنند [درس‌خن] با گفتار کسانی که کافر شدند از پیش بگشداشان

اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ **أَتَّخَذُوا** أَحْبَارَهُمْ
الله چگونه [از حق] برگردانیده می‌شوند؟ گرفتند دانشمندان خود

وَرَهْبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ **اللَّهُ** وَالْمَسِيحِ **ابْنِ**
و عابدان خود را معبودانی به جای **الله** و مسیح پسر

مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا **إِلَٰهًا** وَحِدًا
مریم را [به الوهیت گرفتند] حال آنکه به آنان امر نشده بود مگر آنکه عبادت کنند **الهی** یگانه را

لَا إِلَهَ إِلَّا **هُوَ** سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
نیست **الهی** جز **او** پاک است او از آنچه شریک [او] می‌سازند

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ أَنْ يُمْسِكَ نُورَهُ ۚ اللَّهُ يُضِيهِمْ وَيُخَيِّرُ اللَّهُ لِكُلِّ قَوْمٍ حَسْبُكَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَنَّانُ ۚ

می خواهند که خاموش کنند نور را به دهان های خود و نمی خواهد که آن را خاموش کند نور خود را اگر چه خداوند بخشنده و بخشنده است برای هر گروهی که خواهد بود خداوند بخشنده است برای هر گروهی که خواهد بود

أَنْ يَتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ

اینکه کامل کند نور خود را اگر چه کافران و مشرکان خوش ندارند

أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ تَاجًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ أَنْ يُبَيِّنَ لِلنَّاسِ آيَاتِهِ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ أَنْ يُبَيِّنَ لِلنَّاسِ آيَاتِهِ ۚ

فرستاده است پیامبرش را با هدایت و دین حق تا غالب سازد آن را بر دین ها

كُلِّهِمْ ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ

همه اش اگر چه مشرکان خوش ندارند

ءَامَنُوا ۚ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ

ایمان آورده اند همانا بسیاری از دانشمندان یهود و عابدان مسیحی هر آینه می خورند مال های مردم را به ناحق و باز می دارند [مردمان را] از راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ أَنْ يُبَيِّنَ لِلنَّاسِ آيَاتِهِ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ أَنْ يُبَيِّنَ لِلنَّاسِ آيَاتِهِ ۚ

پس بشارت ده ایشان را به عذابی دردناک

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَنُغْنِيَنَّ لَهُمْ جَنَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۚ

و کسانی که طلا و نقره را می اندوزند و آن را خرج نمی کنند آن را در راه خدا

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
جز این نیست که تأخیر [ماه حرام به ماهی دیگر] افزایشی در کفر است گمراه گردانیده می شوند به آن آنان که کفر ورزیدند

يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
حلال می سازند آن [ماه] را یک سال و حرام می شمردند آن را سال دیگر تا همسان و برابر سازند با شمار آنچه حرام ساخته است الله

فِيحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
پس حلال سازند چیزی را که حرام ساخته است الله آراسته شده است برای شان کردارهای [بد] آنان و الله

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
راه نمی نماید گروه کافران را

ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْخُذْتُمْ
ایمان آورده اید چه شده است شما را که چون گفته می شود به شما بیرون روید [برای جهاد] در راه الله سنگینی می کنید

إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْأَخِرَةِ
به سوی زمین آیا خشنود شدید به زندگانی دنیا به جای آخرت

فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْأَخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
پس نیست کالای زندگانی دنیا در برابر آخرت مگر اندکی

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
اگر رهسپار نشوید عذاب کند شما را عذابی دردناک و جایگزین [شما] می کند گروهی را

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
به جز از شما و زبانی به او نمی رسانید هیچ چیزی را و الله بر هر چیزی

قَدِيرٌ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
تواناست اگر یاری نکنید او را به تحقیق یاری داد او را الله آنگاه که بیرون راندند او را

الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ
آنان که کافر بودند در حالی که دومین از دو [تن] بود وقتی که آن دو در غار بودند آنگاه که

يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا مَعَنَا اللَّهُ بِمَا نَافِلُ
گفت به همراهش اندوه مدار بی گمان ما با ما است پس فرود آورد

اللَّهُ سَكِينَتُهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
الله آرامش خود را بر او و یاری رسانید او را به سپاهانی که نمی دیدید آن را

وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
و گردانید سخن آنان که کفر ورزیدند را فروتر

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
و سخن الله است که برترین است و الله پیروزمند سنجیده کار است

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

رهسپار شوید [برای جهاد] سبک باران و گران باران و جهاد کنید با مال هایتان و جان هایتان

در راه **اللَّهُ** این بهتر است برای شما اگر می دانستید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعْدَتْ عَنْهُمْ آلُفٌ مِّسْفَةٌ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر بودی کلایی [غنیمتی] نزدیک [و در دسترس] و سفری کوتاه [و آسان] هر آینه پیروی می کردند تو را ولیکن دور شد بر ایشان آن مسافت و زود سوگند می خورند که اگر می توانستیم هر آینه برون می رفتیم همراه شما هلاک می کنند خودشان را و الله می داند که بی گمان ایشان هر آینه دروغ گویان اند

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ يُمْنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَالِمِينَ إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ نَفْسَهُمْ فَنَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ فَأَنْفَرُوا مِنْكُمْ أَلْفًا وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ فَأَنْفَرُوا مِنْكُمْ أَلْفًا وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ فَأَنْفَرُوا مِنْكُمْ أَلْفًا

ببخشاید الله تو را چرا رخصت دادی به ایشان تا اینکه شناخته شوند برای تو آنان که راست گفتند و شناسای دروغگویان را می دانند که بی گمان ایشان هر آینه دروغ گویان اند

ایمان دارند به الله و به روز واپسین [در تخلف] از اینکه جهاد کنند با مال هایشان و جان هایشان و الله عا لیم به [حال] پرهیزکاران جز این نیست که رخصت می طلبند از تو آنان که ایمان ندارند به الله و به روز واپسین و تردید نموده است دل هایشان پس آنان

در تردیدشان [اضطرابشان] سرگردانند و اگر می خواستند بیرون شدن را

هر آینه آماده می کردند برای آن ساز و برگی را ولیکن **اللَّهُ** نپسندید بیرون شدن و حرکت آنان را پس بازداشت آنان را

و گفته شد بنشینید با نشستگان اگر بیرون می شدند در میان شما

نمی افزودند در شما مگر تباهی و هر آینه رخنه می کردند [به فساد و سخن چینی] در میان شما در حالی که می طلبیدند برای تان

فتنه را و در میان شما جاسوسانی برای ایشان است و الله عا لیم داناست به ستمکاران

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَمْسَسْهُمْ آتُفٌ مِنَ الْمُشْكِ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمْ زَكَاةً وَأَمْوَالَهُمْ لِلْيَوْمِ الْآخِرِ لَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقِينَ

و آنان که ایمان آوردند و آتشی [و آتش] از آتش [و آتش] به ایشان نرسید و آنان که می بخشند مال خود را و مال خود را برای روز آخرت [و آخرت] لایستد **اللَّهُ** آنان را گمراه نکند آنان را

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَمْسَسْهُمْ آتُفٌ مِنَ الْمُشْكِ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمْ زَكَاةً وَأَمْوَالَهُمْ لِلْيَوْمِ الْآخِرِ لَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقِينَ

و آنان که ایمان آوردند و آتشی [و آتش] از آتش [و آتش] به ایشان نرسید و آنان که می بخشند مال خود را و مال خود را برای روز آخرت [و آخرت] لایستد **اللَّهُ** آنان را گمراه نکند آنان را

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَمْسَسْهُمْ آتُفٌ مِنَ الْمُشْكِ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمْ زَكَاةً وَأَمْوَالَهُمْ لِلْيَوْمِ الْآخِرِ لَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقِينَ

و آنان که ایمان آوردند و آتشی [و آتش] از آتش [و آتش] به ایشان نرسید و آنان که می بخشند مال خود را و مال خود را برای روز آخرت [و آخرت] لایستد **اللَّهُ** آنان را گمراه نکند آنان را

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَمْسَسْهُمْ آتُفٌ مِنَ الْمُشْكِ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمْ زَكَاةً وَأَمْوَالَهُمْ لِلْيَوْمِ الْآخِرِ لَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقِينَ

و آنان که ایمان آوردند و آتشی [و آتش] از آتش [و آتش] به ایشان نرسید و آنان که می بخشند مال خود را و مال خود را برای روز آخرت [و آخرت] لایستد **اللَّهُ** آنان را گمراه نکند آنان را

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ هَمَانَا جَسْتَد فتنه را از پیش و دگرگون ساختند برای تو کارها را تا که

جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ۴۸
آمد [وعدۀ] حق و آشکار گشت حکم **الله** در حالی که آنان نابخشودان بودند ۴۸

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَرْذُنَ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۚ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ وَبِرْخِي از ایشان کسی است که می گوید اجازه ده به من و مینداز مرا در فتنه آگاه باش در فتنه

سَقَطُوا ۖ وَإِإَ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ ۖ بِالْكَافِرِينَ ۖ
افتاده اند و بی گمان جهنم به تحقیق دربرگیرنده است کافران را

إِنْ تَصْبِكُ حَسَنَةً ۖ تَسُوهُمْ ۖ وَإِنْ تَصْبِكُ ۖ
اگر برسد به تو نیکی ای [پیروزی و غنیمی] بدشان می آید و اگر برسد به تو

مُصِيبَةٌ ۖ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا ۖ
مصیبتی می گویند به تحقیق گرفته بودیم [صلاح] کار خود را از پیش و روی می گردانند

وَهُمْ فَرَحُونَ ۖ قُلْ لَّنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ ۖ
درحالی که آنان شادمان اند بگو هرگز نرسد ما را مگر آنچه نوشته است

اللَّهُ لَنَا ۖ هُوَ مَوْلَانَا ۖ وَعَلَىٰ ۖ
الله برای ما اوست کارساز ما و بر **الله** باید توکل کنند مؤمنان

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا ۖ إِلَّا أَحَدَىٰ الْحُسَيْنَيْنِ وَخَنُ ۖ
بگو آیا انتظار می برید برای ما جز یکی از دو نیکویی را؟ و ما

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ ۖ أَنْ يُصِيبَكُمْ ۖ اللَّهُ ۖ
انتظار می کشیم برای شما که برساند به شما **الله** عذابی را از عذابه نزد خود

أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ۖ قُلْ ۖ
یا با دست های ما پس منتظر باشید به تحقیق ما با شما انتظار برانیم بگو ۵۲

أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۖ لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ ۖ
خرج کنید به خوشی یا به ناخوشی هرگز پذیرفته نمی شود از شما بی گمان شما بوده اید

قَوْمًا فَاسِقِينَ ۖ وَمَا مَنَعَهُمْ ۖ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ ۖ نَفَقَتَهُمْ ۖ
گروهی نافرمانان و باز نداشته است ایشان را که پذیرفته شود از ایشان خرج های شان

إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا ۖ بِاللَّهِ ۖ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ ۖ
مگر اینکه بی گمان ایشان کافر شدند به **الله** و به پیامبرش و نمی آیند به نماز

إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ ۖ وَلَا يُنْفِقُونَ ۖ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ۖ
مگر درحالی که آنان پژمرده دلان اند و خرج نمی کنند مگر درحالی که آنان نابخشودان اند ۵۴

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 پس به شگفت نیاید تو را مال هایشان و نه فرزندانشان جز این نیست که می خواهد **الله** که عذاب کند ایشان را

بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
 به سبب آن [اموال] در زندگانی دنیا و برآید جان هایشان درحالی که آنها کافران اند ﴿٥٥﴾

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
 و سوگند می خورند **به الله** که به تحقیق آنان هر آینه از شما نیستند آنان از شما ولیکن آنها

قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا
 گروهی اند که می ترسند [از شما] ﴿٥٦﴾ اگر بیابند پناهایی یا نهانگاههایی

أَوْ مَدَخَلًا لَّوْلُوا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ
 یا درشدنگاهی را هر آینه روی می آورند به آن درحالی که ایشان می شتابند ﴿٥٧﴾ و برخی از آنان کسی است که عیب می گیرند بر تو

فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 در [تقسیم] صدقه ها پس اگر داده شوند از آن خوش می شوند و اگر داده نشوند از آن ناگهان

هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ
 ایشان به خشم می آیند ﴿٥٨﴾ و اگر بی گمان آنان خشنود می شدند به آنچه داده است به آنان **الله**

وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 و پیامبرش و می گفتند کافی است ما را **الله** به زودی خواهد داد به ما **الله** از بخشش خود

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
 و پیامبرش بی گمان ما به **الله** گرایشندگانیم ﴿٥٩﴾ جز این نیست که زکات

لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوقِهِمْ
 از آن نیازمندان و بینوایان و کارگران [جمع آوری] آن و دلجویی شدگان

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ
 و در راه آزادی بردگان و در [دین] و آمداران و در **الله** راه و در راه ماندگان است

فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ
 مقرر شده از [سوی] **الله** و **الله** دانای **الله** سنجیده کار است ﴿٦٠﴾ و برخی از ایشان [منافقان]

الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذنٌ قُلْ أذنٌ خَيْرٌ
 آنان اند که آزار می دهند پیامبر را [به عیب گویی] و می گویند او [اسرا] گوش است بگو گوش نیکی است

لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
 برای شما ایمان دارد **به الله** و باور دارد به مؤمنان [در اخبارشان] و رحمتی است برای آنانی که

ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾
 ایمان آورده اند از شما و آنانی که آزار می رسانند پیامبر **الله** را برای آنان عذابی دردناک است ﴿٦١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
 سوگند می خورند به الله برای شما تا خوشنود سازند شما را و پیامبرش سزاوارترند

أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
 به اینکه خوشنود سازند اگر باشند مؤمنان آیا ندانستند که هر آینه

مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَبْدَلُوهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
 هر که مخالفت می کند الله و پیامبر او را پس هر آینه هست برای او آتش دوزخ که جاوید باشد در آن

ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
 این است آن رسوایی بزرگ می ترسند منافقان

أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةُ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ أُسْتَهْزِئُوا
 از اینکه نازل شود درباره آن سوره ای که خبر دهد ایشان را به آنچه در دل هایشان است بگو ریشخند کنید

إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 به تحقیق الله پدید آورنده است آنچه را می ترسید و اگر بپرسی از آنان [منافقان]

لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللهِ وَعَآيِنُهُ
 هر آینه گویند جز این نیست که ما [در گفتگو] فرومی رفتیم و بازی می کردیم [به شوخی سخنی می گفتیم] بگو آیا به الله و به آیت های او

وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْذَرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
 و پیامبرش ریشخند می کردید؟ عذر میارید به تحقیق کافر شده اید

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً
 پس از ایمان تان اگر گذشت کنیم از گروهی عذاب کنیم گروه دیگری را

بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَتُ
 به این سبب که همانا آنان بودند بزهکاران مردان منافق و زنان منافق

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
 برخی شان [متحد و مشابه] از برخی [دیگرند در کردار و دین] امر می کنند به کار ناروا و باز می دارند

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
 از کار پسندیده و می بندند دست های خود را فراموش کردند الله را پس فراموش کرد ایشان را

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ وَعَدَ اللَّهُ
 بی گمان منافقان همان نافرمانان اند وعده کرده است الله

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَتِ وَالْكَفَّارِ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
 مردان منافق و زنان منافق و کافران را آتش دوزخ که جاوید باشند

فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ
 در آن آن بسنده است آنان را و لعنت کرده است آنها را و برای آنان عذابی پایدار است

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرَ
همانند آن کسانی که پیش از شما بودند سخت تر از شما به نیرو و زیاده تر

أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
از جهت اموال و اولاد پس برخوردار شدند به نصیب خویش پس برخوردار شدید شما به نصیب خود

كَمَا أُسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
چنان که بهره گرفته بودند آنان که پیش از شما بودند به نصیب خود و فرود رفتید در باطل

كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ نَاطَبُوا فِي الدُّنْيَا
مانند کسانی که فرو رفتند آنان ناپود شد کردارهایشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
و آخرت و آنان همان زیان کاران اند آیا نیامده است برای ایشان

نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمَ
خبر آنان که پیش از آنها بودند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم

إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُنَّ
ابراهیم و اهل مدین و اهالی قریه های زیر و زیر شده [آبادی های قوم لوط] آمدند به نزد آنان

رُسُلَهُنَّ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُنَّ وَلَكِنْ
پیامبران شان با دلائل روشن پس بر آن نبود که ستم کند بر آنان ولیکن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
ایشان بر خودشان ستم می کردند و مردان مؤمن و زنان ایمان دار برخی شان

أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
دوستان برخی [دیگرند] فرمان می دهند به کار پسندیده و باز می دارند از کار ناروا

وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
و برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را و اطاعت می کنند الله

وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَبَاسِطٌ
و پیامبرش را آنان به زودی رحم کند بر ایشان الله به تحقیق الله

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
و عده داده است الله به مردان مؤمن و زنان مؤمن بهشت هایی را که جاری می شود از زیر [درختان] آنها

الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
جویها درحالی که جاویدان باشند در آن و جایگاه های پاکیزه ای را در باغ های جاویدان

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
و خشنودیی از الله بزرگ تر از همه است این همان کامیابی بزرگ است

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
ای پیامبر جهاد کن با کافران و منافقان و درشتی کن بر آنان

وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
و جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتگاهی است [آن]
و جَهَنَّمَ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
به الله سوگند می خورند

مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
که [ناسزا] نگفتند درحالی که بی گمان گفتند کلمه کفر را و کافر شدند پس از [اظهار کردن] اسلام خود

وَهُمْ يُبَايِعُونَكَ لَمَّا قَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
و قصد کردند چیزی را که [بنا] نرسیدند و عیب جویی نکردند مگر از آن رو که توانگر کرد آنان را الله و پیامبرش

مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمْ
از بخشش خود پس اگر توبه کنند باشد بهتر برای شان و اگر روگردانند [از توبه] عذاب کند آنان را

اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
الله عذابی دردناک در دنیا و آخرت و نیست برایشان در زمین

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
هیچ دوستی و نه یابوری
وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهُ أَنْ لَا يَمْلِكُنَّ
از ایشان کسی هست که پیمان بستند با الله که البته اگر

ءَاتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ
دهد به ما از بخشش خود هر آینه صدقه دهیم و هر آینه باشیم از شایستگان

فَلَمَّا ءَاتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ
پس چون داد به آنان از بخشش خویش بخل ورزیدند به آن و برگشتند در حالی که آنان اعراض کنندگان بودند

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
پس از پی آورد ایشان را نفاق در دل هاشان [یعنی دورویی را در دل هایشان بر جای نهاد] تا روزی که ملاقات کنند با وی به سبب آنکه خلاف کردند

اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ
با الله آنچه را وعده کرده بودند با او و به سبب آنکه دروغ می گفتند

أَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَأَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
که هر آینه الله می داند سخن پنهان شان را و راز گفتن شان را و آنکه نیک دانای [به]

الْغُيُوبِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
پنهانی هاست آنان که عیب جویی می کنند صدقه دهندگان را

الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَحْدُونَ
مؤمنان در صدقات و آنان را که نمی یابند مگر

جَهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
به اندازه توانشان پس ریشخند می کنند ایشان را ریشخند کند الله آنان را و برای آنان عذابی دردناک است

سه چهارم
حزب
۲۰

أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
آمزش طلب کنی برایشان یا آمزش طلب نکنی برایشان اگر آمزش خواهی برایشان هفتاد بار[هم]

فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
پس هرگز نیامزد الله ایشان را این به سبب آن است که آنان کافر شدند به الله و پیامبرش

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ
و الله راه نمی نماید گروه فاسقان را شادمان شدند واپس گذاشتگان

بِمَقْعَدِهِمْ خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
به نشستن شان پس از پیامبر الله و ناخوش داشتند که جهاد کنند با مال هایشان

وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا نَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
و جان هایشان در راه الله و گفتند بیرون نروید [برای جهاد] در گرما بگو آتش دوزخ

أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
سخت تر است از جهت گرما اگر می فهمیدند پس باید بخندند اندک و بگریند بسیار

جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
به کیفر آنچه که می کردند پس اگر باز آورد تو را الله به سوی گروهی

مَنْهُمْ فَاسْتَعِذْ نَوْكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون آمدن پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد همراه من هیچ گاه و هرگز

نُقْبِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
جنگ نخواهید کرد همراه من با هیچ دشمنی هر آینه شما خشنود شدید به نشستن اول بار پس بنشینید

مَعَ الْخُلَفَاءِ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
با پس ماندگان و نماز مگزار بر هیچ یکی از ایشان که بمیرد هیچ گاه و مایست

عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
بر گورش هر آینه ایشان کافر شدند به الله و پیامبر او و مردند درحالی که آنان نافرمان بودند

وَلَا تَعْجَبْ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
و به شگفت نیآورد تو را اموالشان و فرزندانسان جز این نیست که می خواهد الله که عذاب کند ایشان را

بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا
به آن در دنیا و بیرون شود جان هایشان در حالی که کافران باشند و چون

أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعِذْكَ
فرود آورده شود سوره ای که ایمان آورید به الله و جهاد کنید همراه با پیامبر او رخصت خواهند از تو

أُولَئِكَ الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾
توانگران از آنان و گویند بگذار ما را تا باشیم با نشستگان

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
خشنود شدند به آنکه باشند با واپس ماندگان و مهر نهاده شد بر دل هایشان پس آنان

لَا يَفْقَهُونَ ۝۸۷ لَيْكِنَ الرِّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
نمی فهمند لیکن این پیامبر و آنان که ایمان آوردند همراه او

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيكَ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَيْرَاتُ
جهاد کردند با مال هایشان و دل هایشان و آنان برایشان نیکی هاست

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۸۸ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
و آنان همان رستگاران اند آماده کرده است الله برایشان بهشت هایی که روان است

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۸۹ وَجَاءَ
از زیر [درختان] آنها جویها درحالی که جاویدانند در آن این است کامیابی بزرگ و آمدند

الْمُعْذِرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
عذرآوران از بادیه نشینان تا رخصت داده شود به ایشان و نشستند آنان که دروغ گفته بودند

اللَّهُ ۖ وَرَسُولُهُ ۚ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
به الله و پیامبرش زودا که رسد به آنان که کافر شدند از آنان عذابی دردناک

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنان که

لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
نمی یابند چیزی را که خرج کنند گناهی هرگاه نیک خواهی کنند برای الله و پیامبرش

مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۹۱
نیست بر نیکوکاران هیچ راهی [برای سرزنش] و الله آمرزنده مهربان است

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
و نیست [گناهی] بر آنان که چون بیایند نزد تو تا [بر مرکبی] سوار کنی ایشان را گفتی نمی یابم

مَا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
چیزی را که سوار کنم شما را بر آن بازگشتند درحالی که چشم های شان جاری باشد از اشک

حَزَنًا ۚ أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ۝۹۲ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
از روی غم به سبب اینکه نمی یابند چیزی را که خرج کنند جز این نیست که راه [سرزنش و عقوبت] بر

الَّذِينَ يَسْتَعِذُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
کسانی است که رخصت می خواهند از تو درحالی که آنان توانگرانند خشنود شدند به اینکه باشند

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۹۳
با واپس ماندگان و مهر نهاد الله بر دل های شان پس آنان [چیزی] نمی دانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ۗ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
عذر می آورند به سوی شما هنگامی که باز گردید به سوی شان بگو عذر میاوريد

لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا ۖ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
هرگز باور نمی کنیم [سخن] شما را به تحقیق آگاه گردانیده ما را **الله** از خبرهای تان و زود خواهد دید

اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ۖ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
الله کار شما را و پیامبرش [نیز کار شما را خواهد دید] سپس باز گردانیده می شوید به سوی دانای نهان

وَالشَّهَادَةِ ۖ فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ سَيُخْلِفُونَ
و آشکار و پس آگاه می گرداند شما را به آنچه شما می کردید **سَيُخْلِفُونَ** به زودی سوگند می خورند

بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا أُنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُخْبِرُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
به **الله** برای شما چون باز گردید به سوی ایشان تا روی بگردانید از [سرزنش] ایشان پس روی بگردانید

عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمُ ۖ جَزَاءُ ۖ بِمَا كَانُوا
از ایشان بی گمان آنان پلیدند و جایگاهشان جهنم است به سزای آنچه که

يَكْسِبُونَ ۖ سَيُخْلِفُونَ لَكُمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِنْ
می کردند سوگند می خورند برای شما تا خشنود شوید از آنان پس اگر

تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
خشنود شوید از ایشان بی گمان **الله** خشنود نمی شود از گروه نافرمانان

۱۱ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ ۖ أَلَّا يَعْلَمُوا
[برخی] از بادیه نشینان شدیدترند از حیث کفر و نفاق و سزاوارترند به اینکه ندانند

حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ وَمِنْ
حدود آنچه را که نازل کرده است **الله** بر رسول خود و **الله** دانای سنجیده کار است **و** **الله** و برخی از

الأعرابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَابِرَ
بادیه نشینان کسانی هستند که می پندارند آنچه را هزینه می کنند زبان [و توان] و انتظار می کشند برای شما پیشامدهای [بدا] را

عَلَيْهِمْ ۖ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۖ وَمِنْ
بر آنان باد پیشامدهای بد و **الله** شنوای داناست **و** **الله** و برخی از

الأعرابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَيَتَّخِذُ
بادیه نشینان کسانی هستند که ایمان دارند به **الله** و روز واپسین و می پندارد

مَا يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۖ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ
آنچه را انفاق می کند مایه نزدیکی [خود] به **الله** و [نیز] دعاهای [خیر] پیامبر را آگاه باش بی گمان این [هزینه] موجب نزدیکی

لَهُمْ ۖ سَيَدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ
برای آنهاست زود داخل گرداند ایشان را **الله** در رحمت خود بی گمان **الله** آمرزنده مهربان است

وَالسَّابِقُونَ وَالْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
و آن پیشی گیرندگان نخستین از مهاجران و انصار و آنان که

اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
پیروی کردند از ایشان به نیکی خشنود شده است الله از ایشان و خشنود شدند ایشان از او و آماده ساخته است الله

لَهُمْ جَنَّاتُ جَارِي تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
برای شان بهشت هایی که جاری است زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدان باشند در آنها همیشه

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمِنَ الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
این است کامیابی بزرگ و برخی از آنان که پیرامون شما نیستند از بادیه نشینان

مَنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْإِثْقِ لَا يَعْلَمُهُمْ
منافقان اند و برخی از اهل مدینه خو گرفته اند بر نفاق نمی دانی [نفاق] ایشان را

نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ
ما می دانیم [نفاق] ایشان را زودا که عذاب کنیم آنان را دو بار سپس بازگردانیده شوند به سوی عذابی

عَظِيمٍ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
بزرگی و دیگران که اقرار کردند به گناهان خود آمیختند کرداری شایسته را

وَآخَرٍ سَيِّئًا عسىٰ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
با کرداری ناشایسته امید است که الله [به رحمت] بازگردد بر ایشان [و توبه آنان را بپذیرد] بی گمان الله آمرزنده مهربان است

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
بگیر از اموالشان زکاتی را که پاک می سازی ایشان را و پاکیزه می کنی ایشان را به آن و دعای خیر کن بر ایشان

إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ يَعْلَمُوا
بی گمان دعای تو آرامشی است برای ایشان و الله شنوای داناست آیا ندانستند

أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
که الله هموست که می پذیرد توبه را از بندگان خود و دریافت می کند صدقات را و اینکه

اللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
اوست آن توبه پذیر مهربان و بگو عمل کنید پس زودا که بیند الله عمل شما را

وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
و پیامبر او و مؤمنان [نیز بینند] و به زودی بازگردانیده می شوید به سوی دانای پنهان و آشکار

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ
پس خبر می دهد شما را به آنچه می کردید و دیگران [نیز] واکنار شده اند [قبول توبه شان] به فرمان

اللَّهُ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
الله یا عذاب کند ایشان را و یا بازمی گردد بر ایشان [به رحمت خود] و الله دانای سنجیده کار است

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
و آنان که گرفتند [ساختند] مسجدی را برای زیان رساندن و کفر و برای تفرقه انداختن میان

الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
مؤمنان و [ساختن] کمینگاهی برای کسانی که جنگیده اند با الله و پیامبرش پیش از این

وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
و هر آینه ایشان سوگند خورند که اراده نکردیم [یا ساختن مسجد] مگر نیکی و الله گواهی می دهد که بی گمان ایشان دروغگویان اند

لَا نَقُومُ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
نایست [به نماز] در آن [مسجد ضرار] هرگز هر آینه مسجدی که اساس نهاده شده است بر پرهیزکاری از نخستین

يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا
روز سزاوارتر است که بایستی در آن، در آن [مسجد] مردانی اند که دوست دارند پاکی ورزند [از نجاست ظاهری و باطنی]

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ۝۱۰۸
و الله دوست می دارد پاکی ورزان را

عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
بر پروا از الله و خشنودی [او] بهتر است یا آن کسی که بنا نهاده است بنیان خود را

عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارٌ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
بر لب پرتگاهی که در حال ریزش است پس بیندازد او را در آتش دوزخ و الله راه نمی نماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝۱۰۹
گروه ستمکاران را همواره بنیانشان که بنا نهاده اند مایه تردید

فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۱۰
در دل های شان است مگر که پاره پاره شود دل هایشان و الله دانای سنجیده کار است

إِنْ أَشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بی گمان الله خریده است از مؤمنان جان هایشان و مال هایشان را

يَأْتِ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقْنَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
به اینکه باشد برای شان بهشت کارزار می کنند در راه الله پس می کشند [کفار را]

وَيُقْنَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
و گشته می شوند وعده ای است بر [عهده] الله به حق در تورات و انجیل

وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
و قرآن و کیست وفا کننده تر به عهد خویش از الله پس شادمان باشید

بِيعْكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۱۱۱
به خرید و فروشی که معامله کردید به آن و این است آن کامیابی بزرگ

التَّائِبُونَ [آن مؤمنان] توبه کنندگان اند پرستندگان اند ستاینندگان اند السَّاجِدُونَ [در راه الله=روزه داران اند] ساجده کنندگان اند

الرَّكَعُونَ رکوع کنندگان اند السَّاجِدُونَ سجده کنندگان اند الْأَمْرُونَ امر کنندگان اند بِالْمَعْرُوفِ به کار پسندیده

وَالْتَّاهُونَ و بازدارندگان اند عَنِ الْمُنْكَرِ کار زشت وَالْحَافِظُونَ و نگهداران لِحُدُودِ لِلَّهِ برای حدود الله

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ و مژده ده مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَمَانٍ آوردند

أَن يَسْتَغْفِرُوا لِمَشْرِكِينَ وَلَوْ أَكْرَهَ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا إِنَّكَ تَطْلُبُ بَخْشَائِشَ كُنْتَ

تَبَيَّنَ لَهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ وَ مَا كَانَتْ رُشْنُ شَدِّ بَرَاءَتِهِمْ أَهْلُ الْإِيمَانِ دُوزخ اند و نبود

أَسْتَغْفَرُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ مَغْفِرَتِ خَاسِتِنِ اِبْرَاهِيمَ بَرَاءَتِهِمْ أَهْلُ الْإِيمَانِ دُوزخ اند و نبود

فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ پس چون ظاهر گشت برای او [ابراهیم] که بی گمان پدرش دشمن الله است بیزاری جست از وی بی گمان ابراهیم هر آینه بسیار دلسوز برادر بود

وَمَا كَانَتْ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتُهُمْ حَتَّىٰ وَ بَرَّ أَنْ يَسْتَعِزَّ اللَّهُ كَمَا كَانَتْ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتُهُمْ حَتَّىٰ

يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ إِنَّ اللَّهَ بَيَانُ كُنْدِ بَرَاءَتِهِمْ أَهْلُ الْإِيمَانِ دُوزخ اند و نبود

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

دُونَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ تَابَ اللَّهُ عَلَىٰ بَرِّ أَنْ يَسْتَعِزَّ اللَّهُ كَمَا كَانَتْ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتُهُمْ حَتَّىٰ

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ مَّهْرُورِي مَهْرَبَانِ اسْتِ

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

و [بازگشت الله به مهربانی خود] بر آن سه نفری که [از گروه تبوک] بازمانده بودند تا وقتی که تنگ شد بر ایشان زمین

بِمَا رَجَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ

با وجود فراخی اش و تنگ شد بر ایشان نفوس شان [=دلشان به تنگ آمد] و یقین کردند که نیست پناهی

مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ

[ازخشم] الله مگر به سوی وی پس برگشت نمود الله [با رحمتش] بر ایشان [=توبه شان را پذیرفت] تا توبه کنند بی گمان الله اوست آن توبه پذیر

الرَّحِيمُ ۝۱۱۸ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

مهربان ۱۱۸ ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و باشید با

الصَّادِقِينَ ۝۱۱۹ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم

راست گویان ۱۱۹ نیست سزاوار برای اهل مدینه و آنان که پیرامون ایشانند

مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ

از بادیه نشینان که بازمانند از همراهی پیامبر الله [در جهاد] و نه اینکه دوست بدارند جان های خود را

عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكُ بَأْتَهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ

[بیشتر] از جان او این [منع از پس ماندن] به این سبب است که به آنان [مجاهدان] نمی رسد به ایشان تشنگی و نه رنجی

وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

و نه گرسنگی در راه الله و گام نمی نهند [به سم و کف و پای] جایی را که به خشم آورد

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُم

کافران را و نمی رسند [به هیچ مقصدی] از دشمن الله به رسیدنی مگر نوشته می شود برایشان

بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۲۰

به سبب آن کرداری شایسته بی گمان الله تباه نمی کند پاداش نیکوکاران را ۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

و هزینه نمی کنند هیچ هزینه ای را خرد و نه کلان را و نمی پیمایند

وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا

هیچ سرزمینی را مگر نوشته می شود برایشان تا پاداش دهد ایشان را الله [پاداش] نیکوترین کاری که

يَعْمَلُونَ ۝۱۲۱ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً

می کردند ۱۲۱ و شاید مؤمنان که رهسپار شوند همگی [برای جهاد و طلب علم]

فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

پس چرا رهسپار نشوند از هر گروهی از ایشان دسته ای تا ژرف آگاه شوند در دین

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۝۱۲۲

و برای اینکه بیم دهند گروه خود را آنگاه که بازگردند به سوی ایشان باشد که آنان بترسند [و بپرهیزند] ۱۲۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید بیکار کنید با آنان که نزدیک اند به شما از کفار

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾
و باید بیابند [کفار] در شما درستی را و بدانید که به تحقیق **الله** با پرهیزکاران است [نصرت الهی برای آنان است] ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ
و آنگاه که نازل شود سوره‌ای پس برخی از ایشان کسی است که می‌گوید کدامیک از شما زیاد نمود او را این [سوره]

إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
از جهت ایمان پس آنان که ایمان آورده‌اند پس زیاد نمود این سوره برای آنان ایمان را و ایشان شادمان می‌شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
و اما آنانی که در دل‌های شان بیماری [نفاق] است پس زیاده ساخته برای آنان پلیدی را ﴿١٢٤﴾

إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أُولَٰئِكَ
به پلیدی شان و مردند درحالی که کافران بودند آری نمی‌بینند [منافقان] ﴿١٢٥﴾

أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
که ایشان آزموده می‌شوند در هر سال یک بار یا دو بار باز هم

لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ
توبه نمی‌کنند و نه ایشان پند می‌گیرند و چون نازل شود ﴿١٢٦﴾

سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَا مِنْ أَحَدٍ
سوره‌ای می‌نگرد برخی از ایشان به سوی برخی دیگر [گوید] آیا می‌بیند شما را کسی [از مسلمانان]؟

ثُمَّ أَنْصَرَفُوا سَرَفًا ﴿١٢٧﴾ قُلُوبُهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
آن گاه باز می‌گردند باز داشته است **الله** دل‌هایشان را [از هدایت] به این سبب که ایشان گروهی‌اند که نمی‌فهمند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
هر آینه آمده است برای شما پیامبری از خود شما که دشوار است ﴿١٢٧﴾

عَلَيْهِ بِرَأْوٍ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ أَزْمَدُ اسْتِ بِأَلْمُؤْمِنِينَ
بر او که در رنج افتید آزمند است بر [خیر] شما نسبت به مؤمنان

رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
دلسوز مهربان است ﴿١٢٨﴾ پس اگر رخ گردانند [از ایمان] پس بگو بسنده است مرا **الله** نیست هیچ الهی

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾
جز او بر او توکل کردم و اوست پروردگار آن عرش بزرگ ﴿١٢٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
الف، لام، را، این آیت های آن کتاب استوار و سنجیده است ﴿۱﴾ آیا هست برای مردمان شگرف

أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
اینکه وحی فرستادیم به سوی مردی از ایشان که هشدار بده مردمان را و مژده ده کسانی را که ایمان آورده اند

أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴿٢﴾ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
به آنکه برای آنان است پایگاه راستین نزد پروردگارشان گفتند کافران هر آینه این

لَسِحْرٌ مُّينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
جادوگری آشکار است ﴿۲﴾ هر آینه پروردگار شما الله است آن که آفرید آسمان ها و زمین را

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَصَوَّى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ
در شش روز آنگاه استیلا یافت بر عرش تدبیر می کند کار را نیست هیچ شفاعت کنندگی

إِلَّا مَنِ بَعْدَ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ ﴿٣﴾ فَأَعْبُدُوهُ أَفَلَا
مگر پس از اجازه وی این است الله پروردگار شما پس بپرستید او را آیا

تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
پند نمی گیرید؟ ﴿۳﴾ به سوی اوست باز گشت شما همگی وعده [کرده است] الله وعده درست هر آینه او

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را تا پاداش دهد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
به دادگری و آنان که کافر شدند برای آنان است آشامیدنی از آب گرم و عذابی

أَلِيمٌ ﴿٤﴾ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
دردناک به سبب آنکه کفر می ورزیدند او کسی است که قرار داد آفتاب را

ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
درخشان و ماه را تابان و معین کرد برای آن [ماه] منازل ها را تا بدانید شمار سال ها

وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
و حساب را نیافریده است الله این را مگر حق به تفصیل بیان می کند نشانه ها را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
برای گروهی که می دانند ﴿۵﴾ هر آینه در پی آمدن شب و روز و آنچه آفریده است

اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾
الله در آسمان ها و زمین نشانه هایی است برای گروهی که پرهیزکاری می کنند ﴿۶﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
هر آینه آنان که امید ندارند دیدار ما را و خشنود شده اند به زندگانی دنیا و دل بسته اند

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ
به آن و آنان که از نشانه های ما بی خبرند ﴿٧﴾ آنان جایگاهشان

النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
آتش است به سبب آنچه کسب می کردند ﴿٨﴾ هر آینه آنان که ایمان آورده اند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ ﴿٩﴾ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى مِنْ
و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشان را پروردگارشان ﴿٩﴾ به سبب ایمانشان می رود از

تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٠﴾ دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
زیر آنها جوی ها در باغ های سراسر نعمت ﴿١٠﴾ دعای ایشان در آنجا سبحانک

اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿١١﴾ وَعَاخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
اللهم باشد [یاکی تو را ست بار الها] و درود آنان [بایکدیگر] در آنجا سلام است و واپسین دعای شان این است که ستایش از آن الله است

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ يُعِجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
پروردگار جهانیان ﴿١٢﴾ و اگر پیش می انداخت الله برای مردمان بدی [عذاب را]

أَسْتَعْجَلَهُم بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ
مانند به شتاب خواستن آنها خیر را هر آینه به سر می آمد به سوی ایشان اجلشان پس می گذاریم آنان را که

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا مَسَّ
امید ندارند دیدار ما را در سرکشی شان سرگردان شوند ﴿١٣﴾ و چون برسد

الْإِنْسَانُ الضُّرَّ دَعَا لِحَبِيهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
آدمی را رنج بخواند ما را بر پهلوی خود یا نشسته یا ایستاده پس چون برداریم

عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ
از او رنج وی را برود گویا که هرگز نخوانده بود ما را به [دفع کردن] رنجی که بلورسیده بود اینچنین آراسته شده است

لِلْمُسْرِفِينَ ﴿١٤﴾ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
برای اسراف کنندگان آنچه را که می کردند ﴿١٥﴾ و هر آینه هلاک کرده ایم نسل های

مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
پیش از شما را آنگاه که ستم کردند و آوردند برای ایشان پیامبران شان نشانه های روشن را و بر آن نبودند

لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
که ایمان آورند اینچنین کیفر می دهیم گروه بزهکاران را ﴿١٦﴾ سپس گردانیدیم شما را

خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
جانشینان [گذشتگان] در زمین پس از ایشان تا بنگریم چگونه کار می کنید؟ ﴿١٧﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۚ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَنْتَبِهِينَ ۚ

و چون خوانده شود بر آنان آیات ما که روشن‌اند گویند آنان که امید ندارند

لِقَاءَنَا أَتَنْتَبِهِينَ ۚ بِرَّءَانٍ غَيْرِ هَذَا ۚ أَوْ بَدَّلَهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي بِهِ دِيدَارٌ مَا بَيَّارٌ ۚ قَرَأْنِي رَا غَيْرَ از این یا دگرگون ساز آن را! بگو روا نباشد برای من

أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي ۚ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ ۚ إِلَيَّ إِنِّي ۚ

که دگرگون کنم آن را از جانب خود پیروی نمی‌کنم مگر آنچه را وحی شده است به سوی من هر آینه من

أَخَافُ ۚ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ

می‌ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روزی بزرگ ﴿۱۵﴾ بگو اگر بخواهد

اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِسُكُمْ بِهِ ۚ فَقَدْ لَبِثْتُ

الله نمی‌خواندم آن را بر شما و آگاه نمی‌کردم [الله] شما را به آن پس به درستی که درنگ کردم من

فِيكُمْ عُمُرًا ۚ مِّنْ قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ

در میان شما عمری پیش از این پس آیا خرد نمی‌ورزید ﴿۱۶﴾ پس کیست ستمکارتر

مِمَّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ

از کسی که بر بندد بر الله دروغی را یا تکذیب کند آیات او را هر آینه حقیقت این است که

لَا يُفْلِحُ ۚ الْمَجْرُمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

رستگار نمی‌شوند بزهکاران ﴿۱۷﴾ و می‌پرستند به جای الله

مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا

چیزی را که زیان نرساند به آنان و سود نرساند به آنان و می‌گویند اینان شفیعان ما هستند

عِنْدَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا

نزد الله بگو آیا خبر می‌دهید الله را به آنچه که نمی‌داند در آسمان‌ها و نه

فِي الْأَرْضِ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ

در زمین؟ پاک است از آن اوست و برتر است از آنچه شرک [او] می‌سازند ﴿۱۸﴾ و نبودند

النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ

مردمان مگر امتی یگانه پس اختلاف کردند و اگر نبودی سخنی

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيهَا ۚ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

که پیشی گرفته بود از پروردگارت هر آینه دوری می‌شد میان ایشان در آنچه که در آن اختلاف دارند

﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ فَقُلْ إِنَّمَا

﴿۱۹﴾ و می‌گویند چرا فرو فرستاده نشد بر او [محمد (ص)] نشانه‌ای از پروردگارش پس بگو جز این نیست که

الْغَيْبُ ۚ اللَّهُ ۚ فَانْتَظِرُوا ۚ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْأُنْظُرِينَ ﴿٢٠﴾

علم غیب از آن الله است پس انتظار برید همانا من با شما از منتظرانم ﴿۲۰﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً ۖ مِنۢ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتِهِمْ ۖ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِي ۖ
و چون بچشانیم به مردمان رحمتی را [ازسوی خود] پس از سختی که رسیده بود به آنان ناگهان ایشان را نیرنگی باشد در

ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ ٱللَّهُ ٱسْرَعُ ۚ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۚ
نشانه‌های ما بگو ٱللَّهُ زودتر است از شما در رسانیدن [جزای] نیرنگ هر آینه فرستادگان ما می‌نویسند آنچه مکر می‌کنید

هُوَ ٱلَّذِی يُسَبِّرُكُمْ فِی ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِی ٱلْفُلْکِ ۚ
اوست آنکه روان می‌کند شما را در خشکی و دریا تا وقتی که باشید در کشتی‌ها

وَجَرَيْنَ ۚ بَرِیْحٍ طَبِیْعَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا ۚ جَاءَتْهَا رِیْحٌ عَاصِفٌ ۚ
و روان شدند با [سواران] خود با بادی خوش و شادمان شدند ایشان به آن باد ناگهان آید بر آنها بادی سخت

وَجَاءَهُمُ ٱلْمَوْجُ مِنۢ كُلِّ مَكَانٍ ۚ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۚ دَعَوُا ۚ
و بیاید به ایشان موج از هر جا و بدانند که آنها احاطه شدند بخوانند

ٱللَّهُ ۚ خَالِصِیۡنَ لَهُ ٱلَّذِیۡنَ لَیۡنَ ۚ أَنَجِیۡتَنَا مِنۢ هَذِهِ ۚ لَنَكُونَنَّ مِنۢ
ٱللَّهُ را خالص کنندگان برای وی عبادت را همانا اگر رهایی دهی ما را از این هر آینه باشیم از

ٱلشَّٰكِرِیۡنَ ۚ فَلَمَّا ۖ أَنَجَّیۡهِم ۚ إِذَا هُمْ یَبْعُونَ فِی ٱلْأَرْضِ بِغَیۡرِ ۚ
شکرگزاران پس چون نجات داد آنان را ناگهان ایشان سرکشی می‌کنند در زمین به

ٱلْحَقِّ ۚ یَأْتِیۡهَا ٱلنَّاسُ ۖ إِنَّمَا بِغَیۡکُمۡ عَلَیۡۤ اُنۡفُسِکُمۡ ۖ مَّتَّعَ ٱلْحَیَوةَ ۚ
ناحق ای مردم جز این نیست که سرکشی شما به زیان خود شماست [یافتید] بهره زندگانی

ٱلدُّنْیَا ثُمَّ ۖ إِلَیۡنَا مَرۡجِعُکُمۡ ۖ فَنُنَبِّئُکُمۡ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ
دنیا را سپس به سوی ما بازگشت شماست پس خبردار کنیم شما را به آنچه می‌کردید

ۖ إِنَّمَا ۖ مَثَلُ ٱلْحَیَوةِ ٱلدُّنْیَا ۖ كَمَآءٍ ۖ أَنزَلْنَاهُ مِنۢ سَّمَآءٍ فَٱخۡلَطَ بِهِۦ ۖ
جز این نیست که حالت زندگانی دنیا مانند آبی است که فرودآوردی آن را از آسمان پس بیامیخت به آن

نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا یَأۡكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلْأَنْعَمُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا ۖ أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ ۖ
روبیندی زمین از آنچه می‌خورند مردمان و چارپایان تا وقتی که فراگرفت زمین

زُخْرُفَهَا ۖ وَازۡیَیۡتَ وَظُرۡ ۖ أَهۡلَهَا ۖ أَنَّهُمۡ ۖ قَدَرُوا۟ عَلَیۡهَا ۖ
پیرایه خود را و آراسته شد و گمان کردند ساکنان آن که ایشان توانایند بر [استفاده از] آن

أَتَیۡهَا ۖ أَمَرُنَا لَیۡلًا ۖ أَوْ نَهَارًا ۖ فَجَعَلْنَهَا ۖ حَصِیۡدًا ۖ كَآنَ لَمۡ تَغۡنِ ۖ
[ناگهان] بیامد فرمان ما در شب یا روز پس گردانیدیم آن را [مثل] زراعت دروشده گویا که هیچ نبود

بِٱلْأَمۡسِ ۚ کَذَٰلِکَ ۖ نَفۡصِلُ ٱلْآیَٰتِ لِقَوۡمٍ یَّنۡفَکُرُونَ ۚ
دیروز اینچنین بیان می‌کنیم نشانه‌ها را برای گروهی که می‌اندیشند و ٱللَّهُ و ٱللَّهُ

یَدَّعُوا۟ ۖ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ ۖ وَیَهۡدِیۡ مِنۢ یَّشَآءُ ۖ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسۡتَقِیۡمٍ ۚ
می‌خواند به سوی سرای سلامتی و راه می‌نماید هر که را بخواهد به سوی راهی راست

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ ۖ

برای آنان که نیکوکاری کردند نیکوترین [پاداش] و زیاده [بر آن] است و نپوشاند روهای شان را هیچ سیاهی [غم و اندوه]

وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ

و نه هیچ خواری آنان اهل بهشت اند ایشان در آنجا جاویدانند ﴿٢٦﴾ و آنان که

كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ مَا لَهُمْ مِّنْ

به دست آورند کردارهای بد را جزای بدی همانند آن است و بپوشاند آنان را خواری نیست برایشان از

اللَّهِ ۚ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ

[جانب] الله هیچ نگهدارنده ای گویا پوشانیده شده است روهای شان به پاره هایی از شب تاریک

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

آنان اهل دوزخند، آنان در آنجا جاویدانند ﴿٢٧﴾ و [بترسید] از روزی که گرد آوریم آنان را

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فزَيَّلْنَا

همگی سپس می گوئیم به آنان که شرک ورزیدند [بایستید] برجایتان شما و شریکانتان پس جدایی می افکنیم

بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ

میان ایشان و گویند شریکانشان شما ما را نمی پرستیدید ﴿٢٨﴾ پس بسنده است الله

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾

گواه میان ما و میان شما هر آینه بودیم ما از پرستش شما بی خبران ﴿٢٩﴾

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ

آنجا دچار شود هر شخصی [به کفر] آنچه پیش فرستاده بود و بازگردانیده شوند به سوی الله سرور

الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ

راستینشان و ناپدید گردد از ایشان آنچه به دروغ می بافتند ﴿٣٠﴾ بگو چه کسی روزی می دهد شما را

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ

از آسمان و زمین؟ یا کیست که در اختیار دارد شنوایی و چشم ها را؟ و کیست که برون آورد

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ

زنده را از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده؟ و کیست که تدبیر کند کار را؟

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۖ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ

پس زود باشد که گویند الله است پس بگو پس آیا پروا نمی کنید؟ ﴿٣١﴾ پس آن [که لورا این صفت هابند] الله پروردگار راستین شما است

فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ۚ كَذَٰلِكَ

پس چیست بعد از حق جز گمراهی پس چگونه [از حق] گردانیده می شوید؟ ﴿٣٢﴾ اینچنین

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

راست آمد سخن پروردگار تو بر آنان که نافرمانی کردند که آنان ایمان نمی آورند ﴿٣٣﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَكْبَدُوا
 بگو آیا هست از شریکان شما کسی که آغاز کند آفرینش را سپس آن را بازگرداند؟ بگو **الله** آغاز می کند

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَإِنِّي تَوَفُّكُونَ **قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي**
 آفرینش را باز آن را باز می گرداند پس کجا از حق ابر گردانیده می شوید؟ **قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي**

إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
 به سوی حق بگو **الله** راه نماید به سوی حق آیا آن که راه نماید به سوی حق سزاوارتر است به اینکه

يَتَّبِعَ أَمَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ **قُلْ**
 پیروی شود یا کسی که خود راه نمی یابد مگر اینکه راه نموده شود؟ پس چه شده شما را؟ چگونه داوری میکنید

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا **إِنَّ اللَّهَ**
 و پیروی نمی کنند بیشترشان مگر گمانی را به درستی که گمان بی نیاز نگرداند از حق چیزی را [هرگز نمی را به حق نرسند] هر آینه **الله**

عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ **وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ**
 داناست به آنچه می کند **وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ**

اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
اللَّهُ ولیکن تصدیق می کند آنچه را پیش از وی است و بیان روشن کتاب [های آسمانی] است هیچ تردیدی نیست

فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ **أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ**
 در آن از **پروردگار** جهانیان است آیا می گویند بر بسته آن را؟ بگو پس بیاورید سوره ای

مِثْلَهُ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ **قُلْ**
 همانند آن را و بخوانید هر که را توانید به جز **الله** اگر هستید راست گویان

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَبَ كَذَّبَ
 بلکه دروغ پنداشتند چیزی را که دست نیافته اند به دانش آن و هنوز نیامده است برای شان مصداق وعده آن اینچنین تکذیب کردند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابُهُ الظَّالِمِينَ **قُلْ**
 آنان که بودند پیش از ایشان پس بنگر چگونه شد **قُلْ** ستمکاران

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 و از ایشان کسی است که ایمان می آورد به وی و از ایشان کسی است که ایمان نمی آورد به وی **وَرَبُّكَ** داناتر است

بِالْمُفْسِدِينَ **وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ**
 به تبهاران **وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ**

أَنْتُمْ بَرِيْعُونَ مِمَّا آعَمَلُ وَأَنَا بَرِيْعٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ **وَمِنْهُمْ مَنْ**
 شما بیزارید از آنچه من می کنم و من [نیاز] بیزارم از آنچه شما می کنید **وَمِنْهُمْ مَنْ**

يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ **قُلْ**
 گوش می نهند به سوی تو آیا تو می شنوای کران را و اگر چه **قُلْ** خرد نورزند؟

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

و از ایشان کسی هست که می نگرد به سوی تو آیا تو راه می نمایی کوران را و اگر چه

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

نبینند همانا الله ستم نمی کند بر مردمان چیزی را بلکه

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

مردمان بر خویشان ستم می کنند و روزی که برانگیزد الله ایشان را گویا درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

لحظه ای از روز که می شناسد یکدیگر را به تحقیق زیان کردند آنان که دروغ شمردند دیدار الله را

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

و نبودند راه یافتگان و اگر بنمایانیم به تو برخی از آنچه را که وعده می کنیم یا جان تور باستانیم

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

فَالْيَنَّا پس به سوی ما است بازگشت ایشان سپس الله گواه است بر آنچه می کنند و برای هر

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

امتی پیامبری است پس چون آید پیامبرشان حکم کرده شود میان شان به دادگری و ایشان

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

لَا يُظْلَمُونَ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ستم دیده نشوند و می گویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ

بگو در اختیار ندارم برای خودم زانی و نه سودی را مگر آنچه خواهد الله هر گروهی را

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

سرآمدی است چون بیاید سرآمدشان پس نه پس افتند لحظه ای و نه پیش افتند

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ

بگو چه ببینید اگر بیاید به شما عذاب او شبانگاه یا به روز چه چیز را به شتاب می طلبند از او

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

الْمُجْرِمُونَ أَتَمُّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنُكُمْ بِهِ ءَا الْكُنْ وَقد كنتم به

بزهکاران آیا وانگهی چون واقع شود ایمان می آورید به آن آیا اکنون و همانا به آن

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

تَسْتَعْجِلُونَ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ

شتاب می کردید پس گفته شود به آنان که ستم کردند بچشید عذاب جاوید را

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ وَيَسْتَنْشِئُونَكَ

آیا کیفر داده می شوید جز بدانچه می کردید؟ و می پرسند از تو

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا لَجْأَةً إِلَىٰ ظِلٍّ يَبْصُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ أَفْئَاتَهُ ۚ

أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي رَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

آیا حق است آن [وعده]؟ بگو آری قسم به پروردگارم هر آینه آن حق است و نیستید شما ناتوان کنندگان [الله]

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا

و اگر هر آینه باشد برای هر کسی که ستم کرده است آنچه در زمین است هر آینه فدیة دهد آن را و پنهان دارند

النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ

پشیمانی خود را هنگامی که ببینند عذاب را و حکم کرده شود میان ایشان به دادگری و ایشان

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنَّ

ستمیده نشوند ﴿٥٤﴾ آگاه باش هر آینه برای الله است آنچه در آسمان ها و زمین است آگاه باش هر آینه

وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

و عده الله حق است ولیکن بیشتر شان نمی دانند ﴿٥٥﴾ او زنده می کند و می میراند

وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ

و به سوی وی بازگردانیده می شوید ﴿٥٦﴾ ای مردمان به تحقیق آمده است برای شما پندی

مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

از پروردگارتان و بهبودی برای آنچه که در سینه هاست و راه نمونی و رحمتی است برای مؤمنان

﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا

﴿٥٧﴾ بگو به بخشایش الله و به رحمت او پس بدین [خبر] باید که شاد شوند [مؤمنان] آن بهتر است از آنچه

يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ

گرد می آورند ﴿٥٨﴾ بگو به من خبر دهید که آنچه را فرو آورده است الله برای شما از روزی

فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَاللهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

پس قرار دادید برخی از آن را حرام و [برخی از آن را] حلال بگو آیا الله اجازه داده است شما را یا بر الله

تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

دروغ می بندید ﴿٥٩﴾ و چیست گمان آنان که افترا می بندند بر الله دروغ را

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِبْرَءُ اللَّهِ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

روز رستاخیز به درستی که الله هر آینه دارای بخشش بر مردمان ولیکن بیشترشان

لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ

شکر نمی گزارند ﴿٦٠﴾ و نمی باشی تو در هیچ کاری و نمی خوانی هیچ آیتی را از آن قرآن

وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ

و نمی کنید هیچ کاری مگر هستیم بر شما [نگاهبان] حاضر چون در می آید [سرگرم می شوید]

فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

در آن و پوشیده نمی ماند از پروردگارتو همسنگ ذره ای در زمین و نه در

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

آسمان و نه خردتر از آن و نه بزرگ تر مگر آنکه در کتابی روشن است ﴿٦١﴾

أَلَا إِنْ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
آگاه باش هر آینه دوستان **الله** هیچ ترسی نیست بر ایشان و نه آنان اندوهگین شوند

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَى
آنان که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند برای ایشان است **مژده**

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا بُدَّ لِلَّهِ
در زندگانی دنیا و در آخرت نیست هیچ دگرگونی برای سخنان **الله**

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
آن [بشارت] همان رستگاری بزرگ است و غمگین نسازد تو را سخن شان هر آینه

الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ أَلَا إِنْ
عزت [=توانایی و غلبه] از آن **الله** است همگی اوست آن شنوای دانا آگاه باش هر آینه برای **الله** است

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
هر که در آسمان هاست و هر که در زمین است پیروی نمی کنند آنان که

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
فرا می خوانند به غیر از **الله** شریکانی را؟ پیروی نمی کنند مگر

الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
گمان را و نیستند ایشان مگر اینکه به تخمین سخن می گویند **اوست** آن که قرار داد برای شما

الَّذِينَ لَسَّكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ
شب را تا آرام گیرید در آن و روز را روشنی بخش هر آینه در این

لَايَةٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
نشانه هایی است برای گروهی که می شنوند [کافران] گفتند گرفت **الله** فرزندی را

سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
پاک و منزّه است او، **اوست** بی نیاز برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
نیست نزد شما هیچ حجتی بر این آیا می گوید بر **الله** آنچه را که

لَا تَعْلَمُونَ قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
نمی دانید؟ بگو هر آینه آنان که برمی بندند بر **الله** دروغ را

لَا يُفْلِحُونَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
رستگار نمی شوند [ایشان را] بهره ای است [ندک] در دنیا سپس به سوی ماست بازگشت ایشان آگاه

نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
می چشانیم به آنان عذاب سخت را به سبب آنکه کفر می ورزیدند

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ﴾
و بخوان بر آنان خبر نوح را هنگامی که گفت به قوم خود ای قوم من! اگر گران است بر شما

مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا
ماندن من [در میان شما] و پند دادن من به آیت های **الله** پس بر **الله** توکل کردم پس گردآورید

أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا
کار خود را و شریکانتان را سپس باید که نباشد کار شما بر شما پوشیده سپس [هر آسبی که می خواهید] برسانید

إِلَيَّ وَلَا تُظْهِرُونَ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
به من و مهلت مدهید مرا ﴿٧١﴾ اگر روی بگردانیدید پس نخواسته ام از شما هیچ مزدی را نیست

أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَامْرَأْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
مزد من مگر بر **الله** و فرمان یافته ام که باشم از مسلمانان ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفَهُ
پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم او را و آنان را که با وی بودند در کشتی و گردانیدیم آنان را جانشین ها

وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُذْذَرِينَ
و غرق کردیم کسانی را که تکذیب کردند آیات ما را پس بنگر چگونه شد سرانجام بیم داده شدگان

﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
سپس فرستادیم بعد از او [نوح] پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردند برایشان نشانه های روشن را ﴿٧٣﴾

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ
پس بر آن نبودند که ایمان آورند به آنچه دروغ شمرده بودند آن را پیش از این اینچنین مهر می نهیم بر دل های

الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
تجاوزگران ﴿٧٤﴾ سپس فرستادیم بعد از ایشان موسی و هارون را به سوی

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
فرعون و سران قوم وی با نشانه هایمان پس تکبر کردند و بودند گروهی بزهکاران ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾
پس چون آمد برای آنان سخن درست از نزد ما گفتند هر آینه این البته جادویی است آشکار ﴿٧٦﴾

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
گفت موسی آیا می گوئید به این حق [که جادوست] چون بیامد برای شما آیا جادواست این؟ و رستگار نمی شوند

السَّحَرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
جادوگران ﴿٧٧﴾ گفتند آیا آمدی نزد ما تا بگردانی ما را از آنچه یافته ایم ما بر آن [چیز] پدران خود را

وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾
و باشد برای شما بزرگی و برتری در زمین و نیستیم ما شما را باوردارندگان ﴿٧٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
و گفت فرعون بیاورید پیش من هر جادوگری دانا را ﴿٧٩﴾ پس چون آمدند جادوگران

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
گفت به آنان موسی بیفکنید آنچه را شما افکندگانید ﴿٨٠﴾ پس چون افکندند گفت

مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
موسی آنچه آورده اید آن را جادواست هر آینه الله زود باطل گرداند آن را هر آینه الله به صلاح نیاورد

عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
کار تباهکاران را ﴿٨١﴾ و ثابت می‌دارد الله حق را با سخنان خود و اگرچه ناخوش دارند

الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءٌ آمِنٌ لِّمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةً مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ
بزهکاران ﴿٨٢﴾ پس ایمن نیاورد به موسی مگر فرزندی از قوم وی [آن هم] با

خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
ترسی از فرعون و سرکردگان[شان که] مبلّا[شکنجه کندایشان را و هر آینه فرعون سرکش بود

فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ
در زمین و هر آینه وی از حد گذرندگان بود ﴿٨٣﴾ و گفت موسی ای قوم من! اگر

ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
ایمان آوردید به الله پس بر او توکل کنید اگر هستید مسلمانان ﴿٨٤﴾ پس گفتند بر الله

تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
توکل کردیم [ای] پروردگار ما! قرار مده ما را [دستخوش] آشوبی به سود گروه ستمکاران ﴿٨٥﴾ و رهایی بخش ما را

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
به رحمت خود از گروه کافران ﴿٨٦﴾ و وحی فرستادیم به سوی موسی و برادرش

أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
که جای گردانید [مسکن سازید] برای قوم خود در مصر خانه‌هایی را و قرار دهید خانه‌های خود را پرستشگاهی

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
و برپادارید نماز را و مژده ده مؤمنان را ﴿٨٧﴾ و گفت موسی

رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
[ای] پروردگار ما هر آینه تو داده ای به فرعون و سران قوم او زیور و مال‌هایی را در زندگانی

الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
دنیا [ای] پروردگار ما سرانجام گمراه کنند از راه تو [ای] پروردگار ما محو کن مال‌هایشان را

وَأَشَدُّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾
و سخت [مهر] کن بر دل‌هایشان پس ایمان نمی‌آورند تا ببینند عذاب دردناک را ﴿٨٨﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ
گفت [الله] هر آینه اجابت شد دعای شما پس پایداری ورزید و پیروی مکنید راه

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَوُزَنَا وَبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
آنان را که نمی دانند و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا

فَأَنْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
پس از پی درآمدند ایشان را فرعون و لشکریان او از راه سرکشی و دشمنی تا وقتی که دریافت او را

الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
غرقاب گفت ایمان آوردم من که نیست هیچ الهی مگر آن که ایمان آورده اند به او بنی اسرائیل

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَأَلْكَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
و من از تسلیم شدگانم آیا اکنون [ایمان می آوری] حال آنکه نافرمانی کردی پیش از این و بودی

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
از تبهکاران پس امروز می رهانیم تو را [اما] پیکرت را تا باشی برای

خَلْقِكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَفِلُونَ ﴿٩٢﴾
آیندگان نشانه ای و هر آینه بسیاری از مردمان از نشانه های ما بی خبرانند

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبْوَءَ صَدَقٍ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
و هر آینه جای دادیم به بنی اسرائیل جایگاهی راستین را و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه ها

فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
پس اختلاف نکردند تا آن که آمد برای شان دانش هر آینه پروردگار تو حکم می کند میانشان روز رستخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
در آن چیزی که در آن اختلاف می کردند پس اگر هستی در شکی از آنچه فرو فرستادیم به سوی تو

فَسْأَلِ الَّذِينَ يَاقُرْءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
پس بپرس از آنان که می خوانند کتاب را پیش از تو هر آینه آمده است پیش تو

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَ
حق از [جانب] پروردگارت پس مباش از تردیدکنندگان و مباش

مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
از کسانی که دروغ شمردند آیت های الله را پس می شوی از زیانکاران

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٥﴾
هر آینه آنان که بر ایشان سخن پروردگار تو [= وعده عذاب] ایمان نیاورند

وَلَوْ أَنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ كَانُوا يَرْوُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٦﴾
و اگرچه بیاید برای آنان هر نشانه ای [معجزه ای] تا آنکه ببینند عذاب دردناک را

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةً ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا
 پس چرا نبود [مردم] هیچ آبادی که ایمان آورند پس سود دهد به آنان ایمان شان مگر قوم یونس چون
 ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
 ایمان آوردند برداشتیم از آنان عذاب خواری را در زندگانی دنیا و بهره مند ساختیم ایشان را
 إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ
 تا مدتی ﴿٩٨﴾ و اگر می خواست پروردگار تو هر آینه ایمان می آورد هر آنکه در زمین است تمام آنها
 جَمِيعًا ءَأَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا
 همگی آیا تو اکره می کنی مردم را تا گردند مؤمنان؟ ﴿٩٩﴾ و نسزد
 كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
 هیچ کس را که ایمان آورد مگر با اراده الله و قرار می دهد پلیدی [عذاب] را
 عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
 بر آنانکه خرد نمی ورزند ﴿١٠٠﴾ بگو بنگرید چه چیز است در آسمان ها
 وَالْأَرْضِ وَمَا تَغْنِي الْآيَاتُ ۚ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾
 و زمین؟ و سودی ندارد این نشانه ها و بیم دهندگان برای گروهی که ایمان نمی آورند ﴿١٠١﴾
 فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
 پس آیا انتظار می برند مگر مانند روزهای [پرحادثه] کسانی که گذشتند پیش از ایشان؟
 قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
 بگو پس انتظار بکشید هر آینه من با شمایم از منتظران ﴿١٠٢﴾ سپس نجات می دهیم
 رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ
 پیامبران خود را و آنان را که ایمان آوردند اینچنین برماست که نجات دهیم مؤمنان را
 ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
 بگو ﴿١٠٣﴾ ای مردم اگر هستید در شکی از دین من پس نمی پرستم آنان را که
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُمِرْتُ
 شما می پرستید به جای الله ولیکن پرستش می کنم الله را آن ذاتی که برمی گیرد [روح] شما را و مأمور شده ام
 أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
 که باشم از مؤمنان ﴿١٠٤﴾ و آنکه راست بدار روی خود را برای دین حقگرایانه
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 و مباش از مشرکان ﴿١٠٥﴾ و مخوان به جای الله
 مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾
 چیزی را که سود ندهد به تو و زیان نرساند به تو پس اگر بکنی پس به درستی که تو آنگاه از ستمکارانی
 ﴿١٠٦﴾

وَأِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ زِيَانِي رَا ۖ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

و اگر برساند به تو الله زیانی را پس نیست بردارنده ای برای آن مگر او و اگر خواهد در حق تو نعمتی را پس نیست هیچ بازدارنده ای برای بخشش او می رساند آن را به هر که خواهد از بندگانش

وَأَوْسَتْ أَنْ أَمْرَزَنَدَهٗ مَهْرَبَانِ ۖ بَغُو ۖ اِی ۖ مَرْدَمَانِ ۖ بِهٖ دَرَسْتی ۖ کِهٖ اَمَدِ بَرای شَمَا ۖ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ ۖ فَمَنْ اَهْتَدٰی فَاِنَّمَا يَهْتَدِی لِنَفْسِهٖ ۖ وَمَنْ

و اوست آن آمرزندهٔ مهربان بگو ای مردمان به درستی که آمد برای شما حق از پروردگار شما پس هر که راه یافت جز این نیست که راه می باید برای خود و هر که

ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَیْهَا ۖ وَمَا اَنَا عَلَیْکُمْ بِوَكِیْلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا یُوحٰی اِلَیْکَ وَاصْبِرْ حَتّٰی یُحْکَمَ اَللّٰهُ وَهُوَ خَیْرُ الْحٰکِمِیْنَ ﴿١٠٩﴾

گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زیان خود و نیستم من بر شما کارگزار [و نگهدار] و پیروی کن از آنچه که وحی می شود به تو و شکیبا باش تا حکم کند الله و او بهترین حکم کنندگان است

مَا یُوحٰی اِلَیْکَ وَاصْبِرْ حَتّٰی یُحْکَمَ اَللّٰهُ وَهُوَ خَیْرُ الْحٰکِمِیْنَ ﴿١٠٩﴾

از آنچه که وحی می شود به تو و شکیبا باش تا حکم کند الله و او بهترین حکم کنندگان است

سُورَةُ هُودٍ ۙ اٰیٰتِهَا ۱۲۳ ۙ تَرْتِیْبُهَا ۱۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ ۚ کَتَبْتُ اُحْکَمَتْ اَیْنَهُ ثُمَّ فَضِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَکِیْمٍ خَیْرٍ ﴿١﴾

الف، لام، راء [این] کتابی است که استواری یافته آیتش سپس تفصیل یافته است از نزد سنجیده کاری آگاه

اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اَللّٰهُ ۚ اِنِّیْ لَکُمْ مِّنْهُ نَذِیْرٌ وَبَشِیْرٌ ﴿٢﴾ وَاَنْ اُسْتَغْفِرُوْا

اینکه پرستش نکنید مگر الله را هر آینه من برای شما از سوی او بیم دهنده و مژده دهنده ام و اینکه آمرزش بطلبید

رَبِّکُمْ ۖ ثُمَّ تُوْبُوْا اِلَیْهِ یُمْنِعْکُمْ مِّنْعًا حَسَنًا اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی وَاُتُوْبَ

از پروردگار خود سپس توبه کنید به سوی او تا برخورداری دهد شما را برخورداری نیک تا زمانی معین و تابدهد

کُلِّ ذِی فَضْلٍ فَضْلُهُ ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّیْ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَوْمٍ

به هر صاحب مزیتی [پاداش] مزیتش را و اگر برگردید پس هر آینه من می ترسم بر شما از عذاب روزی

کَبِیْرٍ ﴿٣﴾ اِلٰی اَللّٰهُ مَرْجِعُکُمْ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٤﴾ اَلَّا اِنَّهُمْ

بزرگ [۳] به سوی الله است بازگشت شما و او بر همه چیزی تواناست [۴] آگاه باشید همانا آنان

یَنْتَوْنَ ۚ صُدُوْرُهُمْ لَیْسَتْ خَفُوْا مِنْهُ ۚ اَلَّا حِیْنَ یَسْتَغْشُوْنَ ثِیَابَهُمْ

می پیچانند [برمی گردانند] سینه های خود را تا پنهان دارند [خود را] از او [بیمبر یا شنیدن صلی قرآن] آگاه باش چون بر سر کشند جامه های خود را

یَعْلَمُ مَا یُسْرُوْنَ ۚ وَمَا یُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٥﴾

می داند آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می سازند هر آینه او داناست به راز سینه ها

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
و نیست هیچ جنبیده ای در زمین مگر بر **الله است** روزی او و می داند قرارگاه او

وَمُسْتَوْدَعُهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ^۶ **وَهُوَ** الَّذِي خَلَقَ
و آرامگاه او را هر یک در کتابی روشن است ^۶ **و اوست** آن که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
آسمان ها و زمین را در شش روز و بود عرش او

عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
بر آب تا که بیازماید شما را که کدام کس از شما نیکوتر است از جهت عمل و اگر گویی

إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
که هر آینه شما برانگیخته می شوید پس از مرگ هر آینه گویند آنان که کافر شدند

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ^۷ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
نیست این [سخن] مگر جادویی آشکار ^۷ و اگر به تأخیر اندازیم از ایشان عذاب را تا

أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَحْسِبُهُ ^۸ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مدتی شمرده شده هر آینه گویند چه چیز بازمی دارد آن را آگاه باش روزی که بیاید [عذاب] بر آنان نباشد

مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ ^۸ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ^۸
بازداشتنه شده از آنان و فراگیرد ^۸ آنچه بدان ریشخند می کردند

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
و اگر بچشانیم به آدمی از نزد خود رحمتی را سپس بازگیریم آن را از وی هر آینه وی

لَيَكْفُرُ ^۹ كَفُورًا ^۹ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ
ناامید ^۹ ناسپاس است ^۹ و اگر بچشانیم به او نعمتی نمایان را پس از رنجی که

مَسَّهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ^{۱۰} إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ^{۱۰}
بلورسیده باشد هر آینه گوید رفتند بدی ها [=رنجها] از من ^{۱۰} هر آینه وی شادمان خودستا می شود ^{۱۰}

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
مگر آنان که شکیبایی نمودند و کردند کارهای شایسته آنان برای شان آمرزش

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ^{۱۱} فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ ^{۱۱} إِلَيْكَ
و مزدی بزرگ است ^{۱۱} مبدا که تو ترک کننده باشی برخی از آنچه را که وحی فرستاده می شود به سوی تو

وَضَائِقُ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُزٌّ أَوْ جَاءَ
و تنگ شود به آن سینه تو از اینکه می گویند چرا فرود آورده نشده بر وی گنجی یا چرانیا آمده است

مَعَهُ مَلَكٌ ^{۱۲} إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ^{۱۲} وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ^{۱۲}
با او فرشته ای؟! جز این نیست که تو بیم دهنده ای **و الله** بر هر چیزی نگاهبان است ^{۱۲}

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتٍ
یا اینکه می گویند خود آن را برپافته است بگو پس بیاورید ده سوره را مانند آن برپافته ها

وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
و بخوانید هر که را توانید به جز الله اگر هستید راست گویان

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
پس اگر پاسخ ندادند به شما پس بدانید آنچه فروفرستاده شده به علم الله است و بدانید که نیست هیچ الهی جز او پس آیا هستید شما مسلمانان؟

أَلَدُنْيَا وَزِينَتِهَا نُوفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
دنیا و آرایش آن را به تمام رسانیم به سوی ایشان [جزای] عمل ایشان را در دنیا و ایشان در دنیا کم داده نشوند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ
آنان کسانی اند که نیست برای ایشان در آخرت مگر آتش و تباہ شد

مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطِلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أَفَمَنْ كَانَ
آنچه بر ساخته بودند در دنیا و باطل است آنچه می کردند آیا کسی که باشد

عَلَى يَنبَنِيٍّ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ
بر حجتی روشن از پروردگار خود و از پی آید او را گواهی که از [سوی] اوست و پیش از او کتاب

مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
موسی در حالی که پیشوا و بخشایشی بود آنان ایمان می آورند به آن [قرآن] و هر که کافر شود به آن

مِنَ الْأَحْزَابِ فَاَلْنَارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
از گروه ها پس آتش وعده گاه اوست پس مباحث در شکی از آن هر آینه آن حق است

مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ وَمَنْ
از جانب پروردگار تو ولی بیشتر مردمان ایمان نمی آورند و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ
ستمکارتر از کسی که بریندد بر الله دروغی را؟ آنان عرضه شوند

عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى
بر پروردگار خود و گویند گواهان اینان کسانی هستند که دروغ بستند بر

رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
پروردگار خویش آگاه باش لعنت الله بر ستمکاران است آنان که باز می دارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَنْبَاءِ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

آنان نبوده‌اند عاجز کنندگان [الله] در زمین و نباشد برای شان به جز

دوستانى از اولیاء که ضعیف مى‌شود برای شان عذاب نداشتند یارای

شنیدن و نمى دیدند (۲۰) اُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

به خودشان و ناپدید شد از ایشان آنچه دروغ مى بافتند (۲۱) لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

در آخرت خودشان زیان کارترین اند (۲۲) إِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

کارهای شایسته و فروتنی کردند به سوى پروردگار خود آنان یاران بهشت اند (۲۳) مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ

ایمان آورده اند و کردند (۲۴) وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

و کر است و [مانند] بینا و شنوا آیا برابرند این دو در حالت؟ آیا پند نمى گیرید؟ (۲۵) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

ایشان در آنجا جاودانه اند (۲۶) وَأَلْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

و هر آینه فرستادیم نوح را به سوى قومش گفتى گمان من برای شما بیم دهنده‌ای آشکارم (۲۷) أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ

اینکه نپرستید مگر الله را به درستی که من مى ترسم بر شما از عذاب روزی دردناک (۲۸) فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا

پس گفتند سرانى که کفر ورزیدند از قوم او نمى بینیم تو را مگر آدمى مانند خودمان و نمى بینیم تو را که پیروى کرده باشى تو را مگر (۲۹) وَمَا نَرَاكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا

و نمى بینیم تو را که پیروى کرده باشى تو را مگر (۳۰) وَمَا نَرَاكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا

و نمى بینیم تو را که پیروى کرده باشى تو را مگر (۳۱) وَمَا نَرَاكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا

و نمى بینیم تو را که پیروى کرده باشى تو را مگر (۳۲) وَمَا نَرَاكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا

وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنِ اجْرَىٰ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا

وای قوم من نمی خواهم از شما بر این [پیامبری خود] هیچ مالی را نیست مزد من مگر بر **الله** و نیستم

أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا رَبَّهُمْ وَلَكِنِّي أَرْىكُمْ

من طرد کننده کسانی که ایمان آورده اند هر آینه ایشان ملاقات کننده **پروردگارشان هستند** ولیکن من می بینم شما را

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمٍ مِّن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَفْتُمْ

قومی که نادانی می ورزید ﴿٢٩﴾ وای قوم من چه کسی یاری دهد مرا از [کیفر] **الله** اگر برانم ایشان را؟

أَفَلَا نَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا

آیا پند نمی گیرید؟ ﴿٣٠﴾ و نمی گویم به شما که نزد من گنج های **الله است** و

أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي

نمی دانم غیب را و نمی گویم که من فرشته ام و نمی گویم درباره آنان که بخواری نکرد [به ایشان]

أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا

چشم های شما که نخواهد داد به ایشان **الله** هیچ خیری را **الله** داناست به آنچه در دل هایشان است هر آینه من آنگاه

لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَنْوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ

قطعا از ستمکاران خواهم بود ﴿٣١﴾ گفتند ای نوح هر آینه مجادله کردی با ما پس بسیار کردی

جَدَلْنَا فَأَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

جدال با ما را پس بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی به ما اگر هستی از راست گویان ﴿٣٢﴾ گفت

إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

جز این نیست که می آورد برای شما آن را **الله** اگر خواهد و نیستید شما عاجز کننده گان [الله] ﴿٣٣﴾ و سود نمی رساند شما را

نُصْحِي إِن أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ

نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم شما را اگر بر آن باشد **الله** که بخواهد اینکه گمراه سازد شما را

هُوَ رَبُّكُمْ ﴿٣٤﴾ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

اوست **پروردگار شما** و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿٣٤﴾ آیا می گویند برافته است آن را؟

قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يَجْحَرُونَ ﴿٣٥﴾

بگو اگر برافته باشم آن را پس بر من است گناه من و من بیزارم از آنچه بزهکاری می ورزید ﴿٣٥﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ

و وحی شد به سوی نوح که ایمان نخواهد آورد از گروه تو مگر کسانی که [تاکنون] ایمان آورده اند

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا

پس اندوهناک مباش به سبب آنچه می کردند ﴿٣٦﴾ و بساز کشتی را زیر نظر ما

وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

و وحی ما و سخن مگو با من درباره آنان که ستم کردند هر آینه آنان غرق شدگانند ﴿٣٧﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
 و او می ساخت کشتی را و هرگاه که می گذشتند بر او سرانی از قومش مسخره

مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
 می کردند او را گفت اگر مسخره کنید ما را پس همانا مسخره می کنیم شما را چنانچه مسخره می کنید ﴿۳۸﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 پس زودا خواهید دانست که چه کسی می آید بدو عذابی که او را رسوا گرداند و فرود آید بر وی عذابی

مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 پایدار ﴿۳۹﴾ تا آنگاه که آمد فرمان [عذاب] ما و جوشید تنور گفتیم بارکن در آن

مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 از هر [نوعی] جفتی [=نروماده] دو تا و خانواده ات را مگر آنکه از پیش صادر شد بر وی فرمان [هلاکت او]

وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
 و [نیز] کسی را که ایمان آورده است [سوار کن] و ایمان نیاورده بودند با او مگر اندکی و گفت سوار شوید

فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ بِحَرْبِهَا وَمُرْسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ
 در کشتی به نام الله روان شدن وی و ایستادن آن همانا پروردگار من آمرزنده ی مهربان است ﴿۴۱﴾ و آن [کشتی]

تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
 می برد ایشان را در موجی مانند کوه ها و آواز داد نوح پسر خود را درحالی که بود

فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
 در کرانه ای ای پسر من سوار شو با ما و مباش با کافران ﴿۴۲﴾

قَالَ سَتَأْوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
 گفت زودا که پناه می برم به سوی کوهی که نگاه دارد مرا از آب گفت [نوح] نگاهدارنده ای نیست

الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
 امروز از فرمان [عذاب] الله مگر کسی که [الله] بر او رحم کند و حائل شد میان آن دو موج پس گردید

مِنَ الْمَغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَتَارِضُ آبِلَی مَاءِكِ وَيَسْمَاءُ
 از غرق شدگان ﴿۴۳﴾ و گفته شد ای زمین فروبر آب خود را و ای آسمان

أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 باز ایست و فروکش کرد آب و گزارده شد کار و [کشتی] قرار گرفت بر [کوه] جودی و گفته شد

بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
 هلاک باد قوم ستمکاران ﴿۴۴﴾ و فرا خواند نوح پروردگار خود را پس گفت ای پروردگار من همانا

أَبْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾
 پسر من از اهل من است و بی گمان وعده تو حق است و تو حاکم ترین حکم کنندگانی ﴿۴۵﴾

قَالَ يَنْحُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ
گفت ای نوح هر آینه وی نیست از کسان تو هر آینه وی کرداری ناشایسته است پس مپرس از من

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
از چیزی که نیست برای تو به آن دانشی همانا من پند می‌دهم تو را که [مبادا] باشی از نادانان

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
گفت ای پروردگار من همانا من پناه می‌برم به تو از آنکه بپرسم از تو آنچه را که نیست برای من به آن دانشی و اگر

تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ
نیامرزی مرا و رحم نکنی بر من باشم از زیان کاران

أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
فرود آی با سلامتی از جانب ما و برکت‌هایی بر تو و بر گروه‌هایی از آنها که با تو هستند

وَأُمَمٌ سُمِعَتْ لَهُمْ شِمٌّ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ
و گروه‌های دیگراند که زود بهره‌مند کنیم آنان را آنگاه برسد به آنان از ما عذابی دردناک

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
از اخبار غیب است که وحی می‌فرستیم آن را به سوی تو نمی‌دانستی آن را تو و نه قوم تو

مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ
پیش از این پس صبر کن هر آینه سرانجام [نیکو] از آن پرهیزکاران است

أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُومُ يَنْقُومُ اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
برادرشان هود را گفت ای قوم من عبادت کنید الله را نیست شما را هیچ الهی

غَيْرُهُ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ يَنْقُومُ
جز او نیستید شما مگر دروغ بافان ای قوم من نمی‌طلبم از شما بر این [کار]

أَجْرًا إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ
مزدی را نیست مزد من مگر بر آن که آفریده است مرا آیا خرد نمی‌ورزید؟

وَيَنْقُومُ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
و ای قوم من آمرزش بخواهید از پروردگارتان آنگاه توبه کنید [بازگردید] به سوی او که می‌فرستد از آسمان

عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
بر شما بارانی پیوسته را و بیفزاید شما را نیرویی همراه نیرویتان و روگردان مشوید

مُجْرِمِينَ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا
بزهکارانه گفتند ای هود نیامودی برای ما دلیلی روشنی را و نیستیم

بِتَارِكِي آلَ الْهِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ
ترک کنندگان اله‌های خود به سبب گفته‌ی تو و نیستیم ما تو را باوردارندگان

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْتَرَكُ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ

نمی گویم مگر آنکه رسانیده است به تو برخی از اله های ما آسیبی را گفت همانا من گواه می گیرم **الله را**

وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ ۖ فَكِدُونِي

و شما گواه باشید بی گمان من بیزارم از آنچه شریک [او] می گیرید ﴿٥٤﴾ به غیر از او پس نیرنگ ورزید در حق من

جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ مَا

همگی آنگاه مهلت مدهید مرا ﴿٥٥﴾ همانا من توکل کردم بر **الله پروردگارم و پروردگار شما** نیست

مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

هیچ جنبنده ای مگر اینکه **او** گیرنده است پیشانی او را [بر او چیره است] همانا **پروردگار من** بر راهی راست است

﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ءِلَيْكُمْ وَيَسْخَلِفُ

پس اگر روی برتایبند پس هر آینه رسانیدم به شما آنچه را که فرستاده شدم با آن به سوی شما و جانشین سازد ﴿٥٦﴾

رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ

پروردگار من قومی را به جز شما و زیان نتوانید رسانید به او چیزی را همانا **پروردگار من** بر هر چیزی نگهبان است

﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

و چون آمد فرمان [عذاب] ما نجات دادیم هود را و آنان را که ایمان آوردند با وی به رحمتی

مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ ءَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ

از جانب خود و برهانیدیم ایشان را از عذابی سخت ﴿٥٨﴾ و این است [سرگذشت] عاد انکار کردند آیات

رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبَعُوا

پروردگار خود را و نافرمانی نمودند پیامبران او را و پیروی کردند از فرمان هر زورگوی ستیزه گری ﴿٥٩﴾ و از پی فرستاده شدند

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةُ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا هُوَ ۚ إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۚ أَلَا

در این دنیا لعنتی و روز رستاخیز [نیز] آگاه باش هر آینه عاد کفر ورزیدند به **پروردگار خود** هان

بَعْدًا لِّعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ

نابود باد عاد، قوم هود ﴿٦٠﴾ و [فرستادیم] به سوی ثمود برادرشان صالح را گفت

يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

ای قوم من پرستش کنید **الله را** نیست برای شما هیچ الهی جز او **او** پدیدار کرده است شما را از زمین

وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ

و به آبادانی گمارد شما را در زمین پس آموزش بخواید از او آگاه توبه کنید به سوی او همانا **پروردگار من** نزدیک [و] اجابت کننده [دعا] است

﴿٦١﴾ قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۖ أَتَنْهَانَا أَنْ

گفتند ای صالح به درستی که بودی در میان ما جای امید پیش از این آیا منع می کنی ما را از آنکه

نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

پرستش کنیم چیزی را که می پرستیدند پدران ما؟ و همانا ما قطعا در شکیم از آنچه می خوانی ما را به سوی آن شکی سخت ﴿٦٢﴾

قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي
گفت ای قوم من به من بگوئید اگر باشم بر دلیلی روشن از پروردگار خویش و داده باشد به من

مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونِي
از نزد خود بخشایشی را پس چه کسی یاری دهد مرا از [کیفر] الله اگر نافرمانی کنم او را؟ پس شما نمی افزایید مرا

غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
مگر زیانکاری ﴿٦٣﴾ ای قوم من این ماده شتر الله برای شما نشانه ای است

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
پس واگذاریدش تا بخورد در زمین الله و مرسانید به وی هیچ آسیبی را که بگیرد شما را

عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
عذابی نزدیک ﴿٦٤﴾ پس پی کردند آن را پس گفت [صالح] برخوردار شوید در سرای خود

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ﴿٦٥﴾ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
سه روز این وعده ای است بی دروغ پس وقتی که آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنان را که ایمان آوردند با او به بخشایشی از خود

وَمِن خَزْيٍ يَوْمَئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَلْقَوُا الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ
[و] رهاکنیم از رسوایی آن روز همانا پروردگار تو اوست آن توانمند پیروزمند ﴿٦٦﴾ و گرفت

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثَمِينَ
آنان را که ستم کردند بانگ [هولناک آسمانی] پس گشتند در سراهای خود مردگان بر خاک افتاده

﴿٦٧﴾ كَان لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا
﴿٦٧﴾ گویا به سر نبرده بودند در آنجا آگاه باش هر آینه [قوم] ثمود کفر ورزیدند به پروردگار خود هان نابود باد

لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا مِن آيَاتِهِمْ
قوم ثمود ﴿٦٨﴾ و هر آینه آوردند فرشتگان ما پیش ابراهیم مژده را گفتند

سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لِيَتْ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَنِيدٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
سلام [بر تو] [ابراهیم] گفت سلام پس درنگ نکرد تا آنکه آورد گوساله ای بریان را پس چون

رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
دید که دست هایشان دراز نمی شود به سوی آن [اطعام] [کار] آنان را ناپسند دانست و احساس کرد از ایشان ترسی را

قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ
گفتند مترس هر آینه ما فرستاده شده ایم به سوی قوم لوط ﴿٧٠﴾ و زن او [ابراهیم] ایستاده بود

فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾
پس بخندید پس مژده دادیم او را به [تولد] اسحق و به دنبال اسحق [به وجود] یعقوب ﴿٧١﴾

قَالَتْ يَوٰىلَتَىْ ءَا۟لِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿۷۲﴾ قَالُوا۟ اَتَعْجَبِينَ مِنْ اَمْرِ ۚ اَللّٰهُ رَحْمَتُ ۚ اَللّٰهُ شگفت است ﴿۷۲﴾ گفتند [فرشتگان] آیا در شگفتی از کار ۚ الله؟ بخشایش الله چیزی

وَبَرَكَاتٍ عَلٰیكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهٗ حَمِيدٌ مَّجِیدٌ ﴿۷۳﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهٖمَ الرُّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰی یُجَدِّلُنَا فِی قَوْمٍ لُّوٓطٌ ﴿۷۴﴾ و برکات او بر شماست ای اهل خانه همانا او ستوده ای بزرگوار است ﴿۷۳﴾ پس چون رفت از ابراهیم ترس و آمد برای او بشارت بگویم می کرد با ما درباره قوم لوط ﴿۷۴﴾

اِنَّ اِبْرٰهٖمَ لَحَلِیْمٌ اَوَّهٌ مُّنِیْبٌ ﴿۷۵﴾ یَا اِبْرٰهٖمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۖ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرٌ رَبِّکَ ۚ وَاِنَّهُمْ ءَاتٰیهِمْ عَذَابٌ غَیْرُ مَرْدُوْدٍ ﴿۷۶﴾ و برودگار تو و همانا آنان آمدنی است بر آنان عذابی بدون برگشت ﴿۷۶﴾ و چون

جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِیْءَ ۤیَسَیْءٍ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا اَمَلٌ ۙ اَمَلٌ فرستادگان ما پیش [لوط] اندوهگین شد از آمدن ایشان و درمانده شد به وسیله آنان از جهت توانایی و گفت این روزی است بسیار سخت ﴿۷۷﴾ و آمدند پیش لوط قومش به شتاب می دویدند به سوی او و پیش از آن آنان

یَعْمَلُوْنَ السَّیِّئَاتِ ؕ قَالَ یَقَوْمِ هٰۤؤُلَآءِ بَنَاتِی هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا ۚ اَللّٰهُ وَلَا تَخْزَوْنِی فِی ضَیْفِی ۚ اَلِیْسَ مِنْکُمْ رَجُلٌ رَّشِیدٌ پس پروا کنید از الله و رسوا مکنید مرا [در باره] مهمانان من آیا نیست از شما هیچ مردی خردمند

﴿۷۸﴾ قَالُوا۟ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِی بَنَاتِکَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّکَ لَنَعْلَمُ مَا نُرِیدُ گفتند هر آینه تو دانسته ای که نیست ما را به دخترانت حاجتی و هر آینه تو می دانی آنچه می خواهیم ﴿۷۸﴾ ﴿۷۹﴾ قَالَ لَوْ اَنَّ لِیْ بِکُمْ قُوَّةٌ اَوْ ءَاوِیَٔ اِلَی رُکْنٍ شَدِیدٍ ﴿۸۰﴾ گفت کاش مرا در برابر شما نیرویی بود یا پناه می جستم به تکیه گاهی استوار ﴿۸۰﴾ گفتند [فرشتگان]

یَلُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّکَ ۚ لَنْ یَصِلُوْا اِلَیْکَ فَاَسْرِ بِاَهْلِکَ بِقَطْعِ ۙ ای لوط همانا ما فرستادگان پروردگار توایم هرگز نمی رسند به تو پس بکوچان خانواده خود را در پاره ای از شب و واپس ننگرد از شما هیچ کس مگر زن تو به درستی که رسنده است به او

مَاۤ اَصَابَهُمْ اِنَّ مَوْعِدَهُمْ الصُّبْحُ ۚ اَلِیْسَ الصُّبْحُ بِقَرِیْبٍ ﴿۸۱﴾ آنچه رسد به آنان همانا وعده گاه آنان وقت سحر است آیا نیست سحر نزدیک؟ ﴿۸۱﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زبر آن را زیر آن بارانیدیم بر آن

حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿۸۲﴾ مُسَوَّمَةٌ عِندَ رَبِّكَ
 سنگ هایی از سنگ گل پی در پی [بوندن] نشان کرده شده [به عذاب] نزد پروردگار تو

وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿۸۳﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 و نیست آن [کیفر] از ستمکاران دور و به سوی [قوم] مدین [فرستادیم] برادرشان

شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ
 شعیب را گفت ای قوم من پرستش کنید **الله را** نیست برای شما هیچ الهی جز او

وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ
 و مکاهد و ترازو را و المیزان هر آینه من می بینم شما را به آسودگی

وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُ بِهُ ﴿۸۴﴾ وَيَقَوْمِ
 و همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی فراگیرنده ای قوم من

أَوْفُوا بِالْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
 و کامل کنید و ترازو را و المیزان به عدل و داد و کم مکنید

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۸۵﴾
 از مردمان چیزهای شان را و تباهاکاری مکنید در زمین فسادکنان

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بازمانده **الله** [سود حلال از خرید و فروش] بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان و نیستم من بر شما

بِحَفِيفٍ قَالُوا يَشْعِيبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
 نگهبان گفتند ای شعیب آیا نماز خواندن تو وامی دارد تو را که

نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
 ترک کنیم آنچه را می پرستیدند پدران ما؟ یا اینکه کنیم در مال های خود هرچه را خواهیم؟

إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿۸۷﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 همانا تو [مردی] بردبار [و] خردمندی گفت ای قوم من به من بگوئید اگر

كُنْتُ عَلَىٰ يَمْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 باشم بر حجتی روشن از پروردگار خود و داده باشد به من از جانب خود روزی ای نیکو را [شما چه خواهید کرد؟] و نمی خواهم که

أَخَالَفَكُمُ إِلَىٰ مَا أَنهَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مخالفت کنم با شما به آنچه که باز می دارم شما را از آن نمی خواهم مگر اصلاح را

مَا أَسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿۸۸﴾
 تا حدی که بتوانم و نیست توفیق من مگر به [یاری] **الله** بر او توکل کردم و به سوی او برمی گردم

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرَمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
و ای قوم من و ا ندارد شما را دشمنی بامن اینکه برسد به شما مانند آنچه رسید

قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح و نیست قوم لوط از شما

بَعِيدٍ ۸۹ وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي ۸۹
دور و آمرزش خواهید از پروردگار خود باز توبه کنید به سوی او هر آینه پروردگار من

رَحِيمٌ ۹۰ وَدُودٌ ۹۰ قَالُوا يَشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
مهربانی دوستدار است گفتند ای شعیب نمی فهمیم بسیاری از آنچه راکه می گویی

وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
و همانا ما می بینیم تو را در میان خود ناتوان و اگر نبود قبیله تو هر آینه سنگ سار می کردیم تو را و نیستی تو

عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۹۱ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنْ
بر ما توانمند پیروز گفت ای قوم من آیا قبیله من توانمندترند بر شما از

اللَّهِ ۹۱ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي ۹۱ بِمَا تَعْمَلُونَ
الله و گرفتید امر الله را پس پشت سر خویش؟ همانا پروردگار من به آنچه می کنید

مُحِيطٌ ۹۲ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ ۹۲
فراگیرنده است و ای قوم من! کار کنید بر شیوه و منش خویش همانا من [تیز] کننده ام [کار خویش را]

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۹۳ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
زودا خواهید دانست چه کسی بیاید برای او عذابی که رسوایش کند و چه کسی همان

كَذِبٌ ۹۳ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۹۳ وَلَمَّا جَاءَ
دروغگوست و چشم به راه باشید همانا من با شما چشم به راهم و چون آمد

أَمْرُنَا نَجِّنَا شُعَبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتْ
فرمان [عقاب] ما نجات دادیم شعیب را و آنان را که ایمان آوردند با وی به رحمتی از خود ما و بگرفت

الَّذِينَ ظَلَمُوا ۹۴ الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ۹۴
کسانی را که ستم کردند بانگ سخت پس گشتند در سراهای خود مردگان افتاده بر خاک

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۹۵ أَلَا بَعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ۹۵ وَلَقَدْ
گویا نزیسته بودند در آنجا هان نابود باد مدین چنان که نابود گشت ثمود و هر آینه

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۹۶ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ۹۶
فرستادیم موسی را با نشانه های خود و دلیلی روشن به سوی فرعون

وَمَلَأْنَاهُ ۹۷ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۹۷
و سران [قوم] او پس پیروی کردند فرمان فرعون را و نبود فرمان فرعون بخردانه [و راه یافته]

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيُسَّ الْوَرْدُ
 پیشاپیش حرکت می کند [فرعون] قوم خود را روز رستاخیز پس درآورد ایشان را به آتش و بد درآیندی است

الْمُورُودُ ۹۸ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُسَّ
 که وارد شده [به آند] ۹۸ و به دنبال دارند [فرعون و قوم او] در این [جهان] لعنتی را و روز رستاخیز [نیز] بد

الرَّفْدُ ۹۹ الْمَرْفُودُ ۹۹ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
 عطایی است که [به آنان] داده می شود ۹۹ این از خبرهای آبادی های هلاک شده است که حکایت می کنیم آن را بر تو

مِنْهَا قَائِمٌ ۱۰۰ وَحَصِيدٌ ۱۰۰ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 برخی از آنها [هنوز] برپا هستند و برخی دروشده [و نابود گشته] اند ۱۰۰ و ستم نکردیم بر آنان ولیکن ایشان ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ ۱۰۱ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 بر خودشان پس دفع نکرد از ایشان ۱۰۱ الهه هایشان که می خوانند به جای

اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۱۰۱ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابَعُوا ۱۰۱
 الله هیچ چیزی را وقتی که آمد فرمان پروردگار تو و نیفزودند بر ایشان به جز نابودی ۱۰۱

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۱۰۲ إِنَّ أَخْذَهُ
 و چنین است گرفتن کردن پروردگار تو آنگاه که گرفت آبادی ها را درحالی که آنها ستمکار بودند همانا گرفتن او

أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۱۰۲ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 دردناک سخت است ۱۰۲ همانا در این [سخن] نشانه ای است برای کسی که می ترسد از عذاب آخرت

ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ۱۰۳ وَمَا
 آن روزی است که گرد آورده شوند در آن مردمان و آن روزی است که همه حاضر شوند در آن ۱۰۳ و پس

نُؤَخَّرُهُ ۱۰۴ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ۱۰۴ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ
 پس نمی افکنیم آن را مگر برای مدتی ۱۰۴ شمرده شده روزی که بیاید سخن نگوید هیچ کس

إِلَّا بِإِذْنِهِ ۱۰۵ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۱۰۵ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنْهُمْ
 مگر به اذن او پس برخی از ایشان بدبخت باشند و [بعضی] نیک بخت ۱۰۵ اما آنان که بدبخت شدند پس در

النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۱۰۶ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 آتشند باشند برای ایشان در آن فریاد سخت و ناله زار ۱۰۶ جاویدان باشند در آن [آتش] تا پابرجاست

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۱۰۷ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ
 آسمان ها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو همانا پروردگار تو کننده است هر چیزی را که خواهد

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَمِنْهُمْ سَعِيدٌ ۱۰۷ وَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ
 و اما آنان که نیکبخت شدند پس در بهشت ۱۰۷ باشند جاویدان در آنجا تا پابرجاست

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۱۰۸ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوزٍ ۱۰۸
 آسمان ها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخشایشی نابریده [و پایدار] ۱۰۸

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 پس مباش در تردیدی از آنچه می پرستند اینان نمی پرستند مگر چنانچه می پرستیدند

ءَابَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
 پدران شان پیش از این و همانا ما تمام رساننده ایم به آنان بهره شان را بدون هیچ کاستی

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 و هر آینه دادیم به موسی کتاب را پس اختلاف افتاد در آن و اگر نبود سخنی که

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
 سابقاً صادر شد از پروردگار تو هر آینه دلوری می شد میان آنان و همانا آنان می باشد در شکی از آن شکی سخت

وَإِنْ كَلَّا لَمَا يُؤْفِينَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلُهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
 و همانا همه [مردمان] قطعاً تمام دهد به ایشان پروردگار تو جزای کردارشان را همانا وی به آنچه می کنند

خَيْرٌ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 آگاه است پس استوار و پایدار باش چنان که فرمان یافته ای و [نیز] آنان که بازگشتند با تو [به سوی الله] و از حد درمگزید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 همانا وی به آنچه می کنید بیناست و گرایش پیدا مکنید به سوی آنان که ستم کردند

فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
 پس برسد به شما آتش و نیست برای شما به جز الله دوستانی سپس

لَا تُنصَرُونَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ
 یاری نخواهید شد و برپا کن نماز را دو طرف روز و قسمتی از

الَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّكِرِينَ
 شب همانا نیکویی ها می زدایند بدی ها را این یادآوری است برای یادآوران

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا
 و شکیبا باش پس همانا الله ضایع نمی سازد مزد نیکوکاران را پس چرا

كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ
 نبودند از میان نسل هایی که پیش از شما بودند خیراندیشانی خردمند که بازدارند از فساد

فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
 در زمین جز اندکی از آنها که نجات دادیم ایشان را و پیروی کردند آنان که

ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ وَكَانَ
 ستمکار بودند چیزی را که آمدند در آن و بودند بزهکاران و بر آن نیست

رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ
 پروردگار تو که هلاک کند آبادی ها را به ستم درحالی که اهل آنها اصلاح گران باشند

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

و اگر می خواست پروردگار تو البته گردانیدی مردمان را امتی یگانه و همیشه باشند اختلاف کنندگان

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ

مگر کسی که رحمت کند پروردگار تو و برای همین [رحمت] آفرید ایشان را و تحقق یافت سخن پروردگار

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۚ وَكَلَّا نَقْصُ

که البته پرکنم دوزخ را از جن و مردمان همگی و همه آنچه را که حکایت می کنیم

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ

برتو از اخبار پیامبران چیزی است که ثابت استوار می داریم به آن دل تو را درحالی که آمده است برای تو در این [اخبار]

الْحَقُّ ۚ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

حق و پندی و یادکردنی برای مؤمنان و بگو به آنان که ایمان نمی آورند

أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ۚ وَانظُرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

کار کنید بر شیوه و منشتان همانا ما نیز کنندگان [کار]یم و منتظر باشید همانا ما [نیز] منتظرانیم

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۚ

و از آن الله است غیب آسمان ها و زمین و به سوی او بازگردانیده می شود کار [ها] همه آن

فَاعْبُدْهُ ۚ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

پس پرستش کن او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید

آیاتها

۱۱۱

سُورَةُ يُوسُفَ

ترتیبها

۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ قُلْ قُلْ ءَايَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

الفه لام، راه این است آیات کتاب روشن هر آینه ما فرو فرستادیم آن را قرآنی به زبان عربی [فصحیح و گویا]

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۚ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ

باشد که شما خرد ورزید ما حکایت می کنیم بر تو نیکوترین حکایت را

بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ

بلن جهت که وحی نمودیم ما به سوی تو این قرآن را و هر آینه تو بودی پیش از آن

لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۚ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ

از بی خبران [یاد کن] آنگاه که گفت یوسف به پدرش ای پدر من هر آینه من در خواب دیدم

أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ رَأَيْتُهم لِي سَاجِدِينَ ۚ

یازده ستاره و خورشید و ماه را دیدم ایشان را برایم سجده کنان

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ
گفت ای پسر من باز مگو خواب خویش را بر برادرانت که اندیشه کنند برای تو نیرنگی را

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ يَجْنِيكَ
البته شیطان برای آدمی دشمنی آشکار است ۵ و بدین سان برمی گزیند تو را

رَبِّكَ ۖ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۖ وَيَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
پروردگار تو و می آموزد به تو از تعبیر خوابها و تمام و کامل کند نعمتش را بر تو

وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَاسْحَقُ
و بر خاندان یعقوب چنانکه تمام کرد آن را بر دو پدر تو پیش از این ابراهیم و اسحق

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
همانا پروردگار تو دانای سنجیده کار است ۶ هر آینه بود [هست] در [داستان] یوسف و برادران وی

آيَاتٌ لِلْسَّالِفِينَ ۖ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
نشانه هایی برای پرسندگان ۷ [یاد کن] آنگاه که گفتند البته یوسف و برادر [هم مادر] وی محبوب ترند نزد

أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۖ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ أَقْتُلُوا
پدر ما از ما درحالی که گروهی نیرومندیم همانا پدر ما در گمراهی آشکاری است ۸ بکشید

يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ
یوسف را یا بیفکنیدش در زمینی تا خالی شود برای شما توجه پدرتان و باشید پس

بَعْدِهِ ۖ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
از وی گروهی شایستگان ۹ گفت گوینده ای از ایشان مکشید یوسف را

وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ
و بیفکنید او را در نهانگاه [فلان] چاه تا برگردد وی را کسی از رهگذران [کاروانی] اگر هستید

فَاعِلِينَ ۝ قَالُوا يَكُونَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
کنندگان ۱۰ گفتند ای پدر ما چه شده است تو را که اطمینان نمی شماری ما را بر یوسف و ما برای او

لَنَنْصَحُونَ ۝ أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
خیر خواهیم ۱۱ بفرست او را با ما فردا تا خوش بگذراند و بخورد و بازی کند و همانا ما او را

لَحَافِظُونَ ۝ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ ۖ وَأَخَافُ
نگاه بانانیم ۱۲ گفت [یعقوب] همانا من اندوهگین می کنم مرا که شما ببرید او را [از پیش من] و می ترسم

أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝ قَالُوا لَئِنْ
که بخورد او را گرگ و شما از وی بی خبران باشید ۱۳ گفتند اگر

أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۖ إِنَّا إِذَا لَخَسِرُونَ ۝
بخورد او را گرگ و حال آنکه ما گروهی نیرومندیم همانا ما نیز در آن هنگام زیانکاران باشیم ۱۴

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا

پس چون بردند او [یوسف] را و همدستان شدند که بیفکنند او را در نهانگاه [فلان] چاه و وحی کردیم ما

إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُوا

به او که تو البته آگاه گردانی ایشان را به این کارشان درحالی که آنها درنیابند ﴿۱۵﴾ و آمدند

أَبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِ

نزد پدر خود شبانگاه درحالی که گریه می کردند ﴿۱۶﴾ گفتند ای پدر ما همانا ما [به صحرا] رفتیم پیشی می گرفتم بر یکدیگر

وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ

و گذاشتیم یوسف را نزد اثاث خویش پس بخورد او را گرگ و نیستی تو

بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ

باوردارنده به ما و اگرچه باشیم راست گویان ﴿۱۷﴾ و آوردند بر پیراهن او

يَدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ

خونی دروغین را گفت [نه] بلکه آراسته است برای شما نفس های شما کاری را پس [از من] صبری است نیکو

وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

و الله است که از او باید یاری خواست بر آنچه شما بیان می کنید ﴿۱۸﴾ و آمد کاروانی پس فرستادند

وَأَرْدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً

سقای خود را پس انداخت دلو خود را گفت ای مژده این [پسر] نوجوانی است و پنهان ساختند او را [به عنوان] کالایی [تجارتی]

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ

و الله داناست به آنچه می کردند ﴿۱۹﴾ و بفروختند او را به بهای ناچیز

دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنْ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ

درهمی چند شمرده شده و بودند نسبت به او از بی رغبتان ﴿۲۰﴾ و گفت

الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِّصْرَ لَأَمُرَّاتِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ

آن کس که خرید او [یوسف] را از [اهل] مصر به زن خود گرامی دار جایگاه او را امید است

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي

که نفع دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و اینچنین جای و توان دادیم به یوسف در

الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ

زمین [مصر] و تا بیاموزانیم به او از تعبیر خوابها و الله مسلط است بر

أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ

کار خود ولیکن بیشتر مردمان نمی دانند ﴿۲۱﴾ و چون رسید

أَشَدَّهُ حُكْمًا وَعَلَّمَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

به نیروی [جوانی] خود دادیم به او حکمت و دانشی را و اینچنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۲۲﴾

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
و با ترفند کام خواست از او زنی که او در خانه اش بود از وجود او و بست درها را

وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
و گفت پیش آی گفت پناه می برم به الله به درستی که او سرور من است نیکو ساخت جایگاه مرا

إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا
به درستی که رستگار نمی شوند ستمکاران ﴿۲۳﴾ و هر آینه قصد کرد آن زن به سوی او و قصد کرد [یوسف] به سوی او

لَوْلَا أَن رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهِ ﴿٢٤﴾ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
اگر که نمیدید [یوسف] دلیل پروردگار خود را اینچنین [کردیم] تا بازگردانیم از وی بدی

وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾ وَأَسْتَبَقَا
و بی حیایی را همانا وی از بندگان ماست که ناب برگزیده اند ﴿۲۵﴾ و با یکدیگر شتافتند

الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ
به سوی در و بدید آن زن پیراهن او [یوسف] را از پشت و یافتند شوهر زن را نزدیک در

قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
گفت [آن زن] چیست سزای کسی که خواسته باشد به اهل تو کار بد را مگر آنکه زندانی شود یا عذابی

أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ قَمِيصِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
دردناک؟ ﴿۲۵﴾ [یوسف] گفت او [زن] کام خواست مرا از وجود من و گواهی داد گواهی از

أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنْ
کسان زن اگر باشد پیراهن او [یوسف] دریده از پیش پس زن راست گفته است و یوسف از

الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
دروغ گویان است ﴿۲۶﴾ و اگر باشد پیراهن او دریده شده از پشت پس زن دروغ گفته است و یوسف

مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
از راست گویان است ﴿۲۷﴾ پس چون دید [عزیز] پیراهن او را دریده شده از پشت گفت به درستی که این کار

مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
از ترفند شما زنان است همانا ترفند شما زنان بزرگ است ﴿۲۸﴾ ای یوسف درگذر از

هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
این [ماجرا] و [ای زن] طلب آمرزش کن برای گناه خود همانا تو بوده ای از خطاکاران

﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَوِّدُ فَتَاهَا
و گفتند زنانی که در شهر بودند زن عزیز به ترفند کام می خواهد از وجود غلام

عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرْنَهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾
خود به راستی که [یوسف] در ربوده است دل او را به مهر همانا ما می بینیم آن زن را در گمراهی آی آشکار ﴿۳۰﴾

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ
پس چون شنید [زن عزیز] نیرنگشان را فرستاد به سوی ایشان و آماده کرد برای شان تکیه گاهی و داد

كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ أَخْرِجْ عَلَيْنَ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
به هر یکی از ایشان کاردی را و گفت ای یوسف بیرون آی بر آنان [زنان] پس چون دیدند او را بزرگ یافتندش

وَقَطَعَنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
و بریدند دست های خود را و گفتند پاک است الله نیست این [جوان] آدمی نیست این [شخص] مگر فرشته ای

كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَهُ عَنْ
گرامی ﴿٣١﴾ [آن زن] گفت پس این است آن که ملامت کرده بودید مرا در [عشق] وی و هر آینه کام خواستم او را از

نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيَكُونُنَّ وَلِيكُونَا
وجود او پس [او] خویشتن داری کرد و اگر نکند آنچه را که فرمان می دهم به او البته به زندان افکنده شود و البته باشد

مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
از خوارشدگان ﴿٣٢﴾ [یوسف] گفت ای پروردگارم زندان خوشایندترست نزد من از آنچه می خوانند مرا

إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ
به سوی آن و اگر بازنگردانی تو از من ترفند ایشان را میل می کنم به سوی ایشان و می شوم از نادانان

﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
پس اجابت کرد [دعای] او را پروردگارش پس بازداشت از او ترفند ایشان را همانا او آن شنوای

الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ
داناست ﴿٣٤﴾ سپس آشکار شد برای آنها بعد از آنکه دیدند نشانه ها را [بر آن شنند] که البته به زندان درآوردند او را

حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا
تا مدتی ﴿٣٥﴾ و درآمد با وی به زندان دو جوان گفت یکی از آنان

إِنِّي أَرَنِى أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَنِى أَحْمِلُ فَوْقَ
به درستی که من می بینم خود را [در خواب] که می فشارم انگور را و گفت دیگری به درستی که من می بینم خود را برمی دارم بالای

رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنْ
سر خود نان را [که] می خورند مرغان از آن باخبر ساز ما را به تعبیر آن همانا ما می بینیم تو را از

الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
نیکوکاران ﴿٣٦﴾ گفت نخواهد رسید شما را هیچ طعامی که روزی شما می شود آن مگر خبردار کنم شما را

بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
به تعبیر آن پیش از آنکه بیاید برای شما این که [گفتم به شما] از آن چیزی است که بیاموخت به من پروردگارم همانا من ترک کردم

مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾
آیین قومی را که ایمان نمی آورند به الله و ایشان به آخرت همان کافرون ﴿٣٧﴾ ناباورانند

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَتْ
و پیروی کردم از آیین ابراهیم و اسحاق و یعقوب سزاوار نیست

لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ
برای ما که شرک بورزیم به الله هیچ چیزی را این از بخشش الله است بر ما و بر

النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝۳۸
مردمان و لیکن بیشتر مردمان سپاس نمی گزارند

السَّجْنِ ۝ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ
زندانی من! پروردگاران پراکنده بهترند یا الله یکتای چیره بر همه؟

۝۳۹ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
نمی پرستید شما به جای او مگر نام هایی چند که نام نهاده اید آن ها را شما

وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ آيَاتٍ ۚ هِيَ حَتَّىٰ نُسَبِّحَهُ بِحَمْدِ اللَّهِ
و پدرانتان که فرونفرستاده است الله بر [آیات] آنها هیچ حتی نیست حکم مگر برای الله

أَمْرٌ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
فرمود که مپرستید مگر او را این است دین استوار و لیکن بیشتر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۴۰ يَصْحَجِي السَّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا
مردمان نمی دانند ای دو یار زندانی من! اما یکی از شما

فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
پس می نوشاند سرور خود را شراب و اما آن دیگر پس به دار آویخته می شود پس می خورند مرغان

مِنْ رَأْسِهِ ۚ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ۝۴۱ وَقَالَ لِلَّذِي
از سر او حتمی شد کاری که درباره آن نظر می خواستید [یوسف] گفت به آنکه

ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ ۚ فَانْسَهُ
گمان نمود که او نجات یابنده است از آن دو کس یاد کن مرا نزد سرور خود پس فراموش گردانید او را

الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
شیطان از اینکه یاد کند [یوسف را نزد] سرورش پس ماند [یوسف] در زندان چند سال

۝۴۲ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
و گفت پادشاه همانا من [خواب] می بینم که هفت گاو فربه می خورند آنها را

سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُتَبَلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ
هفت گاو لاغر و [می بینم] هفت خوشه سبز را و [هفت خوشه] دیگر خشک را

يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ ۚ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝۴۳
ای سران و مهتران نظر دهید مرا درباره خواب من اگر خواب را تعبیر می کنید

لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

تا بداند که من خیانت نکردم به او در نهان و همانا الله راه نماید ترافد خیانت کنندگان را

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ

تبرئه نمی کنم نفس خود را همانا نفس بسیار فرمان دهنده است به بدی مگر آن را که رحم کند

رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۳﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ أَسْتَخْلِصُهُ

پروردگار من همانا پروردگار من آمرزنده مهربان است ﴿۵۳﴾ و گفت پادشاه بیارید نزد من او را تا او را ویژه گردانم

لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿۵۴﴾ قَالَ

برای خود پس هنگامی که با وی سخن گفت [شاه] گفت همانا تو امروز نزد ما صاحب قدر امانت داری ﴿۵۴﴾ گفت

أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿۵۵﴾ وَكَذَلِكَ

بگمار مرا بر گنجینه های این سرزمین همانا من نگاهبانی دانایم ﴿۵۵﴾ و اینچنین

مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نَصِيبٌ

منزلت دادیم یوسف را در زمین قرار می گرفت از آن هر جا که می خواست می رسانیم

بِرَحْمَتِنَا ۚ مَنْ شَاءَ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۶﴾ وَلَا أَجْرُ

رحمت خود را به هر که خواهیم و تباه نمی کنیم مزد نیکوکاران را ﴿۵۶﴾ و هر آینه مزد

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا ۖ وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۵۷﴾ وَجَاءَ إِخْوَةُ

آخرت بهتر است برای کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند ﴿۵۷﴾ و آمدند برادران

يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۸﴾ وَلَمَّا

یوسف پس داخل شدند بر وی پس شناخت ایشان را و ایشان او را نشناختند ﴿۵۸﴾ و چون

جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ

آماده کرد برای ایشان بارهای شان را گفت بیارید نزد من برادر خود را که از پدر شماست آیا نمی بینید

أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۵۹﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ ۖ فَلَا

که من پر می دهم پیمانه را و من بهترین میزبانانم ﴿۵۹﴾ پس اگر نیارید نزد من او را پس نخواهد بود

كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ۚ قَالُوا سَرْوَدٌ عَنْهُ أَبَاهُ

پیمانه ای برای شما نزد من و نزدیک نشوید به من گفتند حتماً خواهیم خواست او را از پدرش

وَأِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿۶۱﴾ وَقَالَ لِفَتِيِّنِهِ اجْعَلُوا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ

و ما البته کنندگانیم [این کار را] ﴿۶۱﴾ و [یوسف] گفت به غلامان خود قرار دهید سرمایه ایشان را در بارهای شان

لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

باشد که آنان بشناسند آن را چون باز روند به سوی اهل شان باشد که [برای خرید غله] باز گردند

﴿۶۲﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ

﴿۶۲﴾ پس چون باز گشتند به سوی پدر خویش گفتند ای پدر ما بازداشتند از ما پیمانه را

فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكَتْلُ وَابْنًا لَهُمْ ۚ لِحَفِظُونَا ﴿۶۳﴾

پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه گیریم و همانا ما او را نگاهبانانیم ﴿۶۳﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ

[یعقوب] گفت آیا امین شمارم شما را بر او مگر چنانکه امین گرفته بودم شما را بر برادرش پیش

قَبْلُ ۖ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا

از این پس الله بهترین نگهدارنده است و او مهربان ترین مهربان است ﴿٦٤﴾ و چون بگشادند

مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتِهِمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَتَابَانَا

کالای خود را یافتند سرمایه شان را که بازگردانده شده بود به ایشان گفتند ای پدر ما!

مَا نَبَغِي هَذِهِ بِضَاعَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ

دیگر چه می خواهیم؟ این سرمایه ما است که باز گردانده شده است به ما و خواربار آوریم برای کسان خود و نگهداری کنیم

أَخَانَا ۖ وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۚ ذَٰلِكَ كَيْدٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ

ازبرادر خود و افزون می کنیم پیمانه [بار] شتری را این پیمانه [بدست آوردنش] ساده است ﴿٦٥﴾ گفت هرگز

أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ ۚ لَتَأْتُنِّي بِهِ ۚ إِلَّا

نفرستم او را با شما تا آنکه دهید مرا پیمانی استوار از الله که البته باز آورید به من او را مگر

أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

آنکه گرفتار شوید [و نتوانید] پس چون بدو سپردند پیمانشان را [یعقوب] گفت الله بر آنچه می گوییم نگهدارنده است

وَقَالَ يَبْنِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ

و گفت ای پسران من درمیایید از یک دروازه و درآیید از دروازه های

مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَمَكُم إِلَّا

پراکنده و دفع نمی کند از شما از [قضای] الله چیزی را نیست فرمان مگر

لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا

از آن الله بر وی توکل کردم و بر وی باید توکل کنند متوکل کنندگان ﴿٦٧﴾ و چون

دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ ۖ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ

داخل شدند از جایی که فرمان داده بود به ایشان پدرشان دفع نمی کرد از ایشان

مِنْ اللَّهِ ۚ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ

از [قضای] الله چیزی را مگر نیازی را که در دل یعقوب بود که برآورده ساخت آن را و به درستی که او

لَذُو عِلْمٍ ۚ لَمَّا عَلِمْنَاهُ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

دارای دانشی بود به سبب آنچه به او آموخته بودیم و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ۖ يَٰيُوسُفُ ۖ هَٰؤُلَاءِ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۖ قَالَ

و چون داخل شدند بر یوسف جای داد در نزد خود برادر [تنی] خود را گفت

إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

همانا من خود برادر توام پس اندوهگین مباش به سبب آنچه می کردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
 پس وقتی که آماده کرد برای ایشان ساز و برگ شان را نهاد جام را در باران برادر خود سپس

أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبِلُوا
 آواز داد آوازدهنده ای ای کاروانیان همانا شما دزدانید ﴿۷۰﴾ [برادران یوسف] گفتند درحالی که رو آوردند

عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ
 به آنان چه چیز گم کرده اید؟ ﴿۷۱﴾ گفتند گم کرده ایم صومعه پیمانه پادشاه را

وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 و برای کسی را که بیاورد آن را یک بار شتر [است] و من به این [وعدۀ] ضامنم ﴿۷۲﴾ گفتند سوگند به الله

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 هر آینه دانسته اید که ما نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و هرگز نبوده ایم دزدان

﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 گفتند پس چیست کیفر این کارا اگر باشید دروغگویان؟ ﴿۷۴﴾ گفتند کیفر این کار [این است]

مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 کسی که یافته شود در بار او پس [پردگی] او باشد کیفرش این گونه کیفر می دهیم ستمکاران را

﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 پس [جستجو] آغاز کرد از باران های ایشان پیش از باران برادرش سپس درآورد آن [جام] را از

وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 باران برادر خود این چنین چاره اندیشی کردیم برای یوسف روا نبود که [گروگان] بگیرد برادر خود را

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَتِي مَن نَّشَاءُ
 در آیین آن پادشاه مگر آنکه بخواهد الله بلند گردانیم به درجاتی هر که را که بخواهیم

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 و بالاتر از هر صاحب دانشی دانایی هست ﴿۷۶﴾ گفتند اگر دزدی می کند

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
 به درستی که دزدی کرده است برادر [تنی] او نیز پیش از این پس پنهان داشت آن [سرزنش] را یوسف در دل خود

وَلَمْ يَبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 و آشکار نکرد آن را برای شان گفت شما بدترین جایگاه را دارید و الله داناتر است به آنچه

تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَأَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
 بیان می کنید گفتند ای عزیز هر آینه برای او پدری پیر کلان سال است

فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾
 پس بگیر یکی را از ما به جای او همانا ما می بینیم تو را از نیکوکاران

- قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا
گفت پناه بر الله از آنکه بگیریم مگر کسی را که یافته ایم متاع خود را نزد او همانا ما
- إِذَا لَظَلِمُوتٌ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا أَسْتَيْشَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
آنگاه ستمکاران باشیم ﴿۷۹﴾ پس چون ناامید شدند از وی به کناری رفتند نجواکنان
- قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
گفت بزرگ ایشان آیا ندانسته اید که پدر شما هر آینه گرفته است از شما
- مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
پیمانی استوار را از الله و پیش از این هم چه کوتاهی ای کردید درباره یوسف؟ پس چنان خواهیم شد
- الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
از این سرزمین [مصر] تا وقتی که اذن دهد به من پدرم یا داوری کند الله برای من و او بهترین داوران است
- ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
﴿۸۰﴾ برگردید به سوی پدر خویش پس بگوئید ای پدر ما همانا پسر دزدی کرد
- وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
و گواهی نمی دهیم ما مگر به آنچه می دانیم و نبودیم برهنان [غیب خبری نداشتیم]
- ﴿٨١﴾ وَسَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
﴿۸۱﴾ و بپرس [از اهل] این آبادی که بودیم در آن و از کاروانی که آمدیم در آن
- وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
و همانا ما راست گویانیم ﴿۸۲﴾ [یعقوب] گفت بلکه آراسته است برای شما نفوس شما کاری [ناروا] را
- فَصَبِّرْ وَجَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
پس [کار من] صبری نیکو است امید است که الله بیاورد پیش من ایشان را همگی همانا او آن
- الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى وَرُوحُهُمْ عَلَيْهِمْ وَقَالَ يَأْسَفِي عَلَى
دانای سنجیده کار است ﴿۸۳﴾ و روی برگردانید از ایشان و گفت ای دریغ بر
- يُوسُفَ وَأُبَيِّضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾
یوسف و سفید شد هر دو چشم او از اندوه پس او غم خود را فرومی خورد [آنکه از اندوه بود] ﴿۸۴﴾
- قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوُا تَذَكَّرُ يُونُسَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
گفتند سوگند به الله همیشه یاد می کنی یوسف را تا آنگاه که شوی سخت بیمار
- أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي
یا شوی از نابودشوندگان ﴿۸۵﴾ گفت جز این نیست که شکوه می برم پریشانی
- وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾
و اندوه خود را به الله و می دانم از جانب الله چیزی را که شما نمی دانید ﴿۸۶﴾

يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا تَأْتِسُوْا
ای پسران من بروید پس جستجو کنید از یوسف و برادرش و نومید مشوید
مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
از رحمت الله همانا نومید نمی شود از رحمت الله مگر گروه کافران

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَتَأَيَّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاهْلَنَّا الضَّرُّ
پس چون داخل شدند بر او [یوسف] گفتند عزیز رسیده است به ما و خانواده ما آسیب

وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَّجَةٍ فَأَوْفٍ لَّنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
و آورده ایم و سرمایه ای ناچیز را پس تمام پیمای برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما

إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
همانا الله پاداش می دهد صدقه دهندگان را گفت آیا دانستید چه کردید

يُوسُفَ وَآخِيْهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ قَالُوا أَءِنَّكَ
با یوسف و برادرش آنگاه که شما نادانان بودید؟ گفتند آیا تو

لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
همان یوسفی؟ گفت من یوسفم و این برادر من است هر آینه منت نهاد الله

عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
بر ما همانا هر که پرهیزکاری کند و شکیبایی ورزد پس به درستی که الله تباہ نمی گرداند پاداش

الْمُحْسِنِينَ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَآثَرَكِ اللَّهُ عَلَيْنَا
نیکوکاران را گفتند سوگند به الله هر آینه برگزیده است تو را الله بر ما

وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيْئِينَ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ
و به درستی که ما بودیم خطاکاران گفت هیچ سرزنش نیست بر شما

أَلْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
امروز می آمرزد الله شما را و او مهربان ترین مهربانان است

أَذْهَبُوا بِقَمِيصِيْ هَذَا فَالْقُوْهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيْرًا
ببرید این پیراهن مرا پس بیفکنید آن را بر چهره پدر من تا بینا شود

وَأَتُونِيْ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا فَصَلَتِ
و بیاورید نزد من خانواده تان را همگی و چون جدا شد

الْعِيْرُ قَالَ أَبُوْهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيْحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
کاروان [از مصر] گفت پدرشان همانا من می یابم بوی یوسف را اگر ندانید

تَفْنِدُونِ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ
مراسبک عقل گفتند سوگند به الله همانا تو در گمراهی دیرینه خودی

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ

پس چون پیامد پیش وی مژده رسان انداخت آن [پیران] را بر چهره وی پس گشت بینا گفت

أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا

آیا نگفته بودم به شما همانا من می دانم از جانب الله چیزی را که نمی دانید؟ گفتند

يَا أَبَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ

ای پدر ما آمرزش بخواه برای ما گناهان ما را به درستی ما بودیم گناهکاران گفت زودا که

أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا

آمرزش خواهم برای شما از پروردگار خود همانا او آن آمرزنده مهربان است پس چون

دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ

درآمدند بر یوسف جای داد نزد خود پدر و مادرش را و گفت درآید به مصر

إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا

اگر بخواهد الله در حالی که درمان خواهید بود و بالا نهاد پدر و مادر خود را بر تخت و افتادند

لَهُ سَجْدًا وَقَالَ يَبْتَثِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا

در برابر او سجده کنان و گفت ای پدر من این است تعبیر خواب من پیش از این هر آینه گردانید آن را

رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم

پروردگار من به حق و به درستی که نیکویی کرده است به من چون بیرون آورد مرا از زندان و آورد شما را

مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ

از بیابان بعد از آنکه آشوب گردانید شیطان میان من و میان برادران من همانا

رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ

پروردگار من نازک بین است در آنچه خواهد همانا اوست آن دانای سنجیده کار [ای] پروردگارم

قَدْ ءَاتَيْنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ

همانا دادی به من بهره ای از پادشاهی و آموختی مرا از تعبیر خواب ها ای پدیدکننده

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي

آسمان ها و زمین تویی کارساز من در دنیا و آخرت بمیران مرا

مُسْلِمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ

مسلمان و بپیوند مرا با شایستگان این [گفته] از اخبار غیب است

نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

که وحی می کنیم آن را به سوی تو و تو نبودی نزدیک آنان هنگامی که همدستان شدند و آنان نیرنگ می زدند

﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

و نیستند بیشتر مردمان و اگرچه حرص بورزی ایمان آورندگان

- وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
 و درخواست نمی کنی از آنان بر آن [کار رسالت] هیچ مزدی را نیست این [قرآن] جز پندی برای جهانیان ﴿١٠٤﴾
- وَكَايْنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِٱللَّهِ إِلَّا
 و بسا و نشانه ای است در آسمان ها و زمین که می گذرند بر آن و ایشان از آنها روی گردانند ﴿١٠٥﴾ و ایمان نمی آورند بیشتر شان به الله مگر اینکه
- وَهُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱللَّهِ
 در همان حال آنان شرک ورزان اند ﴿١٠٦﴾ آیا ایمن شدند از آنکه بیاید بر آنان پوششی از عذاب الله
- أَوْ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلُ ٱللَّهِ
 یا بیاید برایشان رستاخیز ناگهانی و ایشان و ایشانشان در نیابند ﴿١٠٧﴾ بگو این راه من است می خوانم به سوی الله بر بینش [کامل] من و هر که پیروی کرده است مرا و پاکی
- ٱللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ
 الله و نیستم من از شرک ورزان و نفرستادیم پیش از تو ﴿١٠٨﴾
- إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِي كَانَتْ فِي ٱلْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
 مگر مردانی را که وحی می کردیم به ایشان از اهل آبادی ها آیا گردش نکرده اند در زمین که بنگرند چگونه بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند
- وَلَدَارُ ٱلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ
 و هر آینه سرای آخرت بهتر است برای آنان که پرهیزکاری کردند آیا خرد نمی ورزید؟ تا ﴿١٠٩﴾
- إِذَا أَسْتَيْشَسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ
 آنگاه که نومید شدند فرستادگان [از ایمان آوردنشان] و گمان بردند که [از سوی مردم] به آنان دروغ گفته شد آمد برای شان یاری ما پس رهانیده شد هر که خواستیم و بازگردانده نمی شود عذاب ما از گروه ستمکاران
- لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي ٱلْأَلْبَابِ ﴿١١٠﴾ مَا كَانَ
 هر آینه هست در سرگذشت آنان پندی برای خردمندان نیست [قرآن] ﴿١١٠﴾
- حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقُ ٱلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾
 سخنی که به دروغ بافته شده باشد ولیکن تصدیق کننده آنچه است که پیش از آن است و به روشنی بیانگر هر چیزی است و رهنمود و مهتری است برای گروهی که ایمان می آورند ﴿١١١﴾

ترتیبها
۱۳

سُورَةُ الرَّعْدِ

آیاتها
۴۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَرْءُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ **الف لام میم راه** این است آیات این کتاب و آنچه فرو فرستاده شده به سوی تو از **پروردگارت** حق است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ **۱** **الله** الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ **و لیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند** **۱** **الله است** که برافراشت آسمان ها را بدون

عَمَدٍ تَرْوُنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ **ستون هایی که آنها را ببینید پس استیلا یافت بر عرش و رام کرد آفتاب و ماه را هریک**

يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ **روان است تا سرآمدی معین تدبیر می کند کار [آفرینش] را بیان می کند آیات [خود] را باشد که شما به دیدار**

رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ **۲** **وَهُوَ** الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ **پروردگارتان** یقین کنید **۲** **و اوست** که گسترد زمین را و نهاد در آن کوه های [استوار]

وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ **و نهرها را و از همه میوه ها قرارداد در آن دو صنف دوگانه [نرومله ترش و شیرین] می پوشاند شب را**

النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ **۳** **و فِي الْأَرْضِ** **با روز همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می اندیشند** **۳** **و در زمین**

قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ **قطعه هایی است کنار همدیگر و باغ هایی است از درختان انگور و کشت زار و خرما بنان هم ریشه**

وَاغْنٍ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنَفِضٌ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ **و نا هم ریشه آب داده می شوند به یک آب و برتری می دهیم برخی از آنها را بر برخی دیگر**

فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ **۴** **در میوه و خوراک همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که خرد می ورزند** **۴**

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعْنَا لَفِي خَلْقٍ **و اگر شگفتی ورزی پس شگفت آور است گفتارشان که آیا وقتی که خاک شویم آیا ما در آفرینشی**

جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا **بِرَبِّهِمْ** وَأُولَئِكَ الْأَعْلَلُ **نو خواهیم بود؟ آنان کسانی اند که کفر ورزیدند به پروردگار خود و آنانند که زنجیرها**

فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ **در گردن شان باشد و آنان همدمان آتش اند آنان در آنجا جاویدانند**

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
و به شتاب می‌خواهند از تو بدی را پیش از نیکی درحالی که به تحقیق گذشته است پیش

قَبْلَهُمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
از ایشان کیفرهای [عبرت آمیز] و همانا پروردگار تو دارای آمرزش است برای مردمان [با] وجود ستمشان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
و همانا پروردگار تو سخت کیفر است و می‌گویند آنان که کافر شدند چرا

أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
فرستاده نشده است بر او نشانه ای از پروردگارش جز این نیست که تو بیم‌دهنده‌ی و هر قومی را راهنمایی است

﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
الله می‌داند آنچه بر می‌دارد هر مادینه‌ای و آنچه می‌کاهند بچه‌دان‌ها

وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلِيمٌ الْغَيْبِ
و آنچه می‌افزیند و هر چیزی نزد او به اندازه است دانای پنهان

وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ
و آشکار است آن بزرگ برتر یکسان است از شما هر که نهان دارد

الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
سخن را و هر که به آواز بلند گوید آن را و هر که وی پنهان شود در شب و [یا] رونده

بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
در روز برای آدمی تعقیب‌کنندگانی [دری است] از پیش روی او و پس از او نگاه می‌دارند او را

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
به فرمان الله همانا الله دگرگون نمی‌کند حالت قومی را تا آنگاه که دگرگون کنند آنچه را که درخودشان است

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
و چون بخواهد الله برای گروهی بدی [و بلایی] را پس برگشتی نباشد برای آن و نباشد برای آنان جز وی هیچ

وَالِإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ فِإِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُرْسِلُ فِيهَا الْمَاءَ
کارساز [و سروری] اوست آن که می‌نمایاند به شما برق را که مایه ترس و امید

وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
و پدید می‌آورد ابرهای گران را و به پاکی می‌ستاید رعد با ستایش او

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
و فرشتگان از ترس او و می‌فرستد صاعقه‌ها را پس می‌رساند آن را

مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾
به هر که خواهد و آنان جدال می‌کنند درباره‌ی الله و او سخت کیفر است

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
برای اوست دعوت حق و آنهايي را که فرامی خوانند به جای او هیچ پاسخی به آنان نمی دهدند مگر

كَبَسِطَ كَفِّهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
مانند کسی که بگشاید دودست خود را به سوی آب تا برساند به دهانش درحالی که نمی رساند آن آب را و نیست خواندن کافران

إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۱۴ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
مگر در گمراهی ۱۴ و برای الله سجده می کند هر که در آسمان ها و زمین است خواسته

وَكَرْهًا وَظِلَّلَهُمْ بِأَلْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ ۝۱۵ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
و ناخواسته و نیز سایه های شان در بامدادان و شامگاهان ۱۵ بگو کیست پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ ۝۱۶ قُلْ أَفَاتَخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
و زمین؟ بگو الله است ۱۶ بگو آیا گرفتید به جز وی سرورانی را که مالک نمی شوند برای خویش

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
سودی را و نه زبانی را؟ بگو آیا برابر است نابینا و بینا؟ یا برابر است

الْظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۝۱۷ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
تاریکی ها و روشنی؟ یا اینکه قرار داده اند برای الله شریکانی که آفریده باشند مانند آفرینش الله پس مشتبه شده [این دو] آفرینش

عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ ۝۱۸ أَنْزَلَ مِنَ
بر ایشان بگو الله آفریننده هر چیزی است و اوست آن یگانه بر همه چیره ۱۸ فرو فرستاد از

السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
آسمان آب را پس جاری شد رودها به اندازه خویش پس برداشت سیل کفی برآمده را

وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ
و از آنچه می گدازند بر آن در آتش برای جستن زیوری یا کالایی کفی است مانند آن اینچنین

يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّيْدُ فَذْهَبَ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
مُتَلِّمٌ يَزِدُّ اللَّهُ حَقَّ و باطل را اما کف کنار می رود خشکیده [و ناچیز] و اما آنچه

يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝۱۹
سود می رساند به مردمان پس می ماند در زمین این چنین می زند الله مثل ها را ۱۹

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ ۝۲۰ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ
برای آنان که پاسخ دادند [دعوت] پروردگار خویش را نیکوترین [پاسخ] است و آنان که پاسخ ندادند [دعوت] او را

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
اگر باشد برای شان آنچه در زمین است همگی و همانند آن با او البته عوض دهند آن را

أُولَٰئِكَ هُمُ السَّوْءُ الْحَسَابِ ۝۲۱ وَمَا أَوْفَتْهُمْ جَهَنَّمُ وَنَارُ ۝۲۲
آنان برای شان بدی حساب باشد و جای شان دوزخ است و [آن] بد جای است ۲۱ ۲۲

﴿۲۰﴾ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذِرُ

آیا کسی که می‌داند که آنچه فرو فرستاده شد به سوی تو از جانب پروردگارت حق است مانند کسی است که وی کور اهل است تنها پندمی پذیرد

أُولَٰؤِا۟ لَا لَبِّۦ ۖ ﴿۱۹﴾ الَّذِينَ يُوْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ خردمندان آنان که وفا می‌کنند به عهد الله و نمی‌شکنند پیمان را

﴿۲۰﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُم ۖ ﴿۲۱﴾ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿۲۲﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ ۖ و آنان که پیوند می‌دهند آنچه را فرمان داده است الله به که پیوند خورد و می‌ترسند از پروردگارشان

وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿۲۱﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ ۖ و آنان که شکیبایی نمودند برای جستن رضای پروردگارشان

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عِزِّي الدَّارِ ﴿۲۳﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا بانیکی بدن را آنان برای‌شان است سرانجام آن سرای بهشت‌های جاودان که وارد می‌شوند در آن

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۴﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۖ و هر که شایسته کار باشد از پدران‌شان و همسران‌شان و فرزندان‌شان و فرشتگان وارد می‌شوند

عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۴﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۖ برایشان از هر دری [می‌گویند] سلام بر شما به سبب آنچه شکیبایی کردید پس نیکوست سرانجام این سرای

﴿۲۵﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۲۶﴾ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا ۖ و برای آنان است سرای بد الله فراخ می‌دارد روزی را برای هر که خواهد و تنگ می‌گرداند و شاد شدند [کافران]

بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ ﴿۲۷﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّا لِلَّهِ كَا۟فِرُونَ ۖ و زندگانی دنیا درحالی که نیست زندگانی دنیا در مقابل آخرت مگر بهره‌ای اندک و می‌گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّا لِلَّهِ كَا۟فِرُونَ ۖ آنان که کفرورزیدند چرا فرود آورده نشده بر او [پیامبر] نشانه‌ای از جانب پروردگار؟ بگو همانا الله گمراه می‌کند

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿۲۸﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ أَهْلَ الْأَشْهَادِ ۖ و هر که را خواهد و راه نماید به سوی خویش هر که را باز گردد [به سوی او] آنان که ایمان آوردند و آرام می‌یابد

قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ أَهْلَ الْأَشْهَادِ ۖ و دل‌هاشان به یاد الله آگاه باشید به یاد الله آرام می‌یابد

قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ أَهْلَ الْأَشْهَادِ ۖ و دل‌هاشان به یاد الله آگاه باشید به یاد الله آرام می‌یابد

قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ أَهْلَ الْأَشْهَادِ ۖ و دل‌هاشان به یاد الله آگاه باشید به یاد الله آرام می‌یابد

قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ أَهْلَ الْأَشْهَادِ ۖ و دل‌هاشان به یاد الله آگاه باشید به یاد الله آرام می‌یابد

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ
 آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته خوشا به [حال] ایشان و [برای ایشان] نیکو

مَتَابِ ﴿٢٩﴾ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
 بازگشتی است ﴿٢٩﴾ این چنین فرستادیم تو را در میان امتی که گذشتند پیش از آن امت های بسیار

لِتَتْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ
 تا بخوانی بر ایشان آنچه را وحی فرستادیم به تو درحالی که آنان کفر می ورزند به [الله] مهر گستر

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾
 بگو او پروردگار من است نیست هیچ الهی جز او بر او توکل کردم و به سوی اوست بازگشت من ﴿٣٠﴾

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ
 و اگر قرآنی می بود که روان می شد به سبب آن کوهها یا پاره پاره می شد به وسیله آن زمین یا به سخن آورده می شد

بِهِ الْمَوْتَىٰ ۚ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِ الْذِينَ ءَامَنُوا
 به وسیله آن مردگان [باز هم ایمان نمی آورند] بلکه برای الله است کارها همگی آیا ندانسته اند آنها که ایمان آورده اند

أَنْ لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 که اگر بخواهد الله هر آینه راه نماید مردمان را همگی؟ و همیشه آنان که کفر ورزیدند

تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ
 برسد ایشان را به سبب آنچه کرده اند [بلایی] کوبنده یا فرود می آید نزدیک سرای شان تا وقتی که برسد

وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَسْهَزَيْتُمْ
 وعده الله هر آینه الله خلاف نمی کند وعده [خود] را ﴿٣١﴾ و هر آینه ریشخند شده اند پیامبرانی

مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 پیش از تو پس مهلت دادم به کسانی که کفر ورزیدند سپس گرفتم آنان را پس چگونه بود

عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
 کیفر من؟ ﴿٣٢﴾ آیا آن که او نگاهبان است بر هر کسی بدانچه کرده است [چون کسی است که چنین نیست؟] و قرار دادند

لِلَّهِ شُرَكَاءُ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ آم
 برای الله شریکانی را بگو بیان کنید نام هایشان را یا اینکه با خبر می کنید او را به آنچه نمی داند در زمین؟ یا اینکه

يُظَاهِرُ مِن الْقَوْلِ ۖ بَلْ زَيْنَ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
 به گفتاری سرسری [زبان می گردانید؟] بلکه آراسته شده است برای آنان که کفر ورزیدند فریب شان و بازداشته شده اند از

السَّبِيلِ ۚ وَمَن يُضِلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 راه و هر که را گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ راه نمایی ﴿٣٣﴾ برای آنان عذابی است در زندگانی

الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾
 دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت تر است و نیست برای آنان از [جانب] الله هیچ نگاه دارنده ای ﴿٣٤﴾

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝

حالت آن بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران جاری است از زیر آن جوی ها

﴿أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَىٰ

خوردنی های آن همیشگی و سایه آن [نیز] این فرجام کسانی است که پرهیزکاری کردند و فرجام

الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ ۲۵ ﴿وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ

کافران آتش است ۲۵ و آنان که دادیم به ایشان کتاب را شاد می شوند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ

به آنچه فرستاده شده است به سوی تو و از گروه های کافرا کسی است که انکار می کند برخی از آن را بگو جز این نیست که فرمان یافته ام

﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ وَلَا أَشْرِكُ بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابُ ۲۶ ﴿

که عبادت کنم الله را و شرک نورزم به او به سوی او می خوانم و به سوی اوست بازگشت من ۲۶

وَكَذَلِكَ أُنْزِلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا

و این چنین فرورفستادیم آن [قرآن] را فرمانی به [زبان] عربی و اگر پیروی کنی از خواهش هایشان بعد از آنچه

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ ۲۷ ﴿وَلَقَدْ

آمد برای تو از علم نیست برای تو از جانب الله هیچ کارساز و نه نگاهدارنده ای ۲۷ و هر آینه

أَرْسَلْنَا رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ

فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو و قراردادیم برای ایشان همسران و فرزندان را و نشاید

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۲۸ ﴿

هیچ پیامبری را که بیاورد نشانه ای را مگر به اجازه الله برای هر سرآمدی نوشته ای [=حکمی مقرر] است ۲۸

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۚ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۲۹ ﴿

نابود می سازد الله هرچه را که می خواهد و ثابت می کند [هرچه را که خواهد] و نزد اوست اصل کتاب [=لوح محفوظ] ۲۹

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ تُتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ

و اگر بنماییم به تو برخی از آنچه را که وعده دهیم به ایشان یا تو را جان بستانیم پس جز این نیست که بر توست

الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ ۴۰ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا

رساندن و برماست حسابرسی ۴۰ آیا ندیده اند که ما می آییم [به سرخ] از زمین می کاهیم آن را

مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ ۚ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعٌ

از جوانب آن و الله حکم می کند نیست هیچ پی گیرنده ای [مخالف] برای حکم او و او زود

الْحِسَابِ ۴۱ ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا

حساب است ۴۱ و هر آینه نیرنگ زدند آنان که پیش از آنها بودند پس از آن الله است همه نیرنگ [چاره سازی] همگی

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۚ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ۴۲ ﴿

می داند آنچه انجام می دهد هر کسی و زود خواهند دانست این کافران که برای کیست فرجام آن سرای ۴۲

وَيَقُولُ

و می گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا

آنان که کفر ورزیدند

لَسْتَ

نیستی

مُرْسَلًا

فرستاده شده [از جانب الله]

قُلْ

بگو

كَفَى

کافی است

بِاللَّهِ

الله

شَهِيدًا

گواه

بَيْنِي

در میان من

وَبَيْنَكُمْ

و میان شما

وَمَنْ

و آن که

عِنْدَهُ

نزد اوست

عِلْمٌ

دانش

الْكِتَابِ

آن کتاب

ترتیبها
۱۴

سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ

آیاتها
۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

الف لام راه [این] کتابی است که فرو فرستادیم آن را به سوی تو تا بیرون آوری مردمان را از تاریکی ها

إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

به سوی روشنی به فرمان پروردگارشان به سوی راه آن پیروزمند ستوده

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ

الله آن ذاتی که از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و وای

لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ

بر کافران از عذابی سخت آنان که بر می گزینند

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

زندگانی دنیا را بر آخرت و باز می دارند [مردمان را] از راه الله

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ وَمَا أَرْسَلْنَا

و می طلبند در آن کجی را آنان در گمراهی دوری هستند و نفرستادیم

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ

هیچ پیامبری را مگر به زبان قوم او تا بیان کند برای ایشان پس گمراه سازد الله

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هر که را خواهد و راه نماید هر که را خواهد و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ

و هر آینه فرستادیم موسی را با نشانه های خود [گفتم] بیرون آور

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِنَا

قوم خود را از تاریکی ها به سوی روشنی و پند ده ایشان را به روزهای

اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

الله همانا در این نشانه هایی است برای هر صبرکننده بس شکرگزار

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
و [یادکن] آنگاه که گفت موسی به قوم خود یاد کنید نعمت الله را بر خویش

إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ أَلٍ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
چون رها کنید شما را از کسان فرعون که تحمیل می کردند بر شما بدی عذاب را

وَيَذِّحْكُمْ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ وَنِسَاءَكُمْ وَفِي
و سر می بریدند پسران شما را و زنده می گذاشتند زنان [دختران] شما را و در

ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ تَأَذَّنَ
این آزمایشی از پروردگار تان بود [آزمایشی] بزرگ و هنگامی که خبردار ساخت

رَبُّكُمْ لَنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَنْ كَفَرْتُمْ إِنْ
پروردگار شما که اگر سپاس گزارید زیاده دهم شما را و اگر ناسپاسی کنید همانا

عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
عذاب من سخت است و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است

جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ
همگی پس همانا الله توانگری ستوده است آیا نرسیده است به شما خبر آنان که

مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودٌ وَالَّذِينَ مِنْ
پیش از شما بودند؟ قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که

بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
بعد از ایشان [آمدند] نمی داند [تفصیل احوال] آنان را مگر الله آمدند نزد آنان پیامبران شان با دلائل روشن

فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
پس بازگردانند دست های خود را در دهان خود [لشت خشم و آن را گیرند] و گفتند همانا ما منکریم به آنچه فرستاده شدید

بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ قَالَتْ
برای آن و بی گمان، ما در شک هستیم از آنچه می خوانید ما را به سوی آن [شکی] سخت گفتند

رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
پیامبران شان آیا در [وجود] الله شکی است آفریننده آسمان ها و زمین می خواند شما را

لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
تا بیامزد برای شما از گناهانتان و تا باز پس دارد شما را تا وقتی که

مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصْذُونَا
نام برده شده گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما می خواهید که بازدارید ما را

عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ
از آنچه می پرستیدند پدران ما پس بیاورید برای ما حجتی آشکار را

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
گفتند به آنان پیامبران شان نیستیم ما مگر آدمی مانند شما و لیکن الله

يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كُنَّا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
نعمت می دهد بر هر که خواهد از بندگان خود و نیست ممکن برای ما که بیاوریم برایتان

بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَىٰ اللَّهِ تَوَكَّلْ الْمُؤْمِنُونَ
حجتی را مگر به اذن الله و بر الله باید توکل کنند مؤمنان

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا ۚ سُبُلَنَا
و چه شده ما را که توکل نکنیم بر الله و هر آینه نموده است به ما راه های [هدایت] ما را

وَلَنَصْبِرَ عَلَىٰ مَا أَذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْ الْمُتَوَكِّلُونَ
و البته صبر خواهیم کرد بر آزاری که به ما رساندید و بر الله باید توکل کنند توکل کنندگان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ
و گفتند آنان که کفر ورزیدند به پیامبران خویش البته بیرون کنیم شما را از

أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
زمین خود یا باز گردید به آیین ما پس وحی کرد به سوی ایشان پروردگارشان که هر آینه هلاک خواهیم کرد

الظَّالِمِينَ ۚ وَلَنُصَبِّحَنَّكَ
ستمکاران را و هر آینه ساکن خواهیم ساخت شما را در زمین

ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۚ وَأَسْتَفْتَحُوا
این برای کسی است که بترسد از ایستادن در پیشگاه من و بترسد از وعده عذاب من و طلب پیروزی کردند

وَحَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۚ مِّن وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ ۖ وَسُفَىٰ
و نومید ماند هر سرکش ستیزنده از پس او دوزخ است و نوشانیده شود

مِن مَّاءٍ صَدِيدٍ ۚ يَتَجَرَّعُهُ ۚ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ
از آبی چرکین جرعه جرعه فروکشد آن را نشاید از گلو فروبرد آن را [آن را گوارا نمی یابد]

وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن
و می آید برای او مرگ از هر جای ولی نیست او مردنی و در

وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۚ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
پس اوست عذابی سخت مثل آنان که کفر ورزیدند به پروردگارشان

أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۚ لَا يَقْدِرُونَ
اعمال ایشان مانند خاکستری است که سخت وزد به آن باد در روزی بادخیز دست نتوانند یافت

مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ
از آنچه کسب کرده اند بر هیچ چیزی این است آن گمراهی دور [از حق]

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَاشَأُ
آیا ندیدی که همانا الله آفرید آسمان ها و زمین را به حق؟ اگر خواهد

يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
می برد شما را و بیاورد آفریده ای نو را و نیست این بر الله دشوار

وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
و پدیدار شوند پیش الله همگی پس گویند ناتوانان به آنانی که تکبر ورزیدند

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
همانا ما بودیم پیرو شما پس آیا شما دفع کننده اید از ما از عذاب الله

مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهَ لَهَدَيْتَكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
چیزی را؟ گویند اگر راه نمودی ما را الله هر آینه ما نیز راه می نمودیم شما را یکسان است بر ما

أَجَزَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ۚ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
که بی تابی کنیم یا صبر نماییم نیست برای ما هیچ گریز گاهی و گفت شیطان

لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
وقتی که به پایان رسد کار همانا الله وعده داد شما را وعده حق و وعده دادم به شما

فَاخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
پس خلاف کردم من با شما و نبود برای من بر شما هیچ چیرگی جز آنکه بخواندم شما را

فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا
پس پذیرفتید [سخن] مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید خویش را نیستم من

بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِي ۚ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
فریادرس شما و نیستید شما فریادرس من همانا من منکر شدم به آنچه که

أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
مرا شریک [الله] کردید پیش از این همانا ستمکاران برای آنان است عذابی دردناک

وَأَدْخِلِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
و درآورده شوند آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته به بهشت ها [که]

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ تَحِيَّتُهُمْ
جاری است از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدان باشند در آنجا به اجازه پروردگار شان درودشان

فِيهَا سَلَامٌ ۚ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
در آنجا سلام است آیا ندیدی چگونه زده است الله مثلی را؟ کلمه پاکیزه

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۚ
مانند درخت پاکیزه است که ریشه اش ثابت و شاخه اش در آسمان است

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
می‌دهد خوراکی اش هر زمانی به اذن پروردگار خویش و می‌زند الله مثل‌ها را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمِثْلُ كَلِمَةٍ خَيْثَ
برای مردمان باشد که آنان پندپذیر شوند و مثل کلمه پلید

كَشَجَرَةٍ خَيْثَ أَجْتَتَ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَالَهَا مِنْ قَرَارٍ
مانند درخت پلید است که برکنده شده باشد از بالای زمین که نیست آن را ثباتی

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
استوار می‌سازد الله کسانی را که ایمان آوردند با گفتار استوار در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
دنیا و در آخرت و گمراه می‌سازد الله ستمکاران را و می‌کند

اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
الله آنچه را می‌خواهد آیا ننگریستی به آنان که دگرگون کردند نعمت الله را به ناسپاسی

وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۖ جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا وَيَبْسُ
و فرودآوردند قوم خود را به سرای تباهی که دوزخ است؟ درآیند آنجا و بد

الْقَرَارِ ۖ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۖ قُلْ
قرارگاهی است [نوخ] و قرار دادند برای الله همتیانی را تا گمراه کنند [مردمان] از راه او بگو

تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۚ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
بهره‌مند شوید پس همانا بازگشت شما به سوی آتش است بگو به آن بندگان من که

ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا زَكَاةً وَيَسْتَمِرُّوا بِمَا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
ایمان آورده‌اند برپادارند نماز را و انفاق کنند از آنچه روزی دادیم به ایشان پنهان و آشکارا

مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ۚ قُلْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
پیش از آنکه بیاید روزی که نه خرید و فروشی است در آن و نه [با یکدیگر] دوستی الله است که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
آسمان‌ها و زمین را و فروفرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد

بِهِ مِنْ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
به سبب آن از میوه‌ها روزی برای شما و رام ساخت برای شما کشتی را تا روان گردد

فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَرَامَ الْإِنهَرَ لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ
در دریا به فرمان او و رام گردانید برای شما جوی‌ها را و رام ساخت برای شما

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ
آفتاب و ماه را که همواره روانند و رام ساخت برای شما شب و روز را

وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ۗ إِنْ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۝

و داده است به شما از هر چیزی که از او خواستید و اگر بشمارید نعمت الله را

شمار نتوانید کرد آن را همانا انسان بسیار ستمکار ناسپاس است ۳۴ و یاد کن آنگاه که

قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۚ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّونَ ۝

گفت ابراهیم ای پروردگارم قرار ده این سرزمین را جای امن و دور دار مرا و فرزندان مرا

از آنکه عبادت کنیم بتان را ۳۵ ای پروردگارم اینان گمراه کرده اند بسیاری را از مردمان

فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

پس هر که پیروی کرد مرا پس همانا او از من است و هر که نافرمانی کند مرا پس همانا تو آمرزنده مهربانی ۳۶

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ

ای پروردگار ما همانا من ساکن ساختم برخی از اولاد خود را در دره ای بی زراعت نزد خانه

الْمُحَرَّمِ ۖ لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَدَةً مِنَ النَّاسِ

پاس داشته شده ات ای پروردگار ما تا برپادارند نماز را پس بگردان دل‌هایی را از مردمان

تَهْوَى إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنْ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۝

که رغبت کنند به سوی ایشان و روزی ده به ایشان از میوه‌ها باشد که ایشان شکر کنند ۳۷

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعَلَّمُ مَا تُخْفِي وَمَا نُعَلِّمُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ

ای پروردگار ما همانا تو می دانی آنچه را پنهان می داریم و آنچه را آشکار می کنیم و پنهان نمی ماند بر الله هیچ چیزی

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي

در زمین و نه در آسمان ۳۸ ستایش از آن الله است که عطا کرد به من

عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ الدُّعَاءِ ۝

با وجود کلان سالی اسمعیل و اسحاق را همانا پروردگار من شنونده دعاست ۳۹

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ

ای پروردگارم بگردان مرا برپادارنده نماز و از اولاد من نیز ای پروردگار ما و قبول کن

دُعَاءِي ۚ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ

دعای مرا ای پروردگار ما ببامرز مرا و مادر و پدر مرا و مؤمنان را روزی که برپا شود

الْحِسَابُ ۚ وَلَا تَحْسَبْ اللَّهُ غَفِلًا ۚ عَمَّا يَعْمَلُ

حساب و به تاکید مپندار الله را بی خبر از آنچه می کند

الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ۝

ستمکاران جز این نیست که واپس می افکند آنان را برای روزی که خیره شود در آن چشم‌ها ۴۰

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْقَدْتَهُمْ
 درحالی که شتابان بالا گرفته اند سرهای شان را باز نمی گردد به سوی شان چشم ایشان [پلک نمی زنند] و دل هایشان

هَوَاءٌ ۴۳ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
 تهی است [دل درلشان نیست] ۴۳ و بترسان مردمان را از روزی که بیاید به ایشان عذاب پس گویند آنان که

ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
 ستم کردند [ای] پروردگار ما واپس دار ما را تا مدتی نزدیک تا قبول کنیم خواندن تو را و پیروی کنیم

الرُّسُلَ ۴۴ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم
 پیامبران را آیا سوگند نمی خورید پیش از این که نباشد شما را

مِّنْ زَوَالٍ ۴۴ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 هیچ برافتادگی؟ ۴۴ و ساکن شدید در منازل آنان که ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
 بر خویش و روشن شد برای شما که چگونه کردیم با آنان و زدیم

لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۴۵ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
 برای شما مثل ها را ۴۵ و به درستی که نیرنگ زدند [نهایت] نیرنگشان و نزد **الله است**

مَكَرَهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مِنْهُمْ أَهْنَاءٌ يَّرْتَدُّونَ
 [جزای] نیرنگشان و هر آینه بود نیرنگشان [چنان] که از جای برآید به سبب آن کوه ها

۴۶ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَعَدَهُ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ
 ۴۶ پس به تاکید مپندار **الله را** خلاف کننده وعده خود با رسولانش همانا **الله** عزیز

ذُو أَنْتِقَامٍ ۴۷ يَوْمَ يَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ
 صاحب انتقام است ۴۷ روزی که دگرگون شود این زمین به غیر این زمین و آسمان ها [به غیر آنها]

وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۴۸ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
 و [مردم] آشکار شوند **به پیشگاه الله** یگانه ۴۸ چیره بر همه و ببینی گناهکاران را در آن روز

مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۴۹ سَرَابِلُهُمْ مِّنْ قِطْرَانٍ وَتَعْشَى
 بسته شدگان در زنجیرها ۴۹ پیراهنشان از قیر باشد و بپوشاند

وَجُوهُهُمُ النَّارُ ۵۰ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
 روی ایشان را آتش ۵۰ تا جزا دهد **الله** هر کسی را [در برابر] آنچه کرده است

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۵۱ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا
 همانا **الله** زود شمار است ۵۱ این پیام رسانی برای مردم است و تا بیم داده شوند

بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَحْدُ وَلِيَذْكُرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۵۲
 به آن و تا بدانند که جز این نیست که او **الهی** یگانه است و تا پندپذیر شوند خردمندان ۵۲

ترتیبها
۱۵

سُورَةُ الْحَجَرِ

آیاتها
۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝۱ رَبِّمَا يَوَدُّ ۝۲

الف، لام، را، این آیت‌های کتاب و قرآنی روشن‌گر است ۱ بسا که دوست دارند ۲

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۳ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا ۝۴

آنان که کفر ورزیدند کاش که می بودند مسلمان ۳ بگذار ایشان را تا بخورند ۴

وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمُونَ ۝۵ وَمَا أَهْلَكَنَا ۝۶

و بهره مند شوند و سرگرم کند آنان را آرزو پس زودا که آنها بدانند ۵ و هلاک نکردیم ما ۶

مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝۷ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ ۝۸

هیچ آبادی ای را مگر که برای آن نوشته ای [=سرنوشتی] معین بود ۷ پیشی نمی گیرد هیچ گروهی ۸

أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ۝۹ وَقَالُوا يَأْتِيهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ ۝۱۰

از وقت مقرر خود و بازپس نمی مانند ۹ و گفتند [کافران] ای کسی که فرودآورده شده است بروی ۱۰

الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝۱۱ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ ۝۱۲

قرآن همانا تو دیوانه ای چرا نمی آوری نزد ما فرشتگان را اگر هستی ۱۱

مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۱۳ مَا نُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا ۝۱۴

از راست گویان؟ فرو نمی فرستیم فرشتگان را مگر به حق و نبودند ۱۳

إِذَا مُنْظَرِينَ ۝۱۵ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝۱۶

آنگاه مهلت یافتگان ۱۵ همانا ما فرو فرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهداریم ۱۶

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ ۝۱۷ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ۝۱۸

و هر آینه فرستادیم پیش از تو در گروه‌های پیشین ۱۷ و نمی آمد برای آنان هیچ ۱۸

رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۱۹ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي ۝۲۰

فرستاده ای مگر که او را ریشخند می کردند ۱۹ این چنین راه می دهیم آن را در ۲۰

قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝۲۱ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۝۲۲ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝۲۳

دل‌های بزهکاران ۲۱ ایمان نیاورند به آن ۲۲ و هر آینه گذشته است شیوه پیشینان ۲۳

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنْ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝۲۴

و اگر بگشاییم بر ایشان دری از آسمان پس آغاز کنند در آن که بالا روند ۲۴

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝۲۵

البته خواهند گفت جز این نیست چشم بندی شده ایم بلکه ما قومی هستیم جادوزده ۲۵

۲۱

٢٣

٢٤

مِنْ
از

३१

- قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ
گفت [الله] ای ابلیس چه شده است تو را که نمی باشی با سجده کنندگان ﴿٣٢﴾ گفت بر آن نبوده [و نیستم]
- لَا سَجْدَ لِشَرِّ خَلْقَتُهُ مِنْ صُلْصُلٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
که سجده کنم برای آدمی که آفریده ای او را از گل خشک [برآمده] از لجنی بدبو ﴿٣٣﴾ گفت
- فَاَخْرَجَ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَۃَ اِیْنَ یَوْمٍ
پس بیرون شو از آن [بهشت] پس همانا تو رانده شده ای ﴿٣٤﴾ و همانا بر توست لعنت تا روز
- الدِّیْنِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِیْنَ یَوْمٍ یَّبْعُوْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
پاداش و کیفر ﴿٣٥﴾ گفت [ای] پروردگارم پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردمان] ﴿٣٦﴾ گفت پس همانا تو
- مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ﴿٣٧﴾ اِیْنَ یَوْمٍ اَلْوَقْتُ الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
از مهلت داده شدگانی ﴿٣٧﴾ تا روز وقت معین ﴿٣٨﴾ گفت [ای] پروردگارم به سبب آنکه
- اَغْوِیْتَنِیْ لَا زِیْنَنَ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَلَا غَوِیْتَهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿٣٩﴾
گمراه کردی مرا البته بیارایم [معصیت را] برای ایشان در زمین و البته گمراه کنم ایشان را همگی ﴿٣٩﴾
- اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِیْنَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرْطٌ عَلٰی
مگر بندگان تو از ایشان آن ناب‌های برگزیده ﴿٤٠﴾ گفت [الله] این راهی است به سوی من
- مُسْتَقِیْمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادِیْ لَیْسَ لَكَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مِنْ
راست ﴿٤١﴾ همانا بندگان من نیست برای تو بر ایشان چیرگی مگر کسانی که
- اَتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِیْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿٤٣﴾
پیروی کنند تو را از گمراهان ﴿٤٢﴾ و همانا دوزخ وعده گاه ایشان است همگی ﴿٤٣﴾
- لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِکُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ
آن را هفت در است برای هر دری از آنان بخشی است جدا کرده شده ﴿٤٤﴾ همانا
- الْمُتَّقِیْنَ فِی جَنَّتٍ وَعُیُوْنٌ ﴿٤٥﴾ اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ءَامِنِیْنَ ﴿٤٦﴾
پرهیزکاران در باغ‌ها و چشمه‌هایی باشند ﴿٤٥﴾ داخل شوید در آنجا با سلامت همگی در امان ﴿٤٦﴾
- وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰی سُرُرٍ مُّقْبِلِیْنَ
و بیرون کشیم آنچه در سینه هایشان بود از کینه برادرانه بر تخت‌ها روبه روی یکدیگرند
- ﴿٤٧﴾ لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ بِمُخْرَجِیْنَ ﴿٤٨﴾
نرسد ایشان را در آنجا رنجی و نیستند ایشان از آنجا بیرون کرده شده ﴿٤٨﴾
- ﴿٤٩﴾ نَبِیِّ عِبَادِیْ اَنِّیْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابِیْ
با خبر ساز بندگان مرا که همانا من خود آن آمرزنده مهربانم ﴿٤٩﴾ و همانا عذاب من
- هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ مِّمَّانِ اِبْرٰهَیْمَ ﴿٥١﴾
همان عذاب دردناک است ﴿٥٠﴾ و با خبر ساز آنان را از مهمانان ابراهیم ﴿٥١﴾

- إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
چون درآمدند بر وی پس گفتند سلام گفت [ابراهیم] همانا ما از شما ترسانیم گفتند
- لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنَّ
مترس همانا ما مژده می دهیم تو را به فرزندی دانا گفت آیا مژده می دهید مرا با وجود اینکه
- مَسْنَىٰ أَلْكَبَرُ فِيمَ تَبْشِرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بِشْرَنَكَ بِالْحَقِّ
رسیده به من پیری؟ پس به چه چیز مژده می دهید؟ گفتند گفتند مژده می دهیم تو را به حق
- فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَنِيطِینَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
پس مباش از ناامیدان گفت و کیست که ناامید شود از رحمت
- رَبِّهِ ۖ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
پروردگار خود مگر گمراهان گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان؟
- قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِینَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا ءَالَ لُوطٍ
گفتند همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی بزهکار گفتند مگر کسان لوط
- إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِینَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ
و همانا ما البته نجات خواهیم داد ایشان را همگی گفتند مگر زن او مقرر کردیم که هماناوی از
- الْغَابِرِینَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ ءَالَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
بازماندگان است پس چون آمدند نزد کسان لوط فرستادگان [لوط] گفت
- إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
همانا شما گروهی ناآشناید گفتند بلکه آورده ایم برای تو چیزی را که در آن
- يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
تردید می کردند و آوردیم برای تو وعده حق را و همانا ما راست گویانیم پس بفر
- بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْنَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
کسان خود را در پاسی از شب و تو برو از پی ایشان و به پشت سر ننگرد از شما هیچ کسی
- وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
و بروید آنجا که دستور داده شوید و وحی فرستادیم به سوی او [لوط] این سخن را به درستی که
- دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِینَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
بنیاد اینان بریده شده است صبحگاهان و آمدند اهل شهر
- يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَانْقُوا
شادی کنان گفت [لوط] همانا اینان مهمان من اند پس رسوا مکنید مرا و پروا کنید از
- اللَّهِ ۖ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِینَ ﴿٧٠﴾
الله و خوار و خجل مسازید مرا گفتند آیا منع نکرده بودیم تو را از [میزبانی] جهانیان؟

- قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
گفت اینان دختران من اند اگر [ازدواج] کنندگان اید ﴿٧١﴾ به جان تو سوگند که همانا آنان البته در مستی شان
- يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا
سرگردان اند ﴿٧٢﴾ پس فروگرفت آنان را بانگ هولناک ﴿٧٣﴾ به هنگام برآمدن آفتاب ﴿٧٣﴾ پس گردانیدیم زبر آن
- سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
شهر را زیر آن و بارانیدیم بر ایشان سنگ هایی از سنگ گل ﴿٧٤﴾ همانا در این [قصه]
- لَايَةٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لَلْأَيْكَةِ ﴿٧٦﴾ لِيَسِيلَ مَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
نشانه هایی است برای هوشمندان ﴿٧٥﴾ و همانا آن [شهر ویران] بر سر راهی پابرجاست ﴿٧٦﴾ همانا در این [قصه]
- لَايَةٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
نشانه ای است برای مؤمنان ﴿٧٧﴾ و هر آینه بودند اهل ایکه ستمکاران ﴿٧٨﴾
- فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
پس انتقام کشیدیم از ایشان و همانا آن دو [شهر لوط و شعیب] بر اسراراهی روشن قرار دارند ﴿٧٩﴾ و هر آینه دروغ شمرند اهل
- الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَايَاتُنْهُمْ ءَايَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
[حجر] امت صالح [پیامبران را] و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان
- ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
﴿٨١﴾ و می تراشیدند از کوه ها خانه هایی را در حالی که آسوده بودند ﴿٨٢﴾ پس گرفت آنان را
- الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
بانگ سخت در وقت صبح ﴿٨٣﴾ پس سودی نبخشید به آنان آنچه که کسب می کردند ﴿٨٤﴾
- وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه در میان آنهاست مگر به حق و همانا
- السَّاعَةَ لَآيَةً ۖ فَاصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
رستاخیز آمدنی است پس چشم پوشی کن [از آنها] با گذشتی نیکو ﴿٨٥﴾ همانا پروردگار تو اوست
- الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَكَ سَبْعًا مِنْ الثَّمَانِي وَالْقُرْءَانَ
آن بس آفریننده دانا ﴿٨٦﴾ و هر آینه دادیم به تو هفت [آیه] را از دوتایی ها [=سوره حمد] و [دادیم به تو] قرآن
- الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
بزرگ را ﴿٨٧﴾ مگشای [خیره مساز] دو چشم خود را به سوی آنچه بهره مند ساخته ایم به آن گروه هایی را از آنان [کافران]
- وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي
و غم مخور بر ایشان و فرود آر بال و پر خود را برای مؤمنان ﴿٨٨﴾ و بگو همانا من
- أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾
خود آن بیم کننده آشکارم ﴿٨٩﴾ چنان که فروفرستادیم [عذاب خود را] بر تقسیم کنندگان ﴿٩٠﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝۹۱ فَوَرَبِّكَ لَنَسَعَلَنَّهُمْ ۝۹۲ أَنَانُ كَه سَاخَتَد قُرْآن رَا چنَد پاره ۹۱ پس سوگند به پروردگار تو ۹۲ البته خواهيم پرسيد از آنان

أَجْمَعِينَ ۝۹۳ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۹۴ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ ۝۹۵ هَمْگي ۹۳ از آنچه ۹۴ مي کردند ۹۵ پس آشکار کن آنچه را فرمان داده مي شوي و روي بگردان

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝۹۶ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِينَ ۝۹۷ الَّذِينَ ۝۹۸ مَشْرُكَانَ وَهَمَانَا مَا كَفَايَت [حمایت] کرديم تو را از ريشخندکنندگان ۹۶ آنان که ۹۷

يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۹ وَلَقَدْ نَعْلَمُ ۝۱۰۰ قَرَار مي دهند با ۱۰۰ الهی ۱۰۱ الهی دیگر را پس زودا که بدانند ۱۰۲ و هر آينه مي دانيم

أَنَّكَ يَصِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝۱۰۱ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ ۝۱۰۲ بِه راستي که تو تنگ مي شود سينه ات به سبب آنچه مي گویند ۱۰۱ پس به پاکی ياد کن با ستايش پروردگارت را و باش

مِّنَ السَّاجِدِينَ ۝۱۰۳ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝۱۰۴ سَجْدَه کنندگان ۱۰۳ و عبادت کن پروردگارت را تا وقتی که برسد به تو ۱۰۴ [باور قطعی] مرگ ۱۰۵

آياتها

۱۲۸

سُورَةُ النَّحْلِ

ترتیبها

۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ ۝۱۰۵ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۶ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۷ آمد فرمان [عذاب از سوی] الله ۱۰۵ پس به شتاب طلب مکنید آن را ۱۰۶ پاک است او ۱۰۷ و والاست از آنچه شریک [او] می سازند

۱ ۱ ۱ يُنْزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۝۱۰۸ فرود می آورد ۱ فرشتگان را ۱ با وحی ۱ به فرمان خود ۱ بر هر که خواهد از بندگانش

أَنۢ أَنذَرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ۝۱۰۹ فَاتَّقُوا ۝۱۱۰ خَلَقَ السَّمَوَاتِ ۝۱۱۱ که بیم دهید [مردم را] که نیست هیچ الهی مگر من ۱۰۹ پس پروا کنید از من ۱۱۰ آفرید ۱۱۱ آسمان ها

وَالْأَرْضِ ۝۱۱۲ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۱۳ و زمین را ۱۱۲ به راستی و درستی برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ۱۱۳ آفرید

الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۝۱۱۴ آدمی را ۱۱۴ از نطفه ای پس ناگهان وی ۱۱۵ ستیزه جویی آشکار است ۱۱۶ و دام ها [گلو، گوسفند و شتر] را

خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۱۱۷ آفریده است ۱۱۷ برای شما در آنهاست ۱۱۸ پوششی گرم و سودهای دیگر و از آنها می خورید

۵ ۵ ۵ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۝۱۱۹ و برای شما در آنها ۵ زینتی است ۵ آنگاه که [آنها را از چرا] برمی گردانید و آنگاه که [به چراگاه] روانه می کنید ۱۱۹

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
و برمی دارند بارهای گران شما را به سوی سرزمینی که نباشید شما رسندگان بدان مگر به خستگی

الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلِ وَالْإِغَالِ
خودتان همانا پروردگار شما البته مهرورزی مهربان است ﴿۷﴾ و [آفریدیم] اسبان و استران

وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
و خران را تا سوار شوید بر آنها و تامل آراستگی [شما] باشند و می آفریند آنچه را که نمی دانید ﴿۸﴾

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
و بر **الله است** نمودن راه راست و برخی از آن [راهها] کج است و اگر می خواست راه می نمود شما را

أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
همگی ﴿۹﴾ **اوست** آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما از آن

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ
آشامیدنی است و از آن آب درخت و گیاهی است که در آن [چارپایان را] می چرانید ﴿۱۰﴾ می رویاند برای شما

بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
به وسیله آن زراعت و زیتون و درختان خرما و انگور را و از همه

الشَّمَرَاتِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾
محصولات هر آینه در این نشانه‌ای است برای گروهی که می اندیشند ﴿۱۱﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
و مسخر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستارگان

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
مسخرند به فرمان وی همانا در این نشانه‌هایی است برای گروهی که خرد می ورزند

﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ۚ إِنَّ
و [مسخر کرد] آنچه آفرید برای شما در زمین درحالی گوناگون است رنگ‌های آن همانا ﴿۱۲﴾

فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
در این نشانه‌ای است برای گروهی که پند می پذیرند ﴿۱۳﴾ **و اوست** آن که

سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مسخر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشت تازه را و تا بیرون آورید

مِنْهُ حِلْيَةً ۚ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلَکَ مَوَاحِرَ فِيهِ
از آن زیوری را که بپوشید آن را و می بینی کشتی‌ها را که شکافندگان در آن [آب] اند

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾
و تا طلب [معیشت] کنید از فضل او و باشد که شما سپاس بگزایید ﴿۱۴﴾

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَزَهَا وَسُبُلًا
و افکند در زمین کوه های استوار را تا [مبادا] بجنباند شما را و [آفرید] جوی ها و راه های را

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتْهُمُ الْبُحْرَ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
باشد که شما راه یابید ﴿١٥﴾ و نشانه هایی [بناهد] و با ستارگان ایشان راه می یابند

﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
آیا کسی که می آفریند مانند کسی است که نمی آفریند؟ آیا پند نمی گیرید؟ و اگر

تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
بشمارید نعمت الله را نمی توانید به شمار آورید آنها را همانا الله آمرزنده بس مهربان است ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
و الله می داند آنچه را که پنهان می دارید و آنچه را که آشکار می کنید ﴿١٩﴾ و آنهایی که [مردم] می خوانند [آنان را]

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ أَمْوَاتٌ غَيْرُ
به جای الله نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند ﴿٢٠﴾ مردگان نه

أَحْيَاءُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهُهُ وَحْدٌ
زندگان و نمی دانند که کی برانگیخته خواهند شد ﴿٢١﴾ اله شما الهی یگانه است

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
پس آنان که ایمان نمی آورند به آخرت دل هایشان [حق] ناشناس است و آنان سرکشانند

﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ أَتَى اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُسْرُوتُ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ
ناگزیر همانا الله می داند آنچه را که پنهان می دارند و آنچه را که آشکار می کنند بی گمان او

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ
دوست نمی دارد سرکشان را ﴿٢٣﴾ و چون گفته شود به آنان چه چیز فرو فرستاده است پروردگار شما؟

قَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
گویند افسانه های پیشینیان ﴿٢٤﴾ تا بردارند بار گناهان خود را به تمامی

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
در روز رستاخیز و [بردارند] پاره از بار گناهان آنان که گمراه می سازند آنها را با بی دانشی آگاه باشید

سَاءَ مَا يَزُرُّونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
بد است آنچه را که برمی دارند هر آینه نیرنگ ورزیدند آنان که پیش از ایشان [بودند]

فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٢٦﴾ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
پس برکند بنای ایشان را از پایه ها پس فرو افتاد بر آنان سقف [خانه ها]

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾
از فرازشان و آمد بدیشان عذاب از آنجا که نمی دانستند ﴿٢٧﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ سِيسَ رُوزِ رَسْتَخِيزَ رَسُو كَنْدَ آيْشَان رَا وِ گَوِيدَ كَجَايِنْدَ شَرِيكَان مَن كِه

كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ شَمَا مَخَالِفَت مِي كَرْدِيد [بَا يِلْمِبِر وِ مَوْمَنَان] دَر [بَارَة] أَنِهَا؟ گَوِينْدَ أَنَان كِه دَادِه شُد بِه أَنَان دَانَش هَمَانَا رَسُوَايِي

الْيَوْمَ وَالسَّوَاءَ عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ تَنَفَّهْتُمْ الْمَلَائِكَةُ اَيْن رُوزِ وِ بَدِي [عَذَاب] بَر كَافِرَان اَسْت أَنَان كِه بَرْمِي گِيرِنْد جَانْشَان رَا فَرَشْتَاگان

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ دِرْحَالِي كِه سَتْمَكَار بُوْدَمَانْد بَر خَوِشِش پَس فَرْد آورِنْد [سَر] تَسْلِيم رَا [وِ گَوِينْد] نَكْرَدِيم مَا هِيچ كَار بَدِي رَا آری

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ هَمَانَا اَلله دَانَا سْت بِه أَنِچِه مِي كَرْدِيد پَس دَر آيِيد بِه دَرَوَازه های دُوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ وَقِيلَ كِه جَاودَانِه بَاشِيد دَر أَنْجَا پَس بَد اَسْت جَايْگَاه مُتَكَبِّرَان وِ گَفْتِه شُود

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ فَرُوزِ فَرَسْتَاد پُرُور دِگَار شَمَا گَوِينْد: [فَرُود آورْدِه اَسْت] بَهْتَرِين [سَخْن] رَا بَرَاي أَنَان كِه نِيكَو كَارِي كَرِنْد دَر

هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعَمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ اَيْن دُنْيَا [پَا دَاشِي] نِيكَ اَسْت وِ هَر آيْنِه سَرَايِ آخِرَت بَهْتَر اَسْت وِ هَر آيْنِه نِيكَو اَسْت سَرَايِ پَر هِيژ كَارَان

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا بَاغٌ هَائِي پَايْنْدِه آي كِه دَر آيِنْد دَر أَنِهَا مِي رُود زِير أَنِهَا جَوِي هَا بَرَاي شَان اَسْت دَر آن

مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ الَّذِينَ تَنَفَّهْتُمْ هَر چِه خَوَاهِنْد اَيْن چَنِين پَادَاش مِي دِهْد اَلله بِه پَر هِيژ كَارَان أَنَان كِه بَرْمِي گِيرِنْد جَانْشَان رَا

الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا فَرَشْتَاگان دِرْحَالِي كِه پَاك بَاشِنْد [اَز شَوَابْ شَرَك] گَوِينْد [فَرَشْتَاگان] سَلَام بَر شَمَا بَاد دَر آيِيد بِه بَهْشْت بِه سَبَب أَنِچِه كِه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ مِي كَرْدِيد آيَا اِنْتِظَار مِي كَشِنْد جَز اَيْنَكِه بِيَايِنْد بِه زَرْدَشَان فَرَشْتَاگان؟

أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمْ يَا بِيَايِد فَرْمَان پُرُور دِگَار تُو؟ اَيْن چَنِين كَرِنْد أَنَان كِه پِيَش اَز أَنَان بُوِنْد وِ سَتْم نَكْرَد بَر أَنَان

لِلَّهِ وَلَٰكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ فَاصَابَهُمُ اَلله بَلَكِه أَنِهَا بَر خُود سَتْم مِي كَرِنْد پَس رَسِيد بِه أَنَان

سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ اَيْن بَدِي هَائِي كِه كَرِنْد وِ فَرَاگَرَفْت أَنَان رَا أَنِچِه اَن رَا مَسْخَرِه مِي كَرِنْد

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
و گفتند آنان که شرک ورزیدند اگر می خواست **الله** نمی پرستیدیم به جز وی هیچ

شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
چیزی را [نه] ما و نه پدران ما و حرام نمی کردیم به غیر فرمان وی هیچ چیزی را این چنین

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ
کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس آیا بر پیامبران جز خبر رسانی آشکار است؟

۳۵ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
و هر آینه فرستادیم در [میان] هر گروهی پیامبری را که پرستش کنید **الله** را

وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
و پرهیز کنید از طاغوت [سران سرکش] پس از آنان کسی بود که راه نمود [و را] **الله** و از آنان کسی بود که

حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
سزاوار گشت بر او گمراهی پس گردش کنید در زمین پس بنگرید چگونه

كَانَ عَقِبَهُ الْمُكَذِّبِينَ ۳۶
بود سرانجام تکذیب کنندگان اگر تحرص ورزی بر هدایت شان

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۳۷
پس همانا **الله** راه نمی نماید آن را که گمراه می سازد و نیست برای ایشان هیچ یارانی

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى
و سوگند خوردند به **الله** به سخت ترین سوگندها شان که بر نمی انگیزد **الله** آن کس را که بمیرد آری

وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۳۸
و عده ای حق و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
[آری برانگیزد] تا بیان کند برای ایشان آنچه را اختلاف می کنند در آن و تا بدانند کسانی که کفر ورزیدند که آنان

كَانُوا كَاذِبِينَ ۳۹ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
دروغگو بوده اند جز این نیست که سخن ما برای [پدید آمدن] چیزی چون اراده کنیم آن را که گوئیم

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۴۰ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
به آن بشو بی درنگ می شود و آنان که ترک دیار خود کردند برای **الله** بعد از آنکه ستم شد بر ایشان

لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
البته جای دهیم ایشان را در دنیا [جایگاهی] نیکو و هر آینه مزد آخرت بزرگ تر است اگر

يَعْلَمُونَ ۴۱ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۴۲
می دانستند آنان که صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْۤ اِلَيْهِمْ ۖ فَسْأَلُوْا اَهْلَ
و فرستاده ایم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می فرستادیم به سوی ایشان پس بپرسید از اهل

الذِّكْرِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ
ذکر [اهل کتاب] اگر شما نمی دانید ﴿۴۳﴾ [فرستادیم ایشان را] با دلائل روشن و نوشته های پند آموز و فرو فرستادیم به سوی تو

الذِّكْرِ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُرُوْنَ
این قرآن را تا بیان کنی برای مردمان آنچه فرستاده شده است به سوی ایشان و باشد که ایشان بیندیشند

﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكْرُوْا السَّيِّئَاتِ اَنْ يَّخْصِفَ اللّٰهُ اَنْۢ اُنۢ اَرۡضَ
﴿۴۴﴾ آیا ایمن شده اند آنان که چاره اندیشی بد کردند از اینکه فرو برد **الله** آنان را در زمین

اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ
یا بیاید به آنان عذاب از آنجا که ندانند؟ ﴿۴۵﴾ یا بگیرد ایشان را

فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوْفٍ فَاِنَّ
در رفت و آمدشان پس نیستند آنان عاجز کننده [الله] ﴿۴۶﴾ یا بگیرد ایشان را بر [حال] ترسناکی پس همانا

رَبِّكُمْ لَرَّءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْۤ اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
پروردگار شما البته مهرورز و مهربان است ﴿۴۷﴾ آیا ننگریسته اند به آنچه آفریده است **الله** از چیزی که

يَنْفِيُوْۤا ظِلَلُهُۥ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَاۤلِیْ سَجَدًا ۗ لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُوْنَ
می گردد سایه های آن از راست و چپ سجده کنان **برای الله** در حالی که آنان [در برابر او] فروتن اند

﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِی السَّمَوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
﴿۴۸﴾ و برای **الله** سجده می کند آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از هر جنبه ای

وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَّبَّهُمْ ۖ فَاِتٰی
و فرشتگان و ایشان سرکشی نمی کنند ﴿۴۹﴾ می ترسند از پروردگار خود که از بالای سرشان [برآین چیرگی برد]

وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْۤا اِلٰهِيْنَ
و می کنند آنچه را فرمان می یابند ﴿۵۰﴾ و گفت **الله** مگیرید دو

اٰثِنِيْنَ ۚ اِنَّمَا هُوَ اللّٰهُ وَحِدٌ ۖ فَاِتٰی فَاَرْهَبُوْنَ ﴿٥١﴾ وَلَهُۥ مَا فِی السَّمَوٰتِ
اله را جز این نیست که او **الهی** یگانه است پس تنها از من بترسید و بس ﴿۵۱﴾ و از آن اوست آنچه در آسمان ها

وَالْاَرْضِ وَلَهُۥ الَّذِيْنَ وَاَصْبَاۤءٌ اَفْغِيْرَ ۗ اللّٰهُ نَنْقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِّنْ
و زمین است و از آن اوست پرستش همیشگی آیا از غیر **الله** پروا می کنید ﴿۵۲﴾ و آنچه با شماست از

نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۖ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْحَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
نعمت پس از جانب **الله** است آنگاه چون برسد به شما سختی پس به سوی او می نالید ﴿۵۳﴾ باز

اِذَا كُفِّ الضُّرُّ عَنْكُمُ ۖ اِذَا فَرِیْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ یُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾
چون بردارد سختی را از شما ناگهان گروهی از شما به پروردگار خود شرک می ورزند ﴿۵۴﴾

لَيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَهُمْ ۖ فَتَمْتَعُوا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ تَانَسَاسِي كَنَدَ به آنچه دادیم به آنان پس بهره مند شوید پس زودا که خواهید دانست ﴿٥٥﴾ و قرار می دهند

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۚ تَاللّٰهِ لَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ بِرَای چیزی که نمی دانند [برای اثباتش دلیلی ندارند] بهره ای را از آنچه دادیم به آنان سوگند به الله البته پرسیده خواهید شد از آنچه

تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ ۚ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُونَ ۚ برمی بافتند ﴿٥٦﴾ و قرار می دهند برای الله دختران را پاک است او و برای آنان است آنچه هوس می کنند

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۚ و چون مرده داده شود به یکی از آنان [به تولد] دختر گردد روی او سیاه و لو فروخورنده خشم است

يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ ۚ پنهان شود از کسان از بدی آنچه مرده داده شده است به آن آیا نگاه دارد آن [مولود] را با خواری

أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۖ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ یا بپوشاند او را در خاک؟ آگاه شوید بد است آنچه حکم می کنند ﴿٥٩﴾ برای آنان که ایمان نمی آورند

بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ به آخرت صفت بد است و برای الله است صفت برتر و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلٰكِنْ و اگر بگیرد الله مردمان را به سبب ستم شان نگذارد بر آن [زمین] هیچ جنبنده ای را و لیکن

يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَحْضِرُونَ ۚ به تأخیر می اندازد [کیفر] ایشان را تا سرآمدی معین پس چون برسد سرآمدشان نه پس می افتند

سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ ۚ لحظه ای و نه پیش می افتند ﴿٦١﴾ و قرار می دهند برای الله آنچه را که ناپسند می دارند

وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ ۚ لَا جَرَمَ أَنَّ و بازگو می کند زبان های شان دروغ را که برای آنان بهترین [پاداش] باشد ناگزیر همانا

لَهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ برای آنان است آتش و آنکه آنان [به سوی آن] پیش رانده می شوند ﴿٦٢﴾ سوگند به الله هر آینه فرستادیم [پیامبران را] به سوی امت هایی که

قَبْلِكَ فَرِيقَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ ۚ وَلِيَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ پیش از تو بودند پس بیاراست برای آنان شیطان کردارهایشان را پس شیطان دوستشان است امروز برای شان است

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمْ عَذَابِ دردناک ﴿٦٣﴾ و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را مگر به سبب آنکه بیان کنی برای شان

الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ وَهْدًى ۚ وَرَحْمَةً ۚ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾ آنچه را اختلاف کردند در آن و تا رهنمود و رحمتی باشد برای گروهی که ایمان می آوردند ﴿٦٤﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُسْقُوا مِنْهَا شَرَابًا طَهُورًا

و الله فرو آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت با آن زمین را پس از مرگ آن همانا در این نشانه ای است برای گروهی که می شنوند ﴿۶۵﴾ و همانا برای شما در دام ها [گاو گوسفند و شتر] پندی است می نوشانیم به شما از آنچه

فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾

در شکم هایشان است از میان سرگین و خون شیر خالص که گوارای آشامندگان است ﴿۶۶﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ وَتَوَاتُرٍ مِنْ شَرْبَاتٍ مُتَنَوِّجَاتٍ مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا

و از میوه های درختان خرما و درختان انگور و می سازید از آن شرابی مست کننده و روزی

حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي

نیکویی را همانا در این نشانه ای است برای گروهی که خرد می ورزند ﴿۶۷﴾ و وحی کرد پروردگار تو به زنبور عسل

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

که بساز از کوه ها خانه هایی را و از درخت و از داربست هایی که می سازند ﴿۶۸﴾ سپس بخور

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

از همه میوه ها و بیوی راه های پروردگار خویش را و فرمانبردار برون می آید از شکم های آنها

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

آشامیدنی ای که گوناگون است رنگ های آن در آن شفاست برای مردمان همانا در این نشانه ای است برای گروهی

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

که می اندیشند ﴿۶۹﴾ و الله بیا فرید شما را سپس می میراند شما را و از شما کسی هست که بازگردانده شود به سوی خوارترین

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

زندگانی تا [سرانجام] نداند بعد از دانستن چیزی را همانا الله دانای تواناست ﴿۷۰﴾ و الله

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادٍّ

برتری داد برخی از شما را بر برخی دیگر در روزی پس [بر آن] نیستند آنان که افزونی داده شده اند که برگرداننده باشند

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ

روزی خود را بر آنچه مالک شد دستهایشان [=بردگانشان] تا همه آنان در آن برابر باشند آیا نعمت

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

اللَّهُ يَجْعَلُ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ نَفْسًا وَرِزْقًا

الله را انکار می کنند؟ ﴿۷۱﴾ و الله قرار داد برای شما از [جنس] شما همسرانی را

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَنَحْوَهُمْ وَرِزْقًا

و قرار داد برای شما از همسرانان پسران و نوه هایی را و روزی داد به شما از

يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنْفَكِرُونَ ﴿٧٠﴾

الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

پاکیزه ها پس آیا به باطل می گروند و به نعمت الله آنان ناسپاسی می ورزند؟ ﴿۷۲﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ
و می پرستند به جای **الله** چیزهایی را که مالک نیستند برای شان هیچ روزی را از آسمان ها

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۷۳﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ ۖ الْأَمْثَالَ
و زمین و توانایی ندارند ﴿۷۳﴾ پس مزید **برای الله** مثال ها را

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۷۴﴾ ضَرْبَ اللَّهِ مَثَلًا عَبْدًا
همانا **الله** می داند و شما نمی دانید ﴿۷۴﴾ زده است **الله** مثالی را بنده

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
مملوکی را که توانایی ندارد بر هیچ چیزی و کسی که دادیم به او از نزد خود روزی نیکویی را

فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
پس وی خرج می کند از آن [روزی] پنهان و آشکارا آیا برابرند؟ همه ستایش از آن **الله است**

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۷۵﴾ وَضَرْبَ اللَّهِ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
بلکه بیشترشان نمی دانند ﴿۷۵﴾ و زد **الله** مثالی دیگر دو مرد را

أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
که یکی از آن دو گنگ است توانایی ندارد بر چیزی و او سر بار است بر

مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
سرور خود هر کجا که او را فرستد نیاورد هیچ نیکی و سودی را آیا برابر است او و کسی که

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۷۶﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
فرمان می دهد [مرلمان را] به دادگری و خودش بر راه راست است؟ و **برای الله است** [علم] پنهانی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَجٍ ۖ أَلْبَصَرِ
آسمان ها و زمین و نیست کار رستاخیز مگر مانند چشم بر هم زدن

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۷۷﴾ وَاللَّهُ
یا نزدیک تر از آن همانا **الله** بر هر چیزی تواناست ﴿۷۷﴾ و **الله**

أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
بیرون آورد شما را از شکم های مادرانتان در حالی که نمی دانستید چیزی را و قرارداد

لَكُمْ السَّمْعَ ۚ لَكُمْ الْبَصَرَ ۖ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
برای شما شنوایی چشم ها و دل ها را باشد که شما شکر کنید

﴿۷۸﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ
آیا ننگریستند به سوی مرغان در حالی که رام شده اند در فضای آسمان

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۷۹﴾
نگه نمی دارد آنها را مگر **الله** هر آینه در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان می آورند ﴿۷۹﴾

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
 و الله قرار داد برای شما از خانه هاتان جای سکونت را و قرار داد برای شما از پوست

الْأَنْعَامِ بِيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
 دامها [گاو، گوسفند و شتر] خیمه هایی را که سبک می یابید آنها را روز سفرتان و روز ماندنتان [در منزل]

وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا
 و [ساخت] از پشم های گوسفند و کرک های شتر و موی های بز اسباب خانه و بهره مندی تا مدتی

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم
 و الله قرار داد برای شما از آنچه بیافرید سایه هایی را و قرار داد برای شما

مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنَّا وَجَعَلَ لَكُم سَرَايِلَ تَقِيَكُم
 از کوه ها غارهایی را و ساخت برای شما جامه هایی را که نگه دارد شما را

الْحَرِّ وَسَرَايِلَ تَقِيَكُم بِأَسْكَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
 از گرما و جامه هایی را که نگه دارد شما را از سختی [جنگ] این چنین تمام و کامل می کند نعمت خود را

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۸۱) **فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ**
 بر شما باشد که گردن نهید پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر تو

الْبَلَّغُ الْمُبِينُ (۸۲) **يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا**
 پیغام رسانیدین آشکار است می شناسند نعمت الله را باز انکار می کنند آن را

وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ (۸۳) **وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ**
 و بیشتر شان ناسپاس اند و [یاد کن] روزی را که برانگیزیم از هر امتی

شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 گواهی را سپس اجازه داده نشود به کسانی که کفر ورزیدند و نه آنان عذرشان پذیرفته شود

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 و چون ببینند کسانی که ستم کردند عذاب را پس تخفیف داده نشود از آنان و نه آنان

يُنْظَرُونَ (۸۵) **وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ**
 مهلت داده شوند و چون ببینند کسانی که شرک ورزیدند شریکان خود را

قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
 گویند ای پروردگار ما اینان شریکان مايند همانان که می خواندیم [شان] به جای تو

فَالْقَوَا إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ (۸۶) **وَالْقَوَا**
 پس بیفکنند به سوی ایشان سخن را [= پاسخشان دهند] که همانا شما دروغ گویانید و فرود آورند

إِلَى اللَّهِ يَوْمَذِي السَّلَامِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
 به سوی الله آن روز [سر] تسلیم و ناپدید گردد از آنان آنچه برمی بافتند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
 آنان که کافر شدند و بازداشتند [مردمان را] از راه **الله** افزون دهیم آنان را عذابی بالای

الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 عذاب به سبب آنکه فساد می کردند و روزی که برانگیزیم در میان هر

أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
 امتی گواهی را بر ایشان از خودشان و بیاوریم تو را گواه بر

هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبَيِّنًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 اینان و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را برای بیان کردن هر چیزی و رهنمودی

وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
 و بخشایشی و مژده ای برای مسلمانان همانا **الله** فرمان می دهد به دادگری

وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 و نیکوکاری و دادن حق خویشاوندان و باز می دارد از زشتکاری [و بی حیایی]

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 و کار ناپسند و سرکشی پند می دهد شما را باشد که شما پند گیرید

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 و وفا کنید و به عهد **الله** چون عهد بندید و مشکنید سوگندها را

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 پس از استوار ساختن آنها و هر آینه قرار داده اید **الله** بر خویش ضامن همانا

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
الله می داند آنچه را می کنید و مباشید مانند آن زنی که گسست

غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
 رشته اش را پس از سخت تاییدن آن گسستی کامل می گیرید سوگندهای خود را [استلوزن] نیرنگی

بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ
 در میان خود به بهانه اینکه گروهی از ایشان افزون تر از گروه دیگر است جز این نیست که می آزماید شما را

اللَّهُ بِهِ وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
الله به آن و البته روشن خواهد کرد برای شما در روز رستاخیز آنچه در آن اختلاف می کردید

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ
 و اگر می خواست **الله** هر آینه قرار می داد شما را امتی یکپارچه و لیکن گمراه می کند هر که را

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾
 خواهد و راه می نماید هر که را خواهد و البته پرسیده خواهید شد از آنچه می کرده اید

وَلَا تَنۡخِذُواْ اٰیَمَنَکُمۡ دَخَلًا بَیۡنَکُمۡ فَتَزِلَّ قَدَمٌۭ بَعۡدَ ثُبُوتِهَا
و مگیرید سوگندهای خود را نیرنگی در میان خود پس بلغزد گامی پس از استواری آن

وَتَذَوُقُواْ اَلۡسُوۡءَ بِمَا صَدَدْتُمۡ عَنْ سَبۡلِ اللّٰهِ وَلَکُمۡ عَذَابٌ
و بچشید بدی [کیفر] را به سبب آنکه بازداشتید [مردم را] از راه **الله** و برای شما باشد عذابی

عَظِیۡمٌ ﴿۹۴﴾ وَلَا تَشۡتَرُواْ بِعَهۡدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِیۡلًا اِنَّمَا عِنۡدَ اللّٰهِ
بزرگ و مفروشید پیمان **الله** را به بهایی اندک همانا آنچه نزد **الله** است

هُوَ خَیۡرٌ لَّکُمۡ اِنْ کُنۡتُمْ تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۹۵﴾ مَا عِنۡدَکُمۡ یَنۡفَدُ
آن بهتر است برای شما اگر بدانید آنچه نزد شماست پایان پذیرد

وَمَا عِنۡدَ اللّٰهِ بَاقٍ وَلَنَجۡزِیَنَّ الَّذِیۡنَ صَبَرُوۡا اَجۡرَهُمۡ بِاَحۡسَنَ
و آنچه نزد **الله** است ماندنی است و هر آینه پاداش دهیم به کسانی که شکیبایی کردند مزدشان را به نیکوترین

مَا کَانُوۡا یَعۡمَلُوۡنَ ﴿۹۶﴾ مِّنۡ عَمَلٍ صَٰلِحًا مِّنۡ ذَکَرٍ
کاری که می کردند هر که انجام دهد کار شایسته ای را مرد باشد

اَوْ اُنۡثٰی وَهُوَ مُؤۡمِنٌ فَلَنُحۡیِیَنَّهٗ حَیۡوةً طَیِّبَةً وَلَنَجۡزِیَنَّهُمۡ
یا زن درحالی که او مؤمن باشد پس هر آینه زنده می داریم او را با زندگانی پاک و هر آینه پاداش به دهیم آنان

اَجۡرَهُمۡ بِاَحۡسَنَ مَا کَانُوۡا یَعۡمَلُوۡنَ ﴿۹۷﴾ فَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرۡاٰنَ
مزدشان را به نیکوترین کاری که می کردند پس چون بخوانی قرآن را

فَاسۡتَعِذۡ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیۡطٰنِ الرَّجِیۡمِ ﴿۹۸﴾ اِنَّهٗ لَیۡسَ لَهُ سُلۡطٰنٌ
پس پناه جوی **به الله** از شیطان رانده شده همانا نیست برای شیطان تسلطی

عَلٰی الَّذِیۡنَ ءَامَنُوۡا وَعَلٰی رَٰبِیۡهِمۡ یَتَوَكَّلُوۡنَ ﴿۹۹﴾ اِنَّمَا
بر آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگار خود توکل می کنند جز این نیست که

سُلۡطٰنُهٗ عَلٰی الَّذِیۡنَ یَتَوَلَّوۡنَهٗ وَالَّذِیۡنَ هُمۡ بِهٖ مُّشۡرِکُوۡنَ
تسلط او بر کسانی است که او را دوست خود می گیرند و آنان که ایشان به سبب [فریکاری] او شرک می ورزند

﴿۱۰۰﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَا ءَایَةً مَّکٰثَ اٰیَةٍ وَّ اَللّٰهُ اَعۡلَمُ
و چون جایگزین کنیم آیتی را به جای آیتی دیگر و **الله** دانایتر است

بِمَا یُنۡزِلُ قَالُوۡا اِنَّمَا اَنْتَ مُفۡتَرٍۭ بَلۡ اَکۡثَرُهُمۡ لَا یَعۡلَمُوۡنَ
به آنچه فرود می فرستد گویند جز این نیست که تو دروغبافی بلکه بیشترشان نمی دانند

﴿۱۰۱﴾ قُلۡ نَزَّلَهُ رُوۡحُ الْقُدُسِ مِنۡ رَّبِّکَ بِالْحَقِّ لَیۡثَبَتَ
بگو فرود آورده است آن را روح القدس [جبرئیل] از جانب **پروردگار تو** به حق تا استوار سازد

الَّذِیۡنَ ءَامَنُوۡا وَهَدٰی وَبَشِّرِ الْمُسۡلِمِیۡنَ
کسانی را که ایمان آوردند و رهنمود و بشارت بدهی برای مسلمانان باشد

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
وهر آینه ما می دانیم که همانا ایشان می گویند جز این نیست که می آموزد او را آدمی زبان

الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
کسی که نسبت می دهند به او عجمی است در حالی که این [قرآن] به زبان عربی

مُبِينٌ ۱۰۳ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
روشنی است همانا آنان که ایمان نمی آورند به آیات الله راه ننماید آنان را

اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۰۴ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
الله و برای آنهاست عذابی دردناک جز این نیست که می بافند دروغ را آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ
ایمان ندارند به آیات الله و آنان خود دروغ گویند

۱۰۵ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ
هر که کافر شود پس از ایمانش [گرفتار خشم الله خواهد شد] مگر آنکه مجبور شود بدان

وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مِنْ شَرِّ الْكُفْرِ صَدْرًا
و دلش آرامیده باشد به ایمان و لیکن هر کس که بگشاید به کفر سینه خود را

فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۰۶
پس بر آنان است خشمی و برای آنان است عذابی بزرگ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
این [خشم] به سبب آن است که ایشان ترجیح داده اند زندگانی دنیا را بر آخرت

وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۱۰۷ أُولَٰئِكَ
و همانا الله راه نمی نماید گروه کافران را آنان

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمَعِهِمْ وَأَبْصَرَهُمْ
کسانی اند که مهر نهاده است الله بر دل هایشان و شنوایی شان و بر دیده هایشان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۱۰۸ هُمْ فِي جُرْمٍ أَنَّهُمْ فِي
و آنان خود بی خبران اند ناگزیر که ایشان در

الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ ۱۰۹ ثُمَّ إِنَّهُمْ رَجَعُوا
آخرت خود زیانکارانند باز همانا پروردگارت

لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
برای آنان که هجرت کردند پس از آنکه شکنجه شدند سپس جهاد کردند

وَصَبَرُوا ۱۱۰ إِنَّهُمْ رَجَعُوا لَعَنُوا ۱۱۱
و صبر نمودند همانا پروردگارت تو پس از آن آمرزگاری رحیم است

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ رُوزِي كه بيايد هر کسی دفاع می کند از خود و به تمام داده شود هر

نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝۱۱۱ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا شَخْصِي جزای آنچه کرده است و ایشان ستمدیده نشوند ۱۱۱ و زد الله مثلى را

قَرِيَّةً اَبَادِي اِي رَا كِه بُود اِيْمَن و اَرَام مِي رَسِيْد بِه اَن [اَبَادِي] رُوزِي او بِه فِرَاوَانِي

مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذْهَبَهَا اللَّهُ لِبَاسٍ از هر جای پس ناسپاسی کرد به نعمت های الله پس چشاند به آنها الله پوشش

الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝۱۱۲ وَلَقَدْ گرسنگی و ترس به سبب آنچه می کردند ۱۱۲ و هر آينه

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ اَمْد نَزْدشان پيامبري از خودشان پس تكذيب كردند او را پس گرفت آنان را عذاب و ایشان

ظَلِمُوا فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ستمكار بودند پس بخوريد از آنچه روزي داد شما را الله حلال پاكيه ۱۱۳

وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ اَو شُكْر كنيد نعمت الله را اگر كنتم اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝۱۱۴ مِي پرستيد ۱۱۴

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا جِز اَيْن نيست كه حرام ساخته است [الله] بر شما و خون و گوشت خوك را و آنچه را

أَهْلٍ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ ذَكَر شده است نام غير الله [بر اذبح] آن پس هر كه ناچار شود نه خواهان باشد و نه از حد گذرنده پس همانا

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۱۵ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الله اَمْرزنده مهربان است ۱۱۵ و مگويد به چيزي كه بيان مي كند زبان هاي شما

الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ به دروغ كه اين حلال است و اين حرام تا بر بنديد بر الله دروغ را

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝۱۱۶ مَتَّعٌ قَلِيلٌ همانا آنان كه مي بندند بر الله دروغ را رستگار نمي شوند ۱۱۶ [آنان را باشد] بهره اي اندك

وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ۝۱۱۷ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ و بر آنان كه يهودي شدند حرام كرده بوديم آنچه را حكايت كرديم بر تو

مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝۱۱۸ و ستم نكرديم بر آنان و ليكن آنان بر خويش ستم مي كردند ۱۱۸

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشَّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ سِيسِ همانا پروردگار تو برای کسانی که کردند کار بد به نادانی سپس توبه کردند پس

بَعْدَ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱۹ از آن و به کار شایسته پرداختند همانا پروردگار تو پس از این [توبه] هر آینه آمرزگاری مهربان است ۱۱۹

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱۲۰ همانا ابراهیم بود پیشوایی کامل فرمانبردار الله و حقرا و نبود از مشرکان

شَاكِرًا لِنَعْمِهِ ۱۲۰ [الله] برگزیدش و راه نمودش به سوی راه راست ۱۲۰

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۱۲۱ و دادیم به او در دنیا نیکویی را و همانا او در آخرت از شایستگان است ۱۲۱

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ ۱۲۲ پس از آن وحی فرستادیم به سوی تو که پیروی کن از آیین ابراهیم که حق گرا بود و نبود ۱۲۲

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱۲۳ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ ۱۲۳ از مشرکان جز این نیست که مقرر شد [حکم] شنبه بر آنانی که

اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا ۱۲۴ اختلاف کردند در آن و همانا پروردگار تو دوری خواهد کرد در میان ایشان روز رستاخیز در آنچه

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۱۲۴ آنان در آن اختلاف می کردند ۱۲۴ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ ۱۲۵

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۱۲۵ وَجَدِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ ۱۲۵ او داناتر است به کسی که گمراه شد از راه او و هو و او داناتر است به آن نیکوتر است همانا پروردگار تو

هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۱۲۵ و اگر کیفر کنی پس کیفر کنی به مانند آنچه کیفر شده اید و اگر صبر کنی

لَهُمْ خَيْرٌ ۱۲۶ لِلصَّابِرِينَ ۱۲۶ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۱۲۶ هر آینه آن بهتر است برای صابران و صبر کن و نیست صبر تو مگر به توفیق الله

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۱۲۷ و اندوه مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از آنچه نیرنگ می زنند ۱۲۷

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ ۱۲۸ انصاف و عدل ۱۲۸

مَعَهُ ۱۲۸ اللَّهُ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ ۱۲۸ انصاف و عدل ۱۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
پاکا آن که بنده خود را در شبی از مسجد الحرام

إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَائِنُنَا إِنَّهُ
به مسجد الاقصی که برکت نهادیم گرداگرد آن به او بنماییم برخی از نشانه های خود را همانا اوست

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
شنوای بینا و دادیم به موسی کتاب را و قرار دادیم آن را

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾
راهنمودی برای بنی اسرائیل [گفتم] که مگیرید جز من کارسازی را

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾
بنی اسرائیل همان فرزندان کسانی که برداشتیم [آنان را] با نوح هر آینه او بود بنده ای سپاسگزار

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
و اعلام کردیم به بنی اسرائیل در کتاب [تورات] هر آینه فساد خواهید کرد در زمین

مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلَنَّ ^٤ عَلَوًا كَبِيرًا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَهُمَا بَعَثْنَا
دو بار و البته برتری جویی خواهید کرد برتری جویی بزرگی پس چون بیاید وعده نخستین از آن دو [تباهی] برمی انگیزیم

عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
بر شما بندگان از خود را که جنگاور توانمندند پس درآیند درون خانه ها

وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ^٥ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ
و هست [این] وعده ای انجام یافتنی باز برگردانیم برای شما یورش را بر آنان

وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ^٦
و یاری دهیم شما را با مال ها و فرزندان و می گردانیم شما را بیشتر از جهت نفرات [لشکر]

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ^٧ فَإِذَا جَاءَ
اگر نیکی کنید نیکی کرده اید به خودتان و اگر بدی کنید به خود [کرده اید] پس چون بیاید

وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
وعده دیگر بار [بفرستیم بندگان خود را] تا اندوهگین سازند چهره هایتان را و تا درآیند به مسجد

كَأَمَّا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ^٧
چنانکه درآمده بودند نخستین بار و تا نابود کنند آنچه را دست یابند نابود کردنی سخت

عَسَىٰ **رَبُّكُمْ** أَنْ يَرْحَمَكُمُ ۖ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا ۚ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

امید است که پروردگار شما که رحم کند بر شما و اگر باز گردید [به تباهی] ما باز می گردیم [به کیفر] و قرار دادیم دوزخ را برای کافران

حَصِيرًا ۚ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

زندان همانا این قرآن راه می نماید به راهی که آن درست تر است و مژده می دهد

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۙ

مؤمنان را همانان که می کنند کارهای شایسته به آنکه برای شان باشد مزدی بزرگ

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ

و همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک را

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۚ

و می خواند آدمی به بدی [همچون] درخواست او به نیکی و هست آدمی شتابکار

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ

و قرار دادیم شب و روز را دو نشانه پس محو کردیم نشانه شب را [تاریکی آن را به تابش خورشید محو کردیم] و قرار دادیم نشانه

النَّهَارِ مُبْصِرَةً ۖ لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۚ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ

روز [آفتاب] را سبب دیدن شما تا طلب کنید بخشی از پروردگار خود را و تا بدانید شمار

السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۚ

سال ها و حساب را و هر چیزی را باز نموده ایم به تفصیل و هر

إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ ۖ فِي عُنُقِهِ ۚ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا

انسانی را بر بسته ایم کردار او را به گردنش و بیرون آریم برای او روز رستاخیز نامه ای که

يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۚ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۚ

می بیند آن را گشاده بخوان نامه خود را کافی است که تو امروز بر خودت حساب گر باشی

مِّنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ

هر که راه یاب شد پس جز این نیست که راه یاب می شود به سود خود و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود

عَلَيْهَا ۚ وَلَا نُزِرُ ۖ وَازَرَةٌ ۚ وَزَرٌ ۚ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ ۚ حَتَّىٰ نَبْعَثَ

به ضرر خود و بر ندارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و نیستیم ما عذاب کننده تا آنکه برانگیزیم

رَسُولًا ۚ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً ۖ أَمَرْنَا

پیامبری را و چون خواهیم که هلاک کنیم آبادی ای را فرمان [و قدرت] می دهیم به خوشگذران های آن پس نافرمانی کنند در آن

فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ ۖ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۚ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن

پس سزوار می گردد بر آن [آبادی] وعده [عذاب] پس آن را نابود کنیم به سختی و چه بسیار هلاک کردیم از

الْقُرُونِ ۖ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۚ

مردم زمان ها بعد از نوح و همین بس که پروردگارت به گناهان بندگان خود آگاه بینا است

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
هر که بخواهد این جهان زودگذر را به شتاب دهیم به وی در آن آنچه را خواهیم برای هر کس که اراده کنیم سپس
جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
قرار می دهیم برای او دوزخ را که درآید در آن نکوهیده رانده شده ﴿١٨﴾ و هر که بخواهد
الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
آخرت را و سعی کند برای آن کوشش درخور آن را و او مؤمن باشد پس آنان باشد
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
سعی ایشان سپاس داشته شده ﴿١٩﴾ همه را یاری می رسانیم این گروه و آن گروه را از بخشش
رَبِّكَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
پروردگارت و نیست بخشش پروردگار تو باز داشته شده ﴿٢٠﴾ ببین چگونه برتری دادیم
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
بعض از آنان را بر بعضی [در دنیا] و هراینه آخرت بزرگ تر است از جهت درجات و بزرگ تر است در برتری
﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ ۚ فَتَقَعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُومًا ﴿٢٢﴾
قرار مده با الله اله دیگری را که بنشینی نکوهیده بی یار مانده ﴿٢٢﴾
﴿٢٣﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِمَّا
و حکم کرده است پروردگار تو که عبادت نکنید مگر او را و با پدر و مادر نیکوکاری کنید اگر
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
برسد نزد تو به کلان سالی یکی از ایشان یا هر دو ایشان پس مگو به آنان
أَفٍّ ۚ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ
اف [=کمترین اظهار ناراحتی] و بانگ مزین بر ایشان و بگو به ایشان سخنی نیکو ﴿٢٣﴾ و فرودآور
لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا
برایشان بال فروتنی را از روی مهربانی و بگو ای پروردگارم بر آن دورحمت آور چنانچه پرورش دادند مرا
صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
در خردسالی ﴿٢٤﴾ پروردگار شما دانایتر است به آنچه در دل شماست اگر باشید شایسته گان
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّيْبِ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَعَاتِ يَا قُرْبَىٰ ۚ وَكَانَ الْقُرْبَىٰ حَقًّا
پس همانا او برای بازگشت کنندگان آمرزنده است ﴿٢٥﴾ و بده به خویشاوند حق او را
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَلَا تُبْذِرْ تَبَذُّرًا ۚ إِنَّ الْمُبْذِرِينَ
و به بینوا و در راه مانده و هیچ گونه ریخت و پاشی مکن ﴿٢٦﴾ همانا ریخت و پاش کنندگان
كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۚ وَكَانَ الشَّيْطَانُ كَافِرًا ﴿٢٧﴾
هستند برادران شیاطین و هست شیطان برای پروردگار خود بسی ناسپاس ﴿٢٧﴾

وَأَمَّا تَعْرِضَنَّهُمْ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
و اگر روبگردانی از آنها به جستجوی رحمتی [رزقی] از پروردگار خود که امیدوار آن باشی پس بگو به ایشان گفتاری

مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
نرم ﴿٢٨﴾ و قرار مده دست خود را بسته به گردن خود [بخل مکن] و مگشای آن را

كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَّبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
تمام گشاده که بنشینی نکوهیده درمانده ﴿٢٩﴾ همانا پروردگار تو می گسترد روزی را

لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْبَلُوا
برای هر که خواهد و تنگ می دارد بی گمان او هست به [مصلح] بندگان خود آگاه بینا ﴿٣٠﴾ و مکشید

أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لِّمَن تَخْشَوْنَ تَغْدِي تَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قُلُوبَهُمْ كَانَتْ
فرزندان خود را از ترس تنگدستی ما روزی می دهیم آنان را و شما را همانا کشتن ایشان هست

خِطَاءً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
گناهی بزرگ ﴿٣١﴾ و نزدیک مشوید به زنا که همانا آن هست کاری زشت و بد

سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن
راهی است ﴿٣٢﴾ و مکشید آن کس را که حرام ساخته است الله [کشتن او را] مگر به حق و هر که

قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
کشته شود به ستم پس قرار داده ایم برای وارث او تسلطی [بر قصاص] را پس باید که زیاده روی نکند در

الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
کشتن زیرا او [ولی] یاری شده است ﴿٣٣﴾ و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به طریقی که

هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
آن نیکوتر است تا آنکه برسد به سن بلوغ خود و وفا کنید به پیمان همانا از پیمان

مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمُ وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
پرسیده خواهد شد ﴿٣٤﴾ و تمام و کامل کنید پیمانه را چون پیمانه کنید و وزن کنید با ترازوی راست

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
این بهتر و نیکوتر است از جهت فرجام و دنبال نکن چیزی را که نیست برای تو به آن دانشی

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
همانا شنوایی و چشم و دل از همه آنها درباره آن پرسیده می شود ﴿٣٦﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
و گام برمدار در زمین خرامان همانا تو نخواهی شکافت زمین را و نخواهی رسید

الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾
به کوهها در بلندی ﴿٣٧﴾ همه اینها هست بدی آن نزد پروردگار تو ناپسندیده ﴿٣٨﴾

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 این [استورات] از آن چیزی است که وحی کرده است به سوی تو **پروردگارت** از حکمت و قرار مده با **الله** اله

ءَاخِرَ فَنُلْقِي فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ
 دیگری را پس انداخته شوی در دوزخ نکوهیده رانده شده **پروردگارتان**

بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَقُلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 به [بستن] پسران و [خود] گرفت از فرشتگان دخترانی را؟ همانا شما می گوئید سخنی بزرگ را

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 و به درستی که گوناگون سخن گفته ایم در این قرآن تا پندپذیرند درحالی که نمی افزاید بر ایشان مگر رمیدن را

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا بُغْوًا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
 بگو اگر می بودند با [او خدا] اله های دیگر چنانچه می گویند آنگاه می جستند به سوی صاحب عرش راهی را

﴿٤٢﴾ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ
 پاکا او و والاتر است از آنچه می گویند به والایی بزرگی **تسبیح** به پاکی یادمی کند او را هفت

السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ
 آسمان و زمین و هر که در این هاست و نیست هیچ چیزی مگر به پاکی یادمی کند به ستایش او ولیکن

لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
 شما نمی فهمید تسبیح شان را همانا او هست بردباری آمرزگار **و** چون بخوانی

الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
 قرآن را قرار می دهیم میان تو و میان آنان که ایمان ندارند به آخرت پرده ای

مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
 پوشیده را **و** قرار می دهیم بر دل های شان پوشش هایی را که آن را نفهمند و در گوش های شان

وَقَرَأَ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبُّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا
 گرانی را [می نهیم] و چون یاد کنی **پروردگار خود را** در قرآن به یگانگی روی می گردانند بر جانب پشت های خود به حالت رمیدگی

﴿٤٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ
 ما داناتریم به چیزی که می شنوند به سبب آن آنگاه که گوش می نهند به سوی تو و آنگاه که آنان را زگوین باشند

إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ
 آنگاه می گویند این ستمکاران پیروی نمی کنی مگر مردی جادو شده را **بنگر**

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾
 چگونه زدند برای تو مثل ها را پس گمراه شدند پس نمی توانند راهی را بیابند

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَا أَوْنَا لِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾
 و گفتند آیا چون شویم استخوان هایی و [اعضایی] پوسیده و ریز ریز آیا ما برانگیخته شویم به آفرینشی نوین؟

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝۵۰﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي

بگو شوید سنگ ها یا آهن یا آفریده ای دیگر شوید از آنچه بزرگ نماید در

صُدُورِكُمْ ۝۵۱ فَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۝۵۲ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۝۵۳

سینه های شما پس زودی خواهند گفت کیست که باز آورد ما را؟ بگو آن کس که بیافرید شما را نخستین بار

فَسَيَنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ ۝۵۴ قُلْ عَسَى أَنْ

پس به زودی خواهند جنبانید به سوی تو سرهای خود را و گویند کی خواهد بود آن [برانگیختن] بگو شاید که

يَكُونُ قَرِيبًا ۝۵۵ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ ۝۵۶ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ ۝۵۷

باشد نزدیک روزی که [الله] بخواند شما را و گویند کی خواهید پاسخ می دهید با سپاس و ستایش او

وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝۵۸ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ

و گمان می کنید که درنگ نکرده بودید مگر اندکی و بگو به بندگانم که بگویند سخنی که آن

أَحْسَنُ ۝۵۹ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۝۶۰ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَنِ

بهتر است همانا شیطان تباهی می افکند میان آنان همانا شیطان هست برای آدمی

عَدُوًّا مُّبِينًا ۝۶۱ رَبُّكُمْ ۝۶۲ أَعَلَمْ يَكُفِّرُ بِنَافْسِهِ ۝۶۳ أَوْ إِن يَشَأْ

دشمنی آشکارا پروردگار شما دانایتر است به حال شما اگر خواهد رحم کند بر شما یا اگر خواهد

يُعَذِّبُكُمْ ۝۶۴ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝۶۵ وَرَبُّكُمْ ۝۶۶ أَعَلَمْ

عذاب کند شما را و نفرستادیم تو را بر آنان نگاهبان و پروردگار تو دانایتر است

يَمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝۶۷ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ

به هر که در آسمان ها و زمین است و هر آینه برتری دادیم برخی پیامبران را بر برخی دیگر

وَعَاثِنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝۶۸ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ ۝۶۹ مِّنْ دُونِهِ ۝۷۰ فَلَا

و دادیم به داوود زبور را بگو بخوانید آنان را که گمان دارید [کارسازند] به جز الله پس

يَمْلِكُونَ كَشَفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝۷۱ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

نمی توانند برداشتن گزند را از شما و نه تغییر دادن آن را آنان [همان] کسانی که

يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

می خوانند [شان] خود می جویند به سوی پروردگار خویش دستاویز را هر کدام از ایشان که [به خدا] نزدیک تر باشد و امید دارند

رَحْمَتَهُ ۝۷۲ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۝۷۳ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ ۝۷۴ كَانَ مُحَذَّرًا ۝۷۵

به رحمتش و می ترسند از عذابش همانا عذاب پروردگار تو در خور بیم و پروا است

وَلَا يَمُنُّ مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا ۝۷۶ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

و نیست هیچ آبادی ای [طغیانگر] مگر آنکه ما هلاک کننده ایم آن را پیش از روز رستاخیز

أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۝۷۷ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝۷۸

یا عذاب کننده آنیم به عذابی سخت هست این [حکم] در کتاب [لوح محفوظ] نوشته شده

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
و بازداشت ما را از آنکه بفرستیم نشانه ها را [معجزات دلخواهشان] مگر آنکه دروغ انگاشتند آنها را پیشینیان

وَأَيْنَا ثُمُودَ النَّاقَةِ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
و دادیم به ثمود آن شتر ماده را روشنگرانه [تا حجتی روشن باشد] پس ستم کردند به آن و نمی فرستیم نشانه ها را

إِلَّا تَخَوِّفًا ۝۵۹ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
مگر برای بیم دادن ۝۵۹ و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به تو که همانا پروردگارت فرا خواهد گرفت مردمان را و

جَعَلْنَا الرُّيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
نگردانیم آن خوابی را که به تو نمودیم مگر آزمایشی برای مردمان و درخت لعنت شده

فِي الْقُرْآنِ وَخُوفُهُمْ ۝۶۰ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝۶۰
در قرآن و می ترسانیم آنان را پس نمی افزاید آنان را مگر سرکشی بزرگ ۝۶۰

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید برای آدم پس سجده کردند مگر ابلیس

قَالَ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝۶۱ قَالَ أَرَأَيْتَ قَالَ هَذَا الَّذِي
گفت آیا سجده کنم برای کسی که آفریدی از گل؟ ۝۶۱ گفت چه دیدم ای؟ [=به من بگو] این را که

كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأُحْتَنِكَ
برتری دادی بر من اگر مهلت دهی مرا تا روز رستاخیز البته از بیخ برکنم

ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝۶۲ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
اولاد او را مگر اندکی ۝۶۲ [خنا] فرمود برو پس هر کسی که از تو پیروی کند از ایشان پس بی گمان

جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۝۶۳ وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعَتْ
دوزخ سزای شماست سزای تمام [و بسنده] ۝۶۳ و بر انگیز هر که را توانی

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
از ایشان به آواز خود و بانگ بزنی بر ایشان با سواران خود و پیادگان خود و شریک شو با ایشان

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
در اموال و فرزندان و وعده ده ایشان را و وعده نمی دهد به آنان شیطان مگر

غُرُورًا ۝۶۴ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
به فریب ۝۶۴ همانا بندگان من نیست برای تو بر ایشان هیچ تسلطی و کافی است

رَبِّكَ وَكَيْلًا ۝۶۵ الَّذِي يُرْجَى لَكُمْ الْفَلَكَ
که پروردگار تو کارساز است ۝۶۵ پروردگار شما کسی که روانه می کند برای شما کشتی ها را

فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۝۶۶ إِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
در دریا تا بجوید از بخشش او ۝۶۶ همانا او هست به شما مهربان ۝۶۶

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَهُ فَلَمَّا نَجَّكُمْ
و چون برسد به شما سختی در دریا ناپدید می شوند آنانی که می خوانید مگر او [خدا] پس چون رها کنید شمارا
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَن يَخْصِفَ
به سوی خشکی روی برمی گردانید و هست آدمی بسیار ناسپاس ﴿٦٧﴾ آیا ایمن شده اید از آنکه فروبرد
بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
شمارا در جانبی از خشکی یا بفرستد بر شما شن بادی را آنگاه نیاید برای خود
وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
هیچ نگهبانی را ﴿٦٨﴾ یا اینکه ایمن شده اید از آنکه بازگرداند شما را در آن [دریا] بار دیگر؟ پس بفرستد
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
بر شما باد ویرانگری را پس غرق گرداند شمارا به سبب آنکه ناسپاسی کردید سپس نیاید
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ
برای خویش بر ما به سبب آن هیچ بازخواستی؟ ﴿٦٩﴾ و هر آینه گرامی داشتیم فرزندان آدم را و برداشتیم آنان را
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ
در خشکی و دریا و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه و برتری دادیم ایشان را بر
كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا أَفَرِيدَهُ تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
بسیاری از آنچه آفریده ایم برتری دادنی ﴿٧٠﴾ روزی که بخوانیم هر گروهی را
بِأَمْرِهِمْ فَمَن أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ
با پیشوایشان پس هر که داده شود نامه اعمال او به دست راستش پس آنان می خوانند
كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلَمُونَ فِتْيًا ﴿٧١﴾ وَمَن كَانَتْ فِي هَذِهِ
نامه خود را و ستم نبینند به اندازۀ رشته باریک میان هسته خرمایی ﴿٧١﴾ و هر که باشد در این دنیا
أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِن نَّزِدُكَ
کور [دل] پس وی در آخرت [نیز] کور [دل] است و گمراه تر ﴿٧٢﴾ و هر آینه نزدیک بود که
لِفِتْنَتِكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِنُفْتِرِيَ عَلَيْكَ غَيْرَهُ
به فریب بازدارند تورا از آنچه وحی فرستادیم به سوی تو تا دروغ بربندی بر ما جز آن را [که وحی کردیم]
وَإِذَا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن تَبْنَتَكَ لَقَدْ كِدْتَ
و آنگاه تو را گیرند به دوستی ﴿٧٣﴾ و اگر نه آن بودی که ثابت داشتیم تورا هر آینه نزدیک بودی
تَرَكَّنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضَعْفَ
که میل کنی به سوی ایشان میلی اندک ﴿٧٤﴾ هر آینه می چشاندیم تورا دو چندان [عذاب]
الْحَيَوةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾
زندگانی و دو چندان [عذاب] مرگ را آنگاه نمی یافتی برای خود بر [دفع عذاب] ما یآوری را ﴿٧٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
و هر آینه نزدیک بود که بلغزانند تو را از زمین تا تو را بیرون کنند از آنجا

وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا سُنَّةَ مَنْ
و آنگاه درنگ نکنند پس از تو مگر اندکی ^{۷۶} ^{۷۶} به شیوه آنان که

قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا
فرستاده ایم [ایشان را] پیش از تو از پیامبران ما و نخواهی یافت در سنت ما هیچ دگرگونی را ^{۷۷} ^{۷۷} برپا دار

الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ
نماز را از وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن نماز صبح همانا

قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ^{۷۸} وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
خواندن نماز صبح باشد مورد مشاهدۀ [فرشتگان] ^{۷۸} و پاره‌ای از شب پس بگذران به بیداری در آن

نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ^{۷۹} وَقُلْ رَبِّ
[نماز شب] که افزودنی است برای تو [از نمازهای واجب] باشد که برانگیزد تو را **پروردگار** به جایگاهی پسندیده ^{۷۹} و بگو ای **پروردگار**

أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ
درآور مرا [در هر کاری] در آوردنی درست و بیرون آر مرا بیرون آوردنی درست و قرار ده برای من از

لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ^{۸۰} وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
نزد خودت حجتی یاری دهنده را ^{۸۰} و بگو آمد حق و نابود شد باطل

إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ^{۸۱} وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
همانا باطل هست نابود شدنی ^{۸۱} و فرومی آوریم از قرآن آنچه را که آن شفا

وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ^{۸۲} وَإِذَا
و رحمت است برای مؤمنان و نمی افزاید بر ستمکاران مگر ^{۸۲} زیان را ^{۸۲} و چون

أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ^{۸۳} وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا
نعمت بخشیم بر انسان روی بگرداند و دور کند پهلویش را [پهلوی بگرداند] و چون رسد به او بدی باشد ناامید

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ^{۸۳} فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ
بگو هر کسی کار می کند بر ساختار خود **پس پروردگار شما** داناتر است به کسی که وی راه ^{۸۳}

سَبِيلًا ^{۸۴} وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
یافته تر است ^{۸۴} و می پرسند از تو درباره روح بگو روح از فرمان **پروردگار من است** ^{۸۴}

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ^{۸۵} وَلَئِنْ
و داده نشده اید از دانش مگر ^{۸۵} اندکی ^{۸۵} و اگر بخواهیم حتماً ببریم

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ^{۸۶}
آنچه را وحی فرستاده ایم به سوی تو آنگاه نیابی برای خودت نسبت بدان بر ما ^{۸۶} کارسازی را ^{۸۶}

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ^ع إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا^{۸۷} قُلْ^{۸۷}
مگر رحمتی از پروردگارت همانا بخشش او هست بر تو بزرگ بگو

لَّيِّنَ أَجْتَمَعْتَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ^{۸۸}
اگر جمع شوند آدمیان و جن ها بر آنکه بیارند مانند این قرآن را

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا^{۸۸} وَلَقَدْ^{۸۸}
هرگز نیاورند مانند آن را و اگرچه باشد برخی از ایشان برای برخی پشتیبان و هر آینه

صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ^{۸۹}
گوناگون بیان کردیم برای مردمان در این قرآن از هر مثلی پس نخواستند بیشتر مردمان

إِلَّا كُفُورًا^{۸۹} وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ^{۸۹}
مگر ناسپاسی را و گفتند هرگز باور نداریم به تو تا آنکه جاری کنی برای ما از

الْأَرْضِ يَنْبُوعًا^{۹۰} أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ^{۹۰}
زمین چشمه ای را یا باشد برای تو باغی از [درختان] خرما و انگور

فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا^{۹۱} أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءُ كَمَا^{۹۱}
پس روان کنی جوی ها در میان آن روان کردنی یا بیفکنی آسمان را چنانچه

زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِلًا^{۹۲} وَالْمَلَائِكَةُ قِيَلًا^{۹۲}
گمان می کنی بر ما پاره پاره یا بیاوری بالیده و فرشتگان را رویاروی [ما]

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ^{۹۳}
یا باشد برای تو خانه ای از زر یا بالاروی در آسمان و باور نداریم

لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ نُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ^{۹۴}
به بالا رفتن تو تا آنکه فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیم آن را بگو پاک است پروردگار من نیستم

كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا^{۹۳} وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ^{۹۳}
من مگر آدمی فرستاده شده و باز نداشت مردمان را از آنکه ایمان آورند آنگاه که آمد برای ایشان

الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا^{۹۴} قُلْ لَّوْ كَانَ^{۹۴}
هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخته است الله آدمی را به پیامبری بگو اگر می بودند

فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ^{۹۵}
در زمین فرشتگانی که راه می رفتند به آرامش می فرستادیم بر ایشان

مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا^{۹۵} رَسُولًا^{۹۵} قُلْ كَفَىٰ^{۹۵} بِاللهِ^{۹۵}
از آسمان فرشته ای را به پیامبری بگو کافی است الله

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا^{۹۶}
که گواه میان من و میان شما باشد هر آینه او هست به بندگانش آگاه بینا

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
وهرکه راه نمود[اورا] **الله** پس اوست راه یاب و هرکه گمراه سازد[اورا] پس هرگز نیابی برای آنان دوستانی را
مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ عُمِيَائًا وَبُكْمًا
به جز **الله** و برانگیزیم آنان را روز رستاخیز بر روهای شان نابینایان و گنگان

وَصُمًّا مَّا لَهُمْ جَهَنَّمَ كَلَّمَا خَبَتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
و کران جایشان دوزخ است هرگاه که فرونشینند [زبانۀ آتش] بیفزاییم بر آنان آتشی افروخته را ﴿٩٧﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
این است سزای شان به سبب آنکه کافر شدند به نشانه های ما و گفتند آیا چون شویم استخوان ها

وَرَفَاتًا أِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
و اعضای ازهم پاشیده آیا برانگیخته می شویم به آفرینشی نو ﴿٩٨﴾ ﴿٩٨﴾ آیا ندیده اند که **آن الله**

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
که آفریده است آسمان ها و زمین را تواناست بر اینکه بیافریند مانند آنها را

وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّارِبٍ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
و قرار داده است برای آنان سرآمدی را که هیچ تردیدی نیست در آن پس نخواستند ستمگران مگر ناسپاسی را ﴿٩٩﴾

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
بگو اگر شما در اختیار داشتید خزانه های رحمت **پروردگار مرا** آنگاه هر آینه بخل می ورزیدید از ترس

الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
خرج کردن و فقر و هست آدمی همواره تنگ نظر [=بخیل] ﴿١٠٠﴾ ﴿١٠٠﴾ و هر آینه دادیم به موسی نه

ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
نشانه روشن را پس پیرس از بنی اسرائیل آنگاه که [موسی] نزدشان آمد پس گفت به او فرعون

إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَتَزَلُ
همانان می پندارم تو را ای موسی جادو زده ﴿١٠١﴾ ﴿١٠١﴾ گفت هر آینه تو می دانی که نفرستاده است

هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
اینها را مگر **پروردگار** آسمان ها و زمین درحالی که [صاحبان] بینش اند و هر آینه من می پندارم تو را

يَفْرَعُونَ مَثُورًا ﴿١٠٢﴾ ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
ای فرعون هلاک شده پس خواست که برانگیزد [بیرون کند] آنان را از زمین

فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
پس غرق ساختیم او را و آنان را که همراه او بودند همگی و گفتیم پس از وی به بنی اسرائیل

أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جَنَابِكُمْ لَفِيضًا ﴿١٠٤﴾ ﴿١٠٤﴾
ساکن شوید در این زمین پس چون بیاید وعده آخرت بیاوریم شما را در هم آمیخته [باهم] ﴿١٠٤﴾ ﴿١٠٤﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

و به حق فرو فرستادیم آن قرآن را و به حق فرو آمده است و نفرستادیم تو را مگر مژده دهنده و بیم دهنده ﴿۱۰۵﴾

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾

و [آن را] قرآنی بخش بخش فرستادیم تا بخوانی آن را بر مردمان به درنگ و فرو فرستادیم آن را فرستادنی ﴿۱۰۶﴾

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾

بگو ایمان آورید به آن یا ایمان نیاورید همانا آنان که داده شد به ایشان دانش پیش از آن چون خوانده شود بر ایشان می افتند بر چانه ها سجده کنان ﴿۱۰۷﴾

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾

و می گویند پاکا پروردگار ما هر آینه هست وعده پروردگار ما انجام شدنی ﴿۱۰۸﴾

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾

و می افتند بر چانه ها درحالی که گریه می کنند و می افزاید ایشان را فروتنی ﴿۱۰۹﴾

قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْخَاشِعُونَ ﴿١١٠﴾

بگو بخوانید «الله» را یا بخوانید «رحمان» را هر کدام را که بخوانید پس برای اوست فروتنی ﴿۱۱۰﴾

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١١﴾

نام های نیکوتر و به بلند مخوان نماز خود را و آهسته مخوان آن را و بجوی میان آن راهی را ﴿۱۱۱﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرًا ﴿١١٢﴾

و بگو ستایش از آن الله است آن ذاتی که نگرفته است فرزندی را و نیست او را هیچ شریکی در فرمانروایی و نیست برای او یآوری از سرزبونی و بزرگ دار او را بزرگ داشتنی ﴿۱۱۲﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرًا ﴿١١٣﴾

و بگو ستایش از آن الله است آن ذاتی که نگرفته است فرزندی را و نیست او را هیچ شریکی در فرمانروایی و نیست برای او یآوری از سرزبونی و بزرگ دار او را بزرگ داشتنی ﴿۱۱۳﴾

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

ترتیبها
۱۸آیاتها
۱۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾

ستایش از آن الله است که فرو فرستاد بر بنده خود این کتاب را و قرار نداد در آن هیچ کجی را ﴿۱﴾

فَيَمَّا يَنْزِلُ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ

[قرار داد آن را] راست و استوار تا بیم دهد از عذابی سخت از نزد او و مژده دهد به مؤمنان آنان که

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾

می کنند کارهای شایسته که برای ایشان است پاداشی نیکو ﴿۲﴾

فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

در آن همیشه و تا بیم دهد آنان را که گفتند گرفته است الله فرزندی را ﴿۴﴾

سجده
مستحبسکته لطیفه
علی
الف عوجا

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
نیست برایشان به آن هیچ دانشی و نه برای پدرانشان بزرگ است سخنی که بیرون می‌آید از
أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِخَعِّقِ نَفْسِكَ
دهان‌های ایشان نمی‌گویند مگر دروغی را ﴿٥﴾ پس مبادا هلاک سازی خود را

عَلَىٰ أَثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا
بر پی [رویگردانی] ایشان اگر ایمان نیاورند به این سخن از اندوه ﴿٦﴾ همانا ما

جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
قرار داده ایم آنچه را که بر زمین است آرایشی برای آن تا بیازماییم ایشان را که کدام کس از ایشان نیکوکردارتر است

﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
و همانا ما گمارنده ایم آنچه را که بر روی آن است زمینی خشک و بی گیاه ﴿٨﴾ آیا پنداشتی که

أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
به راستی اصحاب کهف و رقیم بودند از نشانه‌های ما بس شگفت؟ ﴿٩﴾

إِذْ يَدْعُنَ آنگاه پناه بردند جوانان به آن غار پس گفتند **ای پروردگار ما** بده به ما از نزد خودت رحمتی را

وَهَيِّ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ ءُذُنِهِمْ فِي
و آماده ساز برای ما در کارمان ره یافتی را ﴿١٠﴾ پس [پرده] زدیم بر گوش‌هایشان در

الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ
آن غار سال‌های شمرده شده ﴿١١﴾ سپس برانگیختیم ایشان را تا معلوم کنیم کدام یک از دو گروه

أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ
بهتر شمارش کننده است مقدار مدتی را که درنگ کرده اند ﴿١٢﴾ ما حکایت می‌کنیم بر تو خبرشان را به حق

إِنَّهُمْ فِيهِ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزَدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا
هر آینه ایشان جوانانی بودند که ایمان آوردند به پروردگار خود و بیفزودیم برایشان هدایت را ﴿١٣﴾ و استوار ساختیم

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
دل‌هایشان را آنگاه که ایستادند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمان‌ها و زمین است

لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَؤُلَاءِ
هرگز فراموش نمی‌خوانیم به جزوی الهی را [که اگر بخوانیم] هر آینه گفته باشیم سخنی ناروا را [دروغ و دور از عقل را] ﴿١٤﴾ اینها

قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوْلَا يَأْتُوا عَلَيْهِمُ
قوم ما هستند که گرفته اند به جز الله اله‌هایی را چرا نمی‌آورند بر [اثبات] آنان

بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾
دلیل روشنی را؟ پس کیست ستمکارتر از کسی که برست بر الله دروغی را ﴿١٥﴾

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا **اللَّهُ** فَأَوُّوا إِلَى الْكَهْفِ

و چون کناره جستید از آنان و از آنچه می پرستند به جز **الله** پس پناه برید به این غار

يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا

تا بگستراند برای شما **پروردگارتان** از رحمت خود و مهیا سازد برای شما در کارتان آسایشی را

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَوُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ **اللَّهُ** مَنْ يَهْدِ **اللَّهُ** فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ

و می بینی آفتاب را چون برآید مایل می شود از غار ایشان به جانب راست و چون غروب کند در گذرد از ایشان به جانب چپ و ایشان در فراخنایی از آن [غارند] این از نشانه های **الله است** هر که را **الله** هدایت نماید **الله** پس او راه یافته است و هر که را

يُضِلْ لَمْ يَجِدْ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ

گمراه کند پس هرگز نیابی برای او هیچ دوست راه نمایی را و پنداری ایشان را بیدار و درحالی که ایشان خفته اند و می گردانیم ایشان را به جانب راست و جانب چپ و سگ ایشان

بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ

گسترانده است دو بازوی خود را به آستانه در اگر اطلاع یابی بر ایشان البته روگردانی از ایشان به طریق گریختن و هر آینه آکنده شوی از [دیدن] آنان از ترس و اینچنین برانگیختیم ایشان را

لِتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا

تا پرسش کنند در میان خود گفت گوینده ای از ایشان چقدر درنگ کرده اید؟ گفتند درنگ کرده ایم

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا **رَبُّكُمْ** أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا

یک روز یا پاره ای از روز را گفتند **پروردگار شما** داناتر است به مقدار درنگ کردن شما پس بفرستید

أَحَدَكُمْ بِرُوقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا أَزْكَى

یکی از خودتان را با این دراهمتان به سوی شهر پس باید که بنگرد کدامشان [از دکان های شهر] پاکیزه تر است

طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ

[از جهت] طعام پس بیاورد برای شما رزقی ای را از آن و باید مدارا و نرمی کند و خبردار نکند

بِكُمْ أَحَدًا إِنَّهُمْ يَطَّهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ

به [حال] شما هیچ کس را همانا ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند شما را

أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا

یا برمی گردانند شما را در آیین خود و هرگز رستگار نخواهید شد در آن صورت هیچ گاه

وَكَذَلِكَ أَتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعَدَ **اللَّهُ** حَقٌّ وَأَنَّ

و این گونه [مردم شهر را] آگاه کردیم بر [حال] ایشان تا بدانند که وعده **الله** [= زنده کردن مردگان پس از مرگ] حق است و اینکه

السَّاعَةِ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا

قیامت هیچ تردیدی نیست در آن آنگاه که کشمکش می کردند میان خود در کارشان پس [مخالفان] گفتند

أَبْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا **رَبُّهُمْ** أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ

بنا کنید بر [غار] ایشان بنایی را **پروردگارشان** داناتر است به حال ایشان گفتند آنان که چیره بودند بر

أَمْرَهُمْ لَنَتَّخِذَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ

کارشان البته خواهیم ساخت بر [غار] ایشان مسجدی را ﴿٢١﴾ [جمعی] خواهند گفت [اصحاب کهف] سه تن اند

رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا

که چهارم ایشان سگ شان است و [جمعی] می گویند پنج تن اند که ششم ایشان سگ شان است سنگ انداختنی

بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ **رَبِّي** أَعْلَمُ

نادیده [از روی گمان] و می گویند که هفت تن اند و هشتم ایشان سگ شان است بگو **پروردگار من** داناتر است

بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهْرًا

به شمار ایشان نمی داند [شمار] ایشان را مگر اندکی [از کسان] پس جدال مکن درباره ایشان مگر جدالی سرسری

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِسَائٍ

و نظر مخواه درباره ایشان از هیچ کسی ﴿٢٢﴾ و مگو هرگز درباره هیچ چیزی

إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا **اللَّهُ** وَادَّكَرَ **رَبِّكَ**

که من البته کننده ام آن را فردا ﴿٢٣﴾ مگر آنکه [بگوئی] اگر خواهد **الله** و یاد کن **پروردگار خود را**

إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِي **رَبِّي** لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا

وقتی که فراموش کنی و بگو امید است که راه نماید مرا **پروردگار من** به نزدیک تر از این رهیافتی را

﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

﴿٢٤﴾ و درنگ کردند در غار خود سه صد سال و افزودند [بر آن] نه سال دیگر

﴿٢٥﴾ قُلْ **اللَّهُ** أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

﴿٢٥﴾ بگو **الله** داناتر است به مقاری که درنگ کردند برای اوست [علم] غیب آسمان ها و زمین

أَبْصَرُ بِهِ وَأَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ

چقدر بینا و چقدر شنواست نیست برای ایشان به جز او هیچ کارسازی و شریک نمی گیرد

فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ

در حکم خود هیچ کس را ﴿٢٦﴾ و بخوان آنچه را وحی فرستاده شد به سوی تو از کتاب

رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

پروردگارت دگرگون کننده ای نیست برای سخنان او و هرگز نیابی جز او هیچ پناهگاهی را ﴿٢٧﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشَىٰ
و شکبیا دار خود را با آنان که می خوانند پروردگار خود را به صبح و شام

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
می خواهند رضای او را و درنگزد دیدگانت از آنها که بخواهی آرایش زندگانی

الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
دنیا را و اطاعت مکن آن را که غافل ساختیم دل او را از یاد خویش و پیروی کرده است خواهش خود را و هست

أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ﴿٢٩﴾ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
کار او از حد گذشته و بگو حق از جانب پروردگار تان است پس هر که خواهد ایمان آورد و هر که

شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
خواهد کافر شود همانا مهیا کردیم برای ستمکاران آتشی را که فرا گیرد ایشان را سراپرده های آن

وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
و اگر فریادری خواهند فریادری می شوند به آبی مانند مس گداخته که بریان می کند چهره ها را بد

الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
آشامیدنی است و [دوزخ] بد منزلگاهی است همانا آنان که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ
کارهای شایسته همانا ما تباه نکنیم پاداش کسی که نیکو کرده است کار را آنان

لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
برای شان باغ های جاویدان است که می رود از زیر [درختان] آنها نهرها زیور داده شوند در آنجا از دستبندهایی

مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ
از طلا و می پوشند جامه هایی سبز را از دیبای نازک و دیبای سبزر تکیه کنان اند

فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعَمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَأَضْرَبَ
در آنجا بر تخت ها خوب پاداش و نیکو منزلگاهی است و بزن

لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
برای ایشان مثلی را دو مرد را که قرار دادیم در میان دو باغ کشتاری را از درختان انگور و گرداگرد آن

بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَأْتَا كُلُّهُمَا
دو را گرفته بودیم با درختان خرما و قرار دادیم در میان دو باغ کشتاری را هر دو باغ می دادند خوردنی خود را و هیچ

تَظْلِمٍ مِنْهُ شَيْءٌ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
نمی کاستند از آن [میوه] چیزی را و جاری ساختیم میان هر دو جویی را و بود برای او حاصلی پس گفت

لَصَبِحَ بِهِ وَهْوُ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾
به رفیق خود در حالی که او گفتگو می کرد با او من بیشترم از تو در مال و نیرومندترم از جهت افراد [خویشاوندان]

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ
و درآمد به باغ خود و حال آنکه او ستمکار بود برای خویش گفت نمی پندارم که نابود شود این باغ

أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
هیچ گاه ﴿۳۵﴾ و گمان ندارم که رستاخیز برپاشدنی باشد و [فرضا] اگر باز گردانیده شوم به سوی پروردگار خود

لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
هر آینه خواهم یافت بهتر از آن جایگاهی ﴿۳۶﴾ گفت به او همراه او و او گفتگومی کرد با وی

أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا
آیا کافر شدی به الله آن که آفرید تو را از خاکی سپس از نطفه‌ای سپس تو را مردی کامل گردانید

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي ﴿٣٧﴾ أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
لیکن [من می گویم که] «الله» پروردگار من است و شریک نمی سازم با پروردگار خود هیچ کس را ﴿۳۸﴾ و چرا آنگاه که

دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا
درآمدی به باغ خود نگفتی هر چه بخواهد الله نیست نیرویی مگر به [یاری] الله اگر بینی مرا

أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ
که کمتر از تو در مال و فرزند ﴿۳۹﴾ پس امید است که پروردگار من بدهد به من بهتر از

جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَنُصْبِحَ صَعِيدًا
باغ تو را و بفرستد بر آن آفتی از آسمان پس گردد زمینی صاف

زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾
و بی گیاه ﴿۴۰﴾ یا شود آب آن فرو رفته پس هرگز نتوانی برای آن جستن ﴿۴۱﴾

وَأُحِيطَ بِشَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
و فرا گرفته شد محصولش پس صبح کرد در حالی که زیرومی کرد [به هم می زد] دوستش را [به حسرت] بر آنچه خرج کرده بود در آن و آن [باغ] فرو ریخته بود

عَلَىٰ عُرْوَتِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
بر داربست های خود و می گفت ای کاش شریک نکرده بودم با پروردگار خود هیچ کس را ﴿۴۲﴾ و نبود برای او

فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ
هیچ گروهی که او را یاری دهند در برابر الله و نشد او انتقام گیرنده ﴿۴۳﴾ آنجا یاری از آن

لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْخَيْوَةَ
الله بر حق است وی بهتر است به ثواب دادن و بهتر است به سرانجام ﴿۴۴﴾ و بزن برای آنان مثل زندگانی

الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
دنیا را مانند آبی است که فرو فرستادیم آن را از آسمان پس بیامیخت به سبب وی رستنی زمین

فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذَرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدَرًا ﴿٤٥﴾
پس گردید [آخر کار] درهم شکسته که می پرائید آن را بآنها و هست الله بر هر چیزی توانا ﴿۴۵﴾

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ
مال و فرزندان آرایش زندگی این دنیاست و ماندگارهای شایسته

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلاً ﴿٤٦﴾ نُسِيرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
بهتر است نزد پروردگارت [از جهت] ثواب و بهتر است [از جهت] امید داشتن ﴿٤٦﴾ و [یاد کن] روزی را که روان کنیم کوه ها را و بینی

الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرَضُوا
زمین را هموار و هویدا و جمع سازیم آنان [مردمان] را پس نگذاریم از ایشان هیچ کس را ﴿٤٧﴾ و عرضه شوند

عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
بر پروردگارت صف کشیده هر آینه آمدید پیش ما چنانچه آفریده بودیم شما را اول بار بلکه می پنداشتید

أَلَنْ تَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
که قرار ندهیم برای شما وعده گاهی را ﴿٤٨﴾ و نهاده شود نامه اعمال پس بینی بزهکاران را

مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوِيلُنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ
ترسان از آنچه در آن [نوشته] است و می گویند ای وای بر ما چیست این نامه

لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
که فرو نهاده است [هیچ گناه] کوچک و نه بزرگی را مگر به شمار آورده است آن را و بیابند هر چه کرده بودند

حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
پیش رو و ستم نمی کند پروردگارتو بر هیچ کس ﴿٤٩﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
برای آدم پس سجده کردند مگر ابلیس بود از جن پس سرپیچید از فرمان پروردگار خود

أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
آیا پس می گیرید او را و فرزندان او را دوستان به جای من و ایشان برای شما دشمن اند [شیطان و دوستان او]

يَسَّرَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
بد است برای ستمکاران به عنوان جایگزین ﴿٥٠﴾ شاهد نگرفته بودم آنان را بر آفریدن آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
و زمین و نه بر آفریدن خودشان و نگرفته بودم گمراه کنندگان را به مددکاری

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
﴿٥١﴾ و روزی که فرماید [خدای تعالی] ندا کنید شریکان مرا آنان که می پنداشتید پس ندا کنند آنها را

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ
پس پاسخ نخواستند داد به ایشان قرار دهیم میان آنها هلاکتگاهی [یعنی فاصله و حلقه] ﴿٥٢﴾ و ببینند بزهکاران

النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾
آتش را پس یقین کنند که آنان درافتادنی اند در آن و نیابند از آن راه برگشتی را ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
و هر آینه گوناگون بیان کردیم در این قرآن برای مردمان از هر مَثَلی و هست

الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
آدمی بیش از هر چیزی در چون و چرا ﴿٥٤﴾ و باز نداشته است مردم را از اینکه ایمان بیاورند

إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ﴿٥٥﴾ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
آنگاه که آمد برای ایشان همنمود و اینکه آمرزش بخواهند از پروردگارشان مگر آنکه برسد به ایشان روش

أُولَئِكَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
پیشینیان یا بیاید بر ایشان عذاب رویارویی و نمی فرستیم پیامبران را

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَجَعَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
مگر مژده دهندگان و بیم دهندگان و ستیزه می کنند کسانی که کفر ورزیدند به باطل

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ
تا تبا نه سازند به سبب آن [جبال] حق را و گرفتند آیات مرا و چیزی را که به آن بیم داده شدند به ریشخند ﴿٥٦﴾ و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
ستمکارتر از آن که پند داده شد به آیات پروردگارش پس روی گردانید از آن و فراموش کرد آنچه پیش فرستاده است دودست وی

إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴿٥٧﴾
همانا ما قراردادیم بر دل هایشان پرده هایی که نفهمند آن را و در گوش هایشان سنگینی است

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ
و اگر بخوانی ایشان را به سوی هدایت پس هرگز نیابند به راه هیچ گاه و پروردگار تو

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ
آمرزگار صاحب رحمت است اگر می گرفت ایشان را به سبب آنچه کرده اند هر آینه شتاب می نمود بر ایشان

الْعَذَابَ ﴿٥٨﴾ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجْدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾
عذاب را بلکه برای ایشان وعده گاهی است که هرگز نیابند در برابر آن پناهی را

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
و آن آبادی ها هلاک کردیم آنها را چون ستم کردند و قرار دادیم برای هلاک شان

مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
وعده گاهی را ﴿٥٩﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به جوان خود پیوسته راه می روم تا آنکه

أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
برسم به جایگاه به هم پیوستن دو دریا یا بیویم روزگاری دراز [راه] را ﴿٦٠﴾ پس چون رسیدند

مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾
به جایگاه پیوستن آن دو [دریا] فراموش کردند ماهی خود را پس گرفت ماهی راه خود را در دریا به حالت سرازیر ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا جَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا
پس چون گذشتند گفت [موسی] به جوان خود بیاور برای ما چاشت ما را هر آینه یافتیم از این سفرمان

هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
رنجی سخت ﴿٦٢﴾ گفت آیا دیدی آنگاه که جای گرفتیم به نزد آن تخته سنگ پس من فراموش کردم

الْحَوْتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
ماهی را و فراموشم نساخت آن را مگر شیطان که یاد کنم آن را و گرفت [ماهی] راه خود را

فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا
در دریا به شیوه ای شگفت ﴿٦٣﴾ گفت آن [جایگاه] همان است که ما می جستیم پس بازگشتند بر رد پای خود

قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
پی جوین ﴿٦٤﴾ پس یافتند بنده ای از بندگان ما را که دادیم به او رحمتی را از

عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنَ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ
نزد خود و آموختیم به او از نزد خود دانشی را ﴿٦٥﴾ گفت به او موسی آیا پیروی کنم تو را

عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
به شرط آنکه بیاموزی به من از آنچه آموخته شده ای از راهنمایی ﴿٦٦﴾ گفت همانا تو هرگز نتوانی

مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
با من شکیبایی کردن ﴿٦٧﴾ و چگونه شکیبایی کنی بر چیزی که احاطه نیافته ای به آن از جهت آگاهی؟ ﴿٦٨﴾ گفت

سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
خواهی یافت مرا اگر خواهد الله صبرکننده و نافرمانی نکنم از تو در هیچ کاری ﴿٦٩﴾ گفت

فَإِنِ اتَّبَعَتْنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
اگر از من پیروی کردی پس مپرس از من از چیزی تا آنکه خود آغاز کنم برای تو از آن سخن را

﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا
﴿٧٠﴾ پس هر دو رفتند تا وقتی که سوار شدند در کشتی شکافت آن را گفت [موسی] آیا شکافتی آن را

لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
تا غرق کنی اهل آن را هر آینه انجام دادی کاری بسیار زشت را ﴿٧١﴾ گفت آیا نگفته بودم که تو

لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
نتوانی با من شکیبایی را ﴿٧٢﴾ گفت [موسی] بازخواست مکن مرا به آنچه فراموش کردم و

تُرْهِقُنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
بر من تحمیل مکن در کارم دشواری را ﴿٧٣﴾ پس هر دو رفتند تا آن که دیدار کردند پسری را پس بکشت او را

قَالَ أَقَتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾
گفت [موسی] آیا کُشتی فرد پاکی را بی آنکه کسی را [کشته باشد] هر آینه مرتکب شدی کاری ناپسند را ﴿٧٤﴾

﴿۷۵﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ إِنْ كُنْتَ تُحِبُّنِي فَإِنَّكَ لَمِنَ الصَّابِرِينَ ﴿۷۶﴾

گفت آیا نگفته بودم به تو که همانا تو نتوانی با من شکیبایی را گفت [موسی] اگر سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي فَقَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عَذْرًا پرسم تو را از چیزی بعد از این پس همراه مگیر مرا که رسیده ای از جانب من به عذری

﴿۷۷﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنْيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ﴿۷۸﴾

پس هر دو به راه افتادند تا چون رسیدند به مردم آبادی ای که غذا خواستند از اهل آن پس دریغ کردند که مهمانی کنند آنان را پس یافتند هر دو در آنجا دیواری را که می خواست بیفتد پس برپا داشت [آن نیکمرد] آن را

﴿۷۹﴾ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿۸۰﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿۸۱﴾

گفت [موسی] اگر می خواستی هر آینه می گرفتی بر آن مزدی را گفت [آن نیکمرد] این [هنگام] جدایی میان من و تو است اکنون آگاه سازم تو را به حقیقت فرجام آنچه نتوانستی بر آن شکیبایی را اما

﴿۸۲﴾ السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا ﴿۸۳﴾

آن کشتی پس بود برای بینوایانی که کار می کردند در دریا پس خواستم که معیوب کنم آن را و كَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿۸۴﴾ وَأَمَّا الْفُلُ

و بود در پس آنان پادشاهی که می گرفت هر کشتی [سالم] را به زور و اما آن نوجوان فَكَانَ أَبُوهُ مُؤْمِنًا فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا پس بودند پدر و مادر او دو مؤمن پس ترسیدیم که او دارد ایشان را به سرکشی و کفری

﴿۸۵﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿۸۶﴾

پس خواستیم که عوض دهد ایشان را پروردگارشان بهتر از وی از روی پاکیزگی و نزدیک تر از حیث مهربانی و اما الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا

زیر آن گنجی برای ایشان و بود پدرشان شایسته کار پس خواست پروردگار تو که برسند آن دو أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُمْ

به نهایت قوت خود و بیرون آورند گنج خود را از روی بخشایشی از پروردگار تو و نکردم آن [کار] را عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿۸۷﴾ وَيَسْأَلُونَكَ

به فرمان خود این است حقیقت فرجام آنچه که نتوانستی بر آن شکیبایی را و می پرسند از تو عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ بِهِ زُودِي خَوَاهِمَ وَنَا بَرِّئْتُ مِنَ الْكُفْرِ الْبَاطِلِ وَنَا بَرِّئْتُ مِنَ الْكُفْرِ الْبَاطِلِ وَنَا بَرِّئْتُ مِنَ الْكُفْرِ الْبَاطِلِ

درباره ذوالقرنین بگو به زودی خواهم خواند بر شما [از حال] وی منه ذِكْرًا ﴿۸۸﴾

یادی را

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَاتَّبَعَ سَبَبًا
 همانا ما توانمندی دادیم به او در زمین و دادیم به او از هر چیزی سرشته [آن را] پس در پی گرفت راهی را

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ﴿٨٥﴾
 تا چون رسید جای فروشدن آفتاب یافت آن را که فرو می رود در چشمه ای گل آلود

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
 و یافت نزد آن قومی را گفتیم ای ذوالقرنین یا عذاب می کنی و یا درپیش می گیری

فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
 در میان ایشان [روشن] نیکویی را گفت اما کسی که ستم ورزد پس عذاب خواهیم کرد او را سپس باز گردانیده شود به سوی پروردگارش

فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكَرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
 پس عذاب کند او را عذابی سخت و اما آنکه ایمان آورد و کند کاری شایسته پس برای اوست پاداشی

الْحَسَنَ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ
 نیکوتر و خواهیم گفت به او از فرمان خود آسانی را باز در پی گرفت راهی را تا

إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
 چون رسید به جای برآمدن آفتاب یافت آن را که برمی آمد بر قومی که قرار نداده بودیم برای ایشان در

دُونَهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ
 برابر آن [آفتاب] پوششی را اینچنین بود و به تحقیق احاطه داشتیم به آنچه نزد او بود آگاهی باز در پی گرفت

سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 راهی را تا چون رسید در میان دو کوه یافت در پس آن [دو کوه] قومی را که

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ
 نزدیک نبودند که بفهمند سخنی را [هیچ زبانی رانمی فهمیند] گفتند ای ذوالقرنین همانا یاجوج و ماجوج

مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 فسادکنندگان در زمین پس آیا قرار دهیم برای تو هزینه ای را بر اینکه بسازی میان ما و میان ایشان

سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
 سدّی را؟ گفت آنچه توانمند کرده است مرا در آن پروردگار من بهتر است پس یاری دهید مرا بانیروی که بسازم میان شما

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
 و میان ایشان بندی استوار بیاورید برایم پاره های آهن تا وقتی که برابر ساخت میان آن دو کوه را

قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا
 گفت بدمید تا آنگاه گردانید آن را آتشی [گداخته] گفت بیاورید برای من تا بریزم بر آن [دیوار] مس گداخته را

﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَبَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾
 پس نه می توانستند که بالا روند از آن و نه می توانستند آن را سوراخ [کنند]

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

گفت این رحمتی است از پروردگار من پس چون بیايد وعده پروردگار من گرداند آن را هموار و هست وعده پروردگار من

حَقًّا ۱۸ ﴿۱۸﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

حق ۱۸ و رها می کنیم ما برخی ایشان را آن روز که موج بزنند در برخی دیگر [در یکدیگر بلوند] و دمیده شود در صور

فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۱۹ ﴿۱۹﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۱۰۰ ﴿۱۰۰﴾

پس گرد آوریم آنان را همگی ۱۹ و عرضه نماییم جهنم را در آن روز برای کافران عرضه نمودنی ۱۰۰

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ

آنان که بود چشم هایشان در پوششی از یاد من و نمی توانستند

سَمْعًا ۱۰۱ ﴿۱۰۱﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَخَذُوا عِبَادِي مِن دُونِي

شنیدن [سخن حق را] ۱۰۱ آیا پنداشتند کسانی که کفر ورزیدند که می گیرند بندگان را به جای من

أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا ۱۰۲ ﴿۱۰۲﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ

کارسازان همانا ما مهیا ساخته ایم دوزخ را برای کافران [سرای] پذیرایی ۱۰۲ بگو آیا خبر دهیم به شما به زیانکارترین [مردم]

أَعْمَلًا ۱۰۳ ﴿۱۰۳﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

از جهت عمل؟ ۱۰۳ آنانی که تباه شد کوشش ایشان در زندگانی دنیا و ایشان می پندارند که آنها

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۱۰۴ ﴿۱۰۴﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ

نیکو می کنند کار را ۱۰۴ آنان کسانی اند که کافر شدند به نشانه های پروردگار خود و دیدار او

فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ۱۰۵ ﴿۱۰۵﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ

پس تباه گردید اعمالشان پس نخواهیم گذاشت برای شان روز رستخیز ارزشی را ۱۰۵ این است جزای شان

جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۱۰۶ ﴿۱۰۶﴾ إِنَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

دوزخ به سبب آنکه کفر ورزیدند و گرفتند آیات مرا و پیامبرانم را به ریشخند ۱۰۶ همانا آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نَزْلًا ۱۰۷ ﴿۱۰۷﴾ خَالِدِينَ

و کردند کارهای شایسته هست برای شان باغ های فردوس [سرای] مهمانی ۱۰۷ جاودانه اند

فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۱۰۸ ﴿۱۰۸﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي

در آن نمی جویند از آنجا انتقالی را ۱۰۸ بگو اگر باشد دریا مرکب برای [نوشتن] سخنان پروردگار من

لَنفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن نَّفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۱۰۹ ﴿۱۰۹﴾ قُلْ

هر آینه پایان می یابد دریا پیش از آنکه پایان یابد کلمات پروردگار من و اگر چه بیاوریم به مانند آن کمکی را ۱۰۹ بگو

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا

جز این نیست که من بشری مثل شمایم که وحی فرستاده می شود به سوی من که اله شما اله یگانه است پس هر کس که امید دارد

لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۱۱۰ ﴿۱۱۰﴾

به دیدار پروردگار خود پس باید بکند کاری شایسته و شریک نسازد در عبادت پروردگار خود کسی را ۱۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

کَهِيعَصَ ۱ ذَكَرُ ۲ رَحْمَتِ رَبِّكَ ۳ عَبْدَهُ ۴ زَكَرِيَّا ۵

کاف، ها، یا، عین، صاد ۱ [این] یاد ۲ رحمت ۳ پروردگار تو ۴ بر بنده اش ۵ زکریاست

إِذْ نَادَى رَبَّهُ ۱ نِدَاءً خَفِيًّا ۲ قَالَ رَبِّ ۳ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ

آنگاه که ندا کرد پروردگار خود را ۱ به ندایی ۲ پنهان ۳ گفت ای پروردگارم ۴ همانا من سست شده استخوان

مِنِّي ۱ وَأَشْتَعَلُ ۲ الرَّأْسُ ۳ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ ۴ بِدُعَايِكَ ۵ رَبِّ ۶

من و برافروخته [سپید] گشته است سر [من] ۱ از پیری ۲ و نبوده ام ۳ به درخواست از تو ۴ ای پروردگارم ۵

شَقِيًّا ۱ وَإِنِّي ۲ خِفْتُ ۳ الْمَوْلَى ۴ مِنْ وَرَائِي ۵ وَكَانَتْ

محروم [از اجابت] ۱ و همانا من ۲ می ترسم ۳ از خویشاوندان ۴ بعد از خود ۵ و هست

أُمْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي ۱ مِنْ لَدُنْكَ ۲ وَلِيًّا ۳ يَرْثُنِي ۴ وَيَرِثْ

زن من ۱ نازا ۲ پس عطا کن به من از ۳ جانب خود وارثی [فرزندی را] ۴ که ارث ببرد مرا و ارث برد

مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ ۱ وَأَجْعَلْهُ ۲ رَبِّ ۳ رَضِيًّا ۴ يَزَكَرِيَّا ۵

از ۱ خاندان یعقوب و بگردان او را ۲ ای پروردگارم ۳ پسندیده ۴ ای زکریا ۵

إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ ۱ أَسمُهُ ۲ يَحْيَى ۳ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ ۴ مِنْ قَبْلُ ۵ سَمِيًّا

همانا ما مژده می دهیم تو را به پسری که ۱ نام او ۲ یحیی است که نگردانیده ایم ۳ برای او پیش از این ۴ همانمی را ۵

قَالَ رَبِّ ۱ أَنِّي ۲ يَكُونُ لِي ۳ غُلَامٌ ۴ وَكَانَتْ ۵ أُمْرَأَتِي

گفت ای پروردگارم ۱ از کجا ۲ باشد ۳ برای من ۴ پسری ۵ حال آنکه هست زن من

عَاقِرًا ۱ وَقَدْ بَلَغْتُ ۲ مِنَ الْكِبَرِ ۳ عِتِيًّا ۴ قَالَ ۵ كَذَلِكَ

نازا ۱ و به تحقیق رسیده ام ۲ از سبب ۳ کلان سالی ۴ به فرتوتی ۵ گفت چنین است

قَالَ رَبُّكَ ۱ هُوَ ۲ عَلَى هَيْنٍ ۳ وَقَدْ خَلَقْتُكَ ۴ مِنْ قَبْلُ ۵ وَلَمْ تَكُنْ

گفت پروردگار تو ۱ که این کار بر من آسان است و هر آینه ۲ آفریدم تو را ۳ پیش از این ۴ حال آنکه نبودی ۵

شَيْئًا ۱ قَالَ رَبِّ ۲ أَجْعَلْ لِي ۳ آيَةً ۴ قَالَ ۵ ءَايَتُكَ ۶ إِلَّا

چیزی ۱ گفت [زکریا] ۲ ای پروردگارم ۳ قرار ده ۴ برای من نشانی را ۵ فرمود نشانی تو این است که ۶

تُكَلِّمُ النَّاسَ ۱ ثَلَاثَ ۲ لَيَالٍ ۳ سَوِيًّا ۴ فَخَرَجَ ۵ عَلَى قَوْمِهِ ۶

سخن نتوانی گفت با مردم ۱ سه ۲ شبانه روز ۳ درحالی که تندرست باشی ۴ پس بیرون آمد ۵ بر قوم خود ۶

مِنَ الْمِحْرَابِ ۱ فَأَوْحَى ۲ إِلَيْهِمْ ۳ أَنْ سَبِّحُوا ۴ بُكْرَةً ۵ وَعَشِيًّا ۶

از ۱ محراب ۲ پس اشاره کرد به سوی ایشان ۳ که تسبیح گوید ۴ صبح ۵ و شام ۶

يٰٓيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّءٰتَيْنٰهُ الْحَكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
 [گفت الله] ای یحیی بگیر کتاب را به جد و جهد تمام و دادیم به او حکمت را در حالت کودکی ﴿۱۲﴾

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
 و مهری [ویژه] از نزد خویش و پاکیزگی [به وی دادیم] و بود پرهیزکار ﴿۱۳﴾ و [بود] نیکوکار به پدر و مادر خود و

يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
 نبود زورگوی سرکش ﴿۱۴﴾ و سلام بر وی در روزی که زاده شد و روزی که می میرد

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اُنْتَبَذَتْ
 و روزی که برانگیخته شود زنده ﴿۱۵﴾ و یاد کن در این کتاب مریم را وقتی که کناره گزید

مِنْ اٰهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا
 از اهل خود در مکان شرقی ﴿۱۶﴾ پس گرفت از پیش ایشان پرده ای را [جنابا] آن پنهان شد

فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنِّیْ
 پس فرستادیم به سوی او فرشته خود را پس جلوه گر شد برای وی آدمی درست اندام ﴿۱۷﴾ گفت همانا من

اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ
 پناه می جویم به [الله] مهر گستر از تو اگر پرهیزکاری [از من دور شو] ﴿۱۸﴾ گفت جز این نیست که من فرستاده

رَبِّكَ لَا هَبْ لَكَ غُلٰمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنِّیْ يَكُوْنُ لِيْ
 پروردگار توام تا ببخشم به تو پسری پاکیزه را ﴿۱۹﴾ گفت چگونه باشد برای من

غُلٰمٌ وَلَمْ يَمَسِّنِيْ بَشَرٌ وَلَمْ اَكْ بِغَيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكَ
 پسری و حال آنکه دست نرسانده است به من هیچ بشری و نبوده ام زناکار ﴿۲۰﴾ گفت چنین است

قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰی هٰٓئِیْنٍ وَلِنَجْعَلَهُۥ اٰیَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً
 فرمود پروردگار تو که آن بر من آسان است و تا بگردانیم آن را نشانه ای برای مردم و رحمتی

مِّنَّا وَّكَانَ اَمْرًا مَّقْضٰیًا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
 از جانب خود و این هست کاری شدنی و حتمی ﴿۲۱﴾ پس حامله شد به او پس کناره گرفت [مریم]

بِهٖۤ اِذَا جَاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰی جَذْعِ النَّخْلَةِ
 با او در جایی دور ﴿۲۲﴾ پس کشانید او را درد زایمان به سوی بیخ تنه خرما

قَالَتْ يَلٰٓئِنِّيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
 گفت [مریم] ای کاش مرده بودم پیش از این و می بودم از یاد رفته کلی فراموش شده ﴿۲۳﴾

فَنَادٰهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَحْزَنِیْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
 پس ندا داد او را از پایین او که غمگین مباش هر آینه قرار داده است پروردگار تو در زیر پای تو جوی آبی را ﴿۲۴﴾

وَهٰزِيْ اِلَيْكَ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلٰیكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾
 و بجنابان به سوی خود تنه خرما را تا بیفکند بر تو خرمای تازه چیده را ﴿۲۵﴾

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۖ فَامَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقَوْلِيْ
پس بخور و بنوش و روشن می دار چشم را و اگر بینی از آدمیان کسی را پس بگو

اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا ۖ فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
همانا من نذر کرده ام برای [الله] مهر گستر روزه ای را پس من سخن نخواهم گفت امروز با هیچ آدمی ﴿٢٦﴾

فَاتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهَا ۚ قَالُوْا يَمْرِيْمْ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
پس آورد پسرش را نزد قوم خود درحالی که برداشته بود او را گفتند ای مریم هر آینه آورده ای چیزی

فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَّخِذَ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوْكَ اَمْرًا سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ
شگفت را ﴿٢٧﴾ ای خواهر هارون نبود پدر تو مرد بدی و نبود

اُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَاشارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِيْ
مادرت بدکاره ﴿٢٨﴾ پس اشاره کرد [مریم] به سوی آن [بچه] گفتند چگونه سخن گوئیم با کسی که هست در

اَلْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ ۚ ءَاتَنِيْ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِيْ
گهواره کودکی ﴿٢٩﴾ گفت همانا من بنده الله هستم داده است به من کتاب را و گردانیده است مرا

نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِيْ مُبَارَكًا اٰتٰنَ مَا كُنْتُ ۚ وَاَوْصٰنِيْ بِالصَّلٰوةِ
پیامبر ﴿٣٠﴾ و گردانیده مرا مبارک هر جا که باشم و سفارش فرموده است مرا به نماز

وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا ۖ بَوٰلِدَتِيْ وَلَمْ يَجْعَلْنِيْ
و زکات مادامی که زنده باشم ﴿٣١﴾ و نیکوکار گردانیده [مرا] با مادر خود و نساخته مرا

جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلٰٓیْ يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوْتُ
زورگوی بدبخت ﴿٣٢﴾ و سلام بر من در روزی که زاده شدم و روزی که بمیرم

وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عِيسٰی ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ
و روزی که برانگیخته شوم زنده ﴿٣٣﴾ این است [حال] عیسی پسر مریم [همان] سخن حق

اَلَّذِيْ فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۚ سَبَّحَنَّهُ ۙ
که در آن تردید می کردند ﴿٣٤﴾ نباشد سزاوار برای الله که بگیرد فرزندی را پاکا او

اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٣٥﴾ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ ۚ وَرَبُّكُمْ
چون خواهد گزارد کاری پس جز این نیست که می گوید به او بشو بی درنگ می شود ﴿٣٥﴾ و [گفت] همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست

فَاعْبُدُوْهُ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ
پس بپرستید او را این است راهی راست ﴿٣٦﴾ پس اختلاف کردند گروه ها در

بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ
میان خود پس وای بر کسانی که کافر شدند از حضور در روزی بزرگ ﴿٣٧﴾ چه خوب شنوایند ایشان

وَابْصُرْ ۚ يَوْمَ يَأْتُوْنَآ لٰكِنَ الظّٰلِمُوْنَ الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾
و چه خوب بینایند! در روزی که می آیند پیش ما لیکن ستمکاران آن روز در گمراهی آشکارند ﴿٣٨﴾

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
و بيم ده ایشان را از روز حسرت چون پایان پذیرد کار و [هشدار به] در حالی که آنان در بی خبری اند و ایمان نمی آورند

﴿۳۹﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿۴۰﴾ وَادْكُرْ
همانا ما وارث می شویم زمین را و هر آنکه را که بر روی آن است و آنان به سوی ما بازگردانیده می شوند ﴿۴۰﴾ و یاد کن

فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿۴۱﴾ إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ يَتَابَتِ
در این کتاب ابراهیم را همانا او بود بسیار راست گویی پیامبر ﴿۴۱﴾ وقتی که گفت به پدر خود ای پدر

لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۴۲﴾ يَتَابَتِ
چرا می پرستی چیزی را که نمی شنود و نمی بیند و دفع نکند از تو هیچ چیزی را [= هیچ گزندی را] ﴿۴۲﴾ ای پدر

إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
همانا من آمده است مرا از دانش چیزی که نیامده است برای تو پس پیروی کن مرا که بنمایم تو را راهی

سَوِيًّا ﴿۴۳﴾ يَتَابَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
راست ﴿۴۳﴾ ای پدر پرستش مکن شیطان را همانا شیطان هست برای [الله] مهر گستر

عَصِيًّا ﴿۴۴﴾ يَتَابَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ
بسیار نافرمان ﴿۴۴﴾ ای پدر همانا من می ترسم که برسد تو را عذابی از [الله] مهر گستر

فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿۴۵﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ بَرَّغِثَ لِي مِنْ
پس می شوی برای شیطان یاور و همدم ﴿۴۵﴾ گفت آیا برگشته ای تو از اله های من

يَا إِبْرَاهِيمَ لَنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿۴۶﴾ قَالَ
ای ابراهیم اگر دست برنداری هر آینه تو را سنگسار کنم و دور باش از من مدتی دراز ﴿۴۶﴾ گفت

سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿۴۷﴾
تو را به درود! زودا طلب آمرزش کنم برای تو از پروردگار خود همانا او هست به من بسیار مهربان [= به من لطف دارد] ﴿۴۷﴾

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
و کناره می گیرم از شما و از آنچه فرا می خوانید به جز الله و فرا می خوانم پروردگار خود را امید است

أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿۴۸﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
که نباشم به درخواست پروردگار خود بدبخت و محروم ﴿۴۸﴾ پس چون کناره گرفت از آنان و از آنچه می پرستیدند

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿۴۹﴾
در برابر الله بخشیدیم به او اسحاق و یعقوب را و همه را قرار دادیم پیامبر ﴿۴۹﴾

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿۵۰﴾
و بخشیدیم ایشان را از رحمت خود و قرار دادیم برای ایشان گفتار راست بلند آوازه ای را ﴿۵۰﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿۵۱﴾
و یاد کن در این کتاب موسی را همانا او بود ناب برگزیده و بود فرستاده ای پیامبر ﴿۵۱﴾

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝۵۲ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ
و ندا کردیم او را از طرف راست کوه طور و نزدیک ساختیم او را رازگویان ۵۲ و عطا کردیم به او از
رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝۵۳ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
رحمت خود برادرش هارون را به پیامبری ۵۳ و یاد کن در این کتاب اسماعیل را همانا او بود
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝۵۴ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
راست وعده و بود فرستاده ای و پیامبری ۵۴ و امر می کرد اهل خود را به نماز
وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝۵۵ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ
و زکات و بود نزد پروردگار خود پسندیده ۵۵ و یاد کن در این کتاب ادريس را
إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ۝۵۶ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝۵۷ أُولَئِكَ الَّذِينَ
همانا او بود راست گفتار و پیامبری ۵۶ و بالا بردیم او را به مقامی والا ۵۷ آنان کسانی اند که
أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
انعام کرد الله بر ایشان از پیامبران از اولاد آدم و از [اولاد] آنان که برداشتیم با نوح [در کشتی]
وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
و از اولاد ابراهیم و اسرائیل و از جمله کسانی که هدایت نمودیم [ایشان را] و برگزیدیم چون خوانده می شد بر ایشان
آيَةُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝۵۸ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ
آیات [الله] مهر گستر به زمین می افتادند سجده کنان و گریان ۵۸ پس آمد پس از ایشان
خَلَفَ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا
جانشینانی که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند شهوت هارا پس زودا که روبه رو شوند با [کیفر] گمراهی
۝۵۹ إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
مگر کسی که توبه کرده و ایمان آورده و کرده باشد [کاری] شایسته پس آنان وارد می شوند در بهشت
وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝۶۰ جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
و کم کرده نمی شود [از ثواب آنها] چیزی ۶۰ بهشت های پاینده که وعده داده است [الله] مهر گستر بندگان خود را
بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝۶۱ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
به غیب همانا هست وعده او آمدنی ۶۱ نشنوند در آن سخن بیهوده را مگر سلام
وَهُمْ رَزَقُوهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝۶۲ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
و برای ایشان است روزیشان در آن صبح و شام ۶۲ این همان بهشتی است که میراث می دهیم از
عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝۶۳ وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ
بندگان خود کسانی که باشند پرهیزکار ۶۳ و فرود نمی آیم [مافرشتگان] مگر به فرمان پروردگار تو برای اوست آنچه در
أَيْدِنَا وَمَا خَلَفْنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝۶۴
پیش روی ماست و آنچه در پس ماست و آنچه در بین اینهاست و نیست پروردگار تو فراموش کار ۶۴

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ

[لوست] پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آن دواست پس پرستش کن او را و شکیبا باش برای بندگی او

هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿۶۵﴾ **وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ أَإِذَا مَا مِثُّ لَسَوْفَ**
آیا می شناسی برای او همنامی را؟ ﴿۶۵﴾ و می گوید انسان آیا چون بمیرم باز

أُخْرِجَ حَيًّا ﴿۶۶﴾ **أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ**
بیرون آورده خواهیم شد زنده؟ ﴿۶۶﴾ آیا یاد نمی کند انسان که همانا ما آفریدیم او را پیش از این

وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿۶۷﴾ **لَنَحْشُرَنَّهُمْ** **فَوْرَبِّكَ** **وَالشَّيْطَانِ ثُمَّ**
حال آنکه نبود چیزی؟ ﴿۶۷﴾ **سُؤْگند به پروردگارت** که هر آینه جمع کنیم ایشان و شیاطین را سپس

لَنُحْضِرَنَّهُمْ **حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا** ﴿۶۸﴾ **ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ**
هر آینه حاضر می سازیم ایشان را گرداگرد دوزخ به زانو در افتاده سپس بیرون می کشیم از هر

شِيعَةٍ أَيْهُمْ **أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِثًّا** ﴿۶۹﴾ **ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ**
گروهی هر کدام را که شدیدتر باشد بر [الله] مهر گستر در سرکشی ﴿۶۹﴾ ما داناتریم به آنانی که

هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلًا ﴿۷۰﴾ **وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ**
ایشان سزاوارترند به در آمدن در آن [دوزخ] ﴿۷۰﴾ و نیست از شما هیچ کس مگر آنکه به آن در آید هست این وعده بر پروردگار تو

حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿۷۱﴾ **ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ**
لازم [و] انجام پذیر ﴿۷۱﴾ آنگاه می رهانیم آنان را که پرهیزکاری کردند و می گذاریم ظالمان را

فِيهَا جِثِيًّا ﴿۷۲﴾ **وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا**
در آن به زانو در افتاده ﴿۷۲﴾ و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما گویند آنان که کفر ورزیدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَىُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿۷۳﴾ **وَكَمْ**
به آنان که ایمان آوردند کدام یک از این دو گروه جایگاهی بهتر و انجمنی آراسته تر دارد؟ ﴿۷۳﴾ و چه بسیار

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءْيَا ﴿۷۴﴾ **قُلْ مَنْ**
هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها را که ایشان نیکوتر ساز و برگ و منظری داشتند ﴿۷۴﴾ بگو هر که

كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلِمَ دِدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ
باشد در گمراهی پس مهلت دهد به او [الله] مهر گستر مهلتی تا آنگاه که ببینند آنچه را که وعده داده شده بودند

إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ **مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا**
یا عذاب [در دنیا] و یا رستاخیز پس به زودی خواهند دانست که چه کسی بدتر است جایگاهش

وَأَضَعُ جُنْدًا ﴿۷۵﴾ **وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى**
و ضعیف تر است سپاهش ﴿۷۵﴾ و می افزاید الله بر آنان که راه یافته اند هدایت را

وَالْبَقِيَّتُ الصَّالِحَتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿۷۶﴾
و کارهای ماندنی و شایسته بهتر است نزد پروردگار تو از جهت پاداش و بهتر است از جهت سرانجام ﴿۷۶﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

آیا دیدی آن کس را که کافر شد به آیات ما و گفت هر آینه به من داده شود مال و فرزندی

۷۷ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۷۸ كَلَّا

۷۷ آیا آگاهی یافته بر غیب یا گرفته است از نزد [الله] مهر گستر پیمانی را؟ ۷۸ نه چنین است

سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۷۹ وَنَرِثُهُ

به زودی می نویسیم آنچه را که می گوید و می افزاییم برای او از عذاب افزودنی را ۷۹ و به میراث می بریم از او

مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَردًا ۸۰ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

آنچه را که می گوید و خواهد آمد نزد ما تنها [و دست خالی] ۸۰ و گرفتند به جای الله اله هایی را

لَيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۸۱ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ

تا باشند برای آنان مایه عزت ۸۱ چنین نیست زودا که انکار کنند پرستش ایشان را و می شوند

عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۸۲ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ

بر ضد ایشان ۸۲ آیا ندیدی که همانا ما فرستادیم شیاطین را بر کافران

تَوْرَهُمْ ۸۳ أَرَأَىٰ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۸۴

که تحریکشان کنند تحریک کردنی ۸۳ پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست که بر شماریم برای آنها [کردارشان را] شمردنی ۸۴

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۸۵ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ

روزی که گرد آوریم پرهیزکاران را به سوی [الله] مهر گستر به میهمانی ۸۵ و می رانیم گنهکاران را

إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًّا ۸۶ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ أَخَذَ عِنْدَ

به سوی دوزخ تشنه کام ۸۶ در اختیار ندارند شفاعت را مگر کسی که گرفته باشد نزد

الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۸۷ وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۸۸ لَقَدْ

[الله] مهر گستر پیمانی را ۸۷ و گفتند گرفته است [الله] مهر گستر فرزندی را ۸۸ هر آینه

جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَفْطَرْنَ مِنْهُ

آورده اید چیزی بسیار زشتی را ۸۹ نزدیک است که آسمان ها بشکافند از این [سخن]

وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخْرِ الْجِبَالُ هَدًّا ۹۰ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

و بشکافد زمین و بیفتد کوه ها پاره پاره ۹۰ اینکه می خوانند برای [الله] مهر گستر فرزندی را

۹۱ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۹۲ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي

۹۱ و سزاوار نباشد برای [الله] مهر گستر که بگیرد فرزندی را ۹۲ نیست هیچ کسی در

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَىٰ الرَّحْمَنُ عَبْدًا ۹۳ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ

آسمان ها و زمین مگر آنکه خواهد آمد نزد [الله] مهر گستر به بندگی ۹۳ به تحقیق او همه را سرشماری نموده

وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۹۴ وَكُلُّهُمْ عَائِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَردًا ۹۵

و دقیقاً شمارش کرده است ۹۴ و هر یک از ایشان خواهد آمد روز رستاخیز به تنهایی ۹۵

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
همانا آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته به زودی قرار می دهد برای ایشان

الرَّحْمَنُ وَدًّا ۱۶ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
[الله] مهرگستر دوستی را [در دل ها] ۱۶ پس جز این نیست که آسان ساختیم [قرآن] را به زبان تو تا مژده دهی به آن

الْمُتَّقِينَ وَنُذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ۱۷ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمُ
پرهیزکاران را و بیم دهی به آن گروهی ستیزه جو را ۱۷ و چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان

مِّن قَرْنٍ هَلْ تَحْسِبُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۱۸
از نسل هایی آیا می بینی از ایشان کسی را یا می شنوی از آنان آوایی را؟ ۱۸

سُورَةُ طه ۲۰ ترتیبها آیاتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

طه ۱ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۲ إِلَّا نَذْكِرَ
طه، ها ۱ فرود نفرستادیم بر تو این قرآن را که در رنج افتی ۲ مگر پنددادنی

لِمَن يَخْشَى ۳ تَنزِيلًا ۴ مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ۵
برای آنکه می ترسد ۳ درحالی که نازل شده از جانب آن که آفرید زمین و آسمان های بلند را ۴

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۵ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
[الله] مهرگستر بر عرش استیلا یافت ۵ از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در

الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۶ وَإِنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ
زمین و آنچه در میان هر دو و آنچه در زیر خاک نمناک است ۶ و اگر آشکار کنی سخن را

فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۷ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
پس همانا او می داند نهان و نهان تر را ۷ الله است که نیست الهی جز او از آن اوست نام های

الْحُسْنَى ۸ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۹ إِذْ رَأَى نَارًا
نیکوتر ۸ و آیا رسیده است به تو داستان موسی؟ ۹ آنگاه که دید آتشی را

فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
پس گفت به اهل خود درنگ کنید همانا من دیده ام آتشی را باشد که من بیاروم برای شما از آن اخگری را

أَوْ أَحِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۱۰ فَلَمَّا أَنهَا نُودِيَ يَمُوسَى ۱۱
یا پیامبر بر آتش رهنمودی ۱۰ پس چون پیامد نزد آن [آتش] ندا داده شد که ای موسی ۱۱

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۱۲
همانا من خود پروردگار توام پس در آور کفشهایت را زیرا تو در وادی پاک «طوی» هستی ۱۲

وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
و من برگزیده ام تو را پس بشنو آنچه را که وحی می شود ﴿۱۳﴾ همانا منم الله نیست الهی جز من

فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ ءَانِيَةٌ
پس بندگی کن مرا و برپادار نماز را برای یاد کردن من ﴿۱۴﴾ همانا رستاخیز آمدنی است

أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ
می خواهم پنهان دارم آن را تا پاداش داده شود هر کسی به آنچه تلاش کرده است ﴿۱۵﴾ پس باز ندارد تو را

عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ
از [باور داشتن به] آن کسی که ایمان ندارد به آن و پیروی کرده هوس خود را که هلاک می شوی ﴿۱۶﴾ و چیست این

بِإِمِينِكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا
در دست راست تو ای موسی؟ ﴿۱۷﴾ گفت این عصای من است که تکیه می کنم بر آن

وَأَهْشُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَثَاقِيبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا
و [برگ ها را] می ریزانم با آن برای گوسفندانم برای من در این [عصا] نیازهای دیگری [نیاز هست] ﴿۱۸﴾ فرمود بینداز آن را

يَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
ای موسی ﴿۱۹﴾ پس بیفکندش پس ناگهان آن ماری شد که می دوید ﴿۲۰﴾ گفت بگیر آن را

وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ
و مترس باز خواهیم گردانید او را به حالت نخستین آن ﴿۲۱﴾ و پیوست کن دست خود را

إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيَضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لَنُرِيكَ
به گریبان خود تا برآید سفید بی هیچ عیبی در خالی که این نشانه دیگر است ﴿۲۲﴾ تا بنماییم تو را

مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ
از نشانه های بزرگ خود ﴿۲۳﴾ برو به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است ﴿۲۴﴾ گفت

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ
ای [پروردگار من] بگشای برای من سینه ام را ﴿۲۵﴾ و آسان کن برآیم کارم را ﴿۲۶﴾ و بگشا گره را از

لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ
زبانم ﴿۲۷﴾ تا بفهمند سخنم را ﴿۲۸﴾ و بگردان برای من وزیری را از کسان من ﴿۲۹﴾ هارون

أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ
برادرم را ﴿۳۰﴾ محکم کن به او پشتم را ﴿۳۱﴾ و شریک ساز او را در کارم من ﴿۳۲﴾ تابه پاکی ستاییم تو را

كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذَرَكُ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
بسیار ﴿۳۳﴾ و یاد کنیم تو را بسیار ﴿۳۴﴾ همانا تو هستی به [احوال] ما بینا ﴿۳۵﴾ گفت هر آینه

أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾
داده شد به تو خواسته ات ای موسی ﴿۳۶﴾ و هر آینه نعمت ارزانی داشتیم بر تو بار دیگر ﴿۳۷﴾

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ (۳۸) أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ

آنگاه که وحی کردیم به مادرت آنچه [باید] وحی می شد (۳۸) که بینداز او را در صندوق آنگاه بینداز آن [صندوق] را
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَالْقِتَّةُ
در دریا تا اندازد او را دریا به کناره بگیرد او را [کسی که] دشمن من و دشمن اوست و افکندم

عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ (۳۹) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
بر تو محبتی از جانب خود و تا پرورده شوی زیر نظر من (۳۹) [یاد کن] آنگاه که می رفت خواهرت

فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۚ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
پس می گفت آیا نشان دهیم به شما کسی را که سرپرستی کند او را پس باز آوریم تو را به سوی مادرت تا روشن شود

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَنَّكَ فَتُونًا
چشم او و غم نخورد و کشتی شخصی را پس نجات دادیم تو را از غم و بیازمودیم تو را آزمودنی

فَلَيْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰی قَدَرٍ يَمْوَسٰی (۴۰)
پس درنگ کردی چندین سال در میان اهل مدین پس باز آمدی بر اساس برنامه ریزی ای موسی (۴۰)

وَأَصْطَفَعْتُكَ لِنَفْسِي ۖ (۴۱) أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نِنْيَا
و پروراندم تو را برای خود (۴۱) برو تو و برادرت با نشانه های من و سستی مکنید

فِي ذِكْرِي ۖ (۴۲) أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغٰی (۴۳) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّنَا
در یاد من (۴۲) بروید به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است (۴۳) پس بگویید به او سخنی نرم را

لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشٰی (۴۴) قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَقْرُبَ عَلَيْنَا
باشد که او پند گیرد یا ترسد (۴۴) گفتند ای پروردگار ما همانا ما می ترسیم که پیشدستی کند بر [صد] ما

أَوْ أَنْ يَطْغٰی (۴۵) قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمِعُ وَأَرٰی
یا طغیان ورزد (۴۵) گفت مترسید همانا من با شما هستم می شنوم و می بینم

(۴۶) فَأَنبِأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ ۖ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
(۴۶) پس بروید پیش وی پس بگویید همانا ما دو فرستاده پروردگار تویم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ أَتَبَعَ
و عذاب مکن ایشان را و هر آینه آورده ایم پیش تو نشانه ای از پروردگارت و سلام بر کسی که پی گیرد

الْهُدٰی (۴۷) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلٰی مَنْ كَذَّبَ
ره نمود را (۴۷) همانا ما وحی فرستاده شده به سوی ما که عذاب بر کسی است که تکذیب کند

وَتَوَلَّی (۴۸) قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يَمْوَسٰی (۴۹) قَالَ رَبَّنَا الَّذِي أَعْطٰی
و روی برتابد (۴۸) گفت [فرعون] پس کیست پروردگار شما دو نفر ای موسی (۴۹) گفت [موسی] پروردگار ما کسی است که عطا کرده است

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ ثُمَّ هَدٰی (۵۰) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولٰی (۵۱)
به هر چیزی آفرینش [ویژه آن] را سپس راه نموده است (۵۰) گفت پس چیست حال نسل های نخستین؟ (۵۱)

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ^{۵۲}
 گفت علم آن نزد پروردگارم است در کتابی که نه خطا می کند پروردگار من و نه فراموش می کند ^{۵۲}

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
 اوست که قرار داد برای شما زمین را بستری و کشیده است برای شما در آن راه ها و فرو فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ^{۵۳}
 از آسمان آب را پس برآوردیم به سبب آن انواعی از رویدنی های گوناگون ^{۵۳} بخورید

وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ^{۵۴}
 و بچرانید چهارپایان خود را همانا در این نشانه هایی است برای صاحبان خرد ^{۵۴} از زمین

خَلَقْنَاهُمْ فِيهَا وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَفِيهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ^{۵۵}
 آفریدیم شما را و در آن برمی گردانیم شما را و از آن بیرون خواهیم آورد شما را بار دیگر ^{۵۵} و هر آینه

أَرْبَتَهُ عَايِنَتْنَا كُلُّهَا فَكَذَّبَ وَابِي ^{۵۶}
 بنمودیم به او [فرعون] نشانه های خود همه آن را پس دروغ پنداشت و نپذیرفت ^{۵۶} گفت آیا آمده ای نزد ما تا بیرون کنی ما را

مِّنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَىٰ ^{۵۷}
 از سرزمین ما با جادوی خود ای موسی؟ ^{۵۷} پس هر آینه می آوریم برای تو جادویی مانند آن را

فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 پس قرار بده بین ما و بین خود وعده گاهی را خلاف نکنیم آن را ما و نه تو درجایی

سَوْىٰ ^{۵۸}
 هموار ^{۵۸} گفت وعده گاه شما روز آرایش [جشن] است و اینکه گردآورده شوند مردم وقت نیمروز

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ^{۶۰}
 پس بازگشت فرعون پس فراهم آورد ترفند خود را سپس بیامد ^{۶۰} گفت به ایشان

مُوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
 موسی وای بر شما مبندید بر **اللَّهُ** دروغی را پس هلاک گرداند شما را به عذابی

وَقَدْ خَابَ مَن أَفْتَرَىٰ ^{۶۱}
 و هر آینه ناامید شد کسی که دروغ بست ^{۶۱} پس نزاع کردند در کار خود در میان خویش و پنهان داشتند

النَّجْوَىٰ ^{۶۲}
 راز [خود را] ^{۶۲} گفتند همانا این هر دو جادوگرند می خواهند که بیرون کنند شما را

مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْنَىٰ ^{۶۳}
 از سرزمین تان به جادوی خود و براندازند آیین برتر شما را ^{۶۳} پس گرد آورید

كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن أَسْتَعْلَىٰ ^{۶۴}
 نیرنگ خود را سپس بیاید صف کشیده و هر آینه رستگار [پیروز] است امروز آن که برتری یابد ^{۶۴}

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ
گفتند ای موسی یا این است که توافکنی [عصارا] و یا اینکه باشیم [ما] اول کسی که بیفکند ﴿٦٥﴾ گفت
بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يَخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى
بلکه شما افکنید پس ناگهان ریسمان ها و عصاهایشان چنان وانمود شد به موسی از جادوی آنها که می دوند
﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
﴿٦٦﴾ پس دریافت [=احساس کرد] در دل خود هراسی را موسی ﴿٦٧﴾ گفتیم مترس همانا
أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَفَ مَا صَنَعُوا إِمَّا صَنَعُوا
تویی برتر ﴿٦٨﴾ و بیفکن آنچه در دست راست توست تا فروبرد چیزی را که ساخته اند همانا آنچه ساخته اند
كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا
ترفند جادوگری است و رستگار نمی شود جادوگر هر جا که آید ﴿٦٩﴾ پس افتادند جادوگران سجده کنان
قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَامَنَّا لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ
گفتند ایمان آوردیم به پروردگار هارون و موسی ﴿٧٠﴾ گفت [افرعون] باور کردید به او پیش از آنکه اجازه بدهم
لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأَقْطَعَنَّ آيَدَيْكُمْ
شما را؟ همانا وی بزرگ شما است که آموخته است به شما جادو را پس هر آینه قطع می کنم دست ها
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ
و پاهای شما را برخلاف یکدیگر و هر آینه بر دار می کشم شما را در تنه های خرما و هر آینه خواهید دانست
أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنْ
که عذاب کدام ما سخت تر و پاینده تر است ﴿٧١﴾ گفتند هرگز ترجیح نمی دهیم تو را بر آنچه برای ما آمده است از
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
دلایل روشن و بر آن کس که ما را آفرید پس حکم بکن هر چه را حکم کننده ای جز این نیست تو حکم می کنی در این
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
زندگانی دنیا ﴿٧٢﴾ همانا ما ایمان آوردیم به پروردگارمان تا ببخشد برای ما گناهان ما را و آنچه مجبور کردی ما را
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
بر آن از جادو و الله بهتر و پاینده تر است ﴿٧٣﴾ همانا کسی که بیاید نزد پروردگار خود گنهگار
فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
پس همانا برای او است دوزخ نه می میرد در آن و نه زندگی می کند ﴿٧٤﴾ و آن که نزد او آید ایمان آورنده که
عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
کرده باشد کارهای شایسته پس آنان برای آنهاست درجات بلندتر ﴿٧٥﴾ باغ هایی پاینده
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾
که می رود زیر آنها نهرها درحالی که جاودان اند در آن و این است پاداش کسی که پاکی ورزد ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
و هر آینه وحی فرستادیم به سوی موسی که شبانه ببر بندگان مرا پس باز کن برای ایشان راهی

فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۚ ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
در دریا خشک نترسی از رسیدن [فرعونیان] و نهراسی [از غرق شدن] ۚ پس دنبال کردند ایشان را فرعون

بِجُنُودِهِ ۚ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۚ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
بألشکرهای خود پس فراگرفت آنان را از دریا آنچه فراگرفت آنان را ۚ و گمراه کرد فرعون قوم خود را

وَمَا هَدَىٰ ۚ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ ۚ وَوَعَدْنَاكَ
و هدایت نکرد ۚ ای بنی اسرائیل هر آینه نجات دادیم شما را از دشمن تان و وعده دادیم شما را

جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ ۚ ﴿٨٠﴾ وَالسَّلْوَىٰ ۚ ﴿٨٠﴾ كَلُوا
در طرف راست کوه طور و نازل کردیم بر شما ترنجبین و بلدرچین را [گفتیم] بخورید

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ
از پاکیزه های آنچه روزی دادیم شما را و از حد مگذرید در آن پس فرود خواهد آمد بر شما خشم من

وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۚ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ
و کسی که فرود آید بر وی خشم من پس به تحقیق هلاک شود ۚ و همانا من آمرزنده آن کس هستم که توبه کند

وَأَمِنْ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۚ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ
و ایمان آورد و کند کارشایسته سپس در راه راست بماند ۚ و چه چیز به شتاب آورد تو را از

قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ ۚ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
قومت ای موسی؟ گفت ایشان همینان اند که در پی من [روانند] و شتافتم به سوی تو

رَبِّ لِرِضَىٰ ۚ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
ای پروردگار من تا خوشنود شوی گفت همانا ما آزمودیم قوم تو را بعد از تو و گمراه کرد آنها را

السَّامِرِيُّ ۚ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ ۚ أَسِفًا ۚ قَالَ
سامری پس باز گشت موسی به سوی قوم خود خشمناک اندوهناک گفت

يَقَوْمُ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
ای قوم من آیا وعده نداده بود شما را پروردگارتان وعده ای نیکو؟ آیا دراز شد بر شما

الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ ۚ فَأَخْلَفْتُمْ
آن پیمان یا خواستید که فرود آید بر شما غضبی از پروردگارتان پس خلاف کردید

مَوْعِدِي ۚ ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
و وعده ام را گفتند خلاف نکردیم وعده تو را به اختیار خود و لیکن بر ما نهادند

أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا ۚ فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ
بارهای سنگین از زیور قوم فرعون پس بیفکندیم آن را پس این گونه [در آتش] انداخت سامری [آنچه با خود داشت]

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
پس بیرون آورد برای ایشان گوساله ای را کالبدی که او را بانگ [گوساله] بود پس گفتند این است اله شما

وَالِلَّهِ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
واله موسی که [موسی] او را فراموش کرده است ﴿٨٨﴾ آیا نمی بینند که [آن گوساله] بر نمی گرداند به ایشان سخنی را و

يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
در اختیار ندارد برای ایشان ضرر و نه نفعی را ﴿٨٩﴾ و هر آینه گفته بود به ایشان هارون پیش از این [پیش از بازگشت موسی]

يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
ای قوم من جز این نیست که آزمایش شدید به آن [گوساله] و همانا پروردگار شما [الله] مهرگستر است پس پیروی من کنید و اطاعت کنید

أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
فرمان مرا ﴿٩٠﴾ گفتند ما پیوسته می مانیم براو مقیمان [=ملازم تعظیم او خواهیم بود] تا اینکه برگردد به سوی ما موسی

قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩١﴾ أَلَّا تَتَّبِعَنِ
﴿٩١﴾ گفت [موسی] ای هارون چه چیز بازداشت تورا وقتی که دیدی ایشان را که گمراه شدند ﴿٩١﴾ که از من پیروی نکنی

أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٢﴾ قَالَ يَبْنَومٌ لَا تَأْخُذْ بِلِحْتِي وَلَا بِرَأْسِي
آیا نافرمانی کردی فرمان مرا؟ ﴿٩٢﴾ گفت ای پسر مادرم مگیر ریش مرا و نه [موی] سرم را

إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
همانا من ترسیدم که بگویی جدایی انداختی میان بنی اسرائیل و نگاه نداشتی

قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمَعِي ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ
سخنم را ﴿٩٤﴾ گفت [موسی] این چه کاری است که تو کردی ای سامری؟ ﴿٩٥﴾ گفت دیدم

بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
چیزی را که دیگران ندیدند آن را پس گرفتم مشت [خاک] را از زیر پای آن فرستاده [جبرئیل]

فَبَذْتُهَا فَأَذْهَبَ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
و آن را افکندم [در کالبد آن گوساله] و این چنین بیاراست برایم نفس من ﴿٩٦﴾ گفت

مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ وَانْظُرْ إِلَيَّ إِنَّكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
موسی پس برو [دور شو] همانا برای تو در زندگی [سزا این است] که بگویی تماس ممنوع [=به من دست نزنید] و همانا برای تو

عَاكِفًا لَّنْ لَّنَحْرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا
وعده گاهی است که هرگز با تو خلاف نمی شود آن و بنگر به سوی اله خود که پیوسته بر او

مَقِيمٌ بُوْدِي [و آن را تعظیم می کردی] هر آینه می سوزانیم آن را سپس می پاشیم آن را در دریا پاشیدنی ﴿٩٧﴾ جز این نیست که

إِلَهُكُمْ إِلَهُهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾
اله شما الله است که نیست الهی جز او فرا گرفته است همه چیز را علم [او] ﴿٩٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا

این چنین حکایت می کنیم بر تو از خبرهای آنچه گذشته است و هر آینه دادیم به تو از نزد خودمان

ذِكْرًا ۱۱۱ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا

پندی را ۱۱۱ کسی که رویگرداند از آن پس همانا وی برمی دارد در روز رستخیز باری را

۱۰۰ خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۱۰۱ يَوْمَ يُنْفَخُ

درحالی که جاویدانند در آن و بد است برای شان در روز رستخیز [آن] بار ۱۰۱ روزی که دمیده شود

فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۱۰۲ يَتَخَفَتُونَ

در صور و محشور کنیم [برانگیزیم] بزهکاران را آن روز[به حالت] کبود رنگ ۱۰۲ آهسته می گویند

بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۱۰۳ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ

میان خویش که درنگ نکردید [در دنیا] مگر ده روز را ۱۰۳ ما داناتریم به آنچه می گویند آنگاه گوید

أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۱۰۴ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ

راه یافته ترین شان درنگ نکردید مگر روزی را ۱۰۴ و می پرسند از تو درباره [احوال] کوه ها

فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۱۰۵ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۱۰۶

پس بگو پراکنده کند آنها را پروردگار من پراکنده کردنی ۱۰۵ پس وای گذارد آنها را به صورت دشتی هموار ۱۰۶

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۱۰۷ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ

که نمی بینی در آن کجی و نه بلندی را ۱۰۷ در آن روز پیروی می کنند آن دعوت کننده [حق را]

لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ ۚ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

که هیچ انحرافی ندارد و پست می شود آوازاها از ترس [الله] مهرگستر و نمی شنوی مگر نوایی نرم

۱۰۸ يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ ۖ وَرَضِيَ لَهُ ۚ

۱۰۸ در آن روز سودی ندارد شفاعت مگر [شفاعت] کسی که اجازه داده باشد به او [الله] مهرگستر و پسندیده باشد

قَوْلًا ۱۰۹ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۚ

سخن [او] را ۱۰۹ می داند آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پشت ایشان است و [ایشان] احاطه نیابند به او

عِلْمًا ۱۱۰ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ

در دانش ۱۱۰ و فروتن شوند چهره ها در برابر آن زنده پایدار و هر آینه ناامید و محروم گردد آن که

حَمَلَ ظُلْمًا ۱۱۱ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

برداشته بار ستمی را ۱۱۱ و هر که کند چیزی از کارهای شایسته درحالی که او مؤمن [هم] باشد پس نه

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۱۱۲ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

هراسی دارد از ستمی و نه کاستن [پاداشی] ۱۱۲ و این چنین فرفرستادیم آن را قرآنی به زبان عربی

وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَنْقَوْنَ ۖ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۱۱۳

و گوناگون آوردیم در آن [سخنان] بیم آور باشد که ایشان بپرهیزند یا پدید آورد برای ایشان پندی را ۱۱۳

فَنَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ

پس بلندمرتبه است **الله** آن فرمانروای به حق و شتاب مکن به [خواندن] قرآن پیش از آنکه

يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا وَلَقَدْ عَهِدْنَا

پایان پذیرد به سوی تو وحی آن و بگو **ای پروردگارم** زیاده کن مرا دانش **۱۱۴** و هر آینه ماسفارش کردیم

إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَنِي وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا وَإِذْ قُلْنَا

به آدم پیش از این پس فراموش نمود و نیافتیم برای او اراده‌ای استوار را **۱۱۵** و [یاد کن] آنگاه که گفتیم

لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ

به فرشتگان که سجده کنید برای آدم پس به سجده افتادند مگر ابلیس که سرباز زد

فَقُلْنَا يَتَّعَدُمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ

۱۱۶ پس گفتیم ای آدم همانا این دشمن است برای تو و همسرت پس نباید که بیرون کند شمارا

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ

از بهشت که در رنج افتی **۱۱۷** همانا برای توست اینکه نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه گردی **۱۱۸**

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ

و اینکه تو تشنه نمی شوی در آن و نه در گرمی آفتاب بمانی **۱۱۹** پس وسوسه کرد در دل او

الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّعَدُمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ

شیطان گفت ای آدم آیا رهنمون شوم تو را به درخت جاودانگی و پادشاهی ای که

لَا يَبْلَىٰ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا

نفرساید؟ **۱۲۰** پس خوردند از آن پس ظاهر شد برای هر دو شرمگاه ایشان و آغاز کردند

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

که بچسباندند بر خود از برگ‌های [درخت] بهشت و نافرمانی کرد آدم **پروردگار خود را** پس به بیراهه رفت **۱۲۱**

ثُمَّ اجْنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا

باز برگزید او را **پروردگارش** پس پذیرفت توبه او را و راه نمود **۱۲۲** گفت فرود آید از اینجا

جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى

هر دو با هم که برخی از شما برای برخی دیگر دشمن است پس اگر برسد به شما از طرف من هدایتی

فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن

پس کسی که پیروی کند هدایت مرا پس نه گمراه شود و نه رنج کشد **۱۲۳** و کسی که روگرداند از

ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

یاد من پس همانا برای اوست زندگی ای تنگ و برانگیزانیم او را در روز رستاخیز

أَعْمَىٰ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

۱۲۴ کور گوید **ای پروردگار من** چرا برانگیختی مرا کور حال آنکه بودم بینا **۱۲۵**

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْشِئُ ۝۱۲۶ وَكَذَلِكَ

گوید این گونه آمد برای تو نشانه های ما پس فراموش کردی آنها را و این چنین امروز فراموش می شوی ۱۲۶ و این چنین

نَجْرِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ ۝۱۲۷

کیفر می دهیم کسی را که از اندازه بگذرد و ایمان نیابد به نشانه های پروردگار خود و هر آینه عذاب آخرت سخت تر

وَأَبْقَى ۝۱۲۷ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ ۝۱۲۸

و پایدارتر است ۱۲۷ پس آیا راهگشا نبوده است برای آنها چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها را که [اینان هم اکنون] گام می زنند

فِي مَسْكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ۝۱۲۸ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

در منزلگاههایشان همانا در این نشانه هایی است برای خردمندان ۱۲۸ و اگر نمی بود سخنی که

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۝۱۲۹ فَاصْبِرْ عَلَىٰ

پیشی گرفته بود از جانب پروردگارت هر آینه [آن عذاب هم اکنون] لازم می شد و [اگر نمی بود] سرآمدی معین ۱۲۹ پس صبر کن بر

مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۝۱۳۰

آنچه می گویند و تسبیح گوی با ستایش پروردگارت پیش از طلوع و پیش از غروب آن

وَمِنْ أُنَائِیِ اللَّیْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝۱۳۰

و برخی ساعت های شب پس تسبیح کن و [نیز] در لحظه های روز باشد که تو خشنود شوی ۱۳۰ و

تَمَدَّنْ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

خیره مکن چشمت را به چیزی که بهره مند ساختیم به آن گروه هایی را از ایشان از آرایش زندگانی دنیا

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۱۳۱ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ

تا بیازماییم ایشان را در آن و روزی پروردگارتو بهتر و پاینده تر است ۱۳۱ و فرمان ده خانواده خود را به نماز

وَأَصْطِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا تَحْنُ نَزْرُكَ وَالْعَقِبَةُ لِلنَّقْوَىٰ ۝۱۳۲

و خود [نیز] شکیباش بر آن نمی طلبیم از تو روزی را ما روزی می دهیم تو را و عاقبت نیک برای اهل [تقوا] است

وَقَالُوا ۝۱۳۲ لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي

۱۳۲ و [مردم] می گویند چرا نمی آورد برای ما نشانه ای را از پروردگار خود؟ آیا نرسیده است به ایشان نشانه آنچه در

الْصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝۱۳۳ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ ۝۱۳۴

کتاب های پیشین است؟ ۱۳۳ و اگر همانا ما هلاک می کردیم ایشان را به عذابی پیش از این

لَقَالُوا ۝۱۳۴ رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ

البته می گفتند ۱۳۴ ای پروردگار ما چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را پیش

قَبْلَ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ۝۱۳۵ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا ۝۱۳۶

از آنکه ذلیل شویم و رسوا گردیم؟ ۱۳۵ بگو هر یک [از ما و شما] منتظر است پس شما هم منتظر باشید

فَسَتَعْلَمُونَ ۝۱۳۷ مِّنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ۝۱۳۸

پس زودا که خواهید دانست که چه کسانی رهروان راه درست اند و چه کسانی راه یافته اند ۱۳۷ و ۱۳۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
نزدیک شده است برای مردمان حساب شان و ایشان در بی خبری روی گردانند

مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ يُرِيدُ ﴿٢﴾
نمی آید برای ایشان هیچ پندی از جانب پروردگارشان مگر می شنوند آن را در حالی که آنها

يَلْعَبُونَ لَأَهِيَةٍ مِّنْ أَهْلِهِمْ وَانْشَرُوا الْأَنْجُورَ ﴿٣﴾
مشغول بازی هستند سرگرم است دل هایشان و پنهان داشتند راز گفتن را آنان که ستم کردند

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٤﴾
[و گفتند] ایست این [شخص] مگر آدمی مانند شما؟ پس آیا روی می آورید به جادوی [او] و حال آنکه شما

تَبْصُرُونَ قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴿٥﴾
می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾
و اوست آن شنوای دانا

أَفَتَرَبُّهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنِسْنَا مِثْلَانِ ﴿٧﴾
دروغ بسته است آن را بلکه او شاعری است پس باید بیاورد برای ما نشانه ای را چنان که فرستاده شدند [با آن] پیشینیان

مَاءَ أَمْنَةٍ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٨﴾
ایمان نیاورد پیش از آنان [مردم] هیچ آبادی که هلاک ساختیم آن را آیا اکنون اینان ایمان می آورند؟

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾
و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می فرستادیم به ایشان پس بپرسید از اهل کتاب [آسمانی] اگر شما نمی دانید

لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿١٠﴾
که نخوردند طعام را و [نیز] نبودند جاودان

الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿١١﴾
وعدۀ را پس نجات دادیم ایشان را و کسی را که خواستیم و هلاک گردانیدیم از حد گذرندگان را

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾
هر آینه فرو فرستادیم به سوی شما کتابی را که در آن پند شماست پس آیا نمی دانید؟

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾
هر آینه فرو فرستادیم به سوی شما کتابی را که در آن پند شماست پس آیا نمی دانید؟

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾
هر آینه فرو فرستادیم به سوی شما کتابی را که در آن پند شماست پس آیا نمی دانید؟

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
و بسیار درهم شکستیم آبادی هایی را که بودند ستمکار پدید آوردیم بعد از آنها گروهی

۱۱ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۱۲
دیگر را پس چون احساس کردند عذاب ما را ناگهان ایشان از آن می گریختند ۱۲

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
و برگردید به سوی جایی که آسودگی لذت شده شما در آن و به خانه هایتان باشد که شما

تُسْأَلُونَ ۱۳ قَالُوا يَنْوِيلُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۱۴
پرسیده شوید گفتند وای بر ما هر آینه ما بودیم ستمکاران ۱۴ پس همواره همین

دَعَوْنَهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِدِينَ ۱۵
فریاد ایشان بود تا وقتی که گردانیدیم آنان را درو شده ای خاموش و بی جان ۱۵ و نیافریدیم

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَيْنَ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
آسمان و زمین را و آنچه میان آنهاست بازی کنان ۱۶ اگر می خواستیم که بگیریم بازیچه ای را

لَا تَتَّخِذَنَّهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ۱۷ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
هر آینه می گرفتیم آن را از نزد خود اگر می بودیم کنندگان [این کار] ۱۷ [نه] بلکه می افکنیم حق را

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ
بر باطل پس درهم می شکند آن را پس ناگهان آن [باطل] نابود شود و وای بر شما از آنچه وصف می کنید

۱۸ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
و برای اوست هر که در آسمان ها و زمین است و آنان که نزد اویند [فرشتگان] تکبر نمی کنند

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۱۹ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
از عبادت او و خسته نمی شوند ۱۹ تسبیح می گویند شب و روز

لَا يَفْتُرُونَ ۲۰ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ
درحالی که سستی نمی کنند ۲۰ یا اینکه گزیدند اله هایی از زمین که آنها زنده می کنند [مردگان]

۲۱ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
اگر بودی در آنها [آسمان و زمین] اله هایی جز الله هر آینه هردو تباه می شدند پس پاکا الله پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ۲۲ لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۲۳
از آنچه وصف می کنند ۲۲ پرسیده نمی شود از آنچه می کند ولی از آنان پرسیده می شود ۲۳ یا اینکه

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ
گرفته اند به جز او اله هایی را؟ بگو بیاورید دلیل خود را این است یاد کرد آنانی که با من اند

وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۲۴
و یاد کرد آنانی که پیش از من بودند لیکن بیشترشان نمی دانند [سخن] حق را پس آنان روگردان اند ۲۴

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ جَزْ مِنْ پس بپرستید مرا ﴿٢٥﴾ و گفتند گرفته است [الله] مهر گستر فرزندی را پاكا او

بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ لِيَكُنْ [آن فرشتگان] بندگانى گرامى اند ﴿٢٦﴾ پیشی نمى گیرند از او در سخن و ایشان

بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ بِهِ فَرْمَانِ او کار مى کنند ﴿٢٧﴾ مى داند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پشت سرشان است

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ و شفاعت نمى کنند مگر برای كسى كه او پسندیده باشد و ایشان از هیبت او بیمناك اند

﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ وَهَرَكِه بگوید از ایشان كه من الهى به جز او هستم پس آن كس را كیفر مى دهیم ﴿٢٨﴾

جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِهِ دُوزخ این چنین كیفر مى دهیم ستمكاران را ﴿٢٩﴾ آيا ندیدند كسانى كه كفر ورزیدند

أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا كِه آسمان ها و زمین بودند بسته پس گشودیم آنها را و قرار دادیم

مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴿٣٠﴾ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ از آب هر چیز زندهاى را پس آیا ایمان نمى آورند؟ ﴿٣٠﴾ و قرار دادیم در زمین

رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ كُوه هاى سخت بنیاد كه [مبادا] بلرزاند ایشان را و قرار دادیم در آن راه هاى پهناور را باشد كه ایشان

يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ راه یابند ﴿٣١﴾ و قرار دادیم آسمان را سقفى نگهداشته شده و ایشان از

ءَايَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ نشانه هاى آن رویگردان اند ﴿٣٢﴾ و اوست آن كه بیافرید شب و روز را و آفتاب

وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ و ماه را كه هریك در مدارى شناورند ﴿٣٣﴾ و قرار ندادیم برای هیچ آدمى پیش از تو

الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ نَفْسٍ ذَائِقَةٍ جَاوِدَانِگى را پس آیا اگر بمیری پس ایشان جَاودان اند؟ ﴿٣٤﴾ كل هر كسى چشنده

الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾ مَرگ است و مى آزماییم شما را به بد و نیک آزمودنى و به سوى ما بازگردانیده مى شوید ﴿٣٥﴾

وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِينَ كَفَرُوا۟ اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًا

و هنگامی که ببینند تو را کسانی که کفر ورزیدند نمی گیرند تو را مگر به ریشخند [و گویند]

اَهٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ

آیا این است آن کسی که یاد می کند [به بدی] اله های شما را در حالی که آنان به یاد [الله] مهر گستر

هُمْ كَفَرُوۡنَ ﴿٣٦﴾ خَلَقَ الْاِنْسٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَآوِرِيْكُمْ

خود کافرند ﴿۳۶﴾ آفریده شده است انسان از شتاب به زودی می نمایم به شما

ءَاٰتِيۡنِیْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوۡنِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ

نشانه های خود را پس [به] شتاب نخواهید [عذاب] از من و می گویند کی می رسد این وعده

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيۡنَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا حِيۡنَ

اگر هستید شما راستگویان ﴿۳۸﴾ اگر می دانستند کسانی که کافر شدند وقتی که

لَا يَكْفُرُوۡنَ عَنْ وُجُوۡهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوۡرِهِمۡ وَلَا

باز نمی توانند داشت از روی های خود آتش را و نه از پشت های خود و نه

هُمْ يُنۡصَرُوۡنَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمۡ بَغۡتَةً فَبَثَّهُمْ فَلَا

ایشان یاری داده می شوند [عذاب را به شتاب نمی خواستند] ﴿۳۹﴾ [نه] بلکه می آید به ایشان ناگهانی پس مبهوت گرداند ایشان را پس

يَسْتَطِیْعُوۡنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنۡظَرُوۡنَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ اَسۡتَٰزَرُوۡا

نخواهند توانست برگرداندن آن را و نه ایشان مهلت داده شوند ﴿۴۰﴾ و هر آینه ریشخند شدند

رِۡسُلٍ مِّنۡ قَبۡلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيۡنَ سَخِرُوۡا مِنْهُمۡ مَا كَانُوۡا بِهِۦ

به پیامبرانی پیش از تو سرانجام فراگرفت کسانی را که مسخره کردند آنان [پیامبران] را آنچه که بدان

يَسۡتَٰزِرُوۡنَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنۡ يَّكۡلُوۡكُمۡ بِالۡلَّیۡلِ وَالنَّهَارِ مِّنۡ

ریشخند می کردند [عذاب الهی] ﴿۴۱﴾ بگو چه کسی نکه می دارد شما را در شب و روز از

الرَّحْمٰنِ ﴿٤٢﴾ بَلْ هُمۡ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمۡ مُّعۡرِضُوۡنَ ﴿٤٣﴾ اَمْ

[عذاب الله] مهر گستر [نه] بلکه آنان از یاد پروردگار خود رو گردان اند ﴿۴۲﴾ یا اینکه

لَهُمۡ ءَالِهَةٌ تَمۡنَعُهُمۡ مِّنۡ دُوۡنِنَا لَا يَسۡتَطِیْعُوۡنَ نَصۡرَ

برای آنان اله هایی است که باز می دارند ایشان را در برابر ما؟ نمی توانند یاری دادن

اَنۡفُسِهِمۡ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصۡحَبُوۡنَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَآءِ

خود را و نه ایشان از جانب ما همراهی شوند ﴿۴۳﴾ بلکه برخوردار کردیم ایشان را

وَعِبَآءَهُمۡ حَتّٰی طَالَ عَلَيۡهِمُ الْعُمُرُ ﴿٤٤﴾ اَفَلَا يَرَوۡنَ اَنَّا

و پدران شان را تا که دراز شد بر ایشان عمرشان آیا نمی بینند که ما آهنگ می کنیم

اَلۡاَرۡضَ نَقۡصُصُهَا مِنْ اَطۡرَافِهَا ﴿٤٥﴾ اَفَهُمۡ اَلۡغَالِبُوۡنَ ﴿٤٥﴾

زمین را که می کاهیم آن را از پیرامون آن؟ آیا باز هم آنان غلبه کنندگان اند؟ ﴿۴۵﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا
بگو جز این نیست که بیم می دهم شما را به این وحی و نمی شنوند کرها فراخواندن را چون

مَا يَنْذِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
بیم داده شوند و اگر برسد به آنان دمی از عذاب پروردگار تو

لَيَقُولُنَّ يَوْنِلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
هر آینه گویند ای وای بر ما همانا بودیم ما ستمکاران و می نهیم ترازوهای

الْقِسْطَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
دادگری را در روز رستاخیز پس ستم نخواهد شد بر هیچ کسی چیزی و اگر باشد

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ
هموزن دانه ای از خردل بیاوریم آن را و کافی است که ما حسابرس باشیم

﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءَ وَذِكْرًا
و هر آینه دادیم به موسی و هارون کتاب جداکننده [حق از باطل] را درحالی که روشنایی و پندی است

لِّلْمُنْقِذِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنْ
برای پرهیزکاران آنانی که می ترسند از پروردگار خود در پنهانی و ایشان از

السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
رستاخیز ترسناک اند و این پندی مبارک است که فرو فرستادیم آن را پس آی شما آن را

مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
منکرید و هر آینه دادیم به ابراهیم راه یابی او را پیش از این و بودیم

بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
به [احوال] او دانا آنگاه که گفت به پدر خود و قوم خودش چیست این تندیس هایی که

أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾
شما به آنها ملازم تعظیم اید گفتند یافتیم پدران خود را بر آنها پرستندگان

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا
گفت هر آینه بودید شما و پدران شما در گمراهی آشکار گفتند

أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
آیا آورده ای برای ما سخن حق را یا تو از بازی کنندگانی؟ گفت [نه] بلکه پروردگار شما پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
و زمین است آنکه پدید آورده است آنها را و من بر این [مطلب] از گواهی دهنده گانم

﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾
و سوگند به الله هر آینه چاره ای می کنم [در کار] بتان شما بعد از آنکه برگردید پشت کنان

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگ آنها را باشد که ایشان به سوی او برگردند

۵۸ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۵۹
گفتند چه کسی کرده است این [کار را] با اله های ما همانا او از ستمکاران است

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۶۰
گفتند شنیدیم جوانی را که یاد می کرد آنها را [به بدی] که می گویند به او ابراهیم

عَلَىٰ آعَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۶۱
پیش روی مردم باشد که ایشان شهادت دهند [که بابت هارا به بدی یاد کرده است] گفتند آیا تو کرده ای

هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۶۲ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
این کار را با اله های ما ای ابراهیم؟ گفت [نه] بلکه کرده است آن را این بزرگشان

هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۶۳
پس پرسید از آنها اگر ایشان سخن می گویند پس رجوع کردند به

أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۶۴
[عقول] خود [به خود آمدند] پس گفتند هر آینه شما ستمکارانید نگاه واژگون شدند به

رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۶۵
سرهای خود [=سرفکننده و مجلب شدند] گفتند هر آینه می دانی که اینها سخن نمی گویند گفت

أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
آیا می پرستید به جز **الله** چیزی را که نفع نمی رساند به شما چیزی را و نه

يَضُرُّكُمْ أَفِ لَكُمْ ۶۶ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
ضرر می رساند به شما؟ اف بر شما [بیزارم از شما] و برای آنچه می پرستید به جز **الله** آیا

تَعْقِلُونَ ۶۷ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
خرد نمی ورزید؟ گفتند بسوزانید او را و یاری رسانید اله های خود را اگر می خواهید

فَاعِلِينَ ۶۸ قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۶۹
کاری بکنید گفتیم ای آتش سرد شو و سالم [باش] بر ابراهیم

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ لِبَنَاتِهِ نِكَاحًا ۷۰
خواستند برای او نیرنگی را پس گردانیدیم ایشان را زیانمندترین [مردم] و نجات دادیم او

وَلَوْطًا إِلَىٰ الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۷۱
و لوط را به سوی سرزمینی که برکت نهادیم در آن برای جهانیان و عطا کردیم

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۷۲
به او اسحق و یعقوب را افزون بر آن و همه را گردانیدیم شایستگان

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
و گردانیدیم ایشان را پیشوایانی که راهنمایی می کردند به فرمان ما و وحی کردیم به سوی ایشان انجام دادن

الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
بهترین کارها و برپاداشتن نماز و دادن زکات را و بودند برای ما

عَبِيدِنَ ۷۳ وَلُوطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
پرستندگان [دایمی] ۷۳ و لوط را دادیم حکمت و علم را و رهانیدیم او را از

الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
آبادی که می کردند کارهای پلید همانا آنان بودند مردمی بدکار

فَلَسِقِينَ ۷۴ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
نافرمان ۷۴ و درآوردیم او را در رحمت خود و همانا او از شایستگان است

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
۷۵ و [یاد کن] نوح را چون ندا کرد پیش از آن پس ما پاسخ دادیم به او پس نجات دادیم او را

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۷۶ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
و خانواده او را از آن اندوه بزرگ ۷۶ و یاری دادیم او را از آن مردمی

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
که تکذیب می کردند آیات ما را همانا آنان بودند مردمی بدکار پس غرق کردیم آنان را

أَجْمَعِينَ ۷۷ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
همگی ۷۷ و [یاد کن] داوود و سلیمان را چون حکم می کردند درباره آن کشتزار آنگاه که

نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۷۸
شبهانه چریده بودند در آن گوسفندان آن قوم و بودیم بر داوری کردن ایشان گواهان ۷۸

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا
پس فهماندیم [حکم] آن را به سلیمان و به هر یک دادیم حکمت و علم را و رام ساختیم

مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۷۹
به همراه داوود کوه ها را که تسبیح می کردند و مرغان را [نیز] و ما بودیم کنندگان [این کار] ۷۹

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنَحْصِنَكُم مِّنْ بَأْسِكُمْ
و آموختیم به او ساختن لباس را برای شما تا حفاظت کند شما را از [ضرر] کارزارتان

فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۸۰ وَلَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ
پس آیا شما هستید شکر گزاران؟ ۸۰ و [رام کردیم] برای سلیمان باد تند را که می وزید به فرمان او

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ۸۱
به سوی زمینی که برکت نهاده ایم در آن و هستیم به هر چیزی دانایان ۸۱

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
و [رام کردیم] از شیاطین آنانی را که در دریا فرو می شدند برای او و می کردند کاری

دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ
جز آن و بودیم ایشان را نگهبانان و [یاد کن] ایوب را چون

نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾
ندا کرد پروردگار خود را که همانا مرا رسیده است رنج و تو مهربان ترین مهربانانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَعَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
پس پاسخ دادیم به او پس برطرف ساختیم آنچه با او بود از رنج و دادیم به او اهل او

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
و مانند آنها را با ایشان از روی رحمت از جانب ما و پندی برای عبادت کنندگان

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ
و [یاد کن] اسماعیل و ادريس و ذو الکفل را که همه ایشان از شکیبایان [بودند]

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾
و داخل کردیم ایشان را در رحمت خود همانا ایشان از شایستگان بودند

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ
و [یاد کن] صاحب ماهی [یونس] را چون برفت خشمناک پس گمان برد که تنگ نمی گیریم بر وی

فَكَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ يَطْمَأَنَّنَ إِلَّا أَنَّهُ يَدْعُوهُ
پس ندا کرد در تاریکی ها به اینکه نیست الهی به جز تو پاکی تو همانا من

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
بودم از ستمکاران پس پاسخ دادیم به او و نجات دادیم او را

مِّنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا
از اندوه و این چنین نجات می دهیم مؤمنان را و [یاد کن] زکریا را

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
چون ندا کرد پروردگار خود را [ای] پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ
پس پاسخ دادیم به او و عطا کردیم به او یحیی را و شایسته گردانیدیم

لَهُ زَوْجُهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
برای او همسرش را همانا آنان می شتافتند در کارهای نیک

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾
و می خواندند ما را از روی امید و بیم و بودند برای ما فروتنان

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَفَخَنَّا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
و [یاد کن] آن [زنی را] که نگه داشت شرمگاه خود را پس دمیدیم در آن زن روح خود را

وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا ءَايَةً لِلْعَالَمِينَ
و گردانیدیم او را و پسرش را نشانه ای برای جهانیان

أُمَّتُكُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ
آیین شما آیینی یگانه و من پروردگار شما

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَجْعُونَ
و پاره پاره کردند کار خود را در بین خود همه به سوی ما رجوع کنندگان اند

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
پس هر که کند چیزی از عمل های پسندیده در حالی که او مؤمن باشد پس ناسپاسی نباشد

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُوبٌ وَحَرَامٌ عَلَى قَرِيَةٍ
برای کوشش او و همانا ما [آن را] برای او نویسنده ایم و ممنوع است بر [اهل] آبادی ای که

أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ
ما آنها را هلاک کرده ایم [که به دنیا بازگردند] قطعاً آنان بر نمی گردند

يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ
[سذ] یا جوج و مأ جوج و آنان از هر بلندی می شتابند

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
و نزدیک است آن وعده حق پس ناگاه این است که خیره گردد چشم های آنان که

كَفَرُوا يَتَوَلَّوْنَ قَدَ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
کفر ورزیدند ای وای بر ما هر آینه بودیم ما در بی خبری از این [حال] بلکه بودیم

ظَالِمِينَ إِنَّا نَكُومٌ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
ستمکاران همانا شما و آنچه می پرستید به جز

اللَّهُ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ لَوْ كَانَتْ
الله هیزم دوزخ هستید شما در آن وارد شوندگان اید اگر می بودند

هَؤُلَاءِ ءَالِهَةٌ مَّا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ
اینان اله [حقیقی] وارد آن [دوزخ] نمی شدند و همه [باشند] در آن جاویدان

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ إِنَّا الَّذِينَ
برای آنهاست در آنجا ناله ای دردناک و آنان در آنجا نمی شنوند همانا آنان که

سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ
پیشی گرفت برای ایشان از طرف ما پاداش نیکوتری آنها از آن [دوزخ] دور شدگان اند

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
نمی شنوند آوای آن را و ایشان در آنچه بخواهد دل هایشان

خَالِدُونَ ۱۰۲ لَا يَحْزَنُهُمْ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتُلْقَاهُمْ جَاودَانَهُ
غمگین نمی کند ایشان را آن هراس بزرگ تر و پیشواز آنها می آید

الْمَلَائِكَةِ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
فرشتگان [و گویند] این همان روز شماست که وعده داده شده بودید

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۱۰۳
روزی که بیچانیم آسمان را مانند پیچیدن طومار [سند] برای نوشته ها همان گونه که

بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا ۱۰۴
آغاز کردیم ما آفرینش نخست را باز برمی گردانیم آن را وعده ای است بر ما همانا ما کنندگانیم [این کار را]

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
و هر آینه نوشته ایم در زبور بعد از تورات که همانا زمین را

يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۱۰۵
به ارث می برند بندگان شایسته من همانا در این پیامی رسا است

لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ۱۰۶ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
برای گروهی که پرستنده اند و نفرستادیم تو را مگر رحمتی برای جهانیان

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ ۱۰۷
بگو جز این نیست که وحی شده است به سوی من که اله شما الهی است یگانه

فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۱۰۸ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ
پس آیا شما فرمان برداران هستید؟ پس اگر اعراض کنند پس بگو آگاه کردم شما را

عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرَىٰ ۱۰۹ وَأَمَّا بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ
یکسان و نمی دانم که آیا نزدیک است یا دور آنچه وعده داده شده آید

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
همانا او می داند گفتار بلند را و می داند آنچه را که پنهان می دارید

وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ ۱۱۰ فِتْنَةً لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۱۱۱
و نمی دانم شاید این [تاخیر عذاب] آزمایشی است برای شما و برخورداری است تا هنگامی [گفت پیامبر]

رَبِّ أَحْكُمْ بِالْحَقِّ ۱۱۲ وَرَبَّنَا الرَّحْمَنُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ
ای پروردگارم دوری کن به حق [در میان ما] و پروردگار ما که مهر گستر است که یاری خواسته می شود [از او] بر آنچه وصف می کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمْ ^ع إِبْرَازِلَةُ زَلْزَلَةُ السَّاعَةِ شَيْءٌ
ای مردم پروا کنید از پروردگار خود همانا زلزله رستاخیز چیزی است

عَظِيمٌ ^۱ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
بزرگ روزی که ببینید آن را غافل می شود هر ازنی که در حال شیردادن است از

أَرْضَعَتْ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
طفلی که شیرش می دهد و بیندازد هر [زن] حامله ای حمل خود را و بینی مردم را

سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
مست درحالی که نیستند آنان مست بلکه عذاب الله سخت است

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
و از مردم کسی است که چون و چرا می کند درباره الله بدون هیچ دانشی و پیروی می کند هر

شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ^۲ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
شیطان سرکشی را ^۲ نوشته شده است بروی که همانا کسی که دوستی کند با او پس همانا او گمراه می کند او را

وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ^۳ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي
و راه می نماید وی را به سوی عذاب [آتش] شعله ور ای مردم اگر هستید در

رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
تردید از زنده شدن [دوبار] پس هر آینه ما آفریدیم شما را از خاکی سپس از قطره منی سپس

مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
از خون بسته سپس از پاره گوشتی صورت داده و غیر صورت داده تا واضح سازیم برای شما

وَنُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
و قرار می دهیم در رحم ها آن را که خواهیم تا وقت معینی سپس بیرون می آوریم شما را [الرحم به صورت]

طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ ^۴ وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ
کودکی سپس [تربیت می کنیم] تا برسید به کمال رشد خود و برخی از شما کسی است که وفات می یابد

وَمِنْكُمْ مَّن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ
و برخی از شما کسی است که بازگردانیده می شود به بدترین عمر تا نداند

بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
بعد از دانستن چیزی را و می بینی زمین را خشک و خاموش پس چون فرود آوریم بر آن

الْمَاءَ أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ^۵
آب را می جنبد و برمی آید و می رویاند از هر نوع [گیاه] شاداب دل انگیز

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

این به سبب آن است که همانا **الله** همان حق [ثابت و راستین] است و اینکه او زنده می کند مردگان را و اوست که بر هر چیزی تواناست

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

و آنکه رستاخیز آمدنی است نیست هیچ تردیدی در آن و اینکه **الله** برمی انگیزاند کسانی را که در

قبرهایند

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ

و از مردم کسی است که چون و چرا می کند درباره **الله** بدون هیچ دانشی و بدون هیچ رهنمودی و بدون هیچ کتابی روشن

الدُّنْيَا خَزَائِرُهَا وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

دنیای [رسوایی و می چشانیم به او در روز رستاخیز عذاب [آتش] سوزان را] این

بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

به آن سبب است که پیش فرستاده است دستان تو و اینکه **الله** نیست ستم کننده بر بندگان

مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ مَصِيبُ مَنْ دَغَرَ فِي شُكْرِهِ

کسی است که بندگی می کند **الله** را بر یکسویه پس اگر برسد او را خوبی ثابت می ماند بر بندگی و اگر برسد او را مصیبتی دگرگون می شود بر روی خود زیانکار است در دنیا و آخرت این همان

الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ

آشکار است

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَفْعَ لَهُ

فرا می خواند غیر از **الله** چیزی را که نه زیان رساند او را و نه سود می دهد او را

الضَّلَالِ الْبَعِيدِ

گمراهی دور [از حق] است

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ

فرا می خواند برای کسی که ضرر او نزدیک تر است از نفعش

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

همانا **الله** داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته در باغ هایی

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

که می رود زیر [درختان] آنها جوی ها همانا **الله** می کند آنچه می خواهد

يُظَنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ

گمان کند که هرگز یاری نخواهد کرد او را **الله** در دنیا و آخرت پس بیاویزد [خود را] به ریشمانی به

سقف آنگاه قطع کند [آن را] آنگاه ببیند آیا از بین می برد این ترفندش خشم او را؟

وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَن يُرِيدُ
و این چنین فرو فرستادیم آن [قرآن] را آیاتی روشن و اینکه **الله** راه می نماید هر که را که خواهد

۱۶ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى
همانا آنانی که ایمان آوردند و آنانی که یهودی شدند و صابئین و مسیحیان

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم
و مجوس و آنانی که شرک ورزیدند همانا **الله** داوری می کند در میانشان

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۷
در روز رستاخیز همانا **الله** بر هر چیزی گواه است ۱۷ آیا ندیده‌ای که همانا **الله**

يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
سجده می‌کنند برای او هر که در آسمان‌ها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه

وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
و ستارگان و کوه‌ها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردمان

وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرَمٍ
و بسیاری از آنان سزاوار گشته است بر آنها عذاب و هر که خوار گرداند **الله** [و را] پس نیست برای او هیچ گرامی دارنده‌ای

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۱۸ هَذَانِ خَصْمَانِ أَخَصَمُوا
همانا **الله** می‌کند آنچه را که بخواهد ۱۸ این دو [گروه] دشمنان یکدیگرند که خصومت کردند

فِي رَّبِّهِمْ ۱۹ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
در بارهٔ پروردگار خود پس آنانی که کافر شدند بریده شده است برای شان جامه‌هایی از آتشی که ریخته می‌شود

مِن فَوْقٍ رُّءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۱۹ يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
از بالای سرهایشان آب جوشان ۱۹ گداخته می‌شود با آن آنچه در شکم‌های شان است

وَالْجُلُودُ ۲۰ وَلَهُمْ مَقَمِعٌ مِّن حَدِيدٍ ۲۱ كَلَّمَا أَرَادُوا
و پوست‌ها [نیز] ۲۰ و برای آنان است گرزهایی از آهن ۲۱ هرگاه خواهند

أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
که بیرون آیند [از آن] [دوخ] از دلنگی و اندوه باز گردانیده می‌شوند در آن و [گفته می‌شود] بچشید عذاب آتش سوزان را

۲۲ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
همانا ۲۲ داخل می‌گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

جَنَّتْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا ۲۳
در باغ‌هایی که جاری می‌باشد زیر [درختان] آن جوی‌ها زینت داده می‌شوند در آنجا به

أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۲۳
دستبندهایی از طلا و مروارید و پوشاک ایشان در آنجا ابریشم است ۲۳

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
و رهنمود شوند به گفتار پاک و راهنمایی شوند به راه [الله] ستوده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَكِيلِ اللَّهِ ^{۲۴} وَالْمَسْجِدِ
همانا آنان که کافر شدند و باز می دارند از راه ^{۲۴} الله و مسجد

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادِ
الحرام که قرار داده ایم آن را برای مردم یکسان اند [چه] مقیم در آن و [چه] بادیه نشین

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يَظْلَمْ نَذِقَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ^{۲۵}
و هر که بخوهد در آن کجروی را به سبب ستم می چشانیم به او از عذابی دردناک ^{۲۵}

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
و [یاد کن] آنگاه که آماده کردیم برای ابراهیم جای خانه کعبه را که شریک مگردان با من

شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
هیچ چیزی را و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع کنندگان

السُّجُودِ ^{۲۶} وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
سجده گزار ^{۲۶} و ندا در ده در میان مردم برای حج که بیایند پیش تو پیادگان و بر

كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ^{۲۷} لِيَشْهَدُوا
هر شتر لاغری که می آیند از هر راه ^{۲۷} فح عمیق دور تا شاهد باشند

مَنْفَعٍ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ
سودهایی را که برای آنهاست و یاد کنند نام الله را در روزهای معلوم

عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا
بر آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس بخورید از آنها و بخورانید

الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ^{۲۸} ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
درمانده نیازمند را ^{۲۸} سپس باید بزدانند آلودگی خود را و وفا کنند

نَذْرَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ^{۲۹} ذَلِكَ وَمَنْ
به نذرهای خود و طواف کنند آن خانه ^{۲۹} دیرین را چنین است [احکام حج] و هر که

يُعْظَمُ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
بزرگ بدارد حرمت های الله را پس آن بهتر است برای او نزد پروردگار ^{۳۰} و حلال گردانیده شده است

لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يَتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
برای شما چهارپایان مگر آنچه خوانده می شود بر شما [تحریم آن] پس بپرهیزید

الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ^{۳۰}
از پلیدی بتان و بپرهیزید از سخن ناراست ^{۳۰}

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ
در حالی که حَقَّقًا برای الله باشد نه مشرک به او و کسی که شرک ورزد به الله پس گویا بیفتاده از

السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
آسمان و می ربایند او را پرندگان یا پرتاب می کند او را باد در جای دور [دوره ژرفی]

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعِظْمُ شَعِيرُ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣١﴾
[حقیقت] این است و هر که بزرگ بدارد شعائر الله را پس همانا این از تقوای دلهاست

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
برای شما در آنها سودهایی است تا زمانی معین سپس قربانگاه آنهاست به سوی خانه

الْعَتِيقِ ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ
دیرین و برای هر امتی قرار داده ایم آیین عبادتی را تا یاد کنند نام

اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْيَهُمُّ إِلَهٌُ وَاحِدٌ
الله را بر [ذبح] آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس اله شما الهی یگانه است

فَلَهُمْ أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
پس برای او فرمانبردار باشید و مژده بده فروتنان را آنانی که چون یاد کرده شود الله می ترسد

قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
دل های شان و شکیبایند بر آنچه برسد به ایشان و آنانی را که برپا می دارند نماز را و از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ
داده ایم ایشان را انفاق می کنند و [قربانی] شترانی تنومند را قرار دادیم آنها را برای شما از شعائر

اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا وَجَبَتْ
الله برای شماست در آنها خیری است پس یاد کنید نام الله را بر آنها در حالی که برپا ایستاده اند پس چون [به زمین] بیفتد

جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَلْقَاعَ وَالْمَعَرَّ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا
پهلوهای آنها پس بخورید از آن و بخورانید نیازمند خویشتن دار و خواهنده را بدین گونه رام نمودیم آنها [چهارپایان] را

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا
برای شما تا شما شکر بگذارید هرگز نمی رسد به الله گوشت های آنها و نه خون های آنها

وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقَوِيُّ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
و لیکن می رسد به او تقوای شما این چنین رام گردانیدیم آنها را برای شما تا بزرگ بدارید

اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
الله را بر آنکه راه نموده شما را و مژده بده نیکوکاران را همانا

يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾
دفاع می کند از آنان که ایمان آورده اند همانا الله دوست نمی دارد هر خیانتکار ناسپاس را

أَذِّنْ لِلَّذِينَ يُقَتَّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

اجازه داده شده است به آنانی که با ایشان جنگ می شود به این سبب که آنان به ایشان ستم شده است و همانا **الله** به یاری شان

لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ

تواناست ﴿۳۹﴾ آنان که برون رانده شدند از خانه های شان به ناحق جز اینکه

يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَهْدِمَتْ

می گویند پروردگار ما **الله** است و اگر نبودی دفع کردن **الله** مردمان را برخی ایشان را به برخی دیگر هر آینه ویران می شد

صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ ۚ

دیرهای راهبان و کلیساهای مسیحیان و کنیسه های یهودیان و مسجدهای مسلمانان که یاد کرده می شود در آنها نام **الله**

كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ

بسیار و هر آینه یاری می کند **الله** کسی که یاری می کند [دین] او را همانا **الله** قطعاً توانای

عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ

پیروزمند است ﴿۴۰﴾ آنانی که اگر توانایی دهیم ایشان را در زمین برپادارند نماز را

وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ

و بدهند زکات را و فرمان دهند به کار نیک و باز دارند از کار ناپسند

وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ

و برای **الله** است سرانجام کارها ﴿۴۱﴾ و اگر تکذیب کنند تو را هر آینه تکذیب کرده است

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود [پیامبران شان را] ﴿۴۲﴾ و [نیز] قوم ابراهیم و قوم لوط ﴿۴۳﴾

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ

و اهالی مدین [قوم شعب] و تکذیب شد موسی پس مهلت دادم به کافران سپس

أَخَذْتَهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

گرفتم آنان را پس چگونه بود کیفر من ﴿۴۴﴾ پس چه بسا از آبادی که

أَهْلَكْنَاهَا ۖ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ فِيهَا خَاوِيَةٌ ۚ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

هلاک کردیم [اهل] آن را درحالی که آن [آبادی] ستمکار بودند اکنون آن فرو ریخته است بر سقف هایش

وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

و [بسا] چاهی رها شده و کاخی بلند [یا گنج کاری شده] ﴿۴۵﴾ آیا نگشتند در زمین

فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا

پس باشد برای آنان دل هایی که دریابند با آنها یا گوش هایی که بشنوند با آنها زیرا [حقیقت] این است که

لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

نابینا نمی شوند چشم ها بلکه نابینا می شوند دل هایی که در سینه هاست ﴿۴۶﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
و می خواهند به شتاب از تو عذاب را و هرگز خلاف نمی کند الله وعده خود را و همانا یک روز

عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
نزد پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه [شما] برمی شمارید ﴿٤٧﴾ و چه بسا از

قَرِيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ
آبادی که مهلت دادم به [اهل] آن درحالی که آنها ستمکار بودند سپس گرفتم آنها را و به سوی من است بازگشت [هرکس]

﴿٤٨﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
﴿٤٨﴾ بگو ای مردم جز این نیست که من برای شما بیم دهنده‌ای آشکارم ﴿٤٩﴾ پس آنانی که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان آمرزش و روزی ارجمندی است ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
و آنانی که می کوشند در [ابطال] آیات ما درحالی که [به پندارشان] عاجزکنندگان [ما هستند] آنان اهل دوزخ اند

﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی را و نه هیچ نبی‌ای را مگر چون آرزو کرد

أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
افکند شیطان در آرزوی او [خللی را] پس زائل می گرداند الله آنچه را می افکند شیطان

ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْزَلَ
پس استوار می دارد الله آیات خود را و الله دانای سنجیده کار است ﴿٥٢﴾ تا بگرداند

مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
آنچه القا می کند شیطان آزمایشی برای آنان که در دل هایشان مرض است و برای آنان که سخت است

قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلَيَعْلَمَ
دل هایشان و همانا ستمکاران در ستیزه‌ای ژرف اند ﴿٥٣﴾ و تا بداند

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
آنان که داده شده است به ایشان دانش که همانا این [وحی] حق است از طرف پروردگار تو پس ایمان آورند به آن

فَتُخِيتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
پس فروتن کند برای آن دل هایشان و همانا الله هدایت کننده است آنانی را که ایمان آورده اند به راهی

مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيقَةٍ مِّنْهُ حَتَّى
راست ﴿٥٤﴾ و همیشه باشند کسانی که کافر شدند در تردیدی از این تا وقتی که

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾
بیاید برای ایشان رستاخیز ناگهانی یا بیاید برای ایشان عذاب روزی نازاینده [که خیری در آن نیست] ﴿٥٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 فرمانروایی در آن روز از آن الله است حکم می کند میان ایشان پس آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

و کردند کارهای شایسته در باغ های پر نعمت باشند و آنان که کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ عَذَابٌ مُّهِينٌ
و دروغ شمردند آیات ما را پس آنان برای ایشان عذابی خوارکننده است

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَتَلُوا أَوْ مَاتُوا

و آنان که در راه خدا کشته شدند یا مردند

لَيْرِزْقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِلَّا اللَّهُ لَهُ خَيْرُ

هر آینه روزی دهد به ایشان روزی نیکویی را و همانا اوست بهترین

الرَّزَقِينَ روزی دهندگان ۵۸ لِيُدْخِلَنَّهُمْ مَدْخَلًا به جایی که يَرْضَوْنَهُ و همانا وَلَئِنْ

اللَّهُ لَعَلِّمُ حَلِيمٌ ۝۹۱ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
 دانای بردبار است ۹۱ چنین است [حکم راستین] و کسی که کیفر کند به مانند

مَا عُوِقَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ اللَّهُ
آنچه کفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را الله همانا الله

لَعَفُوْ غَفُوْر ۶۰ ذٰلِكَ يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ يُوْلِجُ اِلَيْكَ فِي

درگذرنده آمرزگار است ۶۰ این به سبب آن است که همانا داخل می کند شب را در

النَّهَارِ وَيُوجِ النِّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
روز و داخل می کند روز را در شب و همانا الله شنوای بیناست

۶۱
 ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ
 ۶۲
 این، به سبب آن است که همانا الله حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز

دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَبَّ ٱللَّهِ هُوَ ٱلْعَلِيُّ ٱلْكَبِيرُ

او همان باطل است و همانا ٱللَّهِ آن بزرگ است بلند مرتبه

أَلَمْ تَرَ أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ

مُخَضَّرَةٌ ^ط إِنْ ^{اللَّهِ} لَطِيفٌ خَيْرٌ ^{۶۳} لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

سرسبز همانا نازک بین آگاه است برای اوست آنچه در آسمان ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ سَخَرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ
 آیدندیده ای که همانا **الله** مسخر کرده است برای شما آنچه در زمین است و کشتی ها را که می روند در دریا
بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ
 به فرمان او و نگه می دارد آسمان را از آنکه بیفتد بر زمین مگر به حکم او همانا
اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُوفٌ رَحِيمٌ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ
الله به مردم مهرورز مهربان است **و هو** آنکه زنده کرده شما را
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ باز زنده می کند شما را
 پس می میراند شما را
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ انسان بس ناسپاس است
لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
 برای هر امتی مقرر کرده ایم یک راه بندگی را که ایشان بدان می پردازند پس نباید که کشمکش کنند با تو
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ
 در کار [دین] و دعوت کن به سوی پروردگار خویش همانا تو بر راه راستی
وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ اللَّهُ يَحْكُمُ
 و اگر چون و چرا کنند با تو پس بگو **الله** داناتر است به آنچه می کنید **الله** داوری می کند
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 در میان شما در روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کردید
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ
 آیا ندانسته ای که همانا **الله** می داند آنچه را در آسمان و زمین است همانا این [همه ثبت] است
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 در کتابی همانا این [همه] بر **الله** آسان است و می پرستند به جز
اللَّهُ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
الله چیزی را که فرود نفرستاده است برای [اثبات] آن حجتی را و چیزی را که نیست برای آنان به آن دانشی و نیست برای ستمکاران
مِنْ نَصِيرٍ و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما درحالی که روشن است می شناسی [خواهی دید] در
وَالَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ يَكَادُوبُونَ کفر ورزیدند ناخوش آیندی را نزدیک است که آنان حمله کنند
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ شَرٌّ مِنْ
 بر کسانی که می خوانند بر ایشان آیات ما را بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر از
ذَلِكَمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسَّرُ
 این، [آن] آتش است که وعده کرده آن را **الله** برای کسانی که کفر ورزیدند و بد باز گشتگاهی است [آن]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ^{۷۲} إِبْرَاهِيمَ الَّذِي
ای مردمان زده شده است مثلی پس بشنوید آن را همانا آنان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ^{۷۳}
فرا می خوانید به جز الله هرگز نمی آفرینند مگسی را و اگرچه جمع شوند برای آن [کار]

وَإِنْ يَسْأَلُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفٌ
و اگر برباید از ایشان مگس چیزی را باز نمی ستانند آن را از او چه ناتوان اند!

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ^{۷۴} مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ
آن خواهند [از غیر الله] و آن خواسته شده [به جای الله] ^{۷۵} ارج ننهادند الله را سزاوار ارجمندی اش همانا

اللَّهُ لَقَوِيَ عَزِيزٌ ^{۷۶} يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ
الله توانای پیروزمند است ^{۷۷} الله برمی گزیند از فرشتگان

رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِبْرَاهِيمَ ^{۷۸} سَمِيعٌ بَصِيرٌ ^{۷۹} يَعْلَمُ
فرستادگانی را و از آدمیان همانا شنوای بیناست می داند

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ^{۸۰}
آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه را پس ایشان است و به سوی الله بازگردانده می شود همه کارها ^{۸۱}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبُدُوا
ای کسانی که ایمان آورده اید رکوع کنید و سجده کنید و بندگی نمایید

رَبِّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ^{۸۲}
پروردگار خود را و بکنید کار نیکو را باشد که شما رستگار شوید ^{۸۳}

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
و کوشش کنید در راه الله کوششی که شایسته اوست او برگزید شما را و قرار نداد

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمْ
بر شما در [کار] دین هیچ تنگنایی [پیروی کنید] آیین پدرتان ابراهیم را او نامید شما را

الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
مسلمانان پیش از این و در این [قرآن] تا باشد این پیامبر گواه بر شما

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
و باشید شما گواهان بر مردم پس برپادارید نماز را و بپردازید زکات را

وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ^{۸۴}
و چنگ زنید به [دین] الله اوست سرپرست شما پس نیکو سرپرستی و نیکو یابوری است ^{۸۵}

سجده
مستحب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
هر آینه رستگار شدند مؤمنان ﴿١﴾ آنان که ایشان در نماز خود فروتن اند ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾
و آنان که خود از بیهوده روگردانند ﴿٣﴾ و آنان که خود زکات را

فَعِلُوا وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ
ادا کنندگان اند ﴿٤﴾ و آنان که خود شرمگاه هایش را نگه دارندگان اند ﴿٥﴾ مگر بر

أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
همسران خود یا آنچه مالک شده دستهایشان [کنیزان خویش] که همانا ایشان [برای آمیزش با آنان] سرزنش نشوند ﴿٦﴾

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
پس هر که بجوید غیر از آن را پس آنان خود از حد گذرندگان اند ﴿٧﴾ و آنان که خود

لَا مَنَنْتَ لَهُمْ وَعَهْدُهُمْ رِيعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ
امانت های شان و عهد خویش را رعایت کنندگان اند ﴿٨﴾ و آنان که خود بر نمازهایشان

يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
نگاهبان اند ﴿٩﴾ آنان خود میراث بران اند ﴿١٠﴾ آنان که میراث می برند

الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
بهشت را در حالی که خود در آن جاویدان اند ﴿١١﴾ و هر آینه آفریدیم انسان را از

سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
چکیده ای از گل ﴿١٢﴾ سپس قرار دادیم او را نطفه ای در قرارگاهی استوار ﴿١٣﴾ سپس

خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
ساختیم آن نطفه را خون بسته پس ساختیم آن خون بسته را پاره گوشتی پس ساختیم

الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا
آن پاره گوشت را استخوان ها پس پوشانیدیم بر استخوان ها گوشتی را سپس پدید آوردیم او را آفرینشی

ءَاخِرٍ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
دیگر پس پر برکت است الله که نیکوترین آفرینندگان است ﴿١٤﴾ باز همانا شما پس از آن

لَمِيتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
مردگانید ﴿١٥﴾ باز همانا شما روز رستاخیز برانگیخته می شوید ﴿١٦﴾ و هر آینه

خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾
آفریدیم بالای شما هفت راه های [آسمان] را و نیستیم ما از آفرینش بی خبران ﴿١٧﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ
و فرود فرستادیم از آسمان آب را به اندازه پس جای دادیم آن را در زمین و همانا بر بُردن

بِهِ لَقَدِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
آن تواناییم ﴿۱۸﴾ پس پدید آوردیم برای شما با آن باغ هایی را از درختان خرما و انگور

لَكُمْ فِيهَا فَوْكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
برای شما که در آن باغ ها میوه های بسیار است و از آن می خورید ﴿۱۹﴾ و [پدید آوردیم] درختی را که بیرون می آید از

طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ وَنَانَ خَوْشَىٰ لِلْأَكَلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
کوه سینا می روید با روغن و نان خورشی برای خوردگان ﴿۲۰﴾ و همانا برای شما در

الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
دام ها [گاو و گوسفن و شتر] پندی است می نوشانیم شما را از آنچه در شکم های آنها است و برای شما در آنها سودهای فراوانی است

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَلَاحِ تَحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
و از [گوشت] آنها می خورید ﴿۲۱﴾ و بر آنها و بر کشتی ها حمل می شوید ﴿۲۲﴾ و هر آینه

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ
فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید **الله را** نیست برای شما هیچ الهی

غَيْرُهُ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا تَنْقَوْنَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
جز او آیا پس پروا نمی کنید ﴿۲۳﴾ پس گفتند سران کسانی که کفر ورزیدند از قومش نیست این

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مگر آدمی مانند شما می خواهد که برتری گیرد بر شما و اگر می خواست **الله** هر آینه نازل می کرد

مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
فرشتگانی را نشنیده ایم این را در [تاریخ] پدران پیشینیان خود ﴿۲۴﴾ نیست این کس مگر

رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
مردی که با او جَنَنی است پس انتظار بکشید درباره او تا مدتی ﴿۲۵﴾ گفت ای **پروردگارم** یاری کن مرا

يَمَّا كَذَبُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفَلَاحَ بِأَعْيُنِنَا
به سبب آنچه تکذیب کردند مرا ﴿۲۶﴾ پس وحی کردیم ما به او که بساز کشتی را زیر نظر ما

وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
و وحی ما پس چون بیاید فرمان ما و فوران کرد تنور [از آب] پس داخل کن در آن از

كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
هر گونه آبی [دوتا] = نر و ماده و اهل خود را [نیز] مگر کسی که صادر شده است بر او فرمان [عذاب]

مِنْهُمْ وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾
از آنها و گفتگو مکن با من درباره آنانی که ستم کرده اند همانا آنان غرق شدگان اند ﴿۲۷﴾

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَخَّعْنَا

پس چون نشستید تو و هر که با تو باشد بر کشتی پس بگو ستایش از آن الله است که رهانید ما را

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ

از گروه ستمکاران ﴿٢٨﴾ و بگو ای پروردگارم فرودآر مرا در جای مبارک و تو بهترین

الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا

فرود آرندگان ﴿٢٩﴾ همانا در این [داستان] نشانه هایی است و همانا ما هستیم آزمایش کنندگان ﴿٣٠﴾ سپس پدید آوردیم

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا

بعد از آنان قومی دیگر را ﴿٣١﴾ پس فرستادیم در میان آنان پیامبری را از خودشان اینکه بپرستید

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴿٣٢﴾ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ

الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پرهیزکاری نمی کنید؟ ﴿٣٣﴾ و گفتند سران از قومش

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند دیدار آخرت را و کامیابشان کرده بودیم در زندگانی دنیا

مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

نیست این مگر آدمی مثل شما می خورد از آنچه شما می خورید از آن و می نوشد از آنچه

تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

می نوشید ﴿٣٤﴾ و اگر فرمان برید از آدمی که مانند شماست همانا شما آنگاه زیان کارانید

أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُمْ تُخْرَجُونَ

﴿٣٥﴾ آیا وعده می دهد به شما که شما آنگاه که بمیرید و شوید خاک و استخوان هایی همانا شما [از گورها] بیرون آورده می شوید؟

﴿٣٥﴾ هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا

دور است دور آنچه وعده داده می شوید ﴿٣٦﴾ نیست این مگر زندگانی همین دنیايمان

الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ

می میریم و زنده می شویم و نیستیم ما برانگیختگان ﴿٣٧﴾ نیست او مگر مردی که

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ

دروغ بسته بر الله دروغی را و نیستیم ما به او باور کنندگان ﴿٣٨﴾ گفت ای پروردگارم

أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْحَبَنَّ نَدِمِينَ ﴿٤٠﴾

یاری ده مرا به سبب آنچه مرا تکذیب کردند ﴿٣٩﴾ گفت پس از اندکی حتماً می گردند پشیمان ﴿٤٠﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعَدَا لِلْقَوْمِ

پس گرفت آنان را بآهنگ آسمانی به حق پس گردانیدیم آنها را [به صورت] خاشاک سیل آورده پس دوری و هلاکت باد بر گروه

الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

ستمکاران ﴿٤١﴾ سپس پدید آوردیم بعد از آنان نسل های دیگر را ﴿٤٢﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا ۖ

پیشی نمی گیرد هیچ قومی از اجل خود و نه واپس می ماند ﴿۴۳﴾ سپس فرستادیم پیامبران خود را پیای

كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ ۖ فَاتَّبَعَنَا بَعْضُهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ

هرگاه آمد برای امتی پیامبرش تکذیب کردند و او را پس به دنبال آوردیم برخی شان را از پی برخی دیگر [یکی پس از دیگری نابودشان کردیم] و گردانیدیم آنان را

أَحَادِيثَ ۖ فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ

[موضوع] داستان ها پس دوری و هلاکت باد بر گروهی که ایمان نمی آورند ﴿۴۴﴾ آنگاه فرستادیم موسی و برادرش

هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ

هارون را با نشانه های خود و حجتی روشن ﴿۴۵﴾ به سوی فرعون و سران او

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا

پس تکبر ورزیدند و بودند گروهی برتری جوی ﴿۴۶﴾ پس گفتند آیا ایمان آوریم به دو آدمی که مانند ما هستند

وَقَوْمَهُمَا لَنَا عَدُوٌّ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنْ الْمُهْلَكِينَ ۚ

حال آنکه قوم آن دو برای ما بندگان اند ﴿۴۷﴾ پس تکذیب کردند آن دو پس شدند از هلاک شدگان

﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا

﴿۴۸﴾ و هر آینه دادیم به موسی کتاب را باشد که ایشان راه یابند ﴿۴۹﴾ و گردانیدیم

ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ ۚ ءَايَةً ۖ وَأَوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رَبِّهِ ۖ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

پسر مریم و مادرش را نشانه ای و جای دادیم آنان را در سرزمینی بلند دارای آرامش و آبی روان

﴿٥٠﴾ يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا

ای پیامبران بخورید از خوراکی های پاکیزه و انجام دهید کاری شایسته همانا من به آنچه

تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

می کنید بس دانایم ﴿۵۱﴾ و همانا این است امت شما امتی یگانه و من پروردگار شما

فَأَنْقُوتُوا ۖ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

پس پروا کنید از من ﴿۵۲﴾ پس جدا کردند کار [دین] خود را در بین خود پاره پاره هر گروهی به آنچه نزدشان است

فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ ۖ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَّ

شادان اند ﴿۵۳﴾ پس بگذار آنان را در ورطه [جهالت] شان تا مدتی ﴿۵۴﴾ آیا می پندارند که آنچه

نُفِذَهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ شَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۖ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ

مدممی دهیم آنان را به آن از مال و فرزندان ﴿۵۵﴾ شتاب می کنیم برای شان در خوبی ها؟ نه بلکه در نمی یابند [که این، آزمایش آنهاست]

﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

﴿۵۶﴾ همانا آنان که خود از ترس عذاب پروردگارشان ترسان اند ﴿۵۷﴾ و آنان که خود

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

به آیات پروردگار خویش ایمان دارند ﴿۵۸﴾ و آنان که خود به پروردگار خود شرک نمی ورزند ﴿۵۹﴾

- وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
و آنان که می دهند آنچه می دهند در حالی که دل هایشان ترسان است به سبب آنکه آنان به سوی پروردگارشان بازگشت کنندگان اند ﴿٦٠﴾
- أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ
آنان می شتابند در نیکی ها و خود به سوی آن پیشی گیرندگان اند ﴿٦١﴾ و مکلف نمی کنیم
- نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
هیچ کس را مگر به اندازه توان او و نزد ما کتابی است که سخن می گوید به حق و آنان ستم دیده نشوند ﴿٦٢﴾
- بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا
بلکه دل هایشان در غفلتی عمیق است از این [حقایق] و برای آنان است اعمالی غیر از این که آنان آن را
- عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ
انجام می دهند ﴿٦٣﴾ تا چون بگیریم نازپروردگان ایشان را به عذاب در آن وقت آنان فریاد می کنند
- ﴿٦٤﴾ لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصِرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ ءَايَاتِي
﴿٦٤﴾ گفته می شود فریاد مکنید امروز همانا شما از جانب ما یاری نخواهید شد ﴿٦٥﴾ هر آینه آیت های من
- تُنَالِي عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ نَكِصُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
خوانده می شد بر شما پس شما بر پاشنه های خود باز می گشتید [به پشت برمی گشتید] ﴿٦٦﴾ در حالی که تکبر می ورزیدید
- بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
در برابر آن و [در نشست های] شبانه یاهو می گفتید ﴿٦٧﴾ پس آیا نیندیشیده اند این سخن [قرآن] را یا آمده است نزدشان آنچه که نیامده بود
- ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
برای پدران پیشین شان ﴿٦٨﴾ یا نشناختند پیامبرشان را پس از این روی آن او را انکار می کنند؟
- ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا لِلْحَقِّ
﴿٦٩﴾ یا می گویند دیوانگی در او است؟ چنین نیست بلکه آورده است برای شان حق را و بیشترشان حق را
- كَرَهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
ناخوش دارند ﴿٧٠﴾ و اگر پیروی کند حق از آرزوهای شان هر آینه تباه شود آسمان ها
- وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن
و زمین و هر که در میان آنهاست بلکه آوردیم برای شان پند ایشان را پس آنها از
- ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِيكٌ خَيْرٌ
پندشان روگردان اند ﴿٧١﴾ یا می خواهی از آنان مزدی را؟ پس مزد پروردگار تو بهتر است
- وَهُوَ خَيْرُ الرَّزْقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
و او بهترین روزی دهندگان است ﴿٧٢﴾ و همانا تو می خوانی آنان را به سوی راهی راست ﴿٧٣﴾
- وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ ﴿٧٤﴾
و همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت از آن راه منحرف اند ﴿٧٤﴾

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا فِي طُغْيَانِهِمْ
و اگر رحم کنیم بر آنان و برداریم آنچه به ایشان است از سختی هر آینه اصرار می کنند در سرکشی خود

يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
در حالی که سرگردان اند ﴿۷۵﴾ و هر آینه گرفتار کردیم آنان را به عذاب پس فروتنی نکردند برای پروردگار خود

وَمَا يَنْضَرُّونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
و نه به زاری پردازند ﴿۷۶﴾ تا آنگاه که بگشادیم بر ایشان دری را دارای عذاب سخت

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
ناگهان ایشان در آن ناامید شوندگان اند ﴿۷۷﴾ و اوست آن که پدید آورد برای شما شنوایی و چشم ها

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
و دل ها را اما اندک سپاس می گزارید ﴿۷۸﴾ و اوست آن که پدید آورد شما را در زمین

وَالِيهِ تَحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفُ
و به سوی او گردآورده می شوید ﴿۷۹﴾ و اوست آن که زنده می کند و می میراند برای اوست پیایی آمدن

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
شب و روز آیا خرد نمی ورزید؟ ﴿۸۰﴾ [عبرت نگرفتند] بلکه گفتند همانند آنچه را که گفته بودند

الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعْنَا
پیشینیان ﴿۸۱﴾ گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاکی و استخوان هایی آیا ما

لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا
برانگیخته خواهیم شد؟ ﴿۸۲﴾ هر آینه وعده داده شدیم ما و پدران ما به این پیش از این نیست این

إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ
مگر افسانه های پیشینیان ﴿۸۳﴾ بگو برای کیست زمین و آنچه در آن است؟ اگر

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
شما می دانید؟ ﴿۸۴﴾ زودا گویند از آن الله است بگو آیا پس پند نمی گیرید؟

﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
بگو کیست پروردگار آسمان های هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ

﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِصُ قُلْ مَنْ يَدِّعُ
زود خواهند گفت از آن الله است بگو آیا پس پرهیزکاری نمی کنید؟ ﴿۸۶﴾ بگو کیست که به دست اوست

مَلَكَوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
فرمانروایی هر چیزی و اوست که پناه می دهد و پناه داده نشود [کسی] در برابر [حکم] او اگر

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي نَسَحَرُونَ ﴿٨٩﴾
شما می دانستید زود خواهند گفت از آن الله است بگو پس چگونه افسون می شوید؟ ﴿۸۹﴾

بَلْ

آتَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
نه [افسانه های پیشینه نیست بلکه آورده ایم برای آنان حق را و همانا ایشان دروغگویان اند] نگرفته است **الله** هیچ فرزندی را

وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا
و نیست **بالو** هیچ الهی زیرادر آن صورت هر آینه می برد هر الهی چیزی را که آفریده بود و هر آینه برتری می جست

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ
برخی از ایشان بر برخی دیگر پاک است **الله** از آنچه وصف می کنند داننده

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
نهان و آشکار است پس برتر است از آنچه شریک [او] می سازند بگو **ای پروردگارم**

إِنَّمَا تُرِيدُ مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
اگر بنمایی به من آن [عذابی] را که وعده داده می شوند **ای پروردگارم** پس قرار مده مرا در گروه

الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُزِيكَ مَا نَعْدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾
ستمکاران و بی گمان ما بر اینکه بنماییم به تو آنچه را که وعده داده ایم به ایشان قطعاً تواناییم

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
دفع کن به آن [روشی] که نیکوتر است بدی را ما داناتریم به آنچه وصف می کنند

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
و بگو **ای پروردگارم** پناه می برم به تو از وسوسه های شیطان ها و پناه می برم به تو

رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ای پروردگارم از اینکه حاضر شوند نزد من [انکار می کنند] تا وقتی که بیاید یکی از آنان را مرگ گوید **ای پروردگارم**

ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
بازگردان مرا [به دنیا] شاید کنم [کاری] شایسته در آنچه گذاشتم چنین نیست بی گمان این سخنی است که

هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ
وی گوینده آن است [ولی نتیجه ای ندارد] و پیش روی آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته شوند پس چون دمیده شود

فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
در صور پس نباشد هیچ پیوند خویشی میان ایشان در آن روز و از یکدیگر نپرسند

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
پس هر که گران شود کفه های [اعمال] او پس آنان خود رستگاران اند و هر که

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
سبک شود کفه های [اعمال] او پس آنان کسانی اند که تباہ کردند خود را در دوزخ

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾
جاودان اند می سوزاند روی هایشان را آتش و ایشان در آن زشت رویان اند

أَلَمْ تَكُنْ عَائِيَتِي تُنَلِّي عَلَيَّكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا [گفته می شود] آیا نبود آیه های من که خوانده می شد بر شما پس آن را تکذیب می کردید؟ ﴿١٠٥﴾ گویند

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا [ای پروردگار ما] غلبه کرد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی گمراه ﴿١٠٦﴾ [ای پروردگار ما]

أَخْرَجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالُوا أَخْسُوا فِيهَا بیرون آور ما را از آن [آتش دوزخ] پس اگر برگردیم [به کفر] پس بی گمان ما ستمکاران خواهیم بود ﴿١٠٧﴾ گویند دور شوید در آنجا

وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا و سخن مگوئید با من ﴿١٠٨﴾ زیرا إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي می گفتند [ای پروردگار ما]

ءَامَنَّا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَأَتَّخَذْتُمُوهُمْ ایمان آوردیم پس بیامرز ما را و رحم کن بر ما و تو بهترین رحم کنندگانی ﴿١٠٩﴾ پس گرفتی ایشان را

سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ به مسخره تا فراموش گردانیدند برای شما یاد مرا و شما به آنان می خندیدید ﴿١١٠﴾

إِنِّي جَزَيْتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ بی گمان من پاداش داده ام ایشان را امروز به سبب صبری که کردند بی گمان آنان خود کامیاب اند ﴿١١١﴾ گویند

كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ چقدر درنگ کردید در زمین به شمار سال ها؟ ﴿١١٢﴾ گویند درنگ کردیم یک روز یا پاره ای

يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّا كُنْكُمْ از روز پس پیرس از شمارندگان ﴿١١٣﴾ گویند درنگ نکردید مگر اندکی کاش شما

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ [در دنیا این را] می دانستید ﴿١١٤﴾ آیا پنداشتید که آنچه آفریدیم شما را بیهوده و اینکه شما

إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا به سوی ما بازگردانده نمی شوید؟ ﴿١١٥﴾ پس برتر است الله آن پادشاه راستین نیست هیچ الهی مگر

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا او پروردگار عرش ارجمند است ﴿١١٦﴾ و هر که بخواند با الله الهی

ءَاخِرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ دیگر را که نیست هیچ دلیلی برای او بر این کارش پس جز این نیست که حساب او نزد پروردگار اوست همانا رستگار نمی شوند

الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾ کافران و بگو [ای پروردگار ما] بیامرز و رحم کن و تو بهترین رحم کنندگانی ﴿١١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ يَنْتَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

[این] سوره ای است که فرود آورده ایم آن را و واجب گردانیده ایم [الحکام آن را بر شما] و فرو فرستادیم در آن آیاتی روشن باشد که شما پندپذیرید

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ

زن زناکار و مرد زناکار پس بزنید هر یک از آن دو را صد تازیانه و نگیرد شما را

بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ

به آن دو هیچ دلسوزی ای در [اجرای] حکم الله اگر شما ایمان دارید به الله و روز واپسین و باید حاضر شوند

عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ

به کیفر آن دو گروهی از مؤمنان مرد زناکار ازدواج نمی کند مگر با زن زناکار یا

مُشْرَكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى

مشرکه و زن زناکار ازدواج نمی کند مگر با مرد زناکار یا مشرک و حرام شده است این [کار] بر

الْمُؤْمِنِينَ وَالَّذِينَ يُرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءِ

مؤمنان و آنان که نسبت زنا می دهند به زنان پاکدامن سپس نیاورند چهار مرد گواه را

فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَنِينَ جَلْدَةٍ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ

بزنید ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید از آنان هیچ گواهی را هیچ گاه و آنان همان

الْفَاسِقُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

فاسقان اند مگر کسانی که توبه کردند بعد از آن و به اصلاح پردازند پس همانا الله آمرزگار

رَحِيمٌ وَالَّذِينَ يُرْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ

مهربان است و کسانی که نسبت زنا می دهند به زنان خود در حالی که نباشد برای آنان گواهانی مگر خودشان

فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

پس گواهی یکی از ایشان چهار بار شهادت به الله است به اینکه [او خود] هر آینه از راستگویان است

وَالْخَمْسَةُ أَنْ لَعْنَتْ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرُؤُا

و پنجم بار این است که لعنت الله بر وی اگر باشد از دروغگویان و دفع می کند

عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

از زن عذاب را اینکه گواهی بدهد چهار بار شهادت به الله که همانا [شوهر] او از دروغگویان است

وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

و بار پنجم بی گمان خشم الله بر او باد اگر باشد [آن مرد] از راستگویان

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

و اگر نبودی بخشایش الله بر شما و رحمت او و اینکه الله پذیرنده توبه و سنجیده کار است [به علنی سخت دچلمی شدید]

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيَاتِكَ عَصَبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ

بی گمان کسانی که آوردند [=ساختند] آن تهمت بزرگ را گروهی از شما بودند میندازید آن [تهمت] را بد برای خود بلکه این

خیرٌ لَكُمْ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى

خیر است برای شما [زیرا پرده را از چهره منافقان برداشت] برای هر کسی از ایشان است آنچه کسب نمود از گناه و کسی که به عهده داشت

كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ تَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ

بخش بزرگ آن را از آنان برای او عذابی بزرگ است ﴿۱۱﴾ چرا وقتی که شنیدید آن را گمان نبردند مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ تَوَلَّى

و زنان با ایمان به خودشان نیکی را؟ و نگفتند که این تهمتی آشکار است؟ ﴿۱۲﴾ چرا

جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ

نیاوردند بر این [ادعا] چهار گواه را؟ پس چون نیاوردند گواهان را پس آن گروه

عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

نزد الله همان دروغگویان اند ﴿۱۳﴾ و اگر نبودی بخشش الله بر شما و رحمت او

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

در دنیا و آخرت هر آینه می رسید به شما در آنچه [بهتان] که وارد شدید در آن عذابی بزرگ ﴿۱۴﴾

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

آنگاه که دریافت می کردید آن را به زبان های خود و می گفتید به دهان های خود آنچه را که نبود برای شما به آن دانشی

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

و می پنداشتید آن را آسان حال آنکه آن نزد الله بزرگ بود ﴿۱۵﴾ و چرا آنگاه که شنیدید آن را

قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بَهِتَانٌ عَظِيمٌ

نگفتید شایسته نیست برای ما که به زبان آوریم این [سخن] را [بارالها] تو منزهی این بهتان بزرگ است

يَعِظُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

﴿۱۶﴾ پند می دهد شما را الله از اینکه باز گردید به مثل این [سخن] برای همیشه اگر هستید مؤمنان

وَيَبِّينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ

و روشن می کند الله برای شما آیات را و الله دانای سنجیده کار است ﴿۱۸﴾ همانا آنان که

يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

دوست دارند که شایع گردد [تهمت] بی حیایی در میان آنان که ایمان آورده اند برای شان عذابی دردناک است

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْ لَا

در دنیا و آخرت و الله می داند و شما نمی دانید ﴿۱۹﴾ و اگر نبودی

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

بخشش الله بر شما و رحمت او و اینکه همانا الله مهرورز مهربان است [به عذابی سخت دچار می شدید] ﴿۲۰﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 اى كسانى كه ايمان آورده ايد پيروى مكنيد از گام هاى شيطان پس كسى كه پيروى كند
 خُطُوتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
 از گام هاى شيطان پس همانا او فرمان مى دهد به كار ناشايسته و زشت و اگر نبود بخشش
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
 بر شما و رحمت او پاى كنى شد از شما هيچ كسى هرگز وليكن الله پاى مى سازد
 مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ
 هر كه را خواهد و الله بس شنواى داناست ﴿٢١﴾ و نبايد سوگند خورند صاحبان برترى و بخشش از شما
 وَالسَّعَةِ أَنْ يُوتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
 و توانگران كه ندهند به خویشانندان و بينوايان و مهاجران در
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
 راه الله [چيزى از طرايى خود را] و بايد عفو كنند و درگذرند آيا دوست نمى داريد كه بيامرزد الله شما را؟
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
 و الله آمرزنده مهربان است ﴿٢٢﴾ همانا كسانى كه نسبت زنا مى دهند به زنان پاى دامن بى خبر
 الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾
 با ايمان لعنت شده اند در دنيا و آخرت و براى آنان است عذابى بزرگ ﴿٢٣﴾
 يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 روزى كه گواهى دهد بر زبان ايشان زبان هايشان و دست هايشان و پاى هايشان به آنچه مى كردند
 ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
 ﴿٢٤﴾ در آن روز به طور كامل مى دهد به ايشان الله پادشاه سزاوارشان را و خواهند دانست كه الله همان آن حق
 الْمُنِينَ ﴿٢٥﴾ الْحَاشِيَةُ لِلْحَيْثِ وَالْحَيْثِ وَالْحَيْثِ لِلْحَيْثِ
 آشكار است ﴿٢٥﴾ زنان پليد از آن مردان پليد و مردان پليد از آن زنان پليد
 وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ
 و زنان پاكيژه از آن مردان پاكيژه و مردان پاكيژه از آن زنان پاكيژه اند آنان مبرا هستند
 مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 از آنچه مى گويند براى ايشان است آمرزش و روزى ارجمند ﴿٢٦﴾ اى كسانى كه
 ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا
 ايمان آورده ايد داخل نشويد به خانه هاى كه غير خانه هاى شماست تا آنكه آشنابى داده [وا اجازه بگيريد]
 وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾
 و سلام كنيد بر اهل آن اين بهتر است براى شما شايد شما پند پذيريد ﴿٢٧﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ
پس اگر نیافتید در آن کسی را پس وارد نشوید به آنجا تا آنکه اجازه داده شود به شما و اگر

قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۖ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
گفته شود به شما که بازگردید پس بازگردید این پاکیزه تر است برای شما و الله به آنچه می کنید

عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
دانا است نیست بر شما هیچ گناهی اینکه داخل شوید در خانه هایی غیر مسکونی

فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾
که در آن کالایی برای شماست و الله می داند آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می دارید ﴿٢٩﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
بگو به مؤمنان که فرود آرند برخی از نگاه های خود را و نگهدارند شرمگاه های خود را

ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ آغَاةٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
این پاکیزه تر است برای ایشان همانا الله آگاه است به آنچه می کنند ﴿٣٠﴾ و بگو به زنان با ایمان

يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
که فرود آرند برخی از نگاه های خود را و نگه دارند شرمگاه های خود را و آشکار نکنند

زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۚ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ
آرایش خود را مگر آنچه ظاهر است از آن و باید فرو اندازند روسری های خود را بر گریبان های خود

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
و آشکار نکنند زینت [پنهانی] خود را مگر برای شوهرانشان یا پدران خویش یا

أَبْنَاؤَ بَعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ
پدران شوهرانشان یا پسران خود یا پسران شوهرانشان یا پسران خواهران خود یا زنان همکیش خود

أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
یا برادران خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان همکیش خود

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۚ أَوْ التَّابِعِينَ ۚ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ ۚ مِنْ
یا آنچه مالک شده دستهایشان [بردگان خود] یا وابستگانی که نیاز جنسی ندارند از

الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ ۚ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
مردان یا آن اطفال که هنوز آگاه نشده اند بر امور جنسی زنان

وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۚ وَتَوْبُوا
و نزنند [به زمین] پاهای خود را تا دانسته شود آنچه پنهان دارند از زینت خود و توبه کنید

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا ۚ آيَةُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾
به سوی الله همگی ای مؤمنان باشد که شما رستگار شوید ﴿٣١﴾

وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنكُمُ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنَّ
و به همسری دهید بی همسران از خود را و شایستگان از بردگان و کنیزان خود را اگر

يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ ۚ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
باشند نیازمند بی نیازشان گرداند الله از بخشایش خود و الله گشایشگر داناست

وَلَيْسَتَعَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ
و باید پاکدامنی ورزند آنانی که نمی یابند [وسیله] ازدواج را تا آنکه بی نیاز گرداند ایشان را الله از بخشایش خود

وَالَّذِينَ يَبْنُونَ الْكُتُبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُم مِّمَّا خَرَبُوا بَعْضُهُمْ أَسْوَءَ الْيَوْمِ ۚ إِنَّ
و کسانی که می خواهند عقدباز خرید خود را آنچه مالک شده دستهایتان [از بردگانتان] تقاضای بازخریدشان را بپذیرید اگر

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَءَاتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ ۚ الَّذِي ءَاتَاكُمْ وَلَا
سراغ دارید در آنان خیری را و بدهید به آنان از مال الله آنچه که داده است به شما و

تُكْرَهُوا ۚ فَتَيْتَكُمْ عَلَى الْإِغْيَاءِ ۚ إِنَّ أَرْدَنَ تَحَصُّنًا لِّنَبْغُوا ۚ عَرَضَ الْحَيَوةِ
مجبور مکنید کنیزان خود را به زنا اگر خواستند پاکدامنی را تا به دست آورید کالای زندگانی

الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
دنیا را و هر که مجبور کند ایشان را پس همانا الله پس از اجبارشان آمرزنده مهربان است

﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
﴿٣٣﴾ و هر آینه فرود آوردیم به سوی شما آیت های روشنی را و مثلی [از حال] کسانی که گذشته اند

مِن قَبْلِكُمْ ۚ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ نُّورٌ ۚ اللَّهُ نُّورٌ السَّمَوَاتِ
پیش از شما و پندی را برای پرهیزکاران ﴿٣٤﴾ نور الله نور آسمان ها

وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُّورٍ كَمِشْكَوَةٍ ۚ فِيهَا مِصْبَاحٌ مِّصْبَاحٌ ۚ فِي زُجَاجَةٍ ۚ
و زمین است حالت نور او مانند چراغدانی است که در آن چراغی است آن چراغ در شیشه ای است

الزُّجَاجَةُ ۚ كَأَنَّهُ سِتَارَةٌ ۚ أَيْ سِتَارَةٌ ۚ أَيْ سِتَارَةٌ ۚ أَيْ سِتَارَةٌ ۚ
آن شیشه گویا که آن ستاره ای است درخشان که افروخته می شود [آن چراغ] از [روغن] درخت مبارک زیتون

لَا شَرْقِيَّةَ وَلَا غَرْبِيَّةَ ۚ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ
که نه شرقی است و نه غربی [بلکه در تمام روز آفتاب بر آن می تابد] نزدیک است [از شدت زلالی] روغن آن روشن شود اگر چه نرسیده باشد به آن آتشی

نُّورٌ ۚ عَلَى نُّورٍ ۚ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
روشنی بر روشنی است راه می نماید الله به نور خود هر که را خواهد و می زند الله این مثل ها را

لِلنَّاسِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ أَذِنَ اللَّهُ أَن تَرْفَعَ
برای مردم و الله به هر چیزی داناست ﴿٣٥﴾ در خانه هایی که اجازه داده است الله که بر افراشته شود

وَيُذَكِّرَ فِيهَا أَسْمَهُ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾
و یاد گردد در آنها نام او به پاکی می ستایند او را در آنها بامدادان و شامگاهان ﴿٣٦﴾

رِجَالٌ لَا نُلْهِمُهُمْ بُحْرَةً وَلَا بُيْعًا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ

مردانی که مشغول نمی‌سازد آنان را بازرگانی و نه داد و ستدی از یاد **الله** و برپاداشتن نماز و دادن

الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَنْقَلِبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

زکات می‌ترسند از روزی که زیر و رو می‌شود در آن دل‌ها و چشم‌ها

لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

تا پاداش دهد به آنان **الله** در برابر نیکوتر آنچه کرده‌اند و زیاده دهد ایشان را از فضل خود **و الله** روزی می‌دهد

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسْرًا

هر کس را خواهد بی شمار **و الله** و کسانی که کفر ورزیدند اعمال‌شان مانند سربابی است

بِقِيَعَةٍ يَّخْشَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا

در دشتی خشک و هموار که می‌پندارد آن را [آدم] تشنه آبی تا آنگاه که برسد به آن نمی‌یابد آن را چیزی

وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

و می‌یابد **الله** را نزد آن [اعمال سرباب گونه خود] پس رسیدگی می‌کند به طور کامل حساب وی را **و الله** زود شمار است

أَوْ كَظُلُمٍ فِي بَحْرِ لَّجِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن

یا مانند تاریکی‌هایی در دریایی ژرف که می‌پوشاند آن را موجی که از فراز آن موجی دیگر است [و] از

فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ

بالای آن ابری است تاریکی‌هایی است برخی از آن بالای برخی دیگر چون برون آورد دست خود را

لَمْ يَكِدْ يَرَهَا ۗ وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ

نزدیک نیست که ببیند آن را و هر که قرار ندهد **الله** برایش نوری را پس نیست برای او هیچ نوری ﴿٤٠﴾ آیا ندیدی که همانا

اللَّهُ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَفَّتْ كُلٌّ قَدَ

الله به پاکی می‌ستایند او را هر که در آسمان‌ها و زمین است و مرغان بال گشوده هریک به تحقیق

عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ

می‌داند دعای خود و تسبیح خود را **و الله** داناست به آنچه می‌کنند ﴿٤١﴾ **و الله** پادشاهی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ

آسمان‌ها و زمین و به سوی **الله** بازگشت [نهایی] ﴿٤٢﴾ آیا ندیدی که **الله** می‌راند

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِّن

ابری را سپس می‌پیوندد میان آن را باز می‌گرداند آن را انباشته پس می‌بینی قطره‌های باران را که بیرون می‌آید از

خَلَلِهِ ۚ وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ

لابه لای آن و فرود می‌آورد از جانب بالا از کوه‌هایی که در آنجا هست تگرگی پس می‌رساند آن را به هر که خواهد

وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

و باز می‌گرداند آن را از هر که خواهد نزدیک است که روشنی برق آن برباید دیده‌ها را

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

دگرگون می کند الله شب و روز را همانا در آن عبرتی است برای صاحبان بصیرت ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ أَفْرِيدُ ۚ

و الله آفرید هر جنبه ای را از آبی اندک پس برخی از آنها موجودی است که می رود بر شکم خود و برخی از آنها موجودی است

يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ

که می رود بر دوپای و برخی از آنها موجودی است که می رود بر چهارپای می آفریند الله آنچه خواهد

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۚ

همانا الله بر هر چیزی تواناست ﴿٤٥﴾ هر آینه فرود آوردیم آیت های بیانگر را

وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ

و الله هدایت می کند هر که را خواهد به سوی راهی راست ﴿٤٦﴾ و می گویند

ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ

ایمان آورده ایم به الله و به پیامبر و فرمان بردیم سپس روی می گردانند گروهی از ایشان پس از

ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

آن و نیستند آنان مؤمنان [ثابت بر ایمان] ﴿٤٧﴾ و چون خوانده می شوند به سوی الله و پیامبر او

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْضِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ

تا داوری کند در میان آنها ناگهان گروهی از آنان روی گردانند ﴿٤٨﴾ و اگر باشد برای ایشان حق [حق با آنان باشد]

يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ

می آیند به سوی او مطیعانه [و تسلیم شوند] ﴿٤٩﴾ آیا در دلهایشان مرضی است یا در تردید افتاده اند یا می ترسند

أَنْ يَحْجِفَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

از اینکه ستم کند الله بر ایشان [و ستم کند] رسول او؟ بلکه آنان خود ستمکارند ﴿٥٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

جز این نیست گفتار مؤمنان که وقتی که خوانده شوند به سوی الله و رسولش تا داوری کند در میانشان

أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ

اینکه گویند شنیدیم و فرمان بردیم و آنان خود رستگارند ﴿٥١﴾ و هر که

يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ ۚ وَيَتَّقَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

فرمان برداری کند از الله و رسول او و بترسد از الله و پروا کند از او پس آنان خود کامیاب اند

﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ أُمِّرَتُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ

و سوگند خورند به الله به سوگندهای سخت خود اگر امر کنی به ایشان [هر آینه] بیرون روند از [وطن خود] بگو

لَا تُقْسِمُوا طَاعَةً مَّعْرُوفَةً ۚ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

سوگند مخورید فرمان بردنی شناخته شده است همانا الله آگاه است به آنچه می کنید ﴿٥٣﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 بگو فرمان برید **الله را** و فرمان برید پیامبرا پس اگر روی بگردانید پس جز این نیست که هست بر [پیامبر] آنچه لازم شده بر او

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 و بر شماست آنچه لازم شده است بر شما و اگر فرمان برید او را راه یابید و نیست بر [عهده] این پیامبر

إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ۝۴ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا
 جز رساندن پیام آشکارا ۝۴ وعده داده است **الله** آنان را که ایمان آورده اند از شما و کرده اند

الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 کارهای شایسته که قطعاً جانشین سازد ایشان را در زمین چنانکه جانشین ساخته بود

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
 کسانی را که پیش از ایشان بودند و حتماً پابرجا سازد برای ایشان دین شان را که پسندیده است برای آنها

وَلِيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
 و حتماً جایگزین می کند برای آنها پس از ترسشان ایمنی را درحالی که پرستش می کنند مرا شریک نمی سازند برای من

شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝۵
 چیزی را و هر که کفر ورزد پس از آن پس آنان همان فاسقان اند ۝۵

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از این پیامبر باشد که شما

تُرْحَمُونَ ۝۶ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
 مورد رحمت قرار گیرید ۝۶ هرگز مپندارید کسانی که کافر شدند عاجز کننده الله اند در زمین

وَمَا لَهُمْ آلَتَارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ۝۷ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 و جای ایشان آتش است و آن بد فرجامی است ۝۷ ای کسانی که ایمان آوردید

لِيَسْتَغْفِرَنَّ لَكُمْ أَلَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ
 باید اجازه خواهند از شما آنان که مالک شده است دستانتان [= بردگانتان] و آنان که نرسیده اند به بلوغ از شما

ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ
 سه بار [از شما اجازه بگیرند] [یکبار] پیش از نماز صبح و [یکبار] وقتی که می نهید جامه های خود را در نیمروز

وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 و [یکبار] پس از نماز خفتن این سه وقت خصوصی و خلوت شماست نیست بر شما

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَفَاتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ
 و نه بر ایشان هیچ گناهی در غیر این اوقات [زیرا] آنان پیوسته می گردند بر گرد شما [و] برخی بر

بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۸
 برخی وارد می شوید این چنین روشن می سازد **الله** برای شما آیات را **والله** بس دانای سنجیده کار است ۝۸

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِزُّوا كَمَا أَسْتَعِزُّونَ
و چون برسد کود کانتان به بلوغ پس باید که اجازه خواهند [در همه اوقات] چنانکه اجازه می طلبیدند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
آنان که [بالغ بودند] پیش از ایشان این چنین روشن می سازد الله برای شما آیات خود را و الله

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۵۹ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
بس دانای سنجیده کار است و بازنشستگان از زنان که ندارند امید

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
به ازدواج پس نیست بر ایشان گناهی در اینکه بنهند جامه های خود را

غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ
بی آنکه آشکار کنندگان باشند زینتی را و اینکه عفت بورزند [حفظ حجاب] بهتر است برای آنها و الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۶۰ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
بس شنوای داناست نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
گناهی و نه بر بیمار گناهی و نه بر خودتان [گناهی] در اینکه بخورید

مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
از خانه های تان یا خانه های پدران تان یا خانه های مادران تان

أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
یا خانه های برادران تان یا خانه های خواهران تان یا خانه های

أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
عموهای تان یا خانه های عمه های تان یا خانه های دایی های تان

أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مِنْ خَالَةٍ لَا مَفَاحَهُ
یا خانه های خاله های تان یا از آن [خانه هایی که] در اختیار شماست کلیدهای آن

أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
یا [خانه] دوست تان نیست بر شما گناهی در اینکه بخورید

جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
با هم یا پراکنده پس چون درآید به خانه هایی پس سلام کنید بر کسان خود

تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مَبْرُكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ
سلامی که ثابت است از جانب الله با برکت پاکیزه این چنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۶۱
روشن می سازد الله برای شما آیات [خود] را باشد که شما خرد بورزید

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا **بِاللَّهِ** وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ

جزاین نیست که مؤمنان آنان اند که ایمان آوردند **به الله** و پیامبرش و چون باشند با وی

عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ **إِنَّ** الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ

بر کاری عمومی نمی روند تا آنکه اجازه بگیرند از او همانا آنان که اجازه می طلبند از تو

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ **بِاللَّهِ** وَرَسُولِهِ فَاِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ

آنان کسانی اند که ایمان دارند **به الله** و پیامبرش پس چون اجازه خواهند از تو

لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ

برای بعضی کار خود پس اجازت بده به هر که خواهی از ایشان و آمرزش بخواه برای ایشان

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ

از الله همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿٦٢﴾ قرار ندهید دعوت پیامبر را

يَنۢتَعِمُ كَدُّعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ **اللَّهُ** الَّذِينَ

در میان خود مانند دعوت از همدیگر [که بخواهید آن را بپذیرید یا نپذیرید] هر آینه می شناسد **الله** آنان را که

يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلِيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ

آهسته و پنهانی خارج می شوند از شما پناه جویان [در جمعیت] پس باید که ترسند آنان که مخالفت می کنند از فرمان او

أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ اللَّهَ

از اینکه برسد ایشان را فتنه ای یا برسد به آنان عذابی دردناک ﴿٦٣﴾ آگاه باشید همانا **برای الله است**

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ

آنچه در آسمان ها و زمین است به تحقیق می داند آنچه را [=حالی را] که شما بر آن هستید و روزی که

يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا **وَاللَّهُ** بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

بازگردانده می شوند به سوی او پس آگاه می سازد آنان را به آنچه کرده اند **و الله** به هر چیزی داناست ﴿٦٤﴾

آیاتها

۷۷

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

ترتیبها

۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعٰلَمِينَ نَذِيرًا

پُر برکت است آن که فرود فرستاد فرقان [=جناکننده حق از باطل] را بر بنده خود تا باشد برای جهانیان بیم دهنده

﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ

آن که برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین و نگرفته است هیچ فرزندی را و

يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا ﴿٢﴾

نیست برای او شریکی در فرمانروایی و آفریده است هر چیزی را پس اندازه گیری نموده آن را اندازه کردنی ﴿٢﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
و [آن] آفرینند جز الله الهه های را که نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
و در اختیار ندارد برای خودشان [دفع] زبانی و نه [جلب] سودی را در اختیار ندارند مرگی

وَلَا حَيَوَةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ
و نه حیاتی را و نه دوباره برانگیخته شدنی را ﴿٣﴾ و گفتند آنان که کفرورزیدند نیست این مگر دروغی که

أَفْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
باخته است آن را و کمک نموده است او را بر آن گروهی دیگر پس به راستی که آوردند ستم و ناراستی را

﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤﴾ أَكُتِبَ عَلَيْهَا فِيهِ تُمْلَى
و گفتند [قرآن] افسانه های پیشینیان است که نوشته است آن را پس آن خوانده می شود

عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
بر روی صبح و شام ﴿٥﴾ بگو فرود آورده است آن را کسی که می داند راز را

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا
در آسمان ها و زمین همانا او هست آمرزنده مهربان ﴿٦﴾ و گفتند

مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
چه شده است این پیامبر را که می خورد غذا را و می گردد در بازارها؟

لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَى
چرا فرو فرستاده نشده به سوی او فرشته ای تا باشد همراه وی بیم دهنده ای ﴿٧﴾ یا [چرا] افکنده نشده

إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
به سوی او گنجی؟ یا چرا نیست برای او باغی که بخورد از آن؟ و گفتند

الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
ستمکاران پیروی نمی کنید مگر مردی جادو شده را ﴿٨﴾ ببین

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلِ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
چگونه زدند برای تو مثل ها را پس گمراه شدند پس نمی توانند [که بیابند]

سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ
راه [برون رفتی] را ﴿٩﴾ پر برکت است آنکه اگر خواهد قرار می دهد برای تو بهتر از این [که اینها می گویند]

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَبُجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
باغ هایی را که می رود زیر [درختان] آن جوی ها و قرار می دهد برای تو کاخ هایی را ﴿١٠﴾ بلکه

كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾
تکذیب کردند رستاخیز را و آماده کردیم برای کسی که تکذیب نمود رستاخیز را آتش افروخته [نورخ] را ﴿١١﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا ۚ وَإِذَا
 چُون بَسِيْنْد [فونخ] ايشان را از جايي دور شنوند از آن آوای خشم و خروش را ۱۲ و چُون
 أَلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۚ
 انداخته شوند از آن [فونخ] در جايي تنگ درحالی که زنجير پيچ باشند بخوانند آنجا هلاکت را [برای خود] ۱۳
 لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۚ قُلْ
 [گفته شود به آنان] مخواهيد امروز هلاکت را يك بار و بخواهيد هلاکتی بسيار را ۱۴ بگو
 أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ
 آیا اين بهتر است يا بهشت جاويدی که وعده داده شده به پرهيزکاران؟ هست آن
 لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا ۚ ۱۵ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
 برای شان پاداش و فرجامی ۱۵ در آنجا آنچه خواهند درحالی که جاويدند [در آن]
 كَانَتْ عَلَىٰ رِبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ۚ ۱۶ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 هست بر [عهده] پروردگار تو وعده ای درخواست شده ۱۶ و [ياد کن] روزی را که جمع گرداند الله آنان را و آنچه را
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 می پرستند به غير از الله پس می گوید آیا شما گمراه کرده ايد اين بندگانم
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۚ ۱۷ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ
 را يا آنان خود گم کردند راه را ۱۷ گویند پاکا تو نيست
 يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 سزاوار برای ما که بگيريم غير از تو کار سازانی را وليکن بهرمنند ساختی آنان را
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۚ فَقَدْ
 و پدران شان را تا آنکه فراموش کردند آن پند را و شدند قومی هلاک شده ۱۸ پس به راستی
 كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
 تكذيب کردند شما را در آنچه می گوئيد اکنون نمی توانيد بازگرداندن [عذابی] را و نه
 نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۚ ۱۹
 یاری کردن [خود را] و هر که ستم کند از شما می چشانيم به او عذابی بزرگ را ۱۹
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
 و نفرستاديم پيش از تو هيچ يك از پيامبران را مگر اينكه ايشان می خوردند
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۚ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 غذا را و راه می رفتند در بازارها و قرار داديم برخی شما را
 لِبَعْضٍ لِّعَظِ فَتَنَةٍ ۚ وَكَانَ أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۚ ۲۰
 برای برخی ديگر [مايه] آزمائشی آیا شکیبایی می ورزید؟ و هست و بينا ۲۰

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُوتُ
و گفتند آنانی که امید ندارند دیدار به ما چرا نازل نشده بر ما فرشتگان

أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۚ لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
یا نمی بینیم پروردگار خود را [با چشم] به تحقیق بزرگ پنداشتند خود را در دل های خود و سرکشی کردند سرکشی بزرگی را

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَكُوتَ لَا بُشْرَىٰ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
روزی که ببینند فرشتگان را هیچ مزدهای نیست در آن روز برای بزهکاران و [فرشتگان به بزهکاران] می گویند

حَبْرًا مَّحْجُورًا ۚ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
منوع [و] محروم اید [از رحمت الله] و می پردازیم به آنچه کردند از هر کاری و می سازیم آن را

هَبَاءً مَّنْثُورًا ۚ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
غباری پراکنده اهل بهشت در آن روز خوش قرارگاه تر

وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۚ وَيَوْمَ نَشْقُقُ السَّمَاءَ بِالْغَمَمِ ۚ وَنُزِّلُ الْمَلَكُوتَ
و نیکو جایگاه ترند و روزی که بشکافد آسمان به سبب ابر و فروفرستاده شود فرشتگان

تَنْزِيلًا ۚ وَالْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَىٰ
فروفرستادنی فرمانروایی در آن روز ثابت است برای [الله] مهر گستر و باشد روزی بر

الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۚ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
کافران دشوار و روزی که می گزد ستمکار دودست خود را درحالی که می گوید

يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۚ يَنبُوتُ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
ای کاش من درپیش گرفته بودم با پیامبر راهی را ای وای بر من کاش که من نمی گرفتم

فُلَانًا خَلِيلًا ۚ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۚ
فلانی را به دوستی هر آینه گمراه کرد مرا از یاد [الله] پس از آنکه آمده بود به [سوی] من

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۚ وَقَالَ الرَّسُولُ
و هست شیطان آدمی را تنها گذارنده [و خوار کننده] و گوید پیامبر

يَرْبِّ إِنَّا قَوْمٌ اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۚ وَكَذَلِكَ
ای [پروردگار من] همانا قوم من ساختند این قرآن را متروک [به آن بی توجه شدند] و همچنین

جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنْ الْمُجْرِمِينَ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا
قرار دادیم برای هر پیامبری دشمنی را از بزهکاران و کافی است پروردگار تو که رهنما

وَنَصِيرًا ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
و یاور باشد و گفتند آنان که کفر ورزیدند چرا فرود آورده نشد بر او آن قرآن همگی

وَحِدَةً ۚ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۚ
یکباره؟ این چنین [کم کم] فرود آوردیم [تا ثابت و استوار گردانیم] با آن دل تو را و خواندیم آن را [بر تو] به آرامی و پیایی

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٢﴾

و نمی آورند [کافران] برای تو مثلی را مگر آنکه می آوریم برای تو [یاسخی] حق و نیکوترین تفسیر را ﴿٣٢﴾

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ

آنانی که محشور می شوند بر روی هایشان به سوی دوزخ آنان بدترین

مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ

جایگاه را دارند و گمراه ترین اند ﴿٣٤﴾ و هر آینه دادیم به موسی کتاب را

وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَىٰ

و گردانیدیم همراه او برادرش هارون را همراه و یاور ﴿٣٥﴾ پس گفتیم بروید به سوی

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَذَرْنَهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ

آن قومی که تکذیب کردند آیات ما را پس هلاک ساختیم آنها را هلاک کردنی ﴿٣٦﴾ و قوم

نُوحٍ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ

نوح را وقتی که تکذیب کردند پیامبران را غرق کردیم آنان را و قرار دادیم آنها را برای مردم

ءَايَةً ﴿٣٧﴾ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثُمُودًا

نشانه [عبرت] و آماده کرده ایم برای ستمکاران عذابی دردناک را ﴿٣٧﴾ و [هلاک ساختیم] عاد و ثمود

وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا

و اهل چاه را و نسل های بسیاری را در این میان ﴿٣٨﴾ و برای هر یک [از آنان] زدیم

لَهُ الْآمَثَلُ ﴿٣٩﴾ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيْرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ

مثل های [عبرت آمیز] را و همه را درهم شکستیم درهم شکستنی ﴿٣٩﴾ و هر آینه گذشتند [این مردم] بر آن آبادی

الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا ﴿٤٠﴾ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ

که باراننده شده بود بر آن باران بد آیا نمی دیدند آن را؟ [نه] بلکه

كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَتَّخِذُونَكَ

امید نداشتند برانگیختن را ﴿٤٠﴾ و چون بینند تو را نمی گیرند تو را

إِلَّا هُزُورًا هَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنَّ كَادَ

مگر به ریشخند [وگویند] آیا این آن کس است که برانگیخته است **الله** او را به پیامبری؟ ﴿٤١﴾ هر آینه نزدیک بود

لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ

که گمراه کند ما را از اله هایمان اگر شکیبایی نمی کردیم بر آنها و به زودی خواهند

يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ

دانست وقتی که بیند عذاب را که چه کسی گمراه تر است ﴿٤٢﴾ آیا دیدی

مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

آن را که گرفته است الهش را هوای خویش آیا تو هستی بر وی مراقب و نگهبان [که او را هدایت کنی]؟ ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
یا اینکه می پنداری که بیشترشان می شنوند یا خردورزی می کنند؟ نیستند آنان مگر

كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رِبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
مانند چهارپایان بلکه اینان گمراه ترند ﴿٤٤﴾ آیا ننگریستی به [صنع] پروردگارت که چگونه کشیده است

الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
سایه را؟ و اگر می خواست قرار می داد آنرا ساکن و بی حرکت آنگاه گردانیدیم آفتاب را بر آن راهنما

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
﴿٤٥﴾ آنگاه برمی گیریم آن را به سوی خود برگرفتنی [آهسته] و آرام و اندک ﴿٤٦﴾ و اوست آن که قرار داد

لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
برای شما شب را پوششی و خواب را راحتی و قرار داد روز را برای برخاستن و جنبشی ﴿٤٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا مَّزْدَةً دِهْنَةً يَبْشِيرُ بِرَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
و اوست آن که فرستاد بادهای را مژده دهنده پیشاپیش رحمت خود [باران] و فرود آوردیم

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُخْطِيَ بِهِ بَلَدَةً مِّمَّا وَنُشْقِيهِ
از آسمان آبی پاک و پاک کننده را ﴿٤٨﴾ تا زنده سازیم به آن زمین مرده را و بنوشانیم آن را

مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَنَاسِيًا كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
از جمله آنچه آفریده ایم چهارپایان و مردمان بسیاری را ﴿٤٩﴾ و به تحقیق گوناگون قرار دادیم باران را در میان ایشان

لِيَذْكُرُوا فَأَبَتْ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
تا پند گیرند پس نخواستند بیشتر مردم جز ناسپاسی را ﴿٥٠﴾ و اگر می خواستیم

لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ
هر آینه می فرستادیم [در زمان تونیز] در هر آبادی بیم دهنده ای را ﴿٥١﴾ پس اطاعت مکن از کافران

وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
و جهاد کن با آنان به [حکم قرآن] جهادی بزرگ ﴿٥٢﴾ و اوست آنکه به هم آمیخته

الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
دو دریا را این یک شیرین و گوارا و آن یک شور و تلخ است و قرار داد میان آن دو حائل

وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
و مانعی بازدارنده را [تا در هم نیامیزند] ﴿٥٣﴾ و اوست آن که آفرید از آب [نطفه] بشری را پس قرار داد او را

نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
به صورت نسب و دامادی [سبب] و هست پروردگار تو بسی توانا ﴿٥٤﴾ و می پرستند جز الله

مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾
چیزی را که نفع ندهد به آنان و نه ضرر رساند به آنان و هست کافر بر ضد پروردگار خود پشتیبان [شیطان] ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
و نفرستادیم تو را مگر مژده دهنده و بیم دهنده ﴿٥٦﴾ بگو نمی خواهم از شما بر این کار

مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
هیچ مزدی را جز آنکه هر که خواهد اینکه [در پیش] بگیرد به سوی پروردگارش راهی را ﴿٥٧﴾ و توکل کن

عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ
بر آن زنده ای که هرگز نمی میرد و به پاکی یاد کن همراه ستایش او و همین بس که او به گناهان

عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بندگان خود آگاه است ﴿٥٨﴾ آن که آفرید آسمان ها و زمین را و آنچه را میان آنهاست

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهٖ
در شش روز پس استیلا یافت بر عرش اوست [الله] مهرگستر پس بپرس درباره وی

خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
از [فردی] آگاه ﴿٥٩﴾ و چون گفته شود به آنان [کافران] که سجده کنید برای [الله] «رحمان» گویند کیست «رحمان»؟

أَنسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ
آیا سجده کنیم به آنچه که تو دستور می دهی ما را؟ و می افزاید بر رمیدن ایشان [این سخن] ﴿٦٠﴾ پُربركت است آن که قرار داد

فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ
در آسمان برج هایی را و قرار داد در آنها چراغی و ماهی تابان را ﴿٦١﴾ و اوست

الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ
آن که قرار داد شب و روز را جایگزین [یکدیگر] برای آن که بخواید که پند گیرد یا بخواید

شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
سپاس بگزارد ﴿٦٢﴾ و بندگان [الله] مهرگستر آنان اند که راه می روند بر زمین

هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ
به آهستگی و فروتنی و چون خطاب کنند ایشان را نادانان گویند سخنی ملایم ﴿٦٣﴾ و آنان که

يَبْتَغُونَ رِبَّهٖمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
شَب می گذرانند برای پروردگار خود سجده کنان و قیام کنان ﴿٦٤﴾ و آنان که می گویند

رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّا كَانُوا غَرَامًا
[ای] پروردگار ما بازدار از ما عذاب دوزخ را همانا عذاب آن هست همیشگی

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا
همانا آن بد قرارگاه و اقامتگاهی است ﴿٦٦﴾ و آنان که چون خرج می کنند

لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾
اسراف نمی کنند و تنگ و سخت نمی گیرند [در خرج کردن] و باشند میان آن دو [به راه] میانه ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
و آنان که نمی خوانند با الله اله های دیگر را و نمی کشند آن نفسی را

الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
که حرام گردانیده [قتل آن را] الله مگر به حق و زنا نمی کنند و هر که بکند آن کار را خواهد دید

أَثَامًا ۶۸ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
کیفر گناه را ۶۸ دو چندان شود برای او عذاب در روز رستاخیز و جاوید ماند در آن

مُهَانًا ۶۹ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
به خواری ۶۹ مگر آنکه توبه کند و ایمان آورد و انجام دهد کار شایسته را

فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
پس آنان تبدیل می کند الله بدی هایشان را به نیکی و هست الله بسیار آمرزنده

رَحِيمًا ۷۰ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مهربان ۷۰ و هر که توبه کند و انجام دهد کار شایسته را پس هر آینه وی باز می گردد به سوی الله

مَتَابًا ۷۱ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
بازگشتی [پسندیده] ۷۱ و آنان که شهادت ناراست نمی دهند و چون بگذرند بر چیز بیهوده

مَرُّوا ۷۲ كِرَامًا وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
بگذرند بزرگوارانه ۷۲ و آنان که چون پند داده شوند به آیات پروردگارشان

لَمْ يَخْرُوا عَلَيْهَا سُومًا وَغَمِيانًا ۷۳ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
نمی افتند بر آنها کران و کوران ۷۳ و آنان که می گویند ای پروردگار ما

هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
عطا کن به ما از همسرانمان و فرزندانمان چشم روشنی و قرار ده ما را

لِلْمُنْقِبِينَ ۷۴ إِمَامًا أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
برای پرهیزکاران پیشوا [و الگو] ۷۴ آنان اند که پاداش داده شوند غرفه [بهشتی] به سبب آنچه

صَبَرُوا ۷۵ وَيُلْقَوْنَ فِيهَا رُوحَهُمْ ۷۶ وَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
صبر کردند روبرو می شوند در آنجا با درود و سلامی ۷۵ و ۷۶

فِيهَا حَسَنَاتٌ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۷۶ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي
در آن نیکو قرارگاه و اقامتگاهی است بگو اعتنایی نمی کند به شما پروردگار من

لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۷۷
اگر نباشد دعا و عبادت شما پس شما [الله و پیامبرش را] دروغ انگاشتید پس به زودی باشد [کیفر آن] گریبانگیر [شما] ۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

نصف
حزب
۳۷

طسم ۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ لَعَلَّكَ بَلِغٌ نَفْسَكَ
طه، سین، میم ۱ این آیت های این کتاب روشنگر است ۲ مبادا تو هلاک کننده باشی خوشتن را

أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۳ إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
برای اینکه نمی شوند مؤمنان ۳ اگر خواهیم فرود می آوریم بر آنان از آسمان نشانه ای را پس گردد

أَعَنَقَهُمْ لَهَا خَضِعِينَ ۴ وَمَا يَأْنِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مَنْ أَلْهَمَنَ ۵ مُحَدَّثٍ
گردن های شان پیش آن فروتنان ۴ و نمی آید برایشان هیچ پندی از جانب [الله] مهر گستر [پندی] نو

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۵ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَتُوا مَا كَانُوا
مگر باشند از آن رویگردان ۵ پس به درستی که تکذیب کردند پس زود آید به ایشان خبرهای آنچه آنان

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۶ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
به آن ریشخند می کردند ۶ آیا ننگریستند به زمین که چقدر رویانیدیم در آن از هر گونه گیاه

كَرِيمٍ ۷ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۸ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۸ وَإِنَّ
ارزشمندی را ۷ همانا در این [روایین] نشانه ای است [از کمال قدرت ما] و نیستند بیشترشان ایمان آورندگان ۸ و همانا

رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۹ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتْبِ الْقَوْمَ
پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ۹ [به یاد آور] آنگاه که ندا کرد پروردگار تو موسی را که بیا پیش این قوم

الظَّالِمِينَ ۱۰ قَوْمٌ فَرَعَوْنَ ۱۱ أَلَا يَتَّقُونَ ۱۱ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
ستمکاران ۱۰ قوم فرعون ۱۱ آیا پرهیزکاری نمی کنند؟ ۱۱ گفت ای پروردگارم همانا من می ترسم

أَنْ يُكَذِّبُونِ ۱۲ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
از اینکه تکذیب کنند مرا ۱۲ و تنگ می شود سینه ام و روانی ندارد زبانم پس بفرست

إِلَىٰ هَارُونَ ۱۳ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۱۴ قَالَ
به سوی هارون [که همراه من باشد] ۱۳ و هست برای ایشان بر من [دعوی] گناهی پس می ترسم که کشند مرا ۱۴ گفت

كَلَّا ۖ فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا ۱۵ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۱۵ فَآتِيَا فِرْعَوْنَ
نه چنین نیست پس بروید هر دو با آیت های ما همانا ما با شمایم [و] شنونده [گفتار شما] ایم ۱۵ پس آید هر دو نزد فرعون

فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
پس بگویند همانا ما فرستاده پروردگار جهانیان ایم ۱۶ به اینکه بفرست با ما بنی اسرائیل را

۱۷ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۱۸
[فرعون] گفت آیا نپروردیم تو را در میان خود در کودکی و درنگ کردی در میان ما از عمرت؟ چند سال ۱۸

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الْتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۱۹
و کردی [آن] کارت را که کردی حال آنکه تو از ناسپاسانی ۱۹

- قَالَ فَعَلْنَهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۲۰﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ [موسی] گفت کردم آن کار را آن هنگام درحالی که من از گمراهان بودم [از نتیجه کار خبر نداشتیم] ﴿۲۰﴾ پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما
- فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّهَا [موسی] گفت پروردگار من حکمتی را و قرار داد مرا از پیامبران ﴿۲۱﴾ و این نعمتی است که منت می نهی آن را
- عَلَى أَنْ عَبَّدتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۲﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ [فرعون] گفت به آن که برده خود ساخته ای بنی اسرائیل را ﴿۲۲﴾ گفت فرعون و کیست پروردگار جهانیان؟
- قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿۲۳﴾ [موسی] گفت پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست اگر یقین کنندگانید
- قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۲۴﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُم [فرعون] گفت به آنان که در گرداگرد او بودند آیا نمی شنوید؟ ﴿۲۴﴾ [موسی] گفت پروردگار شما و پروردگار پدران
- الْأَوَّلِينَ ﴿۲۵﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿۲۶﴾ [فرعون] گفت همانا پیامبر شما که فرستاده شده به سوی شما دیوانه است ﴿۲۶﴾
- قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲۷﴾ [موسی] گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان آنهاست اگر عقل دارید [به این سخن ایمان بیاورید] ﴿۲۷﴾ [فرعون] گفت
- لَئِنْ أَخَذتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنْ الْمَسْجُونِينَ ﴿۲۸﴾ قَالَ لَئِنْ آتَوْتُ جِثَّتَكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿۲۹﴾ قَالَ فَآتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۳۰﴾ [فرعون] گفت بیاورم برای تو چیز آشکاری را [معجزه ای روشن]؟ ﴿۲۹﴾ [فرعون] گفت بیاور آن را اگر هستی از
- الْصَّادِقِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿۳۲﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ رَاسَتَ الْغَوِيَّ ﴿۳۳﴾ [فرعون] گفت پس انداخت عصایش را پس ناگهان آن اژدهایی آشکار شد ﴿۳۲﴾ و برآورد دست خود را [از گریبان] راست گویان
- فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿۳۴﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾ قَالَ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۳۶﴾ [فرعون] گفت به بهترینان که گرد او بودند همانا این شخص جادوگری است
- عَلِيمٌ ﴿۳۷﴾ قَالَ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۳۸﴾ [فرعون] گفت بیاورم برای شما سحر را که بیرون کند شما را از سرزمینتان با جادوی خود پس چه دستور می دهید؟ ﴿۳۸﴾ گفتند به تأخیر بینداز [کار] او را و برادرش را و بفرست در شهرها گردآورانی را
- يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿۳۹﴾ فَجُمِعَ الْجَادُونَ ﴿۴۰﴾ [فرعون] گفت می آورند نزد تو هر جادوگر کاردانی را پس گردآوری شدند جادوگران
- لَمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿۴۱﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿۴۲﴾ [فرعون] گفت روزی معلوم و گفته شد به مردمان آیا شما گرد هم می آید؟ ﴿۴۲﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر باشند ایشان غلبه کنندگان پس چون آمدند جادوگران

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَا لِأَجْرٍ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
 گفتند به فرعون آیا به تحقیق برای ما باشد مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان؟ [فرعون] گفت آری

وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
 و همانا شما آن وقت البته از مقربان باشید گفت به آنها موسی بیفکنید آنچه را که شما افکندگانی

﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَاهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
 پس افکندند ریسمان هایشان و عصاهای خود را و گفتند به عزت فرعون سوگند همانا ما حتماً خود

الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
 غالیم پس انداخت موسی عصای خود را پس هماندم آن فرو می برد آنچه را بر ساخته بودند

﴿٤٥﴾ فَالْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
 پس بر روی افتادند جادوگران سجده کنان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
 پروردگار موسی و هارون [فرعون] گفت باور کردید به او پیش از آنکه اجازه دهم به شما؟ همانا او

لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ
 بزرگ شماست که تعلیم داده است به شما جادو را پس هر آینه زود خواهید دانست هر آینه بپریم دست های شما

وَأَرْجُلُكُم مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صُلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَرَرَ لَنَا
 و پاهایتان را خلاف یکدیگر و قطعاً بردار کشم شما را همگی [جادوگران] گفتند باکی نیست به درستی که ما

إِلَىٰ رَبَّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا
 به سوی پروردگار خود بازگردندگانی همانا ما امید داریم که بیامزد برای ما پروردگار ما خطاهای ما را زیرا که بودیم

أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ * وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ
 از نخستین ایمان آوردگان و وحی فرستادیم به موسی که شبانه کوچ بده بندگانم را همانا شما

مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
 تعقیب می شوید پس فرستاد فرعون در شهرها گردآورانی را [فرعون گفت] به درستی که اینان

لَشَرِذْمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَايُطُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ
 گروهی اندک اند و همانا آنان ما را به خشم آورده اند و همانا ما همه گروهی آماده ایم [برای جنگ]

﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتِ وَعَيْونَ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزَ وَمَقَامِرَ كَرِيمَ ﴿٥٨﴾
 پس بیرون راندیم آنان را از باغ ها و چشمه ها و گنج ها و جایگاهی نیکو

كَذَٰلِكَ وَأَوْثَرْنَاهَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾
 این گونه [نعمت ها را از آنان گرفتیم] و به میراث دادیم آن را به بنی اسرائیل پس تعقیب کردند آنان را هنگام برآمدن آفتاب

فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَبُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ

پس چون دیدند هر دو گروه یکدیگر را گفتند همراهان موسی همانا ما گرفتار شدگانیم ﴿٦١﴾ گفت [موسی]

كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ

نه، هرگز همانا با من است پروردگار من به زودی راه نماید مرا ﴿٦٢﴾ پس وحی فرستادیم به موسی که بزن

بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

با عصای خود دریا را پس [حریا] شکافت پس شد هر پاره ای [از آن] مانند کوه بزرگ ﴿٦٣﴾

وَأَرْزَقْنَا ثُمَّ الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

و نزدیک آوردیم آنجا دیگران را ﴿٦٤﴾ و نجات دادیم موسی و آنانی را که با او بودند همگی ﴿٦٥﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

سپس غرق کردیم دیگران را ﴿٦٦﴾ همانا در این [داستان] نشانه [عبرت] است ولی نبودند بیشترشان

مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ

مؤمنان ﴿٦٧﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿٦٨﴾ و بخوان بر ایشان

نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

خبر ابراهیم را ﴿٦٩﴾ آنگاه که گفت به پدر خود و قومش چه چیزی را می پرستید؟ ﴿٧٠﴾ گفتند

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ

می پرستیم بتانی را پس پیوسته برای آنها ملازم تعظیم هستیم ﴿٧١﴾ گفت آیا می شنوند سخن شما را آنگاه که

تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا

[آنها را] فرامی خوانید؟ ﴿٧٢﴾ یا سود می رسانند به شما یا زیان می زنند؟ ﴿٧٣﴾ گفتند [نه] بلکه یافتیم پدران خود را

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ

که چنین می کردند ﴿٧٤﴾ [ابراهیم] گفت آیا دیده اید [اندیشیده اید] آنچه را که می پرستیدید؟ ﴿٧٥﴾ شما

وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

و پدران پیشینیان شما؟ ﴿٧٦﴾ پس همانا آنها دشمنان من اند مگر پروردگار جهانیان

﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

﴿٧٧﴾ آن که بیافرید مرا پس اوست که راه می نماید مرا ﴿٧٨﴾ و آن که خود می خوراند مرا و می نوشاند مرا

﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ

﴿٧٩﴾ و چون بیمار شوم پس او شفا می دهد مرا ﴿٨٠﴾ و آن که می میراند مرا سپس

يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

زنده می گرداند مرا ﴿٨١﴾ و آن که امید دارم که بیامزد برای من خطاهای مرا روز جزا

﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

﴿٨٢﴾ [ای] پروردگارم عطا کن مرا حکمتی را و ملحق کن مرا به شایستگان ﴿٨٣﴾

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
و قرار ده برای من زبان راستینی را [نام نیک] در آیندگان ﴿٨٤﴾ و قرار ده مرا از وارثان بهشت

النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاعْفِرْ لِأَيِّ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
پر نعمت ﴿٨٥﴾ و بیامرز پدرم را همانا او هست از گمراهان ﴿٨٦﴾ و رسوا مکن مرا روزی که

يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
برانگیخته شوند ﴿٨٧﴾ روزی که سود نمی رساند دارایی و نه فرزندان ﴿٨٨﴾ مگر کسی که بیاید نزد الله با دلی

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُنْفِقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
سالم [از هر آلودگی] ﴿٨٩﴾ و نزدیک شود بهشت برای پروا پشیمانان ﴿٩٠﴾ و آشکار شود دوزخ برای گمراهان

﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَنِمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
﴿٩١﴾ و گفته شود به ایشان کجاست آنچه می پرستیدید ﴿٩٢﴾ به جای الله؟ آیا یاری می دهند شمارا

أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَخُودُ إِبْلِيسَ
یا می توانند خود را یاری دهند؟ ﴿٩٣﴾ پس بر روی انداخته شوند در آن [دوزخ] آنها و گمراهان ﴿٩٤﴾ و لشکرهای شیطان

أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
همگی ﴿٩٥﴾ گویند درحالی که ایشان در آن [دوزخ] ستیزه می کنند ﴿٩٦﴾ سوگند به الله که همانا ما بودیم در

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا
گمراهی آشکار ﴿٩٧﴾ چون برابر می ساختیم شمارا با پروردگار جهانیان ﴿٩٨﴾ و گمراه نکردند ما را

إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾
مگر بزهکاران ﴿٩٩﴾ پس نیست برای ما هیچ کس از شفاعت کنندگان ﴿١٠٠﴾ و نه [حتی] دوستی مهربان ﴿١٠١﴾

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
پس ای کاش بودی ما را بازگشتی [به دنیا] تا می شدیم از مؤمنان ﴿١٠٢﴾ همانا در این [داستان] نشانه ای است ولی نبودند

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَبَتْ
بیشترشان مؤمنان ﴿١٠٣﴾ و همانا پروردگار دوست همان پیروزمند مهربان ﴿١٠٤﴾ تکذیب کردند

قَوْمَ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
قوم نوح پیامبران را ﴿١٠٥﴾ [یادکن] آنگاه که گفت به ایشان برادرشان نوح آیا پروا نمی کنید ﴿١٠٦﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا وَمَا أَسْأَلُكُمْ
همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم ﴿١٠٧﴾ پس پروا بدارید از الله و فرمان برید مرا ﴿١٠٨﴾ و نمی خواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
بر این [رسالت خود] هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿١٠٩﴾ پس پروا کنید از الله

وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾
و فرمان برید مرا گفتند آیا ایمان آوریم به تو حال آنکه پیروی کردند تورا فرومایگان ﴿١١١﴾

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^(۱۱۲) **إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي**
 [نوح] گفت چه می دانم به آنچه می کنند؟ ^(۱۱۲) نیست حساب ایشان مگر بر ^(۱۱۲) پروردگار من

لَوْ تَشْعُرُونَ ^(۱۱۳) **وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ** ^(۱۱۴) **إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ**
 اگر در یابید ^(۱۱۳) و نیستم من طردکننده ^(۱۱۴) مؤمنان ^(۱۱۴) نیستم من مگر بیم دهنده ای آشکار

قَالُوا لَنْ لَّمْ تَنْتَه يَنْوُحْ ^(۱۱۵) **لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ** ^(۱۱۶) **قَالَ**
 گفتند ^(۱۱۵) اگر باز نایستی ای نوح [از این کار] هر آینه می شوی از سنگسارشدگان ^(۱۱۶) [نوح] گفت

رَبِّ ^(۱۱۷) **إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ** ^(۱۱۷) **فَافْخِخْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجْنِي وَمَنْ**
 ای ^(۱۱۷) پروردگارم بی گمان قوم من تکذیب کردند مرا ^(۱۱۷) پس طوری کن میان من و میان آنان طوری ای و نجات بده مرا و آنان را که

مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ^(۱۱۸) **فَانْجِئْنَهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفَلَكَ الْمَشْحُونِ**
 با من اند از مؤمنان ^(۱۱۸) پس نجات دادم او را و آنان را که با او بودند در کشتی پر بار

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ^(۱۱۹) **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ**
 سپس غرق ساختیم پس از آن باقی ماندگان را ^(۱۱۹) همانا در این [ماجرا] نشانه ای است و نبودند

أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ^(۱۲۱) **وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** ^(۱۲۲) **كَذَبَتْ**
 بیشترشان مؤمنان ^(۱۲۱) و همانا ^(۱۲۱) پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ^(۱۲۲) تکذیب کردند

عَادَ الْمُرْسَلِينَ ^(۱۲۳) **إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ** ^(۱۲۴) **إِنِّي لَكُمْ**
 [قوم] عاد پیامبران را ^(۱۲۳) چون گفت به آنان برادرشان هود آیا پروا نمی کنید [از عذاب الله] ^(۱۲۴) همانا من برایتان

رَسُولٌ أَمِينٌ ^(۱۲۵) **فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا** ^(۱۲۶) **وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ**
 فرستاده ای امین هستید ^(۱۲۵) پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ^(۱۲۶) و نمی خواهم از شما بر این [تبلیغ رسالت]

مِنْ أَجْرٍ ^(۱۲۷) **إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ** ^(۱۲۷) **أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ**
 هیچ مزدی را نیست مزد من مگر برعهده ^(۱۲۷) پروردگار جهانیان ^(۱۲۷) آیا بنا می کنید به هر جای بلندی

ءَايَةً تَعْبَثُونَ ^(۱۲۸) **وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ** ^(۱۲۹)
 نشانه ای را بیهوده کاری می کنید؟ ^(۱۲۸) و می سازید قصرهای استوار را شاید که شما جاویدان بمانید؟ ^(۱۲۹)

وَإِذَا بَطِشْتُمْ ^(۱۳۰) **بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ** ^(۱۳۰) **فَاتَّقُوا اللَّهَ** ^(۱۳۱) **وَأَطِيعُوا**
 و چون به کيفر دست می گشایید دست می گشایید زورمندانه؟ ^(۱۳۰) پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ^(۱۳۱)

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ^(۱۳۲) **أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَنِينَ** ^(۱۳۳)
 و پروا کنید از آن کسی که یاری داده شما را به آنچه می دانید ^(۱۳۲) یاری داده شما را با چهارپایان دامی و فرزندان ^(۱۳۳)

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ^(۱۳۴) **إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ**
 و باغ ها و چشمه ها ^(۱۳۴) همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ^(۱۳۵)
 گفتند یکسان است بر ما چه پند دهی ما را یا نباشی از پند دهندگان ^(۱۳۵)

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 نیست این مگر خوی و روش پیشینان ﴿١٣٧﴾ و نیستیم ما عذاب شدگان ﴿١٣٨﴾ پس تکذیب کردند او را
 فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ
 پس هلاک ساختیم آنان را همانا در این داستان نشانه‌ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان ﴿١٣٩﴾ و همانا
 رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
 پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿١٤٠﴾ تکذیب کردند [قوم] ثمود پیامبران را ﴿١٤١﴾ آنگاه که گفت
 لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
 به آنان برادرشان صالح آیا پروا نمی کنید؟ ﴿١٤٢﴾ همانا من برای شما فرستاده‌ای امین هستم ﴿١٤٣﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
 پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ﴿١٤٤﴾ و نمی خواهم از شما بر این [تبلیغ رسالت] هیچ مزدی را نیست مزد من
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتَتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا ءَامِنِينَ ﴿١٤٦﴾
 مگر بر پروردگار جهانیان ﴿١٤٥﴾ آیا رها گذاشته می شوید در آنچه که اینجاست حال آنکه در امان باشید؟ ﴿١٤٦﴾
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاضِمٌ ﴿١٤٨﴾
 در باغ ها و چشمه سارها ﴿١٤٧﴾ و کشت ها و نخلی که خوشه اش در هم فرو رفته است ﴿١٤٨﴾
 وَتَنَحُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 و می تراشید از کوه ها خانه هایی را ماهرانه؟ ﴿١٤٩﴾ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا
 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٠﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 و اطاعت نکنید فرمان اسرافکاران را ﴿١٥٠﴾ آنانی که فساد می کنند در زمین
 وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥١﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٢﴾ مَا أَنْتَ
 و اصلاح نمی کنی گفتند جز این نیست که تو از جادو شدگانی ﴿١٥٢﴾ نیستی تو
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٣﴾ قَالَ
 مگر آدمی مانند ما پس بیاور نشانه ای را اگر هستی از راستگویان ﴿١٥٣﴾ [صالح] گفت
 هَذِهِ نَاقَةٌ هَآهَا شَرِبَ وَلَكُمْ شَرِبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٤﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
 این ماده شتری است برای آن نوبت نوشیدن آب و برای شماست نوبت نوشیدن روز معینی ﴿١٥٤﴾ و مس مکنید آن را
 بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٥﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 به بدی [به او بدی مرسانید] زیرا بگیرد شما را عذاب روزی بزرگ ﴿١٥٥﴾ پس پی کردند آن را پس گشتند
 نَادِمِينَ ﴿١٥٦﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 پشیمانان ﴿١٥٦﴾ پس گرفت آنان را عذاب همانا در این [داستان] نشانه ای است و نبودند
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٨﴾
 بیشترشان مؤمنان ﴿١٥٧﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿١٥٨﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
تکذیب کردند قوم لوط پیامبران را ﴿۱۶۰﴾ آنگاه که گفت به آنان برادرشان لوط آیا پروا نمی کنید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا
﴿۱۶۱﴾ همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم ﴿۱۶۲﴾ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ﴿۱۶۳﴾ و

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
نمی خواهم از شما به این [تبلیغ رسالت] هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿۱۶۴﴾

أَتَاتُونَ الذِّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
آیا درمی آمیزید بامردان در میان مردمان جهان ﴿۱۶۵﴾ و می گذارید آنچه را که آفریده است برای شما پروردگارتان

مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَه يَلُوطُ
از زنان شما؟ بلکه شما قومی تجاوزکارید ﴿۱۶۶﴾ گفتند اگر [از این تبلیغ] باز نایستی ای لوط

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْفَالِينَ ﴿١٦٨﴾
هر آینه باشی از اخراج شدگان ﴿۱۶۷﴾ گفت همانا من از کردار شما از بیزاران هستم [از دشمنان عمل شما] ﴿۱۶۸﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَنِّنَهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
[ای] پروردگارم نجات بده مرا و خاندان مرا از [کیفر] آنچه می کنند ﴿۱۶۹﴾ پس نجات دادیم او را و خانواده او را همگی ﴿۱۷۰﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مگر پیرزنی در [زمره] باقی ماندگان ﴿۱۷۱﴾ سپس هلاک ساختیم دیگران را ﴿۱۷۲﴾ و بارانیدیم بر آنان

مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
بارانی [سخت را] پس بد بود باران بیم داده شدگان ﴿۱۷۳﴾ همانا در این [داستان] نشانه ای است و نبودند بیشترشان

مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ
مؤمنان ﴿۱۷۴﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿۱۷۵﴾ تکذیب کردند اهالی

لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ
ایکه پیامبران را ﴿۱۷۶﴾ آنگاه گفت به آنان شعیب آیا پروا نمی کنید ﴿۱۷۷﴾ همانا من برای شما

رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
فرستاده ای امین هستم ﴿۱۷۸﴾ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ﴿۱۷۹﴾ و نمی خواهم از شما به این [تبلیغ رسالت]

مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَلَا
هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿۱۸۰﴾ پر کرده دهید پیمانه را و

تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
مباشید از کم دهندگان ﴿۱۸۱﴾ و وزن کنید به ترازوی راست ﴿۱۸۲﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾
و کم مکنارید برای مردمان چیزهایشان را [از اجناس مردم چیزی را نکاهید] و فساد مکنید در زمین تبهکارانه ﴿۱۸۳﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ^{۱۸۴} قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
و پروا کنید از آن که آفریده شما را و نسل های پیشین را ^{۱۸۴} گفتند جز این نیست که تو

مِنَ الْمُسْحَرِينَ ^{۱۸۵} وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
از جادوشدگانی ^{۱۸۵} و نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آینه می پنداریم تو را از

الْكَذِبِينَ ^{۱۸۶} فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
دروغ گوین ^{۱۸۶} پس بیفکن بر ما پاره ای از آسمان را اگر هستی

مِنَ الصَّادِقِينَ ^{۱۸۷} قَالَ ^{۱۸۷} رَبِّيَ ^{۱۸۸} أَعَلَمْ بِمَا تَعْمَلُونَ ^{۱۸۸} فَكَذَّبُوهُ
از راست گوین ^{۱۸۷} [شعیب] گفت ^{۱۸۷} پروردگار من ^{۱۸۸} دانایتر است به آنچه می کنید ^{۱۸۸} پس تکذیب کردند او را

فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ^{۱۸۹}
پس گرفت آنان را عذاب روز ^{۱۸۹} ابر [آتشبار] ^{۱۸۹} همانا آن بود عذاب روزی ^{۱۸۹} بزرگ ^{۱۸۹}

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ^{۱۹۰} وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ
همانا در این داستان نشانه ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان ^{۱۹۰} و همانا ^{۱۹۰} پروردگار توست همان

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^{۱۹۱} وَلَئِنَّهُمْ لَنُزِيلُ ^{۱۹۱} رَبِّ الْعَالَمِينَ ^{۱۹۲} نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
پیروزمند ^{۱۹۱} مهربان ^{۱۹۱} و همانا آن [قرآن] فرود آورده ^{۱۹۲} پروردگار جهانیان است ^{۱۹۲} فرود آورده است آن را فرشته

الْأَمِينُ ^{۱۹۳} عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ^{۱۹۴} بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ
امانت دار [جبرئیل] ^{۱۹۳} بر دل تو تا شوی از بیم دهندگان ^{۱۹۴} به زبان عربی روشن

وَلَئِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ^{۱۹۵} أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ
و همانا [خبر] این [قرآن] در کتاب های پیشینیان است ^{۱۹۵} آیا نیست برای ایشان [مشرکان قریش] نشانه اینکه می دانند [حقانیت] آن را

عَلَّمُوا ^{۱۹۶} بَنِي إِسْرَءِيلَ ^{۱۹۷} وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ^{۱۹۸}
علمای ^{۱۹۶} بنی اسرائیل ^{۱۹۷} و اگر نازل می کردیم آن را بر یکی از غیر عرب زبانان ^{۱۹۸}

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ^{۱۹۹} كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
پس می خواند آن را بر آنان نمی شدند به آن مؤمنان ^{۱۹۹} این چنین راه دادیم آن را

فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ^{۲۰۰} لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ
در دل های مجرمان ^{۲۰۰} ایمان نمی آوردند به آن [قرآن] تا آنکه عذاب

الْأَلِيمَ ^{۲۰۱} فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ^{۲۰۲} فَيَقُولُوا
دردناک را ^{۲۰۱} پس آید به آنان ناگهان ^{۲۰۲} درحالی که آنان درنیابند [بی خبر باشند] ^{۲۰۲} پس گویند

هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ^{۲۰۳} أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ^{۲۰۴} أَفَرَأَيْتَ
آیا هستیم ما مهلت داده شدگان ^{۲۰۳} آیا عذاب ما را به شتاب می طلبند ^{۲۰۴} آیا دیدی [به من خبر ده]

إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ^{۲۰۵} ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ^{۲۰۶}
اگر بهره مند گردانیم آنان را سال ها ^{۲۰۵} پس بیاید برای آنان آن [عذابی] که وعده داده شدند ^{۲۰۶}

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا بِئِذَا نَسَّازِدُ أَزْوَاجَهُ [از آن] بهره می گرفتند ﴿٢٠٧﴾ و هلاک نکردیم هیچ آبادی ای را مگر

لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نُنَزِّلُ بِهِ بُدَّ لِلَّهِ أَنْ يَمِيعَ دَهْدَانَهُ [برای پند دادن] و نبوده ایم ستمکاران ﴿٢٠٩﴾ و فرود نیاورده اند قرآن را

الشَّيَاطِينِ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ شَيَاطِينُ سزاوار نیست برای آنان و نمی توانند ﴿٢١١﴾ همانا آنان

عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونُ [شنیدن] [کلام ملائکه] برکنارند ﴿٢١٢﴾ پس مخوان با الله اله دیگری را که می شوی

مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَخَفِضْ عَذَابَ شِدَاكَ [و بیم ده] و بیم ده قبیله نزدیک تر خود را ﴿٢١٤﴾ و فرود آور

جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِأَفْئَاتِهِمْ [فروتنی] خود را برای آنان که پیروی کردند تو را از مؤمنان ﴿٢١٥﴾ پس اگر نافرمانی کردند از تو پس بگو همانا من

بِرِيءٍ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْغَزِيِّ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي بِيَارَمِ [از آنچه] شما می کنید ﴿٢١٦﴾ و توکل کن بر آن پیروزمند مهربان ﴿٢١٧﴾ آن که

يَرِنَكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ [وقتی که برمی خیزی] [برای عبادت] ﴿٢١٨﴾ و حرکت تو را در میان سجده کنندگان ﴿٢١٨﴾ همانا او هست آن شنوای

الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزِلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنْزِلُ عَلَىٰ دَانَا [آیا] خبر دهم شما را که بر چه کسی فرود می آیند شیاطین ﴿٢٢١﴾ فرود می آیند بر

كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ هَرِ [دروغگوی] گنهگار ﴿٢٢٢﴾ [سخن] [شنیده را] [به ممنوعان خود] و بیشترشان دروغگویان اند ﴿٢٢٣﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ

سَرَّكَانَ [و این که] آنان می گویند چیزهایی را که خود عمل نمی کنند ﴿٢٢٦﴾ مگر آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْقَرَضُوا ﴿٢٢٧﴾ پس از ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و یاد کردند الله را بسیار و انتقام گرفتند

بَعْدَ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾ آنکه مورد ستم قرار گرفتند و به زودی خواهند دانست کسانی که ستم کرده اند به کدام بازگشتگاهی باز خواهند گشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

نصف
حزب
۳۸

طس سین این عایت قرآن و کتاب مبین روشنگر است هدی و هدایت و مژده است وِشری

لِلْمُؤْمِنِينَ ۲ آنان که بپا می دارند نماز را و می دهند زکات را و ایشان

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۳ إِنَّا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ به آخرت خود یقین دارند همانا آنان که ایمان ندارند به آخرت آراسته ایم برای شان

أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۴ أُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ سُوءُ الْعَذَابِ کردارهایشان را پس آنان سرگردان اند آنان کسانی اند که برای شان است بدی عذاب

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ۵ وَإِنَّكَ لَلنَّاقِي الْقُرْآنِ مِنْ و آنان در آخرت خود زیان کارترین اند و به درستی که تو القاء و آموخته می شود به تو قرآن از

لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۶ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَا نَارًا سَتَاتِكُمْ نزد سنجیده کاری دانا [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به اهل خود همانا من دیدم آتشی را به زودی بیاورم برای شما

مِنْهَا خَبِرَ أَوْ آتَيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۷ فَلَمَّا از آن خبری را یا بیاورم برای شما شعله ای افروخته را باشد که شما گرم شوید پس چون

جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ آمد نزد آن [آتش] ندا کرده شد که برکت داده شد کسی که در آتش است و کسی که گرداگرد آن است و پاک است الله که پروردگار

الْعَالَمِينَ ۸ يَمْوَسَّى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۹ وَالْقِي عَصَاكَ جهانیان است ای موسی حقیقت این است که منم الله آن پیروزمند سنجیده کار و بیفکن عصای خود را

فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَّى لَا تَخَفْ پس چون دید آن را که حرکت می کند گویا آن ماری است روی گردانید پشت کنان و به عقب برنگشت [الله] گفت ای موسی مترس

إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ۱۰ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا بَعْدَ همانا من نمی ترسند نزد من پیامبران لیکن کسی که ستم کرد آنگاه جایگزین کرد نیکی را پس از

سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ يَيْضَاءَ بدی پس همانا من آمرزنده ای مهربانم و داخل کن دست خود را در گریبان که بیرون آید سفید

مِنْ غَيْرٍ سُوٍّ فِي تِسْعٍ عَآيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۱۲ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ بدون هیچ آسیبی [و این نشانه ای است] در میان نه معجزه ای که به سوی فرعون و قوم او [می روی] همانا آنها هستند گروهی نافرمان

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۱۳ پس چون آمد برای آنان نشانه های ما روشنگرانه گفتند این جادویی است آشکار

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
و انکار کردند آنها را درحالی که یقین کرده بود آن را دل هایشان از روی ستمکاری و برتری جویی پس بنگر که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
شد فرجام کار تبهکاران و به تحقیق دادیم به داوود و سلیمان دانشی را

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
و گفتند سپاس برای الله که برتری داد ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ
و ارث برد سلیمان از داوود و گفت ای مردم به ما آموخته شده است گفتار مرغان

وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَخَشِرَ
و داده شده به ما از هر چیزی همانا این آن برتری آشکار است و گردآوری شدند

لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾
برای سلیمان لشکرهای او از جن و آدمیان و مرغان پس آنان بازداشته می شدند [از پراکندگی]

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَأَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
[رفتند] تا آنگاه که رسیدند به دره مورچگان گفت مورچه ای ای مورچگان داخل شوید

مَسْكَنَكُمْ لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
در مسکن های خود تا پایمال نکنند شما را سلیمان و لشکریان او و درحالی که ایشان ندانند [تا آگاهانه شما را درهم نکوبند]

فَنَبَسَمَ صَاحِبُكَ مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
پس لبخند زد شادمانه از سخن مورچه و گفت ای پروردگارم در دلم افکن که شکر کنم

نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
آن نعمت تو را که ارزانی داشته ای بر من و بر پدر و مادر من و اینکه بکنم کار شایسته ای

تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
که می پسندی آن را و داخل گردان مرا به رحمت خود در زمره بندگان شایسته ات

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدًى أَمْ كَانَ مِنَ
و جو یا شد [حال] پرندگان را پس گفت چه شده است مرا که نمی بینم هدهد را یا هست از

الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ
غائبان هر آینه عذاب کنم او را سخت یا ذبح کنم او را

أَوْ لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
یا بیاورد برای من دلیلی روشنی را پس [هدهد] درنگ کرد نه چندان دور [چون حاضر شد] گفت

أَحْطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾
آگاهی یافته ام به چیزی که آگاهی نیافته ای به آن و آورده ام برای تو از سبأ خبری قطعی را

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
همانا من یافتم زنی را که پادشاهی می کند برایشان و داده شده است [به او] از هر چیزی و برای او

عَرْشٌ عَظِيمٌ ۲۳ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
تختی است بزرگ یافتم او و قومش را که سجده می کنند برای آفتاب به

دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
جای الله و آراسته است برای آنان شیطان کردارهایشان را پس بازداشته آنان را از راه [حق]

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۲۴ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ
پس آنان راه نمی یابند تا اینکه سجده نکنند برای الله که بیرون می آورد نهان را

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۲۵ اللَّهُ
در آسمان ها و زمین و می داند آنچه را پنهان می دارید و آنچه را آشکار می کنید الله است

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۲۶ قَالَ سَنُنْظِرُ
که نیست هیچ الهی مگر او پروردگار آن عرش بزرگ [سلیمان] گفت اکنون می بینیم

أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۲۷ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
که آیا راست گفتی یا هستی از دروغگویان ببر این نامه مرا

فَالْقَهْوَةَ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۲۸ قَالَتْ يَأْتِيهَا
پس بینداز آن را به سوی آنها سپس کناره گیر از آنان پس بنگر که چه پاسخی می دهند [بلقیس] گفت ای

الْمَلُوكُ إِنِّي آتِيَةٌ إِلَيْكَ بِكَرِيمٍ ۲۹ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ
بزرگان [دربار] همانا انداخته شده نزد من نامه ای ارجمند همانا آن از [طرف] سلیمان است و همانا آن [این است] به نام

اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۳۰ أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ ۳۱
الله مهرگستر مهربان [با این مضمون] که برتری مجوید بر من و بیایید پیش من تسلیم شدگان

قَالَتْ يَأْتِيهَا الْمَلُوكُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
[بلقیس] گفت ای بزرگان [دربار] نظر دهید مرا در کار من نبوده ام تصمیم گیرنده در هیچ کاری تا

تَشْهَدُونَ ۳۲ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
نزد [برای مشورت] حضور یابید گفتند ما صاحبان نیرویی [بزرگ] و رزم آورانی دلیریم و فرمان با توست

فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۳۳ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
پس ببین چه فرمان می دهی [بلقیس] گفت همانا پادشاهان چون درآیند به آبادی ای

أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۳۴
تباہ کنند آن را و می گردانند عزتمندان اهل آن را ذلیلان و همواره چنین می کنند

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ ۳۵ يَمْ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۳۵
و همانا من فرستنده ام به سوی ایشان هدیه ای را پس منتظر خواهم ماند با چه پاسخی برمی گردند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتِمِدُونَنِي بِمَالٍ فَمَا ءَاتَيْنِےَ ٱللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا
پس چون آمدند نزد سلیمان گفت آیا کمک می کنید مرا با مالی [ناچیز] پس آنچه داده است به من ٱللَّهُ بهتر است از آنچه

ءَاتَكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿۳۶﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
داده است به شما بلکه شما به هدیه خود شادمانید ﴿۳۶﴾ بازگرد به سویشان پس حتما می آیم به سراغشان

بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿۳۷﴾ قَالَ
بالشکریهایی که یارای مقابله نباشد برایشان با آنها و قطعاً بیرون کنیم آنان را از آنجا با ذلت درحالی که آنان خوار باشند ﴿۳۷﴾ [سلیمان] گفت

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَثْكُم يَأْتِيَنِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۳۸﴾
ای بزرگان [دربار] کدام یک از شما می آورد پیش من تخت او را پیش از آنکه بیایند نزد من تسلیم شدگان ﴿۳۸﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي
گفت قهرمانی از جن من می آورم پیش تو آن را پیش از اینکه برخیزی از جای خود و همانا من

عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿۳۹﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ
بر آن تخت بس نیرومند امانت دارم ﴿۳۹﴾ گفت کسی که نزد او بود دانشی از کتاب [الهی] من می آورم نزد تو

بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
آن را پیش از آنکه بازگردد به سوی تو پلک چشم تو پس چون دید [سلیمان] آن را پای برجا در نزد خود گفت این

مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
از بخشش پروردگار من است تا بيازمايد مرا که آیا شکرگزاری می کنم یا ناسپاسی می نمایم و هر که شکرگزاری کند پس جز این نیست که شکرگزاری می کند

لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۴۰﴾ قَالَ نَكُرُوا هَٰذَا عَرْشَهَا
به سود خود و هر که ناسپاسی کند پس به درستی که پروردگار من بی نیازی ارجمند است ﴿۴۰﴾ [سلیمان] گفت ناشناخته سازید برای او تختش را

نَنْظُرْ أَنهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۱﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
تا بنگریم پی می برد [به آن] یا می شود از آنانی که پی نمی برند ﴿۴۱﴾ پس آنگاه [بلقیس] آمد گفته شد [به او]

أَهٰكذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ
آیا این چنین است تخت تو؟ گفت گویا این همان است و داده شده با آگاهی [از قدرت سلیمان] پیش از این و بوده ایم تسلیم شدگان

﴿۴۲﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ
و [سلیمان] بازداشت او را از آنچه می پرستید غیر از ٱللَّهُ همانا او بود از گروه کافران ﴿۴۲﴾

﴿۴۳﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن
﴿۴۳﴾ گفته شد به آن زن داخل شو در این قصر پس چون دید [زمین] آن را پنداشتش که آبی ژرف است و برجید [دامن را] از

سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
هر دو ساق خود [سلیمان] گفت همانا این قصری است صاف و صیقلی از بلور [بلقیس] گفت ای پروردگار من همانا من

ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَنِ ٱللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۴﴾
ستم کردم بر خود و تسلیم شدم با سلیمان ٱللَّهُ در برابر الله که پروردگار جهانیان است ﴿۴۴﴾

الرِّجَالُ شَهْوَةٌ مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ﴾
پس نبود پاسخ قوم او مگر اینکه گفتند بیرون کنید خاندان

لُوطٍ مِّنْ قَرِيبِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْطَهُرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
لوط را از همنا ایشان مردمانی هستند که پاکی می جویند ﴿٥٦﴾ پس نجات دادیم او را

وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
و خاندانش را مگر زن او را که مقدر کردیم او را از باقی ماندگان [در عذاب] باشد ﴿٥٧﴾ و بارانیدیم

عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
بر آنان بارانی [گران از سنگ] پس بد بود باران بیم داده شدگان ﴿٥٨﴾ بگو ستایش از آن الله است و سلام

عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ؕ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
بر آن بندگان او که [الله] برگزیده است [آنان را] آيا الله بهتر است يا آنچه شريك [او] می سازند ﴿٥٩﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
[آيا غير الله بهترند] يا آن که آفریده است آسمان ها و زمین را و فرود آورده است برای شما از آسمان

مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ
آب را پس رویانیدیم با آن باغ های ذات طراوت را ممکن نبود برای شما

أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَلَّهِمِ؟ إِنَّهُ بَلَّ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
که برویانید درختان آن را آيا الهی با الله هست؟ [نه] بلکه ایشان گروهی هستند که [غير الله را با الله] برابر می نهند ﴿٦٠﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
[آيا غير الله بهترند] يا آن که آفرید زمین را قرارگاهی و بیافرید در میان زمین نهرهایی را و قرار داد برای آن

رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَلَّهِمِ؟ إِنَّهُ بَلَّ
کوه های بلند را و آفرید میان دو دریای [شور و شیرین] حایلی را آيا الهی با الله هست؟ [نه] بلکه

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
بیشترشان نمی دانند ﴿٦١﴾ [آيا غير الله بهترند] يا آن که اجابت می کند درمانده را چون بخواند او را

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ
و دور می کند گرفتاری را و می گرداند شما را جانشینان در زمین آيا الهی

مَعَ اللَّهِ ؕ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
با الله هست؟ [نه] بسیار کم پند می پذیرند ﴿٦٢﴾ [آيا غير الله بهترند] يا آن که راه می نماید شما را در

ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
تاریکی های خشکی و دریا [به وسیله ستارگان] و آن که می فرستد بادها را مژده دهنده پیش از

رَحْمَتِهِ ؕ أَلَيْسَ اللَّهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ از آنچه شريك [او] می سازند ﴿٦٣﴾
رحمت خود [یعنی باران]؟ آيا الهی با الله هست؟ برتر است الله از آنچه شريك [او] می سازند ﴿٦٣﴾

أَمَّنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

[آیا غیر الله بهترند] یا آن که آغاز می کند آفرینش را؟ سپس باز می گرداند آن را؟ و آن که روزی می دهد شمارا از آسمان و زمین؟

أَلَيْسَ اللَّهُ مَعَ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
آیا الهی با **الله هست؟** بگو بیاورید دلیل خود را اگر هستید راستگویان ﴿٦٤﴾

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ غَيْبٌ إِلَّا اللَّهُ ﴿٦٥﴾ وَمَا يَشْعُرُونَ
بگو نمی داند هر که در آسمان ها و زمین است غیب را مگر **الله** و در نمی یابند

أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلْ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
که چه وقت برانگیخته می شوند ﴿٦٥﴾ بلکه به پایان رسیده دانش آنها درباره آخرت [آگاهی از آن ندارند] نه، بلکه ایشان

فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
در شک اند از [اصل] آخرت بلکه ایشان از [درک] آن نایبناهند ﴿٦٦﴾ و گفتند آنان که کافر شدند

أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءَابَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
آیا زمانی که شویم خاک و پدران ما [نیز]؟ آیا ما بیرون آورده شدگانیم [از زمین] ﴿٦٧﴾ به درستی که وعده داده شدیم

هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
این را [هم] ما و [هم] پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانه های پیشینیان ﴿٦٨﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
بگو بروید در زمین پس بنگرید که چگونه شد انجام بزهکاران

﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
و غم مخور و بر آنان و مباش در تنگدلی از نیرنگی که می ورزند ﴿٧٠﴾

وَيَقُولُوا مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
و می گویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان ﴿٧١﴾ بگو چه بسا

أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
که درپی آمده باشد برای شما برخی از آن چیزی که به شتاب می طلبید ﴿٧٢﴾ و همانا **پروردگار تو**

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
دارای بخششی است بر مردم و لیکن بیشتر شان شکر نمی کنند ﴿٧٣﴾ و همانا

رَبِّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ
پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد سینه هایشان و آنچه را آشکار می کنند ﴿٧٤﴾ و نیست هیچ ناپیدایی

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا الْقُرْآنُ
در آسمان و زمین مگر در کتابی روشن است ﴿٧٥﴾ همانا این قرآن

يَقْصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾
بازگو می کند بر بنی اسرائیل بیشتر آنچه را که ایشان در آن اختلاف می کنند ﴿٧٦﴾

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
وهمانا این رهنمود و رحمتی است برای مؤمنان ﴿۷۷﴾ همانا پروردگار تو دوری می‌کند در میان ایشان

بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ
به حکم خود و اوست آن پیروزمند دانا ﴿۷۸﴾ پس توکل کن بر الله همانا تو بر

الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الْبُغْيَ ۚ
حق آشکار هستی ﴿۷۹﴾ بی گمان، تو نمی شنوای به مردگان و نمی شنوای به کران درخواست [خود] را

إِذَا وَلَوْ رَدُّوهُ مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَدَىٰ الْعَمَىٰ ۖ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنَّ
آنگاه که روی بگردانند پشت کنان و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی شان

تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ كَسَانِي رَأْيًا ۚ يَوْمَ تُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا
نمی شنوای مگر کسانی را که ایمان می آورند به آیت های ما و سر تسلیم فرود آرند ﴿۸۱﴾ و چون

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
واقع شود فرمان [عذاب] بر آنان بیرون آوریم برایشان جنبه ای را از زمین که سخن گوید با آنان [تا آیات ما را باور کنند]

أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَخْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
زیرا مردمان آیات ما را یقین نداشتند ﴿۸۲﴾ و [یاد کن] روزی را که محشور کنم از هر امتی

فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُو
طایفه ای را از آنان که دروغ می شمردند آیات ما را پس آنان باز داشته می شوند از پراکندگی [۸۳] تا آنگاه که بیایند

قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا ۖ أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
[الله] گوید آیا دروغ شمردید آیات مرا درحالی که احاطه نداشتید به آنها از جهت دانش؟ یا [بگوئید که] چه می کردید

﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ
واقع گردد فرمان [عذاب] بر آنان به خاطر آنکه ستم کردند پس آنان سخنی نمی گویند ﴿۸۵﴾ آیا

يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّا فِي
ندیده اند که ما قرار دادیم شب را تا آرام گیرند در آن و [قرار دادیم] روز را برای دیدن همانا در

ذَلِكَ لَايَتْلُو لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿۸۶﴾ و [یاد کن] روزی را که دمیده شود در صور پس به هراس افتند

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ
آنان که در آسمان اند و آنان که در زمین هستند مگر کسی را که بخواهد الله و همه بیایند نزد او

دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ
فروتنانه ﴿۸۷﴾ و بینی کوه ها را [درحالی که] پنداری آنها را ایستا درحالی که آنها گذر می کنند [مانند] گذرکردن ابر

صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾
[بنا] ساخته الله که استوار ساخته است هر چیزی را همانا او آگاه است به آنچه می کنید ﴿۸۸﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ ^{۸۹} خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ^{۸۸} ءَامِنُونَ
هر که بیاورد نیکی را پس برای او بهتر باشد از آن و ایشان از هراس آن روز در امانند

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ ^{۹۰} وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
و هر که بیاورد بدی را پس نگونسار شود روی های شان در آتش آیا جزا داده می شوید

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ^{۹۰} إِنَّمَا ^{۹۱} أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
جز آنچه می کردید ^{۹۰} [بگوی محمد] جز این نیست که فرمان یافته ام که بپرستم ^{۹۱} پروردگار این

الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا ^{۹۱} وَلَهُ ^{۹۲} كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
سرزمین را که پاس داشته است آن را و برای اوست هر چیزی و فرمان یافته ام که باشم از

الْمُسْلِمِينَ ^{۹۱} وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ^{۹۲} فَمَنْ أَهْتَدَى ^{۹۳} فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
مسلمانان ^{۹۱} و اینکه بخوانم ^{۹۲} قرآن را پس هر که راه یافت پس جز این نیست که راه می یابد

لِنَفْسِهِ ^{۹۳} وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ^{۹۴} وَقُلِ الْحَمْدُ
به سود خود و هر که گمراه شود پس بگو جز این نیست که من از بیم دهندگان ^{۹۴} و بگو ستایش

لِلَّهِ سِيرِيكُمْ ^{۹۵} عَائِنِيهِ ^{۹۶} فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ^{۹۷}
از آن الله است ^{۹۵} به زودی می نمایاند به شما نشانه های خود را پس خواهید شناخت آنها را و نیست ^{۹۶} پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید ^{۹۷}

آیاتها
۸۸

سُورَةُ الْقَصَصِ

ترتیبها
۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

طَسَمَ ^۱ سِين، مِيم ^۱ تِلْكَ ^۲ آيَاتُ ^۲ الْكِتَابِ ^۳ الْمُبِينِ ^۴ نَتْلُوا ^۵ عَلَيْكَ
طا، سین، میم این آیت های کتاب روشنگر است ^۴ می خوانیم ^۵ بر تو

مِنْ نَّبَاٍ ^۶ مُوسَى ^۷ وَفِرْعَوْنَ ^۸ بِالْحَقِّ ^۹ لِقَوْمٍ ^{۱۰} يُؤْمِنُونَ ^{۱۱} إِنَّ ^{۱۲}
از داستان موسی و فرعون و به حق برای گروهی که ایمان دارند ^{۱۱} همانا ^{۱۲}

فِرْعَوْنَ ^{۱۳} عَلَا ^{۱۴} فِي الْأَرْضِ ^{۱۵} وَجَعَلَ ^{۱۶} أَهْلَهَا ^{۱۷} شِيعًا ^{۱۸} يَسْتَضِعُّ ^{۱۹}
فرعون برتری جست در زمین [مصر] و گردانید اهل آن را گروه گروه به ناتوانی می کشانید

طَائِفَةً ^{۲۰} مِنْهُمْ ^{۲۱} يَذْبَحُ ^{۲۲} أَبْنَاءَهُمْ ^{۲۳} وَيَسْتَحْيِ ^{۲۴} نِسَاءَهُمْ ^{۲۵} إِنَّهُ ^{۲۶} كَانَ
گروهی را از ایشان سر می برید پسران شان را و زنده می گذاشت زنان [دختران] شان را همانا وی بود

مِنَ ^{۲۷} الْمُفْسِدِينَ ^{۲۸} وَنُرِيدُ ^{۲۹} أَنْ نَمُنَّ ^{۳۰} عَلَى ^{۳۱} الَّذِينَ ^{۳۲} اسْتَضَعُّوا ^{۳۳}
از تبهکاران ^{۲۸} و می خواستیم ^{۲۹} که منت نهیم ^{۳۰} بر آنان که به ناتوانی کشیده شدند

فِي ^{۳۴} الْأَرْضِ ^{۳۵} وَنَجْعَلُهُمْ ^{۳۶} أَيْمَةً ^{۳۷} وَنَجْعَلَهُمْ ^{۳۸} الْوَارِثِينَ ^{۳۹}
در زمین و بگردانیم ایشان را پیشوایانی و بگردانیم ایشان را وارثان [ملک فرعون]

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا
و توانایی بدهیم به ایشان در زمین [مصر و شام] و نشان دهیم به فرعون و هامان و لشکرهای آن دو

مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
از جانب آنان آنچه را [عنبی را] که از آن می ترسیدند و وحی کردیم به مادر موسی

أَن أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
که شیر بده او را پس چون بترسی بر [جان] وی بینداز او را در دریا و مترس

وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
و غمگین مشو همانا ما بازگرداننده اویم به سوی تو و قرار دهنده اویم از پیامبران

فَالْقِطْهُ ۖ ءَالَ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
پس برگرفتند او را کسان فرعون [از آب دریا] تا سرانجام باشد برای فرعونیان سبب شمنی و اندوهی همانا

فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
فرعون و هامان و لشکریان آن دو بودند خطاکاران

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
و گفت زن فرعون [این طفل] روشنی چشم است برای من و برای تو مکشید او را امید است

أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ
که سود دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و ایشان [حقیقت حال را] در نمی یافتند و گشت

فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَغًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ ۚ لَوْلَا أَن
دل مادر موسی خالی [از صبر] همانا نزدیک بود که فاش سازد آن [ماجر] را اگر استوار

رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ
نمی ساختیم قلبش را تا باشد از مؤمنان [به وعده ما] و گفت [مادر موسی]

لَأُخِيهِ ۖ قُصِّيه ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
به خواهرش در پی او [موسی] برو پس دید او را از دور در حالی که فرعونیان در نمی یافتند

﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
باز داشتیم از او [شیر دادن] دایگان پیش از آن [رسیدن خواهرش] پس گفت [خواهرش] آیا راه بنمایم شما را

عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٢﴾
بر اهل خانه ای سرپرستی کنند او را برای شما و ایشان برای اویند خیرخواهان

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ
پس باز گردانیدیم او را به سوی مادرش تا روشن شود چشم وی و اندوهناک نشود و تا بداند

أَن وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾
که وعده الله حق است و لیکن بیشترشان نمی دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ وَاسْتَوَىٰ ۖ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
و چون رسید به سن رشدش و معتدل و استوار شد دادیم به او حکمت و دانشی را و این چنین پادشاه می دهیم

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
نیکوکاران را و داخل شد در شهر در وقت بی خبری اهل آن

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۚ
پس یافت در آن دو مرد را که با یکدیگر جنگ می کردند این یک از پیروانش بود و آن دیگری از دشمنانش

فَاسْتَعَاذَ بِاللَّهِ ۚ وَرَأَىٰ أَنَّهُ يُغَشَّوْنَ مِنَ الْغَيْظِ ۚ
پس یاری جست از او کسی که از پیروان او بود بر ضد آن که از دشمنانش بود پس مشتکی زد او را موسی

فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ۚ
پس او را کشت [موسی] گفت این از عمل شیطان بود همانا او دشمنی است گمراه کننده آشکار

﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ فَاغْفِرْ لِي ۖ فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ
﴿١٥﴾ [موسی] گفت ای پروردگارم همانا ستم کردم بر نفس خود پس بیا مرز مرا پس بیا مرزید او را همانا اوست آن

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ
آمرزنده مهربان گفت ای پروردگارم به سبب آنچه ارزانی داشته ای بر من پس هرگز نمی شوم

ظَهِيرًا ۚ لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ فَإِذَا
پشتیبان گنهکاران پس بامداد کرد در آن شهر ترسان و مراقب بود پس ناگهان

الَّذِي أَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ
شخصی که یاری خواسته بود از وی دیروز او را به فریادرسی می طلبید گفت به او موسی همانا تو گمراهی

مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۚ قَالَ
آشکار هستی ﴿١٨﴾ پس چون خواست [موسی] که حمله برد به آن شخصی که او دشمن هر دوی آنها بود گفت

يَمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي ۖ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۚ إِن تُرِيدُ إِلَّا
ای موسی آیا می خواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی کسی را دیروز نمی خواهی مگر

أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾
آنکه باشی ستمکاری در زمین و نمی خواهی که باشی از اصلاح کنندگان ﴿١٩﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ ۚ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّكَ لَمَلَأَ
و آمد مردی از منتهای شهر شتابان گفت ای موسی همانا سران قوم

يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ ۖ فَاخْرُجْ ۚ إِنَّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
رای زنی می کنند درباره تو تا بکشند تو را پس بیرون رو همانا من برای تو از خیرخواهان ام ﴿٢٠﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾
پس بیرون آمد از آن [شهر] ترسان و مراقب بود گفت ای پروردگارم نجات بده مرا از این قوم ستمکار ﴿٢١﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
و چون روی آورد به سوی [شهر] مدین گفت امید است پروردگار من که راهبری می نماید مرا به راه

السَّبِيلِ ۲۲ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
راست ۲۲ و چون رسید به آب مدین یافت بر آن گروهی را از

النَّاسِ يَسْقُونَ ۲۳ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
مردم که آب می نوشانیدند [دام های خود را] و یافت پشت سرشان دو زن را که بازمی داشتند [دام های] خود را

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي إِلَّا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
گفت چیست کار شما؟ هر دو گفتند آب نمی نوشانیم تا آنکه باز گردانند شبانان [دام های خود را] و پدر ما

شَيْخٌ كَبِيرٌ ۲۴ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
پیری کهنسال است ۲۴ پس آب داد [دامهای] آنها را پس بازگشت به سوی سایه پس گفت

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۲۵ فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا
[ای] پروردگارم همانا من به آنچه فرود آوردی به سوی من از خیری نیازمندم ۲۵ پس آمد نزد موسی یکی از آن هر دو زن [از]

تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكِ يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
که راه می رفت با شرم و حیا گفت همانا پدرم می خواند تو را تا به تو بدهد

أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
مزد آنچه آب نوشانیدی [دام های] ما را پس چون آمد نزد او [نزد شعیب] و بازگفت بر او داستان را گفت

لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۲۶ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
مترس نجات یافتی از آن قوم ستمکار ۲۶ گفت یکی از آن دو

يَتَّابِتْ اسْتَعْرَجَهُ ۲۷ إِنَّ خَيْرَ مَن اسْتَعْرَجْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
ای پدر من او رابه کار بگمار همانا بهترین کسی که به کار بگماری کسی است که نیرومند و امین باشد

۲۸ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
[شعیب] گفت همانا من می خواهم که به همسری تو درآورم یکی از این دو دختر خود را به شرط آنکه

تَأْجُرَنِي ثَمَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
برای من کار کنی هشت سال پس اگر تمام کردی ده سال را پس اختیار با توست

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
و نمی خواهم که سخت بگیرم بر تو خواهی یافت مرا اگر بخواهد الله از

الصَّالِحِينَ ۲۹ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
شایستگان ۲۹ [موسی] گفت این شرط میان من و تو باشد هر کدام این دو مدت را

قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۳۰
به سر بردم پس نباید تحمیل و بازخواستی بر من باشد و الله بر آنچه می گوئیم نگهبان است ۳۰

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ﴾ عَنَسَ مِنْ جَانِبِ
پس چون به سر برد موسی آن مدت را و برد خانواده خود را دید از جانب

الطُّورُ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ اْمْكُثُوا اِنِّيْ اَنْسَتْ نَارًا لَّعَلِّيْ اَتِيْكُم
کوه طور آتشی را گفت به خانواده خود درنگ کنید همانا من دیدم آتشی را شاید من بیاورم برای شما

مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

از آن خبری را یا پاره ای از آتش را باشد که شما خود را گرم کنید

۲۹
فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
پس چون رسید نزد آن [آتش] ندا داده شد از کرانه راست آن دره در آن بقعه

الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَىٰ إِيَّانَا اللَّهُ رَبُّ
مبارک از درخت که ای موسیٰ همانا منم من الله پروردگار

الْعَلَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنَّ أَلْقَىٰ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانِينَ

جَانُّ وَلِيٍّ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى أَقِيلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ

مار است روی گردانید پشت کنان و به عقب برنگشت [گفتم] ای موسی پیش بیا و مترس همانا تو

۳۱
 ۳۱
 مِنْ الْأَمْنِينَ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ
 از ایمنان هستی فرو بر دستت را در گریبان که برمی آید سفید بدون

غَيْرِ سَوْءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنَّاكَ

هیچ آسیبی و پیوست کن به طرف خود بازویت را [برای رهایی] از ترس پس این

بُرْهَنَانِ مِنْ رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا هَمَانَا أَنَانِ هَسْتَنْدِ

قَوْمًا فَاسِقِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ

گروہی نافرمان گفت ای پروردگارم همانا من گفتم از آنها شخصی را پس می ترسم

أَن يَقْتُلُونِ وَأَخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 که بکشند مرا و برادرم هارون او فصیح تر است از من در زبان [سخن]

فَارْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

پس بفرست او را همراه من به یاری که تصدیق کند مرا همانا من می ترسم که تکذیب کنند مرا

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا فَرَقَ بَيْنَهُمَا فَخَسِبَا وَذُكِّرَا هُمَا فِي سُلْطٰنٍ

يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّدِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ

رسید آنان به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزمندان اید

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
پس چون آورد نزدشان موسی نشانه های روشن ما را گفتند نیست این مگر جادویی

مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ^{۳۶} وَقَالَ
ساختگی و نشنیده ایم این را در [روزگار] پدران پیشینیان خود ^{۳۶} و گفت

مُوسَى رَبِّيَ ^{۳۷} أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
موسی پروردگار من دانایتر است به کسی که آورده است هدایت را از نزد وی و کسی که هست

لَهُ عَقَبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ^{۳۷} وَقَالَ فِرْعَوْنُ
از آن او فرجام این سرای همانا رستگار نمی شوند ستمکاران ^{۳۷} و گفت فرعون

يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ
ای مهربانان نمی شناسم برای شما هیچ الهی جز خود را پس آتش برافروز

لِي يَهْمَنَّ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَىٰ
برایم ای هامان بر گل آنگاه بساز برایم قصری را باشد که بنگرم به

إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ^{۳۸} وَاسْتَكَبَرَ
اله موسی و همانا من می پندارم او را از دروغگویان ^{۳۸} و تکبر ورزید

هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا
او و سپاهیان در زمین به ناحق و پنداشتند که ایشان به سوی ما

لَا يُرْجَعُونَ ^{۳۹} فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
بازگردانده نمی شوند پس گرفتیم او و سپاهیان را آنگاه انداختیم آنان را در

الْأَيْمِ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَتْ عَقَبَةُ الظَّالِمِينَ ^{۴۰}
دریا پس بین چگونه شد ستمکاران ^{۴۰}

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
و قرار دادیم آنان را پیشوایانی که می خوانند [مردم را] به سوی آتش و در روز رستاخیز

لَا يُنْصَرُونَ ^{۴۱} وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
یاری نمی شوند و از پی ایشان فرستادیم در این دنیا لعنتی را

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ^{۴۲} وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
و در روز رستاخیز آنان از زشت رویان اند ^{۴۲} و هر آینه دادیم

مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
به موسی کتاب را پس از آنکه نسل های نخستین را

بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ^{۴۳}
درحالی که مایه بینش هایی است برای مردم و راهنما و رحمتی باشد که آنان پندپذیرند ^{۴۳}

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ وَنَبُودَىٰ تُو در جانب غربی [ولادی طور] آنگاه که فرستادیم به سوی موسی فرمان [رسالت را] و نبودی تو

مِنَ الشَّاهِدِينَ ۴۴ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ حَاضِرَانِ از حاضران و لیکن پدید آوردیم ما نسل هایی را پس دراز شد بر ایشان

الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَلَّوْا عَلَيْهِمُ رُوزْگار و نبودی تو ساکن در میان مردم مدین که بخوانی بر ایشان

ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۴۵ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ آيَاتِ مَا رَا و لیکن بودیم ما فرستندگان [پیامبران] و نبودی تو در جانب

الْأُطُورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۴۶ لَتُنذِرَ قَوْمًا طُور آنگاه که ندا دادیم و لیکن این رحمتی است از پروردگار تو تا بیم دهی گروهی را

مَا آتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۴۷ که نیامده بود برای آنان هیچ بیم دهنده ای پیش از تو باشد که آنان پند پذیرند

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ يَدِيهِمْ فَيَقُولُوا ۴۸ وَرَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ اِی [پروردگار ما] چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را و باشیم

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۴۹ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا از مؤمنان [هرگز تو را به سوی آنان نمی فرستادم] پس چون آمد برای آنان [سخن] حق از نزد ما گفتند

لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ ۵۰ چرا داده نشد [به این رسول] مانند آنچه داده شده بود به موسی آیا کفر نورزیدند به آنچه داده شده بود

مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۵۱ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ مِّن مَّوَسَىٰ پیش از این؟ گفتند [تورات و قرآن] هر دو جادواند که یکدیگر را پشتیبانی می کنند و گفتند همانا ما به هر یک کافریم

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ ۵۲ بگو پس بیاورید کتابی را از نزد الله که آن راهنمایند تر باشد از این دو که پیروی کنم آن را

إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۵۳ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ اِگر هستید شما راست گویان پس اگر پاسخ ندهند [سخن] تو را پس بدان

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بغير جز این نیست که پیروی می کنند از خواهش های خود و کیست گمراه تر از آن که پیروی کند خواهش خود را بدون

هُدًى مِّنْ اللَّهِ ۵۴ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۵۵ از جانب الله همانا الله راه نمی نماید گروه ستمکاران را

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمْ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
و هر آینه [بی دری و] پیوسته کردیم برایشان این سخن را باشد که آنان پندپذیرند آنان که

ءَايَنَّا لَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِءٌ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُنْذِرُ عَلَيْهِمْ
دادیم به آنان کتاب را پیش از این [قرآن] ایشان به آن ایمان می آورند و چون خوانده شود بر ایشان

قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
گویند ایمان آوردیم به آن همانا آن حق است از جانب پروردگار ما همانا ما بودیم پیش از این مسلمان

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ
آنان داده شوند مزدشان دوبار به سبب آنکه صبر کردند و دفع می کنند با نیکی

السَّيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
بدی را و از آنچه روزی داده ایم به ایشان انفاق می کنند و چون بشنوند سخن بیهوده را

أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
روی می گردانند از آن و گویند برای ماست کردارهای ما و برای شماست کردارهای شما سلام بر شما

لَا تَنْبَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
نمی خواهیم [همنشینی] نادانان را همانا تو نتوانی هدایت کنی هر که را دوست داری ولیکن

اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن
الله هدایت می کند هر که را خواهد و او داناتر است به کسانی که هدایت را می پذیرند و گفتند اگر

نَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نَخْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ
پیروی کنیم هدایت را با تو رבוده می شویم از سرزمین خود آیا جای ندادیم ایشان را

حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ
در حرمی امن؟ که آورده می شود به سوی آن میوه های هر چیزی درحالی که روزی است از طرف ما ولیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبٍ
بیشترشان نمی دانند و بسا هلاک کردیم آبادی ای را

بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَلَكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
که سرمستی کردند در زندگانی خود پس این منزلهایشان است [در آنها] که سکونت نشده است بعد از آنان

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
مگر اندکی و ما خود وارث آنهایم و نیست پروردگار تو هلاک کننده

الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَلْعَلُ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا وَمَا
آبادی ها تا آنکه بفرستد در مرکز آنها پیامبری را که بخواند بر ایشان آیات ما را و هرگز

كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا أَهْلَهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾
نیستیم ما هلاک کننده آبادی ها مگر درحالی که مردم آن ستمکاران باشند

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا وَمَا عِنْدَ
وهر آنچه دله شده به شما از چیزی پس بهره مندی زندگانی دنیا و آرایش آن است و آنچه نزد

اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۶۰﴾ وَأَمَّا أَفَنَ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا
الله است بهتر و پاینده تر است آیا خرد نمی ورزید ﴿۶۰﴾ آیا پس کسی که وعده داده ایم به او وعده نیکوی [بهشت] را

فَهُوَ لَنَقِيهِ كَمَنْ مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
پس او به آن می رسد مانند کسی است که بهره دادیم او را از کالای زندگانی دنیا سپس او در روز رستخیز

مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿۶۱﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَأَنْتَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ
از احضارشدگان [در عذاب] خواهد بود ﴿۶۱﴾ و روزی که ندا کند آنان را پس گوید کجایند آن شریکان من؟ همانان که

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۶۲﴾ قَالَ الَّذِينَ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
شما گمان می کردید ﴿۶۲﴾ گویند آنان که سزاوار گشت بر آنان فرمان [عذاب] ای پروردگار ما اینان

الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
کسانی اند که گمراه کردیم گمراه کردیم آنان را چنان که گمراه شدیم خود ما بیزاری می جویم از آنها به سوی تو [آنها] ما را

يَعْبُدُونَ ﴿۶۳﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
نمی پرستیدند [بلکه هوای خود را می پرستیدند] ﴿۶۳﴾ و گفته شود بخوانید شریکان خود را پس بخوانند آنان را پس پاسخ ندهند

لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۴﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
به آنها و می بینند عذاب را و آرزو می کنند کاش آنان راه یافته بودند ﴿۶۴﴾ و روزی که ندا کند آنان را

فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۵﴾ فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
پس گوید چه پاسخی دادید پیامبران را ﴿۶۵﴾ پس پوشیده ماند بر آنان خبرها

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۶﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
در آن روز پس ایشان از یکدیگر نخواهند پرسید ﴿۶۶﴾ پس کسی که توبه کند و ایمان آورد و انجام دهد

صَالِحًا فَغَسَّيَ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۷﴾ وَرَبُّكَ
کار نیکو را پس امید است که باشد از رستگاران ﴿۶۷﴾ و پروردگار تو

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
می آفریند آنچه خواهد و می گزیند [هر که را خواهد] نیست آنان را گزینشی پاک است

اللَّهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۸﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
الله و برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ﴿۶۸﴾ و پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد

صُدُّوهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۶۹﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سینه های شان و آنچه را آشکار می کنند ﴿۶۹﴾ و اوست الله نیست هیچ الهی جز او از آن اوست

الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۰﴾
ستایش در دنیا و آخرت و برای اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿۷۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
بگو به من خبر دهید اگر قرار دهد **الله** بر شما شب را همیشگی تا روز رستاخیز

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
کیست الهی جز **الله** که بیاورد برای شما روشنی را آیا پس نمی شنوید ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
بگو به من خبر بدهید اگر قرار دهد **الله** بر شما روز را همیشگی تا

يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
روز رستاخیز کیست الهی جز **الله** که بیاورد برای شما شب را که آرام گیرید

فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
در آن آیا نمی بینید ﴿٧٢﴾ و از رحمت اوست که قرار داد برای شما شب

وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
و روز را تا آرام گیرید در آن [در شب] و تا بجوید از بخشش او [در روز] و باشد که شما شکرگزاری کنید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ
﴿٧٣﴾ و روزی که ندا دهد آنان را پس گوید کجایند آن شریکان من که ﴿٧٣﴾

تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
گمان می کردید ﴿٧٤﴾ و بیرون می کشیم از هر امتی گواهی را پس گوئیم

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
بیاورید دلیل خود را پس خواهند دانست که همانا حق از آن **الله** است و گم شود از آنها آنچه را که

يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنَّ قُرُونَكُمْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ
برمی بافتند ﴿٧٥﴾ همانا قارون بود از قوم موسی پس سرکشی کرد

عَلَيْهِمْ وَعَآيِنَهُ مِنْ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ
بر ایشان و داده بودیم به او از گنج ها آنقدر که [حمل] کلید صندوق های او گرانی می کرد بر گروه

أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
چند نفره نیرومند آنگاه که گفتند به او قومش [مغرورانه] شادی مکن همانا **الله** دوست نمی دارد شادمانان [مغرور] را

وَابْتَغِ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الْخَيْرَ وَلَا تَنْسَ
﴿٧٦﴾ و بجوی در آنچه داده است به تو **الله** سرای آخرت را و فراموش مکن ﴿٧٦﴾

نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
بهره خود را از دنیا و نیکویی کن چنان که نیکویی کرده است **الله** به تو

وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ مُبْغِضٌ لِمَا يَفْسُدُ
و مجوی فساد را در زمین همانا **الله** دوست نمی دارد فسادکنندگان را ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ

گفت جز این نیست که داده شده به من این [ثروت] براساس دانشی که نزد من است آیا نمی دانست که **الله** هلاک کرد

مِنْ قَبْلِهِ مِنْ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا

پیش از وی نسل هایی را که آنها نیرومندتر بودند از او از روی قوت و زیاد تر بودند از روی جمع کردن ثروت

وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ

و پرسیده نمی شوند از گناهانشان [چون حسابشان روشن است] **۷۸** پس خارج شد بر قومش

فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا

در آرایش خود گفتند کسانی که طلب می کردند زندگانی دنیا را ای کاش برای ما می بود

مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ

مانند آنچه داده شده است به قارون همانا او دارای بهره ای بزرگ است **۷۹** و گفتند

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ

کسانی که داده شده بود به ایشان دانش [آگاهی از دوسرای] و ای بر شما ثواب **الله** بهتر است برای کسی که ایمان آورده

وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّكِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا

و انجام دهد کار شایسته را و برخوردار نشوند از آن مگر شکیبیان **۸۰** پس فرو بردیم

بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ

او را و سرای او را به زمین پس نبود برای او هیچ گروهی که یاری دهند او را جز

اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا

و نبود از یاری دهندگان [به خودش] **۸۱** و بامداد کردند آنان که آرزو می کردند

مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَابُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

جایگاه او را دیروز در حالی که می گفتند وه! گویی **الله** می گشاید رزق را برای هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا

خواهد از بندگان خود و تنگ می سازد [برای هر که بخواهد] اگر منت نهاده بود **الله** بر ما هر آینه فرومی برد ما را

وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا

وه! گویی رستگار نمی شوند کافران **۸۲** آن سرای آخرت است قرار می دهیم آن را

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

برای آنان که نمی خواهند برتری جویی را در زمین و نه فساد را و سرانجام [نیکو] برای پرهیزکاران است

﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا

۸۳ هر که بیاورد نیکی را پس برای او است بهتر از آن و هر که بیاورد بدی را پس

يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

سزا داده نمی شوند آنان که بدی ها را **۸۴** مگر [به اندازه] آنچه که می کردند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّيَ هَمَانَا أَنْ كِه وَاجب كُرد بر تو [تبلیغ] قرآن را هر آینه بازگرداننده است تو را به بازگشتگاهی بگو پروردگار من

أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ دَانَا تَرَأْسْت به كسی كه آورده است هدایت را و كسی كه خود در گمراهی آشكار است ﴿٨٥﴾ و تو نداشتی

تَرْجُوْا أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ﴿٨٦﴾ امید كه القا شود به سوی تو این كتاب مگر رحمتی از پروردگارت

فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ پشیمانان كافران و باز ندارند تو را [كافران] از [تبلیغ] آیات

اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَّبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ اللَّهِ بَعْدَ از آنكه فرود آورده شد به سوی تو و بخوان به سوی پروردگارت و مباش هرگز از

الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا مُشركان و مخوان با الله الهی دیگر را كه نیست هیچ الهی جز

هُوَ كُلِّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾ هر چیزی هلاک شونده است مگر ذات او از آن اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْعنْكَبُوتِ

ترتیبها ۲۹

آیاتها ۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَّذِينَ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾ آيا پنداشته اند مردم كه رها می شوند [به مجرد] اينكه بگویند ایمان آورده ایم و ایشان

يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ الَّذِينَ تَرْمِيزُونَ ﴿٣﴾ و هر آینه آزمودیم آنان را كه پیش از ایشان بودند پس قطعاً می شناسد الله آنان را كه

صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ راست گفته اند و قطعاً خوب می شناسد دروغگویان را آيا می پندارند آنان كه انجام می دهند

السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْقُوْنَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ بدی ها را كه پيشدستی كنند بر ما؟ آنچه حكم می كنند هر كه امید می دارد

لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ دیدار الله را پس همانا وعده الله آمدنی است و اوست آن شنوای دانا هر كه

جَاهِدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ بکوشد پس جز این نیست كه می كوشد به سود خودش همانا الله بی نیاز است از جهانیان

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَأَنَّا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته البته می‌زداییم از ایشان بدی‌های شان را و لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَمْسٍ قَدِيرٍ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
پس نجات دادیم او را و سرنشینان آن کشتی را و قرار دادیم آن را نشانه ای برای جهانیان

۱۵ وَإِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
و [یاد کن] ابراهیم را آنگاه که گفت به قوم خود پرستش کنید **الله را** و پروا کنید از او که آن

خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۱۶ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
بہتر است برای شما اگر می دانستید جز این نیست که می پرستید جز

دُونِ اللَّهِ اَوْثِنَا وَتَخْلُقُونَ اِفْكَارًا ۱۷ الَّذِي تَعْبُدُونَ مِنْ
الله بتانی را و می سازید دروغی را هر آینه آنانی را که می پرستید جز

دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
الله در اختیار ندارند برای شما روزی را پس بجوید نزد **الله** روزی را

وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۱۸ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۱۹ وَاِنْ تُكَذِّبُوا
و پرستش کنید او را و سپاسگزار باشید برای او که به سوی او بازگردانیده خواهید شد ۱۹ و اگر تکذیب می کنید [جای تعجب نیست]

فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلٰغُ
پس هر آینه تکذیب کرده بودند امت هایی پیش از شما [پیامبران خود را] در حالی که نیست بر پیامبر مگر رساندن پیام

الْمُتِّينُ ۱۸ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
آشکارا ۱۸ آیا ندیده اند چگونه آغاز می کند **الله** آفرینش را آنگاه

يُعِيدُهُ ۱۹ اِنْ ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۲۰ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ
باز می گرداند آن را؟ همانا آن [کار] بر **الله** آسان است ۲۰ بگو گردش کنید در زمین

فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْاٰخِرَةَ
پس ببینید چگونه آغاز کرد آفرینش را سپس **الله** ایجاد می کند آفرینش [جهان] بازپسین را

اِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۱ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
همانا **الله** بر هر چیزی تواناست ۲۱ عذاب کند هر که را خواهد و رحم می کند

مَنْ يَشَاءُ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۲۲ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
بر هر که خواهد و به سوی او بازگردانیده خواهید شد ۲۲ و نیستید شما عاجز کنندگان در

الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
زمین و نه در آسمان و نیست شما را جز **الله** هیچ سرپرستی

وَلَا نَصِيرٌ ۲۳ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
و نه یابوری ۲۳ و آنان که کافر شدند به آیات **الله** و دیدار او

اُولٰٓئِكَ يَسُوْا مِنْ رَّحْمَتِي وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۲۴
آنان ناامید می شوند از رحمت من و آنان برای شان است عذابی دردناک ۲۴

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
پس نبود جواب قوم او [ابراهیم] مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را

فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
پس نجات داد او را الله از آتش همانا در آن نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان دارند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
وگفت [ابراهیم] جز این نیست برگرفتید به غیر الله بتانی را از سَر دوستی بین خودتان

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
در زندگانی دنیا سپس روز رستاخیز منکر شوند برخی از شما

بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
برخی دیگر را و لعنت کند برخی از شما برخی دیگر را و جایگاهتان آتش است

وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَأَمَّا لَهُ لُوطُ وَقَالَ
و نیست برای شما هیچ یاورانی پس ایمان آورد به او لوط و گفت [ابراهیم]

إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا
همانا من هجرت کننده‌ام به سوی پروردگار خود همانا او آن پیروزمند سنجیده کار است و دادیم

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
به او اسحق و یعقوب را و قرار دادیم در اولاد او [ابراهیم] پیامبری و کتاب را

وَعَايَنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَلِئِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
و دادیم به او پاداشش را در دنیا و همانا او در آخرت البته از شایستگان است

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
و [به یاد آور] لوط را آنگاه که گفت به قوم خود همانا شما مرتکب می شوید آن کار زشت را

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
که پیش از شما انجام نداده است آن را هیچ کس از جهانیان

أَيَا شِمَا دَرْمِي أَمِيزِيدَ الرَّجَالِ وَتَقَطَّعُونَ السَّكِيلَ وَتَأْتُونَ
آیا شما درمی آمیزید با مردان و قطع می کنید راه را و مرتکب می شوید

فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
در مجلس خود کار ناپسندیده را؟ پس نبود جواب قوم او مگر

أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابٍ اللَّهُ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
آنکه گفتند بیاور بر سر ما عذاب الله را اگر هستی از راستگویان

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾
گفت ای پروردگارم یاری کن مرا بر این قوم تبهکار

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
و چون آوردند فرستادگان ما برای ابراهیم مژده [ولادت اسحاق] را گفتند همانا ما هلاک کننده

أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ
اهل این آبادی ایم همانا اهل آن هستند ظالمین ۳۱ ستمکاران ۳۱

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ
گفت [ابراهیم] همانا در آن [آبادی] لوط است گفتند ما داناتریم به هر که در آن است هر آینه نجات می دهیم او

وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
و خانواده اش را مگر زنش که هست از بازماندگان [در عذاب] ۳۲ و چون ۳۲

أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَوَاءَ بِهِمْ
آمدند فرستادگان ما نزد لوط بدحال شد به [دیدن] آنها و در کارشان فروماند

وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُواكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا تَكُ
و گفتند مترس و غمگین مشو همانا ما نجات می دهیم تو را و خانواده ات را مگر زن تو را

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
که هست از بازماندگان [در عذاب] ۳۳ همانا ما فرودآورندگانیم بر اهل ۳۳

هَذِهِ الْقَرْيَةِ رَجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
این آبادی عذابی را از آسمان به سزای آنکه نافرمانی می کردند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
و هر آینه برجای گذاشتیم از آن [آبادی] نشانه ای آشکار را برای گروهی که خرد می ورزند ۳۴ ۳۴

وَالِإِن مِّن مَّدِينٍ أَهْلُهَا عَصَاكُمْ أَوْ تُؤْفَكُونَ
و اگرستادیم [به سوی] مدین برادرشان شعیب را پس گفت ای قوم من بپرستید ۳۵ ۳۵

وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
و امیدوار باشید به روز آخرت و فساد نکنید در زمین تبهکارانه ۳۶ ۳۶

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
پس تکذیب کردند او را پس گرفت آنان را زلزله پس گردیدند در خانه های خود ۳۷ ۳۷

جَنِّمِينَ وَعَادًا وَثُمُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّن مَّسْكِنِهِمْ
بر زانو افتادگان و [هلاک کردیم] عاد و ثمود را و هر آینه ظاهر شده ۳۸ ۳۸

أَعْمَلَهُمْ لَكُم مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
کردارهایشان را پس بازداشت ایشان را از منزلگاههای آنان و آراست و برایشان شیطان

أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ
کردارهایشان را پس بازداشت ایشان را از راه [حق] در حالی که بودند بینایان [به شناخت حق از باطل] ۳۹ ۳۹

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى
و [هلاک ساختیم] قارون و فرعون و هامان را و هر آینه آمد نزدشان موسی

بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَبْقِينَ
با نشانه های آشکار پس تکبر کردند در زمین و نبودند پیشی گیرندگان [از غلب ما که بگریزند]

۳۹ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
پس هر یک را گرفتیم به گناهش و از آنان کسی بود که فرستادیم بر وی شن بادی

وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
و از آنان کسی بود که گرفت او را بانگ آسمانی و از آنان کسی بود که فروبردیم او را

الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
در زمین و از آنان کسی بود که غرق گردانیدیم و چنین نبود که ستم کند بر آنان

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۴۰ مَثَلُ الَّذِينَ
و لیکن ایشان بر خود ستم می کردند مثال آنان که

أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۴۱ اللَّهُ دُوسْتَانِي [سرورانی] را
گرفتند غیر از الله دوستانی [سرورانی] را

أَتَّخَذَتْ يَتَاً وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبِيتُ الْعَنَكَبُوتِ
که ساخته است خانه ای را و همانا سست ترین خانه ها عنکبوت است

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۴۲ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ
اگر می دانستند همانا الله می داند آنچه را فرامی خوانند جز

دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۴۳ وَتِلْكَ
او از هر چه که باشد و اوست آن پیروزمند و سنجیده کار و این

الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
مثال ها می زنیم آنها را برای مردمان و نمی اندیشند در آنها مگر دانایان

۴۳ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۴۴ إِنَّ فِي ذَلِكَ
آفرید الله آسمان ها و زمین را به حق [نه بیهودگی] همانا در آن [آفرینش]

لَايَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۴۵ أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
نشانه ای است برای مؤمنان تلاوت کن آنچه را وحی شده است به سوی تو از کتاب

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
و برپادار نماز را همانا نماز باز می دارد از کار زشت

وَالْمُنْكَرِ ۴۶ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ۴۷ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۴۸
و ناپسند و هر آینه یاد الله بزرگ تر است و الله می داند آنچه بر می سازید [= می کنید]

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
و چون و چرا مکنید با اهل کتاب مگر به صورتی که آن نیکوتر باشد مگر

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ
کسانی که ستم کردند از آنان و بگوئید ایمان داریم به آنچه که نازل شده است به سوی ما و آنچه نازل شده

إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
به سوی شما و اله ما و اله شما یکی است و ما برای او فرمان برداریم ﴿٤٦﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَانَيْنَهُمُ الْكِتَابَ
و این چنین فرو فرستادیم به سوی تو کتاب را پس آنان که دادیم به ایشان کتاب را

يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
ایمان می آورند به آن و از اینان [مردمان مکه] برخی هستند که ایمان می آورد به آن و انکار نمی کنند آیات ما را

إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
مگر کافران ﴿٤٧﴾ و نمی خواندی پیش از این [قرآن] هیچ کتابی را

وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ
و نمی نوشتی آن را با دست راست خود آنگاه در شک می افتادند این باطل گریان ﴿٤٨﴾ بلکه این [قرآن]

ءَايَاتُ يَنْتِ فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
آیت های روشنی است در سینه های آنان که داده شده به ایشان دانش و انکار نمی کنند

بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ
آیات ما را مگر ستمکاران ﴿٤٩﴾ و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او

ءَايَاتُ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
آیاتی از [جانب] پروردگارش بگو جز این نیست که آیات نزد الله است و جز این نیست که من بیم دهنده

مُتَّبِعٌ أُولَئِكَ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
آشکارم ﴿٥٠﴾ آیا بسنده نکرد ایشان را آنکه ما فرستادیم بر تو کتاب را

يَتْلَى عَلَيْهِمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ
که خوانده می شود بر ایشان همانا در آن [کتاب] رحمت و پندی است برای گروهی

يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
که ایمان می آورند ﴿٥١﴾ بگو کافی است که الله میان من و میان شما گواه باشد

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و آنان که ایمان آورده اند

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾
به باطل و کافر شده اند به الله آنان خود زیانکاران اند ﴿٥٢﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ

و به شتاب می طلبند از تو عذاب را و اگر نمی بود سر آمد معینی هر آینه می آمد برای آنان عذاب

وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ

و یقیناً خواهد آمد بر ایشان [عذاب] ناگهانی درحالی که ایشان بی خبر باشند ﴿۵۳﴾ به شتاب می طلبند از تو عذاب را

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ

و همانا دوزخ فراگیرنده است کافران را ﴿۵۴﴾ روزی که فراگیرد آنان را عذاب

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

از بالایشان و از زیر پاهایشان و گوید [الله] بچشید [سزای] آنچه می کردید

يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ﴿٥٥﴾

ای بندگان من که ایمان آورده اید همانا زمین من گسترده است پس فقط مرا پرستید

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ

هر کسی چشنده مرگ است سپس به سوی ما بازگردانده می شوید ﴿۵۶﴾ و آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّتَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرَى

ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را هر آینه جای می دهیم ایشان را در بهشت غرفه هایی که جاری می شود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَرْجُوا الْعَمِلِينَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ

از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدند در آن نیکو است پاداش عمل کنندگان ﴿۵۸﴾ آنان که

صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ

صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند ﴿۵۹﴾ و چه بسا جنبندگانی که بر نمی دارند

رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ

روزی خود را الله روزی می دهد آنها را و شما را نیز و اوست که شنوای داناست ﴿۶۰﴾ و اگر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

بپرسی از آنان کیست آن که آفرید آسمان ها و زمین را و رام گردانید آفتاب و ماه را

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ

هر آینه گویند الله پس چگونه بازگردانیده می شوند؟ ﴿۶۱﴾ الله فراخ می سازد روزی را برای هر که خواهد از

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنْ أَرَادَ أَنْ يَبْسُطَ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ

بندگان خود و تنگ می سازد برای او همانا الله به هر چیزی داناست ﴿۶۲﴾ و اگر بپرسی از ایشان

مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

کیست آنکه فروود آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت به سبب آن زمین را پس از مردنش

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

هر آینه گویند الله بگو همه ستایش برای الله است بلکه بیشترشان خرد نمی ورزند ﴿۶۳﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
و نیست این زندگانی دنیا جز سرگرمی و بازی و همانا سرای آخرت

لَهُیَ الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي
سرای زندگانی است اگر می دانستند پس چون سوار شوند در

الْفَلَکِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
کشتی بخوانند الله را درحالی که خالص کنندگان اند برای او دین را یعنی عقیده و دعا را پس چون نجات داد آنان را به سوی خشکی ناگهان

هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَنَّوْا فَسَوْفَ
ایشان شرک می ورزند تا ناسپاسی کنند به آنچه داده ایم به آنان و تا به لذت جویی و عیش و نوش بپردازند پس به زودی

يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُخَاطَفُ
خواهند دانست که عواقب ناسپاسی چیست آیا ندیدند که ما قرار دادیم حرمی امن را؟ و ربهوده می شوند

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِی الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ
مردم از اطرافشان آیا به باطل ایمان می آورند و به نعمت الله ناسپاسی می کنند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
و کیست ستمکارتر از آن که بر الله دروغی را یا تکذیب کند حق را

لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
چون بیاید پیش او آیا نیست در دوزخ جایگاهی برای کافران و آنان که

جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾
کوشش کردند در راه ما هر آینه می نمایانیم به ایشان راه های خود را و همانا الله با نیکوکاران است

آیاتها

۶۰

سورة الروم

ترتیبها

۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَغْلُوبَةُ ۱ غَلِبَتِ الرُّومُ ۲ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
الف، لام، میم ۱ مغلوب شدند رومیان ۲ در نزدیکترین سرزمین و ایشان پس از این

غَلِبَهُمْ ۳ سَيَغْلِبُونَ ۴ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۵ لِلَّهِ الْأَمْرُ
مغلوب شدنشان به زودی غالب خواهند شد ۳ در چند سال ۴ از آن الله است کار [شکست و پیروزی]

مِنْ قَبْلُ ۶ وَمِنْ بَعْدِ ۷ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ ۸ الْمُؤْمِنُونَ ۹
پیش از این و پس از آن و آن روز شادمان شوند مؤمنان

يَنْصُرُ ۱۰ اللَّهُ يَنْصُرُ ۱۱ مَنْ يَشَاءُ ۱۲ وَهُوَ ۱۳ الْعَزِيزُ ۱۴ الرَّحِيمُ ۱۵
به یاری الله یاری می دهد هر که را خواهد و اوست آن پیروزمند مهربان

وَعَدَ **اللَّهُ** لَا يُخْلِفُ **اللَّهُ** وَعَدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدہ ای است از جانب **الله** خلاف نخواهد کرد **الله** و وعدۀ خود را و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٦﴾

می دانند ظاهری را از زندگانی دنیا و حال آنکه ایشان از آخرت خود بی خبرند

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ **اللَّهُ** السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

آیا نیندیشدیده اند با خود که نیافریده است **الله** آسمان ها و زمین را

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

و آنچه را میان آن دو است مگر به حق و سرآمدی معین؟ و همانا بسیاری از مردمان

يَلْقَايَ **رَبَّهُمْ** لَكُفْرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا

به دیدار پروردگار خویش کافرنند آیا گردش نکردند در زمین که ببینند

كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند استوارتر از ایشان از جهت نیرو

وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

و زیرورو کردند زمین را و آباد کردند آن را بیشتر از آنچه آباد کردند آن را و آمدند نزد آنان

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانِ **اللَّهُ** لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا

پیامبران شان با دلائل روشن پس چنان نبود که **الله** ستم کند به آنها و لیکن آنان

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ أُسُوا السَّوْءِ

بر خویشان ستم می کردند آنگاه بود فرجام کسانی که بدی کردند بدترین [فرجام]

أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ **اللَّهُ** وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ **اللَّهُ**

به سبب آنکه تکذیب کردند آیات **الله** را و آنها را مسخره می کردند **الله**

يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ

آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را آنگاه به سوی او بازگردانده می شوید و روزی که برپا شود

السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّن شُرَكَائِهِمْ

رستاخیز ناامید شوند بزهکاران و نباشد برای آنان از شریکانشان

شُفَعَاؤُاْ وَكَانُوا شُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ

شفاعت کنندگانی و باشند به شریکان خویش کافران و روزی که

تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَ يَفْرَقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

برپا شود رستاخیز آن روز پراکنده می شوند [مردمان] پس اما آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

و کرده اند کارهای شایسته پس ایشان در بوستانی شادمان شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
و اما آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیات ما و دیدار آخرت را پس آنان

فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسَبِّحْنَا اللَّهَ هِنَا كَمَا تَسُبُّونَ
در عذاب حاضر شدگان اند پس پاک است **الله** هنگامی که شما می کنید

وَحِينَ تَصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
و هنگامی که صبح می کنید از آن اوست همه ستایش در آسمان ها و زمین

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
و پایان روز و آنگاه که به نیمروز می رسید بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون می آورد

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تَخْرُجُونَ
مرده را از زنده و زنده می سازد زمین را پس از مردنش و این چنین بیرون آورده می شوید [از گورها]

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
و از نشانه های او آن است که آفرید شما را از خاک پس آنگاه شما آدمیانی هستید

تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
که پراکنده می شوید و از نشانه های او آن است که بیافرید برای شما از جنس خودتان

أَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
همسرانی را تا آرام گیرید با ایشان و قرارداد میان شما دوستی و مهربانی را

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
همانا در آن نشانه هایی است برای گروهی که اندیشه می کنند و از نشانه های اوست آفریدن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ وَبَدَّلَ لِسَانَكُمْ وَأَلْوَنَكُمْ إِنَّ
آسمان ها و زمین و گوناگون بودن و گوناگون بودن زبان های شما و رنگ های شما همانا

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ
در آن نشانه هایی است برای جهانیان و از نشانه های اوست خوابیدن شما در شب

وَالنَّهَارِ وَأَبْغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
و روز و جستنتان از بخشش او همانا در آن نشانه هایی است

لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
برای قومی که می شنوند و از نشانه های اوست که می نماید به شما برق را

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
برای ترسانیدن و رغبت دادن و فرود می آورد از آسمان آب را پس زنده می گرداند به سبب آن زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾
پس از مردنش همانا در آن نشانه هایی است برای قومی که خرد می ورزند

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ۚ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
و از نشانه های او این است که برپایند آسمان و زمین به فرمان او باز چون بخواند شما را
دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ
خواندنی از زمین ناگاه شما بیرون آورده می شوید [از گورها] ﴿٢٥﴾ و برای اوست هر که در آسمان ها
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قٰنِیْنُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِی یَبْدُوْا الْخَلْقَ
و زمین است همگی برای او فرمانبردارند ﴿٢٦﴾ و اوست آنکه آغاز می کند آفرینش را
ثُمَّ یُعِیْدُهُ وَهُوَ اٰهْوٰی عَلَیْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰی فِی السَّمٰوٰتِ
سپس برمی گرداند آن را و این آسان تر است بروی و برای اوست وصف برتر در آسمان ها
وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ
و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ﴿٢٧﴾ زده است برای شما مثلی را از
اَنْفُسِكُمْ ۚ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَیْمُنُكُمْ مِّنْ شُرَکَآءَ فِی
خودتان آیا برای شما از آنچه مالک شده است دست هایتان [یعنی بردگانتان] شریکانی است در
مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِیْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ کَخِیْفَتِكُمْ
آنچه روزی داده ایم شما را؟ پس شما [وایشان] در آن برابر باشید؟ می ترسید از ایشان مانند ترسیدن تان
اَنْفُسِكُمْ ۚ کَذٰلِکَ نَفْصِلُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾
از [قوم] خودتان این چنین تفصیل می دهیم آیات را برای قومی که خرد می ورزند ﴿٢٨﴾
بَلْ اَتَّبَعَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا اَهْوَاَءَهُمْ بِغَیْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ یَهْدِی
بلکه پیروی کرده اند آنان که ستم کردند از هوس های خود بی هیچ دانشی پس چه کسی راه می نماید
مِّنْ اَضَلٍّ ۚ وَاللّٰهُ ۙ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصِیْرٍ ۚ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّیْنِ
کسی را که گمراه کرده [ورا] الله؟ و نیست برایشان هیچ یاری دهندگانی ﴿٢٩﴾ پس راست بدار روی خود را برای دین
حَنِیْفًا ۚ فَطَرَتِ اللّٰهُ اَلَّتِیْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَیْهَا لَا بُدَّیْلَ لِخَلْقِ
حقگرایانه [پیروی کن] سرشت الله را که سرشته است مردمان را بر آن هیچ دگرگونی نیست برای آفرینش
اللّٰهُ ۚ ذٰلِکَ الدِّیْنُ الْقَیْمُ ۚ وَلٰکِنْ اَکْثَرُ النَّاسِ
الله [فطرت توحیدی] این است دین راست و لیکن بیشتر مردم
لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ ﴿٣٠﴾ مُنِیْبِیْنٍ ۙ وَاتَّقُوْهُ ۚ وَاقِمْوْا الصَّلٰوةَ
نمی دانند ﴿٣٠﴾ درحالی که روی آورندگان باشید به سوی او و پروا کنید از او و برپادارید نماز را
وَلَا تَكُوْنُوْا مِّنَ الْمُشْرِکِیْنَ ﴿٣١﴾ مِّنَ الَّذِیْنَ فَرَّقُوْا
و مباحشد از مشرکان ﴿٣١﴾ از آنان که پراکنده ساختند
دِیْنَهُمْ ۚ وَكَانُوْا شِیْعًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَیْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾
دین خود را و شدند گروه گروه هر گروهی به آنچه نزدشان است شادمان اند ﴿٣٢﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ **رَبَّهُمْ** مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ

و چون برسد به مردم گزندى بخوانند پروردگار خود را روى آورندگان اند به سوى او سپس چون بچشانند به آنان

مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ **بِرَبِّهِمْ** يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا

از جانب خود رحمتى را آنگاه گروهى از آنها به پروردگار خود شرک مى ورزند تا ناسپاسى کنند به آنچه

ءَاتَيْنَاهُمْ ^ع فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ

که داده ايم به ايشان پس بهره مند شويد پس به زودى خواهيد دانست آيا فرود آورده ايم بر ايشان

سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا

دليلى؟ که او سخن گويد [به درسى] آنچه را که به آن شرک مى ورزيدند و چون بچشانيم

النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصَبِّهُم سَيْئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

به مردم رحمتى را شادمان شوند به آن و اگر برسد به ايشان بدى به سبب آنچه پيش فرستاده است دست هاى شان

إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ

ناگهان ايشان نااميد مى گردند آيا نديدند که الله فراخ مى گرداند روزى را براى هر که خواهد

وَيَقْدِرُ ^ع إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ

و تنگ مى سازد [بر هر که خواهد] همانا در آن نشانه هاى است براى قومى که ايمان مى آورند پس بده به خویشان

حَقَّهُ ^ط وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ^ع ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ

حق وى را و به بينوا و در راه مانده اين بهتر است براى كسانى که مى خواهند

وَجَهَ ^ط **اللَّهُ** وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا ءَاتَيْتُم مِّن رَّبًّا

رضای الله را و آنان همان رستگاران اند و آنچه را مى دهيد از ربا

لَيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ **اللَّهُ** وَمَا ءَاتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ

تا بيفزايد در مال هاى مردم پس نمى افزايد نزد الله و آنچه را مى دهيد از زکات

تُرِيدُونَ ^ط وَجَهَ **اللَّهُ** فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغِفُونَ ﴿٣٩﴾ **اللَّهُ** الَّذِی

مى خواهيد رضای الله را پس آنان خود فرونى يافتگان [پلاش] اند الله است که

خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَذَ مِنْ

آفريد شما را سپس روزى داد شما را سپس مى ميراند شما را باز زنده گرداند شما را آيا از

شُرَكَائِكُمْ مَّن يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِّن شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ

شريكان شما كسى هست که انجام دهد از اين کارها چيزى را؟ پاک است او و برتر است

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ

از آنچه که شريك [وا] مى سازند پديدار شد تباهى در خشكى و دريا به سبب آنچه که انجام داده است

أَيْدِی النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِی عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

دست هاى مردم تا بچشانند به آنان [جزاى] برخى از آنچه را که کرده اند باشد که آنان بازگردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 بگو بگردید در زمین پس بنگرید که چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقَمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ مِنْ
 بودند بیشترشان مشرکان ﴿٤٢﴾ پس استوار گردان روی خود را به آیین راست و درست پیش

قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
 از آنکه بیاید روزی که بازگردانیدنی نیست آن را از طرف الله آن روز [مردم] از هم جدا می شوند ﴿٤٣﴾ هر که

كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
 کفر ورزد پس بر او است [سزای] کفرش و هر که بکند کار شایسته پس برای خودشان جایگاه [نیکو] می سازند ﴿٤٤﴾

لِجَزَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 تا جزا دهد [الله] آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از فضل خود همانا او دوست ندارد

الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ ۚ أَنْ يُرْسِلَ الرِّیَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
 کافران را ﴿٤٥﴾ و از نشانه های او اینکه می فرستد بادهای را مژده دهنده و برای آن که بچشاند به شما

مِنْ رَحْمَتِهِ ۚ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ ۚ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ
 از رحمت خود [یعنی باران] و تا جاری شوند کشتی ها به فرمان او و تا بجوید از فضل او و باشد که شما

تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 سپاس بگزاید ﴿٤٦﴾ و هر آینه فرستادیم پیش از تو پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردند برای شان

بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقِمْنَا مِنْ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 نشانه های روشن را پس انتقام کشیدیم ما از آنان که بزهکاری کردند و سزاوار است بر ما یاری

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّیَحَ فَتُحِبُّ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
 مؤمنان ﴿٤٧﴾ الله است که می فرستد بادهای را پس برانگیزاند ابر را پس می گستراند آن را

فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدَقَ يَخْرُجُ مِنْ
 در آسمان چنانکه خواهد و می گرداندش پاره پاره پس می بینی که قطرات باران بیرون آیند از

خَلَالِهِ ۖ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 میان آن پس چون برساندش به هر که خواهد از بندگان خود ناگاه ایشان شادمان شوند

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٨﴾
 و هر آینه بودند پیش از آنکه فروفرستاده شود بر ایشان پیش از آن ناامید بودند

فَانْظُرْ إِلَىٰ ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ ۚ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 پس بنگر به سوی نشانه های رحمت الله چگونه زنده می کند زمین را پس از

مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ أَلْمُونٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
 مردنش همانا [الله] البته زنده کننده مردگان است و او بر هر چیزی تواناست ﴿٥٠﴾

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ

و اگر بفرستیم بادی [سوزان] را پس ببینند آن [کشت] را زرد شده البته پس از آن ناسپاس می شوند

۵۱ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا ۝۱۱

پس همانا تو نمی شنوای به مردگان و نمی شنوای به کران دعوت را آنگاه که روی بگردانند

۵۲ مُدْبِرِينَ ۝۱۲ وَمَا أَنْتَ بِهَدٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۝۱۳ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مِرْ

پشت کنان ۵۲ و نیستی تو راه نماینده به کوران از گمراهی شان نمی شنوای مگر

۵۳ مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝۱۴ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

کسی را که ایمان دارد به آیات ما و آنان فرمانبردارند ۵۳ **الله است** که آفرید شما را

مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا

از ناتوانی آنگاه قرار داد پس از ناتوانی توانایی را سپس قرار داد پس از قوۀ

۵۴ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝۱۵ وَهُوَ

توانایی ناتوانی و پیری را می آفریند هر چه می خواهد **و اوست** که دانای تواناست ۵۴

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ۝۱۶

و روزی که برپا شود رستاخیز سوگند خورند بزهکاران که درنگ نکرده اند [در دنیا] به جز ساعتی

كَذَلِكَ كَانُوا ۝۱۷ يُؤْفَكُونَ ۝۱۸ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ

این چنین بودند که [از راه راست] برگردانیده می شدند ۵۵ و گویند آنان که داده شده به ایشان علم و ایمان

لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَكَذَا يَوْمَ الْبَعْثِ

هر آینه درنگ کرده بودید در کتاب **الله** تا روز رستاخیز پس این است روز رستاخیز

وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۱۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ

و لیکن شما نمی دانستید ۵۶ پس آن روز سود ندهد به کسانی که

ظَلَمُوا ۝۲۰ مَعَذَرَتَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝۲۱ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا

ستم کردند ۵۷ عذرخواهی شان و نه برای آنان خشنودی خواسته شود ۵۷ و هر آینه بیان کردیم

لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ نَوْعٍ مَثَلًا وَلَيْنَ جِثَّتْهُمْ بَيِّنَاتٌ

برای مردم در این قرآن از هر [نوع] مثلی و اگر بیاوری برای آنان نشانه‌ای را

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۝۲۲ كَذَلِكَ

هر آینه گویند آنان که کفر ورزیدند نیستید شما مگر باطل گرایان ۵۸ این چنین

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۳ فَاصْبِرْ ۝۲۴ إِنْ

مهر می نهد **الله** بر دل های آنان که نمی دانند ۵۹ پس شکیبا باش همانا

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَا يَسْتَخِفُّكَ ۝۲۵ الَّذِينَ لَا يُوْقِنُونَ ۝۲۶

و عده **الله** حق است و نلغزاند تو را ۶۰ آنان که یقین ندارند ۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَمْ ۱ تِلْكَ ۱ عَايَاتُ ۱ الْكِتَابِ ۲ الْحَكِيمِ ۲ هُدًى ۲ وَرَحْمَةً ۲

الف، لام، میم ۱ این ۱ آیت های ۱ کتاب ۲ با حکمت است ۲ راهنمود و رحمتی است

لِلْمُحْسِنِينَ ۳ الَّذِينَ ۳ يُقِيمُونَ ۳ الصَّلَاةَ ۳ وَيُؤْتُونَ ۳ الزَّكَاةَ ۳ وَهُمْ ۳

برای نیکوکاران ۳ آنان که ۳ برپا می دارند ۳ نماز را ۳ و می دهند ۳ زکات را ۳ و ایشان

بِالْآخِرَةِ ۴ هُمْ يُوقِنُونَ ۴ أُولَئِكَ ۴ عَلَى ۴ هُدًى ۴ مِنْ ۴ رَبِّهِمْ ۴ وَأُولَئِكَ ۴

به آخرت ۴ خود یقین دارند ۴ آنان ۴ بر ۴ هدایتی ۴ از جانب ۴ پروردگارشان هستند ۴ و آنان

هُمْ ۵ الْمَفْلُحُونَ ۵ وَمَنْ ۵ النَّاسِ ۵ مَنْ ۵ يَشْتَرِي ۵ لَهُوَ ۵ الْحَدِيثِ ۵

همان ۵ رستگاران اند ۵ و از ۵ مردمان ۵ کسی است که ۵ می خرد ۵ سخنان بیهوده را

لِيُضِلَّ ۶ عَنْ ۶ سَبِيلِ ۶ اللَّهِ ۶ بِي ۶ هَيْجٍ ۶ دَانَشِي ۶ وَ ۶ مِي ۶ گِيرْد ۶ اَن ۶ رَا ۶ بَه ۶ مَسْخَرَه ۶ اَنَان ۶ بَرَاي ۶ شَان ۶

تا گمراه کند [مردم را] از ۶ راه ۶ بی هیچ ۶ دانشی ۶ و می گیرد آن را ۶ به مسخره ۶ آنان ۶ برای شان

عَذَابٌ ۷ مُّهِينٌ ۷ وَإِذَا ۷ نُتِلَى ۷ عَلَيْهِ ۷ آيَاتُنَا ۷ وَلَى ۷ مُسْتَكْبِرًا ۷

عذابی ۷ خوارکننده است ۷ و چون خوانده شود ۷ بر وی ۷ آیات ما ۷ روی بگرداند ۷ تکبرکنان

كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۸ كَأَنَّ ۸ فِي ۸ أُذُنَيْهِ ۸ وَقَرَأَ ۸ فَبَشَّرَهُ ۸ بِعَذَابٍ ۸ أَلِيمٍ ۸

گویا نشنیده است آن را ۸ گویا ۸ در هر دو گوش او ۸ سنگینی است ۸ پس مژده بده او را ۸ به عذابی ۸ دردناک

إِنَّ ۹ الَّذِينَ ۹ ءَامَنُوا ۹ وَعَمِلُوا ۹ الصَّالِحَاتِ ۹ لَهُمْ ۹ جَنَّاتُ ۹ النَّعِيمِ ۹

همانا ۹ آنان که ۹ ایمان آوردند ۹ و کردند ۹ کردارهای شایسته ۹ برای ایشان است ۹ بهشت های ۹ پر نعمت

خَالِدِينَ ۱۰ فِيهَا ۱۰ وَعَدَ ۱۰ اللَّهُ ۱۰ حَقًّا ۱۰ وَهُوَ ۱۰ الْعَزِيزُ ۱۰ الْحَكِيمُ ۱۰ خَلَقَ ۱۰

جاویدانند ۱۰ در آنجا ۱۰ وعده داده است ۱۰ الله ۱۰ وعده حق ۱۰ و اوست ۱۰ آن پیروزمند ۱۰ سنجیده کار ۱۰ آفرید

السَّمَوَاتِ ۱۱ بِغَيْرِ ۱۱ عَمَدٍ ۱۱ تَرَوْنَهَا ۱۱ وَالْقَى ۱۱ فِي ۱۱ الْأَرْضِ ۱۱ رَواسِيَ ۱۱ أَنْ ۱۱ تَمِيدَ ۱۱

آسمان ها را ۱۱ بی هیچ ۱۱ ستون هایی ۱۱ که ببینید آنها را ۱۱ و افکند ۱۱ در ۱۱ زمین ۱۱ کوه ها را ۱۱ اینکه نلرزاند

بِكُمْ ۱۲ وَبَثَّ ۱۲ فِيهَا ۱۲ مِنْ ۱۲ كُلِّ ۱۲ دَابَّةٍ ۱۲ وَأَنْزَلْنَا ۱۲ مِنَ ۱۲ السَّمَاءِ ۱۲ مَاءً ۱۲ فَأَنْبَتْنَا ۱۲ فِيهَا ۱۲

شما را و پراکنده کرد در آن [زمین] از ۱۲ هر جنبه ای و فرود آوردیم از ۱۲ آسمان ۱۲ آب را پس رویانیدیم در آن

مِنْ ۱۳ كُلِّ ۱۳ زَوْجٍ ۱۳ كَرِيمٍ ۱۳ هَذَا ۱۳ خَلْقٌ ۱۳ اللَّهُ ۱۳ فَأَرُونِي ۱۳ مَاذَا ۱۳

از ۱۳ هر ۱۳ نوع [رویدنی] نیکو ۱۳ این است ۱۳ آفرینش ۱۳ الله ۱۳ پس بنمایید مرا ۱۳ چه چیز

خَلَقَ ۱۴ الَّذِينَ ۱۴ مِنْ ۱۴ دُونِهِ ۱۴ بَلْ ۱۴ الظَّالِمُونَ ۱۴ فِي ۱۴ ضَلَالٍ ۱۴ مُبِينٍ ۱۴ أَشْكَارَى ۱۴ هَسْتَنْد ۱۴

آفریده اند ۱۴ آنان که ۱۴ جز اویند ۱۴ بلکه ۱۴ ستمکاران ۱۴ در ۱۴ گمراهی ۱۴ آشکاری هستند ۱۴

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا

و هر آینه دادیم به لقمان حکمت را که سپاس بگزارد برای الله و هر که سپاس گزارد پس جز این نیست که

يَشْكُرْ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ

شکر می کند به سود خود و هر که ناسپاسی کند پس همانا الله بی نیاز ستوده است ﴿۱۲﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفت

لُقْمَانَ لِأَبْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعْظُمُ ۖ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ

لقمان به پسر خود درحالی که او پند می داد او را ای پسرم شریک مساز برای الله همانا شرک

لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَلَدَيْهِ ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ ۖ

ستمی است بزرگ ﴿۱۳﴾ و سفارش کردیم انسان را به [اطاعت] مادر و پدرش بارداری کرد او را مادرش

وَهَنَّا عَلَىٰ وَهْنٍ ۖ وَفَضَّلَهُ ۖ فِي عَمَيْنِ ۖ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلَوْلَا دِيكَ

درحال سستی بعد از سستی و از شیر بازگرفتنتش دو سال است اینکه سپاس بگزاری مرا و والدینت را

إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ

به سوی من است بازگشت ﴿۱۴﴾ و اگر کوشش کنند [والدین] تو بر آنکه شریک بگردانی برای من چیزی را که نیست

لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ

تو را به آن دانشی پس اطاعت مکن آن دو را و معاشرت کن با آن دو در دنیا [معاشرتی] نیکو

وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۖ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم

و پیروی کن راه کسی که روی آورد به سوی من آنگاه به سوی من است بازگشت شما پس خبر می دهم شما را

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ

به آنچه که می کردید ﴿۱۵﴾ ای پسرم همانا اگر [عمل آدمی] باشد هموزن دانه ای از

خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ

خردلی پس باشد در میان سنگی یا در آسمان ها یا در زمین بیاورد

بِهَا اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ وَامْرُؤُ

آن را الله همانا الله باریک بین آگاه است ﴿۱۶﴾ ای پسرم برپادار نماز را و فرمان ده

بِالْمَعْرُوفِ ۖ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ

به کار پسندیده و بازدار از کار ناپسند و شکیبا باش بر آنچه برسد به تو همانا این

مِن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تَصْعَرَ ۖ وَلَا تَصْغَرَ ۖ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ

از استواری تصمیم [در] کارهاست ﴿۱۷﴾ و برمتاب [با بی اعتنایی] رخسارت را از مردمان و گام مزن در زمین

مَرَحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ

با شادی و غرور همانا الله دوست نمی دارد هر به خود بالنده خودستاراً ﴿۱۸﴾ و میانه باش در رفتار خود

وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

و بکاه از صدایت که ناپسندترین بانگ ها صدای خران است ﴿۱۹﴾

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
آیا ندیده اید که **الله** رام کرد برای شما آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و کامل بخشید

عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهَرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بر شما نعمت های خود را آشکارا و پنهان؟ و از مردمان کسی هست که چون و چرامی کند درباره **الله**

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
بلون هیچ دانش و رهنمودی و بلون هیچ کتاب روشنگری ﴿۲۰﴾ و چون گفته شود به آنان که پیروی کنید

مَّا أُنزِلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ
چیزی را که فرو فرستاده است **الله** گویند [نه] بلکه پیروی می کنیم چیزی را که یافتیم بر آن پدران خود را آیا اگر چه

الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ أَلْسَعِرٍ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسَلِّمْ
شیطان بخواند آنان را به سوی عذاب آتش شعله ور؟ ﴿۲۱﴾ و هر که تسلیم بدارد

وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
روی خود را به سوی **الله** درحالی که نیکوکار باشد پس هر آینه چنگ زده است به دستاویز استوارتر

وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ
و به سوی **الله** است سرانجام تمام کارها ﴿۲۲﴾ و هر که کافر شود پس اندوهگین نکند تو را کفر او

إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
به سوی ماست بازگشت آنان پس خبردار کنیم آنان را به آنچه می کردند همانا **الله** دانا به اسرار سینه هاست

نُمْنِعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٣﴾
﴿۲۳﴾ بهره مند می سازیم آنان را اندکی باز دچار می کنیم آنان را به عذابی سخت ﴿۲۴﴾

وَلَٰئِن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ
و اگر بپرسی از آنان کیست که بیافرید آسمان ها و زمین را؟ البته خواهند گفت **الله** بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ مَّا فِي السَّمَوَاتِ
ستایش از آن **الله** است بلکه بیشترشان نمی دانند ﴿۲۵﴾ برای **الله** است آنچه در آسمان ها

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
و زمین است همانا **الله** اوست بی نیاز ستوده ﴿۲۶﴾ و اگر آنچه در زمین است

مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٍ وَالْبَحْرِ يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
از درخت قلم ها گردند [برای نوشتن کلمات **الله**] و دریا یاری دهد آن را بعد از آن هفت دریای دیگر

مَا نَفَدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَّا خَلَقَكُمْ
به پایان نرسد سخنان **الله** همانا **الله** پیروزمند سنجیده کار است ﴿۲۷﴾ نیست آفریدن شما

وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾
نه برانگیختن شما [بعد از مرگ] مگر مانند یک نفر همانا **الله** شنوای بیناست ﴿۲۸﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 آیا ندیدی که **الله** در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
 و رام کرد آفتاب و ماه را هر یک روانند تا سرآمدی معین و اینکه **الله**

يَمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 به آنچه می کنید آگاه است ﴿٢٩﴾ این به سبب آن است که **الله** همان حق است و هر آنچه را می خوانند

مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 جز او باطل است و هر آینه **الله** همان والای بزرگ است ﴿٣٠﴾ آیا ندیدی که

الْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
 کشتی روان است در دریا به نعمت **الله** تا بنماید به شما از نشانه های [قدرت] خود همانا

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ
 در این نشانه هایی است برای هر پشکوب شکرگزار ﴿٣١﴾ و چون بپوشاند ایشان را موجی

كَالظُّلُمِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 مانند سایبان های [بر] می خوانند **الله** را در حالی که خالص کنندگان اند برای او عبادت را پس چون نجات دهد آنها را به سوی خشکی

فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
 پس برخی از آنان معتدل و میانه رواند و انکار نمی کند آیات ما را مگر هر عهد شکن ناسپاسی

﴿٣٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبُّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
 ای مردم پروا کنید از **از پروردگار خود** و بترسید از روزی که کفایت نمی کند [سودی نمی رساند] هیچ پدری

عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 از فرزند خود و نه هیچ فرزندی کفایت کننده است از پدر خود چیزی را همانا وعده **الله**

حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ
 حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را **ب[به] عفو]** **الله**

الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
 [شیطان] فریب دهنده ﴿٣٣﴾ همانا **الله** نزد اوست علم رستاخیز و فرو می فرستد باران را

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
 و می داند آنچه را در رحم هاست و نمی داند هیچ کسی که چه خواهد کرد فردا

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾
 و نمی داند هیچ کسی که به کدام زمین خواهد مرد همانا **الله** دانای بس آگاه است ﴿٣٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الف، لام، میم ۱ فروفرستادن این کتاب هیچ تردیدی نیست در آن که از جانب پروردگار جهانیان است

۲ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
آیا می گویند برافته است آن را بلکه آن حق است از جانب پروردگار تو تا بیم دهی قومی را

مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳
که نیامده است برای ایشان هیچ بیم دهنده ای پیش از تو باشد که ایشان راه یابند ۳ الله است

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
که آفرید آسمان ها و زمین را و آنچه را بین آنهاست در شش روز[دوره]

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا
آنگاه استیلا یافت بر عرش نیست برای شما به جز او هیچ دوستی و نه شفاعت کننده ای پس آیا

تَتَذَكَّرُونَ ۴ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
پندپذیر نمی شوید ۴ تدبیر می کند کار [این جهان را] از آسمان به زمین آنگاه بالا می رود[آن کار]

إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۵ ذَلِكَ
به سوی او در روزی که اندازه آن هزار سال است از آنچه که می شمارید ۵ این است

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶
[الله] داننده نهان و آشکار آن پیروزمند مهربان ۶ آنکه نیکو آفرید

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۷ ثُمَّ جَعَلَ
هر چیزی را که آفرید آن را و آغاز نمود آفرینش انسان را از گل ۷ آنگاه قرارداد

نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
تبار او را از چکیده ای از آب بی ارزش ۸ سپس درست اندام کرد او را و دمید در او

مِنْ رُوحِهِ ۹ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۱۰ قَلِيلًا مَّا
از روح خود و قرار داد برای شما شنوایی و چشم ها و دل ها را [اما] اندکی

تَشْكُرُونَ ۱۱ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
شکر می کنید ۱۱ و می گویند آیا چون ناپدید شویم در زمین آیا ما در

خَلْقٍ جَدِيدٍ ۱۲ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۱۳
آفرینشی نو خواهیم بود؟ [نه] بلکه آنان به دیدار پروردگار خود کافرنند ۱۳ بگو کاملاً برمی گیرد شما را

مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ ۱۴ تَرْجِعُونَ ۱۵
فرشته مرگ که گمارده شده است بر شما آنگاه به سوی پروردگار خود بازگردانده می شوید ۱۵

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
و اگر بینی وقتی که بزهکاران فروافکنده اند سرهایشان را نزد پروردگارشان

رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
اگر بوندای پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس بازگردان ما را تا بکنیم کاری شایسته همانا ما یقین کنندگانیم

۱۲ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
و اگر می خواستیم البته می دادیم به هر کسی هدایت او را ولیکن سزاوار گشته است این سخن

مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
از جانب من که هر آینه پرکنم دوزخ را از جن ها و آدمیان همگی

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
پس بچشید [این عذاب را] به سبب آنچه فراموش کردید دیدار این روز خود را هر آینه ما نیز فراموش کردیم شما را

وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
و بچشید عذاب جاودان را به سبب آنچه می کردید

بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
به آیات ما آنان که چون پند داده می شوند به آن می افتند سجده کنان و یاد کنند به پاکی با ستایش

رَبِّهِمْ وَهُمْ
پروردگار خود را و ایشان

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
از بسترها می خوانند پروردگارشان را از روی ترس و امید و از آنچه داده ایم به ایشان

يُنْفِقُونَ ۖ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ
انفاق می کنند پس نمی داند هیچ کس آنچه را که نهفته شده است برایشان از روشنی چشم ها به پاداش

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
آنچه که می کردند آیا کسی که مؤمن است مانند کسی است که فاسق است

لَا يَسْتَوُونَ ۖ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
[هرگز] برابر نیستند پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس برای ایشان است

جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
باغ هایی که جایگاه [آنهاست] جایگاهی [گرامی] است به سبب کارهایی که می کردند و اما آنان که نافرمانی کردند

فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
پس جایگاهشان آتش [دوزخ] است هرگاه خواهند که بیرون آیند از آن بازگردانیده شوند در آن و گفته شود

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ ۖ أَذًى كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ
به آنان بچشید عذاب آتشی که شما آن را دروغ می پنداشتید

۲۹ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَأَنْتَظِرُ إِيَّاهُمْ مُنْتَظَرُونَ ۳۰

پس روی بگردان از آنان و منتظر باش همانا آنان [نیز] منتظران اند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ هَمَانَا
ای پیامبر پروا بدار از الله و فرمان مبر از کافران و منافقان

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ دَانای سنجیده کار ۱ و پیروی کن چیزی را که وحی می شود به تو از جانب

رَبِّكَ ۲ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۲ پروردگارت همانا الله به آنچه عمل می کنید آگاه است ۲ و توکل کن بر الله

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۳ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي وَ کافی است که الله کارساز باشد ۳ قرار نداده است الله برای هیچ مردی دو قلب در

جَوْفِهِ ۴ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۴ درون او و قرار نداده است همسرانتان را که ظاهر می کنید [مرد به زنش بگویند تو بر من مانند پشت ملرم هستی] آنان را مادران شما

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۵ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۵ وَاللَّهُ و قرار نداده پسرخواندگانتان را پسران شما این سخن شماست که با دهان های خود [می گویند] و الله

يَقُولُ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۶ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ ۶ می گوید سخن حق را و او هدایت می کند [به] راه [راست] ۶ بخوانید آنان را به [نام] پدرانشان

هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۷ که این عادلانه تر است نزد الله پس اگر نشناختید پدرانشان را پس برادران شما

فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ ۸ در دین و دوستان شما نیست و گناهی در آنچه که خطا کرده باشید

بِهِ ۹ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۹ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۹ در آن و لیکن آنچه تعمّد داشته است دل هایتان و هست الله آمرزگاری مهربان

۱۰ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ ۱۰ وَآزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۱۰ پیامبر سزاوارتر است به مؤمنان از خود ایشان و زنان پیامبر مادران ایشان اند

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ مِنْ بَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۱۱ و خویشاوندان برخی شان سزاوارتر [به ارث بردن] اند از برخی دیگر در کتاب الله

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۲ وَالْمُهَاجِرِينَ ۱۲ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ ۱۲ [دیگر] مؤمنان و مهاجران مگر آنکه انجام دهید برای

مَعْرُوفًا ۱۳ كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ ۱۳ مَسْطُورًا ۱۳ احسانی را هست این حکم در کتاب [الله] نوشته شده ۱۳

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
و [یاد کن] آنگاه که گرفتیم از پیامبران پیمانشان را و از تو و از نوح و ابراهیم

وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۖ
و موسی و عیسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان پیمانی سخت استوار را ۷

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ۚ سَأَلْتُكَ لَكُمُ الْكُفْرَانَ ۚ وَاعِدَ اللَّهُ الْكَافِرِينَ
تا بپرسی [الله] راست گویان را از راستی ایشان و آمده کرده است برای کافران عذابی دردناک را

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْكُفْرَةِ الَّتِي كُفِّرُوا عَنْهَا ۚ
ای کسانی که ایمان آوردید یاد کنید نعمت الله را بر خود آنگاه که آمد بر شما

جُنُودَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ
لشکریانی پس فرستادیم بر ایشان باد و لشکریانی را که نمی دیدید آنها را و هست الله

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۚ إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
به آنچه می کنید ۹ آنگاه که آمدند بر شما از بالای سر شما و از طرف پایین

مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
شما و آنگاه که خیره ماند چشم ها و رسید دل ها به حنجره ها

وَتَطَنُّونَ ۚ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۚ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
و گمان می کردید به الله گمان های [گوناگون] ۱۰ آنجا آزمایش شدند مؤمنان و جنبانیده شدند

زِلْزَالًا شَدِيدًا ۚ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
جنبانیدنی سخت ۱۱ و آنگاه که می گفتند منافقان و آنان که در دل های شان

مَرَضٌ مَّرَضٌ ۚ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۚ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ
مرض بود به ما وعده نداده است الله و رسول او مگر به فریب ۱۲ و آنگاه که گفتند گروهی

مِّنْهُمْ يَكَاهِلُ يَثْرِبَ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
از آنان ای اهل مدینه نیست جای ماندن برای شما پس باز گردید و اذن می طلبیدند گروهی

مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا
از ایشان از پیامبر می گفتند همانا خانه های ما بی حفاظ است درحالی که نبود آن خانه ها بی حفاظ نمی خواهند مگر

فِرَارًا ۚ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
گریختن را ۱۳ و اگر داخل می شدند بر آنها [مورد هجوم قرار می گرفتند] از نواحی آن [شهر] آنگاه از آنها درخواست می شد که آشوب کنند

لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَابَّتْهَا ۚ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسِيرَ ۚ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
البته به سراغ آن می آمدند و درنگ نمی کردند برای آن جز اندکی ۱۴ و هر آینه پیمان بسته بودند

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۚ لَا يُولُوتُ الْأَذْبَرُ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۚ
با الله پیش از این که برنگردانند پشت ها را [به دشمن] و هست عهد الله بازخواست شدنی ۱۵

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا بگو سود ندهد شما را این فرار اگر بگریزید از مرگ یا از کشته شدن و آن هنگام

لَا تَنْعَمُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ برخوردار نخواهید شد مگر اندکی ﴿١٦﴾ بگو کیست آنکه نگهدارد شما را از [عذاب] الله اگر

أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ بخواهد به شما بدی را یا بخواهد در حق شما رحمتی را و نیابند برای خود جز الله

وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ باز دارندگان را از شما و گویندگان دوستی را و نه یآوری را ﴿١٧﴾ هر آینه می داند الله

لَاخُونَهُمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً به برادران خود که بیایید به سوی ما و حاضر نمی شوند به جنگ مگر اندکی ﴿١٨﴾ درحالی که بخیلان اند

عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ بر شما پس چون بیاید ترس [جنگ] بینی ایشان را که می نگرند به سوی تو در حالی که می چرخد چشم های شان

كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ مانند کسی که بیهوشی چیره شده باشد بر وی از [سختی] مرگ پس چون برود ترس زبان درازی کنند بر شما

بِالسِّنَةِ حَدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاحْبَطُوا با زبان های تیز درحالی که بخیلان اند بر مال [غنیمت] آنان ایمان نیاورده اند پس نابود گردانید

اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ الله کردارهای شان را و هست این کار بر الله آسان ﴿١٩﴾ می پندارند که احزاب [لشکرهای کفار]

لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوتُ نرفته اند و اگر بیایند احزاب آرزو می کنند کاش آنان صحرانشین می بودند

فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ در میان بیابان نشینان سؤال می کردند از خبرهای شما و اگر باشند در میان شما

مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ کارزار نکنند مگر اندکی ﴿٢٠﴾ هر آینه هست برای شما در [سیره] رسول الله سرمشقی

حَسَنَةً لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ نیکو برای کسی که امید می دارد به [تواب] الله و روز آخرت و یاد می کند الله را بسیار ﴿٢١﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ و چون دیدند مؤمنان احزاب [لشکر کفار] را گفتند این همان است که وعده داده بود ما را الله و پیامبر او

وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾ و راست گفت الله و پیامبرش و نیفزود ایشان را مگر ایمان و فرمانبری ﴿٢٢﴾

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا **اللَّهُ** عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ

از مؤمنان مردانی اند که صادقانه وفا نمودند آنچه را که پیمان بسته بودند **با الله** بر سر آن پس از ایشان کسی است که

قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا **تَبْدِيلًا** **لِّبَعْزِي**

به انجام رسانید پیمانش را [شهید شدند] و از آنان کسی است که انتظار می برد و تغییر ندادند [پیمان خود را] هیچ تغییری **تا پادشاه دهد**

اللَّهُ الصَّادِقِينَ **بِصَدَقِهِمْ** وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ **إِنْ** شَاءَ **اللَّهُ**

الله راستگویان را به سبب راستی شان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ **إِنَّ** **اللَّهُ** كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا **وَرَدَّ** **اللَّهُ** الَّذِينَ

یا [به رحمت] باز گردد به سوی ایشان همانا **الله** هست آمرزنده مهربان **و باز گردانید** **الله** کسانی را که

كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا **وَكَفَى** **اللَّهُ** الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ

کفر ورزیدند با خشم شان [درحالی] که نیافتند هیچ خیری را و بسنده است **الله** مؤمنان را در جنگ

وَكَانَ **اللَّهُ** قَوِيًّا **عَزِيزًا** **وَأَنْزَلَ** الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ **مِّنْ**

و هست **الله** بس توانای پیروزمند **و فرود آورد** آنان را که پشتیبانی کرده بودند آنان را از

أَهْلِ الْكِتَابِ **مِنْ** صِيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

اهل کتاب از قلعه هایشان و انداخت در دل های شان هراس را

فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا **وَأَوْرَثَكُمْ** أَرْضَهُمْ

گروهی را می کشتید و اسیر می گرفتید گروهی [دیگر] را **و میراث داد به شما** زمین شان

وَدَيَّرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْطُوهَا **وَكَانَ** **اللَّهُ** عَلَىٰ كُلِّ

و خانه های شان و اموال شان را و زمینی را که قدم ننهاده بودید در آن و هست **الله** بر هر

شَيْءٍ قَدِيرًا **يَأْتِيهَا** النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ **إِنْ** كُنْتُمْ تُرِيدُونَ

چیزی توانا **پیامبر** ای بگو به زنان خود اگر شما می خواهید

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا **فَنَعَالَيْنَ** أُمْتَعَكُنَّ وَأَسْرَحَكُنَّ

زندگانی دنیا و آرایش آن را پس بیاید تا بهره مند کنم شما را و رها کنم شما را

سَرَاحًا جَمِيلًا **وَلِنْ** كُنْتُمْ تُرِيدُونَ **وَرَسُولُهُ** **وَالدَّارَ**

رهاکردنی نیکو و اگر شما می خواهید **و پیامبرش** و سرای

الْآخِرَةَ **فَإِنَّ** **اللَّهُ** أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

آخرت را پس همانا **الله** آماده ساخته است برای زنان نیکوکار از شما پاداشی بزرگ را

يُنْسَاءُ النَّبِيُّ **مَنْ** يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ **مُّبَيِّنَةٍ** يُضَعَفُ

ای زنان پیامبر هر که از شما کار زشت نمایانی را افزون شود

لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ **وَكَانَ** ذَلِكَ **عَلَى** **اللَّهُ** يَسِيرًا

برای او عذاب دوچندان و هست این بر **الله** آسان

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
و هر که فرمانبرداری کند از شما **الله را** و پیامبرش را و بکند کاری شایسته می دهیم به او

أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿۳۱﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ
پاداشش را دو بار و آماده می کنیم برای او روزی ارجمندی را ای زنان پیامبر

لَسْتَ بِكَاهِنَةٍ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
نیستید شما مانند هیچ یک از [دیگر] زنان اگر پرهیزکاری کنید پس نرم سخن مگویید

فِي طَمَعٍ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿۳۲﴾ وَقرن
که طمع کند کسی که در دل او مرضی است و بگویید سخنی پسندیده و قرار بگیرید

فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ
در خانه های خود و جلوه گری نکنید مانند جلوه گری کردن [دوران] جاهلیت پیشین و برپا دارید

الصَّلَاةَ وَءَاتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از **الله** و پیامبرش جز این نیست که

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
می خواهد **الله** تا ببرد از شما هر پلیدی را ای اهل بیت [پیامبر] و پاک کند شما را

تَطْهِيرًا ﴿۳۳﴾ وَأَذْكُرْتُ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
پاک گردنی و یاد کنی آنچه را که خوانده می شود در خانه های شما از

آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ هُمَا لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۳۴﴾
آیات **الله** و سخنان پندآموز همانا **الله** هست نازک بین آگاه

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان با ایمان

وَالْقَانِئِينَ وَالْقَانِئَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
و مردان فرمانبردار و زنان فرمانبردار و مردان راستگوی و زنان راستگوی و مردان شکیبا

وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
و زنان شکیبا و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان صدقه دهنده

وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگهدارنده

فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
شرمگاه های خویش و زنان نگهدارنده [شرمگاه های خود] و مردان یادکننده **الله** [به ذکر] بسیار

وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۳۵﴾
و زنان یادکننده [الله] آماده کرده است **الله** برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ را

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ

و نسزد برای مرد مؤمن و نه برای زن با ایمان چون حکم کند **الله** و رسول او کاری را اینکه باشد

لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

برای ایشان اختیار در کارشان و هر که نافرمانی کند **الله** و رسولش را پس هر آینه گمراه شده به گمراهی

مُيْنًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ

اشکاری ﴿۳۶﴾ و [یاد کن] آنگاه که می گفتی به آن کسی که نعمت داده است **الله** بر وی و نعمت دادی تو نیز بر وی

أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ

نگهدار برای خود همسرت را و پروا کن از **الله** در حالی که پنهان می کردی در دل خود چیزی را که **الله**

مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ

پدید آورنده آن است و می ترسیدی از مردم و حال آنکه **الله** سزاوارتر است به آنکه بترسی از وی پس چون به انجام رسانید زید

مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِيَكُنِيَ لَكَ يَوْمَئِذٍ نَّفْسٌ مِّنْهُنَّ

از او حاجت خود را [از هم جانشند] به همسری تو در آوریم او را تا اینکه نباشد بر مؤمنان هیچ باکی در

أَزْوَاجٍ أَدْعِيَاهُمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

[ازدواج] با همسران پسر خواندگانشان آنگاه که به انجام رسانند از ایشان حاجت خود را و هست فرمان **الله** انجام شدنی

﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي

نیست بر پیامبر هیچ باکی در آنچه واجب کرد **الله** برای او مانند روش **الله** در حق

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾

آنان که گذشتند پیش از این و هست فرمان **الله** به اندازه و اندازه گیری شده ﴿۳۸﴾ آنان که

يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى

می رسانند پیام های **الله** را و می ترسند از او و نمی ترسند از هیچ کسی مگر از **الله** و کافی است

بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن

الله برای حسابرسی ﴿۳۹﴾ نیست محمد پدر هیچ کس از مردان شما و لیکن

رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

پیامبر **الله** است و پایان بخش تمام پیامبران است و هست **الله** بر هر چیزی دانای ﴿۴۰﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً

ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید **الله** را یاد کردنی بسیار ﴿۴۱﴾ و به پاکی بخوانید او را صبح

وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم

و شام ﴿۴۲﴾ اوست آن که درود می فرستد بر شما و فرشتگان او [نیز بر شما درود می فرستند] تا بیرون آورد شما را

مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

از تاریکی ها به سوی روشنایی و هست به مؤمنان مهربان ﴿۴۳﴾

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۖ وَاعِدٌ لَّهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَأَيُّهَا
درویشان روزی که ملاقات کنند او را «سلام» است و آماده کرده است برای ایشان پاداشی ارجمند را ﴿٤٤﴾ ای

النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
پیامبر همانا ما فرستادیم تو را گواه و مژده دهنده و بیم دهنده ﴿٤٥﴾ و دعوت کننده

إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
به سوی الله به اذن او و چراغی درخشان است ﴿٤٦﴾ و مژده بده مؤمنان را به آنکه برای ایشان است

مِّنْ أَجْلِ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
از جانب الله بخششی بزرگ ﴿٤٧﴾ و اطاعت مکن کافران و منافقان را

وَدَعِ أَزْوَاجَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ وَكَفَىٰ بِكَ اللَّهُ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
و واگذار آزار ایشان را و توکل کن بر الله و کافی است که الله کارساز باشد ﴿٤٨﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
ای کسانی که ایمان آورده اید چون به نکاح درآورید زنان مؤمنه را سپس طلاق دهید ایشان را

مِّن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّونَهَا
پیش از آنکه آمیزش کنید با ایشان پس نیست برای شما برعهده آنان هیچ عده ای که آن را به شمار آورید

فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
پس بهره مند کنید ایشان را و رها سازید آنان را رها نمودنی نیکو ﴿٤٩﴾ ای پیامبر همانا ما

أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
حلال کردیم برای تو زنان را که داده ای مهرهای شان را [و کنیزهایی] که مالک شده [ایشان را]

يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
دست تو از آنچه به غنیمت داده است الله بر تو و دختران عمویت و دختران عمه هایت

وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
و دختران دایی ات و دختران خاله هایت که هجرت کرده اند با تو و زن

مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
مؤمنه ای را اگر ببخشد خود را برای پیامبر اگر بخواهد پیامبر که به زنی گیرد او را

خَالِصَةً لِّكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
این [حکم] خاص برای تو است نه مؤمنان ما نیک می دانیم آنچه واجب کردیم

عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
بر ایشان در حق همسران ایشان و آنچه مالک شده است دست های ایشان [کنیزانشان] تا

يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٠﴾
نباشد بر تو هیچ باکی و هست الله آمرزنده مهربان ﴿٥٠﴾

﴿ تَرْجَىٰ مِنْ تَسَاءٍ مِنْهُمْ وَتُعْوَىٰ إِلَيْكَ مِنْ تَسَاءٍ وَمِنْ أُنْبَغِيَّتِ ۖ﴾

به تأخیر می‌افکنی [نوبت] هرکه را خواهی از ایشان و جای دهی نزد خود هرکه را خواهی و هر کدام را که نزد خود بطلبی

﴿ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ ۖ﴾

از آنهایی که برکنار کرده‌ای پس نیست هیچ گناهی بر تو این نزدیک‌تر است به آنکه روشن شود چشم‌های ایشان

﴿ وَلَا يَحْزَبُ ۖ وَیَرْضَيْنَ بِمَا ءَاتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ ۗ﴾

و اندوهناک نشوند و راضی باشند به آنچه داده‌ای به ایشان همگی آنان و الله می‌داند

﴿ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝۵۱﴾

آنچه در دل‌های شماست و هست الله بس دانای بردبار ۵۱ حلال نیستند برای تو

﴿النِّسَاءِ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ ۖ﴾

زنان از این پس و نه حلال است آنکه جایگزین کنی به جای ایشان زنان دیگر را اگر چه به شگفت آوردت را

﴿حَسَنٌ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۖ﴾

زیبایی ایشان مگر آنچه مالک گردد دست تو [کنیز] و هست الله بر همه چیزی نگهبان

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ ۖ﴾

ای کسانی که ایمان آوردید داخل نشوید به خانه‌های پیامبر مگر اینکه

﴿يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظَرٍ ۖ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ ۖ﴾

اذن داده شود به شما به خوردن طعامی بی آنکه [زودتر بروید و] منتظر بمانید برای پخته شدن آن ولی چون دعوت شوید

﴿فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِنِينَ ۚ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ۖ﴾

پس درآیید پس چون طعام خوردید پراکنده شوید بی آنکه سرگرم سخنی شوید همانا

﴿ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَىٰ النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيهِ مِنْكُمْ ۖ وَاللَّهُ ۖ﴾

این کار شما می‌رنجاند پیامبر را پس شرم می‌کند از شما و الله

﴿لَا يَسْتَحْيِيهِ مِنَ الْحَقِّ ۖ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ ۖ﴾

شرم نمی‌دارد از سخن حق و چون خواهید از آنان [زنان پیامبر] کالایی را پس طلب کنید از ایشان از

﴿وَرَاءَ حِجَابٍ ۖ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ ۖ﴾

پشت پرده این [سؤال پشت پرده] پاکیزه‌تر است برای دل‌های شما و دل‌های ایشان و روا نیست

﴿لَكُمْ أَنْ تُوْذُوا رَسُولَ اللَّهِ ۖ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ ۖ﴾

برای شما که برنجانید پیامبر را و نه اینکه به نکاح گیرید زنان او را

﴿مِنْ بَعْدِهِ ۚ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝۵۲﴾

پس از وی هرگز همانا این کار هست نزد الله [گناهی] بزرگ ۵۲ اگر

﴿تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخَفُّوهُ ۖ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝۵۳﴾

آشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را پس همانا الله هست به هر چیزی دانا ۵۳

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ

می پرسند از تو مردمان درباره رستاخیز بگو جز این نیست که دانستن [وقت] آن نزد **الله است** و چه چیزی تو را آگاه می سازد

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ

شاید آمدن رستاخیز باشد نزدیک ﴿٦٣﴾ همانا **الله** لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است

لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

برای آنان آتشی افروخته را ﴿٦٤﴾ که جاویدان اند در آن همیشه نیابند هیچ دوستی و نه یابوری را

يَوْمَ تَقُوبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ

روزی که گردانیده شود روی های شان در آتش می گویند ای کاش فرمان می بردیم **الله را**

وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا

و فرمان می بردیم پیامبر را ﴿٦٥﴾ و گویند ای پروردگار ما همانا ما فرمان بردیم مهتران مان و بزرگان خود را

فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ ﴿٦٦﴾ رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ

پس گمراه ساختند ما را از راه [راست] ﴿٦٦﴾ ای پروردگار ما بده به آنان دو چندان از عذاب را

وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٧﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

و لعنت کن آنان را لعنتی بزرگ ﴿٦٧﴾ ای کسانی که ایمان آوردید مباشید مانند آنان که

ءَاذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٨﴾

رنجانیدند موسی را پس تبرئه کرد او را **الله** از آنچه گفته بودند و هست او نزد **الله** آبرومند ﴿٦٨﴾

يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ

ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از **الله** و بگویند سخنی استوار را ﴿٧٠﴾ که به صلاح آورد

لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

برای شما کارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهانتان را و هر که فرمان برد از **الله** و پیامبرش

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ

پس هر آینه کامیاب شود به کامیابی بزرگ ﴿٧١﴾ همانا عرضه داشتیم امانت را بر آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

و زمین و کوه ها پس قبول نکردند که بردارند آن را و ترسیدند از آن و برداشت آن را

الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

آدمی همانا او هست بس ستم پیشه نادان ﴿٧٢﴾ سرانجام عذاب کند **الله** مردان منافق

وَالْمُنَافِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ

و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و باز می گردد **الله**

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

بر مردان مؤمن و زنان با ایمان و هست **الله** آمرزنده مهربان ﴿٧٣﴾

وَالْمُنَافِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ

و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و باز می گردد **الله**

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

بر مردان مؤمن و زنان با ایمان و هست **الله** آمرزنده مهربان ﴿٧٣﴾

وَالْمُنَافِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ

و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و باز می گردد **الله**

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

بر مردان مؤمن و زنان با ایمان و هست **الله** آمرزنده مهربان ﴿٧٣﴾

ترتیبها
۳۴

سُورَةُ سَبَا

آیاتها
۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
ستایش از آن الله است آن که برای اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و برای اوست ستایش

فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
در آخرت و اوست آن سنجیده کار آگاه می داند آنچه فرومی رود در زمین

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
و آنچه برون می آید از آن و آنچه فرو می آید از آسمان و آنچه بالا می رود در آن و اوست

الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ
آن مهربان آمرزنده و می گویند کسانی که کفر ورزیدند نمی آید ما را رستاخیز

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
بگو چرا سوگند به پروردگار من هر آینه خواهد آمد بر شما [پروردگاری] که داننده غیب است پوشیده نیست از او هموزن

ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ
ذره ای در آسمان ها و نه در زمین و نه هیچ چیز کوچک تر از آن

وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
و نه بزرگ تر [از آن] مگر آنکه در کتابی آشکار است تا پاداش دهد کسانی را که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنان برای ایشان است آمرزش و روزی

كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِيْٓ ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
ارجمند و آنان که کوشیدند در [ابطال] آیه های ما عاجز گرانه آنان

لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
برای شان عذابی از کیفری دردناک است و می بینند آنان که داده شده است به ایشان دانش

الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
آنچه فرستاده شده است به سوی تو از پروردگارت همان حق است و هدایت می کند به سوی راه

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
[الله] پیروزمند ستوده و می گویند آنان که کفر ورزیدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که

يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلٌّ مِّمَّكُمْ إِنَّا لَنُفِخُ فِي سَحَابٍ مِّمَّنْ لَكُمْ
خبر می دهد شما را چون پاره پاره شوید کاملاً پاره پاره شده همانا شما در آفرینش نو خواهید شد

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
آیا بر بسته است بر **الله** دروغی را یا با او جنونی است [نه بلکه] آنان که ایمان ندارند به آخرت

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
در عذاب و در گمراهی دور افتاده اند ﴿٨﴾ آیا ننگریستند به آنچه پیش روی ایشان است

وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمْ
و آنچه پس پشت سرشان است از آسمان و زمین اگر خواهیم فروبریم ایشان را

الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطَ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
در زمین یا بیفکنیم بر ایشان پاره ای از آسمان را به تحقیق در این

لَايَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مَُّنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
نشانی است برای هر بنده رجوع کننده [به حق] ﴿٩﴾ و هر آینه دادیم به داوود از نزد خود بخشی را

يَجِبَالٍ أَوْيَٰ مَعَهُ وَالطَّيْرِ وَالنَّارِ لَهُ الْحَدِيدُ ﴿١٠﴾ أَنِ اعْمَلْ
[گفتیم] ای کوهها همنا شوید با او و ای پرندگان [همنا نیز شوید با او] و نرم گردانیدیم برای او آهن را ﴿١٠﴾ [گفتیم] که بساز

سَبِيغَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
زرهای فراخ و گشاده و اندازه نگهدار در بافتن [حلقه های آن] و [گفتیم] بکنید کارهای شایسته را همانا من به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِمْنَ الرِّيحِ غَدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ
بینایم ﴿١١﴾ و [مسخر گردانیدیم] برای سلیمان باد را [به اندازه] یک ماه و بازگشت شبانهگی اش [به اندازه] یک ماه بود

وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَظِيرِ وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
و روان ساختیم برای او چشمه مس گداخته را و [مسخر گردانیدیم] از جن کسانی را که کار می کردند پیش روی او به اذن

رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
پروردگارش و کسی که سرباز زند از ایشان از فرمان ما بچشانیم او را از عذاب آتش افروخته ﴿١٢﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
می ساختند برای او آنچه می خواست از قلعه های نظامی [یا عبادتگاهها] و تندیس ها و کاسه های بزرگ مانند حوض ها

وَقُدُورٍ رَّاسِيَتْ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
و دیگ های بزرگ ثابت [گفتیم] بجای آورید ای خانواده داوود شکر را و اندک اند از بندگان من

الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ
شکر گزار ﴿١٣﴾ پس چون مقرر کردیم بر وی مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر مرگ او

إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ
مگر موربانه ای که می خورد عصای او را پس چون افتاد دریافتند جنیان

أَن لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾
که اگر می دانستند غیب را درنگ نمی کردند در عذاب خوار کننده ﴿١٤﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
هر آینه بود برای قوم سبا در مسکن ایشان نشانه ای [آن نشانه] دو باغ [بود] از راست و چپ

كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
[گفتیم] بخورید رزق پروردگار خود را و سپاس بگزارید برای او [این] سرزمینی است پاکیزه و پروردگاری بس آمرزنده

۱۵ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
۱۵ پس روی گردانیدند پس فرستادیم بر ایشان سیل بنیان کن و عوض دادیم ایشان را به جای دو باغشان

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
دو باغ دیگر دارای خوردنی‌های ا بدمزه و شوره گز و چیز اندکی از درخت کنار

۱۶ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكَفُورُ ۚ
۱۶ این [عذاب] را پاداش دادیم آنان را به سبب ناسپاسی که کردند و آیا کیفر دهیم جز ناسپاس را

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
و قرار دادیم میان ایشان و میان آبادی‌هایی که برکت نهادیم در آنها آبادی‌های آشکاری را

وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۚ سِيرُوا فِيهَا لَيَالٍ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ۚ
و مقرر کردیم در آنها رفت و آمد را [گفتیم] گردش کنید میان آنها شب‌ها و روزها درحالی که ایمن باشید

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
پس گفتند ای پروردگار ما دوری افکن میان سفرهای ما و ستم کردند بر خودشان پس گردانیدیم ایشان را

أَحَادِيثَ ۚ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
سخنان [عبث آمیز] و پاره پاره کردیم آنها را کاملاً پاره پاره شده همانا در این [ماجرا] نشانه‌هایی است برای هر پشیمانی

شَكُورٍ ۚ ۱۹ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ ۚ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
سپاس گزارنده ۱۹ و هر آینه تحقق بخشید بر ایشان ابلیس گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر

فَرِيقًا ۚ ۲۰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
گروهی اندک از مؤمنان ۲۰ و نبود برای او بر آنها هیچ غلبه‌ای

إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۚ وَرَبُّكَ
لیکن [متلا کردیم آنان را] تا معلوم بداریم چه کسی ایمان می‌آورد به آخرت از کسی که وی از آن [آخرت] در شک است و پروردگار تو

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ۚ ۲۱ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ
بر هر چیزی نگاهبان است ۲۱ بگو بخوانید آنان را که می‌پندارید غیر از

اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الله اند مالک نیستند هموزن ذره‌ای در آسمان‌ها و نه در

الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ ۚ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ۚ ۲۲
زمین و نیست برای ایشان در میان آن دو هیچ مشارکتی و نیست برای او از ایشان هیچ پشتیبانی ۲۲

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنِ

و سود نکند شفاعت [کسی] نزد او مگر برای کسی که اجازه دهد او را [آن روز همه در اضطرابند] تا وقتی که برطرف شود دلهره از

قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

دل هایشان گویند چه چیز فرمود پروردگار شما گویند فرمود [سخن] حق را و اوست والای بزرگ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ ۚ

بگو چه کسی روزی می دهد شما را از آسمان ها و زمین بگو **الله**

وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قُلْ

و همانا ما یا شما بر هدایتیم یا در گمراهی آشکار بگو

لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ قُلْ

پرسیده نخواهید شد شما از آنچه ما بزه نمودیم و پرسیده نخواهیم شد ما از آنچه شما می کنید بگو

يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

جمع می کند میان ما پروردگار ما آنگاه دوری می کند میان ما به حق و اوست آن داور بس دانا

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ ۚ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ

بگو بنمایید به من آنان را که ملحق کرده اید به او به عنوان شریکانی چنین نیست بلکه اوست **الله**

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ

پیروزمند سنجیده کار و نفرستادیم تو را مگر برای همه مردم

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مژده دهنده و بیم دهنده و لیکن بیشتر مردم نمی دانند

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

و می گویند چه وقت است این وعده اگر هستید راستگویان

قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَفْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْدُونَ

بگو برای شما وعده گاه روزی است که تأخیر نمی توانید از آن روز لحظه ای و نه پیشی می توانید [از آن]

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا

و گفتند آنان که کفر ورزیدند هرگز ایمان نمی آوریم به این قرآن و نه

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ

به آنچه که پیش از وی بود و اگر ببینی آنگاه که ستمکاران نگاه داشته می شوند نزد

رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ يَقُولُ الَّذِينَ

پروردگارشان رد و بدل می کنند برخی به سوی برخی دیگر سخن را [کشمکش می کنند با یکدیگر] می گویند آنان که

أَسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

به زبونی کشیده شده بودند به آنان که سرکشی کردند اگر نمی بودید شما هر آینه ما مؤمنان بودیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَكُمْ
گویند آنان که سرکشی کردند به آنان که به زبونی کشیده شدند آیا ما بازداشتیم شما را

عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
از هدایت بعد از آنکه آمد به [سوی] شما؟ [چنین نیست] بلکه شما بودید بزهکار ﴿۳۲﴾ و گویند آنان که

اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
به زبونی کشیده شدند به آنان که سرکشی کردند: [چنین نیست] بلکه [بازداشت ما] را نیرنگ شب و روز [شما] چون

تَأْمُرُونَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
امر می کردید ما را که کافر شویم به الله و قرار دهیم برای او همتیانی و پنهان می دارند پشیمانی خود را

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
چون ببینند عذاب را و قرار می دهیم ما طوق ها را در گردن های کسانی که کفر ورزیدند

هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
آیا کافر داده می شوند جز موافق آنچه می کردند ﴿۳۳﴾ و نفرستادیم در هیچ آبادی ای

مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۴﴾
هیچ بیم دهنده ای مگر گفتند خوش گذرانان آن همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم ﴿۳۴﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿۳۵﴾
و گفتند ما زیادتریم از نظر اموال و اولاد و نیستیم ما عذاب شدگان ﴿۳۵﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
بگو همانا پروردگار من فراخ می کند روزی را برای هر که خواهد و تنگ می گرداند [برای هر که خواهد] ولیکن بیشتر مردمان

لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا
نمی دانند ﴿۳۶﴾ و نیست اموال شما و نه اولاد شما چیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما

زُلْفَىٰ إِلَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ
نزدیک گردانینی مگر کسی است که ایمان آورد و کند کارشایسته پس آنان برای آنان است پاداش دوچندان

بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي
به سبب آنچه کردند و ایشان در قصرهای بلند در امان اند ﴿۳۷﴾ و آنان که سعی می کنند در

ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ
[رد] آیات ما عاجزگرانه آنان در عذاب احضار شدگان اند ﴿۳۸﴾ بگو

إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
هر آینه پروردگار من فراخ می گرداند روزی را برای هر که خواهد از بندگان خود و تنگ می گرداند برای او و هر چه

أَنْفَقْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿۳۹﴾
انفاق کنید از چیزی پس او [عطایی را] جایگزین آن خواهد کرد و او بهترین روزی دهندگان است ﴿۳۹﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْتُولَاءَ إِيَّاكُمْ كَانُوا
و روزی که محشور کند ایشان را همگی سپس گوید به فرشتگان آیا اینان شما را

يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِئْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
عبادت می کردند؟ ﴿۴۰﴾ گویند پاکی برای توست تو سرپرست مایی نه آنان بلکه آنان

يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
می پرستیدند جن ها را بیشترشان به آنها باور دارندگان بودند ﴿۴۱﴾ پس امروز در اختیار ندارد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
برخی از شما برای برخی دیگر سودی و نه زیانی را و می گوییم به کسانی که ستم کردند بچشید عذاب

النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا يَتَنَبَّأُ
آتشی را که شما آن را دروغ می پنداشتید ﴿۴۲﴾ و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما

قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَاؤُكُمْ
گویند نیست این مگر مردی که می خواهد که بازدارد شما را از آنچه می پرستیدند پدران شما

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
و گویند نیست این [قرآن] مگر دروغی برافته شده و گفتند کسانی که کفر ورزیدند درباره حق آنگاه که

جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَا ءَايَتُهُمْ مِنْ كُتُبٍ
بیامد نزد آنان نیست این مگر جادویی آشکار ﴿۴۳﴾ و ما ندادیم به ایشان هیچ کتابی

يَذَرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
که بخوانند آن را و فرستادیم به سوی آنان پیش از تو هیچ بیم دهنده ای را ﴿۴۴﴾ و تکذیب کردند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا ءَايَتْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
آنان که پیش از ایشان بودند و نرسیدند به ده یک آنچه که داده بودیم به ایشان [پیشینان] پس تکذیب کردند پیامبران مرا

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ
پس چگونه بود کیفر من ﴿۴۵﴾ بگو جز این نیست پند می دهم شما را با یک [جمله] که

تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ الدَّاحِيِ ﴿٤٦﴾ ثُمَّ تَنْفَكُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ
برخیزید برای الله دودو و یک یک سپس بیندیشید نیست همدم شما را

مِنْ جَنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾
هیچ جنونی نیست او مگر بیم دهنده ای برای شما پیش از آمدن عذابی سخت ﴿۴۶﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنَّ أَجْرِيَ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
بگو آنچه خواستم شما را از مزد پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر الله و او بر

كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عِلْمَ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾
هر چیزی گواه است ﴿۴۷﴾ بگو همانا پروردگار من می افکند حق را [بر دل ها] و او بسی دانای به نهانی هاست ﴿۴۸﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ لَكُمْ هَادٍ وَمَا يَكْفُرُونَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَنَهَ الْفِتْنَةَ وَنَهَ الْفِتْنَةَ وَنَهَ الْفِتْنَةَ وَنَهَ الْفِتْنَةَ

بگو آمد حق و نه آغاز می کند باطل [آفرینش چیز تازه ای را] و نه باز می گرداند [آن را] بگو اگر گمراه شوم پس جز این نیست گمراه می شوم به زبان خویش و اگر راه یابم پس به سبب آن چیزی است که وحی می فرستد به من پروردگار من همانا او

سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَافَتُوا مَوَاقِفَ آلِهِمْ وَنَسُوا مَوَاقِفَ آلِهِمْ وَنَسُوا مَوَاقِفَ آلِهِمْ وَنَسُوا مَوَاقِفَ آلِهِمْ

شنوایی بس نزدیک است و اگر ببینی آنگاه که وحشت زده شوند پس از دست نروند [راه گریزی نیابند] و بازخواست شوند از

مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِءٍ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَافُثُ مِنْ جَانِبِ رَبِّكَ نَزْدِكٌ ﴿٥١﴾ وَكَانُوا يَكْفُرُونَ

جایی نزدیک و گویند ایمان آوردیم به آن [قرآن] و چگونه باشد برای آنها دستیابی [به ایمان] از جایی نزدیک

مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِءٍ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ

جایی دور و حال آنکه کفر ورزیدند به آن پیش از این و می افکنند جایی دور! [ز روی گمان باطل سخن می گفتند] و جدایی افتد میان ایشان و میان خواسته هایشان

كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِمَّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

چنانچه کرده شد با امثال آنان پیش از این [با همکیشان آنان چنین رفتار شد] همانا آنان بودند در شکی پر اضطراب

آیاتها
۴۵

سُورَةُ فَاطِرٍ

ترتیبها
۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَٰئِكَ يَتْلُونَ آيَاتِهِ فِي الْمَجَالِسِ وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْمَدَائِنِ عَلَّمُوا أَنَّهُمْ يَكْفُرُونَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِ وَنَجَّاهُ مِنَ الْغَيْظِ إِنَّهُ كَانَ شَدِيدَ الْعِقَابِ وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْمَدَائِنِ عَلَّمُوا أَنَّهُمْ يَكْفُرُونَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِ وَنَجَّاهُ مِنَ الْغَيْظِ إِنَّهُ كَانَ شَدِيدَ الْعِقَابِ وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

ستایش از آن الله است که آفریننده آسمان ها و زمین قرار دهنده فرشتگان است به عنوان پیام آوران دارای آینه های دودو و سه سه و چهار چهار می افزایش در آفرینش آنچه را خواهد همانا الله بر هر شئی قدير

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَنَجَّاهُ مِنَ الْغَيْظِ إِنَّهُ كَانَ شَدِيدَ الْعِقَابِ وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

چیزی تواناست آنچه گشاده گرداند الله برای مردم از رحمتی پس هیچ بازدارنده نیست برای آن

وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَتْلُو آيَاتِهِ فِي الْمَجَالِسِ وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

و آنچه را باز دارد پس هیچ فرستنده ای نیست برای آن پس از او و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ای

النَّاسِ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفٍ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

مردمان یاد کنید نعمت الله را بر خود آیا هیچ آفریننده ای هست جز الله که روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست هیچ الهی مگر او پس چگونه گردانیده می شوید [از توحید]

مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفٍ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

از آسمان و زمین نیست هیچ الهی مگر او پس چگونه گردانیده می شوید [از توحید]

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
و اگر تکذیب کنند تو را پس هر آینه تکذیب شدند پیامبران پیش از تو و به سوی الله بازگردانیده می شود همه کارها

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
ای مردمان همانا وعده الله حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا

وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
و فریب ندهد شما را به [کرم] الله آن [شیطان] فریبکار همانا شیطان برای شما دشمن است پس بگیرید او را

عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ الَّذِينَ
دشمن جز این نیست که دعوت می کند حزب خود را تا شوند از همدمان آتش افروخته [دوزخ] آنان که

كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
کفر ورزیدند برای آنهاست عذابی سخت و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای آنهاست

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ أَفَمَن زُينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا
آمرزش و پاداشی بزرگ آیا کسی که زینت داده شد برای او بدی کردارش و ببیند آن را نیکو مانند کسی است که چنین نیست؟

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
پس همانا الله گمراه می کند هر که را خواهد و راه می نماید هر که را خواهد پس مبادا از دست رود جان

عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
بر آنان از روی حسرت ها [ی گمراهی شان] همانا الله داناست به آنچه می کنند و الله است که فرستاد

الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فُسِقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
بادها را پس برمی انگیزاند ابری را پس می رانیم آن به سرزمینی مرده پس زنده می گردانیم با آن زمین را پس از

مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
مردنش این چنین است برانگیختن هر که بخواید عزت را پس برای الله است عزت یکسره

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
به سوی او بالا می رود سخن پاک و کار شایسته بالا می برد آن را و آنان که

يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ
نیرنگ های بد به کار می برند برای آنهاست عذابی سخت و نیرنگ آنان است که نابود می شود

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
و الله آفریده شما را از خاک سپس از نطفه ای سپس قرارداد شما را جفت هایی [به صورت زن و مرد]

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمِّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ
و حمل نمی کند هیچ ماده ای و نمی نهد [آن را] مگر به علم او و عمر داده نمی شود به هیچ عمرکننده ای

وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
و نه کم می شود از عمرش مگر [اینکه] در کتابی [ثبت است] همانا این [زیادت و نقصان] بر الله آسان است

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا
و برابر نیستند این دو دریا این یک شیرین است و خوش کام گواراست نوشیدن آن و آن دیگر

مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
شور و تلخ است و از هر یک می خورید گوشتی تازه را و بیرون می آورید

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَازِرَ لَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ
زیوری که آن را می پوشید و می بینی کشتی ها را در آن شکافندگان [آب] تا بجوید از بخشش او

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُوَلِّجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ
و باشد که شما شکر کنید ﴿۱۲﴾ فرو می برد شب را در روز و فرو می برد

النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
روز را در شب و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را هر یک می رود

لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تا مدتی معین این است **الله** پروردگار شما برای اوست فرمانروایی و آنان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
می خوانید به جز وی مالک نیستند پوسته هسته خرمایی [کمترین چیزی را دارا نیستند] ﴿۱۳﴾ اگر

تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
بخوانید آنان را نشنوند خواندن شما را و اگر [فرضا] بشنوند پاسخ نمی دهند به شما

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكُمْ مِثْلُ خَيْرٍ
و روز رستاخیز انکار می کنند شرک شما را و خبردار نمی کند تو را [هیچ کس] مانند [الله] آگاه

﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
ای مردم شما نیازمندانید به سوی **الله** و **الله** اوست آن بی نیاز

الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾
ستوده اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد آفریده ای نو را

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعِزٌّ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزُرُ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
و نیست این کار بر **الله** دشوار و بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و اگر

تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
بخواند گرانباری [کسی را] به برداشتن بار خویش برداشته نشود از آن [بار] چیزی اگرچه باشد [آن کس] خویشاوند

إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
جز این نیست که بیم می دهی آنان را که می ترسند از پروردگار خود در نهان و برپا می دارند نماز را

وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾
و هر که پاکی ورزد جز این نیست که پاکی ورزیده است به سود خود و به سوی **الله** بازگشت

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۝ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۝ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ۚ إِنَّ

و برابر نیست و نابینا و بینا و نه تاریکی ها و نه روشنی و نه سایه و نه باد گرم و برابر نیستند زندگان و نه مردگان

هُمَانَا اللَّهُ می شنواید هر که را خواهد و نیستی تو شنواننده کسانی را که در گورها هستند نیستی

أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَإِن مِّن مَّ

تو مگر بیم دهنده ای همانا ما فرستادیم تو را به حق مژده دهنده و ترساننده و نیست هیچ اُمّی إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۚ وَإِن يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ

امتی مگر اینکه گذشته است [به سر برده است] در آن بیم دهنده ای و اگر تکذیب کنند تو را پس به تحقیق تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند آوردند برای آنها پیامبران نشان نشانه های آشکار و نوشته ها و کتاب

الْمُنِيرِ ۚ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۚ

روشنگر را آنگاه [به کیفر] گرفتم آنان را که کفر ورزیدند پس چگونه بود کیفر من

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا ۚ أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا

رنگ های آنها و بعضی از کوه ها دارای رگه هایی سفید و سرخ مختلف است رنگ های آنها و غَرَابِيبُ سُودٌ ۚ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ ۚ كَذَلِكَ ۚ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۚ

و [برخی کوه ها] سیاه پررنگ [کاملاً سیاه] و از مردمان و جانوران و چهارپایان دامی گوناگون است رنگ های آن همچنین جز این نیست که می ترسند از الله از میان بندگان دانشوران

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَإِن تَرَوْهُ فَقَدْ ضَلَّتْ سُبُطُ اللَّيْلِ بِقَدْرٍ عَنَّا ۚ وَإِن تَرَوْهُ فَقَدْ ضَلَّتْ سُبُطُ النَّهَارِ بِقَدْرٍ عَنَّا ۚ وَإِن تَرَوْهُ فَقَدْ ضَلَّتْ سُبُطُ اللَّيْلِ بِقَدْرٍ عَنَّا ۚ وَإِن تَرَوْهُ فَقَدْ ضَلَّتْ سُبُطُ النَّهَارِ بِقَدْرٍ عَنَّا ۚ

و بپایان دارند و برپا می کنند و اتفاق می کنند روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا

يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ

امید دارند تجارتی را که هرگز کسادی نیابد تا کامل دهد به ایشان ثواب هایشان را و بزیادتهم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُمْ هُمَا وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ

و زیاده دهد به ایشان از فضل خود همانا او و بزیادتهم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُمْ هُمَا وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ وَكَأَيُّ كَسَادٍ لَّنَ تَبْخَرَهُ ۚ

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

و آنچه را که وحی کردیم به سوی تو از کتاب همان حق است تصدیق کننده است آنچه را که پیش از

آن می باشد همانا **الله** به بندگان خود آگاه بیناست **انگاه** به ارث دادیم کتاب را

الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۖ يُؤْتِي بِلَاذِنِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ

به آنان که برگزیدیم از بندگان خود پس برخی آنان ستمگر به خویش اند و برخی شان

میانہ رواند و برخی شان سبقت گیرنده به نیکی هاست به اذن **الله** این است آن

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ

فزون بخشی بزرگ **جنت** پاینده ای که داخل شوند در آنها آراسته می شوند

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾

در آن ها از دستبندهایی طلا و مروارید و لباس ایشان در آنجا ابریشم است

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ

و گویند ستایش برای **الله** است آن که زدود از ما غم را همانا پروردگار ما آمرزنده

شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۚ لَا يَمَسُّنَا

قدردان است **آن** که جای داد ما را در سرای اقامت از فضل خود نمی رسد ما را

فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ

در آن هیچ رنجی و نرسد ما را در آن هیچ خستگی و آنان که کفر ورزیدند برای آنهاست

نَارُ جَهَنَّمَ لَا يَقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ

آتش دوزخ نه حکم [مرگ] شود بر آنان که بمیرند و تخفیف نیابد از آنان چیزی از

عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ

عذابش این چنین کیفر می دهیم هر ناسپاسی را و آنها فریاد کنند

فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ

در آن **ای** پروردگار ما بیرون آور ما را که بکنیم کار شایسته را غیر از آنچه که می کردیم

أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ ۚ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ

آیا عمر ندادیم به شما آنقدر که پندپذیر شود در آن آنکه پند پذیرد و نیامد برای شما بیم دهنده؟

فَذُوقُوا ۖ فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾

پس بچشید [عذاب را] پس نیست برای ستمکاران هیچ مددکاری

غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

غیب آسمان ها و زمین است همانا وی دانای سینه هاست

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا

اوست آن که قرارداد شما را جانشین ها در زمین پس هر که کفر ورزد پس بر وی است [زبان] کفر او و

يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْنًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ

نمی افزاید کافران را کفرشان نزد پروردگارشان جز خشم و نمی افزاید کافران را

كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن

کفرشان مگر زیانکاری ﴿۳۹﴾ بگو خبر دهید مرا از شریکان خود آنان که فرامی خوانید به

دُونِ اللَّهِ ۚ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

جز **الله** بنمایید مرا چه چیز آفریده اند از زمین یا برای آنان هست مشارکتی در آسمان ها

أَمْ آتَيْنَهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ

یاد داده ایم به آنان کتابی را پس آنان بر حجتی از او باشند؟ [نه] بلکه وعده نمی دهند ستمکاران

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ

برخی از آنها برخی دیگر را مگر از روی فریب ﴿۴۰﴾ همانا **الله** نگه می دارد آسمان ها

وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ ۚ

و زمین را از اینکه فرو لغزند و اگر فرو لغزند نگه نمی دارد آنها را هیچ کس پس از وی

إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ

همانا او است بردبار آمرزنده ﴿۴۱﴾ و سوگند خوردند **به الله** سخت ترین سوگندهای خود که اگر

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ

بیاید برای ایشان بیم دهنده ای هر آینه خواهند بود هدایت یافته تر از هر یک امت ها پس چون آمد نزدشان بیم دهنده ای

مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ

نیفزود آنان را مگر گریز و بیزاری [از حق] ﴿۴۲﴾ [از روی] خود بزرگ بینی در زمین و نیرنگ بد

وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ

و فرا نمی گیرد نیرنگ بد مگر صاحبش را پس آیا انتظار دارند جز روش [عقوبت]

الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

پیشینیان را پس نیابی برای روش **الله** هیچ دگرگونی را و نیابی برای روش **الله** هیچ تغییری را

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن

﴿۴۳﴾ آیا گردش نکردند در زمین تا ببینند چگونه شد سرانجام آنان که پیش

قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ

از آنان بودند و بودند نیرومندتر از آنان و چنان نیست که **الله** عاجز کند او را چیزی

فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

در آسمان ها و نه در زمین همانا او هست دانای توانا ﴿۴۴﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ
و اگر به کیفر می رساند **الله** مردمان را به سبب آنچه می کردند و نمی گذاشت بر

ظَهْرَهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
پشت آن [زمین] هیچ جنبنده ای را و لیکن به تأخیر می افکند آنان را تا سرآمدی معین

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَاتَّ اللَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا
پس چون بیاید سرآمدشان **الله** پس همانا هست به بندگان خود بینا

ترتیبها
۳۶

سُورَةُ يَسٍ

آیاتها
۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَس ۱ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۳ عَلَىٰ
یاء سین ۱ سوگند به این قرآن استوار و سنجیده ۲ همانا تو از پیامبرانی ۳ بر

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۴ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۵ لِنُنْذِرَ قَوْمًا
راهی ۴ فرو فرستاده آن پیروزمند مهربان ۵ تا بیم دهی قومی را که

مَا أُنْذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۶ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
بیم داده نشدند پدران شان در نتیجه ایشان بی خبران اند ۶ هر آینه سزاوار گشته است فرمان [عذاب] بر بیشترشان

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۷ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَىٰ
پس آنان ایمان نمی آورند ۷ همانا ما قرارداده ایم در گردن هایشان طوق هایی پس آنها تا

الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
زنخه های شان رسیده پس آنان سردر هوا ماندگان اند ۸ و قراردادیم پیش روی آنان حائلی را

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۹ وَسَوَاءٌ
و پشت سرشان حائلی را پس پرده افکندیم بر [چشم های] شان پس آنان هیچ نمی بینند ۹ و یکسان است

عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰ إِنَّمَا نُنْذِرُ
بر ایشان چه بیم دهی آنان را یا بیم ندهی آنان را ایمان نمی آورند ۱۰ جز این نیست که بیم می دهی

مَنْ أَتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ ۱۱ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
آن را که پیروی کند این پند را و بترسد از **الله** [مهر گستر] در نهان پس مژده بده او را به آمرزش

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۱۱ إِنَّا نَحْنُ نَحْيُ الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ
و پاداشی ارجمند ۱۱ همانا ما خود زنده می گردانیم مردگان را و می نویسیم

مَا قَدَّمُوا وَءَاثَرَهُمْ ۱۲ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۱۳
آنچه پیش فرستادند و آثارشان را [که برجای نهاده اند] و هر چیزی به شمار آورده ایم آن را در کارنامه ای روشن

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
و بزنی برای ایشان مثلی را مردمان آن آبادی را چون آمدند نزدشان فرستادگان ﴿۱۳﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
آنگاه که فرستادیم به سوی ایشان دو تن را پس تکذیب کردند هر دو را پس تقویت دادیم [آن دو را] به سومی پس گفتند همانا ما

إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
به سوی شما فرستاده شدگانیم ﴿۱۴﴾ گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرو نفرستاده است

الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
[الله] مهر گستر هیچ چیزی را نیستید شما مگر اینکه دروغ می گوید ﴿۱۵﴾ گفتند پروردگار ما می داند همانا ما

إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا الْبَلِّغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
به سوی شما فرستاده شدگانیم ﴿۱۶﴾ و نیست بر ما مگر پیغام رسانیدن روشن ﴿۱۷﴾

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلِنَمَسِّنَنَّكُمْ
گفتند همانا ما فال بد گرفتیم به شما اگر دست برندارید هر آینه سنگسار کنیم شما را و البته برسد به شما

مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَهِّرْ كُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ
از سوی ما عذابی دردناک ﴿۱۸﴾ گفتند فال بد شما با خود شماست آیا اگر پند داده شوید [به فال بد می گیرید؟]

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
بلکه شما قومی اسراف کارید ﴿۱۹﴾ و آمد از منتهای آن شهر مردی

يَسْعَىٰ قَالَ يَنْقَوْمُ يَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَن
که می دوید گفت ای قوم من پیروی کنید از فرستادگان ﴿۲۰﴾ پیروی کنید از کسانی که

لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي
درخواست نمی کنند از شما هیچ مزدی را و ایشان راه یافتگان اند ﴿۲۱﴾ و چه شده است مرا که بندگی نکنم آن را که

فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً إِنْ
آفریده است مرا و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿۲۲﴾ آیا بگیرم به جز او الهه هایی را؟ اگر

يُرْدِنَ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
بخواهد برای من [الله] مهر گستر ضرری را دفع نکند از من شفاعت ایشان چیزی را و

يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنْ لِيَ إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا
نرهانند مرا ﴿۲۳﴾ همانا من آنگاه در گمراهی آشکاری خواهم بود ﴿۲۴﴾ همانا من ایمان آوردم

بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
به پروردگار شما پس بشنوید از من ﴿۲۵﴾ گفته شد [به او] داخل شو در بهشت گفت ای کاش قوم من

يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾
می دانستند ﴿۲۶﴾ به اینکه آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامی داشتنان ﴿۲۷﴾

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا
و فرود نیاوردیم بر قوم او پس از او هیچ سپاهی را از آسمان و نبوده ایم

كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَمِدُونَ
ما فرو فرستندگان نبود [کیفر آنان] مگر یک بانگ [سهمگین] پس ناگهان ایشان [سردو] خاموش شدند

يَحْزَنُونَ ﴿٢٩﴾ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
افسوس بر این بندگان نیاید برای آنان هیچ پیامبری مگر اینکه او را

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ الْمُرِئُونَ كَرِهُوا أهلكنا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ
ریشخند می کردند آیا ندیدند چقدر هلاک ساختیم پیش از ایشان از نسل ها

أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدِنَا مُحْضَرُونَ
که آنها به سوی ایشان بر نمی گردند نیستند هیچ یک مگر اینکه همگی نزد ما حاضرشدگان اند

وَأَيُّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
و نشانه ای است برای آنان زمین مرده که زنده گردانیدیم آن را و بیرون آوردیم از آن دانه را

فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٢﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ
پس از آن می خورند و قرار دادیم در آن باغ هایی از درختان خرما

وَأَعْنَبٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ
و انگور و روان ساختیم در آنها از چشمه ها تا بخورند از فراورده آن

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي
و نساخته است آن را دست های شان آیا پس سپاس نمی گزارند؟ پاک است [الله] که

خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ
آفرید جفت ها را همه اش را از آنچه می رویاند زمین و از خودشان

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَيُّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
و از آنچه نمی دانند و نشانه ای است برای ایشان شب بیرون می کشیم از آن روز را

فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا
پس ناگهان ایشان در تاریکی فرومانند و آفتاب روان است به سوی قرارگاه خودش

ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
این است اندازه گیری آن پیروزمند دانا و برای ماه مقرر کردیم منزل هایی را تا

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
باز گردد مانند شاخه کهنه خوشه خرما نه آفتاب سزاوار است برایش که دریابد

الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾
ماه را و نه شب پیشی گیرنده است بر روز و هر یکی در مدار خود شناورند

وَأَيُّهَا هُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا

و نشانه ای است برای ایشان که همانا ما برداشتیم نسل ایشان را در کشتی پر بار ﴿٤١﴾ و آفریدیم

هُمْ مِنْ مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ

برای ایشان مانند آن چیزی را که سوار می شوند [بر آن] ﴿٤٢﴾ و اگر بخواهیم غرق کنیم آنان را پس نباشد فریادرسی برای شان

وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا

و نه ایشان نجات داده می شوند ﴿٤٣﴾ مگر از روی رحمتی از خود ما و بهره مندی تا مدتی ﴿٤٤﴾ و چون

قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

گفته شود به ایشان که پروا کنید از آنچه که پیش روی شماست و از آنچه پشت سر شماست باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ﴿٤٥﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و نمی آید برای شان هیچ نشانه ای از نشانه های پروردگارشان جز آنکه باشند از آن روگردانندگان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

﴿٤٦﴾ و چون گفته شود به آنان که انفاق کنید از آنچه روزی داده است به شما الله گویند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي

به آنان که ایمان آوردند آیا اطعام کنیم کسی را که اگر می خواست الله اطعام می کرد او را؟ نیستید شما مگر در

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

گمراهی آشکاری ﴿٤٧﴾ و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان؟

﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

﴿٤٨﴾ انتظار نمی برند مگر یک بانگ [سهمگین] را که بگیرد آنان را درحالی که ایشان در کشمکش اند

﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

﴿٤٩﴾ پس نتوانند هیچ سفارشی را و نه به سوی خانواده خود بازگردند ﴿٥٠﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

و دمیده شود در صور پس ناگهان ایشان از قبرها به سوی پروردگار خود می شتابند

﴿٥١﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ

﴿٥١﴾ گویند ای وای بر ما چه کسی برانگیخت ما را از خوابگاهمان؟ این است آنچه وعده کرده بود [الله] مهرگستر

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً

و راست گفتند پیامبران ﴿٥٢﴾ نباشد جز یک بانگ

وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ

سهمگین پس به ناگاه ایشان همگی نزد ما حاضر کرده شدگان اند ﴿٥٣﴾ پس امروز ستم نشود

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يُحْزَنُ وَلَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

به کسی هیچ ستمی و جزا داده نمی شوید مگر آنچه می کردید ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
همانا اهل بهشت امروز در سرگرمی‌ای شادمانند ایشان و همسرانشان

فِي ظِلٍّ عَلَى الْأَرَايِكِ مُتَكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَنَکِهَةٌ وَلَهُمْ
در سایه‌ها بر تخت‌ها تکیه‌کنندگان اند ﴿٥٦﴾ برای ایشان است در آن [بهشت] هر میوه‌ای برای ایشان است

مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَرُوا الْيَوْمَ
آنچه می‌خواهند ﴿٥٧﴾ [برای ایشان] سلام است سخنی از جانب پروردگار مهربان ﴿٥٨﴾ [گفته می‌شود] و جدا شوید امروز

أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ آعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَیْ آدَمَ أَن
ای بزهکاران ﴿٥٩﴾ آیا سفارش نکرده بودم به شما ای فرزندان آدم اینکه

لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَن آعْبُدُونِي
پرستش نکنید شیطان را؟ همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿٦٠﴾ و اینکه بپرستید مرا

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا کَثِيرًا
این است راهی راست ﴿٦١﴾ و هر آینه گمراه ساخت از شما گروه بسیاری را

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي کُنْتُمْ تُوعَدُونَ
آیا خرد نمی‌ورزیدید ﴿٦٢﴾ این دوزخی است که وعده داده می‌شدید

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا کُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
داخل شوید امروز به [کیفر] آنکه کفر می‌ورزیدید ﴿٦٤﴾ امروز مهر می‌نهم

عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا کَانُوا
بر دهان‌هایشان و سخن می‌گوید با ما دست‌هایشان و گواهی می‌دهد پاهایشان به آنچه

يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
می‌کردند ﴿٦٥﴾ و اگر می‌خواستیم قطعاً محو می‌کردیم چشم‌های ایشان را پس پیشی گرفتند

الْصِّرَاطَ فَآتَىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
[به سوی] راه اما چگونه می‌دیدند ﴿٦٦﴾ و اگر می‌خواستیم قطعاً مسخ می‌کردیم ایشان را

عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا أَسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
بر جایگاهشان پس نتوانند گذشتن [از آن] و نه برگردند

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
و هر که را عمر دراز دهیم نگون سارش می‌کنیم در آفرینش آیا خرد نمی‌ورزند؟ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ
و نیاموختیم او را شعر گفتن سزاوار نیست برای او نیست این [قرآن] مگر پندی و قرآنی آشکار

لِيُنْذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحَقِّقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾
تا بیم دهد هر که را زنده است و سزاوار گردد فرمان [عذاب] بر کافران ﴿٧٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
آیا ندیده اند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته است دست های ما چهارپایان دامی را که ایشان آنها را

مَلِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
مالک اند؟ ﴿۷۱﴾ و رام ساختیم آنها را برای ایشان پس برخی از آنها مرکب های ایشان است و برخی از آنها را می خورند ﴿۷۲﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
و برای آنان است در آنها سودها و آشامیدنی ها آیا پس سپاس نمی گزارند؟ ﴿۷۳﴾ و گرفتند

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَاتٌ لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
غیر از الله اله هایی را باشد که ایشان یاری شوند ﴿۷۴﴾ درحالی که نمی توانند

نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ
یاری کردن شان را و ایشان برای آنها لشکری احضار شده اند ﴿۷۵﴾ پس اندوهگین نسازد تو را سخنشان

إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا
همانا ما می دانیم آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می نمایند ﴿۷۶﴾ آیا ندیده است آدمی که ما

خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
آفریدیم او را از نطفه ای؟ پس اینک او ستیزنده ای آشکار است ﴿۷۷﴾ و زد برای ما

مَثَلًا وَلَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
مثلی را و فراموش کرد آفرینش خود را گفت چه کسی زنده می کند این استخوان ها را درحالی که پوسیده اند ﴿۷۸﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
بگو زنده می کند آنها کسی که پدید آورد آنها را نخستین بار و او به هر آفرینشی داناست

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
﴿۷۹﴾ آن که قرار داد برای شما از درخت سبز آتشی را پس اکنون شما

مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
از آن برمی افروزید ﴿۸۰﴾ آیا نیست آن که آفرید آسمان ها و زمین را

بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
توانا بر اینکه بیافریند مانند ایشان را آری و اوست آن آفریننده بس دانا ﴿۸۱﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
جز این نیست فرمان او [این است که] چون بخواهد [آفریدن] چیزی را اینکه گوید به او باش بی درنگ موجود می شود ﴿۸۲﴾

فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾
پس پاک است [الله] که به دست اوست فرمانروایی هر چیزی و به سوی او بازگردانده می شوید ﴿۸۳﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۱ فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا ۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۳

سوگند به آن صف زدگان صف بستنی [نیکو] ۱ و آن بازدارندگان بازداشتنی [سخت] ۲ به آن تلاوتگران ذکر [قرآن] ۳

إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۵ وَرَبُّ

همانا اله شما یکی است ۴ پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و پروردگار

الْمَشْرِقِ ۵ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا ۶ بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ۷ وَحِفْظًا

مشرق ها ۵ همانا ما زینت دادیم آسمان نزدیکتر را به زیور ستارگان ۶ و برای نگهداری

مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ

از هر شیطان سرکشی ۷ نمی توانند گوش فرادهند به ملا اعلی و انداخته می شوند

مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ۸ دُحُورًا ۹ وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ۱۰ إِلَّا مَن خُفِيَ

از هر طرف ۸ تا دور شوند و برای ایشان است عذابی دائم ۱۰ مگر آن که پنهان [خبری را]

الْخُطْفَةَ ۱۱ فَاتَّبَعَهُ ۱۲ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۱۳ فَاسْتَفْتِهِمْ ۱۴ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا

ربودنی [به سختی] پس تعقیب کند او را شراره ای درخشان ۱۳ اکنون بپرس از ایشان آیا ایشان سخت ترند از حیث آفریدن

أَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ۱۵ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّن طِينٍ لَّازِبٍ ۱۶ بَلْ عَجِبْتَ

یا آنان که ما آفریده ایم؟ همانا ما آفریدیم ایشان را از گل چسبنده ۱۶ بلکه تودر شگفتی

وَيَسْخَرُونَ ۱۷ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۱۸ وَإِذَا رَأَوْاٰ ءَايَةً

و آنها ریشخند می کنند ۱۷ و چون پند داده شوند پند نمی گیرند ۱۸ و چون ببینند نشانه ای را [به شگفتی] مسخره می کنند

وَقَالُوا إِن هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۱۹ أَعِذَا مِنَّا وَكُنَّا نُرَابًا وَعِظْمًا

و می گویند نیست این مگر جادویی آشکار ۱۹ و می گویند آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوان هایی

أَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۲۰ أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۲۱ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

آیا ما باز برانگیخته می شویم ۲۰ و آیا پدران پیشین ما [نیز] ۲۱ بگو بلی [باز برانگیخته می شوید] درحالی که دلیل باشید

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۲۲ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۲۳ وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَٰذَا

پس جز این نیست که آن [برانگیختن] نهیبی است یگانه پس در آن وقت ایشان می نگرند ۲۳ و گویند ای وای بر ما این است

يَوْمَ الدِّينِ ۲۴ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۲۵ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِءَ تَكْذِبُونَ ۲۶

روز جزا ۲۴ این است روز داوری که شما آن را تکذیب می کردید ۲۶

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۲۷ مِن دُونِ

گرد آورید کسانی را که ستم می کردند با همسانانشان و آنچه می پرستیدند ۲۷ غیر از

اللَّهِ ۲۸ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۲۹ وَقَفَّوهُمْ ۳۰ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۳۱

الله پس رهنمون شوید آنان را به راه دوزخ ۲۹ و نگاهشان دارید ۳۰ همانا آنان بازخواست شدگان اند ۳۱

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصِرُونَ ^(۲۵) **بَلْ هُمْ آلِیَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ** ^(۲۶) **وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ**
 چه شده است شما را که یکدیگر را یاری نمی کنید ^(۲۵) بلکه ایشان امروز [خود را] تسلیم کنندگان اند ^(۲۶) و روی می آورند برخی شان
عَلَىٰ بَعْضٍ ^(۲۸) **يَتَسَاءَلُونَ** ^(۲۷) **قَالُوا** ^(۲۷) **إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ** ^(۲۸)
 بر برخی دیگر درحالی که از یکدیگر می پرسند ^(۲۷) گویند ^(۲۷) همانا شما می آمدید نزد ما از جانب راست ^(۲۸)
قَالُوا ^(۲۹) **بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ** ^(۲۹) **وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ**
 گویند ^(۲۹) بلکه شما خود نبودید ایمان آوردگان ^(۲۹) و نبوده است ما را بر شما هیچ تسلطی
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ^(۳۰) **فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا** ^(۳۱) **لَذَٰیْقُونَ** ^(۳۱)
 بلکه شما بودید گروهی سرکشان ^(۳۰) پس سزاوار گشت بر ما سخن ^(۳۱) پروردگار ما همانا ما چشندگانیم [عذاب را] ^(۳۱)
فَأَعْوَيْنَاكُمْ ^(۳۲) **إِنَّا كُنَّا غَوِينَ** ^(۳۲) **فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ**
 پس گمراه کردیم شما را همانا ما بودیم گمراهان ^(۳۲) پس هرآینه همه ایشان آن روز در عذاب شریک اند
إِنَّا ^(۳۳) **كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ** ^(۳۴) **إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ** ^(۳۳)
 همانا ما این چنین می کنیم ^(۳۳) با بزهکاران ^(۳۴) همانا آنان چون گفته می شد به آنها
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ^(۳۵) **يَسْتَكْبِرُونَ** ^(۳۵) **وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا ءَالَهُتِنَا**
 که نیست هیچ الهی جز ^(۳۵) الله ^(۳۵) تکبر می کردند ^(۳۵) و می گفتند ^(۳۵) آیا ما رها کنیم اله های خود را
لِشَاعِرٍ ^(۳۶) **يَجْنُونَ** ^(۳۶) **بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ** ^(۳۷) **إِنَّكُمْ**
 برای شاعری دیوانه ^(۳۶) [نه] بلکه آورده است حق را و تصدیق کرده است پیامبران را ^(۳۷) همانا شما
لَذَٰیقُوا ^(۳۸) **الْعَذَابِ** ^(۳۸) **الْأَلِيمِ** ^(۳۸) **وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ**
 چشندگان اید آن عذاب دردناک را ^(۳۸) و جزا داده نشوید جز آنچه را که می کردید
إِلَّا ^(۳۹) **عِبَادَ اللَّهِ** ^(۴۰) **الْمُخْلِصِينَ** ^(۴۰) **أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ** ^(۴۱)
 مگر ^(۳۹) بندگان برگزیده ناب ^(۴۰) الله ^(۴۰) آنان ^(۴۰) برایشان است روزی ای معلوم ^(۴۱)
فَوَٰكِهِ ^(۴۲) **وَهُمْ مُكْرَمُونَ** ^(۴۲) **فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ** ^(۴۳) **عَلَىٰ سُرُرٍ مُّقْبِلِينَ**
 میوه های [گوناگون] و ایشان گرامی داشتگان اند ^(۴۲) در بهشت های پر نعمت ^(۴۳) بر تخت ها روبه روی همدیگر
يُطَافُ ^(۴۴) **عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ شَرَابٍ رَّوَّانٍ** ^(۴۵) **بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ** ^(۴۴)
 می گردانند ^(۴۴) بر آنان پیاله ای از شرابی روان ^(۴۵) سفید لذت بخش برای نوشندگان
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُزَفُونَ ^(۴۷) **وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ**
 نه در آن سرگیجه است و نه ایشان از آن مست شوند ^(۴۷) و نزد ایشان باشد زنان فروهشته
الطَّرْفِ عِوًى ^(۴۸) **كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ** ^(۴۹) **فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ**
 چشم فراخ چشم ^(۴۸) گویی ایشان تخم نهان داشته شده اند ^(۴۹) پس روی آورند برخی شان بر
بَعْضٍ ^(۵۰) **يَتَسَاءَلُونَ** ^(۵۰) **قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ** ^(۵۱)
 برخی دیگر درحالی که از همدیگر پرسند ^(۵۰) گوید ^(۵۰) گوینده ای از ایشان همانا من بود برایم هم نشینی ^(۵۱)

يَقُولُ أَأَنْتَ لِمِنَ الْمُصْدِقِينَ ﴿٥٢﴾ أَإِذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعَظْمًا أَأَنْتَا
که می گفت آیا تو از تصدیق کنندگانی ﴿٥٢﴾ آیا چون بمیریم و شویم خاک و استخوان ها آیا ما

لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَأَطَّلَعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءٍ
جزا داده شدگانیم ﴿٥٣﴾ گوید [آن بهشتی] آیا شما سر می کشید ﴿٥٤﴾ پس سر برمی آورد و می بیند او را در میان

الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
دوزخ ﴿٥٥﴾ گوید سوگند به الله هر آینه نزدیک بود تو که هلاک کنی مرا ﴿٥٦﴾ و اگر نمی بود نعمت پروردگارم

لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمِثَتَيْنِ إِلَّا مَوْنَتَا
هر آینه می بودم از جمله حاضر کرده شدگان [در عذاب] ﴿٥٧﴾ آیا اکنون ما مردنی نیستیم؟! ﴿٥٨﴾ مگر به مرگ

الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
نخستین خود و نیستیم ما عذاب شدگان ﴿٥٩﴾ همانا این همان کامیابی بزرگ است ﴿٦٠﴾

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزْلًا أَمْ شَجَرَةٍ
برای اینچنین [رستگاری] باید عمل کنند عمل کنندگان ﴿٦١﴾ آیا این بهتر است برای پذیرایی یا درخت

الزُّقْمِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
زقوم ﴿٦٢﴾ همانا ما قرار داده ایم آن را برای ستمکاران ﴿٦٣﴾ همانا آن درختی است که

تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾
برمی آید در قعر دوزخ ﴿٦٤﴾ خوشه اش مانند سرهای شیاطین است ﴿٦٥﴾

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْنٌ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
پس همانا آنان خورندگان اند از آن پس پرکنندگان اند از آن شکم ها را ﴿٦٦﴾ پس همانا برای آنان است

عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لِإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
بر آن طعام آمیزه ای است از آب جوشان ﴿٦٧﴾ آنگاه ﴿٦٨﴾ بازگشت آنان به سوی دوزخ است ﴿٦٨﴾

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
همانا آنان یافته بودند پدران خود را گمراهان ﴿٦٩﴾ پس آنان بر پی آنان می شتافتند ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
و به تحقیق گمراه شده بودند پیش از آنها بیشتر پیشینیان ﴿٧١﴾ و به تحقیق فرستاده ایم در میانشان

مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾
بیم دهندگان ﴿٧٢﴾ اکنون ببین چگونه شد سرانجام بیم داده شدگان ﴿٧٣﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ
مگر بندگان ناب برگزیده الله ﴿٧٤﴾ و به تحقیق ندا کرد ما را نوح پس به خوبی ما

الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾
اجابت کنندگانیم ﴿٧٥﴾ و رهانیدیم او و خانواده اش را از آن پریشانی بزرگ ﴿٧٦﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا فِيهِ الْأَخِيرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ
و گردانیدیم نسل او را تنها باقی ماندگان ﴿۷۷﴾ و برجای نهادیم برای او [نام نیک] در میان آیندگان ﴿۷۸﴾ سلام باد

عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ
بر نوح در [همه] جهانیان ﴿۷۹﴾ همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۸۰﴾ همانا او از

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ
بندگان مؤمن ما بود ﴿۸۱﴾ باز غرق ساختیم دیگران را ﴿۸۲﴾ و همانا

شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
پیروان اوست ابراهیم ﴿۸۳﴾ آنگاه که آمد پیش پروردگار خود با دلی سالم ﴿۸۴﴾ چون گفت

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَقَوْمٌ مَا يَتَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفَكَا ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تَرِيدُونَ
به پدر خود و قوم خود چه چیز را می پرستید ﴿۸۵﴾ آیا اله هایی جز الله را می خواهید

﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
﴿۸۶﴾ پس چیست گمان شما به پروردگار جهانیان ﴿۸۷﴾ پس نگرست [ابراهیم] نگرستی در ستارگان ﴿۸۸﴾

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِنَّ
آنگاه گفت به راستی که من بیمارم ﴿۸۹﴾ پس روی گردانیدند از وی پشت کنان ﴿۹۰﴾ پس [پنهانی] رفت به سوی اله های ایشان

فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
پس گفت آیا نمی خورید ﴿۹۱﴾ چیست شما را که سخن نمی گوید ﴿۹۲﴾ پس [پنهانی] حمله کرد بر ایشان به زدن

بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
نیرومند ﴿۹۳﴾ پس روی آوردند به سوی او درحالی که می شتافتند ﴿۹۴﴾ گفت آیا می پرستید آنچه که می تراشید

﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ
﴿۹۵﴾ حال آنکه الله آفریده است شما را و آنچه را که انجام می دهید ﴿۹۶﴾ گفتند بنا کنید برای او بنایی پس بیفکنید او را

فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْقَلِينَ ﴿٩٨﴾
در آتش شعله ور ﴿۹۷﴾ پس خواستند در کار او نیرنگی را پس گردانیدیم آنان را پست ترین [گروه] ﴿۹۸﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
و گفت [ابراهیم] همانا من رونده ام به سوی پروردگارم راهنمایی خواهد کرد مرا ﴿۹۹﴾ ای پروردگارم ببخش مرا [فرزندی] از شایستگان

﴿١٠٠﴾ فَبَشِّرْنَاهُ بِعُلْمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ
﴿۱۰۰﴾ پس مژده دادیم او را به پسری بردبار ﴿۱۰۱﴾ فلما بالغ معه السعی گفت

يَبْنِيْ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٢﴾
ای پسر من من بینم در خواب که من ذبح می کنم تو را پس بنگر چه نظر داری؟ گفت

يَنَابِتَ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾
ای پدرم انجام بده آنچه را دستور یافته ای خواهی یافت مرا اگر بخواهد الله از شکیبایان ﴿۱۰۳﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَتَّٰبِرْهُمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
پس چون تسلیم شدند هر دو و انداخت او را بر یک جانب صورت ﴿١٠٣﴾ و ندا کردیم او را که ای ابراهیم ﴿١٠٤﴾ همانا

صَدَقْتَ الرَّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّا هَذَا لَهُوَ
تحقق بخشیدی خواب [خود] را همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿١٠٥﴾ همانا این [ماجرای] همان

أَبْلَتُوا أَلْمِیْنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي
امتحان آشکار است ﴿١٠٦﴾ و فدای او کردیم ذبح [گوسفندی] بزرگ را ﴿١٠٧﴾ و برجای گذاشتیم برای او [نامی نیک] در میان

الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَّمَ عَلَیْ اِبْرَهِیْمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
آیندگان ﴿١٠٨﴾ سلام بر ابراهیم ﴿١٠٩﴾ این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

﴿١١٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنْ
﴿١١٠﴾ به درستی که او از بندگان مؤمن ما بود ﴿١١١﴾ و مژده دادیم او را به اسحاق که پیامبری بود از

الصَّٰلِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ اِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
شایستگان ﴿١١٢﴾ و برکت نهادیم بر او و بر اسحاق و از فرزندان آن دو

مُحْسِنٌ ﴿١١٣﴾ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِیْنٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ
[برخی] نیکوکارند و [برخی] ستمکار آشکار به خویشتن اند ﴿١١٣﴾ و به تحقیق نعمت ارزانی داشتیم بر موسی

وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
و هارون ﴿١١٤﴾ و نجات دادیم آن دو و قومشان را از آن اندوه بزرگ

﴿١١٥﴾ وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاَنۡوَا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَعَايَنَاهُمَا اَلْكِتَابَ
﴿١١٥﴾ و یاری دادیم ایشان را پس آنان بودند همان پیروز شدگان ﴿١١٦﴾ و دادیم به ایشان کتاب

الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا
روشن و رسا را ﴿١١٧﴾ و هدایت کردیم ایشان را به آن راه راست ﴿١١٨﴾ و برجای نهادیم [نام نیک]

عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَّمَ عَلَیْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
برای آن دو در میان آیندگان ﴿١١٩﴾ سلام باد بر موسی و هارون

﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ بَیْ غَمَانٍ اِنَّهُمَا مِنْ
﴿١٢٠﴾ بی گمان ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿١٢١﴾ بی گمان آن دو از

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَابْنِ اِلَیَّاسَ لَمِّنْ اَلْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾
بندگان مؤمن ما بودند ﴿١٢٢﴾ و بی گمان ایلیاس از فرستادگان بود ﴿١٢٣﴾

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَنۡدَعُونَ بَعَلًا اَوْ تَذَرُونَ اَحْسَنَ
آنگاه که گفت به قوم خود آیا پروا نمی کنید ﴿١٢٤﴾ آیا می خوانید بعل را و رها می کنید نیکوترین

اَلْخٰلِقِیۡنَ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِیۡنَ ﴿١٢٦﴾
آفرینندگان را ﴿١٢٥﴾ که الله است پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما ﴿١٢٦﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأْتَتْهُمْ لَمُحْضَرُونَ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
 پس تکذیب کردند او را پس همانا آنان حاضر شدگان اند [در دوزخ] مگر بندگان ناب برگزیده الله

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ وَبَرَجَای گزاشتیم برای او [نام نیک] در میان آیندگان سلام بر الیاس همانا ما این چنین

نَجَّيْنَا الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لُوطًا پادش می دهیم نیکوکاران را بی گمان او از بندگان مؤمن ما بود و همانا لوط

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ بَخَّيْنَهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا از فرستادگان بود آنگاه که نجات دادیم او را و خانواده اش را همگی مگر پیرزنی که

فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ لَمَمْرُونٌ عَلَيْهِمْ در میان بازماندگان بود سپس نابود کردیم دیگران را و همانا شما می گذرید بر [آثار] آنان

مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ صبحگاهان و هنگام شب پس آیا خرد نمی ورزید و همانا یونس از

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَتَىٰ إِلَىٰ الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ فرستادگان بود آنگاه که گریخت به سوی آن کشتی پر بار پس در قرعه کشی شرکت کرد و شد

مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْقَمَّةَ الْخُوتَ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ از انداخته شدگان [در دریا] پس بلعید او را آن نهنگ درحالی که او در خور ملامت بود پس اگر چنین نبود که او

كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ بود از تسبیح کنندگان البته باقی می ماند در شکم آن [ماهی] تا روزی که برانگیخته شوند [مردگان]

فَبَذَلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً پس بیفکندیم او را به صحرای بی گیاه درحالی که او بیمار بود و روینانیدیم بر سر او بوته ای

مِّن يَّقُطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ از کدو و فرستادیم او را به سوی صد هزار یا بیشتر

فَتَأْمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتَاهُمُ الرَّبُّكَ الْبَنَاتُ پس ایمان آوردند پس بهره مند ساختیم آنان را تا مدتی پس پیرس از آنان [از مشرکان] آیا برای پروردگارت دختران اند

وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ و برای آنان پسران یا آفریده ایم فرشتگان را مادینگان و آنان

شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْئِكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدٌ شاهد بوده اند آگاه باش همانا آنها از دروغشان خواهند گفت فرزند آورده است

اللَّهُ وَلَهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾ و همانا آنها دروغگویان اند آیا برگزیده دختران را بر پسران

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۱۵۴) **أَفَلَا تَذَكَّرُونَ** (۱۵۵) **أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ**
 چه شده است شما را چگونه حکم می کنید (۱۵۴) آیا فکر نمی کنید (۱۵۵) یا برای شما دلیلی روشن است
فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۵۷) **وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ**
 پس بیاورید کتاب خود را اگر هستید راستگویان (۱۵۷) و قرار دادند میان او [الله] و میان جن ها
نَسَبًا **وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ** (۱۵۸) **سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا**
 [خوشاوندی] و نسبی را و به تحقیق می دانند جن ها که ایشان قطعاً [برای حساب] احضار خواهند شد (۱۵۸) پاک است الله از آنچه
يَصِفُونَ (۱۵۹) **إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ** (۱۶۰) **فَأَنذَرْتُكُمْ** **وَمَا تَعْبُدُونَ** (۱۶۱)
 وصف می کنند (۱۵۹) مگر بندگان ناب برگزیده الله [چنین نیستند] (۱۶۰) همانا شما و آنچه می پرستید (۱۶۱)
مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنَيْنِ (۱۶۲) **إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ** (۱۶۳) **وَمَا مِنَّا إِلَّا**
 نیستید بر ضد او فریبنده [هیچ کس] (۱۶۲) مگر کسی که او وارد شونده دوزخ است (۱۶۳) و نیست هیچ یک از ما مگر اینکه
لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ (۱۶۴) **وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ** (۱۶۵) **وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ**
 برای او جایگاهی معین است (۱۶۴) و همانا ما خود صف زدگانیم (۱۶۵) و همانا ما خود تسبیح کنندگانیم
وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ (۱۶۷) **لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأُولِينَ** (۱۶۸) **لَكُنَّا**
 و هر آینه آنان می گفتند (۱۶۷) اگر البته بود نزد ما پندی از پیشینیان (۱۶۸) هر آینه می شدیم
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (۱۶۹) **فَكَفَرُوا بِهِ** **فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ** (۱۷۰) **وَلَقَدْ**
 بندگان ناب برگزیده الله (۱۶۹) اما کافر شدند به آن پس به زودی خواهند دانست (۱۷۰) و به تحقیق
سَبَقَتْ **كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا** **الْمُرْسَلِينَ** (۱۷۱) **إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ** (۱۷۲) **وَإِن**
 پیشی گرفته است سخن ما برای بندگان ما که فرستاده شده اند (۱۷۱) که آنان قطعاً یاری خواهند شد (۱۷۲) و همانا
جُئِدْنَا لَهُمُ الْغَلْبُونَ (۱۷۳) **فَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ** (۱۷۴) **وَأَبْصَرَهُمْ** **فَسَوْفَ**
 سپاه ما قطعاً پیروز خواهند شد (۱۷۳) پس روی بگردان از ایشان تا مدتی (۱۷۴) و آنان را بنگر که به زودی
يُبْصِرُونَ (۱۷۵) **أَفَعَدَّيْنَا** **يَسْتَعْجِلُونَ** (۱۷۶) **فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ** **فَسَاءَ**
 خواهند دید (۱۷۵) آیا پس عذاب ما را بشتاب می طلبند (۱۷۶) پس چون فرود آید [عذاب] در آستانه آنان پس بد خواهد بود
صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ (۱۷۷) **وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ** (۱۷۸) **وَأَبْصَرَ** **فَسَوْفَ**
 بامداد بیم یافتگان (۱۷۷) و روی بگردان از ایشان تا مدتی (۱۷۸) و آنان را بنگر که به زودی
يُبْصِرُونَ (۱۷۹) **سُبْحَنَ رَبِّكَ** **رَبِّ الْعِزَّةِ** **عَمَّا** **يَصِفُونَ** (۱۸۰)
 خواهند دید (۱۷۹) پاک است پروردگار تو صاحب عزت از آنچه [مشرکان] وصف می کنند (۱۸۰)
وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ (۱۸۱) **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** (۱۸۲)
 و سلام بر همه فرستادگان (۱۸۱) و ستایش از آن الله پروردگار جهانیان است (۱۸۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشَقَاقٍ ۝۲
 صاد سوگند به قرآن دارای پند ۱ [نه،] بلکه آنانی که کافر شدند در سرکشی و مخالفت اند ۲

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَاتْ حِينَ مَنَاصٍ ۝۳ وَعَجَبُوا
 بسا که هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها پس فریاد برآوردند و نبود [آن وقت] هنگام گریز ۳ و در شگفت شدند

أَن جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۝۴ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَجَرٌ كَذَابٌ ۝۵
 از اینکه پیامد برای آنان بیم دهنده ای از خودشان و گفتند کافران این [شخص] جادوگر بیست بسیار دروغگو ۴

أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا ۝۶ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝۷
 آیا قرار داده همه اله ها را الهی یگانه؟ همانا این چیزی است بسیار عجیب ۷ و راه افتادند سران قوم

مِنْهُمْ ۝۸ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِتِكُمْ ۝۹ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝۱۰
 از ایشان [درحالی که می گفتند] بروید و شکیبایی بورزید بر [پرستش] اله های خود همانا این چیزی است که خواسته شده است ۱۰

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِ الْمَلَةِ الْآخِرَةِ ۝۱۱ إِن هَذَا إِلَّا خُلُقٌ نَّازِلٌ ۝۱۲
 نشنیده ایم این را در آیین پسین [روزگار جاهلیت] نیست این مگر دروغ بافی ۱۲ آیا فروفرستاده شده

عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۝۱۳ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۝۱۴ بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ
 بر او این پندنامه از میان ما؟ [نه،] بلکه آنان در شکی از اندرز من اند [نه،] بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا

أَمْرٍ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ ۝۱۵ الْعَزِيزِ ۝۱۶ الْوَهَّابِ ۝۱۷ أَمْ لَهُمْ
 آیا نزد آنان است خزانه های رحمت پروردگار تو که پیروزمند بسیار بخشنده است ۱۷ یا اینکه برای آنان است

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝۱۸ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝۱۹
 فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست؟ پس بالا روند در راه های آسمان ها ۱۹

جُنْدٌ مِمَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ ۝۲۰ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝۲۱ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
 سپاهی ناچیز اینجا شکست خورده اند از احزاب [کفرند] ۲۱ تکذیب کردند پیش از آنها قوم

نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ۝۲۲ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
 نوح و عاد و فرعون صاحب اهرام [میخ دار] ۲۲ و ثمود و قوم لوط و اهل

لَيْكَةِ ۝۲۳ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ۝۲۴ إِن كُلَّ الْكَاذِبِ كَذَبَ الرُّسُلِ ۝۲۵
 ای که آنان احزاب [کفرند] ۲۴ نبودند هیچ یک [از ایشان] مگر اینکه تکذیب کردند پیامبران را

فَحَقَّ عِقَابُ ۝۲۶ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً ۝۲۷ مِمَّا لَهَا
 پس سزاوار گشت کیفر من [بر آنان] ۲۶ و انتظار نمی برند اینها جز یک بانگ [سهمگین] را که نباشد برای آنها

مِنْ فَوْاقٍ ۝۲۸ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا لَنَا قَطَنًا ۝۲۹ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝۳۰
 مهلتی ۲۸ و گفتند [از روی تمسخر] پروردگار شتاب کن برای ما نصیب ما را [از عذاب] پیش از روز حساب ۳۰

۱۷

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ

شکیبایی باش بر آنچه می گویند و یاد کن بنده ما داوود را که نیرومند بود به درستی که او بسیار بازگشت کننده [به سوی ما] بود

۱۸

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ وَالطَّيْرِ

همانا ما مسخر ساختیم کوه ها را که همراه او تسبیح می گفتند شامگاه و بامداد و [مسخر ساختیم] مرغان را

۱۹

مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ وَأَشَدَّدْنَا مُلْكَهُ وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

دسته جمعی هر یکی به او بازگردانده بودند و استوار داشتیم فرمانروایی او را و دادیم او را سنجیده کاری

۲۰

وَفَصَّلَ الْخُطَابِ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا

و داوری [فیصله دهنده] و آیا رسیده است به تو خبر آن نزاع کنندگان آنگاه که بالا آمدند

۲۱

الْمِحْرَابِ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ

از دیوار محراب آنگاه درآمدند بر داوود پس هراسید از ایشان گفتند مترس

خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُمَ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ

ما دو شاکی هستیم ستم کرده است یکی از ما بر دیگری پس حکم کن میان ما به حق و جور مکن

۲۲

وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً

و هدایت کن مارا به راه راست به درستی که این برادر من است که او را نود و نه میش است

وَلِي نَجَّةٍ وَاحِدَةٍ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخُطَابِ قَالَ

و برای من یک میش است و گفته است آن راهم به من واگذار و غلبه کرده بر من در گفتگو گفت

لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِّكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي

به درستی که ستم کرده است بر تو با درخواست میش تو که ضمیمه کند به میش های خود و به درستی که بسیاری از شریکان ستم می کنند

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ

برخی شان بر برخی دیگر مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و اندک اند

مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

ایشان و گمان برد داوود که ما آزمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگار خود و به رو درافتاد خاضعانه و [به سوی الله] برگشت

۲۴

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

ما هم بخشودیم بر او این کار را و به درستی که برای اوست نزد ما مقامی نزدیک و فرجامی نیک

۲۵

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ

ای داوود به درستی که ما قرار دادیم تو را خلیفه ای در زمین پس داوری کن میان مردمان

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ

به حق و پیروی مکن از هوس که گمراه کند تو را از راه الله به درستی که آنان که گمراه می شوند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

از راه الله برای آنهاست عذابی سخت به سبب آن که فراموش کردند روز حساب را

۲۶

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه را در میان آنهاست به باطل این گمان کسانی است که کافر شده اند

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

پس وای بر کسانی که کفر ورزیده اند از [عذاب] آتش ﴿٢٧﴾ آیا قرار می دهیم آنان را که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

کارهای شایسته مانند تبهکاران در زمین؟ یا اینکه قرار می دهیم پرواپیشگان را مانند بدکاران

كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو

﴿٢٨﴾ [این] کتابی است که فرو فرستادیم آن را به سوی تو [کتابی] پربرکت تا تدبیر کنند [مردم] در آیات آن و تا پند گیرند

الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ ءَوَّابٌ

خردمندان ﴿٢٩﴾ و بخشیدیم به داوود سلیمان را نیکو بنده ای بود به درستی که او بسیار رجوع کننده [به الله] بود

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الْأَصْفَيْنِ الْجِيَادِ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي

﴿٣٠﴾ آنگاه که عرضه شدند بر او آخر روز اسبان تیزتک ﴿٣١﴾ پس گفت همانا من

أَحَبُّتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾

برگزیدم دوستی این اسبان را بر یاد پروردگارم تا اینکه [خورشید] نهان شد در پس پرده

رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا

[گفت] باز گردانید آنها را بر من پس شروع کرد به ذبح ویی کردن ساق ها و گردن ها [ای اسبان] ﴿٣٣﴾ و به تحقیق که آزمودیم

سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ

سلیمان را و انداختیم بر تخت او جسدی را آنگاه [به سوی الله] برگشت ﴿٣٤﴾ گفت [ای] پروردگارم بیامرز

لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

مرا و عطا کن مرا فرمانروایی که نسزد هیچ کس را پس از من [جز من] همانا تویی بسیار بخشننده ﴿٣٥﴾

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ

پس مسخر گردانیدیم برای او باد را که روان می شد به فرمان او به نرمی هر جا که می رسید ﴿٣٦﴾ و [هم] شیاطین را

كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا

از هر بنا و غواصی را ﴿٣٧﴾ و دیگران را بسته شدگان در زنجیرها ﴿٣٨﴾ این است

عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ

عطای ما اکنون احسان کن یا نگاهدار بی حساب ﴿٣٩﴾ و همانا که برای اوست نزد ما مقامی نزدیک و نیک

مَعَابٍ ﴿٤٠﴾ وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّهٗ ۖ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ

فرجامی ﴿٤٠﴾ و یاد کن بنده ما ایوب را آنگاه که ندا کرد پروردگار خود را به اینکه رسانیده است به من شیطان

بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

رنج و عذابی را ﴿٤١﴾ [گفتیم] بکوب پای خویش را [بر زمین و چشمه ای برآمد گفتیم] این شستگاهی سرد و نوشیدنی است ﴿٤٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
و عطا کردیم به او خانواده اش و مانندشان با ایشان تارحمتی از جانب ما و پندی برای خردمندان باشد

﴿۴۳﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
﴿۴۳﴾ و [گفتیم] بگیر به دست خود دسته ای [ترکه را] پس بزن به آن [زن خود را] و سوگند مشکن همانا ما یافتیم او را شکیبا

نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿۴۴﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
نیک بنده ای بود همانا او بسیار بازگشت کننده بود ﴿۴۴﴾ و یاد کن بندگان ما را ابراهیم و اسحاق و یعقوب را

أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَرِ ﴿۴۵﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَىٰ
که دارای قدرت و بینش بودند ﴿۴۵﴾ به درستی که ما ناب برگزیده نمودیم ایشان را به ویژگی ای که یاد

الْدَّارِ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۷﴾ وَاذْكُرْ
سرای [دیگر] است ﴿۴۶﴾ و به درستی که ایشان نزد ما از برگزیدگان نیکان اند ﴿۴۷﴾ و یاد کن

إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ﴿۴۸﴾ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۸﴾ هَذَا ذِكْرٌ
اسماعیل و الیسع و ذالکفل را و همه ایشان از نیکان اند ﴿۴۸﴾ این پندی است

وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿۴۹﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمْ أَبْوَابُ
و همانا برای پرواپیشگان سرانجامی نیکو است ﴿۴۹﴾ باغ های جاویدی که گشوده است برای آنها درهای آن

﴿۵۰﴾ مُتَكِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهَةٍ ﴿۵۱﴾ وَشَرَابٍ ﴿۵۱﴾
﴿۵۰﴾ درحالی که تکیه کنان باشند در آن می طلبند در آنجا میوه فراوان و نوشیدنی را ﴿۵۱﴾

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْطَّرْفِ أَرْبَابٌ ﴿۵۲﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمٍ
و باشند نزد ایشان زنان فروهشته چشم همسال ﴿۵۲﴾ این است آنچه وعده داده می شوید [به آن] برای روز

الْحِسَابِ ﴿۵۳﴾ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُم مِّن تَفَادٍ ﴿۵۴﴾ هَذَا
حساب ﴿۵۳﴾ همانا این است روزی ما نیست برای آن هیچ پایانی ﴿۵۴﴾ این است [سرانجام متقین] و همانا

لِلطَّغْيَانِ لَشَرٌّ مَّآبٍ ﴿۵۵﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فِئَسَ الْمِهَادُ ﴿۵۶﴾ هَذَا
برای سرکشان قطعاً بد فرجامی است ﴿۵۵﴾ به دوزخ درآیند در آن پس بد جایگاهی است ﴿۵۶﴾ این است

فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿۵۷﴾ وَآخِرُ مِن شَكْلِهِ�ۥ أَزْوَاجٌ ﴿۵۸﴾
که باید بچشند آن را آبی جوشان و خونابه ای چرکین ﴿۵۷﴾ و دیگر از همانند آن [عذاب های] گوناگون ﴿۵۸﴾

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَا بِهِمْ ﴿۵۹﴾ صَالُوا النَّارِ ﴿۵۹﴾
اینان گروهی اند داخل شونده [در دوزخ] باشما خوشامد مباد ایشان را بی گمان آنها داخل شوندگان در آتش اند ﴿۵۹﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْجَا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فِئَسَ الْقَرَارُ ﴿۶۰﴾
گویند بلکه شما را پیش آوردید آن را برای ما پس بد جایگاهی است ﴿۶۰﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿۶۱﴾
گویند [ای] پروردگار ما کسی که پیش آورده است برای ما این را پس زیاده کن برای او عذابی دو چندان را در آتش [دوزخ] ﴿۶۱﴾

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَخَذْنَاهُمْ
و گویند چه شده است ما را که نمی بینیم مردانی را که ما می شمردیم آنان را از بدان ﴿٦٢﴾ آیا [بی جهت] آنان را گرفته
سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
بودیم به مسخره یا بگردیده است از ایشان چشم ها [ما] ﴿٦٣﴾ به درستی که این قطعاً حق است کشمکش
النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنَّ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
دوزخیان ﴿٦٤﴾ بگو جز این نیست که من بیم دهنده ام و نیست هیچ الهی مگر الله یگانه بس چیره ﴿٦٥﴾
رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَأٌ
پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست آن پیروزمند بس آمرزگار ﴿٦٦﴾ بگو این خبری
عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْآخِلَى
بزرگ است ﴿٦٧﴾ شما از آن روگردانید ﴿٦٨﴾ نیست مرا هیچ دانشی به آن گروه برتر [فرشتگان]
إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ
آنگاه که باهم [در آفرینش آدم] کشمکش می کردند ﴿٦٩﴾ وحی فرستاده نمی شود به من مگر اینکه من بیم دهنده ای آشکارم ﴿٧٠﴾ آنگاه که گفت
رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام بشری را از گل ﴿٧١﴾ پس چون اندام او را سامان دادم و دمیدم در وی
مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ
از روح خود پس بیفتید برای او سجده کنان ﴿٧٢﴾ پس سجده کردند فرشتگان همه شان
أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
با هم ﴿٧٣﴾ مگر ابلیس که تکبر ورزید و شد از کافران ﴿٧٤﴾ فرمود
يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
ای ابلیس چه چیز بازداشت تو را از اینکه سجده کنی برای آنچه آفریدم به دو دست خود؟ آیا تکبر کردی یا هستی
مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ
از برتران ﴿٧٥﴾ گفت من بهترم از وی آفریده ای مرا از آتش و آفریده ای او را از گل
﴿٧٦﴾ قَالَ فَخُذْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ
فرمود پس بیرون رو از آن همانا تو رانده شده ای ﴿٧٧﴾ و بی گمان بر توست لعنت من تا روز
الَّذِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
جزا ﴿٧٨﴾ گفت ای پروردگارم پس مهلت بده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردگان] ﴿٧٩﴾ فرمود همانا تو
مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
از مهلت داده شدگانی ﴿٨٠﴾ تا روز وقت معلوم ﴿٨١﴾ گفت پس سوگند به عزت تو
لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾
که البته گمراه گردانم ایشان را همگی ﴿٨٢﴾ مگر بندگان تو آنهايي که ناب برگزیده اند ﴿٨٣﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿۸۴﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ
گفت این حق است و من حق را می گویم ﴿۸۴﴾ که هر آینه پر کنم دوزخ را از تو و از آنان که پیروی کنند تو را

مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
از ایشان همگی ﴿۸۵﴾ بگو نمی خواهم از شما براین کار هیچ مزدی را و نیستم من از برسانندگان [که قرآن را زبانش خود ساخته باشم]

﴿۸۶﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ ﴿۸۸﴾ نَبَاهُ ﴿۸۹﴾ بَعْدَ حِينٍ ﴿۹۰﴾
﴿۸۶﴾ نیست آن مگر پندی برای جهانیان ﴿۸۷﴾ و البته خواهید دانست خبر آن را پس از چندی ﴿۸۸﴾

ترتیبها ۳۹
سُورَةُ الزُّمَرِ
آیاتها ۷۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
فروفرستادن این کتاب از [سوی] الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿۱﴾ بی گمان ما فروفرستاده ایم به سوی تو

الْكِتَابِ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۲﴾ أَلَا
این کتاب را به حق پس پرستش کن الله را درحالی که خالص کننده باشی برای او عبادت را ﴿۲﴾ آگاه باش

لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
از آن الله است عبادت خالص و آنان که گرفتند جز الله دوستانی را

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
[گفتند] عبادت نمی کنیم آنان را مگر برای آنکه نزدیک گردانند ما را به الله نزدیک گردانیدنی همانا الله داوری می کند میان ایشان

فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
در چیزی که ایشان در آن اختلاف دارند همانا الله راه نمی نماید آن را که او دروغگوی

كَافَرٌ ﴿۴﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا
بسیار ناسپاس است ﴿۴﴾ اگر می خواست الله که گیرد فرزندی را البته برمی گزید از آنچه

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۵﴾
می آفریند آنچه را که می خواست پاک است او اوست الله یگانه بس چیره ﴿۵﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
آفریده است آسمان ها و زمین را به حق می پیچاند شب را بر روز

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
و می پیچاند روز را بر شب و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿۶﴾
هر یک روان است برای مدتی معین آگاه باشید اوست آن پیروزمند آمرزگار ﴿۶﴾

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ
بیافرید شما را از یک تن سپس آفرید از آن جفت او را و فرو فرستاد برای شما

مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونٍ أُمَّهَاتِكُمْ
از چهارپایان دامی هشت تا [نر و ماده] می آفریند شما را در شکم های مادرانتان

خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي ظِلْمَتٍ ثَلَاثَ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
آفرینشی پس از آفریدن دیگر در تاریکی های سه گانه این است الله پروردگار شما برای اوست

الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ ﴿٦﴾ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ
فرمانروایی نیست هیچ الهی مگر او پس کجا گردانیده می شوید اگر کافر شوید پس همانا

اللَّهُ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
الله بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر شکر کنید می پسندد آن را

لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
برای شما و برنمی دارد هیچ بردارنده ای بار [گناه] دیگری را سپس به سوی پروردگار شماست بازگشت شما

فَإِنِّي شُكِّمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ هَمَانَا أَوْ كَرِدِيدِ
پس آگاه می سازد شما را به آنچه می کردید همانا او داناست به راز سینه ها

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
و چون برسد انسان را رنجی می خواند پروردگار خود را رجوع کنان به سوی او باز چون ارزانی کند به او

نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوهُ إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
نعمتی را از طرف خود فراموش کند آنچه می خواند [الله را] به جهت رفع آن پیش از آن و قرار می دهد برای الله همتایانی را

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
تا گمراه کند مردم را از راه الله بگو بهره برگیر به کفر خود اندکی همانا تو از همدمان

النَّارِ ﴿٨﴾ أَمِنْ هُوَ قَنِيتُ عَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
آتشی آیا کسی که او عبادت کننده است در ساعات شب سجده کنان و قیام کنان می ترسد

الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ
از آخرت و امید دارد به رحمت پروردگار خود [بپراست با آن مشرک ناسپس] بگو آیا برابرند آنان که می دانند و آنان که

لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَاعِبَادِ الَّذِينَ
نمی دانند تنها پند می گیرند خردمندان بگو ای بندگان من که

ءَامِنُوا أَنْقُوا رَبُّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
ایمان آورده اید پروا کنید از پروردگار خود برای آنان که نیکویی کردند در این دنیا پاداشی نیک است

وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾
و زمین الله فراخ است جز این نیست که تمام داده می شود به صابران پاداششان بی شمار

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ (۱۱) وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ

بگو همانا من فرمان یافته ام که پرستش کنم **الله را** درحالی که خالص کرده باشم برای او پرستش را (۱۱) و فرمان یافته ام تا اینکه باشم

أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ (۱۲) قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

نخستین [کس از] مسلمانان (۱۲) بگو همانا من می ترسم اگر نافرمانی کنم **پروردگار خود را** از عذاب روزی بزرگ

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ (۱۴) فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ

(۱۳) بگو **الله را** عبادت می کنم خالص کنان برای او پرستش خود را (۱۴) پس بپرستید آنچه را خواهید جز او [ولی زبان خواهید دید]

قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا

بگو به درستی که زیانکاران کسانی اند که تباہ کرده اند خود را و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش

ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ (۱۵) لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ

همین است آن زیان آشکار (۱۵) برای آنهاست از بالای سرشان سایه بان هایی از آتش

وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ (۱۶) ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُ فَاَتَقُونَ ۚ (۱۶)

و از زیر پایشان نیز سایه بان هایی این است [آن عذابی که] می ترساند **الله** به آن بندگان خود را ای بندگان من پروا کنید از [عذاب] من (۱۶)

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ

و کسانی که دوری کردند از طاغوت که بپرستند آنها را و برگشتند به سوی **الله** برای ایشان است مژده

فَبَشِّرْ عِبَادِ ۚ (۱۷) الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ

پس مژده بده بندگان را (۱۷) همانان که گوش فرا می دهند سخن را پس پیروی می کنند نیکوترین آن را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ وَوَلَّيْنَاكَ هُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۚ (۱۸)

آنانند که هدایت کرده است ایشان را **الله** و آنان همان خردمندان اند (۱۸)

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۚ (۱۹)

آیا پس کسی که سزاوار گشت بر وی فرمان عذاب آیا تو می رهایی کسی را که در آتش است (۱۹)

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ

لیکن آنان که پروا کردند از **پروردگار خود** برای ایشان است کوشک هایی که بر فراز آنها کوشک هایی بنا شده است روان است

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ (۲۰) أَلَمْ تَرَ

زیر آن جوی ها وعده **الله** است **الله** خلاف نمی کند **الله** وعده خود را (۲۰) آیا ندیدی

أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

که **الله** فرو فرستاده از آسمان آب را پس روان کرد آن را در چشمه هایی در زمین سپس

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَرَّتْهُ مَصْفَرًا ثُمَّ

برمی آورد با آن کشت هایی را که گوناگون است رنگ های آن سپس پژمرده می شود پس می بینی آن را زرد شده سپس

يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا ۚ (۲۱) لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۚ (۲۱)

می گرداند آن را ریز ریز همانا در این پندی برای خردمندان است (۲۱)

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ

آیا کسی که گشوده است الله سینه او را برای دین اسلام پس او بر نوری باشد از جانب پروردگار خود پس وای

لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

به حال سخت دلان از یاد الله آنان در گمراهی آشکارند

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ

الله نازل کرد بهترین سخن را کتابی که [آیاتش] مشابه به هم [و] مکررات است که می لرزد از [شنیدن] آن

جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم ۚ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ

پوست های آنان که می ترسند از پروردگارشان سپس نرم می شود پوست هایشان و دل هایشان

إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن

باید یاد الله این است هدایت الله هدایت می کند با آن هر کس را که بخواهد و هر که را

يُضِلُّ اللَّهُ ۚ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّبِعِ بَوَجهَهُ سَوْءَ

گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده ای (۲۳) آیا کسی که سپر می کند روی خود را از سختی

الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ

عذاب در روز رستاخیز [برابر است با کسانی که] از عذاب در لمان اند و گفته می شود به ستمکاران بجشید [سزای] آنچه کسب می کردید

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

(۲۴) تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند [پیامبران را] پس رسید به ایشان عذاب از جایی که

لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَلِلْعَذَابِ

در نمی یافتند (۲۵) پس چشاندید به آنان الله رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي

آخرت بزرگ تراست اگر می دانستند (۲۶) و هر آینه زدیم برای مردمان در

هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

این قرآن از هر مثلی باشد که آنان پند گیرند (۲۷) [فرو فرستادیم] قرآنی را به [زبان] عربی

غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ

بدون هیچ گونه کجی باشد که آنان پروا کنند (۲۸) زده است الله مثلی را، مردی را که در [مالکیت] او

شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا

شریکانی درگیر اند و مردی که فرمانبر یک تن است آیا این دو برابرند در مثل

الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ

ستایش از آن الله است بلکه بیشترشان نمی دانند (۲۹) همانا تو مردنی هستی و همانا آنها هم مردنی هستند

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصَّمُونَ ﴿٣٠﴾

(۳۰) باز البته شما روز رستاخیز نزد پروردگار خود کشمکش خواهید کرد

﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ ﴾
 پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بر بربند بر **الله** و تکذیب کند سخن راست را

إِذْ جَاءَهُ^ع أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ^{۳۲} وَالَّذِي^{۳۲}
 چون به او برسد؟ آیا نیست در دوزخ جایگاهی برای کافران و کسی که

جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ^{۳۳} أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ^{۳۳}
 بیاورد گفتار راست را و تصدیق کند آن را آنان همان پروا پشنگان اند

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ^{۳۴} ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ^{۳۴}
 برای ایشان است آنچه خواهند نزد پروردگارشان این است پاداش نیکوکاران

لِيُكَفِّرَ^ع اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمُ^{۳۵}
 تا سرانجام بزداید **الله** از ایشان بدترین کاری که کرده اند و پالاش بدهد به ایشان مزد ایشان را

بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ^{۳۵} أَلَيْسَ بِاللَّهِ بِكَافٍ^{۳۵}
 با نیکوترین کاری که می کردند آیا نیست **الله** بسنده

عَبْدَهُ^{۳۶} وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ^{۳۶} مِنْ دُونِهِ^{۳۶} وَمَنْ يَضِلْ^{۳۶}
 بنده خود؟ و می ترسانند تو را به کسانی که غیر اویند و هر که را گمراه کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ^{۳۷} وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ^{۳۷}
الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده ای و هر که را هدایت کند [او را] **الله** پس نیست برای او هیچ گمراه کننده ای

أَلَيْسَ^{۳۸} اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ^{۳۸} وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ^{۳۸}
 آیا نیست **الله** پیروزمند انتقام گیرنده و اگر بپرسی از ایشان که چه کسی آفریده است

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ^{۳۹} اللَّهُ قُلْ^{۳۹} أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ^{۳۹}
 آسمان ها و زمین را؟ البته گویند **الله** بگو پس به من خبر دهید چیزهایی را که می خوانید

مِنْ دُونِ اللَّهِ^{۴۰} إِنْ أَرَادَنِيَ^{۴۰} اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ^{۴۰}
 جز **الله** اگر بخواهد به من **الله** زیانی را آیا آنان برطرف کننده زیان او هستند؟

أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ^{۴۱} قُلْ^{۴۱} حَسْبِيَ^{۴۱}
 یا اگر بخواهد **الله** به من رحمتی را آیا آنان بازدارندگان رحمت او هستند بگو کافی است برای من

اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ^{۴۲} قُلْ^{۴۲} يٰ قَوْمِ اعْمَلُوا^{۴۲}
الله بر او توکل می کنند توکل کنندگان بگو ای قوم من عمل کنید

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ^{۴۳} فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^{۴۳}
 بر روش و منش خویش همانا من نیز عمل کننده ام پس زود بدانید

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ^{۴۴}
 کیست که بیاید بر او عذابی که رسوا کند او را و فرود آید بر وی عذابی پایدار

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ هَمَانَا فرود آوردیم بر تو این کتاب را برای همه مردمان به حق پس هر که هدایت یافت

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ برای خودش است و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زیان خود و نیستی تو بر ایشان

بَوَكِيلٍ ۞ ۴۱ ۞ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي گمارده [تابه هدایتشان و اطری] ۴۱ ۞ الله برمی گیرد [می ستاند] جان ها را هنگام مرگ شان و جان کسانی که

لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ نمرده اند در خوابشان [می گیرد] پس نگه می دارد آن جانی را که حکم کرده است بر او مرگ را

وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ و رها می کند آن دیگر را تا سرآمدی معین به درستی که در این نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞ ۴۲ ۞ أَمْ أُتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ برای قومی که می اندیشند ۴۲ ۞ آیا گرفته اند جز الله شفاعت کنندگانی را؟

قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۞ ۴۳ ۞ بگو و آیا اگرچه در اختیار نداشته باشند چیزی را و خرد هم نورزند ۴۳ ۞

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ بگو از آن الله است شفاعت همگی برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین سپس

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ ۴۴ ۞ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ به سوی او برگردانده می شوید و چون یاد شود الله به یگانگی متفرد می گردد

قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ دَلِ هَای آنان که ایمان ندارند به آخرت و چون یاد شوند آن کسانی که

مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۞ ۴۵ ۞ قُلْ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ جز اویند آنها شادمانی می کنند ۴۵ ۞ بگو بار الها آفریننده آسمان ها

وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ و زمین داننده نهان و آشکارا تویی که داوری می کنی میان بندگان

فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞ ۴۶ ۞ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا در آنچه که ایشان در آن اختلاف می کردند ۴۶ ۞ و اگر باشد برای آنان که ستم کرده اند

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ آنچه در زمین است همگی و مانند آن به همراهش قطعاً فدیهِ می دلند آن را [تا در امان بمانند] از سختی عذاب

يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۞ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۞ ۴۷ ۞ در روز رستاخیز و ظاهر شود برای آنان از سوی الله آنچه که گمان آن را نمی کردند ۴۷ ۞

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
و آشکار شود برای آنها بدی های آنچه کرده بودند و احاطه کند آنان را آن [عذابی] که بدان

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
ریشخند می کردند ﴿٤٨﴾ پس چون برسد انسان را گزند می خواند ما را آنگاه چون ارزانی داریم به او

نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
نعمتی را از طرف خود گوید جز این نیست که داده شده است به من این بنابر دانشی که در من است [نه] بلکه این [نعمت] آزمایشی است ولیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا أَأَلْزَيْنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
بیشترشان نمی دانند ﴿٤٩﴾ هر آینه گفتند آن [سخن] را آنان که پیش از ایشان بودند ولی دفع نکرد

عَنهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
از ایشان [عذاب را] آنچه را که کسب می کردند ﴿٥٠﴾ پس رسید به آنان بدی های آنچه کسب کردند

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
و آنان که ستم کردند از اینان خواهد رسید به ایشان بدی های آنچه که کسب کرده اند

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
و نیستند ایشان عاجزکنندگان [الله] ﴿٥١﴾ و آیا ندانستند که الله می گشاید روزی را

لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
برای هر که خواهد و تنگ می گرداند [برای هر که خواهد] همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿٥٢﴾

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
بگو ای بندگان من آنان که زیاده روی کرده اید [در گناه] به زیان خود نا امید مشوید از

رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
رحمت الله همانا الله می آمرزد گناهان را همگی همانا اوست آن آمرزگار مهربان

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ ۚ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
و برگردید به سوی پروردگارتان و فرمان برید او را پیش از آنکه بیاید به شما

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُصْرَفُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
آن عذاب [موعود] آنگاه یاری نخواهید شد ﴿٥٤﴾ و پیروی کنید از نیکوترین چیزی که نازل شده است

إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۚ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
به سوی شما از جانب پروردگارتان پیش از آنکه بیاید شما را عذاب

بَغْتَةً وَأنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتِي
ناگهان درحالی که شما خبردار نباشید ﴿٥٥﴾ [پیش از] آنکه گوید هر کسی ای دریغا

عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ ۚ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾
بر آنچه کوتاهی کردم در حق الله و هر آینه بودم از مسخره کنندگان ﴿٥٦﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝۷
یا گوید اگر **الله** هدایت می کرد مرا البته می بودم از پروا پیشگان

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ ۝۸
یا گوید وقتی که ببیند عذاب را کاش مرا برگشتی باشد [به دنیا] تا شوم

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝۸ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا ۝۹
از نیکوکاران آری به تحقیق آمد برای تو آیات من پس تکذیب کردی آنها را

وَأَسْتَكَبرَتْ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝۹ وَیَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝۱۰
و تکبر نمودی و شدی از کافران و در روز رستاخیز

تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي ۝۱۱
می بینی آنان را که دروغ گفتند بر **الله** روی هاشان سیاه است آیا نیست در

جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝۱۰ وَنَجِّی اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا ۝۱۱
دوزخ جایگاهی برای متکبران و نجات دهد **الله** آنان را که پروا داشته اند

بِمَقَارَتِهِمْ لَا يَمْسُهُمْ السَّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۱
به سوی کامیابی شان نرسد به ایشان بدی و نه ایشان اندوهگین شوند **الله**

خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝۱۲ لَهُ مَقَالِدُ ۝۱۳
آفریننده هر چیزی است و او بر هر چیزی نگهبان است تنها برای اوست کلیدهای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ ۝۱۴
آسمان ها و زمین و آنان که کفر ورزیدند به آیات **الله** آنان

هُمْ الْخَاسِرُونَ ۝۱۳ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا ۝۱۵
همان زیان کاران اند بگو آیا جز **الله** فرمان می دهید مرا بپرستم ای

الْجَاهِلُونَ ۝۱۴ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ ۝۱۶
نادانان و به تحقیق وحی شده است به تو و به آنان که پیش از تو بودند که اگر

أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۱۵ بَلِ ۝۱۶
شرک بورزی البته تباه شود عمل تو و هر آینه شوی از زیان کاران بلکه **الله** را

فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ۝۱۶ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۝۱۷
پرستش کن و باش از شکرگزاران و ارج ننهادند **الله** را سزاوار ارجمندیش

وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ ۝۱۸
در حالی که زمین همگی [در] قبضه [قدرت] اوست در روز رستاخیز و آسمان ها

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۝۱۸ وَتَعَالَىٰ سُبْحَانَهُ ۝۱۹ يُشْرِكُونَ ۝۲۰
پیچیده در دست اوست پاک است او و برتر است از آنچه شریک [او] می سازند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
و دمیده شود در صور پس می میرد هر که در آسمان ها و هر که در زمین است

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
مگر آنکه خواهد الله سپس دمیده شود در آن بار دیگر پس به ناگاه ایشان ایستادگان اند می نگرند [هر طرف را]

۶۸ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ
و روشن شود زمین به نور پروردگارش و نهاده شود نامه اعمال و آورده شوند

بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
پیامبران و گواهان و داوری شود میان ایشان به حق و آنان مورد ستم قرار نگیرند

۶۹ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
و تمام داده شود به هر کسی جزای آنچه کرده است و او [الله] دانتر است به آنچه می کنند

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
و رانده می شوند کسانی که کفر ورزیدند به سوی دوزخ گروه گروه تا چون بیایند نزد آن [دوزخ]

فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
گشوده شود درهای آن و گویند به آنان نگهبانان آن [دوزخ] آیا نیامده بودند نزد شما فرستادگانی از جنس شما

يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
که بخوانند بر شما آیات پروردگارتان را و بیم دهند شما را از دیدار این روز

هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
شما گویند آری و لیکن سزاوار گشته است سخن عذاب بر کافران

۷۱ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئَسَ مَوَىٰ
گفته شود درآیید به دروازه های دوزخ جاودانه در آن پس بد است جایگاه

الْمُتَكَبِّرِينَ ۚ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ
متکبران و رانده شوند آنان که پروا کردند از پروردگار خود به سوی

الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
بهشت گروه گروه تا چون بیایند نزد آن [بهشت] درحالی که گشوده شده است دروازه های آن و گویند به ایشان

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ
نگهبانان آن [بهشت] سلام بر شما خوش باشید پس درآیید در آن جاودانه

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْثَرَنَا الْأَرْضَ
و گویند ستایش از آن الله است که راست گردانید بر ما وعده خود را و به میراث داد ما را این سرزمین

نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
جای می گیریم از بهشت هر جا که بخواهیم پس نیکو است پاداش عمل کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و می بینی فرشتگان را حلقه زده اند به اطراف عرش تسبیح می کنند با ستایش پروردگار خود و داوری شود میان آنها به حق و گفته شود ستایش از آن الله پروردگار جهانیان است

ترتیبها
۴۰

سُورَةُ غَافِرٍ

آیاتها
۸۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ إِلَيْهِ

حائیم، تمیز، فروفرستادن این کتاب از سوی الله عزیز داناست آمرزنده گناه و پذیرنده بازگشت [توبه] سخت کیفر دارای بخشش نیست الهی جز او به سوی اوست بازگشت

فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَدِ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَآخَذَهُمْ

پس فریب ندهد تو را آمد و رفت شان در سرزمین ها تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و گروه های دیگر پس از ایشان و قصد کردند هر امتی به پیامبر خود که بگیرند او را و ستیز کردند به ناروا تا از بین ببرند با آن حق را پس گرفتم ایشان را [به کیفر]

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَمْجُلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ

پس چگونه بود کیفر من و این چنین سزاوار گشت سخن پروردگار تو بر کسانی که کفر ورزیدند که ایشان اهل دوزخ اند آنان که برمی دارند عرش را و آنان که پیرامون آن اند به پاکی می ستایند با ستایش پروردگار خود و ایمان دارند به او و آمرزش می خواهند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

برای کسانی که ایمان آورده اند [گویند: ای] پروردگار ما فراگرفته ای هر چیزی را به رحمت و علم پس بیامرز آنان را که توبه کردند و پیروی نموده اند از راه تو و نگهدار ایشان را از عذاب دوزخ

رَبَّنَا

وَأَدْخَلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
[ای] پروردگار ما داخل گردان ایشان را در باغ های ماندگاری که وعده داده ای به ایشان و نیز هر که شایسته باشد

مِنْ آبَائِهِمْ وَآزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
از پدران شان و همسران شان و فرزندان شان همانا تو یی آن پیروزمند

الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمْ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
سنجیده کار و نگهدار ایشان را از بدی ها و هر که را تو نگهداری کنی از بدی ها

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ
در این روز به تحقیق رحم کرده ای به او و آن همان کامیابی بزرگ است همانا

الَّذِينَ كَفَرُوا ينادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِكُمْ
آنان که کفر ورزیدند ندا شوند که همانا خشم الله بزرگ تر است از خشم شما

أَنْفُسِكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝
بر خودتان زیرا که خوانده می شدید به سوی ایمان پس کفر می ورزیدید

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَشْنَيْنِ وَأُحْيَيْنَا أَثْنَتَيْنِ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
گویند [ای] پروردگار ما بمیراندی ما را دوبار و زنده گردانیدی ما را دوبار پس اقرار کردیم به گناهان خود

فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۝ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
پس آیا هست به سوی بیرون آمدن هیچ راهی؟ این عذاب شما به سبب آن است که چون خوانده می شد

اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ تَتُومِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
الله به یگانگی انکار می کردید و چون شرک ورزیده شود به او باور می کنید اکنون داوری از آن الله است

الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُم آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
آن بلند مرتبه بزرگ اوست آن که می نماید به شما نشانه های خود را و فرومی فرستد

لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۝
برای شما از آسمان روزی را و پند نمی گیرد مگر آنکه بر می گردد [به سوی الله]

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝
پس بخوانید الله را در حالی که خالص کنندگان باشید برای او عبادت را اگرچه کافران خوش ندارند

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
[اوست] بالا برنده درجات صاحب عرش القاء می کند وحی [بر خاسته] از فرمان خود را بر هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۝ يَوْمَ هُمْ بَرْزُؤُنْ لَا يَخْفَى
خواهد از بندگان خود تا بیم دهد [مردم را] از روز به هم رسیدن روزی که ایشان آشکار شوند پوشیده نباشد

عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝
بر الله از ایشان چیزی [الله فرماید] از آن کیست فرمانروایی امروز از آن الله یگانه بس چیره است

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
امروز جزا داده می شود هر کسی در برابر آنچه کرده است هیچ ستمی نیست امروز همانا

اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۷ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
الله تند شمار است ۱۷ و بیم ده به ایشان از آن روز نزدیک آنگاه که دل ها

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ ۱۸ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍ وَلَا شَفِيعَ
برسد به گلوها درحالی که فروبرندگان خشم باشند نیست ستمکاران را هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت گری

يُطَاعُ ۱۸ يَعْلَمُ خَايَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۱۹
که سخن او پذیرفته شود ۱۸ می داند [الله] خیانت چشم ها را و آنچه را که پنهان می دارند سینه ها ۱۹

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
و الله حکم می کند به حق و کسانی که می خوانند جز او را داوری نمی کنند

بِشَيْءٍ إِنْ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۲۰ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
به چیزی همانا الله همان شنوای بیناست ۲۰ آیا گردش نکرده اند در

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
زمین تا بنگرند که چگونه شد سرانجام آنان که بودند پیش از ایشان

كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بودند آنان نیرومندتر از ایشان و پراثر تر در زمین پس گرفت آنان را الله

يَذُنُّهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۲۱ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
به سبب گناهانشان و نیست برای ایشان از [عذاب] الله هیچ نگهدارنده ای ۲۱ این [عذاب] به سبب آن است که

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمُ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
می آوردند برای شان پیامبرانشان نشانه های روشن را پس کفر ورزیدند آنگاه گرفتار کرد آنان را الله همانا او [الله]

قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۲۲ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
نیرومند سخت کیفر است ۲۲ و به تحقیق فرستادیم موسی را با نشانه های خودمان

وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۲۳ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَقُرُونِ
و دلیلی روشن ۲۳ به سوی فرعون و هامان و قارون

فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ ۲۴ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
پس گفتند جادوگری دروغ پرداز است ۲۴ پس چون آورد برای آنها حق را از

عِنْدَنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نزد ما گفتند بکشید پسران آنانی را که ایمان آوردند با او و زنده گذارید

فَسَاءَ هُمْ ۲۵ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۲۵
زنانشان [دختران شان] را و نیست ترفند کافران مگر در گمراهی ۲۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۚ

و گفت فرعون بگذارید مرا تا بکشم موسی را و او بخواند پروردگارش را [تا ببینم چگونه یاری اش می رسد] زیرا من می ترسم

أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

از آنکه دگرگون کند دین شما را یا پدید آورد در زمین فساد را ﴿٢٦﴾

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ

و گفت موسی همانا من پناه بردم به پروردگارم و پروردگار شما از هر متکبری

لَا يُؤْمِنُ بِالْيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ

که ایمان نمی آورد به روز حساب و گفت مردی مؤمن از خاندان

فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ

فرعون که پنهان می داشت ایمان خود را آیا می کشید مردی را به سبب آنکه می گوید پروردگار من

اللَّهُ ۚ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا

الله است حال آنکه به تحقیق آورده است برای شما دلائل روشن را از پروردگارتان و اگر باشد دروغوی

فَعَلَيْهِ ۚ كَذِبُهُ ۚ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي

پس بر ضد اوست [نتیجه] دروغگوی اش و اگر باشد راستگو خواهد رسید به شما برخی از آنچه

يَعِدُّكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمُ

به شما وعده می دهد همانا الله هدایت نمی کند کسی را که او اسرافکار پُردروغ است ﴿٢٨﴾ ای قوم من

لَكُمْ ۚ أَلَمْ تَكُنْ أَلْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ

برای شماست فرمانروایی امروز در حالی که چیره اید در این سرزمین پس چه کسی ما را یاری دهد از

بَاسِ اللَّهِ ۚ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ

عذاب الله اگر بیاید بر سر ما گفت فرعون ارائه نمی کنم به شما مگر آنچه را که خود تشخیص می دهم

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمُ إِنِّي

و شما را راهنمون نمی شوم مگر به راه راست و درست ﴿٢٩﴾ و گفت همان شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من همانا من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ

می ترسم بر شما همانند روز [هلاکت] احزاب [گذشته] ﴿٣٠﴾ مانند شیوه قوم نوح

وَعَادٍ وَثَمُودَ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

و عاد و ثمود و آنان که پس از ایشان بودند و نیست الله که اراده کند ستمی را بر بندگان ﴿٣١﴾

وَيَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤْلَوْنَ مُدْبِرِينَ

و ای قوم من همانا من می ترسم بر شما از روز ندا کردن یکدیگر ﴿٣٢﴾ روزی که روی بگردانید پشت کنان

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

نیست شما را از جانب الله هیچ نگهدارنده ای و هر که را گمراه سازد الله پس نیست برای او هیچ راهنمایی ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ
و هر آینه آورده بود برای شما یوسف پیش از این دلائل روشن را اما پیوسته در شک بودید

مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ
از آنچه برای شما آورده بود آن را تا آنگاه که درگذشت گفتید هرگز نخواهد فرستاد **الله**

مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ هُوَ مُسْرِفٌ
پس از وی پیامبری را این چنین گمراه می کند **الله** هر که او اسرافکار

مُرْتَابٌ ۳۴ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
شک آورنده است ۳۴ آنان را که مجادله می کنند در آیات **الله** بدون هیچ دلیلی

أَتْنَهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
که برای آنها آمده باشد [جدالشان] سخت ناپسند است نزد **الله** و نزد آنانی که ایمان آورده اند این چنین

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ ۳۵ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
مهر می نهد **الله** بر همه دل متکبر سرکشی ۳۵ و گفت فرعون

يَهْمَنُنْ أَبْنَىٰ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۳۶
ای هامان بنا کن برای من کاخی بلند را شاید برسم به آن راه ها ۳۶ **الله** راه های

السَّمَوَاتِ فَاطْلِعْ إِلَيَّ إِلَهَ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا
آسمان ها پس بنگرم به **الله** موسی و همانا من می پندارم موسی را دروغگوی

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
و این چنین آراسته شد برای فرعون عمل بد او و بازداشته شد از **الله** راه [راست]

وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۳۷ وَقَالَ الَّذِي
و نیست ترفند فرعون مگر در تباهی ۳۷ و گفت آن که

ءَامَنَ يَقَوْمُ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۳۸
ایمان آورده بود ای قوم من پیروی کنید مرا تا رهنمون شوم شما را به راه راست و درست ۳۸

يَقَوْمُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا اندک بهره ای است و همانا سرای آخرت همان

دَارُ الْقَرَارِ ۳۹ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
سرای پایدار است ۳۹ هر که کند کار بدی پس کیفر داده نمی شود مگر همانند آن

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
و هر که کند کاری شایسته مرد باشد یا زن درحالی که او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۴۰
پس آنان داخل شوند در بهشت درحالی که روزی داده شوند در آن بدون حساب ۴۰

وَيَقَوْمٍ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي إِلَى
و ای قوم من چه شده است مرا که دعوت می کنم شما را به سوی نجات و دعوت می کنید مرا به سوی

النَّارِ ۴۱ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
آتش [دوزخ] ۴۱ می خوانید مرا به اینکه کفر ورزم به الله و شریک سازم برای او چیزی را که نیست

لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ ۴۲ لَا جَرَمَ
مرا به آن دانشی و من می خوانم شما را به سوی آن پیروزمند آمرزگار ۴۲ به ناچار

أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
آنچه مرا می خوانید به آن نیست برای او [توان] دعوتی در دنیا و نه در آخرت

وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبِ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
همانا بازگشت ما به سوی الله است و به درستی که اسرافکاران خود همدمان آتش [دوزخ] اند

۴۳ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أَمْرِي إِلَى
۴۳ پس به زودی یاد می کنید آنچه را که می گویم برای شما و وامی گذارم کار خود را به

اللَّهُ ۴۴ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۴۴ فَوَقَّهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
الله همانا ۴۴ بینا به بندگان است ۴۴ پس نگهداشت او را الله از بدی های

مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۴۵ النَّارُ
آنچه نیرنگ زدند و فراگرفت خاندان فرعون را بدی عذاب ۴۵ همان آتشی که

يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
عرضه می شوند بر آن صبح و شام و روزی که برپا شود رستاخیز [گفته می شود] داخل کنید

آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۴۶ وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي
خاندان فرعون را در سخت ترین عذاب ۴۶ و آنگاه چون با هم بگو مگو کنند در

النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
آتش پس گویند زیردستان به آنان که تکبر ورزیدند همانا ما بودیم

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ
برای شما پیرو پس آیا شما دفع توانید کرد از ما بخشی از آتش [دوزخ] را

۴۷ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا ۴۷ إِنَّ اللَّهَ
گویند آنان که تکبر ورزیدند همانا ما همگی در آن [آتش] هستیم همانا الله

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۴۸ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
به تحقیق داوری کرده است میان بندگان ۴۸ و گویند آنان که در آتش اند به نگهبانان

جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۴۹
دوزخ بخواهید از پروردگارتان تا کاهش دهد از ما یک روز از عذاب را ۴۹

۴۹

۴۸

۴۷

۴۶

۴۵

۴۴

۴۳

۴۲

۴۱

۴۰

۳۹

۳۸

۳۷

۳۶

۳۵

۳۴

۳۳

۳۲

۳۱

۳۰

۲۹

۲۸

۲۷

۲۶

۲۵

۲۴

۲۳

۲۲

۲۱

۲۰

۱۹

۱۸

۱۷

۱۶

۱۵

۱۴

۱۳

۱۲

۱۱

۱۰

۹

۸

۷

۶

۵

۴

۳

۲

۱

قَالُوا^ط أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ^ط رُسُلُكُمْ^ط بِالْبَيِّنَاتِ^ط قَالُوا^ط بَلَىٰ^ط قَالُوا^ط فَادْعُوا^ط وَمَا دُعَاؤُا^ط الْكَافِرِينَ^ط إِلَّا فِي ضَلَالٍ^ط أَرَىٰ^ط كَوْنِي^ط دلائل روشن را پیامبرانتان آیا نیاوردند برای شما گویند

بَلَىٰ^ط قَالُوا^ط فَادْعُوا^ط وَمَا دُعَاؤُا^ط الْكَافِرِينَ^ط إِلَّا فِي ضَلَالٍ^ط أَرَىٰ^ط كَوْنِي^ط پس [خودتان] بخواید و نیست خواست کافران مگر در گمراهی

إِنَّا لَنَنْصُرُ^ط رُسُلَنَا^ط وَالَّذِينَ آمَنُوا^ط فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا^ط هَمَانَا^ط ما یاری می دهیم پیامبران خود را و آنان را که ایمان آورده اند در زندگانی دنیا

وَيَوْمَ يَقُومُ^ط الْأَشْهَادُ^ط وَيَوْمَ لَا يَنْفَعُ^ط الظَّالِمِينَ^ط مَعْذِرَتُهُمْ^ط و در روزی که به پامی خیزند گواهان و روزی که سود ندهد به ستمکاران عذر خواهی شان

وَلَهُمُ^ط الْعَذَابُ^ط وَلَهُمُ^ط سُوءُ الدَّارِ^ط وَلَقَدْ آتَيْنَا^ط مُوسَى^ط و برای آنان است دوری از رحمت و برای آنان است سرای بد و به تحقیق دادیم به موسی

الْهُدَى^ط وَأَوْرَثْنَا^ط بَنِي إِسْرَءِيلَ^ط الْكِتَابَ^ط هُدًى^ط رهنمود را و میراث دادیم به بنی اسرائیل کتاب [تورات] را هدایت

وَذِكْرَى^ط لِأُولِي الْأَلْبَابِ^ط فَاصْبِرْ^ط إِنَّا وَعَدَ^ط اللَّهُ^ط و پندی برای خردمندان پس صبر کن همانا وعده الله

حَقٌّ^ط وَأَسْتَغْفِرُ^ط لَدُنْكَ^ط وَسَبِّحْ^ط بِحَمْدِ^ط رَبِّكَ^ط بِالْعَشِيِّ^ط حق است و آمرزش بخواه و تسبیح گوی با ستایش پروردگار خود شامگاه

وَالْإِبْكَارِ^ط إِنَّ^ط الَّذِينَ يُجَادِلُونَ^ط فِي آيَاتِ^ط و صبحگاه همانا آنان که مجادله می کنند در آیات

اللَّهِ^ط بغير سُلْطَانٍ^ط أَتَهُمْ^ط إِنْ فِي صُدُورِهِمْ^ط إِلَّا كِبْرُ^ط الله بدون هیچ دلیلی که آمده باشد به ایشان نیست در سینه هایشان مگر بلندپروازی

مَا هُمْ^ط بِيَلْغِيهِ^ط فَاسْتَعِذْ^ط بِاللَّهِ^ط إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ^ط هیچ آنان بدان نخواهند رسید پس پناه ببر به الله [از شر آنها] به تحقیق که اوست همان شنوای

الْبَصِيرُ^ط لَخَلَقَ^ط السَّمَوَاتِ^ط وَالْأَرْضِ^ط أَكْبَرُ^ط مِنْ^ط بینا به تحقیق آفریدن آسمان ها و زمین و بزرگ تر است از

خَلْقِ^ط النَّاسِ^ط وَلَكِنَّ^ط أَكْثَرَ^ط النَّاسِ^ط لَا يَعْلَمُونَ^ط آفریدن مردمان و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

وَمَا يَسْتَوِي^ط الْأَعْمَى^ط وَالْبَصِيرُ^ط وَالَّذِينَ آمَنُوا^ط وَعَمِلُوا^ط و برابر نیستند کور و بینا و [برابر نیستند] آنان که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ^ط وَلَا^ط الْمُسِيءُ^ط قَلِيلًا^ط مَا تَذَكَّرُونَ^ط کارهای شایسته و نه بدکار اندکی پند می پذیرید

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
همانا رستخیز قطعاً آمدنی است نیست هیچ تردیدی در آن و لیکن بیشتر مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۵۹﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ پروردگار شما و می فرماید ﴿۵۹﴾ اَدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ
ایمان نمی آورند تا پاسخ دهم به شما

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
همانا آنان که تکبر می کنند از عبادت من به زودی داخل شوند در دوزخ

دَاخِرِينَ ﴿۶۰﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلٌ لَتَسْكُنُوا
با [خواری و] سرافکندگی الله است که قرارداد برای شما شب را تا آرام یابید

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
در آن و روز را روشنی بخش ساخت همانا الله دارای بخششی بزرگ بر مردمان است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۱﴾ ذَلِكَ
و لیکن بیشتر مردمان شکر نمی کنند این است

اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا هُوَ فَانْظُرْ
الله پروردگار شما آفریننده هر چیزی نیست هیچ الهی مگر او پس به کجا برگردانده می شوید

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿۶۲﴾
این چنین برگردانده می شوند آنان که آیات الله را انکار می کردند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
الله است که قرار داد برای شما زمین را قرارگاهی و آسمان را

بِنَاءً وَصَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنْ
بنایی و صورت پردازی کرد شما را پس نیکو ساخت صورت های شما را و روزی داد شما را از

الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
چیزهای پاکیزه این است الله پروردگار شما پس پربرکت است الله پروردگار

الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
جهانیان اوست زنده [حقیقی] نیست هیچ الهی مگر او پس بخوانید او را

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۵﴾ قُلْ
حال آنکه خالص کنندگان باشید برای او عبادت را ستایش برای الله است که پروردگار جهانیان است بگو

إِنِّي نَهَيْتُ أَن أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
همانا من نهی شده ام از اینکه بپرستم آنان را که فرا می خوانید غیر از الله آنگاه که آمد مرا

الْبَيِّنَاتُ مِن رَّبِّي وَأُمِرْتُ أَن أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۶﴾
دلائل روشن از پروردگار من دستور یافته ام که تسلیم باشم برای پروردگار جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
اوست آن که آفریده است شما را از خاک سپس از آب منی سپس از خون بسته ای سپس

يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا
 بیرون می آورد شما را به صورت کودکی سپس [رشدتان می دهد] تا برسید به رشد کمال خود سپس شوید

شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلُ وَلَتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى
 کهنسالان و برخی از شما جانشان گرفته می شود پیش از آن [برخی نیز می مانند] تا برسید به اجلی معین

وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ ٦٧ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا
 و باشد که شما خردمندی کنید ۝ ۶۷ **اوست** آن که زنده می کند و می میراند پس چون

قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ ٦٨ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 حکم به کاری کند پس جز این نیست که گوید به او [موجود] شو بی درنگ [موجود] می شود ۝ ۶۸ آیا ننگریسته ای به کسانی که

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ ۖ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ۝ ٦٩ الَّذِينَ كَذَبُوا
 مجادله می کنند در آیت های **الله** به کجا برگردانده می شوند ۝ ۶۹ آنان که تکذیب کردند

بِالْكِتَابِ ۖ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ ۖ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
 این کتاب را و آنچه فرستادیم به آن پیامبران خود را پس به زودی خواهند دانست

إِذْ أُنْزِلَتْ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ۝ ٧١
 ۝ ۷۰ آنگاه که طوق ها افتاده باشد در گردن های ایشان و زنجیرها [نیز] کشیده می شوند ۝ ۷۱

فِي الْحَمِيمِ ۖ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ۝ ٧٢ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَتِنَّ
 در آب جوشان سپس در آتش گذاشته شوند ۝ ۷۲ سپس گفته شود به ایشان کجاست

مَا كُنتُمْ تَشْرِكُونَ ۝ ٧٣ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا ۖ بَلْ لَمْ
 آنچه شریک می گرفتید ۝ ۷۳ در برابر **الله** گویند گم شده اند از نظر ما بلکه

نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۝ ٧٤
 نمی خواندیم پیش از این چیزی را این چنین **الله** گمراه می کند کافران را ۝ ۷۴

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۖ وَبِمَا كُنتُمْ
 این به سبب آن است که شادمانی می کردید در زمین به ناحق و به سبب آنکه

تَمْرَحُونَ ۖ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ
 سرمستی می کردید ۝ ۷۵ **اوست** دخل شوید به دروازه های دوزخ جاویدان در آن پس بد است

مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ ٧٦ فَاصْبِرْ ۖ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَأَمَّا
 جایگاه متکبران ۝ ۷۶ پس شکیبا باش [ای پیامبر] به تحقیق وعده **الله** حق است پس اگر

نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ ۖ أَوْ تُتَوَفَّيَنَّكَ ۖ فَالِئِنَّا
 بنماییم به تو برخی از آنچه وعده می دهیم به آنان [کافران] یا جان تو را بستانیم پس به سوی ما بازگردانیده شوند ۝ ۷۷

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ

و به تحقیق فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو برخی از ایشان آنان اند که حکایت کردیم حال شان را بر تو

وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ

و برخی از ایشان آنان اند که حکایت نکردیم بر تو هیچ پیامبری را که بیاورد

بَيَاتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ

نشانه ای را مگر به اذن الله پس چون بیاید فرمان الله داوری شود به حق و زیان بینند

هَذَا لَكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ

در آنجا باطل گرایان ۷۸ الله است که قرار داد برای شما چهارپایان دلمی را

لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا

تا سوار شوید بر برخی از آنها و برخی از آنها را می خورید ۷۹ و برای شماست در آنها

مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

سودهای بسیار و تا برسید [باسواری] بر آنها به نیازی که در دل ها دارید و بر آنها و نیز بر

الْفَلَكَ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُريْكُمُ ءَايَاتِهِ ءَايَاتِ

کشتی ها حمل می شوید ۸۰ و می نمایاند [الله] به شما نشانه های خود را پس کدام یک از آیت های

اللَّهُ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

الله را انکار می کنید ۸۱ آیا پس گردش نکرده اند در زمین تا بنگرند که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً

بود سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند بوده اند بیشتر از ایشان و نیرومندتر

وَأَنَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و پراثر تر در زمین پس دفع نکرد عذاب را [از ایشان] آنچه به دست می آوردند

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُم

پس چون آوردند برای آنها پیامبران شان دلائل روشن را خوشحال شدند به آنچه نزدشان بود

مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا

از دانش و فروگرفت ایشان را آنچه آن را ریشخند می کردند ۸۳ باز چون

رَأَوْا بِأَسْنَا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ

دیدند عذاب ما را گفتند ایمان آوردیم به الله به یگانگی اش و کافر شدیم به آنچه که به او

مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بِأَسْنَا سُنَّتَ

شرک می ورزیدیم ۸۴ پس سودی نداشت برای آنان ایمانشان وقتی که دیدند عذاب ما را سنت

اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هَٰذَا الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

الله است که گذشته است در میان بندگان اش و زیان دیدند آنجا کافران ۸۵

ترتیبها
۴۱

سُورَةُ فَصَّلَاتٍ

آیاتها
۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۱ تَنْزِيلٌ ۱ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲ كِتَابٌ ۲ فُصِّلَتْ ۱
 حاء، میم ۱ فروفرستاده ای است از [جانب الله] مهر گستر مهربان ۲ کتابی است ۲ بیان شده است ۱

آيَاتُهُ ۱ قُرْءَانًا ۱ عَرَبِيًّا ۱ لِّقَوْمٍ ۱ يَعْلَمُونَ ۲ بَشِيرًا ۲ وَنَذِيرًا ۲ فَأَعْرَضَ ۱
 آیاتش ۱ قرآنی ۱ عربی است برای قومی ۱ که می دانند ۲ مژده دهنده ۲ و بیم دهنده ۲ پس اعراض کردند ۱

أَكْثَرُهُمْ ۱ فَهُمْ ۱ لَا يَسْمَعُونَ ۴ وَقَالُوا ۴ قُلُوبُنَا ۴ فِي ۴ أَكِنَّةٍ ۱
 بیشترشان ۱ پس ایشان ۱ نمی شنوند ۴ و گفتند ۴ دل های ما ۴ در ۴ پرده هاست ۱

مِمَّا ۱ نَدَعُونَا ۱ إِلَيْهِ ۱ وَفِي ۱ ءَاذَانِنَا ۱ وَقَرُّ ۱ وَمِنْ بَيْنِنَا ۱ وَبَيْنِكَ ۱ حِجَابٌ ۱
 از آنچه ۱ می خوانی ما را به سوی آن ۱ و در ۱ گوش های ما ۱ گرانی است ۱ و میان ما ۱ و میان تو ۱ حائل است ۱

فَاعْمَلْ ۱ إِنَّا ۱ عَامِلُونَ ۵ قُلْ ۵ إِنَّمَا ۵ أَنَا ۵ بَشَرٌ ۵ مِثْلُكُمْ ۵ يُوحَىٰ ۵ إِلَىٰ ۵
 پس بکن کار خود را همانا ما ۵ کنندگان کار خودیم ۵ بگو ۵ جز این نیست که من ۵ بشری ۵ مانند شمایم ۵ که وحی می شود به سوی من ۵

أَنَّمَا ۱ إِلَهُكُمْ ۱ اللَّهُ ۱ وَاحِدٌ ۱ فَاسْتَقِيمُوا ۱ إِلَيْهِ ۱ وَاسْتَغْفِرُوا ۱ وَوَيْلٌ ۱
 اینکه ۱ اله شما ۱ اله ۱ یگانه است ۱ پس راست روی آورید ۱ به سوی او ۱ و آمرزش بخواهید از او ۱ و وای ۱

لِلْمُشْرِكِينَ ۶ الَّذِينَ ۶ لَا يُؤْتُونَ ۶ الزَّكَاةَ ۶ وَهُمْ ۶ بِالْآخِرَةِ ۶
 بر مشرکان ۶ آنان که ۶ نمی دهند ۶ زکات را ۶ و خود ۶ به آخرت ۶

هُمْ ۱ كَافِرُونَ ۷ إِنَّ ۷ الَّذِينَ ۷ ءَامَنُوا ۷ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۷ لَهُمْ ۷
 همان ۱ کافران اند ۷ همانا ۷ آنان که ۷ ایمان آوردند ۷ و کردند ۷ کارهای شایسته ۷ برای ایشان است ۷

أَجْرٌ ۱ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۸ قُلْ ۸ أَبِنتُكُمْ ۸ لَتَكْفُرُنَّ ۸ بِالَّذِي ۸ خَلَقَ ۸
 مزدی ۱ پایان ناپذیر ۸ بگو ۸ آیا شما ۸ هرآینه کافر می شوید ۸ به آن که ۸ آفرید ۸

الْأَرْضِ ۱ فِي ۱ يَوْمَيْنِ ۱ وَتَجْعَلُونَ ۱ لَهُ ۱ أُنْدَادًا ۱ ذَلِكَ ۱ رَبُّ ۱ الْعَالَمِينَ ۹
 زمین را ۱ در ۱ دو روز ۱ و قرار می دهید ۱ برای او ۱ همتایانی را ۱ این است ۱ پروردگار ۱ جهانیان ۹

وَجَعَلَ ۱ فِيهَا ۱ رُوسَىٰ ۱ مِنْ ۱ فَوْقَهَا ۱ وَبَرَكَ ۱ فِيهَا ۱ وَقَدَّرَ ۱ فِيهَا ۱ أَقْوَاتَهَا ۱ فِي ۱
 و قرار داد ۱ در زمین ۱ کوه هایی استوار را بر فراز آن ۱ و برکت نهاد ۱ در آن ۱ و اندازه گیری کرد ۱ در آن ۱ روزی های [اهل] آن را ۱ در ۱

أَرْبَعَةِ ۱ أَيَّامٍ ۱ سَوَاءٌ ۱ لِّلسَّائِلِينَ ۱۰ ثُمَّ ۱ اسْتَوَىٰ ۱ إِلَى ۱ السَّمَاءِ ۱ وَهِيَ ۱ دُخَانٌ ۱
 چهار ۱ روز [دوره] ۱ یکسان ۱ برای خواهندگان ۱۰ سپس ۱ پرداخت ۱ به ۱ آسمان ۱ درحالی که ۱ دود بود ۱

فَقَالَ ۱ لَهَا ۱ وَلِلْأَرْضِ ۱ أَتَيْنَا ۱ طَوْعًا ۱ أَوْ ۱ كَرْهًا ۱ قَالَتَا ۱ أَتَيْنَا ۱ طَائِعِينَ ۱۱
 پس گفت ۱ به آن ۱ و به زمین ۱ بیاید ۱ خواسته ۱ یا ۱ ناخواسته ۱ گفتند هر دو ۱ آمدیم ۱ فرمان برانه ۱۱

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ۚ
پس انجام رسانید آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمانی کار [مربوط به] آن را

وَزَيْنًا نَّدِيمٍ أَسْمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
وزینت دادیم آسمان نزدیک تر را به چراغ‌هایی و [نگهداشتیم] نگهداشتنی این است اندازه گیری آن پیروزمند

الْعَلِيمِ ﴿۱۲﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ
دانا پس اگر اعراض کنند بگو بیم دادم شما را از صاعقه ای مانند صاعقه

عَادٍ وَثَمُودَ ﴿۱۳﴾ إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
عاد و ثمود آنگاه که آمدند به سوی ایشان پیامبران از پیش روی آنان و از

خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
پشت سرشان اینکه می‌پرستید مگر الله را گفتند اگر می‌خواست پروردگار ما البته فرو می‌فرستاد فرشتگان را

فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۱۴﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
پس همانا ما به آنچه فرستاده شدید به آن کافریم اما [قوم] عاد پس تکبر ورزیدند در

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۚ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
زمین به ناحق و گفتند کیست نیرومندتر از ما آیا ندانستند [این را] که الله

الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
آنکه بیافرید آنان را اوست نیرومندتر از ایشان و آیات ما را انکار می‌کردند

﴿۱۵﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ
پس فرستادیم بر آنان بادی توفنده را در روزهای شوم تا بچشانیم به آنان

عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
عذاب رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت رسواکننده تر است و ایشان

لَا يُنصِرُونَ ﴿۱۶﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ
یاری نخواهند شد و اما ثمود پس راه نمودیم آنان را پس اختیار کردند نابینایی را بر

الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
راه یابی پس فروگرفت آنها را صاعقه عذاب ذلت آور به [کفر] آنچه می‌کردند

﴿۱۷﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ﴿۱۸﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و پروا می‌نمودند و روزی که محشور شوند

أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۱۹﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ
دشمنان الله به سوی آتش پس آنها بازداشته و جمع شوند تا چون به آن [آتش] رسند گواهی دهد

عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ ۚ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾
برضد آنان شنوایی شان و چشم‌هایشان و پوست‌های شان به آنچه می‌کردند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا **اللَّهُ** الَّذِي
و گویند به پوست های خود چرا گواهی دادید بر ضد ما گویند گویا کرد ما را **الله** آن که

أَنْطَقَ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
گویا ساخته است هر چیزی را و او بیافرید شما را نخستین بار و به سوی او بازگردانده می شوید ﴿۲۱﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ
بر آن نبودید که پنهان بنارید [گناهانتان را] از این رو که مبدا گواهی دهند بر ضد شما شنوایی تان و دیدگانتان

وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنْنْتُمْ أَنَّ **اللَّهُ** لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
پوست های شما و لیکن گمان داشتید که **الله** نمی داند بسیاری از آنچه می کنید

﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ **رَبِّكُمْ** أَرَدْنَاكُمْ
﴿۲۲﴾ و این بود گمان شما که گمان برده بودید به پروردگار خود که به هلاکت انداخت شما را در نتیجه شدید

مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ
از زیانکاران ﴿۲۳﴾ پس اگر شکیبایی کنند پس آتش [دوزخ] جایگاه برای ایشان است و اگر

يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ * وَقِضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا
پوزش بخواهند عذرشان پذیرفته نیست ﴿۲۴﴾ و گماردیم بر آنان همدلانی را [از شیاطین]

فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
پس آراسته کردند برای شان آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پس پشت ایشان است و سزاوار گشت بر ایشان

الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
فرمان [عذاب] با امت هایی که گذشتند پیش از ایشان از جن و آدمی بی گمان آنها

كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
بودند زیانکار ﴿۲۵﴾ و گفتند کسانی که کفر ورزیدند گوش ندهید به این قرآن

وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
و سخن بیهوده گویند در [اثنی خواندن] آن باشد که شما غالب شوید ﴿۲۶﴾ پس هر آینه می چشانیم به کسانی که کفر ورزیدند عذابی

شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ
سخت را و هر آینه کیفر می دهیم آنان را در برابر بدترین کاری که می کردند ﴿۲۷﴾ این سزای

أَعْدَاءِ **اللَّهُ** النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
دشمنان **الله** آتش است که برای آنها در آن آتش [سرای جاویدان است کیفری به سبب آنچه ایشان آیات ما را انکار می کردند]

﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا **رَبَّنَا** أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
﴿۲۸﴾ و گویند آنان که کفر ورزیدند ای پروردگارا بنما به ما آن دو گروه که گمراه ساختند ما را از جن

وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾
و انس تا بنهیم آنها را زیر قدم های خود تا گردند از پست ترین ها ﴿۲۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمْ
همانا آنان که گفتند پروردگار ما الله است سپس ایستادگی ورزیدند فرود می آیند بر ایشان

الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
فرشتگان [و گویند] مترسید و غمگین مشوید و مژده باد بر شما بهشتی

الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۰﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
که شما وعده داده می شدید ﴿۳۰﴾ ما دوستان شمایم در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ
دنيا و در سراى آخرت و برای شما است در آن آنچه بخواید دلتان

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۳۱﴾ نَزَّلَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿۳۲﴾
و برای شما است در آن آنچه درخواست کنید ﴿۳۱﴾ پذیرایی ای از جانب آمرزندهٔ مهربان ﴿۳۲﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
و کیست نیکو گفتارتر از آنکه دعوت کند مردمان را به سوی الله و کند کار شایسته و گوید

إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۳﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
به درستی که من از مسلمانانم ﴿۳۳﴾ و یکسان نیست نیکی و نه بدی

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
دفع کن [بدی را] به آنچه که آن بهتر است پس ناگهان آن کس که میان تو و میان او دشمنی است گویا که او

وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا
دوستی گرم و صمیمی است ﴿۳۴﴾ برخوردار نشوند از این [خصلت] مگر آنان که صبر کردند و برخوردار نشوند از آن

إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۵﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
مگر صاحبان بهرهٔ بزرگ ﴿۳۵﴾ و اگر برانگیزد تو را از شیطان انگیزشی [وسوسه ای]

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ
پس پناه ببر به الله همانا اوست آن شنوای دانا ﴿۳۶﴾ و از نشانه های اوست

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ﴿۳۷﴾ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
شب و روز و آفتاب و ماه و آفتاب سجده مکنید به آفتاب

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
و نه ماه را و سجده کنید برای الله که آفرید آنها را اگر شما

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
تنها او را می پرستید ﴿۳۷﴾ پس اگر تکبر کنند [چه باک] پس آنان که نزد

رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿۳۸﴾
پروردگار تو اند تسبیح می گویند او را و در شب و روز و ایشان خسته نمی شوند ﴿۳۸﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

و از نشانه های او این است که تو می بینی زمین را فسرده [و افتاده] پس چون فرود آریم بر آن آب را

أَهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

به جنبش آید و بردم همانا آن که زنده گردانیده آن [زمین] را هر آینه زنده کننده مردگان است بی گمان او بر هر چیزی

قَدِيرٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَن

تواناست ۳۹ همانا آنان که کجروی می کنند در آیات ما پوشیده نمی شوند بر ما آیا آن که

يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَن يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ

انداخته شود در آتش بهتر است یا آن که بیاید ایمن در روز رستاخیز بکنید هرچه می خواهید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ

بی گمان او به آنچه می کنید بیناست ۴۰ همانا کسانی که کفر ورزیدند به این پند [قرآن] وقتی که پیامشان [کیفر خود را خواهند دید]

وَلَئِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۚ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ

بی گمان آن کتابی ارجمند است ۴۱ نمی آید بر او باطل از پیش روی آن و نه از

خَلْفِهِ ۚ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۚ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

پشت سر آن فرستاده شده است از جانب سنجیده کاری ستوده ۴۲ گفته نمی شود به تو مگر آنچه گفته شده

لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۚ

به پیامبران پیش از تو همانا پروردگار تو دارای آمرزش و دارای کیفری دردناک است ۴۳

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ ءَاجَمِيًّا

و اگر قرار می دادیم آن را قرآنی به غیر عربی هر آینه می گفتند چرا بیان نشده است [به زبان ما] آیت های آن [کتابی] غیر عربی

وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ ۚ وَالَّذِينَ

و [مخاطب] عربی بگو این [کتاب] برای کسانی که ایمان آورده اند هدایت و شفاء است و آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ

ایمان نمی آورند در گوش های شان سنگینی است و قرآن بر آنان مایه کوری است آنان

يُنَادُونَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۚ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

ندا می شوند از جایی دور ۴۴ و به تحقیق دادیم به موسی کتاب را

فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

پس اختلاف شد در آن و اگر نبود سخنی که پیشی گرفته است از سوی پروردگار تو [که طوری به رستاخیز اختصاص دارد] البته طوری می شد

بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۚ ۚ مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا

در میان آنان و همانا آنان در شکی از آنند [شکی] سخت ۴۵ هر که بکند کاری شایسته

فَلَنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلِيَهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ

پس به سود خود اوست و هر که بدی کند پس به زیان او است و نیست پروردگار تو ستمکار ۴۶ بر بندگان

إِلَيْهِ يُرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا

به سوی او برگردانده می شود علم رستاخیز و بیرون نمی آید میوه ها از غلاف های خود

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ

و باربر ندارد هیچ مادینه ای و نمی نهد مگر به علم او و روزی که ندا کند ایشان را که کجا هستید

شُرَكَائِيَ قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۚ وَضَلَّ

شریکان من گویند به تو اعلام کردیم نیست از ما هیچ گواهی ۴۷ و گم گردد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيسٍ ۚ

از ایشان آنچه که فرا می خوانند پیش از این و خواهند دانست که نیست برای ایشان هیچ گریزگاهی ۴۸

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ

خسته نمی شود انسان از درخواست خیر و اگر برسد به او سختی و گزند پس او به کلی ناامید

قَنُوطٌ ۚ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّاهُ

[و] دلسرد می شود ۴۹ و اگر بچشانیم به او رحمتی را از طرف خود پس از آسیبی که برسد به او

لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ

هر آینه گوید این [شایسته] برای من است و نمی پندارم رستاخیز را که برپا شود و اگر بازگردانیده شوم به سوی

رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا

پروردگار خود حتماً مرا نزد او نیکوترین [حالت] است پس هر آینه آگاه می کنیم کسانی را که کفر ورزیده اند به آنچه می کرده اند

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۖ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ

و حتماً می چشانیم به آنان از عذابی سخت ۵۰ و چون نعمتی دهیم به انسان

أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

روی برمی تابد و پهلوی می گرداند [تکبر می کند] و چون برسد به او سختی و گزند پس او دارای دعایی گسترده است

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ

بگو ۵۱ خبر دهید مرا اگر باشد [قرآن] از نزد الله ۵۲ آنگاه کفر بورزید

بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۚ سَنُرِيهِمْ

به آن کیست گمراه تر از آنکه او در ستیزی دور و دراز باشد ۵۳ به زودی بنماییم به ایشان

ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۚ

نشانه های خود را در کرانه های [آسمان و زمین] و در وجود خودشان تا روشن شود برای شان که او حق است

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۚ أَلَا إِنَّهُمْ

آیا کافی نیست که پروردگار تو که همانا او بر هر چیزی گواه است ۵۴ آگاه باش همانا آنان

فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا إِنَّهُمْ

در تردید اند از دیدار پروردگارشان ۵۵ آگاه باش که او به هر چیزی فراگیرنده است ۵۵

ترتیبها
۴۲

سُورَةُ الشُّورَى

آیاتها
۵۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۱ عَسَقَ ۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 ۱ عین، سین، قاف ۲ این چنین وحی می کند به تو و به آنان که پیش از تو بودند

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۴ وَهُوَ
 الله پیروزمند سنجیده کار ۳ از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است ۴ اوست

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۵ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 آن بلندمرتبه بزرگ ۵ نزدیک است آسمان ها بشکافتند بر فراز خود

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۶ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 و فرشتگان تسبیح می گویند با حمد پروردگار خود ۶ و آمرزش می خواهند برای آنان که در

الْأَرْضِ ۷ إِلَّا أَگَاهُ هَمَانَا ۸ اللَّهُ أَوْسَتْ أَنْ أَمْرَزَنْدَهٗ مَهْرَبَانِ ۹ وَالَّذِينَ أَخَذُوا
 زمین اند آگاه باش همانا ۸ الله اوست آن آمرزندهٔ مهربان ۹ و آنان که گرفتند

مِنْ دُونِهِ ۱۰ أَوْلِيَاءَ ۱۱ اللَّهُ حَفِيزٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 جز او کارسازانی را ۱۱ الله نگهبان است بر احوال و اعمال ایشان و نیستی تو بر ایشان نگهبان

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 و این چنین وحی کردیم به سوی تو قرآنی عربی را تا بیم دهی اهل مکه را و آنان را که

حَوْلَهَا ۱۲ وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 پیرامون آن اند و بیم دهی [مردم را] از روز گردآمدن [مردم در رستخیز] که هیچ تردیدی در [آمدن] آن نیست گروهی در بهشت باشند و گروهی در

السَّعِيرِ ۱۳ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ
 آتش برافروخته [دوزخ] ۱۳ و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید آنها را امتی یگانه ولیکن درمی آورد

مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۱۴ وَالظَّالِمُونَ ۱۵ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۱۶
 هر که را بخواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست برای ایشان هیچ یاری و نه یآوری ۱۶

أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۱۷ أَوْلِيَاءَ ۱۸ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 آیا گرفته اند جز الله کارسازانی را؟ ۱۷ پس، الله همان کار ساز [راستین] است و اوست که زنده می کند مردگان را و او

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۹ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحَكْمُهُ
 بر هر چیزی توانا است ۱۹ و هر چه اختلاف دارید در آن از هر چیزی پس دوری آن

إِلَى اللَّهِ ۲۰ دَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي ۲۱ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۲۲
 با الله است ۲۰ این است الله پروردگار من ۲۱ بر او توکل دارم و به سوی او بازمی گردم ۲۲

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
پدید آورنده آسمان ها و زمین است قرارداد برای شما از خودتان جفت هایی را

وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لِيَافِئَكُمْ فِيهِ أَنْ يَتَّبِعْتُمْ أَصْوَابَهُمْ
و نیز از چهارپایان جفت هایی می افزاید شما را در این [هم جفتی] نیست مانند او هیچ چیزی

وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ ۱۱ ۝ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
و اوست شنوای بینا ۱۱ برای اوست کلیدهای آسمان ها و زمین

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ۱۲ ۝
فراخ می سازد روزی را برای هرکه خواهد و تنگ می دارد [برای هرکه خواهد] همانا او به هر چیزی داناست ۱۲

۞ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
مقرر داشت برای شما از دین آنچه را که سفارش کرده بود به آن نوح را و [نیز] آنچه را که وحی کردیم

إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
به تو و آنچه سفارش کردیم به آن ابراهیم و موسی و عیسی را که برپا بدارید دین را

وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ ۚ إِلَيْهِ اللَّهُ ۚ
و به پراکندگی نیفتید در آن گران است بر مشرکان آنچه دعوت می کنی آنها را به آن الله

يَجْتَبِئُ إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝ ۱۳ ۝ وَمَا نَفَرَقُوا
برمی گزیند به سوی آن [دین] هرکه را خواهد و راه می نماید به سوی آن هرکه [رو آورد] به آن ۱۳ و پراکنده نگشتند

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا ۚ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
مگر پس از آنکه آمد برای آنان علم آن هم از روی سرکشی [ستم] و در میان خود و اگر نبود سخنی

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ
که پیشی گرفته از سوی پروردگارت [در تأخیر عذاب] تا وقت معین البته دوری می شد میان ایشان [به نزول عذاب] و همانا آنان که

أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَقَدْ لَعْنَهُ اللَّهُ ۚ وَكَانَ طَعْنُهُمْ
به ارث بدیشان داده شد کتاب پس از ایشان در شکی از آنند [شکی] سخت ۱۴

فَلِذَلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ ۚ كَمَا أُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
پس برای این [دین] دعوت کن و پایدار باش چنان که فرمان یافته ای و پیروی مکن از هوس های آنها

وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
و بگو ایمان آوردم به آنچه که فرو فرستاده است الله از کتاب و دستور یافته ام که دادگری کنم

بَيْنَكُمْ ۚ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
میان شما الله پروردگار ما و پروردگار شماست برای ما کردار ما و برای خودتان کردار شما

لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۚ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ ۱۵ ۝
هیچ بحث و جدالی نیست میان ما و میان شما الله جمع می کند میان ما [و شما] و به سوی اوست بازگشت ۱۵

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ، جَحَنَهُمْ
و آنان که بگو مگو می کنند درباره الله پس از آنکه پذیرفته شده دعوت او دلیلشان

دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشان است خشمی [از جانب الله] و برای آنها عذابی سخت است

۱۶ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
۱۶ الله است که فروفرستاد کتاب را به حق و افزار سنجش و چه چیزی آگاه می کند تو را

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
شاید رستاخیز نزدیک باشد به شتاب می طلبند رستاخیز را آنان که ایمان ندارند

بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
به آن و آنان که ایمان دارند در هراسند از آن و می دانند که آن حق است

۱۸ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
آگاه باشید همانا آنان که بحث و جدل می کنند در آمدن رستاخیز هر آینه در گمراهی دور و درازی اند

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
الله ریز بین است به بندگان خود روزی می دهد هر که را خواهد و اوست آن نیرومند پیروزمند

۱۹ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
هر که خواهد کشت آخرت را می افزاییم برای او در کشت وی و هر که

كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
خواهد کشت دنیا را می دهیم به او از آن و نیست برای او در آخرت هیچ

نَصِيبٍ ۲۰ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
بهره ای آیا برای ایشان شریکانی است که مقرر داشته اند برای آنها از دین

مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُتْنَى بَيْنَهُمْ
چیزی را که اجازه نداده است به آن الله و اگر نبود آن سخن قاطع [که دلاوری در رستاخیز خواهد بود] قطعاً دلاوری می شد میان ایشان

وَأِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۱ تَرَى الظَّالِمِينَ
و همانا ستمکاران دردناک است می بینی ستمکاران

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
در هراسند از [کیفر] آنچه کرده اند و آن واقع شدنی است بر ایشان و آنان که

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتٍ الْجَنَّاتِ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در باغ های بهشت اند

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۲۲
برای ایشان است آنچه می خواهند نزد پروردگارشان این همان بخشش بزرگ است

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ **اللَّهُ** عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ
این است آنچه که مژده می دهد **الله** به بندگانش همانان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ
نمی خواهم از شما بر این کار هیچ مزدی مگر دوستی در خویشاوندی و هر که انجام دهد کار نیکی را می افزایم

لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ **اللَّهُ** غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۲۳﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى **اللَّهُ**
برای او در آن نیکویی را همانا **الله** آمرزنده قدرشناس است ﴿۲۳﴾ آیا می گویند که بسته است بر **الله**

كَذِبًا فَإِن يَشَأِ **اللَّهُ** يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَتَمَحُّ **اللَّهُ** الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ
دروغی را پس اگر بخواهد **الله** مهر می نهد بر دل تو و نابود می سازد **الله** باطل را و ثابت می دارد حق را

بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۲۴﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
به سخنان خود زیرا او دانا به راز سینه ها است ﴿۲۴﴾ و اوست آن که قبول می کند توبه را

عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۲۵﴾
از بندگان و درمی گذرد از بدی ها و می داند آنچه می کنید ﴿۲۵﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
پاسخ می دهد به کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و می افزاید ایشان را از بخشش خود

وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ بَسَطَ **اللَّهُ** الرِّزْقَ
و کافران و برای شان است عذابی سخت است ﴿۲۶﴾ و اگر فراخ کردی **الله** روزی را

لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّل بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
بر جمیع بندگان خود البته سرکشی می کردند در زمین ولیکن فرود آورد به اندازه آنچه خواهد همانا **الله** بر بندگان

خَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿۲۷﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا
آگاه بیناست ﴿۲۷﴾ و اوست آن که فرود می آورد باران را پس از آنکه نومید شدند

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۸﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقُ
و پراکنده می سازد رحمت خود را و اوست آن کارساز ستوده ﴿۲۸﴾ و از نشانه های او آفریدن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ
آسمان ها و زمین است و آنچه پراکنده ساخته است در آنها [آسمان ها و زمین] از هر جنبنده ای و او بر گرد آوردن ایشان

إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿۲۹﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا
هرگاه بخواهد توانا است ﴿۲۹﴾ و آنچه برسد به شما از مصیبت پس به سبب چیزی است که

كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿۳۰﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
کسب کرده است دست های شما و درمی گذرد از بسیاری [گناهان] ﴿۳۰﴾ و نیستید شما عاجز کنندگان [الله]

فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ **اللَّهُ** مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۳۱﴾
در زمین و نیست برای شما جز **الله** هیچ کارسازی و نه یابوری ﴿۳۱﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
و از نشانه های او کشتی های روان است در دریا مانند کوه ها ﴿۳۲﴾ اگر خواهد ساکن گرداند باد را

فَيُظِلُّنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
آنگاه می گردند [کشتی ها] بی حرکت بر پشت آن [دریا] همانا در این نشانه هایی است برای هر صبر پیشه شکرگزار

أَوْ يُوقِعَهُنَّ يَدْرَأْنَ بِهِ إِنْ يُشَاءُ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ
یا هلاک می کند [هل] کشتی ها را به سبب آنچه کردند و درگذرد از بسیاری [گناهان] ﴿۳۳﴾ و تا بدانند آنان که

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٣٥﴾ فَأَمَّا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمُنْعٌ
مجادله می کنند درباره آیات ما که نیست برای آنان هیچ گریزگاهی ﴿۳۵﴾ پس آنچه داده شده به شما از هر چیزی پس اندک بهره ای

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
از زندگانی دنیا است و آنچه نزد **الله است** بهتر و پاینده تر است برای آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگار خود

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْتَبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
توکل می کنند ﴿۳۶﴾ و [برای] آنان که دوری می کنند از گناهان بزرگ و کارهای زشت و چون

غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
به خشم می آیند ایشان درمی گذرند ﴿۳۷﴾ و [برای] آنان که پاسخ داده اند [دعوت] پروردگار خود را و برپا داشته اند نماز را

وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُفْقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ
و کار ایشان به مشورت است در میانشان و از آنچه روزی داده ایم ایشان را انفاق می کنند ﴿۳۸﴾ و [برای] آنان که چون برسد به ایشان

الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
ستم انتقام می گیرند ﴿۳۹﴾ و سزای بدی بدی است مانند آن پس کسی که عفو کند

وَأَصْلَحَ فَاجْرَهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ
و اصلاح کند آنگاه پاداش او بر **الله است** همانا **الله** دوست نمی دارد ستمکاران را ﴿۴۰﴾ و هر آینه کسی که انتقام کشد

بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
بعد از ستمی که به او شده پس آنان نیست بر ضدشان هیچ [اعتراضی] ﴿۴۱﴾ جز این نیست که راه [ملامت] بر کسانی است که

يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
ستم می کنند بر مردمان و سرکشی می کنند در زمین به ناحق آنان برای ایشان

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
عذابی دردناک است ﴿۴۲﴾ و البته هر که صبر کند و درگذرد همانا این [صبر و عفو] از کارهای استوار است

﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
﴿۴۳﴾ و هر که را گمراه کند **الله** پس نیست برای او هیچ کارسازی پس از او و می بینی ستمکاران را

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُوا هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾
چون ببینند عذاب را گویند آیا به سوی بازگشت هیچ راهی هست؟ ﴿۴۴﴾

وَتَرَنَّهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ
و ببینی ایشان را عرضه می شوند بر آتش درحالی که سرافکنده اند از دلت می نگرند

مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
به نگاهی پنهان [زیرچشمی می نگرند] و گویند کسانی که ایمان آورده اند همانا زیانکاران کسانی هستند که

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
به زیان انداخته اند خودشان و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش به درستی که ستمکاران

فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانُوا لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
در عذابی پایدارند ﴿۴۵﴾ و نباشد برای آنان کارسازان و یاورانی که یاری کنند آنان را

مَنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ لِهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
جز الله و هر که را گمراه کند الله آنگاه نیست برای او هیچ راه [نجاتی] ﴿۴۶﴾ پاسخ دهید

لِرَبِّكُمْ ۚ مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُمْ
پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نیست بازگشتی برای او از جانب الله نیست برای شما

مَنْ مَلَجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
هیچ پناهگاهی در آن روز و نیست برای شما هیچ گونه انکاری ﴿۴۷﴾ پس اگر روی برگردانند [از قبول دعوت]

فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۚ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ۚ وَإِنَّا إِذَا
پس نفرستادیم تو را بر آنها نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن [پیام] و همانا ما چون

أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَبًا ۚ وَإِنْ تَضَبُّهُمْ سَيِّئَةٌ
بچشانیم به انسان از جانب خود رحمتی را شاد شوند به آن و اگر برسد به آنها گزند

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان پس همانا انسان سخت ناسپاس است ﴿۴۸﴾ از آن الله است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنثًا
آسمان ها و زمین می آفریند آنچه خواهد می بخشد هر که را خواهد دخترانی

وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا
و می بخشد هر که را خواهد پسران ﴿۴۹﴾ یا با هم دهد ایشان را پسران و دختران

وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
و می گرداند هر که را که خواهد نازا همانا او بس دانای توانا است ﴿۵۰﴾ و نسزد

لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ ۚ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
برای هیچ بشری که سخن گوید با او الله مگر به وحی یا از پس پرده ای یا بفرستد

رَسُولًا ۚ فَيُوحِي بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ
رسولی [فرشته ای] را پس وحی کند به فرمان او آنچه را [الله] خواهد همانا اوست بلند مرتبه سنجیده کار ﴿۵۱﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
و این چنین وحی کردیم به سوی تو روحی [قرآن] را از امر خود و تو نمی دانستی که چیست کتاب
وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا ۚ نَهْدِي بِهِ ۖ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
و نمی دانستی که [چیست] ایمان ولیکن گردانیدیم آن را نوری که هدایت می کنیم به آن هر که را که خواهیم از بندگان خود
وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝۵۲ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
و همانا تو قطعاً هدایت می کنی به راهی راست ۵۲ راه الله آن که از آن اوست
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ آلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝۵۳
آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آگاه باشید به سوی الله باز می گردد همه کارها ۵۳

سُورَةُ الزُّخْرُفِ

ترتیبها
۴۳آیاتها
۸۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۝۱ وَالْكِتَابِ ۝۲ الْمُبِينِ ۝۳ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
ح، میم ۱ سوگند به این کتاب ۲ روشنگر ۳ همانا ما قرار دادیم این کتاب را قرآنی به زبان عربی
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝۴ وَلِإِنَّهُ ۝۵ فِي أُمِّ الْكِتَابِ ۝۶ لَدَيْنَا
باشد که شما ۴ خرد ورزید ۵ و بی گمان این قرآن در ۶ لوح محفوظ نزد ما
لَعَلِّي ۝۷ حَكِيمٌ ۝۸ أَفَنَضْرِبُ ۝۹ عَنْكُمْ ۝۱۰ الذِّكْرَ ۝۱۱ صَفْحًا
بلندمرتبه ۷ حکمت آمیز است ۸ آیا باز می داریم ۹ از شما ۱۰ این قرآن را ۱۱ با رویگردانی
أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝۱۲ وَكَمْ ۝۱۳ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ ۝۱۴ فِي
از آن رو که هستید قومی ۱۲ اسرافکار ۱۳ و چه بسا ۱۴ فرستادیم پیامبرانی را در میان
الْأَوَّلِينَ ۝۱۵ وَمَا يَأْنِيهِمْ ۝۱۶ مِّن نَّبِيٍّ ۝۱۷ إِلَّا ۝۱۸ كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
پیشینیان ۱۵ و نیامد نزد ایشان هیچ ۱۶ پیامبری مگر اینکه ۱۷ او را ۱۸ ریشخند می کردند
فَأَهْلَكْنَا ۝۱۹ أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا ۝۲۰ وَمَضَىٰ ۝۲۱ مَثَلُ ۝۲۲ الْأَوَّلِينَ
پس هلاک کردیم ۱۹ سر سخت تر از اینان را ۲۰ و گذشت ۲۱ داستان ۲۲ پیشینیان
وَلِّينَ سَأَلْنَهُمْ ۝۲۳ مَن ۝۲۴ خَلَقَ ۝۲۵ السَّمٰوٰتِ ۝۲۶ وَالْأَرْضَ ۝۲۷ لِيَقُولُنَّ
و اگر ۲۳ بررسی از ایشان که چه کسی ۲۴ آفرید ۲۵ آسمان ها ۲۶ و زمین را ۲۷ هر آینه گویند
خَلَقَهُنَّ ۝۲۸ الْعَزِيزُ ۝۲۹ الْعَلِيمُ ۝۳۰ الَّذِي جَعَلَ ۝۳۱ لَكُمْ ۝۳۲ الْأَرْضَ
آفریده است آنها را آن پیروزمند ۳۰ بس دانا ۳۱ آن که ۳۲ قرارداد ۳۳ برای شما ۳۴ زمین را
مَهْدًا ۝۳۵ وَجَعَلَ ۝۳۶ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا ۝۳۷ رَاحَتًا ۝۳۸ وَجَعَلَ ۝۳۹ لَكُمْ فِيهَا رِجَالًا ۝۴۰
بستری ۳۵ و قرارداد ۳۶ برای شما ۳۷ در آن راه هایی را ۳۸ راه یابید ۳۹ و جَعَلَ ۴۰

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا
و همان که فرود آورد از آسمان آب را به اندازه پس زنده گردانیدیم به آن سرزمینی مرده را

كَذَلِكَ نُخْرِجُوهَا ۝۱۱ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
این چنین بیرون آورده می شوید [از قبرها] ۱۱ و همان که بیافرید جفت ها را همه آنها را و قرار داد

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَمِ مَا تَرْكَبُونَ ۝۱۲ لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ
برای شما از کشتی ها و چهارپایان دامی آنچه را که سوار می شوید ۱۲ تا قرار گیرید بر پشت های آنها

ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ ۝۱۳ إِذَا أَسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ
سپس یاد کنید نعمت پروردگار خود را ۱۳ آنگاه که قرار گرفتند بر آن و بگویند پاک است

الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝۱۴ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
آن که مسخر ساخت برای ما این را و نبودیم بر آن توانا به بند کردن ۱۴ و همانا ما به سوی پروردگار خود

لَمُنْقَلِبُونَ ۝۱۵ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۝۱۶ إِنَّا لَإِلَاسِنَ
بازگردندگانیم ۱۵ و قرار دادند برای او از میان بندگانش جزئی را [فرزندی را] به تحقیق آدمی

لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝۱۷ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ
ناسپاس آشکار است ۱۷ آیا گرفته است [الله] از آنچه می آفریند دخترانی را و برگزیده است شما را

بِالْبَنِينَ ۝۱۸ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
به پسران ۱۸ و چون مژده داده شود به یکی از آنان به آنچه زده است برای [الله] مهر گستر مثال را

ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝۱۹ أَوَمِنْ يُنْسَوْنَ فِي
گردد روی او سیاه در حالی که خشم خود را فرو می خورد ۱۹ آیا آن کس که پرورش می یابد در

الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝۲۰ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
زیور و او در گفتگو بیان روشنی ندارد [شایسته فرزندی الله است] ۲۰ و قرار دادند فرشتگان را

الَّذِينَ هُمْ عِبَدُ الرَّحْمَنِ ۝۲۱ إِنشَاءً أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ
همانان که خود بندگان [الله] مهر گسترند [به عنوان] دختران آیا شاهد بودند آفرینش ایشان را؟ به زودی نوشته می شود

شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝۲۲ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
گواهی شان و پرسیده می شوند ۲۲ و گفتند اگر می خواست [الله] مهر گستر پرستش نمی کردیم آنان را

مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝۲۳ أَمْ آتَيْنَاهُمْ
نیست برای آنان به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان مگر اینکه حدس می زنند ۲۳ آیا داده ایم به آنان

كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ ۝۲۴ مُسْتَمْسِكُونَ ۝۲۵ بَلْ قَالُوا
کتابی را پیش از این پس آنها به آن چنگ زندگان اند [نه] بلکه می گویند

إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ۝۲۶
به تحقیق ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر پی آنان راه یافتگانیم ۲۶

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
و این چنین نفرستادیم پیش از تو در آبادی هیچ بیم دهنده ای را مگر اینکه گفتند متنعمان آن آبادی ها

إِنَّا وَجَدْنَا عِبَادَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
همانا ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر پی آنان اقتداکنندگانیم ﴿٢٣﴾

قُلْ أُولَٰؤِ حِثِّكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ عِبَادًا ۖ قَالُوا
گفت آیا اگرچه آورده باشیم برایتان چیزی را که هدایت کننده تر از آنچه یافته اید بر آن پدران خود را؟ گفتند

إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرُ كَيْفَ
همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم ﴿٢٤﴾ پس انتقام گرفتیم از ایشان پس ببین چگونه

كَانَ عَقِبَهُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
شد سرانجام تکذیب کنندگان ﴿٢٥﴾ و [یاد کنید] چون گفت ابراهیم به پدرش و قوم خود

إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
همانا من بیزارم از آنچه می پرستید ﴿٢٦﴾ مگر کسی را که آفریده است مرا پس همانا او هدایت می کند مرا

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۚ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
﴿٢٧﴾ و قرار داد آن را کلمه ای ماندگار در میان پسنیان خویش باشد که آنان [به توحید] باز گردند ﴿٢٨﴾ بلکه

مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
بهره مند ساختیم اینان و پدرانشان را تا وقتی که آمد نزدشان حق [قرآن] و پیامبری روشنگر ﴿٢٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
و چون آمد نزدشان حق گفتند این جادو است و همانا ما به آن کافریم ﴿٣٠﴾ و گفتند

لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَيَا أَنَا
چرا نازل نشد این قرآن بر مردی بزرگ از [یکی] این دو شهر [مکه و مَدینة]؟ ﴿٣١﴾ آیا آنان

يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۖ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
قسمت می کنند رحمت پروردگار تو را؟ ما قسمت کرده ایم میان ایشان روزی ایشان را در زندگانی

الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
دنیا و بالا برده ایم برخی ایشان را بر برخی دیگر به درجاتی تا بگیرد برخی ایشان

بَعْضًا سَخِرَآءًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا
برخی دیگر را به خدمت و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع می کنند ﴿٣٢﴾ و اگر نه

أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
این بود که می شدند مردمان امتی یگانه [در کفر] هر آینه قرار می دادیم برای کسانی که کفر می ورزند به [الله] مهر گستر

لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾
برای خانه هایشان سقف هایی از نقره و نیز نردبان هایی که بر آنها بالا روند ﴿٣٣﴾

وَلَبِئْسَ لِهِمْ أَتُوبًا ۖ وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ۚ وَإِنْ
و برای خانه هایشان درها و تخت هایی که بر آنها تکیه کنند ﴿۳۴﴾ و هر گونه زینتی [از بدیشان می داریم] و نیست

كُلِّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
همه اینها مگر بهره مندی زندگانی دنیا و [بهره مندی] آخرت نزد پروردگار تو

لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْمُرْ عَشْرَ نَجْوَ ۖ وَالرَّحْمَنُ نَقِصٌ لَهُ ۖ شَيْطَانًا
برای پروا پشنگان است ﴿۳۵﴾ و هر که چشم پوشد از یاد [الله] مهر گستر برمی گماریم بر او شیطانی را

فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَلَهُمْ وَلِيَّتُهُمْ ۖ لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَيَحْسَبُونَ
که او برایش همدم باشد ﴿۳۶﴾ و همانا باز می دارندشان از راه حق و آنها می پندارند

أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
که خودشان راه یافتگانند ﴿۳۷﴾ تا آنگاه که بیاید پیش ما گوید [به همدم خود] ای کاش در میان من و در میان تو

بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ ۚ فَيَلْسُ الْقَرِينُ ۚ هَمْدِي أَسْت ۚ وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ
فاصله مشرق و مغرب بود که بد همدی است ﴿۳۸﴾ و هرگز سود ندهد شما را امروز

إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُمُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
زیرا ستم کرده اید همانا شما در عذاب با هم شریک هستید ﴿۳۹﴾ آیا تو می شنوائی

الضَّمَّ أَوْ تَهْدِي أَلْعَمَىٰ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾
کران را یا هدایت می کنی کوران را و کسی که هست در گمراهی آشکار ﴿۴۰﴾

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
پس اگر ببریم تو را [از این دنیا] پس به تحقیق ما از آنان انتقام گیرندگانیم ﴿۴۱﴾ یا بنماییم به تو آنچه را

وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
و عده داده ایم به آنان پس همانا ما بر ایشان تواناییم ﴿۴۲﴾ پس چنگ بزن به آنچه وحی شد

إِلَيْكَ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ
به سوی تو همانا تو بر راهی راست هستی ﴿۴۳﴾ و همانا این [قرآن] یاد کردی است برای تو و قوم تو

وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَلَّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
و به زودی بازخواست می شوید ﴿۴۴﴾ و پیرس از آنان که فرستاده بودیم پیش از تو از پیامبران خود

أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ۚ إِلَهَ هَٰؤُلَاءِ يَعْبُدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
آیا قرار دادیم غیر از [الله] مهر گستر الهه هایی که پرستیده شوند ﴿۴۵﴾ و هر آینه فرستادیم

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
موسی را با نشانه های خود به سوی فرعون و سران قوم او پس گفت همانا من فرستاده

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾
پروردگار جهانیانم ﴿۴۶﴾ پس چون آورد برای آنها نشانه های ما را هماندم آنان به آن می خندیدند ﴿۴۷﴾

وَمَا نُزِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
و نمی نمودیم به آنان هیچ نشانه ای را مگر اینکه بزرگ تر بود از همانندش و گرفتار کردیم آنان را

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَأْتِيهِ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا
به عذاب باشد که آنان باز گردند ﴿٤٨﴾ و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما

رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
پروردگار خود را به آنچه پیمان بسته است با تو همانا ما راه یافتگانیم ﴿٤٩﴾ پس چون برداشتیم از ایشان

الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
عذاب را ناگاه آنان پیمان را می شکستند ﴿٥٠﴾ و ندا کرد فرعون در میان قوم خود

قَالَ يَاقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِّصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن
گفت ای قوم من آیا نیست برای من فرمانروایی مصر درحالی که این جوی ها می رود از

تَحْتِي أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
زیر[قصر] من آیا نمی بینید ﴿٥١﴾ بلکه من بهترم از این کسی که او بی ارزش است

وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَلَّةٍ
و نمی تواند سخن گوید به روشنی ﴿٥٢﴾ پس چرا افکنده نشده بر او دستبندهایی از طلا یا [چرا] نیامده

مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
همراه او فرشتگان دوشادوش ﴿٥٣﴾ پس سبکسار[کم خرد و بی خبر] کرد قوم خود را

فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا عَاسَفُونَا
پس اطاعت کردند [فرمان] او را همانا آنها بودند قومی نافرمان [از فرمان الله] ﴿٥٤﴾ پس چون به خشم آوردند ما را

أَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَانْغَرَقْنَاهُمْ فَأَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
انتقام گرفتیم از آنان پس غرق ساختیم آنان را همگی ﴿٥٥﴾ پس قراردادیم آنان را

سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
پیشگامانی [در عذاب] و مایه عبرتی برای آیندگان ﴿٥٦﴾ و چون آورده شود [داستان آفرینش] پسر مریم

مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ يَصِذُونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا يَا إِلَهَ هُنَا
[به عنوان] مثال ناگاه قوم تو از آن [به تمسخر] بانگ برمی دارند ﴿٥٧﴾ و گویند آیا اله های ما

خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾
بهتراند یا او نیاورند این مثال را برای تو مگر برای چون و چرا بلکه آنان قومی ستیزه جویند ﴿٥٨﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ
نیست او [پسر مریم] مگر بنده ای که انعام کرده ایم بر وی و قراردادیم او را سرمشقی برای بنی اسرائیل

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾
و اگر می خواستیم البته قرار می دادیم به جای شما فرشتگانی را در زمین که جانشین [شما] شوند ﴿٦٠﴾

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ

و همانا او [پسر مریم] وسیلهٔ دانشی است برای رستاخیز پس تردید نکنید در آمدن آن [رستاخیز] و پیروی کنید مرا این است راهی

مُسْتَقِيمٌ ۶۱ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۶۲

راست ۶۱ و باز ندارد شما را شیطان ۶۲ همانا او برای شما دشمنی آشکار است

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ ۶۳

و چون آورد عیسی دلائل روشن را گفت به تحقیق آورده ام برای شما حکمت را

وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۶۴

و تا بیان کنم برای شما برخی آنچه را که اختلاف می کردید در آن پس پروا کنید از الله و اطاعت کنید مرا

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۶۵ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۶۶

همانا الله اوست پروردگار من و پروردگار شما پس بپرستید او را این است راهی راست ۶۶

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۶۷

ولی اختلاف کردند گروه ها میان خود پس وای بر آنان که ستم کردند ۶۷

مِنْ عَذَابٍ يَوْمِ إِلِيمٍ ۶۸ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ

از عذاب روزی دردناک ۶۸ آیا انتظار می کشند جز رستاخیز را که

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۶۹ الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ

بیاید به سراغ ایشان ناگهان درحالی که آنان بی خبر باشند ۶۹ دوستان در آن روز

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۷۰ يَعْبادِ لَا خَوْفٌ

دشمن یکدیگرند مگر ۷۰ ای بندگان من نیست هیچ ترسی

عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۷۱ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا

بر شما امروز و نه شما اندوهگین می شوید ۷۱ آنان که ایمان آوردند به آیات ما

وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۷۲ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ

و بودند مسلمانان ۷۲ داخل شوید به بهشت شما و همسرانتان

تُحَبَّرُونَ ۷۳ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۷۴

درحالی که شادمان گردانده می شوید ۷۳ بر گرد آنان کاسه های زرین و تنگ هایی [لبریز از نوشیدنی]

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا

و باشد در آن آنچه دلشان و لذت ببرد چشم ها و شما در آنجا باشید

خَالِدُونَ ۷۵ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ

جاویدان ۷۵ و این آن بهشتی است که به ارث داده اند آن را به شما به سبب آنچه

تَعْمَلُونَ ۷۶ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۷۷

می کردید ۷۶ برای شما است در آن میوه بسیار که از آن می خورید ۷۷

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ هَمَانَا بزهکاران در عذاب دوزخ جاویدند ﴿٧٤﴾ سبک گردانیده نشود از ایشان [عذاب] و ایشان

فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ در آن ناامید خواهند بود ﴿٧٥﴾ و ما ستم نکردیم بر آنان و لیکن آنان بودند خود ستمکار ﴿٧٦﴾

وَنَادَوْا يَمْلِكُ لِيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ ﴿٧٧﴾ قَالَ إِنَّكُمْ مَنِكُوتٌ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ وَ فریاد کنند که ای مالک [دوزخ] باید تمام کند کار ما را پروردگار تو گوید [مالک] قطعاً شما ماندگارید ﴿٧٧﴾ هر آینه

جَهَنَّمَ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا أوردیم برای شما حق را و لیکن بیشتر شما حق را ناخوش می داشتید ﴿٧٨﴾ آیا استوار داشته اند کاری را؟

فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى پس همما مانیز [در برابر آنان] عزم قطعی می داریم ﴿٧٩﴾ آیا می پندارند که ما نمی شنویم راز ایشان و رازگویی شان؟ آری

وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُوبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ و فرستادگان ما نزد ایشان [رازشان را] می نویسند ﴿٨٠﴾ بگو اگر می بود برای [الله] مهرگستر فرزندی پس من نخستین

الْعَبِيدِ ﴿٨١﴾ سُبْحَنَ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ رَبِّ الْعَرْشِ پرستندگان [او] می بودم ﴿٨١﴾ پاک است پروردگار آسمان ها و زمین و پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ از آنچه وصف می کنند ﴿٨٢﴾ پس رها کن آنان را که در یاهه گویی فرو روند و بازی کنند تا آنکه دیدار کنند روزشان را

الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ كه وعده داده می شوند ﴿٨٣﴾ و اوست آنکه در آسمان اله و در زمین نیز

إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ اله است و اوست آن سنجیده کار دانا ﴿٨٤﴾ و پر برکت است آنکه برای اوست فرمانروایی آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ و زمین و آنچه در میان آن دواست و تنها نزد اوست علم رستاخیز و به سوی او بازگردانده می شوید

﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ گواهی داده باشند به حق درحالی که آنان آگاه باشند ﴿٨٥﴾ و اگر بپرسی از آنان که چه کسی آفریده آنان را؟

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَنَنْتَفِعُ بِشَفَاعَتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٨٦﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ گواهی داده باشند به حق درحالی که آنان آگاه باشند ﴿٨٦﴾ و اگر بپرسی از آنان که چه کسی آفریده آنان را؟

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَنَنْتَفِعُ بِشَفَاعَتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٨٧﴾ وَخَلَقَهُمْ اللَّهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٨﴾ هر آینه گویند الله پس چگونه [از حق] برگردانده می شوند ﴿٨٧﴾ و سخن او [ای] پروردگار همما این مردمان قومی هستند

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ که ایمان نمی آورند ﴿٨٨﴾ پس روی بگردان از ایشان و بگو بدرود [با آنان وداع کن] پس به زودی خواهند دانست ﴿٨٩﴾

ترتیبها
۴۴

سُورَةُ الدُّخَانِ

آیاتها
۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمِّ ۱ وَالْكِتَابِ ۱ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا ۲ أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ ۱

حا، میم ۱ سوگند به این کتاب ۱ روشنگر ۲ همانا ما ۲ نازل کردیم آن را ۱ در ۱ شبی ۱

مُبَارَكَةٍ ۴ إِنَّا ۴ كُنَّا ۴ مُنْذِرِينَ ۲ فِيهَا ۲ يُفْرَقُ ۲ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۴

مبارک ۴ بی گمان ما ۴ بوده ایم ۲ بیم دهندگان ۲ در آن ۲ [شب] جدا می شود ۲ هر کار ۴ استواری ۴

أَمْرًا ۵ مِّنْ عِنْدِنَا ۵ إِنَّا ۵ كُنَّا ۵ مُرْسِلِينَ ۵ رَحْمَةً ۵ مِّنْ رَبِّكَ ۵ إِنَّهُ ۵ هُوَ ۵

به فرمانی ۵ از ۵ نزد ما ۵ همانا ما ۵ بوده ایم ۵ فرستندگان ۵ رحمتی ۵ از ۵ پروردگار ۵ به درستی که اوست آن ۵

السَّمِيعُ ۶ الْعَلِيمُ ۶ رَبِّ ۶ السَّمَوَاتِ ۶ وَالْأَرْضِ ۶ وَمَا ۶ بَيْنَهُمَا ۶

شنوای ۶ دانا ۶ پروردگار ۶ آسمان ها ۶ و زمین ۶ و آنچه ۶ میان آن هر دو است ۶

إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۷ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۷ يُحْيِي ۷ وَيُمِيتُ ۷ رَبُّكُمْ ۷

اگر ۷ هستید شما ۷ یقین داران ۷ نیست هیچ معبودی ۷ مگر ۷ او ۷ زنده می گرداند ۷ و می میراند ۷ [اوست] پروردگار شما ۷

وَرَبُّ ۸ عَابَائِكُمْ ۸ الْأَوَّلِينَ ۸ بَلْ هُمْ ۸ فِي شَكٍّ ۸ يَلْعَبُونَ ۸

و پروردگار ۸ پدران ۸ پیشین شما ۸ [نه] بلکه ایشان ۸ در ۸ شک ۸ به بازی مشغولند ۸

فَارْتَقِبْ ۹ يَوْمَ تَأْتِي ۹ السَّمَاءُ ۹ بِدُخَانٍ ۹ مُبِينٍ ۱۰ يَغْشى ۱۰

پس منتظر باش روزی را که ۹ بیاورد ۹ آسمان ۹ دودی ۹ آشکار را ۱۰ که فرو گیرد ۱۰

النَّاسُ ۱۱ هَذَا ۱۱ عَذَابُ ۱۱ أَلِيمٌ ۱۱ رَبَّنَا ۱۱ اكْشِفْ ۱۱ عَنَّا ۱۱ الْعَذَابَ ۱۱

مردمان را ۱۱ [آنگاه گویند] این است ۱۱ عذابی ۱۱ دردناک ۱۱ [ای] پروردگار ما ۱۱ بردار ۱۱ از ما ۱۱ عذاب را ۱۱

إِنَّا ۱۲ مُؤْمِنُونَ ۱۲ أَتَىٰ لَهُمُ ۱۲ الذِّكْرَىٰ ۱۲ وَقَدْ ۱۲ جَاءَهُمْ ۱۲ رَسُولٌ ۱۳ مُبِينٌ ۱۳

همانا ما ۱۲ ایمان آورندگان ۱۲ چگونه برای آنها ۱۲ این پند [سومند] است؟ درحالی که ۱۲ آمده است ایشان را ۱۳ پیامبری ۱۳ روشنگر ۱۳

ثُمَّ ۱۴ تَوَلَّوْا عَنْهُ ۱۴ وَقَالُوا ۱۴ مُعَلَّمٌ ۱۴ مَّجْنُونٌ ۱۴ إِنَّا ۱۴ كَاشِفُو الْعَذَابِ ۱۴ قَلِيلًا ۱۴

سپس ۱۴ روی گردانیدند از وی ۱۴ و گفتند ۱۴ تعلیم داده شده ای دیوانه است ۱۴ [ما] همانا ما ۱۴ برمی داریم ۱۴ عذاب را ۱۴ اندکی ۱۴

إِنَّكُمْ ۱۵ عَائِدُونَ ۱۵ يَوْمَ ۱۵ نَبْطِشُ ۱۵ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ ۱۵ إِنَّا ۱۵ مُنْقِمُونَ ۱۵

ولی شما ۱۵ [به آیین خود] برمی گردید ۱۵ روزی که ۱۵ دست می یازیم ۱۵ به بزرگ ترین حمله [بر کافران] ۱۵ زیرا ما ۱۵ انتقام گیرندگانیم ۱۵

وَلَقَدْ ۱۶ فَتَنَّا ۱۶ قَبْلَهُمْ قَوْمَ ۱۶ فِرْعَوْنَ ۱۶ وَجَاءَهُمْ ۱۶ رَسُولٌ ۱۶

و هر آینه آزمایش کرده بودیم ۱۶ پیش از آنان ۱۶ قوم ۱۶ فرعون را ۱۶ و آمده بود نزدشان ۱۶ فرستاده ای ۱۶

كَرِيمٌ ۱۷ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ ۱۷ اللَّهِ ۱۷ إِنِّي ۱۷ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۸

ارجمند ۱۷ به این که بسپارید ۱۷ به من ۱۷ بندگان ۱۷ [یعنی بنی اسرائیل را] همانا من ۱۷ برای شما فرستاده ای امین هستم ۱۸

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عَذْتُ
و برتری مجوید بر **الله** همانا من آورنده ام برای شما دلیلی روشن را ﴿۱۹﴾ و همانا من پناه می برم

بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزِّلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا
به پروردگار خود و پروردگار شما از اینکه سنگسار کنید مرا ﴿۲۰﴾ و اگر ایمان نمی آورید به من پس از من کناره گیرید ﴿۲۱﴾ پس برخواند

رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ
پروردگار شما را که اینان گروهی اند بزهکار ﴿۲۲﴾ پس [گفتم] ببر بندگان مرا هنگام شب همانا شما

مُتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرَكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ
تعقیب شدگان اید ﴿۲۳﴾ و واگذار دریا را شکافته و آرام همانا آنان سپاهی غرق شدگان اند ﴿۲۴﴾ چه بسیار

تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ
گذاشتند باغ ها و چشمه هایی را ﴿۲۵﴾ و کشت ها و جایگاهی نیکو را ﴿۲۶﴾ و خوشی و آسایشی را که

كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا ءَاخِرِينَ ﴿٢٨﴾
بودند در آن سرخوشان ﴿۲۷﴾ این چنین و میراث دادیم آنها را به گروهی دیگران ﴿۲۸﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
پس گریه نکرد بر آنها آسمان و زمین و مهلت نیافتند ﴿۲۹﴾ و هر آینه

نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ هَمَانًا
نجات دادیم بنی اسرائیل را از عذاب خوارکننده ﴿۳۰﴾ از [شکنجه] فرعون همانا او

كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى
بود بلندپروازی از اسرافکاران ﴿۳۱﴾ و هر آینه برگزیدیم آنان [بنی اسرائیل] از روی دانشی بر

الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَايَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ
جهانیان و دادیم به ایشان از نشانه های [خویش] آنچه را در آن آزمونی آشکار بود

﴿٣٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى وَمَا
همانا ﴿۳۳﴾ اینان می گویند ﴿۳۴﴾ نیست این مگر مردن نخستین ما و نیستیم

نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَاتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهَمْ
ما برانگیخته شدگان پس بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان ﴿۳۶﴾ آیا آنان

خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبِيعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
بهترند یا قوم تبع؟ و آنان که پیش از ایشان بودند؟ هلاک ساختیم آنان را به درستی که آنان بزهکار بودند

﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينٍ ﴿٣٨﴾
و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه میان هر آن دو است بازی کنان ﴿۳۸﴾

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
نیافریدیم هر آن دو را مگر به حق و لیکن بیشترشان نمی دانند ﴿۳۹﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يَغْنَى مَوْلَىٰ
به تحقیق روز داوری وعده گاه همه آنان است روزی که دفع نکند هیچ دوستی

عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
از دوست دیگر چیزی را و نه ایشان یاری شوند مگر آن کس که [بر او] رحم آورد **الله**

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ﴿٤٣﴾
همانا **الله** آن پیروزمند مهربان است همانا درخت زقوم

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلَىٰ
خوراک گناهکار است مانند مس گداخته می جوشد در شکم ها مانند

الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خَذُوهُ فَاَعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
آب جوشان بگیرید او را پس بکشانید او را در میان دوزخ **سپس**

صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
بریزید بالای سر او از عذاب آب جوشان بجش همانا تویی

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
آن پیروزمند ارجمند همانا همین است آنچه در آن تردید می کردید

﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
همانا پرهیزکاران در جایگاهی امن اند در باغ ها و چشمه ها

﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
می پوشند از دیبای نازک و ستربر درحالی که روبروی یکدیگر باشند

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ
این چنین و جفتشان کنیم با سیاه چشمانی فراخ چشم در آنجا هر

فَكَهْةٍ ﴿٥٥﴾ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا أَلْمُوتَ
میوه ای را با آرامش نچشند در آن مرگ را

إِلَّا أَلْمُوتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا
جز مردن نخستین و نگه داشت آنان را از عذاب دوزخ بخششی

مِّن رَّبِّكَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَلْسَانُكَ
از پروردگار تو این است همان کامیابی بزرگ پس جز این نیست که آسان ساختیم آن [قرآن را] به زبان تو

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾
شاید که آنان پند گیرند پس منتظر باش به درستی که آنان نیز منتظرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمَّ ۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ حَا، میم ۱ فروفرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ۲ همانا در آسمان ها

وَالْأَرْضِ لَايَتِ ۳ لِلْمُؤْمِنِينَ ۴ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَتٌ ۵ وزمین نشانه هایی برای مؤمنان است ۳ و در آفریدن شما و آنچه می پراکند از جنبندگان نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۴ وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ ۵ برای قومی که یقین دارند ۴ و در آمدوشد شب و روز و در آنچه فروآورده است الله از طرف آسمان

مِنْ رِزْقٍ فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ءَايَتٌ ۶ لِقَوْمٍ از روزی پس زنده کرد با آن زمین را بعد از مردن آن و در گردانیدن بادها نشانه هایی است برای قومی

يَعْقِلُونَ ۵ تِلْكَ ءَايَتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ ۶ که خرد می ورزند ۵ این نشانه های الله است می خوانیم آن را بر تو به حق پس به کدام سخن بعد از

اللَّهُ ۷ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۸ وَيَلْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۹ يَسْمَعُ ءَايَتِ [سخن] الله و آیت های او ایمان می آورند ۸ وای بر هر دروغگوی گنه پیشه ۹ که می شنود آیت های

اللَّهُ ۱۰ تَتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۱۱ الله را که خوانده می شود بر وی باز اصرار می ورزد [به کفر خود] تکبرکنان گویی که نشنیده است آن را پس مژده بده او را به عذابی دردناک

۸ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ ۹ و هرگاه بداند از آیات ما چیزی را می گیرد آن را به مسخره آنان برایشان است عذابی

مُهِنٌ ۱۰ مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا ۱۱ خوار کننده ۱۰ پیش روی شان دوزخ است و هیچ دفع نکند از آنان آنچه که کسب کرده اند

وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۱۲ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۳ هَذَا ۱۴ و نه آنچه که گرفته اند جز الله کارسازانی و برای آنهاست عذابی بزرگ ۱۲ این [قرآن]

هُدًى ۱۵ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ ۱۶ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَزٍ أَلِيمٌ ۱۷ هدایت است و آنان که کافر شدند به آیات پروردگار خود ۱۶ برای شان عذابی از کیفری دردناک خواهد بود ۱۷

اللَّهُ ۱۸ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرَىٰ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ ۱۹ الله است که مسخر ساخت برای شما دریا را تا روان گردند کشتی ها در آن به فرمان او و تا بجوید از

فَضْلِهِ ۲۰ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۲۱ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي ۲۲ بخشش او و باشد که شما سپاس گزارید ۲۱ و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمان ها و آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۲۳ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۲۴ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۲۵ زمین است که همه از اوست همانا در این [کار] نشانه هایی است برای قومی که می اندیشند

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 بگو به آنان که ایمان آورده اند که درگذرند از کسانی که امید ندارند به روزهای **الله** تا جزاء دهد

قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۴﴾ مِّنْ عَمَلٍ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 هر گروهی را در برابر آنچه به دست می آوردند ﴿۱۴﴾ هر که بکند کار شایسته را پس به سود خود اوست

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلِيَهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿۱۵﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
 و هر که بدی کند پس به زیان اوست سپس به سوی **پروردگار خود** بازگردانده می شوید ﴿۱۵﴾ و به تحقیق دادیم

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالْنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
 به بنی اسرائیل کتاب و حکمت و پیامبری را و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ
 و برتری بخشیدیم آنان را بر جهانیان ﴿۱۶﴾ و دادیم به ایشان دلائل روشن را از کار [دین]

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ
 پس اختلاف نکردند مگر پس از آنکه آمد برای شان دانش از روی سرکشی [ستم و حسد] در میان خود همانا

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
پروردگار تو داوری می کند میانشان روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کردند

﴿۱۷﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
 سپس قرار دادیم تو را بر شریعتی [نوین] از کار [دین] پس پیروی کن آن را و پیروی مکن

أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
 از هوس های آنانی که نمی دانند ﴿۱۸﴾ به درستی که آنها هرگز دفع نمی کنند از تو از [عذاب] **الله**

شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ
 چیزی را و همانا ستمکاران برخی دوستان برخی دیگرند و **الله** کارساز پرهیزکاران است

﴿۱۹﴾ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
 این [قرآن] مایهٔ بینش هاست برای مردمان و هدایت و رحمتی است برای قومی که یقین دارند

﴿۲۰﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ
 آیا پنداشته اند آنان که مرتکب شدند بدی ها را اینکه قرار می دهیم آنها را مانند آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مِّثْلَهُمْ وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاءَ
 ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته برابر است زندگی شان و مردن شان بد است

مَا يَحْكُمُونَ ﴿۲۱﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 آنچه داوری می کند ﴿۲۱﴾ و آفریده است **الله** آسمان ها و زمین را به حق

وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۲﴾
 و تا جزا داده شود هر کسی در برابر آنچه کرده است در حالی که آنان ستم نبینند ﴿۲۲﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ

آیادیدی آن کس را که گرفته است اله خود را هوای [نفس] خود را و گمراه کرده است او را **الله** با وجود علمی [که به حق دارد] و مهر نهاده بر گوش او

وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا

و دل او و قرار داده است بر چشم او پرده ای پس چه کسی راه نماید او را پس از **الله** آیا

تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا

پند نمی گیرید ﴿۲۳﴾ و گفتند نیست آن مگر همین زندگانی دنیوی [ما] می میریم و زنده می شویم و هلاک نمی کند ما را

إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ

مگر روزگار و نیست آنان را به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان جز اینکه گمان پردازی می کنند ﴿۲۴﴾ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا يَنْتَبِهَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعْنَا آبَاءَنَا إِن

بر ایشان آیات روشن ما نباشد دلیل آنها مگر آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ

راست می گوید ﴿۲۵﴾ بگو **الله** زنده می کند شما را سپس می میراند شما را باز گردمی آورد شما را در روز

الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ

رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند ﴿۲۶﴾ و از آن **الله** است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ

آسمان ها و زمین و روزی که برپا شود رستاخیز در آن روز زیانکار شوند باطل گرایان

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ

﴿۲۷﴾ و بینی هر امتی را که به زانو درآمده است هر امتی خوانده می شود به سوی کارنامه اعمالش امروز جزا داده می شوید به حسب آنچه

تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ

می کردید ﴿۲۸﴾ این کتاب ماست که سخن می گوید بر ضد شما به حق همانا ما نسخه برداری می کردیم

مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آنچه را که می کردید ﴿۲۹﴾ پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فِي دُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا

پس در آورد ایشان را **در پروردگارشان** در رحمت خود این همان کامیابی آشکار است ﴿۳۰﴾ و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا

آنکه کافر شدند [به آنان می گویند] مگر خوانده نمی شد آیات من بر شما؟ پس تکبر می کردید و بودید قومی

مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ

بزهکار ﴿۳۱﴾ و چون گفته می شد [به شما] که وعده **الله** حق است و رستاخیز هیچ تردیدی نیست در آن می گفتید

مَا نَذَرْنَا إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

نمی دانیم چیست رستاخیز جز گمانی نمی بریم و نیستیم یقین کنندگان ﴿۳۲﴾

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾
و آشکار شود برای شان بدی ها آنچه کرده بودند و فراگیرد آنان را آنچه که بدان ریشخند می کردند

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَخْكُمْ كَمَا فُسِّتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوٰنُكُمْ النَّارُ وَمَا
و گفته شود امروز شما را فراموش می کنیم چنان که شما فراموش کردید دیدار این روزتان را و جایگاهتان دوزخ است و نیست

لَكُمْ مِّنْ نَّصْرِنَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنكُمْ اَخَذْتُمْ اٰیٰتِ اللّٰهِ هُرُوًا وَغَرَّتْكُمْ
شما را هیچ یابوری ﴿٣٤﴾ این [عذاب] به سبب آن است که شما گرفته بودید آیات الله را به مسخره و فریفته بود شما را

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَاَلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعٰیوُنَ ﴿٣٥﴾
زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نشوند از آن و نه پوزششان پذیرفته گردد

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
پس از آن الله است ستایش که پروردگار آسمان ها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان است ﴿٣٦﴾ و تنها برای اوست

الْكِبْرِیَآءِ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿٣٧﴾
بزرگی در آسمان ها و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

آیاتها
۳۵

سُورَةُ الْاَحْقَافِ

ترتیبها
۴۶

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمَّ ﴿١﴾ تَزِیْلُ الْكِتٰبِ مِنْ اَللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَكِیْمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
ح، میم ﴿١﴾ فروفرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿٢﴾ نیافریدیم

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاجَلٍ مُّسَمًّیٍّ وَالَّذِیْنَ
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آن دو است مگر به حق و مدتی معین و آنان که

كَفَرُوا عَمَّا اُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَءَیْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ
کفر ورزیدند از آنچه بیم داده شدند رویگردان اند ﴿٣﴾ بگو به من خبر دهید آنچه را که می خوانید غیر

دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِیْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِی السَّمٰوٰتِ
از الله نشان دهید به من چه چیز را آفریده اند از زمین؟ یا برای شان مشارکتی در [آفرینش] آسمان ها است؟

اَتُنُوْنِیْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَتُخْرِقُ مِنْ عَلِیْمٍ اِنْ كُنْتُمْ
بیایرید برای من کتابی را که پیش از این [قرآن] یا بازمانده ای از علم [پیشینیان] اگر شما

صٰدِقِیْنَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ یَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ
راست می گوید ﴿٤﴾ و کیست گمراه تر از کسی که فرا می خواند غیر از الله کسی را که

لَا یَسْتَجِیْبُ لَهُ اِلَّا یَوْمَ الْقِیَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٥﴾
پاسخ نمی دهد به او تا روز رستاخیز در حالی که آنان از درخواست اینان بی خبرند

جزء ۲۶
حزب ۵۱

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
و چون محشور شوند مردمان خواهند بود برای آنان دشمنان و عبادت آنان را منکران اند و چون

نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
خوانده شود بر آنان آیت های روشنگر ما گویند آنانی که کفر ورزیدند به حق چون بیاید نزد آنها این

سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
جادویی آشکار است ﴿۷﴾ یا می گویند آن را برافته است بگو اگر آن را برافته باشم پس در اختیار ندارید

لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
برای من از سوی الله چیزی را الله دانناست به چیزی که به گفتگوی پرازدرد درباره آن کافی است که او گواه باشد میان من

وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ
و میان شما و اوست آن آمرزگار مهربان ﴿۸﴾ بگو نیستم من نوظهور از میان پیامبران

وَمَا أَدْرِ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِ أَنَبُؤُا إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
و نمی دانم چه خواهد شد با من و شما پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من و نیستم

إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
مگر بیم دهنده ای آشکار ﴿۹﴾ بگو به من خبر دهید اگر باشد [قرآن] از نزد الله و شما انکار کنید آن را

وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَثَامَنَ
و گواهی دهد گواهی دهنده ای از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و [شمار قبول آن] تکبیر بورزید [ایا در این صورت گمراه نیستید]

إِنَّا لِلَّهِ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
همانا الله راه نمی نماید آن قوم ستمکار را ﴿۱۰﴾ و گفتند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
درباره آنان که ایمان آوردند اگر [این دین] بهتر می بود سبقت نمی گرفتند بر ما به سوی آن و چون راه نیافتند به آن

فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
پس اکنون می گویند این دروغی است کهن ﴿۱۱﴾ حال آنکه پیش از این [قرآن] کتاب موسی

إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنَذَرَ
پیشوا و رحمت بود و این [قرآن] کتابی است تصدیق کننده [کتاب های آسمانی] به زبان عربی تا بیم دهد

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّا أَنَا هُمَا
آنان را ستم کردند و مژده ای است برای نیکوکاران ﴿۱۲﴾ همانا ما

اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
الله است سپس ایستادگی کردند پس ترسی نیست بر ایشان و نه ایشان غمگین شوند ﴿۱۳﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
آنان اهل بهشت اند جاودانه اند در آن به پاداش آنچه می کردند ﴿۱۴﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ

و سفارش کردیم انسان را که به پدر و مادر خود نیکیوی کند حمل کرد او را مادرش با مشقت و بزاد او را

كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصَّلَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ

با مشقت و [مدت] حمل او و جدا کردن او از شیر سی ماه است تا آنگاه که رسد انسان به کمال رشد خود و رسد

أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

به چهل سالگی گوید [ای پروردگارم] بر دلم بیفکن که سپاس بگزارم نعمت تو را که ارزانی داشته ای

عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي

بر من و بر والدین من و اینکه کنم کاری شایسته که بپسندی آن را و شایستگی بخش مرا در میان

ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

فرزندان من همانا من بازگشته ام به سوی تو و بی گمان من از مسلمانانم ﴿۱۵﴾ آنان کسانی اند که

نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ

قبول می کنیم از ایشان بهترین عملی را که کرده اند و درمی گذریم از بدی هایشان در میان اهل

الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

بهشت طبق وعده راستی که به آنان داده می شد ﴿۱۶﴾ و آن کس که گوید

لَوْلَا إِلَهُ إِلَّا لَكُمْ أَتَعْدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ

به پدر و مادر خود آف بر شما آیا وعده می دهید مرا که بیرون آورده شوم [از گور] حال آنکه گذشته اند نسل هایی پیش

قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَأَمِنَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ

از من و آن هر دو استغاثه می کردند الله را [ومی گفتند] وای بر تو ایمان بیاور که وعده الله حق است پس می گوید

مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

نیست این [وعده] مگر افسانه های پیشینیان ﴿۱۷﴾ آنان کسانی اند که سزاوار گشته است بر آنان

الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا

سخن [عذاب] در زمره امت هایی که گذشته است قبل از ایشان از جن و انسان زیرا که آنها بودند

خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ

زیانکار ﴿۱۸﴾ و برای هر یک [از توفیق] درجاتی است در برابر آنچه عمل کردند و تا کامل بدهد [پاداش] اعمال شان را درحالی که آنان

لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْكُمْ

هیچ ستم نبینند ﴿۱۹﴾ و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش [گفته شود] بردید شما [لذت نعمت های] پاکیزه تان را

فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ

در زندگانی دنیا و بهره مند شدید از آنها پس امروز کیفر داده می شوید به عذاب ذلت بار

بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

به سبب آنکه تکبر می کردید در زمین به ناحق و به سبب آنکه نافرمانی می کردید ﴿۲۰﴾

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّذُرُ

و یاد کن برادر عاد را [هود پیامبر] آنگاه که بیم داد قوم خود را در سرزمین احقاف [ریگستان] و هر آینه گذشته بودند بیم دهندگان

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ ۚ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

پیش از وی و پس از وی به اینکه نپرستید جز **الله را** همانا من می ترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَّكِفَ عَنْ ءَالِهَتِنَا فَإِنَّا

از عذاب روزی بزرگ ﴿۲۱﴾ گفتند آیا آمده ای پیش ما تا بازگردانی ما را از اله هایمان؟ پس بیاور برای ما

بِمَا تَعُدُّنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ

آنچه وعده می دهی به ما اگر هستی از راست گویان ﴿۲۲﴾ گفت جز این نیست که علم آن نزد **الله است**

وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَنُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾

و می رسانم به شما آنچه فرستاده شده ام به آن و لیکن من می بینم شما را گروهی که نادانی می کنید ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرُنَا

پس چون دیدند آن [عذاب موعود] را به صورت ابری روی آورده به دشت و دره شان گفتند این ابری است باراننده بر ما

بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تُدْمِرُ كُلَّ

[چنین نیست] بلکه این چیزی است که به شتاب می طلبید آن را بادی است که در آن عذابی دردناک است ﴿۲۴﴾ هلاک می کند هر

شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي

چیزی را به فرمان پروردگار خویش پس به گونه ای گشتند که دیده نمی شد جز خانه های شان این چنین کیفر می دهیم

الْقَوْمَ الْمَجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيمَا إِن مَكَنَّاكُمْ فِيهِ

گروه مجرمان را ﴿۲۵﴾ و به تحقیق قدرت داده بودیم آنها را در چیزهایی که قدرت ندادیم شما را در آن

وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

و قرار داده بودیم برای شان شنوایی و دیدگان و دل هایی را پس دفع نکرد از آنها شنوایی شان

وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْعِدْتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ

و نه دیدگان شان و نه دل های ایشان هیچ چیزی را زیرا انکار می کردند

بَيَاتٍ اللَّهُ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ

آیات **الله را** و فراگرفت ایشان را آنچه که مسخره اش می کردند ﴿۲۶﴾ و هر آینه

أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

هلاک کردیم آنچه را پیرامون شماست از آبادی ها و گونه گون آوردیم آیات را باشد که آنها بازگردند [از کفر]

﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً

﴿۲۷﴾ پس چرا یاری نکردند آنان را آنان که گرفته بودند [آنها را] جز **الله** از برای تقرب به عنوان اله ها

بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

[نه] بلکه گم شدند از [نظر] آنان و این بود [اثرا] دروغ ایشان و آنچه برمی بافتند ﴿۲۸﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنْذِرِينَ

و [یاد کن] آنگاه که روانه کردیم به سوی تو گروهی از جن را که گوش فرامی دادند قرآن را پس چون حاضر شدند نزد او گفتند [با یکدیگر] خاموش باشید [تا بشنوید] پس چون به پایان رسید بازگشتند به سوی قوم خود بیم دهندگان

قَالُوا يَتَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ

گفتند ای قوم ما همانا ما شنیدیم کتابی را که نازل شده است پس از موسی

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

در حالی که تصدیق کننده آنچه که پیش از او بوده است هدایت می کند به سوی حق و به سوی راهی راست

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن

ای قوم ما اجابت کنید دعوت کننده الله را و ایمان آورید به او که می آمرزد [الله] برای شما پاره ای از

ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝ وَمَن لَّا يَجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ

گناهانتان را و پناه می دهد شما را از عذابی دردناک ۝ و هر که اجابت نکند دعوت کننده الله را

فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ

پس نیست او عاجز کننده [الله به گریختن] در زمین و نیست او را جز الله یاورانی آنان

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ أُولَٰئِكَ يَرَوْنَ أَنَّهُ نَذِيرٌ أَنَّهُ ۝ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

در گمراهی آشکاری هستند ۝ آیا ندیده اند [نیندیشیده اید] که هر آینه الله که آفریده است آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ

و زمین را و درمانده نشده است به آفریدن آنها تواناست بر اینکه زنده کند مردگان را چرا

إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ

همانا او بر هر چیزی تواناست ۝ و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش

أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ ۝ وَرَبَّنَا ۝ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

[گفته می شود] آیا نیست این حق گویند آری سوگند به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را به سبب کفری که

كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ فَاصْبِرْ ۝ صَبَرَ أُولُوا الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ

می ورزیدید پس شکیبا باش چنانکه شکیبایی کردند صاحبان تصمیم جدی از پیامبران

وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا

و بشتاب مطلب [عذاب را] برای شان گویی آنها روزی که ببینند آنچه را که وعده داده شده اند درنگ نکرده اند مگر

سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ ۝ بَلَّغْ ۝ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ۝

پاره ای از یک روز این پیامی است پس آیا هلاک می شوند جز گروه نافرمانان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله ی مهر گستر مهربان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ۚ وَالَّذِينَ ۱

آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند [مردمان را] از راه الله تباه خواهد کرد [الله] اعمالشان را ۱ و آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ ۲

ایمان آوردند و کردند کارهای نیک و ایمان آوردند به آنچه نازل شده است بر محمد و آن حق است از جانب

رَبِّهِمْ ۚ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۳

پروردگارشان زود از ایشان بدی های ایشان را و سامان خواهد داد حالشان را ۳ این به سبب آن است کسانی که کفر ورزیدند

أَتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ ۴

پیروی کردند از باطل و اینکه کسانی که ایمان آوردند پیروی کردند از حق از طرف پروردگارشان این چنین می زند

اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلُهُمْ ۚ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۚ حَتَّى ۵

الله برای مردمان مثل هاشان را ۵ پس چون روبه رو شدید با کسانی که کفر ورزیدند پس بزنید گردن های [ایشان] را تا

إِذَا اتَّخَضْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ ۚ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ ۶

آنگاه که زمین گیرشان کردید پس محکم کنید بند را آنگاه یا منت نهید [آلشان کنید] بعد از این و یا باز خرید کنید [یا پول یا اسیر] تا آنکه بنهد جنگ

أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ مِمَّا بَعْضُكُمْ ۷

بارهای سنگین خود را [حکم] این است و اگر می خواست الله خود انتقام می گرفت از ایشان ولیکن می خواهد که امتحان کند برخی تان را

بِبَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلُهُمْ ۚ سَيَهْدِيهِمْ ۸

با برخی و آنان که کشته شدند در راه الله پس هرگز تباه نخواهد کرد عمل های ایشان را ۸ به زودی راه نماید ایشان را

وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۚ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا ۚ هُمْ ۹

و به سامان آورد حالشان را ۹ و درآورد ایشان را در آن بهشت که معرفی نموده آن را برایشان ۹ ای کسانی که

ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا ۱۰

ایمان آوردید اگر یاری دهید الله را یاری دهد شما را و ثابت می کند قدم های شما را ۱۰ و آنان که کفر ورزیدند

فَتَعَسَا لَهُمْ ۚ وَأَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا ۚ مَا أَنزَلَ اللَّهُ ۱۱

پس نگوئساری برای ایشان است و تباه گرداند الله اعمال ایشان را ۱۱ این به سبب آن است که ایشان ناخوش داشتند آنچه را که فرو فرستاده است الله

فَأَحْبَطَ أَعْمَلُهُمْ ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ ۱۲

پس تباه کرد اعمال ایشان را ۱۲ آیا پس گردش نکردند در زمین تا بنگرند که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْتَلُهَا ۱۳

بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند نابود گردانید الله آنان را و برای کافران است همانند آن ۱۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ۚ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۱۴

این به سبب آن است که الله یاور کسانی است که ایمان آوردند و اینکه کافران نیست هیچ یاور و کارسازی برای ایشان ۱۴

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

همانا **الله** داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته به بهشت هایی که جاری است

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ

زیر [درختان] آن جوی ها و آنان که کفر ورزیدند بهره می گیرند [در دنیا] و می خورند چنان که می خورند چهارپایان

وَالنَّارُ مَشْوًى لَهُمْ ۖ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيِكَ

و آتش جایگاهی برایشان است **۱۲** و بسا آبادی ای که [اهالی] آنها نیرومندتر بودند از آبادی تو

الَّتِي أَخْرَجَكَ أَهْلَكْتَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۖ أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ يَدَيْهِ

که بیرون کردند تو را هلاک ساختیم آنان را پس نیست هیچ یآوری برایشان **۱۳** پس آیا کسانی که باشند بر دلیلی روشن

مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ مَثَلُ الْجَنَّةِ

از پروردگار خود مانند کسانی هستند که زینت داده شده برای آنها بد کاری شان و پیروی کردند از هوس های خود **۱۴** وصف بهشتی

الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ

که وعده داده شده به پرهیزکاران در آن جوی هاست از آبی که نیست بو گیرنده و جوی هایی است از شیری که

يُغَيِّرُ طَعْمَهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى

تغییر نکرده است مزه آن و جوی هایی است از شرابی که خوشگوار است برای آشامندگان و جوی هایی است از عسلی که تصفیه شده است

وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَلَدٌ فِي النَّارِ

و برایشان است در آن از همه محصولات و آمرزشی از پروردگارشان [آیا اینان] همچون کسانی اند که جاودان مانند در آتش

وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۖ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ

و نوشانیده می شوند آبی جوشان را که پاره پاره می کند روده هایشان را **۱۵** و برخی از آنان کسانی اند که گوش می سپارند به تو

حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنِفًا

تا آنگاه که بیرون روند از نزد تو گویند به آنان که داده شده اند علم را چه گفت [محمد] هم اکنون

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ

آنان کسانی اند که مهر نهاده است **الله** بر دل های ایشان و پیروی کردند از هوس های خود **۱۶** و آنان که

أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۖ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

هدایت یافته اند می افزاید ایشان را هدایتی و می دهد به آنها تقوای درخورشان را **۱۷** پس آیا انتظار می برند جز

السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ

رستاخیز را که بیاید به ایشان ناگهانی پس هر آینه آمده است نشانه های آن پس کجا باشد برای ایشان آنگاه که رستاخیزشان فرارسد

ذَكَرْنَهُمْ ۖ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۖ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ

پند گرفتن شان **۱۸** پس بدان این حقیقت را که نیست الهی جز **الله** و آمرزش بخواه برای گناه خود

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ۖ

و برای مردان با ایمان و زنان با ایمان **و الله** می داند آموشدتان و جایگاهتان را **۱۹**

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ

و می گویند کسانی که ایمان آورده اند چرا فرو فرستاده نشد سوره ای [در باره جهاد] پس چون فرستاده شود سوره ای

مُحْكَمَةٌ ۖ وَذِكْرُ فِيهَا الْقِتَالِ ۚ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ۚ

محکم و یاد شود در آن از جنگیدن می بینی آنان را که در دل های شان بیماری [شک و نفاق] است

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَأُولَٰئِكَ لَهُم

می نگرند به سوی تو مانند نگرستن آن که بیهوش گشته از مرگ پس [مرگ] سزاوارتر است برای آنها

طَاعَةٌ ۚ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا ۚ اللَّهُ

فرمانبرداری و سخنی شناخته شده است پس هرگاه جدی شود کار [جنگ] پس اگر راست گویند با الله

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا

البته بهتر خواهد بود برایشان پس آیا بر آید اگر روی گردان شوید اینکه فساد کنید

فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

در زمین و پاره کنید [رشته] خویشاوندی تان را آنان کسانی اند که لعنت کرده آنان را الله

فَأَصَمَّهُمْ ۚ وَأَعَمَّىٰ أَبْصَارَهُمْ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ الْقُرْآنَ

پس کر ساخت آنان را و کور کرد دیدگان شان را آیا نمی اندیشند در قرآن

أَمْرٌ عَلَىٰ قُلُوبٍ ۚ أَقْفَالُهَا ۚ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ

یا بر دل ها قفل های آنها [زده شده] است همانا آنان که باز گشتند بر گذشته [جاهلی] خود

مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۚ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ

پس از آنکه روشن شد برای ایشان راه هدایت شیطان آراست برای شان [گناه را] و آرزومند ساخت

لَهُمْ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ

آنان را [به وعده های دراز] این به سبب آن است که آنان گفتند به آنانی که خوش نداشتند چیزی را که فرو فرستاده است

اللَّهُ ۚ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضٍ ۚ الْأَمْرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

الله که به زودی اطاعت خواهیم کرد شما را در برخی کارها و الله می داند پنهان کاری آنان را

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ

پس چگونه خواهد بود آنگاه که جانشان را بگیرند فرشتگان در حالی که می زنند به چهره های شان

وَأَدْبَرَهُمْ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ

و پشت های آنها این به سبب آن است که آنان پیروی کردند از چیزی که به خشم آورد الله را

وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۚ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۚ أَمْ حَسِبَ

و ناخوش داشتند خشنودی او را پس تباه ساخت عمل هایشان آیا پنداشتند

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ كَيْنَهُمْ ۚ

آنان که در دل های شان مرضی است اینکه هرگز بیرون نخواهد ریخت الله کینه هایشان را

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْنَاهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي

و اگر می خواستیم قطعاً نشان می دادیم آنها را به تو پس البته می شناختی ایشان را به نشانه هایشان و قطعاً خواهی شناخت ایشان را از

لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۰﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ

آهنگ گفتار و الله می داند کردارهای شما را ﴿۳۰﴾ و هر آینه می آزمایشیم شما را تا بدانیم [معلوم داریم]

الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ

مجاهدین از شما و صابران را و تا بیازماییم گزارش های [کردار] شما را ﴿۳۱﴾ همانا آنان که

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

کافر شدند و بازداشتند [مردم] از راه الله و مخالفت کردند با پیامبر پس از آنکه روشن شد

لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ ﴿۳۲﴾

برای ایشان راه هدایت هرگز هیچ آسیبی نخواهند رسانید به الله چیزی را و به زودی تباه می کند [الله] کردارهایشان را ﴿۳۲﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید الله را و فرمان برید پیامبر را و باطل مگردانید

أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا

کردارهای خود را ﴿۳۳﴾ همانا آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند [مردم] از راه الله پس مردند

وَهُمْ كَفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿۳۴﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ

درحالی که ایشان کافر بودند پس هرگز نیامزد الله آنان را ﴿۳۴﴾ پس سست مشوید و دعوت نکنید به سازش

وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكُ أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۵﴾ إِنَّمَا

درحالی که شما برترید و الله با شماست و هرگز نمی گاهد [پادش] کارهای شما را ﴿۳۵﴾ جز این نیست که

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ

زندگانی دنیا بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید بدهد به شما مزدهای شما را

وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿۳۶﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ

و نطلبید از شما مال های شما را ﴿۳۶﴾ اگر بخواهد از شما آنها را پس سخت گیرد بر شما

تَبْخُلُوا وَيُخْرِجَ أَصْفَنَكُمْ ﴿۳۷﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ

بخل می کنید و بیرون می ریزد کینه های شما را ﴿۳۷﴾ هان! این شما هستید که خوانده می شوید

لِنُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ

تا اتفاق کنید در راه الله پس برخی از شما کسی است که بخل می کند و هر که بخل کند

فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ ۖ وَاللَّهُ بِي نَازٍ ۖ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ

پس جز این نیست که بخل می ورزد در حق خود و الله بی نیاز است و شما نیازمندان اید و اگر

تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿۳۸﴾

روی بگردانید جایگزین کند قومی دیگر را به جای شما آنگاه نباشند مانند شما ﴿۳۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
همانا [در صلح حدیبیه] پیروزی دادیم تو را پیروزی نمایانی ﴿۱﴾ تا بیامزد برای تو الله آنچه که پیش گذشت از گناه تو

وَمَا تَأَخَّرَ وَبِئْسَ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
و آنچه در پس آمد و تمام کند نعمت خود را بر تو و راه نماید تو را به راهی راست ﴿۲﴾

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
و یاری دهد تو را الله یاری با عزت ﴿۳﴾ اوست آن که فرود آورد آرامش را در دل های

الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
مؤمنان تا افزون گردد ایمانی با ایمانشان و از آن الله است لشکرهای آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
و زمین و هست الله دانای سنجیده کار ﴿۴﴾ تا داخل گرداند مردان مؤمن و زنان با ایمان را

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
در بهشت هایی که می رود در زیر [درختان] آن جوی ها در حالی که جاویدان باشند در آن و بزداید از ایشان

سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ
بدی های ایشان را و هست این [کار] نزد الله کامیابی بزرگی ﴿۵﴾ و عذاب کند

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
مردان منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را که گمان کننده اند

بِاللَّهِ ظَنَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
بر الله گمان بد بر ضد آنهاست گردش بد [زمانه] و خشم گرفته است الله بر آنان

وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
و لعنت کرده آنان را و آماده ساخته است برای شان دوزخ را و بد سرانجامی است ﴿۶﴾ و از آن الله است لشکرهای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
آسمان ها و زمین و هست الله پیروزمند سنجیده کار ﴿۷﴾ همانا ما فرستادیم تو را

شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
گواه و بشارت دهنده و بیم دهنده ﴿۸﴾ تا ایمان آورید به الله و به رسول او

وَتُعِزُّوهُ وَتُقِرُّوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾
و تا یاری دهید [دین] او را و بزرگ بدارید او را و به پاکی یاد کنید او را بامداد و شامگاه ﴿۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ^ع
 بی گمان آنان که بیعت می کنند با تو جز این نیست که بیعت می کنند با الله دست الله است فراز دست های شان است

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ^ع
 پس هر که بشکند بیعت را پس جز این نیست که می شکند به ضرر خودش و هر که وفا کند به آنچه پیمان بسته است بر آن

اللَّهُ^ع فَسِيؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا^{۱۰} سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ^ع
 با الله پس خواهد داد به او پاداشی بزرگ را^{۱۰} به زودی خواهند گفت به تو پس ماندگان

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ^ع
 از بادیه نشینان مشغول کرد ما را اموال ما و کسان ما پس آمرزش طلب کن برای ما می گویند

بِالَّذِينَ هُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ^ع
 به زبان های خود آنچه نیست در دل های شان بگو پس چه کسی در اختیار دارد برای شما از سوی الله

شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ^ع بِمَا تَعْمَلُونَ^ع
 چیزی را اگر بخواد به شما زبانی را یا بخواد به شما سودی را بلکه هست الله به آنچه می کنید

خَيْرًا^{۱۱} بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى^ع
 آگاه [نه] بلکه گمان کردید که باز نخواهند گشت پیامبر و مؤمنان به سوی

أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءَ^ع
 کسان خویش هرگز و آراسته شد این گمان در دل هایتان و گمان بردید گمان بد

وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا^{۱۲} وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا^ع
 و بودید گروهی درخور هلاکت^{۱۲} و هر که ایمان نیاورد به الله و رسول او پس همانا ما

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا^{۱۳} وَلِلَّهِ^ع مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ع
 آماده کرده ایم برای کافران آتشی افروخته را^{۱۳} و از آن الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ^ع وَكَانَ اللَّهُ^ع غَفُورًا^ع
 می آمرزد هر که را بخواد و عذاب می کند هر که را بخواد و هست الله آمرزگار

رَحِيمًا^{۱۴} سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى^ع
 مهربان خواهند گفت همان پس ماندگان وقتی که روانه شوید شما به سوی

مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا^ع
 غنیمت ها تا بگیرید آنها را [خواهند گفت] بگذارید ما را تا از پی شما آییم می خواهند که دگرگون کنند

كَلِمَ اللَّهُ^ع قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ^ع مِنْ قَبْلُ^ع
 سخن الله را بگو هرگز پیروی نخواهید کرد ما را این چنین فرموده است الله از پیش

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا^{۱۵}
 پس خواهند گفت [نه] بلکه حسد می ورزید به ما [نه] بلکه نمی فهمند مگر اندکی^{۱۵}

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ قَوْمٌ بِأَسْ شَدِيدٍ
 بگو به واپس ماندگان از بادیه نشینان: شما خوانده خواهید شد به سوی قومی که سخت جنگاورند

نُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 جنگ می کنید با ایشان یا اسلام می آورند پس اگر فرمانبرداری کنید می دهد به شما الله پاداشی نیکو را

وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
 و اگر روی برتابید چنانکه روی برتابیدید پیش از این عذاب کند شما را عذابی دردناک ﴿۱۶﴾ نیست

عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
 نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 و هر که فرمان برد از الله و رسول او داخل گرداند او را در بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آن جوی ها

وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ
 و هر که روی گردان شود عذاب کند او را عذابی دردناک ﴿۱۷﴾ به تحقیق خوشنود شد الله از

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 مؤمنان وقتی که بیعت کردند با تو زیر آن درخت پس دانست آنچه را در دلشان است

فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ
 پس فرود آورد آرامش را بر ایشان و پاداش داد ایشان را به پیروزی و غنیمت های

كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللَّهُ
 بسیاری که بگیرند آن را و هست الله پیروزمند سنجیده کار و وعده داده است شما را الله

مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
 غنیمت های بسیاری که بگیرید آنها را پس به شتاب داد شما را این [غنیمت] را و بازداشت دست های

النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
 مردمان را از شما و تا باشد نشانه ای برای [پیروزی] مؤمنان و هدایت کند شما را به راهی

مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
 راست ﴿۲۰﴾ و [غنائم] دیگری که [هنوز] دست نیافته اید بر آنها که به تحقیق احاطه دارد الله بر آنها

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 و هست الله بر هر چیزی توانا ﴿۲۱﴾ و اگر [رحمیبیه] جنگ می کردند با شما کسانی که کفر می ورزیدند

لَوْلَوْ أَنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
 قطعاً گریختند به پشت [سرشان] آنگاه نمی یافتند دوستی را و نه یابوری را ﴿۲۲﴾ سنت

اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
 الله است که گذشته است از پیش و هرگز نیابی برای سنت الله هیچ دگرگونی را ﴿۲۳﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّيَدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ مَكَّةَ مِنْ
 و اوست آنکه بازداشت دست‌های آنان [کافران] را از شما و دست‌های شما را از ایشان در میان مکه پس

بَعْدَ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۲۴﴾ هُم
 از اینکه پیروزی داد شما را بر آنان و هست **الله** به آنچه می کنید بینا ﴿۲۴﴾ آنان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 کسانی اند که کافر شدند و بازداشتند شما را از مسجد الحرام و شتران قربانی

مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ
 بازداشت‌شده را [نگذاشتند] که برسند به قربانگاه خود و اگر نبودند مردان مؤمن و زنان با ایمانی

لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 که آنان را نمی شناختید [ممکن بود ندانسته] پایمالشان کنید و از این راه به شما می رسید گزند ناگاهانه [اجازه جنگیدن نداد]

لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ
 تا داخل گرداند **الله** در رحمت خود هر که را که خواهد و اگر [مؤمنان و کافران] جدا می بودند البته عذاب می دادیم آنان را که

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۲۵﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 کافر شدند از ایشان [به] عذابی دردناک ﴿۲۵﴾ آنگاه که نهادند کسانی که کفر ورزیدند

فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ فَانزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً
 در دل‌های خود تعصب را تعصب جاهلی پس فرو فرستاد **الله** آرامش خود را

عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 بر رسولش و بر مؤمنان و ماندگار کرد ایشان را بر کلمه تقوا

وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۲۶﴾
 و بودند آنها سزاوارتر به آن و اهل آن و هست **الله** به هر چیزی دانا ﴿۲۶﴾

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 هر آینه راست گردانید **الله** برای پیامبرش آن خواب را درست که قطعاً در خواهید آمد به مسجد

الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 الحرام اگر بخواهد **الله** با ایمنی درحالی که تراشیدگانید سر خود را و موی را کوتاه می کنید

لَا تَخَافُونَّ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 بی آنکه بترسید بنابراین او می دانست چیزی را که شما نمی دانستید پس قرار داد پیش از [پیش از ورود به مکه]

فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۲۷﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 پیروزی نزدیک را [صلح حدیبیه و فتح خیبر] ﴿۲۷﴾ اوست **الله** آن که فرستاد رسول خود را با هدایت و دین

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى شَهِيدًا ﴿۲۸﴾
 حق تا غالب گرداند آن را بر هر دینی و همین بس **الله** که **الله** شهادت گواه باشد ﴿۲۸﴾

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
محمد فرستاده الله و آنان که همراه اویند سختگیرند بر کافران مهربان اند در میان خود

تَرَبُّهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
می بینی ایشان را رکوع کنان سجده کنان می جویند بخششی را از الله و خوشنودی او را نشان ایمان ایشان

فِي رُءُوسِهِمْ مِن أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مِثْلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلُهُمْ
در روی های شان است از اثر سجده این وصف ایشان در تورات است و وصف ایشان

فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
در انجیل مانند کشته ای است که برآورد جوانه اش را و نیرومند گردانید آن را و ستبر ساخت و آنگاه ایستاد

عَلَى سَوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
بر ساقه خود شادمان سازد برزگران را تا به خشم آرد به وسیله آنها کافران را. وعده داده است الله آنان را که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ را

آیاتها
۱۸

سُورَةُ الْحَجَرَاتِ

ترتیبها
۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْقُوا اللَّهَ
ای کسانی که ایمان آورده اید پیشی مگیرید بر الله و رسول او و پروا کنید از الله

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
همانا الله شنوای داناست ای کسانی که ایمان آورده اید بلند مکنید صداهای خود را

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
بالای صدای پیامبر و بلند مگویید با او سخن را مانند بلند گفتن برخی از شما

لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
برای برخی دیگر مبدا که تباه شود کارهای شما و شما درنیابید همانا آنان که

يَغْضُونَ أَسْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
فرومی دارند صدایشان نزد پیامبر الله آنان کسانی اند که آزموده است الله

قُلُوبَهُمْ لِلنَّقَاةِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
دل هایشان را برای تقوا برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ خواهد بود به تحقیق آنان که

يُنَادُونَكَ مِن وَّرَآءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
ندامی کنند تو را از بیرون حجره ها بیشترشان خرد نمی ورزند

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ
و اگر ایشان صبر می کردند تا اینکه بیرون می آمدی به سوی ایشان البته بود بهتر برایشان **و الله** آمرزگار

رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
مهربان است ﴿۵﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید اگر بیایورد نزد شما فاسقی خبری را پس تحقیق کنید

أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾
مبادا اینکه آسیب رسانید قومی را به نادانی پس بگردید بر آنچه کردید پشیمانان ﴿۶﴾

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ **اللَّهِ** لَوْ يَطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ
و بدانید که در میان شما پیامبر **الله است** اگر اطاعت می کرد شما را در بسیاری از کارها البته در مشقت می افتادید

وَلَكِنَّ **اللَّهَ** حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
ولیکن **الله** محبوب گردانید در نظر شما ایمان را و آراست آن را در دل های شما و ناپسند گردانید در نظر شما

الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ ﴿٧﴾
کفر و انواع فسق و نافرمانی را آنان خود راه یابندگان اند ﴿۷﴾

فَضْلًا مِّنَ **اللَّهِ** وَنِعْمَةً **وَاللَّهُ** عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَائِفَتَانِ
به بخششی از جانب **الله** و نعمتی **و الله** بس دانای سنجیده کار است ﴿۸﴾ و اگر دو گروه

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَاصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا
از مؤمنان با هم جنگ کنند پس اصلاح کنید میان آن دو پس اگر تجاوز کرد یکی از دو گروه

عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفَقِنِلُوا آلِيَّ تَبَعِي حَتَّى تَفْقَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ **اللَّهِ** فَإِن فَاءَتْ
بر دیگری پس جنگ کنید با آن گروه که تجاوز می کند تا اینکه برگردد به سوی حکم **الله** پس اگر برگشت

فَاصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ **اللَّهَ** يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
پس اصلاح کنید میان آن دو به عدالت و دادگری کنید بی گمان **الله** دوست دارد دادگران را

﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا **اللَّهَ**
جز این نیست که مؤمنان برادران اند پس اصلاح کنید میان دو برادر خویش را و پروا کنید از **الله**

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ مِّن قَوْمٍ
باشد که مورد رحمت قرار گیرید ﴿۱۰﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید مسخره نکنید هیچ گروهی گروهی دیگر را

عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا فَسَاءٌ مِّنْ فَسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
شاید که باشند آن گروه بهتر از آنان و نه زانی زانی دیگر را شاید که آنان نیز باشند بهتر

مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّغَاتِ بِئْسَ الْأَسْمُ
از آنان و عیبجویی نکنید از خودتان [یکدیگر] و مخوانید [یکدیگر را] به لقب های [زشت] بد بئس اسمی است

الْفُسُوقِ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾
خروج از طاعت [الله] پس از ایمان [آوردن] و آنان که توبه نکنند آنان خود ستمکاران اند ﴿۱۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ

ای کسانی که ایمان آورده اید پرهیز کنید از بسیاری گمان ها بی گمان برخی گمان ها گناه است

وَلَا تَحْسَسُوا وَلَا يَغْتَبَ بََعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن

و تجسس مکنید [از امور پوشیده همدیگر] غیبت نکنید برخی از شما برخی [دیگر] را آیا دوست می دارد یکی از شما که

يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ

بخورد گوشت برادر مرده خود را پس ناپسند می دارید آن را و پروا کنید از الله بی گمان الله بسیار توبه پذیر

رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ

مهربان است ﴿۱۲﴾ ای مردمان همانا ما آفریدیم شما را از یک مرد و یک زن و قرار دادیم شما را

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

گروه ها و قبیله ها تا یکدیگر را بشناسید بی گمان گرامی ترین شما نزد الله پرهیزکارترین شماست همانا الله

عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن

بس دانای آگاه است ﴿۱۳﴾ گفتند بادیه نشینان ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید و لیکن

قُولُوا ءَاسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ

بگوئید اسلام آورده ایم درحالی که داخل نشده ایمان در دل هایتان و اگر فرمانبرداری کنید از الله

وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

و پیامبرش نمی کاهد از اعمال شما چیزی را همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۱۴﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا

جز این نیست که مؤمنان [کامل] آنان اند که ایمان آوردند به الله و رسولش پس تردید نکردند

وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ

و جهاد کردند با مال هایشان و جان هایشان در راه الله آنان همان

الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَيَّ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ اللَّهِ

راستگویان اند ﴿۱۵﴾ بگو آیا آگاهی می سازید از آیات الله

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و الله به هر چیزی داناست

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ

﴿۱۶﴾ منت می نهند بر تو به اینکه مسلمان شده اند بگو منت منهد بر من به اسلام آوردن خود بلکه الله

يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ إِلَى الْإِيمَنِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ

منت می نهد بر شما به آنکه هدایت کرد شما را به سوی ایمان اگر راست می گوئید ﴿۱۷﴾ همانا الله

يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

می داند غیب آسمان ها و زمین را و الله بیناست باینکه به آنچه می کنید ﴿۱۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿۱﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ قَاف، سوگند به این قرآن بلند جایگاه ﴿۱﴾ بلکه در شگفت ماندند از آنکه آمد برای آنان بیم دهنده ای از خودشان

فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿۲﴾ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فَاِذَا ذَٰلِكَ پس گفتند کافران این چیزی است شگفت ﴿۲﴾ آیا چون بمیریم و شویم خاک [باز زنده می شویم] این

رَجَعٌ بَعِيدٌ ﴿۳﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ بازگشتی است دور ﴿۳﴾ به تحقیق می دانیم آنچه را که می کاهد زمین از ایشان و نزد ما کتابی است

حَفِیْظٌ ﴿۴﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِیْجٍ نگاهدار ﴿۴﴾ [و چنین نیست] بلکه تکذیب کردند حق را هنگامی که آمد به سویشان از این رو اینها در کاری آشفته اند

﴿۵﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا آیا پس ننگریستند به سوی آسمان بر فرازشان چگونه بنا کردیم آن را و بیاراستیم آن را

وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿۶﴾ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ و نیست در آن هیچ شکافی ﴿۶﴾ و زمین را گستردیم و افکندیم در آن کوه های استوار را

وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ نَوْعٍ ﴿۷﴾ وَذُرْرٍ لِكُلِّ عَبْدٍ و رویانیدیم در آن از هر نوع دل انگیزی را ﴿۷﴾ مایه بینش و پندی برای بنده

مُنِيبٍ ﴿۸﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ بَٰغِیْنَ جَنَّتٍ بازگردنده [به سوی الله] ﴿۸﴾ و فرود آوردیم از آسمان آب با برکت را پس رویانیدیم با آن باغ هایی

وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿۹﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لِّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ ﴿۱۰﴾ و دانه [های] درویدی ﴿۹﴾ و [نیز] درختان خرماي برافراشته که برای آنهاست خوشه [های] روی هم انباشته ﴿۱۰﴾

رَزَقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مِثْلَ ٱلَّذِیْ كَذَّبَتْ تاروزی ای باشد برای بندگان و زنده گردانیدیم با آن سرزمینی مرده را این چنین است برآملن [از گورها] ﴿۱۱﴾ تکذیب کردند

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿۱۲﴾ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانِ پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس [یاران چاه] و ثمود [قوم صالح] ﴿۱۲﴾ و عاد و فرعون و برادران

لُوطٍ ﴿۱۳﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ لوط ﴿۱۳﴾ و اهل ایکه [ساکنان جنگل] و قوم تبع [مردم یمن] همگی تکذیب کردند پیامبران را پس سزوار گشت وعده عذاب

﴿۱۴﴾ أَفَعَيْنَا بِالْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۵﴾ آیا ناتوان بودیم در آفریدن نخستین؟ [نه] بلکه ایشان در شبهه ای [عمیق] اند از آفرینش نو ﴿۱۵﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
و هر آینه آفریدیم آدمی را و می دانیم آنچه را که وسوسه می کند به آن نفس او و ما نزدیک ترین به او

مِنْ جَبَلٍ أَلْوَدٍ ۝۱۶ إِذْ يَتْلَى الْمُتَلَقَّانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
از رگ گردن ۱۶ یاد کن! آنگاه که دریافت کنند دو [فرشته] دریافت کننده از جانب راست و از جانب چپ نشسته

۱۷ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۝۱۸ وَجَاءَتْ سَكْرَةٌ
۱۷ به زبان نمی آورد [آدمی] سخنی را مگر اینکه نزد او نگهبانی است آماده ۱۸ و فرارسد مستی [یهوشی]

الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۝۱۹ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۝۱۹ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۝۲۰ ذَٰلِكَ
مرگ به حق [گفته می شود] این است آنچه که تو از آن کناره می گرفتی ۱۹ و دمیده شود در صور این است

يَوْمَ الْوَعِيدِ ۝۲۰ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝۲۱ لَقَدْ
روز وعده عذاب ۲۰ و می آید هر شخصی با او یک سوق دهنده و یک گواهی دهنده است ۲۱ هر آینه

كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
بودی در بی خبری [عمیق] از این روز پس برداشتیم از تو پرده [دیدگان] تو را پس چشم تو امروز تیز است

۲۲ وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ ۝۲۳ أَلْقِيََا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
۲۲ و گوید [فرشته] همنشین او این است آنچه نزد من حاضر است ۲۳ بیفکنید در دوزخ هر ناسپاس

عَنِيدٍ ۝۲۴ مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٌ ۝۲۵ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
عنادورزی را ۲۴ هر بازدارنده از کار خیر تجاوزگر تردید آورنده ۲۵ آن که قرار داد با الله الهی

ءَاخِرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝۲۶ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْفَيْتُهُ
دیگر را پس بیندازید او را در عذاب سخت ۲۶ گوید همدم او ای پروردگار ما من او را به طغیان و انداختن

وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۲۷ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
ولیکن او بود در گمراهی دور [و دراز] ۲۷ گوید [الله] کشمکش نکنید نزد من حال آنکه پیش تر رساندم

إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۝۲۸ مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ ۝۲۹ لِلْعَبِيدِ
به شما وعده عذاب را ۲۸ تغییر نیابد وعده عذاب نزد من و نیستم من ستم کننده بر بندگان ۲۹

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ۝۳۰ وَأَزْلَفَتْ
روزی که گوییم به دوزخ آیا پر شدی و دوزخ گوید آیا بیش از این هم هست ۳۰ و نزدیک گردانیده شود

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ۝۳۱ هَٰذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ
بهشت برای پرهیزکاران بی آنکه دور باشد ۳۱ این است آنچه وعده داده می شدید برای هر برگرداننده [به سوی الله] و نگه دارنده [حدود الهی]

۳۲ مَن خَشِيَ الرَّحْمَنَ ۝۳۲ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ۝۳۳ ادْخُلُوهَا
۳۲ هر که بترسد از الله مهر گستر در نهان و بیاید با دلی باز گرداننده [به سوی او] ۳۳ [گوییم] داخل شود در آن

بِسَلَامٍ ۝۳۴ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۝۳۵ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝۳۶
به سلامت این است روز جاودانگی ۳۴ برای آنهاست آنچه خواهند در آن [بهشت] و نزد ما بیش از آن هم هست ۳۵

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
و چه بسیار هلاک کردیم پیش از آنان نسل هایی که آنان سر سخت تر بودند از ایشان از جهت زورمندی پس راه گشوندند در

الْبَلَدِ هَلْ مِنْ مَّحِصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ
سرزمین ها آیا هیچ [راه] گریزی بود ﴿٣٦﴾ همانا در این [حقایق] قطعاً پندی است برای کسی که باشد

لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
برای او دلی یا فرادارد گوش را درحالی که حاضر او هوشیار باشد ﴿٣٧﴾ هر آینه آفریدیم

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آنهاست در شش روز و نرسید به ما

مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
هیچ درماندگی ای ﴿٣٨﴾ پس شکیباً باش بر آنچه می گویند و تسبیح بگوی با ستایش پروردگار خود

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب ﴿٣٩﴾ و در پاسی از شب پس تسبیح گوی او را

وَأَذْكُرِ السُّجُودَ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ
و به دنبال های سجده ها ﴿٤٠﴾ و گوش فرادار به روزی که ندا دهد آن ندادهنده از جایی نزدیک

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ﴿٤١﴾ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
روزی که بشنوند آن بانگ سهمگین را به حق ﴿٤١﴾ آن روز روز بیرون آمدن [از قبرها] است ﴿٤٢﴾ همانا ما

نَحْنُ نَحْيِ الْمَيِّتَ وَنُمْيْتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ
خود زنده می کنیم و می میرانیم و به سوی ماست بازگشت ﴿٤٣﴾ روزی که بشکافد زمین

عَنْهُمْ سِرَاعًا ﴿٤٤﴾ ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
از ایشان درحالی که شتابان بیرون آیند این حشری است که بر ما آسان است ﴿٤٤﴾ ما داناتریم به آنچه که می گویند

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذِكْرٌ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾
و نیستی تو بر ایشان مسلط پس پند بده با قرآن کسی را که می ترسد از وعده عذاب من ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الدَّلِیْلَاتِ

ترتیبها
۵۱آیاتها
۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالَّذَرِيَّتِ ذُرَّوًا ﴿١﴾ فَالْحَمَلَتِ وَفَرَا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَّتِ يَسْرًا ﴿٣﴾
سوگند به آن بالها [که می پراکنند] پراکندنی ﴿١﴾ آنگاه که بردارنده اند بار سنگینی ﴿٢﴾ پس روندگان اند به آسانی ﴿٣﴾

فَالْمُقَسَّمَتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوْفَعٌ ﴿٦﴾
و تقسیم کننده اند کاری را ﴿٤﴾ بی گمان، آنچه وعده داده می شوید قطعاً راست است ﴿٥﴾ و همانا [روز] جزاء واقع شدنی است ﴿٦﴾

- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤَفِّكُ عَنْهُ مَن
 سوگند به آسمان دارای راه ها ﴿٧﴾ همانا شما در گفتاری گوناگونید ﴿٨﴾ بازگردانده می شود از آن [حق] آن که
- أُفِّكَ ﴿٩﴾ قُلُ الْخَرَّصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
 منحرف شده است ﴿٩﴾ مرگ بر دروغ زنان گمان پرداز ﴿١٠﴾ آنان که خود در گردابی [از جهل] غافل مانده اند ﴿١١﴾
- يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ﴿١٢﴾ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفَنُّونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
 می پرسند کی خواهد بود روز جزاء ﴿١٢﴾ روزی که آنان بر آتش گداخته می شوند ﴿١٣﴾ بچشید
- فَنَنْتَكُمُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
 عذابتان را این است آنچه که آن را به شتاب می خواستید ﴿١٤﴾ همانا پرهیزکاران در بهشت ها
- وَعِیُونَ ﴿١٥﴾ ءَاخِذِينَ مَا ءَانَهُمْ رَبَّهُمْ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ
 و چشمه سارهایند ﴿١٥﴾ گیرندگان اند آنچه را که داده است به ایشان پروردگارشان ﴿١٦﴾ همانا ایشان بودند پیش از این نیکوکاران
- كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾
 آنان اندکی از شب را می خوابیدند ﴿١٧﴾ و در سحرها ایشان طلب آمرزش می نمودند ﴿١٨﴾
- وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ
 و در مالهایشان حقی بود برای سائل [گدا] و تهیدست ﴿١٩﴾ و در زمین نشانه هایی است
- لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 برای اهل یقین ﴿٢٠﴾ و در خود شما نیز آیا نمی نگريد ﴿٢١﴾ و در آسمان است روزی شما
- وَمَا تُوْعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 و آنچه وعده داده می شوید ﴿٢٢﴾ پس سوگند به پروردگار آسمان و زمین که همانا این [خبر] حق است همان گونه که خود شما
- نَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَیْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ ﴿٢٤﴾
 سخن می گوید ﴿٢٣﴾ آیا به تو رسیده است داستان میهمانان ابراهیم؟ ﴿٢٤﴾ آن گرامی داشتگان
- إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَى
 چون داخل شدند بر ابراهیم پس گفتند سلام گفت سلام [بر شما] قومی ناشناسید ﴿٢٥﴾ پس روی آورد به سوی
- أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
 خانواده خود آنگاه آورد گوساله ای فربه را [و بریان شده] ﴿٢٦﴾ پس نزدیک ساخت آن را به ایشان [چون دید که نمی خورند] گفت چرا نمی خورید
- ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَالِمٍ
 پس احساس کرد از ایشان ترسی را گفتند مترس و مژده دادند او را به پسری دانا
- ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
 پس پیش آمد زن او با فریاد پس سیلی زد روی خود را و گفت [آیا می زایم حال آنکه] من پیرزنی نازیم
- ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾
 گفتند این چنین گفته است پروردگار تو ﴿٢٩﴾ همانا او همان سنجیده کار بس داناست ﴿٣٠﴾

﴿۲۱﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۲۱﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان ﴿۲۱﴾ گفتند همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی که

﴿۲۲﴾ نَجْرَمِينَ ﴿۲۲﴾ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿۲۲﴾ مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ
بزهرکاردن ﴿۲۲﴾ تا بفرستیم بر آنان سنگهایی را از گل ﴿۲۲﴾ نشانه گذاری شده نزد پروردگارت

﴿۲۴﴾ لِّلْمُصْرِفِينَ ﴿۲۴﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۵﴾ فَمَا وَجَدْنَا
برای اسرافکاران ﴿۲۴﴾ پس بیرون بردیم کسانی که بودند در آن [سرزمین] از مؤمنان ﴿۲۵﴾ پس نیافتیم

فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۱﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ
در آنجا جز یک خانه از مسلمانان ﴿۳۱﴾ و برجای نهادیم آنجا نشانه ای را برای آنان که می ترسند

﴿۳۷﴾ فِي مُوسَىٰ ﴿۳۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
از عذاب دردناک ﴿۳۷﴾ و در [داستان] موسی [نیز نشانه ای است] آنگاه که فرستادیم او را به سوی فرعون با دلیلی

﴿۳۸﴾ مُبِينٍ ﴿۳۸﴾ فَتَوَلَّىٰ رُكُوعَهُ وَقَالَ سَحَرُ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿۳۹﴾ فَأَخَذْتَهُ وَجُودَهُ
روشن ﴿۳۸﴾ پس رویگردان شد با تمام نیروی خود و گفت این جادوگر یا دیوانه است ﴿۳۹﴾ پس گرفتیم او را و لشکریانش او را

فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۴۰﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
پس افکندیم ایشان را در دریا درحالی که او در خور سرزنش بود ﴿۴۰﴾ و در [داستان] عاد [نشانه ای است] آنگاه که فرستادیم بر آنها آن باد

﴿۴۱﴾ الْعَقِيمَ ﴿۴۱﴾ مَا نَذِرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّيمِ ﴿۴۲﴾
نازای [مهلک] ﴿۴۱﴾ برجای نمی گذاشت هیچ چیزی را که می وزید بر آن مگر که می گردانید آن را مانند استخوان پوسیده ﴿۴۲﴾

﴿۴۳﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۴۳﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
و در [داستان] ثمود، آنگاه که گفته شد به آنان بهره گیرید تا مدتی ﴿۴۳﴾ پس سرپیچی کردند از فرمان پروردگار خود

﴿۴۴﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۴۴﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِّن قِيَامٍ
پس فراگرفت ایشان را آن صاعقه درحالی که خود می نگریستند ﴿۴۴﴾ آنگاه نتوانستند برخیزند

﴿۴۵﴾ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ﴿۴۵﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
و یارای دفاع نداشتند ﴿۴۵﴾ و [هلاک ساختیم] قوم نوح را پیش از این همانا آنان بودند گروهی

﴿۴۶﴾ فَاسْقٍ ﴿۴۶﴾ فَسَقَيْنَ السَّمَاءَ بَنِينَهَا بِأَيْدٍ ﴿۴۷﴾ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿۴۷﴾ وَالْأَرْضَ
فاسق ﴿۴۶﴾ و آسمان را آفریدیم با قدرت ﴿۴۷﴾ و همانا ما گسترنده ایم [آن را] ﴿۴۷﴾ و زمین را

فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿۴۸﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
فرش کردیم آن را پس نیکو گستراننده ایم ﴿۴۸﴾ و از هر چیزی آفریدیم نر و ماده ای را

﴿۴۹﴾ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۴۹﴾ فَفَرِّقُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۰﴾
باشد که شما پندپذیر شوید ﴿۴۹﴾ پس بگریزید به سوی الله همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای آشکارم ﴿۵۰﴾

﴿۵۱﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۱﴾
قرار ندهید با الله الهی دیگر را همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای آشکارم ﴿۵۱﴾

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ

این چنین نیامده است به سوی کسانی که پیش از ایشان بودند هیچ پیامبری مگر اینکه گفتند جادوگر یا دیوانه است

۵۲ اتَّوَصَوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝۵۳ فَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ

۵۲ آایا یکدیگر را سفارش کرده بودند به این [سخن]؟ نه! بلکه آنان گروهی سرکش اند ۵۳ پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو

بِمَلُومٍ ۝۵۴ وَذَكَرَ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝۵۵ وَمَا

مورد سرزنش ۵۴ و پند داده زیرا پند دادن سود می دهد مؤمنان را ۵۵ و

خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝۵۶ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ

نیافریدیم جن و انس را مگر برای آنکه بپرستند مرا ۵۶ نمی خواهم از آنان هیچ روزی ای را

وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ۝۵۷ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

و نمی خواهم که مرا خوراک دهند ۵۷ همانا الله همان روزی دهنده توانمند استوار است

۵۸ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ

۵۸ پس همانا بر آنان که ستم کردند سهمی [از عذاب] است مانند سهم یارانشان از این روی [آن را] به شتاب از من نخواهند

۵۹ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝۶۰

۵۹ پس وای بر کسانی که کفر ورزیدند از آن روزشان که وعده داده می شوند ۶۰

سُورَةُ الطُّورِ

ترتیبها
۵۲آیاتها
۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالطُّورِ ۝۱ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ۝۲ فِي رَقٍ مَنشُورٍ ۝۳ وَالْبَيْتِ

سوگند به کوه طور ۱ و کتاب نوشته شده ۲ در ورق برگشاده ۳ و به این خانه

الْمَعْمُورِ ۝۴ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝۶ إِنَّ

آباد [کعبه] ۴ و سوگند به این سقف برافراشته ۵ و به دریای برافروخته ۶ که

عَذَابَ رَبِّكَ ۝۷ لَوْ قَعٌ شَدْنِي ۝۸ مَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝۹ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ

عذاب پروردگار تو ۷ واقع شدنی است ۸ نیست بر آن چیزی بازدارنده ای ۹ روزی که بلرزد آسمان

مَوْرًا ۝۱۰ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝۱۱ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لرزیدنی ۱۰ و روان گردد کوهها ۱۱ روان شدنی ۱۰ پس وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝۱۲ يَوْمَ يَدْعُوتُ إِلَىٰ نَارِ

آنان که خود در بیهوده گویی به بازی سرگرم اند ۱۲ روزی که رانده می شوند به سوی آتش

جَهَنَّمَ دَعَا ۝۱۳ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝۱۴

دوزخ راندن به سختی ۱۳ این همان آتشی است که شما آن را تکذیب می کردید ۱۴

أَفْسَحْ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا بُصُرَ لَا تَصِيرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا بِرِشْمٍ
 آیا سحر است این یا شما نمی بینید ۱۵ ۱۵ اصلوها فاصبروا
 پس شکیبایی کنید وارد آن شوید

أَوْ لَا تَصِيرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا بِرِشْمٍ
 یا شکیبایی نکنید یکسان است بر شما جز این نیست که پاداش داده می شود به آنچه که می کردید ۱۶ ۱۶
 ما كنتم تعملون تجزون

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۱۷ فَكِهَيْنَ يَمَّا ءَانَهُمْ رِشْمٌ
 همانا پرهیزکاران در باغ هایی و نعمتی پایدار هستند ۱۷ درحالی که شادمان اند به آنچه که داده است به ایشان پروردگارشان

وَوَقَّهُمْ ۱۸ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۱۸ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا يَمَّا
 و نگهداشته است ایشان را پروردگارشان از عذاب دوزخ ۱۸ بخورید و بنوشید گوارا [به پاداش] آنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۹ مُتَكِينِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
 می کردید ۱۹ تکیه زنان بر تخت هایی کنار هم چیده شده و جفت گردانیم ایشان را

بِحُورٍ عَيْنٍ ۲۰ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَابْتَعْنَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ الْحَقْنَا
 با سیاه چشمانی فراخ چشم ۲۰ و کسانی که ایمان آورده اند و پیروی کرده اند ایشان را فرزندان شان در ایمان پیوست کنیم

بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
 به ایشان فرزندان شان را و هیچ نكاهیم از ایشان از [پاداش] عملشان چیزی را هر کسی به آنچه کسب نموده

رَهْنٍ ۲۱ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۲۲ يَنْتَرِعُونَ
 در گرواست ۲۱ و مدد می کنیم ایشان را با هر نوع میوه و گوشتی از هر آنچه دلخواهشان باشد ۲۲ از دست یکدیگر می گیرند

فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيهِمْ ۲۳ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ
 آنجا پیاله شرابی که نه بیهوده گویی باشد در آن و نه گناهی ۲۳ و می گردند بر گردشان نوجوانانی

لَهُمْ كَانِهِمْ لَوْلَوْ مَكُونُ ۲۴ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
 برای ایشان گویی که آنها مروارید نهفته [در صدف] اند ۲۴ و روی می کنند به یکدیگر از هم می پرسند

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۲۵ فَمَنْ أَلَّهِ
 گویند ۲۵ همانا ما بودیم پیش از این در میان کسان خود ترسان ۲۵ پس منت نهاد الله

عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ۲۷ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 بر ما و نگهداشت ما را از عذاب سوزان ۲۷ همانا ما پیش از این

نَدْعُوهُ ۲۸ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۲۸ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
 می خواندیم او [الله] را به درستی که اوست آن نیکوکار مهربان ۲۸ پس پند ده [ای محمد] که نیستی تو به فضل

رَبِّكَ ۲۹ يَكَاهِنُ وَلَا مَجْنُونٍ ۲۹ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ ۲۹ نَزَّيْصُ بِهِ رَبِّ
 پروردگارت نه کاهن و نه دیوانه ۲۹ آیا می گویند شاعری است که انتظار می کشیم برای او رویداد

الْمُنُونِ ۳۰ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُرَبِّصِينَ ۳۱
 مرگ را ۳۰ بگو انتظار برید که بی گمان من نیز با شما از ۳۱ منتظرانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿۳۲﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ ۚ
 آیا فرمان می دهد آنان را خردهای شان به این [کار] یا آنان گروهی سرکش اند ﴿۳۲﴾ آیا می گویند که خود آن را برپافته است

بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ ۚ إِن كَانُوا صَادِقِينَ
 نه، بلکه ایشان ایمان نمی آورند ﴿۳۳﴾ پس بیاورند سخنی مانند این را اگر راست می گویند

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَلْقُونَ ﴿۳۵﴾ أَمْ آفَرِيدَهُ
 ﴿۳۴﴾ آیا آفریده شده اند از هیچ یا خود ایشان آفرینندگان اند ﴿۳۵﴾ آیا آفریده اند

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿۳۶﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
 آسمان ها و زمین را؟ [نه]، بلکه یقین نمی دارند ﴿۳۶﴾ آیا نزد ایشان است خزانه های

رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُصِيطِرُونَ ﴿۳۷﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 پروردگارت؟ یا آنان چیره یابندگان اند ﴿۳۷﴾ آیا برای ایشان نردبانی است که گوش فرادارند در بالا رفتن از آن پس باید بیاورد

مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿۳۸﴾ أَمْ لَهُمْ آيَاتٌ يَنْظُرُونَ ﴿۳۹﴾ أَمْ
 شنونده آنان دلیلی آشکار را ﴿۳۸﴾ آیا برای اوست دختران و پسران برای شماست پسران ﴿۳۹﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿۴۰﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
 آیا درخواست می کنی از آنان مزدی را که آنها از غرامت [آن] گرانبارند ﴿۴۰﴾ آیا نزد آنان علم غیب است که آنان

يَكْتُبُونَ ﴿۴۱﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿۴۲﴾
 می نویسند ﴿۴۱﴾ آیا می خواهند نیرنگی را پس آنان که کفر ورزیدند همان فریب خوردگان اند ﴿۴۲﴾

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۴۳﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 آیا برای آنهاست الهی جز الله؟ پاک است الله از آنچه شریک [او] می سازند ﴿۴۳﴾ و اگر ببینند پاره ای

مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿۴۴﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا
 از آسمان را که فرومی افتد گویند ابری است متراکم ﴿۴۴﴾ پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند

يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿۴۵﴾ يَوْمَ لَا يَغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 آن روز خود را که در آن نابود شوند ﴿۴۵﴾ روزی که دفع نکند از ایشان نیرنگشان چیزی را

وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِن
 و نه ایشان یاری شوند ﴿۴۶﴾ و همانا برای کسانی که ستم کردند عذابی است جز این ولیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۷﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ
 بیشترشان نمی دانند ﴿۴۷﴾ و شکیبا باش در برابر حکم پروردگارت به درستی که تو زیر نظر مایی و تسبیح گوی

بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ نَقُومُ ﴿۴۸﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ ۖ وَإِدْبَرَ الْجُومِ ﴿۴۹﴾
 با ستایش پروردگار خود هنگامی که برمی خیزی ﴿۴۸﴾ و وقتی از شب به پاکی یاد کن او را و [هنگام] پشت گردانیدن ستارگان ﴿۴۹﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَاضِلٌ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ
سوگند به ستاره هنگامی که فروشود ۱ گمراه نشده است همدم شما و بیراهه نرفته ۲ و سخن نمی گوید

عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵
از روی هوس ۳ نیست گفتارش مگر وحی که به او وحی می شود ۴ آموخته است او را آن [فرشته] بسیار نیرومند ۵

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۸
توانمندی که راست بایستاد ۶ درحالی که او به کناره بلند [آسمان] بود ۷ سپس نزدیک شد و فرود آمد ۸

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰
پس بود [مسافت میانشان] مقدار دو کمان یا نزدیک تر [از آن] ۹ پس وحی فرستاد به سوی بنده اش آنچه را وحی کرد ۱۰

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۱ أَفَتُمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝۱۲ وَلَقَدْ رَءَاهُ
دروغ نگفت دل [پیامبر] آنچه را دید ۱۱ آیا بگو مگو می کنید با او در آنچه دیده است ۱۲ و به تحقیق دیده بود

نَزَلَهُ أُخْرَىٰ ۝۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝۱۵
[فرشته] را یک بار دیگر [در حال فرود آمدن] ۱۳ نزد سدره المنتهی [جایی در آسمانهاست] ۱۴ که نزد آن است جایگاه بهشت ۱۵

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۶ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۷ لَقَدْ رَأَىٰ
آنگاه که پوشانده بود سدره را آنچه پوشانده بود ۱۶ منحرف نشد چشم [پیامبر] و از حد نگذشت ۱۷ به تحقیق دید

مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱۸ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ ۝۱۹ وَمَنْوَةَ
برخی از نشانه های بزرگ پروردگار خود را ۱۸ پس آیا دیده اید لات و عزی را ۱۹ و منات

الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝۲۰ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝۲۱ تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ
سومین آنها را ۲۰ آیا برای شما پسر و برای او دختر است ۲۱ این [تقسیم] آنگاه تقسیمی

ضَرِيَّةٌ ۝۲۲ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
بیدادگرانه است ۲۲ نیستند اینها مگر نام هایی چند که نام نهاده اید آنها را شما و پدران شما نازل نکرده است

اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۝
الله درباره آنها هیچ دلیلی را پیروی نمی کنند مگر گمان را و آنچه را که دلخواهشان است

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝۲۳ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝۲۴ فَلِلَّهِ
و به تحقیق آمد برای ایشان از پروردگارشان هدایت ۲۳ آیا برای انسان است آنچه را که آرزو کند؟ [هرگز] ۲۴ پس از آن الله است

الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝۲۵ وَكَمْ مِنْ مَلَائِكَةٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
آخرت و دنیا ۲۵ و چه بسیار فرشتگانی که در آسمان ها هستند که هیچ سودی نمی بخشد

شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ ۝۲۶ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝۲۷
شفاعتشان چیزی را مگر پس از آنکه اجازه دهد الله ۲۶ برای هرکسی که بخواهد و بپسندد ۲۷

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَىٰ به تحقیق آنان که ایمان نمی آورند به آخرت هر آینه می نامند فرشتگان را به نام دختران

۲۷ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ ۲۷ نیست برایشان به این [باور] هیچ علمی پیروی نمی کنند مگر گمان را و همانا گمان کفایت نمی کند از

الْحَقِّ شَيْئًا ۲۸ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ ۲۸ حق هیچ چیزی را ۲۸ پس روی بگردان از کسی که روگردانیده است از یاد ما و نخواسته مگر زندگانی

الدُّنْيَا ۲۹ ذَلِكَ مَبْلَغُهُم مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّٰ عَنْ ۲۹ دنیا را ۲۹ این است نهایت آگاهی آنها همانا که پروردگار تو او دانتر است به کسی که گمراه شده است از

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَىٰ ۳۰ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا ۳۰ راه او و او دانتر است به کسی که راه یافته است ۳۰ واز آن الله است آنچه در آسمان ها و آنچه

فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا ۳۱ در زمین است تا کیفر دهد آنان را که بدی کرده اند به سبب آنچه کرده اند و پاداش دهد آنان را که نیکویی کردند

بِالْحَسَنَىٰ ۳۱ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ ۳۱ به نیکوترین پاداش ۳۱ آنانند که پرهیز می کنند از گناهان بزرگ و از کارهای بسیار زشت جز گناهان کوچک

إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۳۲ همانا پروردگار تو گسترده آمرزش است او دانتر است به [احوال] شما آنگاه که پدید آورد شما را از زمین

وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ ۳۲ و وقتی که شما جنین بودید در شکم های مادران خود پس به پاکی مستایید خودتان را او دانتر است

بِمَنْ أَتَقَىٰ ۳۲ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ۳۲ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ۳۲ به آن که پرهیزگارتر است ۳۲ آیدیدی کسی را که روی گردانید ۳۲ و بخشش نمود اندکی و دست بازداشت

۳۴ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ۳۵ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ ۳۴ آیا نزد اوست علم غیب پس او می بیند ۳۵ یا خبردار نشده به آنچه در صحیفه های

مُوسَىٰ ۳۶ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۳۷ أَلَا نَزَّرْنَا وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ ۳۶ موسی و ابراهیم است همان کسی که وفا کرد [به پیمانش] ۳۷ که بر نمی دارد هیچ برادرانه ای بار شخص دیگری را

۳۸ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۳۹ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ ۳۸ و اینکه نیست چیزی برای انسان مگر آنچه را که تلاش نموده است ۳۹ و اینکه تلاش او به زودی

يُرَىٰ ۴۰ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ۴۱ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ۴۰ دیده می شود ۴۰ آنگاه پاداش داده می شود به پاداش کامل تر ۴۱ و اینکه به سوی پروردگار است [پایان] [کرا]

۴۲ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۴۳ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ۴۴ ۴۲ و اینکه اوست که می خنداند و می گریاند ۴۳ و اینکه اوست که می میراند و زنده می گرداند ۴۴

وَأَنَّهُ ۖ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ (۴۵) مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۚ (۴۶) وَأَنَّهُ ۖ

و اینکه اوست که می آفریند دو گونهٔ نر و ماده را (۴۵) از نطفه ای چون فرو ریخته شود (۴۶) و اینکه

عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخَرَىٰ ۚ (۴۷) وَأَنَّهُ ۖ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۚ (۴۸) وَأَنَّهُ ۖ هُوَ رَبُّ

بر اوست آفریدنی دیگر (۴۷) و اینکه اوست که بی نیاز کرد و سرمایه بخشید (۴۸) و اینکه اوست پروردگار

السَّعْرَىٰ ۚ (۴۹) وَأَنَّهُ ۖ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۚ (۵۰) وَثَمُودًا ۚ (۵۱) فَمَا أَتْبَقَىٰ ۚ (۵۱)

ستارهٔ شعری (۴۹) و اینکه او هلاک کرده است عاد نخستین را (۵۰) و ثمود را پس باقی نگذاشت [هیچ کس را] (۵۱)

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ ۖ وَأَطْعَىٰ ۚ (۵۲) وَالْمُؤَنَفَكَةَ ۚ (۵۲)

و [هلاک کرد] قوم نوح را پیش از آن همانا آنان بودند ستمکارتر و سرکش تر (۵۲) و شهرهای واژگون شدهٔ [قوم لوط را]

أَهْوَىٰ ۚ (۵۳) فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ ۚ (۵۴) فَإِنِّي ءَالِئٌ رَّبِّكَ ۚ (۵۵) نَتَمَارَىٰ ۚ (۵۵)

فروافکند (۵۳) پس بیوشانید آن را آنچه پوشانید (۵۴) پس به کدام یک از نعمت های پروردگارت تردید داری (۵۵)

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ ۚ (۵۶) أَزِفَتِ ۚ (۵۷) الْأَزِفَةُ ۚ (۵۷) لَيْسَ لَهَا

این بیم دهنده ای ست از [جمله] بیم دهندگان پیشین (۵۶) نزدیک شد آن نزدیک شونده [رستاخیز] (۵۷) نیست آن را

مِن دُونِ اللَّهِ ۚ (۵۸) كَاشِفَةُ ۚ (۵۸) أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ ۚ (۵۹) تَعَجَّبُونَ ۚ (۵۹) وَتَضَحَكُونَ ۚ (۵۹)

جز الله هیچ آشکارکننده ای (۵۸) پس آیا از این سخن در شگفت می شوید (۵۹) و می خندید

وَلَا تَبْكُونَ ۚ (۶۰) وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ۚ (۶۱) فَاسْجُدُوا لِلَّهِ ۚ (۶۲) وَأَعْبُدُوا ۚ (۶۲)

و گریه نمی کنید (۶۰) و شما سرگرم اید (۶۱) پس سجده کنید الله را (۶۲) و پرستش کنید (۶۲)

ترتیبها
۵۴

سورة القمر

آیاتها
۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَقْرَبَتْ ۚ السَّاعَةُ ۚ (۱) وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ ۚ (۱) وَإِن يَرَوْا ءَايَةً ۚ (۱) يُعْرِضُوا ۚ (۱)

نزدیک شد رستاخیز و شکافته شد ماه (۱) و اگر ببینند [کافران] نشانه ای را روی می گردانند

وَيَقُولُوا ۚ سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۚ (۲) وَكَذَّبُوا ۚ (۲) وَاتَّبَعُوا ۚ (۲) أَهْوَاءَهُمْ ۚ (۲)

و می گویند جادویی دائمی است (۲) و تکذیب کردند [پیامبر را] و پیروی کردند از هوس های خود

وَكُلُّ ۚ أَمْرٍ ۚ (۳) مُّسْتَقَرٌّ ۚ (۳) وَلَقَدْ جَاءَهُمْ ۚ (۳) مِنَ الْأَنْبَاءِ ۚ (۳)

و هر کاری [در جای خود] قرار گیرنده است (۳) و به تحقیق آمد برای آنان از خبرها

مَا ۚ فِيهِ ۚ (۴) مُّزْدَجَرٌ ۚ (۴) حِكْمَةٌ ۚ (۴) بَلِغَةٌ ۚ (۴) فَمَا تُغْنِ ۚ (۴) النُّذُرُ ۚ (۴)

آنچه که در آن مایهٔ باز داشتن [از کفر] است (۴) حکمتی است رسا ولی سود نبخشد آنان را هشدارها

ۚ (۵) فَتَوَلَّىٰ ۚ عَنْهُمْ ۚ (۵) يَوْمَ ۚ (۵) يَدْعُ ۚ (۵) الدَّاعِ ۚ (۵) إِلَىٰ شَيْءٍ ۚ (۵) نُّكْرٍ ۚ (۵)

(۵) پس روی بگردان از آنان روزی که دعوت کند دعوت کننده به چیزی ناگوار (۵)

خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾

درحالی که فروافتاده باشد چشم هایشان بیرون می آیند از قبرها گویا آنان ملخ های پراکنده اند ﴿۷﴾

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَبَتْ شَتَابُ كُنُودٍ بِه سَوَىٰ اَنْ دَعُوْت كُنُودِه مِی گُویند كَافِرَان اِین رُوْزِی اَسْت سَخْت ﴿٨﴾ تَكْذِیْب كَرْدَنْد

قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا

پیش از آنان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه است و رانده شد [از میان آنان] ﴿۹﴾ پس درخواست کرد رَبِّهِ پروردگارِش را که من مغلوب شده ام پس انتقام بگیر [یاری فرما] ﴿۱۰﴾ پس گشودیم درهای آسمان را به آبی بسیار ریزان

﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

و جاری کردیم از زمین چشمه هایی را پس به هم پیوستند آبها بنابر امری که مقدر شده بود ﴿۱۲﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَّاجِ وَدُسِّرَ ﴿١٣﴾ تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِّمَن كَانَ

و برداشتیم او را بر [کشتی] دارای تخته ها و میخ ها ﴿۱۳﴾ حَرَكْتِی مِی كَرْد زِیْر نَظَرِ مَآ تَا پَادَاشِی بَاشَد بَرای كِسی كِه بُوَد كُفْرٌ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا ءَايَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ

مورد ناسپاسی ﴿۱۴﴾ و به تحقیق برجای گذاشتیم این را نشانه ای پس آیا هیچ پندگیرنده ای هست ﴿۱۵﴾ پس چگونه بود عَذَابِ وَنَذِرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

عذاب و هشدارهای من ﴿۱۶﴾ و به درستی که آسان گردانیدیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هیچ پندپذیری هست كَذَبَتْ ﴿١٧﴾ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِ وَنَذِرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

تکذیب کردند [قوم] عاد پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿۱۸﴾ همانا فرستادیم بر آنان رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ

بادی تند را در روزی شوم پیوسته ﴿۱۹﴾ از جای می کند مردم را گویا آنان تنه های نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِ وَنَذِرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ

خرمائی برکنده اند ﴿۲۰﴾ پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿۲۱﴾ و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا

برای پند گرفتن آیا هیچ پندپذیری هست ﴿۲۲﴾ دروغ شمردند [قوم] ثمود هشدارها را ﴿۲۳﴾ پس گفتند آیا بشری مَنَا وَاحِدًا تَبِعَهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ لَقَىٰ الذِّكْرُ عَلَيْهِ

از قوم خود را پیروی کنیم؟ همانا ما آنگاه در گمراهی و دیوانگی باشیم ﴿۲۴﴾ آیا آلاء شده است این پندنامه مِنْ يَلِينَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشَرُّ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ عَذَابًا مِّنَ الْكُذَّابِ

از میان ما [نه]، بلکه او بسیار دروغگوی خودپسند است ﴿۲۵﴾ به زودی خواهند دانست فردا کیست الْأَشْرُ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسَلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقَبَهُمْ وَأَصْطَبِرُ ﴿٢٧﴾

خودپسند ﴿۲۶﴾ همانا ما فرستنده ایم ناقه را جهت آزمایش برای ایشان پس [ای صالح] منتظرشان باش و شکیبایی ورز ﴿۲۷﴾

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّخَضَّرٌ ﴿٢٨﴾ فَادَّوَّا صَاحِبَهُمْ
و باخبر ساز آنان را که آب تقسیم شده است در میان ایشان هر یک در بهره آب خود حضور یابد ﴿٢٨﴾ پس ندا دادند همراه خود را

فَنَعَاطَىٰ فَقَعَّرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
پس دست درازی کرد و پی کرد [ناقه را] ﴿٢٩﴾ پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿٣٠﴾ همانا ما فرستادیم بر ایشان

صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمَخْضِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
یک بانگ سخت آسمانی پس شدند مانند گیاه درهم شکسته ﴿٣١﴾ و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالْأَنْذَرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
برای پندگرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده ای ﴿٣٢﴾ دروغ شمردند قوم لوط هشدارها را ﴿٣٣﴾ همانا ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا ءَالَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
بر آنان شن بادی [مرگبار] را مگر خانواده لوط که نجات دادیم ایشان را در سحرگاهی ﴿٣٤﴾ به نعمتی از نزد خود

كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتْنَا فَتَمَارَوْا
این چنین پاداش می دهیم هر که سپاس گزارد ﴿٣٥﴾ و به تحقیق هشدار داد ایشان را [لوط] از کیفر سخت ما پس تردید کردند

بِالْأَنْذَرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
در برابر هشدارها ﴿٣٦﴾ و همانا در خواست کردند از او مهمانانش را [برای کامجویی] پس محو کردیم چشمان شان را پس [گفتیم] بچشید

عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣٨﴾
عذاب من و هشدارهای مرا ﴿٣٧﴾ و همانا فرو گرفت ایشان را هنگام صبح عذابی که پایدار بود ﴿٣٨﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ
اکنون بچشید عذاب من و هشدارهای مرا ﴿٣٩﴾ و هر آینه آسان کردیم قرآن را برای پندگرفتن پس آیا پندگیرنده ای هست

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ ءَالَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
﴿٤٠﴾ و هر آینه آمدند نزد فرعونیان هشداردهندگان ﴿٤١﴾ تکذیب کردند آیات ما را همگی آن را پس گرفتیم ما آنان را

أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقَدِّرٌ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَیِّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
مانند گرفتن پیروزمند پرتوان ﴿٤٢﴾ آیا کافران شما بهترند از آنان یا برای شما امان نامه ای است

فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنْصَرُونَ ﴿٤٤﴾ سِیهَرَمُ الْجَمْعِ
در کتاب های پیشینیان ﴿٤٣﴾ آیا می گویند ما گروهی انتقام گیرنده ایم [غالبیم] ﴿٤٤﴾ اکنون شکست خواهند خورد این جمعیت

وَيَقُولُونَ الدُّبُرُ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَىٰ وَأَمْرٌ
و بگریزند به واپس ﴿٤٥﴾ بلکه رستاخیز وعده گاه ایشان است و رستاخیز هراسناک تر و تلخ تر است

﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
﴿٤٦﴾ همانا بزهکاران در گمراهی و دیوانگی اند ﴿٤٧﴾ روزی که کشیده شوند در آتش

عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾
بر صورت های خود [گفته شود] بچشید سوزن [مس] دوزخ را ﴿٤٨﴾ همانا ما هر چیزی را آفریده ایم به اندازه ﴿٤٩﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝۵۰ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

و نیست فرمان ما جز یک بار مانند یک چشم برهم زدن ۵۰ و به تحقیق هلاک ساختیم

أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَذْكَرٍ ۝۵۱ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ

امثال شما را پس آیا پندگیرنده ای هست ۵۱ و هر چیزی که کرده اند

فِي الزُّبُرِ ۝۵۲ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ۝۵۳ إِنَّ الْمُنِفِينَ

در نامه ها [ی اعمالشان ثبت] است ۵۲ و هر کوچک و بزرگی نوشته شده است ۵۳ بی گمان، پرهیزکاران

فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝۵۴ فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ ۝۵۵ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ۝۵۵

در باغ ها و [کنار] نهرهایند ۵۴ در جایگاهی راستین ۵۵ نزد فرمانروایی بس توانا ۵۵

آیاتها
۷۸

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

ترتیبها
۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳

[الله] مهر گستر ۱ آموخت قرآن را ۲ آفرید انسان را ۳

عَلَّمَهُ ۝۴ أَلْبَيَانَ ۝۵ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝۶ بِحُسْبَانٍ ۝۷ وَالنَّجْمُ

آموخت به او ۴ سخن گفتن را ۵ آفتاب و ماه با حسابی [مین] درکارند ۷ و گیاه

وَالشَّجَرُ ۝۸ يَسْجُدَانِ ۝۹ وَالسَّمَاءَ ۝۱۰ وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝۱۱

و درخت ۸ سجده می کنند ۹ و آسمان را ۱۰ و برافراشت و بنهاد ۱۱ ترازو را

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝۱۲ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

اینکه تجاوز نکنید در ۱۲ سنجش ۱۳ و برپا کنید وزن را به عدالت

وَلَا تَخْسَرُوا الْمِيزَانَ ۝۱۳ وَوَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝۱۴

و مکهید [در وزن کردن] ترازو را ۱۳ و زمین را ۱۴ گسترد برای مردمان

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝۱۵ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ

در آن هرگونه میوه و خرما ۱۵ [با خوشه های] غلاف دار است و دانه برگ دار

وَالرَّيْحَانُ ۝۱۶ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ۝۱۷ خَلَقَ

و گیاه خوشبو ۱۶ پس [ای گروه جن و انس] کدامین نعمت پروردگارتان را ۱۷ تکذیب می کنید ۱۸ آفرید

الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱۸ وَخَلَقَ الْجَانَّ ۝۱۹

انسان را از گلی خشک ۱۸ مانند سفال ۱۹ و آفرید جن را

مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ۝۲۰ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ۝۲۱

از شعله بی دود از ۲۰ پس کدامین نعمت پروردگارتان را ۲۱ تکذیب می کنید ۲۲

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ **وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۱۷** **۱۸**
 پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است **۱۷** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۱۸**

مَرْجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ **لَّا يَبْغِيَانِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۱۹** **۲۰**
 روان ساخت آن دو دریا را که باهم برخورد دارند **۱۹** میان هر دو حائل است که به هم نمی آمیزند **۲۰** پس کدامین نعمت

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **۲۱** **۲۲**
 پروردگارتان را تکذیب می کنید **۲۱** برمی آید از آن دو مروارید و مرجان **۲۲** پس کدامین

عَالَمٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **۲۳** **۲۴**
 نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۲۳** و از آن اوست کشتی های بلند بادبان برافراشته در دریا همچون کوهها

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **۲۵** **۲۶**
 پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۲۵** هر چه بر روی زمین است فناپذیر است **۲۶** و باقی می ماند

وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۲۷** **۲۸**
 ذات پروردگارت که شکوهمند و ارجمند است **۲۷** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۲۹** **۳۰**
 از او درخواست می کند هر که در آسمان ها و زمین است هر روز او در کاری است **۲۹** پس کدامین

عَالَمٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **۳۱** **۳۲**
 نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۳۱** به زودی می پردازیم به حساب شما ای گروه جن و انس **۳۲** پس کدامین

عَالَمٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **۳۳** **۳۴**
 نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۳۳** ای گروه جن و انس اگر توانستید

أَنْ تَفْذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَافْذُوا **لَا تَنْفَذُونَ** **۳۵**
 که نفوذ کنید از کرانه های آسمان ها و زمین پس نفوذ کنید نفوذ نمی کنید

إِلَّا بِأَمْرِ سُلْطَانٍ **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۳۶** **۳۷**
 مگر با نیروی [ویژه] **۳۶** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۳۷** فرستاده می شود بر شما

شَوَاطِدٍ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ **فَلَا تَنْصِرَانِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۳۸** **۳۹**
 زبانه ای از آتش و دودی پس از خود دفاع نتوانید کرد **۳۸** پس کدامین نعمت پروردگارتان را

تُكَذِّبَانِ **۴۰** **۴۱**
 تکذیب می کنید **۴۰** پس چون بشکافد آسمان آنگاه شود گلگون مانند چرم سرخ [یا روغن جوشان]

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ **۴۲** **۴۳**
 پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۴۲** پس در آن روز پرسیده نشود از گناه او

إِنْشٍ وَلَا جَانٌّ **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۴۴** **۴۵**
 هیچ آدمی و نه هیچ جنی **۴۴** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۴۵**

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَيَايَ

شناخته می شوند بزهرکاران به نشانه شان پس گرفته می شوند باموهای پیشانی و پاها [و به نوز لداخته می شوند] ﴿٤١﴾ پس کدامین

ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿٤٢﴾ این است آن دوزخی که تکذیب می کردند آن را بزهرکاران

﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ ﴿٤٤﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٤٣﴾ می گردند میان آن و میان آبی داغ جوشان ﴿٤٤﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٤٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٤٥﴾ و برای هرکس که بترسد از ایستادن به حضور پروردگارش دو باغ خواهد بود ﴿٤٦﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا اُفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيْهَا عَيْنَانِ ﴿٤٧﴾ دارای درختان با شاخه های گوناگون ﴿٤٨﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿٤٩﴾ در آن دو [باغ] دو چشمه

﴿٥٠﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٥١﴾ فِيْهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ جَارِيَةٌ ﴿٥٠﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿٥١﴾ در آن دو از هر گونه میوه ای جاری اند

﴿٥٢﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ دُونَ كُنُوزٍ ﴿٥٢﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿٥٣﴾ تکیه کنان اند بر بسترهایی که

بَطَانِنَهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَحَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا اُسْتَبْرَقٍ ﴿٥٤﴾ از ابریشم ستر است و میوه رسیده آن دو باغ نزدیک و در دسترس اند ﴿٥٤﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را

تُكْذِبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيْهَا زَنَانٌ فَرْوُشَةٌ جَمَانِيَّاتٌ ﴿٥٥﴾ در آن [باغ] ها زنان فروشته چشمانی هستند که در نیامیخته است با آنها هیچ آدمی پیش از آنان

﴿٥٦﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٥٧﴾ كَانَتْ اِلَاقُوتٌ ﴿٥٦﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿٥٧﴾ گویی آنان یاقوت و نه هیچ جنی

﴿٥٨﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ و مرجان اند ﴿٥٨﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿٥٩﴾ آیا پاداش

اَلْاِحْسَنِ اِلَّا اِلَّا اِلْحَسَنُ ﴿٦٠﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٠﴾ نیکی کردن جز نیکی است ﴿٦٠﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٍ ﴿٦٢﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٦١﴾ و غیر از این دو باغ دیگر است ﴿٦٢﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٦٣﴾ مُدْهَامَتَانِ ﴿٦٤﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٥﴾ در آن دو [باغ] دو باغ سرسبز سیه فام ﴿٦٤﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿٦٥﴾

﴿٦٦﴾ نَضَّاحَتَانِ ﴿٦٧﴾ فَيَايَ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٦﴾ جوشان است ﴿٦٦﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿٦٧﴾ دو چشمه

عَالَاءَ رَيْكُمَا تَكْذِبَانِ ۖ نَبْرَكَ اَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

نعمت پروردگارتان را تکریب می کنید ۷۷ نبرکت است نام پروردگار تو ۷۸ که با شکوه و ارجمند است ۷۸

آیاتہا
۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱۴ عَلٰی سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۱۵ مُتَّكِئِينَ ۱۶ عَلَیْهَا مُتَقَابِلِينَ

بر تخت های زربافت [جواهر نشان] تکیه کنان بر آنها روبه روی یکدیگر

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ يَا كُوفٍ وَابَارِيقَ وَكَاسٍ مِّن مَّعِينٍ
می گردند بر گرد آنان نوجوانانی جاودانه ﴿۱۷﴾ با تُنگ ها و کوزه ها و پیاله ای از شرابی صاف

﴿١٨﴾ لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهْهٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ
﴿۱۸﴾ که نه سردرد می شوند از آن و نه بدمستی کنند ﴿۱۹﴾ و از هرگونه میوه از آنچه که برگزینند

﴿٢٠﴾ وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُ
﴿۲۰﴾ و گوشت هر پرندۀ ای از آنچه دلخواهشان باشد ﴿۲۱﴾ و سیاه چشمانی فراخ چشم ﴿۲۲﴾ مانند دانه های مروارید

الْمَكُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
پوشیده در صدف ﴿۲۳﴾ به پاداش آنچه که می کردند ﴿۲۴﴾ نمی شنوند در آن سخن بیهوده و

تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
گناه آلودی ﴿۲۵﴾ مگر گفتن سلام سلام ﴿۲۶﴾ و دست راستیان چه دست

الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ
راستیانی ﴿۲۷﴾ در زیر درختان سدر بی خار ﴿۲۸﴾ و [درختان] موز برهم چیده ﴿۲۹﴾ و در سایه ای کشیده

﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَكَهْهٍ كَثِيرٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
﴿۳۰﴾ و آبشاری ریزان ﴿۳۱﴾ و میوه ای فراوان ﴿۳۲﴾ نه قطع شدنی است و نه

مَنْوَعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنِشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
منع شدنی ﴿۳۳﴾ و همبسترانی بلندمرتبه ﴿۳۴﴾ همانا ما آفریدیم آنها را آفرینی نیکو ﴿۳۵﴾ پس گردانیدیم ایشان را

أَجْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرَبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنْ
دوشیزگانی ﴿۳۶﴾ شوهر دوستانی همسالانی! ﴿۳۷﴾ برای دست راستیان ﴿۳۸﴾ گروهی از

الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
پیشینیان ﴿۳۹﴾ و گروهی از پسینیان ﴿۴۰﴾ و دست چپی ها چه دست

الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ
چپی هایی ﴿۴۱﴾ در میان بادی سوزان و آبی جوشان ﴿۴۲﴾ و در سایه دودی سیاه ﴿۴۳﴾ که نه خنک است

وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصْرُونَ
و نه خوش ﴿۴۴﴾ به درستی که ایشان بودند پیش از این خوش گذرانان ﴿۴۵﴾ و اصرار می ورزیدند

عَلَى الْحَنَثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
بر گناه بزرگ [انکار قیامت] ﴿۴۶﴾ و می گفتند آیا وقتی که بمیریم و شویم خاکی

وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِن
و استخوان هایی [پوسیده] آیا ما [بار دیگر] برانگیخته می شویم ﴿۴۷﴾ و آیا پدران پیشینیان ما [نیز] بگو بی گمان

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَّوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾
پیشینیان و پسینیان ﴿۴۹﴾ همه گردآوری شوند در وعده گاه روزی معلوم ﴿۵۰﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَآ الضَّآلُونَ ۝۵۱ لَآ كُؤُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زُقُومٍ ۝۵۲
 پس بی گمان شما ای گمراهان ۵۱ تکذیب کننده ۵۱ قطعاً خواهید خورد از درختی که از زقوم است ۵۲

فَآلِئُونَ مِّنْآ الْبُطُونَ ۝۵۳ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِّنَآ الْحَمِيمِ ۝۵۴ فَشَرِبُونَ
 پس پر خواهید کرد از آن شکم ها را ۵۳ پس می نوشید روی آن از آب جوشان ۵۴ پس نوشند گانید

شَرَبَ ۝۵۵ هَآذَآ نَزَّلَهُم يَوْمَآ الدِّينِ ۝۵۶ نَحْنُ خَلَقْنَكُمْ فَلَوْلَا
 مانند نوشیدن شتران تشنه ۵۵ این است پذیرایی آنان در روز جزا ۵۶ ما آفریدیم شما را پس چرا

تُصَدِّقُونَ ۝۵۷ أَفَرَأَيْتُمْ مَّا تُمْنُونَ ۝۵۸ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ ءَمَّ نَحْنُ
 تصدیق نمی کنید ۵۷ پس به من خبر دهید آنچه را که فرومی ریزید [در رحم زنان] ۵۸ آیا شما می آفرینید آن را یا ما

الْخَالِقُونَ ۝۵۹ نَحْنُ قَدَرْنَا يَبْنِئَكُمْ أَلْمُوتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝۶۰
 آفریننده ایم ۵۹ ما مقدر کردیم در میان شما مرگ را و نیستیم ما وامانده [و ناتوان] ۶۰

عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَّا لَآ تَعْلَمُونَ ۝۶۱ وَلَقَدْ
 از اینکه جایگزین گردانیم همانند شما ۶۱ و از نو ایجاد کنیم شما را در چیزی که نمی دانید ۶۱ و به تحقیق

عَآلِمُهُمُ النَّشْآءَ الْأُولَىٰ ۝۶۲ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝۶۳ أَفَرَأَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُونَ
 دانسته اید آفریدن نخستین را ۶۲ پس چرا پند نمی پذیرید ۶۳ به من خبر دهید آنچه را که می کارید

۝۶۴ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ءَمَّ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۝۶۵ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَاهُ
 آیا شما می رویانید آن را یا ما مییم رویاننده ۶۴ اگر بخواهیم هر آینه بگردانیم آن را

حُطَّآ ۝۶۶ فَظَلَمْتُمْ تَفْكَهُونَ ۝۶۷ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ۝۶۸ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
 گیاهی ریز و خشک آنگاه می شوید شگفت زدگان ۶۶ که همانا ما زیان خوردگان ایم ۶۸ بلکه ما بی بهره ایم

۝۶۹ أَفَرَأَيْتُمْ أَلْمَآءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۝۷۰ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِّنَ الْمَرْنِ
 پس آیا دیده اید؟ [به من خبر دهید] این آبی را که می آشامید ۷۰ آیا شما فرود آورده اید آن را از ابر

۝۷۱ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ۝۷۲ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَاهُ أَجَآجَا ۝۷۳ فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 یا ما مییم فرود آورنده ۷۱ اگر بخواهیم می گردانیم آن را تلخ و ناگوار ۷۲ پس چرا سپاس نمی گزاید

۝۷۴ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ۝۷۵ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا ءَمْ
 پس به من خبر دهید این آتشی را که می افروزید ۷۴ آیا شما آفریدید درخت آن را یا

نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ۝۷۶ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَعًا ۝۷۷ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ما مییم آفرینندگان ۷۶ ما قرار داده ایم آن را پندی و بهره ای برای بیابان نوردان

۝۷۸ فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝۷۹ فَلَآ أَقْسَمُ
 پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بزرگ است ۷۸ پس به تاکید سوگند می خورم

بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝۸۰ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝۸۱
 به جایگاه های ستارگان ۸۰ و بی گمان آن سوگندی است اگر بدانید [سوگندی] بزرگ ۸۱

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
بی گمان این قرآنی است ارجمند ﴿٧٧﴾ در کتابی نهفته [لوح محفوظ] است ﴿٧٨﴾ دست نمی زنند آن را مگر

الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَهَذَا الْحَدِيثُ
پاکیزه شدگان ﴿٧٩﴾ فروفرستاده شد از طرف پروردگار جهانیان ﴿٨٠﴾ اکنون آیا این سخن [قرآن] را

أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
شما سبک می شمارید ﴿٨١﴾ و قرار می دهید روزی خود را همین که دروغ بشمارید [این قرآن را] ﴿٨٢﴾ پس چرا

إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
چون برسد [جان] به گلو ﴿٨٣﴾ و شما در آن وقت می نگرید ﴿٨٤﴾ و ما نزدیک تریم

إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصْرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينٍ
به او [مختصراً] از شما و لیکن نمی بینید ﴿٨٥﴾ پس چرا اگر شما مظهر و مملوک نیستید

تَرْجِعُونَهَا ﴿٨٦﴾ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
چرا باز نمی گردانید آن را اگر راست می گوید ﴿٨٧﴾ پس اگر باشد آن [مختصراً] از مقربان

فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
پس آسایش و بویی خوش و بهشتی پُر نعمت [برای اوست] ﴿٨٩﴾ و اما اگر باشد از دست

الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
راستی ها ﴿٩٠﴾ [به او می گویند] سلامی از آن تو باد از دست راستی ها ﴿٩١﴾ و اما اگر باشد از

الْمُكَذِّبِينَ الْضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَتَزَلُّ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ
تکذیب کنندگان گمراهان ﴿٩٢﴾ پس پذیری ای از آبی جوشان ﴿٩٣﴾ و فروافتادن به دوزخ

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾
همانا این همان حق راستین است ﴿٩٥﴾ پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بس بزرگ است ﴿٩٦﴾

آیاتها
۲۹

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

ترتیبها
۵۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ﴿١﴾ برای اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
آسمان ها و زمین زنده می گرداند و می میراند و او بر هر چیزی تواناست ﴿٢﴾

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾
اوست پیش از همه و پس از [فنای] همه و اوست آشکار و اوست پنهان و او به هر چیزی داناست ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
اوست که بیافرید آسمان ها و زمین را در شش روز [دوره] آنگاه استیلا یافت

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنْ
بر عرش می داند آنچه فرومی رود در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرومی آید از

السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
آسمان و آنچه بالا می رود در آن و او با شماست هر جا که باشید و الله به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
بیناست ﴿۴﴾ برای اوست فرمانروای آسمان ها و زمین و به سوی الله بازگردانده می شود همه کارها

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
﴿۵﴾ در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب و اوست دانا به راز

الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
سینه ها ﴿۶﴾ ایمان آورید به الله و به پیامبرش و انفاق کنید از آنچه که قرار داده است شما را

مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
جانشین [دیگران] در آن پس آنان که ایمان آوردند از شما و انفاق کردند برای ایشان است پاداشی بزرگ ﴿۷﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
و چه شده است شما را که ایمان نمی آورید به الله در حالی که پیامبر می خواند شما را که ایمان بیاورید به پروردگار خود و همانا

أَخَذَ مِنْتَكُمْ پیمان استوار از شما اگر ايمان داريد ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
گرفته است پیمانی استوار از شما اگر ایمان دارید ﴿۸﴾ اوست آن که فرومی فرستد بر بنده خود

ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
آیاتی روشنگر تا بیرون آورد شما را از تاریکی ها به سوی روشنی و همانا الله به شما

لِرَأُوفٍ رَحِيمٍ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
مهرورزی مهربان است ﴿۹﴾ و چه شده است شما را که انفاق نمی کنید در راه الله و برای الله است میراث

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
آسمان ها و زمین یکسان نیست از شما آن که انفاق کرد پیش از فتح [مکه یا صلح حدیبیه]

وَقَتْلَ أَوْلِيَّكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا
و پیکار کرد آنان برترند در مرتبه از آنان که انفاق کردند پس از فتح و پیکار کردند

وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا
و هر یک را وعده داده است الله نیکوترین [پاداش] را و الله به آنچه می کنید آگاه است ﴿۱۰﴾ کیست آن

الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۖ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾
که وام دهد الله را وامی نیکو تا دوچندان کند آن را برای او و برای اوست پاداشی ارجمند ﴿۱۱﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
روزی که بینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را که میشتابند نور ایشان پیشاپیش ایشان و جانب راست ایشان

بُشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
مژده باد شما را امروز باغهایی که می رود از زیر [درختان] آنها جویها جاویدان باشند در آن این

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ لِلَّذِينَ
همان کامیابی بزرگ است ﴿۱۲﴾ روزی که می گویند مردان منافق و زنان منافق به کسانی که

ءَامَنُوا أَنْظِرُونَا نَقْنِسَ مِنْ ثُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
ایمان آورده اند به ما بنگرید تا روشنایی بگیریم از نور شما گفته می شود بازگردید به پشت سرتان و بجوید روشنی را

فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُمْ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
پس زده شود در میان ایشان دیواری که آن را دری باشد داخل آن در آن رحمت و بیرون آن از پیش رو

الْعَذَابِ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ كُنْتُمْ
عذاب است ﴿۱۳﴾ ندا کنند [منافقان] مؤمنان را آیا ما نبودیم همراه شما گویند آری، ولیکن شما به فتنه افکندید

أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ
خود را و انتظار بردید [برای مؤمنان حوادث بدر] و شک کردید و فریفت شما را آرزوها تا آنکه رسید فرمان

اللَّهِ وَغَرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
الله و فریب داد شما را به [کرم] الله آن [شیطان] فریبنده ﴿۱۴﴾ پس امروز گرفته نمی شود از شما عوضی و نه

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أُولَئِكَ إِلَّا نَارٌ هِيَ مَوَلَّكُمْ وَيَسَّ الْأَمْرُ
از کسانی که کفر ورزیدند جایگاه شما آتش [دوزخ] است همان یاور شماست و بد فرجامی است

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ ﴿١٥﴾
﴿۱۵﴾ آیا وقت آن نرسیده برای کسانی که ایمان آورده اند که خاشع شود دل هایشان به یاد الله

وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
و آنچه فرود آمده از [سخن] حق و نباشند مانند آنان که داده شده است به آنان کتاب پیش از این

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
و طولانی گشت بر آنان روزگار پس سخت شد دل هایشان و بسیاری از آنان نافرمان بودند ﴿۱۶﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ
بدانید که الله زنده می گرداند زمین را بعد از مردن آن هر آینه بیان کردیم برای شما آیهها را

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
باشد که شما خرد بورزید ﴿۱۷﴾ بی گمان مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و [آنان که] وام دادند

اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا لِيُضْعِفَ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾
به الله وامی نیکو را دوچندان داده شود به ایشان و برای آنها پاداشی ارجمند است ﴿۱۸﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ وَالشَّهَادَةُ وَكَوْا هَانِدًا

عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

نزد پروردگارشان برای ایشان است پاداششان و نورشان و کسانی که کافر شدند و تکذیب کردند

بَيَّاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۱۹ اَعْلَمُوا اَنَّمَا الْحَيَوةُ
آیات ما را آنان همدمان آتش برافروخته [دوزخ] اند بدانید که زندگانی

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
دنیا بازی و سرگرمی و آرایش و فخرفروشی و در میان تان و زیاده طلبی در مال ها

وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاهُهُ رِجْسٌ أَنْهَدَهُ فَتَنَهُ

و اولاد است مانند بارانی که شاد گرداند کفار را رستنی آن آنگاه پژمرده شود پس بینی آن را

مُصَفِّرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۚ وَفِي الْأَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ وَمَغْفِرَةٌ ۚ وَآمُرُشِي

زرد شده سپس شود ریز و درهم شکسته و در آخرت عذابی سخت و آمرزشی

مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانُهُ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾

از جانب الله و خشنودی ای است و نیست زندگانی دنیا مگر کالای فریب دهنده

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
بِشْتَابِيدَ بَه سَوَىٰ آمُرَشِي از جَانِبِ پُروردگار تان وَ بَهشْتی که وَسعت آن مانند وَسعت آسماں

وَالْأَرْضِ أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
و زمین است آماده شده است برای آنان که ایمان آورده اند به الله و پیامبران او این است بخشش

اللَّهُ يُؤْتِيهِ **مَنْ** **يَشَاءُ** **وَاللَّهُ** ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَا أَصَابَ
 الله می دهد آن را به هر کسی که خواهد و الله است که دارای بخشش بزرگ است

مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
 هیچ مصیبتی در زمین و نه در مورد خودتان مگر آنکه در کتابی ثبت است

مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝۲۲ لَكَيْلًا

بیش از آنکه آن را به وجود آوریم بی گمان این [کار] بر **الله** آسان است ۲۲ تا خورید

تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ

اندوه بر آنچه از دستتان رفته و شادمان نشوید به آنچه به شما داده است و الله

لَا يُحِبُّ كُلُّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
دوست نمی دارد هیچ به خود بالنده فخر فروشی را کسانی که بخل می کنند و امر می کنند

۲۴
 التَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
 مردمان را به بخل و هر که روی بگرداند پس بی گمان الله اوست آن بی نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
به تحقیق فرستادیم پیامبران خود را با دلائل روشن و فرو فرستادیم با ایشان کتاب

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
و ترازو را تا برپا کنند مردم دادگری را و فرود آوردیم آهن را که در آن

بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
نیروی سخت و سودهایی برای مردمان است و تا بدانند [معلوم گرداند] **الله** چه کسی یاری می کند او را و پیامبرانش را

بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
در نهان بی شک **الله** توانای پیروزمند است ﴿٢٥﴾ و به تحقیق فرستادیم نوح و ابراهیم را

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
و قرار دادیم در اولاد هر دوی ایشان پیامبری و کتاب را آنگاه برخی از ایشان راه یافته اند

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم
و بسیاری از ایشان نافرمان اند ﴿٢٦﴾ سپس به دنبال آوردیم در پی آنان

رُسُلَنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
پیامبران خود را و به دنبال آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم به او انجیل را

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً
و قرار دادیم در دل های کسانی که پیروی کردند از او نرمی و مهربانی و رهبانیتی را

أَبَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
که ابداع کردند ما واجب نکرده بودیم آن را بر آنان لیکن [آن را اختراع کردند] برای طلب خوشنودی **الله** پس

رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمُ
رعایت نکردند آن را آن گونه که حق رعایت آن بود پس دادیم به کسانی که ایمان آوردند از ایشان پاداششان را

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
و بسیاری از ایشان نافرمان اند ﴿٢٧﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از **الله**

وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ
و ایمان آورید به پیامبر او تا بدهد به شما دو بهره از رحمت خود را و قرار دهد به شما

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِر لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ لَكَ
نوری را که راه روید با آن و بیامرزد شما را و **الله** آمرزگار مهربان است ﴿٢٨﴾ تا بدانند

أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
اهل کتاب که قادر نیستند به چیزی از بخشایش **الله** و اینکه به تحقیق

الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾
همه بخشایش به دست **الله** است می دهد آن را به هر که خواهد و **الله** دارای بخشش بزرگ است ﴿٢٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ **لِلَّهِ** به تحقیق شنید **لِلَّهِ** سخن آن زن را که گفتگو می کرد با تو درباره شوهر خود و شکایت می برد **لِلَّهِ** به

وَاللَّهُ می شنید گفتگوی هر دوی شما را **إِنَّ اللَّهَ** شنوای بیناست **بَصِيرٌ** آنان که **الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ** ظاهر می کنند

مِنْكُمْ از شما **مَنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ** زنان خود را نیستند **أُمَّهَاتُهُمْ** مادرانشان نیستند **إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي** مگر آنان که

وَلَدْنَهُمْ زاییده اند آنان را **وَأَنَّهُمْ** و همانا آنان [ظاهر کنندگان] می گویند **لَيَقُولُونَ** سخنی زشت **مُنْكَرًا** و ناروا را **وَزُورًا** و بی گمان **وَاتَّ**

اللَّهُ عفو کننده ای بس آمرزگار است **لَعَفُوْهُ غُفُوْرٌ** و آنان که **وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ** ظاهر می کنند **مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ** سپس رجوع می کنند

لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ از آنچه گفته اند پس [واجب است] آزاد کردن بنده ای **مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا** آنکه آن دو [زن و مرد] آمیزش کنند این چیزی است که پند داده می شوید **ذَلِكَ تَوْعُظُونَ**

بِهِ به آن **وَاللَّهُ** به آنچه می کنید آگاه است **فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ** پس هر که نیابد [بنده ای را] پس بروی است روزه داشتن دو ماه **فَصِيَامٌ** شهرین

مُتَتَابِعَيْنِ پی در پی **مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا** پیش از آنکه آن دو [زن و مرد] آمیزش کنند پس هر که [روزه گرفتن] نتواند پس [بر اوست] طعام دادن شصت **سِتِّينَ**

مَسْكِنًا بینوا این حکم برای آن است که ایمان بیاورید **ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا** به **وَرَسُولُهُ** و رسولش و این **وَتِلْكَ** حدود **حُدُودُ اللَّهِ** الله است

وَاللَّكَفْرِينَ و برای کافران **عَذَابُ أَلِيمٌ** عذابی دردناک است **إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ** همانا آنان که مخالفت می کنند **بِاللَّهِ** و رسولش نگویند **وَرَسُولُهُ** و رسولش **كُتِبَ**

كَمَا كُتِبَ چنانکه نگویند **الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ** آنان که پیش از ایشان بودند و هر آینه فرو فرستادیم آیات روشنی را **وَقَدْ أَنْزَلْنَا** و برای کافران **وَاللَّكَفْرِينَ**

عَذَابٌ مُّهِينٌ عذابی خوارکننده خواهد بود **يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا** روزی که برانگیزد آنان را **فَيُنَبِّئُهُم بِمَا** پس آگاه می سازد ایشان را **عَمِلُوا** به آنچه کرده بودند **أَخَصَّهُ اللَّهُ** و ایشان فراموش کردند آن را **وَنَسُوهُ** و الله **وَاللَّهُ** بر هر چیزی **عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ** گواه است

عَمِلُوا کرده بودند **أَخَصَّهُ اللَّهُ** و ایشان فراموش کردند آن را **وَنَسُوهُ** و الله **وَاللَّهُ** بر هر چیزی **عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ** گواه است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 آيا ننگریستی که الله می داند آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است نیست

مَنْ تَجَوَّى ثَلَاثَةً إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 هیچ راز گفتن سه تنی مگر اینکه او چهارم ایشان است و نه پنج تنی مگر اینکه او ششمی ایشان است

وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم
 و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر اینکه او با آنان است هر جایی که باشند آگاه می سازد ایشان را

بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 به آنچه کرده اند در روز رستاخیز بی گمان الله به هر چیزی داناست ۷ آيا ننگریسته ای به آنان که

هُمْ عَنْ التَّجَوَّىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا كَانُوا عَنِ اللَّهِ وَيَنْتَجِبُونَ بِالْإِثْمِ
 نهی شده اند از راز گفتن باز برمی گردند بدان چیزی که نهی شده بودند از آن و با یکدیگر راز می کنند درباره گناه

وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ
 و دشمنی و نافرمانی پیامبر و چون بیایند پیش تو درود گویند تو را به آن چیزی که درود نگفته است تو را

بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
 به آن الله و می گویند در دل های خود چرا عذاب نمی کند ما را الله به سبب آنچه می گوئیم کافی است برای آنان

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَنُفْسُ الْمَصِيرِ ﴿٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 دوزخ داخل می شوند در آن و بد سرانجامی است ۸ ای کسانی که ایمان آورده اید چون

تَنْجِبْتُمْ فَلَا تَنْجَبُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنْجَبُوا
 با یکدیگر راز می گوئید پس راز گویی نکنید در گناه و دشمنی و نافرمانی پیامبر و راز کنید

بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ
 به نیکی و پرهیزکاری و پروا کنید از الله آن که به سوی او محشور می شوید ۹ جز این نیست که راز گفتن

مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُبَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 از شیطان است تا آندوهگین سازد کسانی را که ایمان آورده اند حال آنکه نیست هیچ زیان رساننده به ایشان

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 مگر به اجازه الله و بر الله باید توکل کنند مؤمنان ۱۰ ای کسانی که

ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 ایمان آورده اید چون گفته شود به شما جا باز کنید در مجالس ها پس جا باز کنید که جا باز می کند

اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 الله برای شما و چون گفته شود برخیزید پس برخیزید که بالا می برد الله آنان را که ایمان آورده اند

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾
 از شما و آنانی را که داده شده اند دانش به درجاتی و الله به آنچه می کنید آگاه است ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید چون خواهید که راز بگویید با پیامبر پس پیش بفرستید پیش از راز گفتن خویش

صَدَقَهُ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

صدقه ای را این کار بهتر است برای شما و پاکیزه تر است پس اگر [صدقه] نیابید پس همانا **الله** آمرزنده مهربان است

۱۲ ءَاشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ صَدَقْتُمْ فَإِذْ لَّمْ تَفْعَلُوا

آیا ترسیدید که پیش بفرستید پیش از راز گفتن خود صدقاتی را؟ پس چون [این کار را] نکردید

وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ

و درگذشت **الله** از شما پس برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و فرمان برداری کنید از **الله**

وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۳ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا

و پیامبرش و **الله** آگاه است به آنچه می کنید ۱۳ آیا ننگریستی به سوی آنانی که به دوستی گرفته اند قومی را

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ

که غضب کرده است **الله** بر ایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و سوگند می خورند به دروغ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۴ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

درحالی که می دانند ۱۴ آماده ساخته است **الله** برای ایشان عذابی سخت را بی گمان که ایشان بد است آنچه آنان

يَعْمَلُونَ ۝۱۵ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ

می کرده اند ۱۵ گرفتند سوگندهای خود را سپری پس بازداشتند [مردم را] از راه **الله** پس برای آنان است

عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۱۶ لَّنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ

عذابی خوارکننده ۱۶ هیچ دفع نخواهد کرد از آنان مال هایشان و نه فرزندانشان در برابر [عذاب] **الله**

شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۷ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ

چیزی را آنان اهل آتشند و ایشان در آن جاودان اند ۱۷ روزی که برانگیزد ایشان را

اللَّهُ جَمِيعًا فَيَخْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ

الله همگی پس سوگند خورند برای او چنانکه سوگند می خورند برای شما و می پندارند که آنان بر چیزی استوارند [و حق دارند] آگاه باشید

۱۸ أَنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ ۝۱۸ أَسْتَحْذَرُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ

که آنان همان دروغگویان اند ۱۸ چیره گشته است بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید از آنان یاد

اللَّهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

الله را آنان حزب شیطانند آگاه باشید که حزب شیطان همان زیانکاران اند

۱۹ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذْلَلِينَ ۝۲۰

بی گمان کسانی که مخالفت می کنند با **الله** و رسولش آنان در [زمره] خوارترین [مردمان] اند ۲۰

كُتِبَ اللَّهُ لَا غَلَبَ ۖ أَنَا وَرُسُلِي ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۲۱

مقرر کرده است **الله** که حتماً پیروز خواهیم شد من و پیامبرانم بی گمان **الله** توانای پیروزمند است ۲۱

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَآلِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
 نمی یابی قومی را که ایمان دارند به الله و روز رستاخیز دوستی کنند با کسی که
 حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
 مخالفت کرده است با الله و رسولش اگرچه باشند پدران شان یا پسران شان
 أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
 یا برادران شان یا خویشاوندان شان آنان اند که نوشته است [الله] در دل هایشان
 الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
 ایمان را و یاری داده است آنها را به روحی از جانب خود و داخل می کند ایشان را در بهشت هایی که می رود
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 از زیر درختانش جوی ها جاودان باشند در آن خوشنود شود الله از ایشان و خشنود شوند آنها نیز
 عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۲۲﴾
 از او آنان حزب الله اند آگاه باش که حزب الله همان رستگارانند ﴿۲۲﴾

ترتیبها

۵۹

سُورَةُ الْحَشْرِ

آیاتها

۲۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و اوست پیروزمند سنجیده کار
 هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 اوست آن که بیرون راند کسانی که کافر شدند از اهل کتاب از خانه هایشان [مدینه]
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 در نخستین [تبعید] دسته جمعی گمان نمی کردید که آنها بیرون روند و آنها می پنداشتند که ایشان را بازدارنده شان است
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنْتَهُمْ مِنَ اللَّهِ وَلِي بِيَامِدْ بِهِ إِيشَانِ [عقوبت] الله از آنجایی که نمی پنداشتند و افکند
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 در دلها ایشان ترس را خراب می کردند خانه های خود را با دست های خویش و به دست های مؤمنان
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ وَلَوْ لَا أَنْ كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ
 پس عبرت گیرید ای بینشوران و اگر نه آن بود که مقرر کرده بود الله بر ایشان
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿۳﴾
 ترک وطن را [هرآینه] عقوبت می کرد آنان را در دنیا و برای آنان است در آخرت عذاب آتش ﴿۳﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 [آن [عذاب] به سبب این است که ایشان مخالفت کردند با الله و رسولش و هر که مخالفت کند با الله پس همانا الله سخت

الْعِقَابِ ۴ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً
 کیفر است ۴ هر چه بریدید از درخت خرما یا گذاشتید آن را ایستاده

عَلَىٰ أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ۵ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
 بر ریشه های خود پس به اجازه الله بود و تا رسوا کند فاسقان را ۵ و آنچه بازگردانده است الله

عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَىٰهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 بر رسول خود از آنها [بنی نضیر] پس نتاخته بودید بر آن اسبان و نه شتران را

وَلَكِنَّ اللَّهَ مُسَلِّطٌ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 ولیکن الله مسلط می کند پیامبران خود را بر هر که خواهد و الله بر هر چیزی

قَدِيرٌ ۶ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۚ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 تواناست ۶ آنچه بازگردانده است الله بر پیامبر خود از [اموال] اهل آبادی ها از آن الله و این پیامبر

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ ۖ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ كُنْ لَكَ
 و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است تا [این ثروت] نگردد

دَوْلَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا ءَاتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
 دست به دست میان توانگران شما و آنچه را که داد به شما این پیامبر پس بگیرید آن را و آنچه

نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۷
 نهی کرد شما را از آن پس باز ایستید و پروا کنید از الله بی گمان که الله سخت کیفر است ۷

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 برای فقیران مهاجران است [بخشی از این مال] آنان که بیرون رانده شده اند از خانه های خود و مال های خود

يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
 درحالی که می جویند بخشی از الله و خوشنودی ای را و یاری می کنند الله و رسولش را آنان

هُمْ الصَّدِيقُونَ ۸ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 همان راستگویان اند ۸ و [نیز برای] کسانی است که آماده کردند منزل [مدینه] را و ایمان را پیش از مهاجران [یعنی انصار]

يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَىٰهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
 دوست می دارند هر که را هجرت کند به سوی ایشان و نمی یابند در دل هایشان احساس نیازی

مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 از آنچه داده شده به آنان [مهاجران] و مقدم می دارند [دیگران را] بر خودشان و اگرچه باشد در خودشان نیازمندی

وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۹
 و هر که مصون ماند [از] بخل نفس خود پس آنان همان رستگاران اند ۹

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
و آنان که آمدند پس از ایشان می گویند ای پروردگار ما را

وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
و برادران ما را که پیشی گرفتند بر ما در ایمان و قرار مده در دلهای ما

غَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۰﴾ أَلَمْ تَر إِلَى
هیچ کینه ای به آنان که ایمان آوردند ای پروردگار همانا تو مهربورز مهربانی ۱۰ آیا ننگریستی به

الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
آنان که نفاق ورزیدند می گویند به برادرانشان که کافر شدند از اهل

الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
کتاب اگر بیرون رانده شدید هر آینه خارج می شویم با شما و فرمان نمی بریم در [مخالفت با] شما

أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
هیچ کس را هرگز و اگر با شما جنگیدند هر آینه یاری می کنیم شما را و الله گواهی می دهد که آنان همان دروغگویان اند

لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُوا مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ ﴿۱۱﴾
اگر [یهودیان] بیرون رانده شوند خارج نمی شوند [منافقان] با ایشان و اگر با آنان پیکار شود یاری ندهند [منافقان] ایشان را

وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولِيَنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّوهُمْ ﴿۱۲﴾
و اگر یاری دهند آنان [اهل کتاب] را قطعاً می گریزند به پشت ها [ایشان] آنگاه یاری نمی شوند

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
هر آینه شما هراس انگیز ترید در دل هایشان از الله این به سبب آن است که ایشان گروهی هستند

لَا يَفْقَهُوهُ لَئِنْ يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ
که نمی فهمند پیکار نمی کنند با شما همه یکجا مگر در آبادی های

مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
بارودار یا از پشت دیوارها جنگ آنها در میان شان سخت است می پنداری ایشان را

جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۴﴾
با هم [متحد] ولی دل هایشان پراکنده است این به سبب آن است که ایشان قومی هستند که خرد نمی ورزند

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
[داستان ایشان] مانند داستان آنانی است که پیش از آنان بودند در زمانی نزدیک چشیدند کیفر کار خود را و برای آنان است عذابی

أَلِيمٌ ﴿۱۵﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
در دناکی ۱۵ [داستان منافقان] مانند داستان شیطان است آنگاه که گفت به انسان کافر شو پس چون کافر شد

قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾
گفت همانا من می ترسم از تو همانا من می ترسم از الله که پروردگار جهانیان است

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
پس شد فرجام آن دو که هر دو در آتش جاودانه در آن باشند و این است کیفر

الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
ستمکاران ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از **الله** و باید بنگرد

نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
هر کسی که چه چیزی فرستاده است برای فردا و پروا کنید از **الله** بی گمان **الله** آگاه است به آنچه می کنید

﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
و مباشید مانند آنان که فراموش کردند **الله** را و او نیز از یادشان برد خودشان را آنان

هُمْ أَفْسِقُوا ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
همان فاسقانند برابر نیستند اهل دوزخ و اهل

الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا
بهشت اهل بهشت همان **الله** کامیابانند اگر فرود می آوریم این

الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةٍ
قرآن را بر کوهی هر آینه می دیدی آن را خاشع از هم پاشیده از ترس

اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
الله و این مثال ها می زنیم آنها را برای مردمان باشد که ایشان بیندیشند

﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
او **الله** است آن که نیست هیچ الهی جز او داننده نهان و آشکار است

هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
اوست آن مهرگستر مهربان او **الله** است آن که نیست هیچ الهی جز او

الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
آن فرمانروای بسیار پاک سالم [از هر عیب] ایمنی بخش مراقب پیروزمند

الْجَبَّارُ الْمَتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
مسلط درخور عظمت پاک است **الله** از آنچه شریک [او] می سازند

﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
اوست **الله** آن آفریدگار نو آفرین صورت بخش برای اوست نیکوترین نام ها

﴿٢٤﴾ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
به پاکی می ستایند او را آنچه در آسمان ها و زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید دشمن من و دشمن خودتان را دوستان می افکنید

إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
با آنان طرح دوستی حال آنکه کافر شدند به آنچه آمده است برای شما از حق بیرون می کنند پیامبر

وَإِيَّاكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا بِاللَّهِ رَبَّكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
و شما را برای اینکه ایمان آورده اید به الله که پروردگار شماست [آری] اگر بیرون آمده اید برای جهاد در راه من

وَأَبِغَاءَ مَرْضَاتِي ۚ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
و طلب خشنودی من [آنها را دوست مگیرید] پنهانی می فرستید به سوی آنان پیغام دوستی در حالی من دانایم آنچه را که پنهان کردید

وَمَا أَغْلَنْتُمْ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۚ (۱)
و آنچه را که آشکار نمودید و هر که بکند این کار از شما پس بی گمان گم کرده است میانه راه را (۱) اگر

يَتَّقُوكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمُ
دست یابند بر شما خواهند بود برای شما دشمنانی [جذی] و می گشایند به سوی شما دست های خود و زبان های خود را

بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ (۲) لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
به بدی و دوست دارند که کاش شما کافر می شدید (۲) هرگز سودی نخواهد داشت برای شما خویشاوندان شما و نه فرزندان شما

يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۳) قَدْ
در روز رستاخیز جدایی می اندازد در میان شما و الله به آنچه می کنید بیناست (۳) به درستی که

كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
هست برای شما سرمشقی نیکو در [روش] ابراهیم و آنان که با او بودند نگاه که گفتند به قوم خود

إِنَّا بَرَاءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
بی گمان ما بیزاریم از شما و از آنچه می پرستید جز الله، کافریم به شما و آشکار شد میان ما

وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
و میان شما دشمنی و کینه همیشگی تا وقتی که ایمان آورید به الله به یگانه اش جز

قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
سخن ابراهیم به پدرش [که گفت] طلب آمرزش خواهم کرد برای تو و اختیار ندارم برای تو از جانب الله هیچ چیزی را

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (۴) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
پروردگارا بر تو توکل کردیم و به سوی تو بازگشته ایم و به سوی توست بازگشت (۴) ای پروردگارا مگردان ما را

فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ (۵)
دستخوش آشوب به سود کسانی که کفر ورزیدند و بیامرز ما را [ای پروردگارا] همانا تو خود آن پیروزمند سنجیده کاری (۵)

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

به تحقیق برای شما در ایشان سرمشقی نیکو است برای کسی که امید دارد [لقای الله را] و روز واپسین را

وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ

و هر که روگرداند پس بی گمان الله خود بی نیاز ستوده کار است ﴿٦﴾ امید است الله که قرار دهد

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

میان شما و میان آنان که دشمنی داشتید با آنها دوستی ای را و الله تواناست و الله آمرزگار مهربان است

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمُ

نهی نمی کند شما را از آنان که جنگ نکرده اند با شما در [امر] دین و بیرون نکرده اند شما را

مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

از خانه هاتان از اینکه نیکویی کنید با ایشان و دادگری کنید در حق ایشان. بی شک الله دوست می دارد دادگران را

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمُ

جز این نیست که نهی می کند شما را از آنان که جنگ کردند با شما بر دین و بیرون کردند شما را

مِّن دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ

از خانه هاتان و پشتیبانی یکدیگر کردند در اخراج شما از آنکه دوستی کنید با آنها و هر که دوستی کند با آنان پس آنها

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ

همان ستمکاران اند ﴿٩﴾ ای کسانی که ایمان آوردید هرگاه بیایند نزد شما زنان با ایمان

مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ

که هجرت کنان اند پس امتحان کنید ایشان را الله داناتر است به ایمان شان پس اگر دانستید که ایشان مؤمن اند

فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُهُمْ

پس باز نگردانید آنان را به سوی کفار نه اینان حلال اند بر آنها و نه آنها حلال اند بر اینان و بدهید به آنان [کافران]

مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَانَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ

آنچه هزینه کرده اند [مهری را که به زن ها داده اند] و نیست گناهی بر شما که به همسری بگیرید آنها را هرگاه بدهید به آنان مهرشان را

وَلَا تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَلُّوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَلُوا مَا أَنفَقُوا

و نگاه ندارید [و بپایند مبادید] پیوند زنان کافر شده [خود را که مرتد شده اند] و بخواهید [از کافران] آنچه هزینه کرده اید و بخواهند کافران [از شما] آنچه هزینه کرده اند

ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ

این حکم الله است دوری می کند میان شما و الله بس دانای سنجیده کار است ﴿١٠﴾ و اگر از دست شما برود

شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبَتُهُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ

کسی از زنان شما به سوی کفار پس [کفار را] تعقیب کردید [و غنیمت گرفتید] پس بدهید به کسانی که رفته اند

أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

زن های ایشان معادل آنچه که [از مهر] هزینه کرده اند و پروا کنید از الله آن که شما به او ایمان دارید ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ
ای پیامبر هرگاه بیایند نزد تو زنان با ایمان تا بیعت کنند با تو بر اینکه شریک نسازند

بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
با الله چیزی را و دزدی نکنند و زنا نکنند و نکشند اولاد خود را و پیش نیاورند

بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِيهِ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
بهتانی را که برمی بافند آن را میان دست ها و پای های خود [یعنی فرزنزلان نامشروع خود را به آنها نسبت ندهند] و نافرمانی نکنند تو را

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
در هیچ کار پسندیده ای پس بیعت کن با ایشان و آمرزش بخواه برای شان از الله بی گمان الله آمرزگار مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
ای کسانی که ایمان آورده اید دوستی مکنید با گروهی که خشم گرفته است از الله بر آنها

قَدْ يَسْأَلُونَ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ
نا امید شدند آنان از آخرت چنانکه ناامید شده اند از کفار [بازگشت] مردگان در گور

آیاتها
۱۴

سُورَةُ الصَّفِّ

ترتیبها
۶۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ
ای کسانی که ایمان آورده اید چرا می گوید چیزی را که نمی کنید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ إِنَّ
بزرگ خشمی است نزد الله اینکه بگوئید چیزی را که نمی کنید بی گمان

اللَّهُ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ
الله دوست می دارد آنان را که جنگ می کنند در راه او صف زده گویا ایشان

بَنِينَ مَرْصُوصٍ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ
بنایی سربین اند و [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به قوم خود ای قوم من چرا

تَوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
آزار می دهید مرا و به تحقیق می دانید که من فرستاده ام به سوی شما پس چون

زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ
منحرف شدند منحرف کرد الله دل هایشان را و الله راه نمی نماید گروه نافرمانان را

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
و آنگاه که گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بی گمان من فرستادهٔ **الله** ام به سوی شما تصدیق کننده

لَمَّا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا
آنچه پیش روی من است از تورات و مژده دهنده به پیامبری که می آید پس از من نام اوست احمد پس چون

جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى
آورد برای آنان دلائل روشن را گفتند این جادویی آشکار است ﴿۶﴾ و کیست ستمگرتر از کسی که می بندد

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
بر **الله** دروغ را درحالی که او خوانده می شود به سوی اسلام **و الله** راه نمی نماید گروه ستمکاران را

﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
﴿۷﴾ می خواهند خاموش کنند نور **الله** را با دهان های خود **و الله** کامل کننده نور خود است اگرچه خوش نداشته باشند

الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
کافران ﴿۸﴾ **هو** که فرستاده است پیامبر خود را به هدایت و دین حق تا غلبه دهد آن را

عَلَى الَّذِينَ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ
بر همهٔ ادیان اگرچه ناخوش ندارند مشرکان ﴿۹﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید آیا دلالت کنم شما را

عَلَى تَحْزِقٍ تَنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَجْهَدُونَ
بر تجارتی که نجات دهد شما را از عذابی دردناک ﴿۱۰﴾ ایمان آورید **به الله** و رسول او و جهاد کنید

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾
در راه **الله** با مالهایتان و جانهایتان این بهتر است برای شما اگر بدانید ﴿۱۱﴾

يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنَ
تا بیامزد برای شما گناهان شما را و داخل کند شما را به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آنها جوی ها و خانه های

طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ
دلپذیری که در باغ های جاوید است این است آن کامیابی بزرگ ﴿۱۲﴾ و [چیز] دیگری که دوست می دارید آن را [آن چیز] یاری ای

مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
از جانب **الله** و پیروزی نزدیک است و مژده بده مؤمنان را ﴿۱۳﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید باشید

أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
یاران **الله** چنانچه گفت عیسی (ع) پسر مریم به حواریون خود کیستند یاران من در راه **الله**

قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
گفتند حواریون ما مییم یاران **الله** پس ایمان آوردند دسته ای از بنی اسرائیل

وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾
منکر شدند دسته ای دیگر آنگاه یاری دادیم آنان که ایمان آوردند بر دشمنشان و در نتیجه گردیدند پیروز شدگان ﴿۱۴﴾

ترتیبها
۶۲

سُورَةُ الْجُمُعَةِ

آیاتها
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حزب
۵۶

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
به پاکی می ستاید الله را هر آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آن فرمانروای بس پاک پیروزمند

الْحَكِيمِ ۱ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
سنجیده کار ۱ اوست آنکه برانگیخت در میان درس ناخواندگان پیامبری را از ایشان می خواند

عَلَيْهِمْ ءَايَاتُهُ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
بر ایشان آیات او را و پاک می سازد ایشان را و می آموزد به ایشان کتاب و حکمت را و به راستی بودند

مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۲ وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
پیش از این در گمراهی آشکاری ۲ و نیز دیگرانی از ایشان که هنوز نپیوسته اند به ایشان

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ۳ این است بخشش الله می دهد آن را به هر که خواهد و الله

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۴ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ
دارای بخشش بزرگ است ۴ داستان آنان که واگذار گردید به آنها تورات را آنگاه

لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
برنداشتند آن را همچون داستان آن درازگوش است که برمی دارد کتابی چند بداست داستان آن گروه

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۵
که دروغ شمرند آیات الله را و الله راه نمی نماید گروه ستمکاران را ۵

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
بگو ای کسانی که یهودی شدید اگر می پندارید که شما دوستان الله اید نه

دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۶ وَلَا يَمْنُنَ
دیگر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر راستگویان اید ۶ و آرزو نخواهند کرد آن را

أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۷ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۷ قُلْ إِنْ
هرگز به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان و الله داناتر است به ستمکاران ۷ بگو بی گمان،

الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ ۸ مَلَقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
آن مرگی که می گریزید از آن پس همانا آن به شما خواهد رسید ۸ بازگردانده می شوید

إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۸ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۸
به سوی داننده و آشکار پس آگاه می سازد شما را به آنچه که می کردید ۸

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
ای کسانی که ایمان آورده اید چون ندا داده شود برای نماز در روز جمعه

فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
بشتابید به سوی یاد **الله** و رها کنید خرید و فروش را این بهتر است برای شما اگر شما

تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
می دانستید ﴿١﴾ پس چون گزارده شود نماز آنگاه پراکنده شوید در زمین

وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
و بجوید از بخشش **الله** و یاد کنید **الله** را بسیار باشد که شما رستگار شوید

﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ
و چون ببینند تجارت یا سرگرمی ای را پراکنده می شوند به سوی آن و می گذارند تو را ایستاده بگو

مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمَنِ النَّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿١١﴾
آنچه نزد **الله** است بهتر است از سرگرمی و از تجارت و **الله** بهترین روزی دهندگان است ﴿١١﴾

آیاتها
۱۱

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

ترتیبها
۶۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
چون بیایند پیش تو منافقان گویند گواهی می دهیم که همانا تو پیامبر **الله** هستی و **الله** می داند

إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
که همانا تو پیامبرش هستی و **الله** گواهی می دهد که منافقان دروغ می گویند ﴿١﴾

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
گرفتند سوگندهای خود را سپر [خویش] آنگاه بازداشتند [مردم را] از راه **الله** همانا آنها بد است آنچه

يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
می کنند ﴿٢﴾ این بدان سبب است که آنان ایمان آوردند سپس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دل هایشان

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
پس آنان نمی فهمند ﴿٣﴾ و چون ببینی ایشان را به شگفتی و می دارد تو را هیكلشان

وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يُحَسِبُونَ كُلَّ
و اگر سخن گویند می شنوی سخنشان را گویا آنها چوب های به دیوار تکیه داده شده اند می پندارند هر

صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾
بانگی را بر ضد خود ایشانند دشمنان شما پس پرهیز کن از آنان بکشیشان **الله** چگونه [از حق] گردانیده می شوند ﴿٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوُوا رُءُوسَهُمْ
و چون گفته شود به آنها بیایید تا آمرزش بخواد برای شما **الله** می پیچانند [برمی گردانند] سرهای خود را

وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
و می بینی آنان را که روی برمی تابند درحالی که آنان تکبر کنندگانند **الله** یکسان است بر آنان

أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
چه آمرزش بخوای برای ایشان یا آمرزش نخواهی برای ایشان هرگز نمی آمرزد **الله** ایشان را همانا

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ
الله راه نمی نماید گروه فاسقان را

لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا
انفاق مکنید بر کسانی که نزد پیامبر **الله** هستند تا پراکنده شوند و از آن **الله** است

خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
خزانه های آسمان ها و زمین و لیکن منافقان نمی فهمند

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
می گویند **الله** البته اگر باز گردیم به مدینه هر آینه بیرون می کند آن که عزیزتر است

مِنْهَا الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
از مدینه ذلیل تر را **الله** حال آنکه از آن **الله** است عزت و از آن پیامبرش و از آن مؤمنان ولی

الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نُلْهِكُمُ
منافقان نمی دانند **الله** ای کسانی که ایمان آورده اید سرگرم نکند شما را

أَمْوَالَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
مال هایتان و نه فرزندانان از یاد **الله** و هر که بکند

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
این کار را پس آنان همان زیان کاران اند **الله** و انفاق کنید از آنچه روزی داده ایم شما را

مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس بگوید ای پروردگارم چرا به تأخیرم نیفکندی

إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ وَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَنْ
تا مدتی نزدیک تا صدقه دهم و شوم از شایستگان **الله** و هرگز

يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
مهلت نمی دهد **الله** هیچ کس را چون بیاید اجل او **الله** آگاه است به آنچه می کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است برای اوست فرمانروایی و برای اوست ستایش

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
و او بر هر چیزی تواناست ۱ اوست آن که آفرید شما را پس برخی از شما کافرند

وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۝ وَاللَّهُ بِهِ أَنْجَحُ ۝ تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ ۲ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
و برخی از شما مؤمن ۳ و الله به آنچه می کنید بیناست ۲ آفرید آسمان ها

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوْرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ ۝ ۳ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ ۴
و زمین را به حق و صورتگری کرد شما را پس نیکو ساخت صورت های شما را و به سوی اوست بازگشت ۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ وَاللَّهُ
می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و می داند آنچه پنهان می دارید و آنچه آشکار می کنید و الله

عَلِيمٌ ۝ ۴ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ ۵ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
دانا ۴ به راز در سینه هاست ۵ آیا نیامده است شما را خبر آنان که کافر شدند پیش از این

فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ۵ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
پس چشیدند کيفر کار خود را و برای ایشان عذابی دردناک است ۵ این به سبب آن است که می آورند برایشان

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا ۝ ۶ وَأَسْتَغْنَى
پیامبران شان را دلائل روشن را پس گفتند آیا بشری ما را هدایت کنند پس کافر شدند و روی گردانیدند درحالی که بی نیازی نمود

اللَّهُ ۝ ۶ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ ۷ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
الله [از ایمان آوردن آنها] و الله بی نیاز ستوده است ۷ پنداشتند کسانی که کافر شدند که هرگز برانگیخته نمی شوند بگو آری سوگند به پروردگارم

لَبُئْسَ مَا لَكُمُ لِنَبِيِّكُمْ أَنْتُمُ لِنَبِيِّكُمْ أَنْتُمُ لِنَبِيِّكُمْ أَنْتُمُ لِنَبِيِّكُمْ أَنْتُمُ لِنَبِيِّكُمْ
حتماً برانگیخته می شوید سپس حتماً آگاه خواهید شد به آنچه می کردید و این [کار] بر الله آسان است ۷ پس ایمان آورید به الله

وَرَسُولِهِ ۝ ۸ وَالنُّورِ ۝ ۹ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۝ ۱۰ وَاللَّهُ بِهِ أَنْجَحُ ۝ ۱۱ تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝ ۱۲ يَوْمَ
و رسولش و به آن نوری که فرو فرستاده ایم و الله به آنچه می کنید آگاه است ۸ روزی که

يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۝ ۱۳ ذَلِكَ يَوْمُ النَّارِ ۝ ۱۴ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
جمع کند شما را برای روز گردآوری آن روز روز زیان و حسرت است و هر که ایمان آورد به الله و بکند

صَالِحًا ۝ ۱۵ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۝ ۱۶ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
کار شایسته می زداید از وی بدی های او را و داخل می گرداند او را به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آن

أَلَنْ نَهَبُ خَلْدِينَ ۝ ۱۷ فِيهَا أَبَدًا ۝ ۱۸ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ ۱۹
جوی ها جاویدان باشند در آن همیشه، این است آن کامیابی بزرگ ۱۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدِينَ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیات ما را آنان اهل دوزخ اند

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است از پاداش پادشاهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
ای پیامبر هرگاه طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشان را هنگام [آغاز] عده شان و شمار کنید

الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ^۱ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ^۲
عده را و پروا کنید از الله که پروردگار شماست بیرون نکنید ایشان را از خانه هایشان

وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ^۳ وَتِلْكَ حُدُودُ
و نباید خارج شوند مگر آنکه مرتکب شوند کار زشت آشکاری را و این حدود

اللَّهِ^۴ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
الله است و هرکه تجاوز کند از حدود الله پس به تحقیق ستم کرده است به خودش تو نمی دانی شاید که

اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا^۱ فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ^۲
الله پدید آورد پس از آن کاری را [که موجب آشتی آنها شود] پس هرگاه برسند به پایان عده خود پس نگهدارید ایشان را

بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ^۳
به شیوه ای پسندیده یا جدا شوید از ایشان به شیوه ای پسندیده و گواه بگیرید [بر رجوع یا طلاق] دو تن عادل را از بین خود

وَأَقِمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ^۴ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
و برپا دارید گواهی را برای الله این است که پند داده می شود به آن کسی را که ایمان دارد

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ^۵ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ^۶ مَخْرَجًا^۲ وَيَرْزُقْهُ
به الله و روز واپسین و هرکه پروا کند از الله قرار می دهد برای او راه برون رفتی [از تنگنا] را و روزی می دهد او را

مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ^۷ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ^۸ إِنَّ اللَّهَ
از آنجا که گمان نمی برد و هرکه توکل کند بر الله پس الله بسنده است او را بی گمان الله

بَلِّغْ أَمْرَهُ^۹ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ^{۱۰} لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا^۳ وَالَّتِي بَلَسنَ
به انجام می رساند کار خود را همانا قرار داده است الله برای هر چیزی اندازه ای را و آنان که نومیدند

مِنَ الْمَحِيضِ^{۱۱} مِّنْ نِّسَائِكُمْ^{۱۲} إِنْ أَرَبْتُمْ^{۱۳} فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ^۴
از حیض شدن از زنان [مطلقاً] شما اگر به تردید افتادید [که آیا باردارند یا نه] عده ایشان سه ماه است

وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ^{۱۴} وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ^{۱۵} أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ^۵
و همچنین است حکم زنانی که حیض ندیده اند و زنان باردار عده ایشان تا وقتی است که وضع حمل کنند

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ^{۱۶} مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا^۶ ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ^۷ أَنْزَلَهُ^۸
و هرکه پروا کند از الله قرار می دهد برای او در کارش آسانی را این فرمان الله است که فرود آورده آن را

إِلَيْكُمْ^۹ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ^{۱۰} سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ^{۱۱} أَجْرًا^۵
به سوی شما و هرکه پروا کند از الله می زداید از او بدی هایش را و بزرگ می گرداند پاداش او را

أَسْكِنُوهُنَّ مِّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا

سکونت دهید زنان [مطلقه در حال عثه] را در جایی که شما سکونت دارید به قدر توانایی خود و آزار مرسانید به ایشان تا عرصه را تنگ کنید [که بیرون روند]

عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
بر آنان و اگر باشند باردار پس هزینه کنید بر ایشان تا وقتی که بنهند بار خود را

فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
پس اگر شیر دهند [کودک را] برای شما پس بدهید به آنها مزدشان را و ریزنی کنید در میان خود به طور پسندیده و اگر

تَعَاَسَرْتُمُ فَسَرِّضُوهُ لَهَا أُخْرَىٰ ۖ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ
سختگیری کنید [و به توافق نرسید] پس شیر خواهد داد برای او زن دیگری ۱ باید هزینه کند هر توانگری در خور داری خود

وَمَنْ قَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا
و هر که تنگ شده بر وی روزی اش پس باید که هزینه کند از آنچه داده است او را الله تکلیف نمی کند الله هیچ کس را

إِلَّا مَا ءَاتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۖ وَكَاتِنٍ مِّنْ قَرِيَةٍ
مگر به مقدار آنچه داده است به او زود است که قرار دهد الله بعد از سختی آسانی را ۷ و بسا آبادی ای که

عَنْتَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَبْنَهَا
سریچی کردند از فرمان پروردگار خود و رسولان او پس ما به حسابشان رسیدیم حسابی سخت و عذاب کردیم آنها را

عَذَابًا نُّكَرًا ۖ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرَهَا خُسْرًا ۖ
به عذابی سخت و ناخوشایند ۸ پس چشیدند کیفر کار خود را و بود فرجام کارشان زیانکاری ۹

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
آماده کرده الله برایشان عذابی سخت را پس پروا کنید از الله ای خردمندانی که ایمان آورده اید

قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۖ رَسُولًا يُّنَلِّوْا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
به تحقیق فرود آورده است الله برای شما پندی را ۱۰ پیامبری را که می خواند بر شما آیات روشنگر الله را

لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
تا بیرون آورد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از تاریکی ها به سوی روشنایی

وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا
و هر که ایمان آورد به الله و کند کاری شایسته را در آورد او را به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۖ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
جوی ها جاویدان باشند در آن همیشه به تحقیق نیکو ساخته است الله برای او روزی را ۱۱ الله است که آفرید

سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوا أَنَّ
هفت آسمان را و از زمین مانند آن، فرود می آید فرمان [الله] در میان آنها تا بدانید که

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ
الله بر هر چیزی تواناست و [بدانید] که الله احاطه دارد به هر چیزی از روی دانش ۱۲

ترتیبها
۶۶

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

آیاتها
۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَنَّىٰ مَرْصَاتَ أَرْوَاحٍ ۚ وَاللَّهُ

ای پیامبر چرا حرام می گردانی آنچه را که حلال ساخته الله برای تو می طلبی خوشنودی زنان خود را و الله

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ

آمرزگاری مهربان است ﴿۱﴾ به تحقیق مقرر کرده است الله برای شما گشودن سوگندهای تان را و الله کارساز شماست

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا

و اوست که دانای سنجیده کار است ﴿۲﴾ و [یاد کن] آنگاه که به راز گفت پیامبر با یکی از همسران خود سخنی را

فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ ۚ وَأظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ ۚ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ

پس چون آن زن آن را را خبر داد آگاه ساخت او [پیامبر] را الله بر آن شناسانید برخی آن را و چشم پوشی کرد از برخی دیگر

فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ ۚ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ

پس چون خبر داد پیامبر آن زن را به آن، گفت چه کسی خبر داد تو را به این؟ گفت خبر داد مرا آن دانای آگاه

﴿٣﴾ إِنْ نُنَبِّئُكَ إِلَىٰ اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ

﴿۳﴾ اگر هر دوی شما توبه کنید به سوی الله [بحالست] هر آینه منحرف شده است دل های شما و اگر با یکدیگر همپشتی کنید بر ضد او

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكُمْ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ

پس همانا الله خود یاور اوست و جبرئیل و مومنان شایسته و فرشتگان [نیز]

بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ ۖ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا

پس از آن پشتیبانند ﴿۴﴾ امید است پروردگار او اگر [پیامبر] طلاق دهد شما را جایگزین سازد برای او زنانی

خَيْرًا مِّنْكُمْ مُّسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنَاطٍ تَنَبَّتٍ عِبْدَاتٍ سَيِّحَاتٍ

بهتر از شما [که آنها] زنانی مسلمان با ایمان فرمانبرداران توبه کاران عبادت کنندگان روزه داران

تَنَبَّتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَوًّا أَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيكُمْ

بیوگان و دوشیزگان ﴿۵﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نگهدارید خودتان و اهل خود را

نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ

از آتشی که هیزم آن مردمان و سنگ هاست بر آن [آتش] فرشتگانی درشت خویان سختگیران اند

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَأْتِيهَا

ای که نافرمانی نمی کنند از الله در آنچه فرمان داده است ایشان را و انجام می دهند آنچه را که فرمان یابند ﴿۶﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْدِرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

کسانی که کفر ورزیده اید عذر خواهی نکنید امروز جز این نیست که کیفر می شوید مطابق آنچه می کردید ﴿۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ **رَبُّكُمْ** **رَبُّكُمْ** ای کسانی که ایمان آورده اید توبه کنید به سوی **الله** توبه ای خالصانه امید است که **پروردگار شما**

أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي **بِزَادٍ** از شما بدی هایتان را و داخل گرداند شما را به بهشت هایی که پیوسته می رود

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا **زیر [درختان] آن** جوی ها در روزی که رسوا نمی کند **الله** پیامبر را و آنان را که ایمان آورده اند

مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ **رَبَّنَا** **با او** نور شان می شتابد پیش روی ایشان و طرف های راست ایشان می گویند **[ای] پروردگار ما**

أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **کامل گردان برای ما نور ما را و ببامرز ما را هر آینه تو بر هر چیزی توانایی**

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ **ای** پیامبر **جهاد کن** با کافران و منافقان و درشتی کن بر ایشان

وَمَا أَوْهَنَهُمُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ **و جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتگاهی است** **ضَرْبَ** **الله** **مثلاً** **الله** مثلی را

لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٌ نُّوحٌ وَأَمْرَاتٌ لُّوطٌ كَانَتَا تَحْتَ **برای کسانی که کافر شدند زن نوح و زن لوط را بودند زیر [سرپرستی]**

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا **دو بنده صالح از بندگان ما که شایسته بودند پس خیانت کردند آن دوزن به آن دو بنده و هیچ دفع نکردند از آن دو**

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ **در برابر** **الله** چیزی [از عذاب را] و گفته شد داخل شوید در آتش با داخل شدگان **[۱۰]**

وَضَرْبَ اللَّهِ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتٌ فِرْعَوْنَ إِذْ **و زد** **الله** مثلی را برای کسانی که ایمان آوردند زن فرعون را **آنگاه که**

قَالَتْ رَبِّ ائْتِنِي بِدَلِيلٍ مِّنْ رَبِّكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ **گفت [ای] پروردگارم بنا کن برای من نزد خودت خانه ای را در بهشت و نجات ده مرا از فرعون**

وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ **و کردار او و نجات ده مرا از این گروه ستمکاران** **[۱۱]** **وَمَرِيَمَ ابْنَتَ** **دختر**

عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا **عمران را که [پاک] نگهداشت دامن خود را پس دمیدیم در او از روح خود**

وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِنِينَ **و تصدیق کرد سخنان پروردگار خود و کتاب های او را و بود از فرمانبرداران** **[۱۲]**

ترتیبها
۶۷

سُورَةُ الْمَلِكِ

آیاتها
۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ

پُر برکت است آن که به دست اوست فرمانروایی و او بر هر چیزی تواناست ﴿۱﴾ آن که آفرید

الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

مرگ و زندگی را تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکوکارترید و اوست پیروزمند آمرزگار ﴿۲﴾

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ

آن که آفرید هفت آسمان را طبقه طبقه نمی بینی در آفرینش [الله] مهر گستر هیچ

تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

ناهماهنگی را پس برگردان چشم را آیا می بینی هیچ شکاف و رخنه ای را ﴿۳﴾ پس بازگردان چشم را دوباره [مکرر]

يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

تا باز گردد به سوی تو چشم [تو] رانده در حالی که درمانده است ﴿۴﴾ و به تحقیق زینت دادیم نزدیک ترین آسمان را

بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

به چراغ ها گردانیدیم آنها را وسیله راندن شیاطین و آماده کرده ایم برای آنها عذاب

السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّعِيرِ

آتش سوزان ﴿۵﴾ و برای کسانی که کافر شدند به پروردگارشان عذاب دوزخ است و بد فرجامی است

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ

چون انداخته شوند در آن می شنوند از آن صدایی گوش خراش و آن در فوران است ﴿۷﴾ نزدیک است که پاره شود

مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

از خشم هرگاه انداخته شوند در آن گروهی سؤال کنند از ایشان نگهبانان دوزخ آیا نیامده بود نزد شما بیم دهنده ای ﴿۸﴾

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ

گویند آری همانا آمده بود نزد ما بیم دهنده پس تکذیب کردیم او را و گفتیم فرو نفرستاده است الله هیچ چیزی نیستید شما

إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

مگر در گمراهی بزرگ ﴿۹﴾ و گویند اگر ما [سخن حق را] می شنیدیم یا خرد می ورزیدیم نمی بودیم در [زمره] همدمان

السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

آتش [دوزخ] ﴿۱۰﴾ پس اقرار کنند به گناه خود پس نابود باد همدمان آتش [دوزخ] ﴿۱۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

بی گمان آنان که می ترسند از پروردگارشان در نهان برای ایشان است آمرزش و پاداشی بزرگ ﴿۱۲﴾

جزء ۲۹
حزب ۵۷

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا

و پنهان کنید سخن خود را یا آشکار سازید آن را همانا او دانا به راز سینه هاست ﴿۱۳﴾ آیا

يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

نمی داند آن کس که بیافرید و او نازک بین آگاه است ﴿۱۴﴾ اوست آن که قرار داد برای شما

الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

زمین را رام پس راه روید بر شانه های آن و بخورید از روزی او و به سوی اوست برانگیخته شدن

﴿١٥﴾ أَلَا أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ

﴿۱۵﴾ آیا ایمن شده اید از آن که در آسمان است از اینکه فرو برد شما را در زمین پس ناگاه زمین

تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا

جنبش کند ﴿۱۶﴾ آیا ایمن شده اید از آن که در آسمان است از اینکه بفرستد بر شما شنبادی را

فَسَتَعْمَلُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ

پس خواهید دانست چگونه است هشدار من ﴿۱۷﴾ و به تحقیق تکذیب کردند آنان که پیش از آنان بودند پس چگونه

كَانَ نَكِيرٌ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ

بود کیفر من ﴿۱۸﴾ آیا ننگریسته اند به مرغان بالای سرشان که بال می گشایند و می بندند

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ﴿١٩﴾ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي

نگه نمی دارد آنان را مگر [الله] مهرگستر همانا او به هر چیزی بیناست ﴿۱۹﴾ یا چه کسانی اند این [گروهی] که

هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

آن سپاه شمايند که یاريتان می دهند در برابر [الله] مهرگستر نيستند کافران مگر در فریب خوردگی ای [عمیق]

﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ

﴿۲۰﴾ یا کیست آن کسی که به شما روزی می دهد اگر بازدارد [الله] روزی خود را بلکه سرسختی می کنند در سرکشی

وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا

و رمیدگی ﴿۲۱﴾ آیا آن که راه می رود سر پایین انداخته راه یافته تر است یا آن که راه می رود راست قامت

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ

بر راهی راست ﴿۲۲﴾ بگو اوست آن که پدید آورد شما را و قرار داد برای شما شنوایی

وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ

و دیدگان و دل ها را اندک سپاس می گزایید ﴿۲۳﴾ بگو اوست آن که بیافرید [و پراننده ساخت] شما را

فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

در زمین و به سوی او گردآورده می شوید ﴿۲۴﴾ و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر شما

صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾

راست گویان اید ﴿۲۵﴾ بگو فقط این علم نزد الله است و فقط من بیم دهنده آشکارم ﴿۲۶﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي
پس چون ببینید آن [وعدہ] را نزدیک زشت و درهم می شود چهره آنان که کافر شدند و گفته شود این است آنچه

كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ
شما آن را درخواست می کردید ﴿۲۷﴾ بگو به من بگوئید اگر هلاک کند مرا **الله** و آنان که با من اند

أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
یا رحمت کند بر ما پس کیست که پناه دهد کافران را از عذابی دردناک ﴿۲۸﴾ بگو اوست

الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
[الله] **مهر گستر** ایمان آوردیم به او و بر او توکل نموده ایم پس به زودی خواهید دانست که چه کسی در گمراهی آشکار است

﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾
﴿۲۹﴾ بگو به من بگوئید اگر فرورود [در زمین] آب [مورد استفاده] پس چه کسی می آورد برای شما آب روان را ﴿۳۰﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ

ترتیبها
۶۸آیاتها
۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾
نون سوگند به قلم و به آنچه می نویسند ﴿۱﴾ نیستی تو به [لطف و] نعمت پروردگار **تو** دیوانه ﴿۲﴾

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾
و همانا برای تو قطعاً پاداشی بی پایان است ﴿۳﴾ و به راستی که تو بر خوی بزرگ هستی ﴿۴﴾

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
پس خواهی دید و ایشان نیز خواهند دید ﴿۵﴾ که کدام یک از شما بی گمان پروردگار **تو** اوست

أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعْ
داناتر به کسی که گمراه شده از راه او و اوست داناتر به راه یافتگان ﴿۷﴾ پس فرمان میر از

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَدَّهْنُ فَيَذْهَبُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ
تکذیب کنندگان ﴿۸﴾ دوست دارند کاش نرمی کنی تا نرمی و سازش کنند ﴿۹﴾ و اطاعت مکن از هر

حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ بَشِيرٍ ﴿١١﴾ مَنَاعٍ لِّلْخَيْرِ ﴿١٢﴾ مُعْتَدٍ
سوگند پیشه فرومایه ای ﴿۱۰﴾ بسیار عیب جوی پیشگام در سخن چینی ﴿۱۱﴾ بازدارنده خیر متجاوز

أَثِيمٍ ﴿١٣﴾ عَتَلٍ ﴿١٤﴾ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٥﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ
گنه پیشه ﴿۱۳﴾ درشت خوی علاوه بر اینها بی تبار است ﴿۱۴﴾ [به سبب] اینکه هست دارای مال و پسرانی

﴿١٦﴾ إِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالِ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾
﴿۱۶﴾ چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید افسانه های پیشینیان است ﴿۱۷﴾

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

به زودی داغ [دلت] نهیم او را بر بینی ﴿۱۶﴾ همانا ما آزمودیم آنان را چنانکه آزموده بودیم صاحبان آن باغ را آنگاه که سوگند خوردند

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ

که خواهند چید [میوه] باغ را صبحگاهان ﴿۱۷﴾ و استثناء نخواهند کرد [سهم مساکین را] ﴿۱۸﴾ پس دور زد بر آن [باغ] آفتی از پروردگار تو

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ

درحالی که خواب بودند ﴿۱۹﴾ پس سوخته و سیاه شد [آن باغ] مانند شب تیره ﴿۲۰﴾ پس آواز دادند یکدیگر را صبحگاهان ﴿۲۱﴾ اینکه

أَعْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَتُونَ ﴿٢٣﴾

بامداد حرکت کنید بر کشتزار خود اگر چینه‌دانان اید ﴿۲۲﴾ پس راه افتادند درحالی که با یکدیگر آهسته می گفتند ﴿۲۳﴾

أَن لَّا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَدَرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا

که داخل نشود در باغ امروز بر شما هیچ بینوایی ﴿۲۴﴾ و بامداد رفتند درحالی که بر منع [مساکین] توانا بودند ﴿۲۵﴾ پس چون

رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ

دیدند آن را [سیاه و سوخته] گفتند همانا ما راه را گم کرده ایم ﴿۲۶﴾ بلکه ما محروم شده ایم ﴿۲۷﴾ گفت بهترین ایشان آیا نگفتم

لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ

به شما چرا به پاکی نمی ستایید [الله را] ﴿۲۸﴾ گفتند پاک است پروردگار ما همانا ما بوده ایم ستمکاران ﴿۲۹﴾ پس روی آوردند

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ

برخی شان بر برخی دیگر درحالی که یکدیگر را ملامت می کردند ﴿۳۰﴾ گفتند وای بر ما همانا ما بوده ایم سرکش ﴿۳۱﴾ شاید

رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ

پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن باغ بی گمان ما به سوی پروردگار خود راغبیم ﴿۳۲﴾ این چنین است عذاب و هر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ

آخرت بزرگ تراست اگر می دانستند ﴿۳۳﴾ بی گمان برای پرهیزکاران نزد پروردگارشان باغ های پر نعمت است

﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ

﴿۳۴﴾ آیا قرار می دهیم فرمانبرداران را مانند بزهکاران ﴿۳۵﴾ چه شده است شما را؟ چگونه حکم می کنید ﴿۳۶﴾ یا

لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ

شما را کتابی است که در آن می خوانید ﴿۳۷﴾ همانا برای شماست در آن آنچه برمی گزینید ﴿۳۸﴾ آیا برای شما پیمان هایی است

عَلَيْنَا بَلَغَتْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ

برضد ما که می رسد تا روز رستاخیز که همانا برای شماست هر آنچه حکم کنید ﴿۳۹﴾ بپرس از آنان [بزهکاران] که کدامشان

بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

به آن ضامن است ﴿۴۰﴾ یا برای ایشان شریکانی است؟ پس بیاورند شریکان خود را اگر راست گویند ﴿۴۱﴾

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

روزی که بالا زده شود [دامن] از ساق [کار سخت شود] و دعوت می شوند به سجده کردن ولی نتوانند ﴿۴۲﴾

مَا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

چون شنیدند قرآن را می گویند بی گمان او دیوانه است ﴿٥١﴾ در حالی که نیست این قرآن مگر پندی برای جهانیان ﴿٥٢﴾

آیاتہا
۵۲

به نام الله مهر گستر مهربان

کَافٍ لَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

گوئی آنها تنه های درخت خرمای فروافتاده اند ﴿٧﴾ پس آیا می بینی از ایشان هیچ باقی مانده ای ﴿٨﴾

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْخَاطِئَةِ ۙ فَعَصَوْا رَسُولَ

و انجام دادند فرعون و آنان که پیش از وی بودند و شهرهای واژگون شده گناه و خطا را ۹ پس نافرمانی کردند فرستاده

رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ۙ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

پروردگار خود را پس بگرفت آنان را الله به کیفری سخت ۱۰ بی گمان ما وقتی که طغیان کرد آب برداشتیم شما را در کشتی روان

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ۙ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ

۱۱ تا قرار دهیم آن [واقعۀ] را برای شما مایۀ پندی و نگهدارد و بفهمد آن را گوش شنوا ۱۲ پس چون دمیده شود در صور

نَفْخَةً وَاحِدَةً ۙ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۙ

۱۳ دمیدن یک بار ۱۳ و برداشته شود زمین و کوه ها و درهم کوبیده شوند یکباره ۱۴

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

پس آن روز واقع شود آن واقع شوند ۱۵ و پاره شود آسمان پس آن در آن روز [آسمان] سست خواهد بود

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ

۱۶ و فرشتگان بر اطراف آن باشند و بردارند عرش پروردگار را بالای خود آن روز هشت فرشته ۱۷

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۙ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ

۱۷ در آن روز عرضه می شوید [به پیشگاه الله] پوشیده نماند از شما هیچ پوشیده ای [از اسرار شما] ۱۸ پس اما آن که داده شود

كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۙ يَقُولُ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِي ۙ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ

نامه اعمال او به دست راست او پس گوید بگیرد بخوانید نامه اعمال مرا ۱۹ همانا من می دانستم که من خواهم رسید

حَسَابٍ ۙ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۙ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ

[با] حساب [اعمال] خودم ۲۰ پس او در یک زندگانی پسندیده ای خواهد بود ۲۱ در بهشتی والا ۲۲

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۙ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

که میوه های آن در دسترس است ۲۳ بخورید و بنوشید گوارا به عوض آنچه پیش فرستاده بودید در روزهای

الْخَالِيَةِ ۙ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۙ يَقُولُ يَلَيِّنُنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِي

گذشته ۲۴ و اما کسی که داده شود نامه اعمالش به دست چپ او پس گوید ای کاش داده نمی شد مرا نامه اعمال من

وَلَمْ أَدْرَ مَا حِسَابِي ۙ يَلَيِّنُهَا ۙ كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۙ مَا أَغْنَىٰ

۲۵ و نمی دانستم که چیست حساب من ۲۶ ای کاش مرگ پایان بخش بود ۲۷ سودی نداشت

عَنِّي مَالِي ۙ هَلِكَ عَنِّي سُلْطَانِي ۙ خَذُوهُ ۙ فَعْلُوهُ ۙ ثُمَّ الْجَحِيمَ

به حال من دارایی من ۲۸ از دست برفت از من قدرت من ۲۹ بگیرید او را به [گردن] او طوق اندازید ۳۰ سپس در آتش برافروخته

صَلُّوهُ ۙ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا ۙ فَاسْلُكُوهُ ۙ إِنَّهُ

درافکنید او را ۳۱ آنگاه در زنجیری که درازی آن هفتاد گز است درآورید او را ۳۲ همانا او

كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۙ وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۙ

کسی بود که ایمان نمی آورد به الله بزرگ ۳۳ و ترغیب نمی کرد به طعام دادن ۳۴

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينِ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُمْ
 پس نیست برای او امروز در اینجا دوستی صمیمی ﴿٣٥﴾ و نیست اورا هیچ خوردنی مگر از خونابه و چرک ﴿٣٦﴾ که نمی خورد آن را
 إِلَّا الْخِطُوطُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
 مگر خطاکاران ﴿٣٧﴾ پس به تاکید سوگند به آنچه می بینید ﴿٣٨﴾ و به آنچه نمی بینید ﴿٣٩﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ﴿٤١﴾
 که این [قرآن] قطعاً گفتار فرستاده‌ای بزرگوار است ﴿٤٠﴾ و نیست آن سخن شاعری اندکی شما ایمان می آورید ﴿٤١﴾
 وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ
 و نیست سخن کاهنی شما اندکی فکر می کنید ﴿٤٢﴾ فرو فرستاده شده از پروردگار جهانیان است ﴿٤٣﴾ و اگر
 نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
 می بست بر ما برخی سخنان را ﴿٤٤﴾ قطعاً می گرفتیم از او دست راستش را [تاب و توان را از او می گرفتیم] ﴿٤٥﴾ سپس می بریدیم
 مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَنَذِكْرٌ
 رگ دل او را ﴿٤٦﴾ پس نبود از شما هیچ کس از او باز دارنده ﴿٤٧﴾ و همانا آن پندی است
 لِلْمُنْثِقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
 برای پرهیزکاران ﴿٤٨﴾ و همانا ما می دانیم که برخی از شما تکذیب کنندگانید ﴿٤٩﴾ و همانا قرآن مایه حسرتی است بر
 الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾
 کافران ﴿٥٠﴾ و همانا آن [قرآن] حق مسلم است ﴿٥١﴾ پس به پاکی بستای نام پروردگار بزرگ خود را ﴿٥٢﴾

ترتیبها

۷۰

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

آیاتها

۴۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنْ
 درخواست کرد درخواست کننده ای عذابی شدنی را ﴿١﴾ برای کافران نیست برای آن هیچ بازدارنده ای ﴿٢﴾ از سوی
 اللَّهِ إِلَهُهُ ﴿٣﴾ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
 الله دارای پایگاه های بلند ﴿٣﴾ بالا می روند فرشتگان و روح به سوی او در
 يَوْمٍ ﴿٥﴾ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾
 روزی که هست مقدار آن پنجاه هزار سال ﴿٤﴾ پس صبر کن صبری نیکو ﴿٥﴾
 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلْ
 همانا آنها می بینند آن را دور ﴿٦﴾ و ما می بینیم آن را نزدیک ﴿٧﴾ روزی که می شود آسمان مانند فلز گداخته
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٨﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿٩﴾
 و می شود کوه ها مانند پشم رنگین ﴿٨﴾ و نپرسد هیچ دوستی از [حال] دوستی دیگر ﴿٩﴾

يَبْصُرُونَهُمْ ^{۱۱} **يَوْمَ الْمَجْزُمِ** لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِذٍ بَيْنِهِ ^{۱۱}
 درحالی که نمایانده شوند [دوستان به دوستان] دوست می دارد بزهکار کاش به عوض دهد از عذاب آن روز فرزندان خود را ^{۱۱}
وَصَحْبَتِهِ ^{۱۲} **وَأَخِيهِ** ^{۱۲} **وَفَصِيلَتِهِ** ^{۱۲} **الَّتِي** ^{۱۳} **تُؤْتِيهِ** ^{۱۳} **وَمَنْ فِي الْأَرْضِ**
 و همسرش و برادر خود را ^{۱۲} و خویشاوندانش را که او را پناه می دادند ^{۱۳} و هر که در زمین است
جَمِيعًا ^{۱۴} **ثُمَّ يُنْجِيهِ** ^{۱۴} **كَلَّا إِنَّهَا** ^{۱۵} **لَظَىٰ** ^{۱۵} **نَزَاعَةٌ** ^{۱۶} **لِلشَّوٰى** ^{۱۶} **تَدْعُوا**
 همه را ^{۱۴} آنگاه نجات دهد او را ^{۱۴} چنین نیست همانا آن آتش زبانه می کشد ^{۱۵} درحالی که پوست را می کند ^{۱۶} فرامی خواند
مَنْ ^{۱۷} **أَذْبَرَ** ^{۱۷} **وَتَوَلَّىٰ** ^{۱۷} **وَجَمَعَ** ^{۱۸} **فَأَوْعَىٰ** ^{۱۸} **إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلُقٌ هَلُوعًا**
 هر که را که پشت گردانیده و روی بر تافته است ^{۱۷} و جمع کرده [مال را] و بیندوخته است ^{۱۸} همانا انسان آفریده شده آزمندناشکیبا
إِذَا ^{۱۹} **مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا** ^{۲۰} **وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا** ^{۲۱} **إِلَّا**
^{۱۹} هرگاه برسد به او گزند ناله و بی تابی می کند ^{۲۰} و چون برسد به او خوبی بازمی دارد و بخل می ورزد ^{۲۱} مگر
الْمُصَلِّينَ ^{۲۲} **الَّذِينَ هُمْ** ^{۲۲} **عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ** ^{۲۳} **وَالَّذِينَ فِي**
 آن نماز گزاران ^{۲۲} آنان که خود بر نمازشان مداومت دارند ^{۲۳} و آنان که در
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ ^{۲۴} **مَعْلُومٌ** ^{۲۴} **لِلسَّائِلِ** ^{۲۵} **وَالْمَحْرُومِ** ^{۲۵} **وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ**
 اموالشان حقی معلوم است ^{۲۴} برای گدا و محروم ^{۲۵} و آنان که تصدیق می کنند
بِیَوْمِ الدِّينِ ^{۲۶} **وَالَّذِينَ هُمْ** ^{۲۶} **مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ** ^{۲۷} **مُشْفِقُونَ** ^{۲۷} **إِنَّ عَذَابَ**
 روز جزاء را ^{۲۶} و آنان که خود از عذاب پروردگارشان ^{۲۷} بیمناکند ^{۲۷} همانا عذاب
رَبِّهِمْ ^{۲۸} **غَيْرُ مَأْمُونٍ** ^{۲۸} **وَالَّذِينَ هُمْ** ^{۲۸} **لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ** ^{۲۹} **إِلَّا عَلَىٰ**
 پروردگارشان ایمنی ناپذیر است ^{۲۸} و آنان که خود دامن هایشان را نگه دارندگان اند ^{۲۹} مگر بر
أَزْوَاجِهِمْ ^{۳۰} **أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ** ^{۳۰} **فَإِنَّهُمْ** ^{۳۰} **غَيْرُ مَلُومِينَ** ^{۳۰} **فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ**
 همسرانشان یا آنچه مالک شده دستهایشان [کنیزانشان] که [در این صورت] آنان درخور سرزنش نیستند ^{۳۰} پس هر که بجوید فراتر از
ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ^{۳۱} **وَالَّذِينَ هُمْ** ^{۳۱} **لِأَمْتِهِمْ** ^{۳۱} **وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ**
 آن را پس آنان خود تجاوزگران اند ^{۳۱} و آنان که خود امانت ها و پیمان های خود را رعایت کنندگان اند
وَالَّذِينَ هُمْ ^{۳۲} **بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ** ^{۳۲} **وَالَّذِينَ هُمْ** ^{۳۲} **عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ**
 و آنان که خود به گواهی های خویش پایبندان اند ^{۳۲} و آنان که خود بر نمازشان محافظت می کنند
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ^{۳۳} **فَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا** ^{۳۴} **قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ**
 آنان در بهشت هایی گرمای داشته شدگان اند ^{۳۳} پس چه شده است آنان که کفر ورزیدند به سوی تو شتابان اند
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ^{۳۵} **أَيُّطَمَعُ** ^{۳۶} **كُلُّ أَمْرٍ** ^{۳۶} **مِنْهُمْ**
 از جانب راست و از چپ گروه گروه شده اند ^{۳۵} آیا طمع می ورزد هر کسی از ایشان
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ^{۳۷} **كَلَّا إِنَّهَا** ^{۳۸} **خَلَقْنَاهُمْ** ^{۳۹} **مِمَّا يَعْلَمُونَ** ^{۳۹}
 که داخل شود به باغی پر نعمت ^{۳۷} نه چنین است ^{۳۸} همانا ما آفریده ایم آنان را از آنچه می دانند ^{۳۹}

فَلَا أُقْسِمُ **رَبِّ** الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَيَّ أَنْ بُدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
 پس به تاکید سوگند **به پروردگار** مشرق ها و مغرب ها که همانا ما تواناییم ﴿٤٠﴾ بر اینکه جایگزین کنیم بهتر از آنان را
 وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَخْضَوْنَ يَخْضُوا وَيلَعِبُوا حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 و نیستیم ما و امانده [و ناتوان] ﴿٤١﴾ پس بگذار آنان را تا فرو روند در سخنان باطل و بازی کنند تا اینکه دیوار کنند آن روز خود را که
 يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ
 وعده داده شده اند ﴿٤٢﴾ روزی که برآیند از قبرها شتابان گویی که آنان به سوی نشانه ای می دوند
 خَشِيعَةً ﴿٤٣﴾ أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفَهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾
 درحالی که فروافتاده چشم هایشان فراگرفته ایشان را ذلتی [وصف ناپذیر] آن همان روزی است که وعده داده می شدند ﴿٤٤﴾

آیاتها

۲۸

سُورَةُ نُوحٍ

ترتیبها

۷۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 همانا ما فرستادیم نوح را به سوی قومش اینکه بیم ده قوم خود را پیش از آنکه بیاید به آنها
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
 عذابی دردناک ﴿١﴾ گفت ای قوم من بی گمان من برای شما بیم دهنده ای آشکارم ﴿٢﴾ اینکه بپرستید
 اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا وَتَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
الله را و پروا کنید از او و اطاعت کنید مرا که ببامزد برای شما برخی گناهان شما را و مهلت دهد شما را
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 تا سرآمدی معین همانا سرآمد **الله** چون بیاید به تأخیر نمی افتد اگر می دانستید [به اطاعت الله بازمی گشتید]
 قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا
 گفت **ای پروردگار** همانا من دعوت کردم قوم خود را شب و روز ﴿٥﴾ پس نیفزود آنان را دعوت من جز
 فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبَعَهُمْ
 رمیدن ﴿٦﴾ و بی گمان من هرگاه که دعوت کردم آنان را تا ببامرزی [گناهان] ایشان را قرار دادند انگشتان خود را
 فِي عَاذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا
 در گوشه های خود در پیچیدند جامه های خود را و پافشاری کردند [بر کفر] و تکبر ورزیدند
 ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
 سپس بی گمان دعوت کردم آنان را با صدای بلند ﴿٨﴾ باز همانا من آشکار ساختم برای آنان و [پنهانی] به راز نهادم
 لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾
 برای شان راز نهادنی پس گفتم آمرزش بخواهید **از پروردگارتان** زیرا او بسیار آمرزنده است ﴿١٠﴾

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ فُرُوسًا [یاران] آسمان را بر شما ریزان ﴿١١﴾ یاری دهد شما را با اموال و فرزندان و قرار دهد

لَكُمْ جَنَّاتٍ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَّا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ برای شما باغ هایی و قرار می دهد برای شما جوی هایی ﴿١٢﴾ چه شده شما را که در نظر نمی گیرید برای الله شکوه و بزرگی را ﴿١٣﴾

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ حَالِ آنکه آفریده است شما را گونه گونه ﴿١٤﴾ آیا ندیده اید چگونه آفریده الله هفت آسمان را

طَبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ طبقه طبقه ﴿١٥﴾ و قرار داده ماه را در میان آنها تابان و قرار داده است آفتاب را چراغی فروزان ﴿١٦﴾

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ مِنْهَا وَاللَّهُ رَؤُوفًا ﴿١٨﴾ و الله رویانیده است شما را از زمین رویدنی [شگرف] ﴿١٧﴾ سپس برمی گردانید شما را در آن و بیرون می آورد شما را و بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿١٨﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿١٨﴾ تا در نورید از آن

إِخْرَاجًا ﴿١٩﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٠﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿١٩﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٠﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢١﴾

سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمُ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنِ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُوا نِيرَنًا ﴿٢٢﴾ وَكَبَرًا ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ و نوح گفت نوح [ای پروردگارم] همانا آنان مرا نافرمانی کردند و پیروی کردند از کسی که نیفزوده او را مالش و فرزندش مگر زیانکاری ﴿٢١﴾ و نیرنگ زدند نیرنگی بس بزرگ ﴿٢٢﴾ و گفتند ماله و ولده و نذر نمی داریم شما را و نذر نمی داریم و د و نه سواع و نه یغوث و یعوق و نسر را ﴿٢٣﴾ و بی گمان همراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکاران را مگر همراهی ﴿٢٤﴾

مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُوا نِيرَنًا ﴿٢٢﴾ وَكَبَرًا ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ و نوح گفت نوح [ای پروردگارم] همانا آنان مرا نافرمانی کردند و پیروی کردند از کسی که نیفزوده او را مالش و فرزندش مگر زیانکاری ﴿٢١﴾ و نیرنگ زدند نیرنگی بس بزرگ ﴿٢٢﴾ و گفتند ماله و ولده و نذر نمی داریم شما را و نذر نمی داریم و د و نه سواع و نه یغوث و یعوق و نسر را ﴿٢٣﴾ و بی گمان همراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکاران را مگر همراهی ﴿٢٤﴾

وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٥﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٦﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿٢٥﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾

وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٥﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٦﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿٢٥﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾

وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٥﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٦﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿٢٥﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾

وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٥﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٦﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿٢٥﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾

وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٥﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٦﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿٢٥﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾

وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٥﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٦﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿٢٥﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾

وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٥﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٦﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿٢٥﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾

وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٥﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٦﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿٢٥﴾ تا در نورید از آن بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾ و الله بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿٢٦﴾

ترتیبها
۷۲

سُورَةُ الْجِنِّ

آیاتها
۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
بگو وحی شده به من که گوش فرادادند گروهی از جنیان پس گفتند همانا ما شنیدیم قرآنی

عَجَبًا ۱ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۲
شگفت آور ۱ که رهنمون می کند به هدایت پس ایمان آوردیم به آن و هرگز شریک نسازیم به پروردگار خود کسی را ۲

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۳ وَأَنَّهُ كَانَ
و اینکه بلند است شأن پروردگار ما نگرفته است همسری را و نه فرزندی را ۳ و اینکه

يَقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۴ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ
می گفت فردی نابخرد [از] ما بر الله سخنی ناروا ۴ و اینکه ما گمان می کردیم که هرگز نمی گویند انسان

وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۵ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
و جن بر الله دروغی را ۵ و اینکه مردانی از انسان که پناه می بردند به مردانی

مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۶ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
از جن و افزودند آنان را سرکشی ۶ و اینکه آنان گمان بردند چنانکه شما [انسان ها] گمان بردید که هرگز بر نیانگیزد

اللَّهُ أَحَدًا ۷ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ حَرِّ سَا
الله کسی را ۷ و اینکه ما خواستیم دست یابیم به آسمان ولی یافتیم آن را پر شده از نگهبانان

شَدِيدًا وَشُهَبًا ۸ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمْعِ فَمَن
نیرومند و ستارگان آتشین ۸ و اینکه ما می نشستیم در نشستگاه هایی از آن برای شنیدن [خبرهای آسمانی] پس کسی که

يَسْتَمِعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا ۹ رَّصَدًا ۱۰ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
گوش فرادارد اکنون بیابد برای خود ستاره ای آتشین را در کمین ۱۰ و اینکه ما نمی دانیم آیا گزند می خواسته شده

بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۱۱ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ
در حق آنان که در زمین اند یا خواسته است در حق آنها پروردگارشان هدایت را ۱۱ و اینکه برخی از ما شایستگانند

وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ۱۲ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ
و برخی از ما جز این اند ما بر راه های گوناگونیم ۱۲ و اینکه ما دانستیم که هرگز عاجز نتوانیم کرد

اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ ۱۳ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى
الله را در زمین و عاجز نتوانیم کرد او را با فرار کردن [از سلطه او] ۱۳ و اینکه ما چون شنیدیم هدایت [قرآن] را

ءَامَنَّا بِهِ ۱۴ فَمَن يُؤْمِنْ بِهِ ۱۵ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۱۶
ایمان آوردیم به آن پس هر که ایمان آورد به پروردگارش پس نمی ترسد از هیچ کاستی و نه از هیچ ستمی ۱۶

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ

و اینکه برخی از ما فرمانبردار و برخی از ما ستمکارند پس کسانی که فرمانبردار شوند پس آنان

تَحَرَّوْا رَشَدًا ۱۴ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۱۵

برگزیدند هدایت ۱۴ و اما ستمکاران سرانجام خواهند بود برای دوزخ ۱۵ هیزمی ۱۵

وَالَّذِينَ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ۱۶

و اینکه اگر استقامت کنند بر راه راست البته می نوشانیم به آنان آبی فراوان را ۱۶ تا بیازماییم ایشان را

فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۱۷

در آن و هر که اعراض کند از ذکر پروردگارش وارد می کند او را در عذابی سخت ۱۷ و اینکه

الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۱۸

مسجدها از آن الله هستند پس نخوانید با الله هیچ کس را ۱۸ و اینکه چون برخاست بنده الله

يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۱۹ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ

که بخواند او را نزدیک بود که بر او ازدحام کنند ۱۹ بگو جز این نیست که می خوانم پروردگار خود را و شریک نمی سازم

بِهِ أَحَدًا ۲۰ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۲۱ قُلْ إِنِّي

با او هیچ کس را ۲۰ بگو بی گمان من در اختیار ندارم برای شما هیچ زبانی و نه سودی را ۲۱ بگو بی گمان من

لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۲۲

هرگز پناه ندهد مرا از [عذاب] الله هیچ کسی و هرگز نیابم جز او هیچ پناهگاهی ۲۲ جز رساندن

مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

از سوی الله و [رساندن] پیام های او [وظیفه ای ندارم] و هر که نافرمانی کند از الله و رسول او پس همانا برای اوست آتش دوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۲۳ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ

جاویدان باشند در آن همیشه ۲۳ تا وقتی که ببینند آنچه را وعده داده می شوند پس به زودی خواهند دانست

مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلُ عَدَدًا ۲۴ قُلْ إِنْ أَدْرِيْ أَقْرَبُ

که چه کسی ناتوان تر از جهت یاور و کمتر است به شمار ۲۴ بگو نمی دانم آیا نزدیک است

مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۲۵

آنچه وعده داده می شوید یا قرار می دهد برای آن پروردگار من زمانی دراز را ۲۵ داننده غیب است پس

يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۲۶ إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

آگاه نمی گرداند بر غیب خود هیچ کس را ۲۶ مگر کسی را که از او خشنود باشد از پیامبری پس همانا او

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۲۷ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا

روانه می کند از پیش روی او و از پشت سرش نگهبانانی را [برای حفظ او] ۲۷ تا بداند [معلوم بدارد] که هر آینه رسانیده اند

رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۲۸

پیام های پروردگار خود را و احاطه یافته به آنچه که نزد ایشان است و آمار گرفته است هر چیزی را به شمار ۲۸

ترتیبها
۷۳

سُورَةُ الْمَزْمَلِ

آیاتها
۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ ① قُمْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ② نِصْفَهُ ③ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④
ای جامه به خود پیچیده ① برخیز شب را جز اندکی ② نیمی از آن را یا ③ بکاه از آن را اندکی ④

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ④ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ⑤
یا بيفزای بر آن و شمرده بخوان قرآن را چنانکه باید ④ همانا ما القامی کنیم بر تو سخنی ⑤

ثَقِيلًا ⑥ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا ⑦ وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑧ إِنَّ لَكَ فِي
سنگین را ⑥ همانا برخاستن شب همان استوارتر است به قدم و پایدارتر است به گفتار ⑦ همانا برای تو در ⑧

النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑨ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ ⑩ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑪
روز تلاشی طولانی است ⑨ و یاد کن نام پروردگار را ⑩ و منقطع شو به سوی او انقطاعی [شایسته] ⑪

رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ⑫ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑬ وَأَصْبِرْ ⑭
پروردگار مشرق و مغرب، نیست الهی جز او ⑫ پس بگیر او را کارساز ⑬ و شکیبا باش ⑭

عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑮ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ ⑯
بر آنچه می گویند و ترک کن ایشان را به شیوه ای زیبا ⑮ و بگذار مرا و تکذیب کنندگان ⑯

أُولِي النِّعَمَةِ وَمَهْلُهُمْ قَلِيلًا ⑰ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ⑱
رفاه زده را و مهلت بده ایشان را اندکی ⑰ همانا نزد ماست بندهای گران و آتشی افروخته ⑱

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑲ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ ⑳
و خوراکی گلوگیر و عذابی دردناک ⑲ روزی که بجنبد زمین و کوه ها ⑳

وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ㉑ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا ㉒
و شدند کوه ها توده ای از ریگ روان ㉑ همانا ما فرستادیم به سوی شما پیامبری را که گواه ㉒

عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ㉓ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ ㉔
بر شما است چنانکه فرستادیم به سوی فرعون پیامبری را ㉓ پس نافرمانی کرد فرعون آن پیامبر را ㉔

فَأَخَذَتْهُ أَخْذَاً وَبِيلًا ㉕ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ ㉖ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ ㉗
پس گرفتیم او را به کيفری سخت ㉕ پس چگونه نگاه می دارید [خود را از عذاب] اگر کفر بورزید ㉖ روزی که می گرداند ㉗

الْوِلْدَانَ شِيبًا ㉘ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ㉙ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ㉚
کودکان را پیران سفید مو ㉘ آسمان شکافته گردد به سبب آن ㉙ وعده الله انجام شدنی است ㉚

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ㉛ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ㉜
همانا این پندی است ㉛ پس هر که بخواهد بگیرد به سوی پروردگار خود ㉜ راهی را ㉜

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَافَتُهَا هَمَانًا **پروردگار تو** می داند که تو برمی خیزی نزدیک به دو ثلث شب و [گاه] نصف آن و ثلث آن و گروهی

مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ **وَاللَّهُ** يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَّنْ نُحْصُوهُ فَنَابَ

از کسانی که با تو هستند **و الله** اندازه گیری می کند شب و روز را دانسته است که هرگز نمی شمارید آن را از این رو برگشته است

عَلَيْكُمْ فَأَقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ

بر شما [به رحمتش] اکنون بخوانید آنچه را که میسر باشد از قرآن **الله** می دانست که خواهید شد برخی از شما بیمار

وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَمِسُونَ مِنْ فَضْلِ **اللَّهُ** وَأَخْرُونَ

و دیگران سفر می کنند در زمین می جویند از فضل **الله [روزی]** و دیگران

يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ **اللَّهُ** فَأَقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

جنگ می کنند در راه **الله** پس بخوانید آنچه که میسر شود از آن [قرآن] و برپا دارید نماز را و بدهید

الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا **اللَّهُ** قَرْضًا حَسَنًا وَمَا نَقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ

زکات را و وام دهید **به الله** وامی نیکو و هر چه که پیش می فرستید برای خود از نیکی می یابید آن را

عِنْدَ **اللَّهُ** هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا **اللَّهُ** إِنَّ **اللَّهُ** غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۰﴾

نزد **الله** همان بهتر و بزرگ تر از جهت پاداش و آمرزش بخواهید **از الله** به تحقیق **الله** آمرزگاری مهربان است ﴿۲۰﴾

آیاتها
۵۶

سُورَةُ الْمَدَنِيِّينَ

ترتیبها
۷۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿۱﴾ **وَرَبَّكَ** فَكَبِّرْ ﴿۲﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿۳﴾

ای جامه بر سر کشیده ﴿۱﴾ برخیز و بیم ده ﴿۲﴾ و **پروردگارت را** بزرگ بدار ﴿۲﴾ و جامه هایت را پاکیزه دار ﴿۳﴾

وَالرَّجَزَ فَاهْجُرْ ﴿۴﴾ وَلَا تَمَنَّ عَلَى الْكُفْرَيْنِ ﴿۵﴾ وَتَسْتَكَرْ ﴿۶﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿۷﴾

و از پلیدی و دوری گزین ﴿۴﴾ و منت منه که زیاده خواهی کنی ﴿۶﴾ و برای **پروردگارت** صبر کن ﴿۷﴾

فَإِذَا نَفَرَ فِي الْغَوَارِ ﴿۸﴾ فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿۹﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ

پس چون دمیده شود در غور ﴿۸﴾ پس آن روز روزی است دشوار ﴿۹﴾ بر کافران

غَيْرِ يَسِيرٍ ﴿۱۰﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿۱۱﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

نیست آسان ﴿۱۰﴾ بگذار مرا با آن که آفریدم تنها ﴿۱۱﴾ و قرار دادم برای او مالی

مَمْدُودًا ﴿۱۲﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿۱۳﴾ وَمَهْدَتْ لَهُ ثُمَّ يَطْمَعُ ﴿۱۴﴾

فراوان را ﴿۱۲﴾ و پسرانی همگی حاضر ﴿۱۳﴾ و آماده کردم برای او [اسباب جاه و ثروت] چنان که باید ﴿۱۴﴾ باز طمع می کند

أَنْ أَزِيدَ ﴿۱۵﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِنْدًا ﴿۱۶﴾ سَأَرْهَقُهُ صَعُودًا ﴿۱۷﴾

که زیاده دهم [او را] ﴿۱۵﴾ نه هرگز زیر او هست برای آیات ما لجوج و سرکش ﴿۱۶﴾ به زودی او را خواهیم افکند به دشواری [عذاب] ﴿۱۷﴾

إِنَّهُ فَكَرَّ ۖ وَقَدَّرَ ۚ ۞۱۸ ۞۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۚ ۞۲۰ ثُمَّ نَظَرَ ۚ

چرا که اندیشه کرد و سنجید [که چگونه با قرآن مبارزه کند] ۱۸ مرده باد چگونه سنجید [و نقشه کشید] ۱۹ باز هم مرده باد چگونه سنجید ۲۰ آنگاه نظر کرد

ثُمَّ عَبَسَ ۖ وَبَسَرَ ۚ ۞۲۱ ۞۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ ۖ وَاسْتَكْبَرَ ۚ ۞۲۳ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ ۚ

باز روی ترش کرد و پیشانی درهم کشید ۲۱ پس پشت گردانید و تکبر ورزید ۲۲ پس گفت نیست این قرآن مگر جادویی

يُؤْتَرُ ۚ ۞۲۴ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۚ ۞۲۵ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۚ ۞۲۶ وَمَا أَدْرَاكَ

که نقل می شود ۲۴ نیست این [قرآن] مگر سخن بشر ۲۵ به زودی می اندازم او را در دوزخ ۲۶ و چه چیز آگاه کرد تو را

مَا سَقَرُ ۚ ۞۲۷ لَا بُقَىٰ ۚ وَلَا نَذْرُ ۚ ۞۲۸ لَوَاحَةٌ ۚ لِلْبَشَرِ ۚ ۞۲۹ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

که چیست دوزخ ۲۷ نه [عضوی را] باقی می گذارد و نه رها می کند ۲۸ سوزاننده و تغییر دهنده پوست است ۲۹ بر آن نوزده [نگهبان] است

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۚ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً ۚ

و قرار نداده ایم نگهبانان آتش را مگر فرشتگان و قرار نداده ایم شمار ایشان را مگر آزمونی

لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِيمَانًا ۚ

برای کافران تا یقین کنند کسانی که داده شده اند کتاب و تا افزون شود کسانی که ایمان آورده اند ایمانشان

وَلَا يَزَنَابَ ۚ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

و در تردید نیفتند کسانی که داده شده به آنها کتاب و [همچنین] مؤمنان و سرانجام می گویند آنان که در دل های ایشان مرضی است

وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَهْدِي

و کافران که چه چیز اراده کرده است الله باین وصف [عدد ملائکه] این چنین گمراه می کند الله هر کس را که بخواهد و راه می نماید

مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ ۚ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۚ ۞۳۱ كَلَّا

هر کس را که بخواهد و نمی داند [شمار] سپاهیان پروردگارت را جز او و نیست این جز پندی برای آدمیان ۳۱ چنین نیست

وَالْقَمَرَ ۚ ۞۳۲ وَاللَّيْلَ إِذَا دَبَّرَ ۚ ۞۳۳ وَالصُّبْحَ إِذَا أَسْفَرَ ۚ ۞۳۴ إِنَّهَا لَاحِدَىٰ

[که کافران می پندارند] سوگند به ماه ۳۲ و سوگند به شب چون پشت کند ۳۳ و سوگند به صبح آنگاه که آشکار شود ۳۴ همانا [دوزخ] یکی از

الْكِبَرِ ۚ ۞۳۵ نَذِيرًا ۚ لِلْبَشَرِ ۚ ۞۳۶ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۚ ۞۳۷ كُلُّ

بزرگ ترین پدیده هاست ۳۵ درحالی که بیم دهنده آدمیان است ۳۶ برای هر که بخواهد از شما که [در کار خیر] پیش شود یا پس ماند ۳۷ هر

نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ ۚ ۞۳۸ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۚ ۞۳۹ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ

کسی به آنچه کسب کرده در گرو است ۳۸ مگر راستی ها ۳۹ در باغ هایی می پرسند از یکدیگر

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۚ ۞۴۰ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۚ ۞۴۱ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ

از احوال بزهکاران ۴۰ چه چیز داخل کرد شما را در دوزخ ۴۱ گویند نبودیم از

الْمُصَلِّينَ ۚ ۞۴۲ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمْ ۚ ۞۴۳ أَلَمْ نَكُ نَطْعُمْ ۚ ۞۴۴ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ

نمازگزاران ۴۲ و اطعام نمی کردیم ۴۳ بینوایان را ۴۴ و فرومی رفتیم [در باطل] با

الْحَافِضِينَ ۚ ۞۴۵ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بَيِّمَاتِ الدِّينِ حَتَّىٰ ۚ ۞۴۶ أَتَيْنَا ۚ ۞۴۷

فروروندگان [در باطل] ۴۵ و تکذیب می کردیم روز جزا را ۴۶ تا آن که به سراغ ما آمد باور قطعی مرگ ۴۷

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ

پس سود ندهد آنان را شفاعت کنندگان ﴿۴۸﴾ پس چه شده است آنان را که از تذکره روی گردانانند

﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حَمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ

﴿۴۹﴾ گویا آنان خران رمنده اند ﴿۵۰﴾ که گریخته باشند از شیری ژیان ﴿۵۱﴾ بلکه می خواهد

كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوْتَىٰ صُحُفًا مُنْشَرَةً ﴿٥٢﴾ بَلْ لَا يَخَافُونَ

هر شخصی از ایشان که به او داده شود نامه های سرگشاده ﴿۵۲﴾ [نه] چنین نیست بلکه نمی ترسند

الْآخِرَةِ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾

از آخرت ﴿۵۳﴾ چنین نیست همانا آن [قرآن] پندی است ﴿۵۴﴾ پس هر که خواهد [که پند گیرد] یاد کند آن را ﴿۵۵﴾

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

و یاد نمی کنند مگر اینکه بخواهد الله اوست که در خور پروا داشتن است و اوست که در خور آمرزیدن است ﴿۵۶﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

ترتیبها
۷۵آیاتها
۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا أُقْسِمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةِ ﴿٢﴾ أَيْحَسِبُ

به تاکید سوگند به روز رستاخیز ﴿۱﴾ و به تاکید سوگند به نفس ملامت کننده بر بدی [که برانگیخته می شود] ﴿۲﴾ آیا می پندارد

الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ

انسان که جمع نخواهیم کرد استخوان هایش را ﴿۳﴾ آری [جمع می کنیم] درحالی که تواناییم بر اینکه درست کنیم سرانگشتان او را ﴿۴﴾ بلکه

يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾

می خواهد انسان که به گناه پردازد پیش روی خود [آینده اش را] ﴿۵﴾ می پرسد کی خواهد بود روز رستاخیز ﴿۶﴾ آنگاه که خیره شود چشم

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ

﴿۷﴾ و تیره گردد ماه ﴿۸﴾ و جمع شوند آفتاب و ماه ﴿۹﴾ گوید انسان در آن روز

أَيْنَ الْمَفْرُكُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يَنْبُتُوا الْإِنْسَانُ

کجاست گریزگاه ﴿۱۰﴾ کلا لا وزر ﴿۱۱﴾ به سوی پروردگار تو است آن روز قرارگاه ﴿۱۲﴾ خبر داده می شود انسان

يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ

در آن روز به آنچه پیش فرستاده و برجای نهاده است ﴿۱۳﴾ بلکه انسان بر نفس خود بینا است ﴿۱۴﴾ اگرچه پیش آورد

مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرُكَ بِهِ لِسَانُكَ لَتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ

عذرهای خود را ﴿۱۵﴾ مجنبان بخواندن قرآن زبان خود را تا تعجیل کنی به [حفظ کردن] آن ﴿۱۶﴾ همانا بر عهده ماست جمع کردن آن

وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَالْتَبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

و خواندن آن ﴿۱۷﴾ پس چون بخوانیم آن را پس پیروی کن خواندن آن را ﴿۱۸﴾ آنگاه بی گمان بر ماست بیان آن ﴿۱۹﴾

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾
چنین نیست بلکه دوست می دارید دنیای زودگذر را ﴿۲۰﴾ و وامی گنارید آخرت را ﴿۲۱﴾ روی هایی در آن روز شادابند ﴿۲۲﴾

إِلَىٰ رَبِّهَا نَازِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَطَئُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاكِرَةٌ ﴿٢٥﴾
به پروردگارش نگرنداند ﴿۲۳﴾ و روی هایی در آن روز درهم کشیده اند ﴿۲۴﴾ گمان برد که انجام گیرد بالو رفتاری کمرشکن ﴿۲۵﴾

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَتِ ﴿٢٩﴾
چنین نیسته آنگاه که برسد جان به گلو ﴿۲۶﴾ و گفته شود کیست افسونگری ﴿۲۷﴾ و گمان برد که این است وقت جدایی ﴿۲۸﴾ و بپیچد

السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾
ساق پای او به ساق [دیگرش] ﴿۲۹﴾ به سوی پروردگار تو است در آن روز راندن ﴿۳۰﴾ پس نه تصدیق کرد و نه نماز گزارد

وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ ﴿٣٤﴾
ولیکن تکذیب کرد و روی برتافت ﴿۳۲﴾ آنگاه برفت به سوی خانواده اش به خود می بالد ﴿۳۳﴾ وای بر تو

فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَنُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
پس وای بر [تو] ﴿۳۴﴾ باز وای بر تو پس وای بر [تو] ﴿۳۵﴾ آیا می پندارد انسان که رها می شود بیهوده [و مهمل] ﴿۳۶﴾

أَلَمْ يَكُ نَظْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
آیا نبوده آبی ناچیز از منی که ریخته می شود ﴿۳۷﴾ سپس شد خونی بسته آنگاه آن را بیافرید و درست اندام کرد ﴿۳۸﴾ پس قرار داد از آن

الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدَرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾
دو گونه نر و ماده را ﴿۳۹﴾ آیا نیست چنین آفریننده ای توانا بر اینکه زنده کند مردگان را ﴿۴۰﴾

آیاتها
۳۱

سُورَةُ الْإِنشَانِ

ترتیبها
۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَنِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
هر آینه گذشته است بر انسان برهه ای از زمان که نبوده است چیزی قابل ذکر ﴿۱﴾

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَنَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا ﴿٢﴾
بی گمان ما آفریدیم انسان را از نطفه ای درهم آمیخته درحالی که می آزماییم او را پس گردانیدیم او را شنوای

بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
بینا ﴿۲﴾ همانا ما هدایت کردیم او را به راه راست درحالی که یا سپاسگزار است و یا ناسپاس ﴿۳﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلَآ وَسَعِيرًا ﴿٤﴾
همانا ما آماده ساخته ایم برای کافران زنجیرها و طوق ها و آتش برافروخته را ﴿۴﴾ بی گمان

الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ ﴿٥﴾ مِن كَأْسٍ مَّاءٍ لَّيَالِيهِ كَافُورًا ﴿٥﴾
نیکان می نوشند از پیاله ای که آمیزه آن کافور است ﴿۵﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْأَنْزَارِ وَيَخَافُونَ
چشمه ای که می نوشند از آن بندگان الله روان می سازند آن را روان کردنی ﴿٦﴾ وفا می کنند به نذر و می ترسند

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِنًا
از روزی که هست شر آن فراگیر ﴿٧﴾ و می خوراندند طعام را با وجود دوست داشتن آن به بینوا

وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَنْطَعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
و یتیم و اسیر ﴿٨﴾ [گویند] همانا می خورائیم شما را برای خشنودی الله نمی خواهیم از شما پاداشی و نه سپاسی را

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ﴿٩﴾ فَوَقَّهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
﴿٩﴾ همانا ما می ترسیم از پروردگار خود روزی که گرفته [و] بسیار سخت است ﴿٩﴾ پس نگهداشت آنان را الله از شر آن

الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
روز و رسانید به ایشان خرمی و شادمانی را ﴿١١﴾ و پاداش داد به ایشان به سبب اینکه شکیبایی کردند بهشت و جامه ابریشمی را

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
﴿١٣﴾ تکیه کنندگان اند در آن بر تخت ها نمی بینند در آن آفتابی و نه سرمای را ﴿١٣﴾

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَانِيَةٍ
و نزدیک است بر ایشان سایه های آن و فرود آمده است میوه های آن فرود آمدنی ﴿١٤﴾ و گردانیده می شود بر ایشان ظرف هایی

مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
از نقره و تنگ هایی که باشند بلورین ﴿١٥﴾ بلورهای نقره فام که آنها را اندازه گیری کرده اند اندازه کردنی ﴿١٦﴾

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
و نوشانیده شوند در آنجا پیمانه ای که هست آمیزه اش زنجبیل ﴿١٧﴾ چشمه ای در آن که نامیده می شود سلسبیل

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ ﴿١٨﴾ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا ﴿١٨﴾
و می گردند بر گردشان نوجوانانی که همیشه نوجوان باشند چون ببینی ایشان را می پنداری ایشان را مرورید پراکنده اند

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٌ ﴿١٩﴾
و چون بنگری آنجا ببینی نعمت های فراوان و فرمانروایی بزرگی را ﴿٢٠﴾ بالایشان جامه های ابریشم نازک

خَضِرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ﴿٢١﴾ وَحُلُوتٌ أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رَهْمٌ شَرَابًا
سبز رنگ و ابریشم سبتر است و پوشانیده شوند دستواره هایی از نقره و بنوشاند به ایشان پروردگارش شرابی

طَهُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
پاک را ﴿٢٢﴾ همانا این هست برای شما پاداشی و باشد کوشش شما سپاس داشته شده ﴿٢٢﴾ همانا

نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
ما فرود آوردیم بر تو قرآن را فرود آوردنی ﴿٢٣﴾ پس شکیبا باش برای حکم پروردگارت و اطاعت مکن

مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرْ أَصَمًا ﴿٢٥﴾ بَكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾
از ایشان گنهکار یا ناسپاسی را ﴿٢٤﴾ و یاد کن نام پروردگارت را صبح و شام ﴿٢٥﴾

وَمِنْ أَيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۞^{۲۶} اِبْتَ
و بخشی از شب را سجد کن برای او و به پاکی بستی او را [در] شبی دراز ۲۶ بی گمان

هَؤُلَاءِ يَحْبُونُ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۞^{۲۷} تَحْنُ
این گروه دوست می دارند دنیای زودگذر را و وامی گذارند پشت سر خود روزی گران را ۲۷ ما

خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا
آفریدیم آنان را و محکم کردیم بندهای بدنشان را و هرگاه بخواهیم جایگزین کنیم مانندشان را جایگزین کردنی

۞^{۲۸} إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۞^{۲۹}
همانا ۲۸ این پندی است پس هر که خواهد در پیش گیرد به سوی پروردگار خود ۲۹ راهی را ۲۹

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞^{۳۰}
و نمی خواهید شما مگر اینکه بخواهد الله بی گمان الله هست بس دانای سنجیده کار ۳۰

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞^{۳۱}
داخل می کند هر که را خواهد در رحمت خود و برای ستمکاران آماده کرده است برایشان عذابی دردناک را ۳۱

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

آیاتها
۵۰ترتیبها
۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۞^۱ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ۞^۲ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ۞^۳
سوگند به آن فرستاده های پیاپی ۱ که توفنده اند ۲ توفینی ۳ و سوگند به آن پراکندگان پراکنندی ۳

فَالْفَرْقَةِ فَرَقًا ۞^۴ فَالْمَلَقَةِ ذِكْرًا ۞^۵ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ۞^۶ إِنَّمَا
که جدایی افکنان اند جفاکردنی ۴ آنگاه آفاه کنندگان اند ذکری را ۵ تا حجتی باشد [برای خویان] یا هشدری باشد [برای بدان] ۶ همان آنچه

تُوعَدُونَ لَوْعَةً ۞^۷ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۞^۸ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ
وعده داده شده اید قطعاً واقع شدنی است ۷ پس آنگاه که ستارگان محو شوند ۸ و چون آسمان شکافته شود

۞^۹ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۞^{۱۰} وَإِذَا الرَّسُلُ أَقْنَتَ ۞^{۱۱} لِيَوْمٍ أَجَلَتْ
۹ و آنگاه که کوه ها خرد پراکنده گردند ۱۰ و آنگاه که برای پیامبران وقت معین شود ۱۱ برای کلامین روز تعیین وقت شده است

۞^{۱۲} لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۞^{۱۳} وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۞^{۱۴} وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
۱۲ برای روز داوری [و جدایی] ۱۳ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز داوری [و جدایی] ۱۴ وای در آن روز

لِلْمُكَذِّبِينَ ۞^{۱۵} أَلَمْ نُهْلِكْ الْأَوَّلِينَ ۞^{۱۶} ثُمَّ نُنْعِمُ الْآخِرِينَ
بر تکذیب کنندگان ۱۵ آیا هلاک نکردیم پیشینیان را ۱۶ باز در پی آنها هلاک می کنیم پسینیان را

۞^{۱۷} كَذَلِكَ نَفْعِلُ الْبَاطِلِينَ ۞^{۱۸} وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞^{۱۹}
این چنین می کنیم با بزهکاران ۱۸ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ۱۹

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۚ (۲۰) فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ (۲۱) إِلَىٰ قَدَرٍ
 آیا نیافریدیم شما را از آبی پست و بی ارزش (۲۰) پس قرار دادیم آن را در قرارگاهی استوار (۲۱) تا اندازه ای

مَعْلُومٍ (۲۲) فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ (۲۳) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۲۴)
 معین (۲۲) باز اندازه گرفتیم آن را و خوب تواناییم (۲۳) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان (۲۴)

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا (۲۵) أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا (۲۶) وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
 آیا قرار ندادیم زمین را دربرگیرنده (۲۵) زندگان و مردگان (۲۶) و قرار دادیم در زمین کوه های

شَمَخَاتٍ ۚ وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا (۲۷) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۲۸)
 بلند را و نوشانیدیم به شما آبی گوارا را (۲۷) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان (۲۸)

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ (۲۹) أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثُلُثٍ
 بروید به سوی همان چیزی که شما آن را تکذیب می کردید (۲۹) بروید به سوی سایه ای که سه

شُعَبٍ (۳۰) لَا ظِلِّ وَلَا يَغْنَىٰ مِنَ اللَّهَبِ (۳۱) إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
 شعبه است (۳۰) نه سایه بان است و نه بازمی دارد از زبانه آتش را (۳۱) همانا آن آتش می اندازد شراره هایی را

كَالْقَصْرِ (۳۲) كَأَنَّهُ جُمِلَتْ صُفْرًا (۳۳) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۳۴)
 مانند قصر (۳۲) گویا آن شترانی زرد رنگ اند (۳۳) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان (۳۴)

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ (۳۵) وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْذِرُونَ (۳۶) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
 این روزی است که سخن نمی گویند (۳۵) و اجازه داده نشود به ایشان که عذرخواهی کنند (۳۶) وای در آن روز

لِّلْمُكَذِّبِينَ (۳۷) هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۖ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ (۳۸) فَإِنْ كَانَ
 بر تکذیب کنندگان (۳۷) این روز دوری و جدایی [حق از باطل] است جمع کردیم شما و پیشینیان را (۳۸) پس اگر هست

لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ (۳۹) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۴۰) إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي
 شما را نیرنگی در حق من نیرنگ ورزید (۳۹) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان (۴۰) همانا پرهیزکاران در

ظِلِّ وَعُيُونٍ (۴۱) وَفَوْكَهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ (۴۲) كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
 سایه ها و [در کنار] نهرهایند (۴۱) و میوه ها از آنچه دلخواهشان است (۴۲) بخورید و بیاشامید گوارایتان باد

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۴۳) إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۴۴) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
 به پاداش آنچه می کردید (۴۳) همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را (۴۴) وای در آن روز

لِّلْمُكَذِّبِينَ (۴۵) كُلُوا وَتَمَنَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ (۴۶) وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
 بر تکذیب کنندگان (۴۵) بخورید و بهره برگیرید اندکی همانا شما بزهکارید (۴۶) وای در آن روز

لِّلْمُكَذِّبِينَ (۴۷) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ (۴۸) وَيَلَّ
 بر تکذیب کنندگان (۴۷) و چون گفته شود به ایشان رکوع کنید رکوع نمی کنند (۴۸) وای

يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۴۹) فَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ (۵۰)
 در آن روز بر تکذیب کنندگان (۴۹) پس به کدامین سخن بعد از آن ایمان می آورند (۵۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾

از چه می پرسند [مردم] از یکدیگر ﴿١﴾ از آن خبر بزرگ ﴿٢﴾ که ایشان در آن اختلاف دارند ﴿٣﴾

کَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
چنین نیست به زودی خواهند دانست ﴿٤﴾ باز هم چنین نیست به زودی خواهند دانست ﴿٥﴾ آیا قرار ندادیم زمین را بستری [برای زندگانی] ﴿٦﴾

وَالْجِبَالِ أَوتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
و کوه ها را میخ ها ﴿٧﴾ و آفریدیم شما را جفت جفت [نر و ماده] ﴿٨﴾ و قرار دادیم خواب شما را سبب آرامش

وَجَعَلْنَا أَلِيلَ لِبَاسًا ۖ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۚ وَبَنَيْنَا

۱ و قرار دادیم شب را ۱۰ پوششی ۱۰ و قرار دادیم روز را ۱۱ مایه زندگی ۱۱ و بنا کردیم

فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا بِالْأَيِّ سَبْعًا مِائَةً وَخَمْسِينَ أَلْفًا مِائَةً وَتَسْمِعُ الْمَلَكُوتُ حَسْبُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١٤﴾

بالای سر شما هفت [آسمان] بس استوار ﴿١٢﴾ و قرار دادیم چراغی درخشان را ﴿١٣﴾ و فرو آوردیم

مِنْ الْمَعْصِرَاتِ مَاءٌ ثَجَّاجًا ۚ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۚ وَجَنَّاتٍ
 از ابرهای فشارنده آبی ریزان را ۱۴ تا برآوریم به واسطه آن دانه و گیاه را ۱۵ و باغ های

أَلْفَا ۱۶ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا ۱۷ يَوْمَ يُفَخُّ فِي الصُّورِ
 درهم پیچیده ۱۶ بی گمان روز داوری [و جدایی] هست وعده گاه [مردم] ۱۷ روزی که دمیده شود در صور

فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتْ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
پس می آید فوج فوج ﴿١٨﴾ و گشوده شود آسمان و می شود دارای درهایی ﴿١٩﴾ و روان کرده شوند

۲۰ **فَكَانَتْ سَرَابًا** **إِنَّ جَهَنَّمَ** **كَانَتْ مِرْصَادًا** **لِّلطَّغِينِ**
 پس شوند همچون سراب **اِنَّ** دوزخ هست در کمین **لِلطَّغِينِ** برای سرکشان

مَآبَا ﴿٢٢﴾ لَبِثِينَ ﴿٢٣﴾ فِيهَا أَحْقَابَا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
بازگشتگاهی است ﴿٢٢﴾ درنگ کنندگان در آن سالیانی ﴿٢٣﴾ نمی چشند در آنجا خنکی و نه نوشیدنی را

۴۴ مگر ۴۵ و خونا به ای بدبو ۴۵ پاداشی ۴۶ موافق [کردار آنها] ۴۶ چرا که آنان ۴۷ کَانُوا خود

لَا يَرْجُونَ ۲۷ ۲۷ حِسَابًا ۲۷ وَكَذَّبُوا ۲۷ بِآيَاتِنَا ۲۸ كَذَابًا ۲۸ وَكُلَّ ۲۸ شَيْءٍ ۲۸

امید نداشتند ۲۷ به حسابی ۲۷ و تکذیب می کردند ۲۷ آیات ما را ۲۸ سخت ۲۸ و هر ۲۸ چیزی را ۲۸

اَخْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۲۹ فَذُوقُوا ۳۰ فَلَنْ نَزِيدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۳۰
 شمارش کرده ایم به نوشتن پس بچشید که هرگز نه افزایش بر شما جز عذاب را

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۚ (۳۱) حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۚ (۳۲) وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۚ (۳۳) وَكَأْسًا
بی گمان برای پرهیزکاران کامیابی است (۳۱) باغ ها و انگورها (۳۲) و دوشیزگانی نارستان هم سال (۳۳) و جام های

دِهَاقًا ۚ (۳۴) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۚ (۳۵) جَزَاءُ مَن رَّبِّكَ عَطَاءٌ
لبریز (۳۴) نمی شنوند در آنجا سخنان بیهوده و نه تکذیب سخنی را (۳۵) پاداشی است از جانب پروردگار عطا

حِسَابًا ۚ (۳۶) رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ (۳۷) الرَّحْمَنُ ۚ (۳۸) لَا يَمْلِكُونَ
از روی حساب (۳۶) پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن دو است (الله) مهر گستر نتوانند

مِنْهُ ۚ (۳۹) خُطَابًا ۚ (۴۰) يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ۚ لَا يَتَكَلَّمُونَ
در برابر او هیچ سخنی را (۳۹) روزی که می ایستند روح و فرشتگان به صف سخن نگویند

إِلَّا مَن أَذِنَ لَهُ ۚ (۴۱) الرَّحْمَنُ ۚ (۴۲) وَقَالَ صَوَابًا ۚ (۴۳) ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ (۴۴) فَمَن
مگر کسی که اجازه دهد او را (الله) مهر گستر و گوید [گفتاری] درست (۴۳) آن روز حق است پس هر که

شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ ۚ (۴۵) مَنَابًا ۚ (۴۶) إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ ۚ (۴۷) عَذَابًا قَرِيبًا ۚ (۴۸) يَوْمَ
خواهد بگیرد به سوی پروردگار (۴۵) راه بازگشتی را (۴۶) همانا ما بیم دادیم شما را از عذابی نزدیک روزی که

يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۚ (۴۹)
بنگرد آدمی چیزی را که پیش فرستاده است با دو دستش و گوید کافر کاشکی من می بودم خاک (۴۹)

آیاتها
۴۶

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

ترتیبها
۷۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۚ (۱) وَالتَّنَشِيطِ نَشْطًا ۚ (۲) وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ۚ (۳)
و سوغنده به آن فرشتگان برکنند به طور کامل (۱) و سوغنده به آن برگردندگان به آرامی (۲) و سوغنده به آن فرشتگان شناور که شناور اند

فَالسَّيِّحَاتِ سَبْقًا ۚ (۴) فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا ۚ (۵) يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۚ (۶)
پس پیشی گیرندگان اند پیشی گرفتنی (۴) آنگاه تدبیر کنندگان هر کاری هستند (۵) در روزی که به لرزه درآید آن بانگ عظیم [لرزه افکن]

تَتَّبِعُهَا ۚ (۷) الرَّادِفَةُ ۚ (۸) قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۚ (۹) أَبْصَرُهَا ۚ (۱۰)
به دنبال آن بانگی دیگر برآید (۷) دل هایی در آن روز ترسانند (۸) ترسانند (۹) چشم های آنها

خَشَعَةً ۚ (۱۱) يَقُولُونَ أَيْنَا لِمَرَدُّوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ۚ (۱۲) أَيْنَا كُنَّا ۚ (۱۳)
فروافتاده است (۱۱) می گویند آیا ما بر خواهیم گشت به حالت اول (۱۲) آیا وقتی که شویم

عِظْمًا نَّخْرَةً ۚ (۱۴) قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ ۚ (۱۵) خَاسِرَةٌ ۚ (۱۶) فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ ۚ (۱۷)
استخوان های پوسیده (۱۴) به مسخره گویند این در این هنگام بازگشتی زیان آور خواهد بود (۱۵) پس آن یک فریاد است

وَحِدَةٌ ۚ (۱۸) فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۚ (۱۹) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۚ (۲۰)
و بس (۱۸) پس ناگهان ایشان در روی زمین حاضر می شوند (۱۹) آیا رسیده است به تو داستان موسی (۲۰)

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝۱۶ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝۱۷
 آنگاه که ندا داد او را پروردگارش در سرزمین پاک «طوی» ۱۶ برو به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است ۱۷
 فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ۝۱۸ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝۱۹ فَأَرَاهُ
 پس بگو آیا میل داری که به پاک‌سازی گرای ۱۸ و راه نمایم تو را به سوی پروردگارت پس بترسی ۱۹ پس بنمودش
 آيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝۲۰ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝۲۱ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ ۝۲۲ فَحَشَرَ
 آن معجزه بزرگ را ۲۰ پس تکذیب کرد و نافرمانی نمود ۲۱ پس پشت گردانید درحالی که می کوشید ۲۲ پس گرد آورد همه را
 فَنَادَىٰ ۝۲۳ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝۲۴ فَأَخَذَهُ ۝۲۵ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ
 و ندا کرد ۲۳ پس گفت منم پروردگار برتر شما ۲۴ پس گرفتار کرد او را الله به عذاب آخرت و دنیا
 ۲۵ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنِ يَخْشَىٰ ۝۲۶ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا
 ۲۵ همانا در این [داستان] عبرتی است برای کسی که بترسد ۲۶ آیا آفریدن شما دشوارتر است یا آسمان که بنا نمود آن را
 ۲۷ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۝۲۸ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝۲۹
 ۲۷ بر افراشت سقفش را و آن را بپرداخت ۲۸ و تاریک کرد شب آن را و آشکار نمود روشنی روز آن را ۲۹
 وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۝۳۰ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝۳۱
 و زمین را پس از آن صاف و هموار نمود ۳۰ برآورد از زمین آب آن را و چراگاه آن را ۳۱
 وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝۳۲ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعِمَ ۝۳۳ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ ۝۳۴
 و کوه‌ها را استوار ساخت ۳۲ تا بهره مندی ای باشد برای شما و برای چهارپایان شما ۳۳ پس وقتی که بیاید بزرگ‌ترین
 الْكُبْرَىٰ ۝۳۴ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝۳۵ وَبُرَزَتْ الْجَحِيمُ ۝۳۶
 هنگامه ۳۴ روزی که به یاد آورد انسان آنچه کوشش کرده است ۳۵ و پدیدار شود دوزخ را ۳۶
 لِمَنِ يَرَىٰ ۝۳۶ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۝۳۷ وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝۳۸ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
 برای هرکس که ببیند ۳۶ پس هرکه سرکشی کرده باشد ۳۷ و ترجیح داده باشد زندگانی دنیا را ۳۸ پس بی گمان، دوزخ
 هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝۳۹ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۝۴۰ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۴۱
 همان جایگاه اوست ۳۹ و اما کسی که بترسد از ایستادن در حضور پروردگارش و بازدارد نفس را از هوس
 ۴۰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝۴۱ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۝۴۲
 پس بی گمان، بهشت همان جایگاه اوست ۴۱ می پرسند از تو درباره رستاخیز که کی است وقوع آن
 ۴۲ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝۴۳ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَهَا ۝۴۴ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ
 ۴۲ چه کار تو را از یاد آن ۴۳ به سوی پروردگار توست فرجام آن ۴۴ همانا تو بیم دهنده‌ای
 مَنْ يَخْشَاهَا ۝۴۵ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۝۴۶
 کسی را که می ترسد از آن ۴۵ گویا که آنان روزی که ببینند آن را درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر شامگاهی یا چاشتگاه آن ۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي ۳) أَوْ

روی ترش کرد و رخ برتافت ۱) به سبب آنکه بیامد پیش او آن نابینا ۲) و چه چیزی آگاهت می سازد شاید او به پاکی گراید ۳) یا

يَذْكُرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى ۴) أَمَّا مِنْ ۵) أَسْتَعْنَى ۶) فَانْتَ لَهُ تَصَدَّى ۷)

پند گیرد پس سود دهد او را ۴) آن پند ۵) اما آن که خود را بی نیاز بیند ۶) از هدایت ۷) پس تو به او می پردازی ۷)

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي ۷) وَأَمَّا مِنْ ۸) جَاءَكَ يَسْعَى ۹) وَهُوَ يَخْشَى ۱۰) فَانْتَ

و نیست برعهده تو که به پاکی نگراید ۷) و اما آن که آمد پیش تو شتابان ۸) و او می ترسد ۹) پس تو

عَنْهُ نَلْهَى ۱۰) كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۱۱) فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۱۲) فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ

از وی ۱۰) به دیگری ۱۰) مشغول می شوی ۱۰) چنین نیست ۱۰) همانا این آیات پنداست ۱۱) پس هر که خواهد از آن پند گیرد ۱۲) در صحیفه های ارجمند

۱۳) مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۱۴) بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۵) كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶) قُلْ الْإِنْسَنُ

بلندمرتبه ۱۳) پاکیزه ۱۴) به دست نویسندگانی ۱۵) بزرگ منش نیکو کردار ۱۶) کشته باد انسان

مَا أَكْفَرَهُ ۱۷) مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۸) مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۱۹) ثُمَّ

چقدر ناسپاس است ۱۷) از چه چیزی آفرید او را ۱۸) از یک قطره آب آفریدش پس به اندازه قرارش داد ۱۹) پس

السَّيْلَ يَسَّرَهُ ۲۰) ثُمَّ أَمَانَهُ ۲۱) فَأَقْبَرَهُ ۲۲) إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۲۳) كَلَّا

راه را آسان سازد برای او ۲۰) باز بمیراند او را پس در گورش کند ۲۱) پس وقتی که خواهد برانگیزدش ۲۲) چنین نیست

لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ ۲۴) فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَنُ إِلَى طَعَامِهِ ۲۵) أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

هنوز انجام نداده آنچه را که فرمائش داده است ۲۴) پس باید نگرد آدمی به خوراک خویش ۲۵) همانا ریختیم آب را ریختنی

۲۶) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۲۷) فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۸) وَعَبْنَا وَقَضَبًا ۲۹)

باز شکافتیم زمین را ۲۶) شکافتنی ۲۶) پس رویانیدیم در آن دانه ای را ۲۷) و انگور و سبزیجات را ۲۸)

وَزَيْتُونًا ۲۹) وَنَخْلًا ۳۰) وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۳۱) وَفَكْهَةً وَأَبَا ۳۲) مَتَعًا لَكُمْ

و زیتون و خرما را ۲۹) و باغ های پر درخت را ۳۰) و میوه و چراگاه را ۳۱) بهره ای برای شما

وَلَا تَعْمَكُمُ ۳۳) فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَةُ ۳۴) يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۵)

و چهارپایان تان ۳۳) پس وقتی که بیاید آن بانگ سهمگین ۳۴) روزی که بگریزد مرد از برادرش ۳۵)

وَأُمِّهِ ۳۶) وَأَبِيهِ ۳۷) وَصَحْبِهِ ۳۸) وَبَنِيهِ ۳۹) لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ

و از مادرش ۳۶) و از پدرش ۳۷) و از همسرش ۳۸) و از پسرانش ۳۹) برای هر مردی از ایشان آن روز کاری است که

يُغْنِيهِ ۴۰) وَجْهُ ۴۱) يَوْمَئِذٍ مُسْفَرَةٌ ۴۲) ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۴۳) وَوَجْهُ

او را به خود سرگرم می دارد ۴۰) چهره هایی در آن روز ۴۱) تابانند ۴۲) خندان ۴۳) و شادمانند ۴۳) و چهره هایی

يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۴۴) تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۴۵) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ ۴۶) الْفَجْرَةُ ۴۷)

در آن روز بر آنها غبار و تیرگی است ۴۴) فرو گیرد آنها را سیاهی ۴۵) آنان همان کافران ۴۶) بدکارند ۴۷)

ترتیبها
۸۱

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

آیاتها
۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ① وَإِذَا النُّجُومُ ② أَنْكَدَتْ ③ وَإِذَا الْجِبَالُ ④
 آنگاه که آفتاب درهم پیچیده شود ① و آنگاه که ستارگان تیره شوند ② و آنگاه که کوه ها

سُيِّرَتْ ③ وَإِذَا الْعِشَارُ ④ عُطِلَتْ ⑤ وَإِذَا الْوُحُوشُ ⑥ حُشِرَتْ ⑦
 روان شود ③ و آنگاه که شتران ده ماهه رها شوند ④ و آنگاه که جانوران وحشی گردآورده شوند ⑤

⑤ وَإِذَا الْبِحَارُ ⑥ سُجِرَتْ ⑦ وَإِذَا الْنُفُوسُ ⑧ زُوِّجَتْ ⑨ وَإِذَا ⑩
 و آنگاه که دریاها افروخته شوند ⑥ و آنگاه که جان ها [با یکرها] قرین شوند ⑦ و آنگاه که

الْمَوءِدَةُ ⑧ سِيلَتْ ⑨ بِأَيِّ ذَنْبٍ ⑩ قُتِلَتْ ⑪ وَإِذَا ⑫ الْأَصْحَفُ ⑬ نُشِرَتْ ⑭
 از دختر زنده به گور پرسیده شود ⑧ به کدام گناه کشته شده است ⑨ و آنگاه که نامه های اعمال گشوده شوند ⑩

⑩ وَإِذَا ⑪ السَّمَاءُ ⑫ كُشِطَتْ ⑬ وَإِذَا ⑭ الْجَحِيمُ ⑮ سُعِرَتْ ⑯ وَإِذَا ⑰ الْجَنَّةُ ⑱
 و آنگاه که آسمان برکنده شود ⑪ و آنگاه که دوزخ برافروخته شود ⑫ و آنگاه که بهشت

أُزْلِفَتْ ⑬ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ⑭ فَلَا أَقِيمُ ⑮ بِالْخُسْفِ ⑯
 نزدیک آورده شود ⑬ آن روز [بلند هر کسی آنچه را که حاضر ساخته است] پس [چنان نیست که کافران پندارند] سوگند به ستارگان بازگردنده ⑭

الْجَوَارِ ⑮ الْكُنُسِ ⑯ وَاللَّيْلِ ⑰ إِذَا عَسْعَسَ ⑱ وَالصُّبْحِ ⑲ إِذَا تَنَفَّسَ ⑳
 آن روندگان نهان شونده ⑮ و سوگند به شب آنگاه که پشت کند ⑱ و سوگند به صبح آنگاه که بردمد ⑲

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ㉑ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ㉒ مُطَاعٍ ㉓
 همانا آن [قرآن] سخن فرستاده ای ارجمند است ㉑ توانمندی نزد صاحب عرش بلند جایگاه ㉒ فرمان برده شده ㉓

ثُمَّ أَمِينٍ ㉔ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ㉕ وَلَقَدْ رَءَاهُ ㉖ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ㉗
 [و] در آنجا امین [وحی] است ㉔ و نیست همنشین شما دیوانه ㉕ و هر آینه دیده بود آن [فرشته] را در افق روشن ㉖

㉗ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ㉘ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ㉙
 و نیست او بر [گزارش از] غیب بخیل ㉘ و نیست این [قرآن] سخن شیطان رانده شده ㉙

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ㉚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ㉛ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ ㉜
 پس کجا می روید ㉚ نیست این [قرآن] مگر پندی برای جهانیان ㉛ برای هرکس که بخواهد از شما که

يَسْتَقِيمَ ㉜ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ ㉝ اللَّهُ ㉞ رَبُّ الْعَالَمِينَ ㉟
 بر راه راست رود ㉜ و شما نمی خواهید مگر آنکه بخواهد الله پروردگار جهانیان ㉞

ترتیبها
۸۲

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

آیاتها
۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۝ (۱) وَإِذَا الْكَوَاكِبُ أُنْثَرَتْ ۝ (۲) وَإِذَا الْبِحَارُ

آنگاه که آسمان بشکافت ۱ و آنگاه که ستارگان پراکنده شوند ۲ و آنگاه که دریاها

فُجِرَتْ ۝ (۳) وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝ (۴) عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

روان و درهم شوند ۳ و آنگاه که گورها زیرورو گردند ۴ بداند هر کسی آنچه را پیش فرستاده

وَأَخَّرَتْ ۝ (۵) يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَا غَرَكَ ۝ (۶) الْكَرِيمِ ۝ (۷) الَّذِي

و برجای نهاده است ۵ ای انسان چه چیز فریفته است تو را به پروردگار که ارحم است ۶ آن که

خَلَقَكَ فَسَوَّدَكَ ۝ (۸) فَعَدَلَكَ ۝ (۹) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ (۱۰)

بیافرید تو را پس راست اندام کرد تو را و متعادل ساخت تو را ۹ در هر صورتی که خواست ترکیب داد تو را ۸

كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ ۝ (۱۱) بِالَّذِينَ ۝ (۱۲) وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ (۱۳) كِرَامًا

چنین نیست بلکه دروغ می شمرید ۱۱ روز جزا را ۱۲ و بی گمان بر شما گماشته شده اند نگهبانانی ۱۳ بزرگوار

كُنِينَ ۝ (۱۴) يَعْلَمُونَ مَّا تَفْعَلُونَ ۝ (۱۵) إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ (۱۶) وَإِنَّ

نویسندگان ۱۴ می دانند آنچه را می کنید ۱۵ هر آینه نیکوکاران در نعمتی [فراوان اند] ۱۶ و همانا

الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ (۱۷) يَصْلَوْنَهَا ۝ (۱۸) يَوْمَ الَّذِينَ ۝ (۱۹) وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝ (۲۰)

بدکاران در دوزخ اند ۱۷ وارد آن می شود به روز جزاء ۱۸ و نیستند ایشان از آن ناپدید

وَمَا أَدْرَاكَ مَّا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ (۲۱) ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَّا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ (۲۲)

و چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز جزاء ۲۱ باز چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز جزاء ۲۲

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۝ (۲۳) وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝ (۲۴)

روزی است که اختیار ندارد هیچ کس برای دیگری چیزی را و فرمان در آن روز از آن الله است ۲۳ ۲۴

آیاتها
۳۶

سُورَةُ الْمَطَفِّينَ

ترتیبها
۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝ (۱) الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ (۲)

وای بر کم فروشان ۱ آنانی که چون به پیمانه ستانند بر مردم به تمامی ستانند ۲

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ (۳) أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ

و چون به پیمانه دهند بدیشان یا به وزن دهند ایشان را کم می دهند ۳ آیا گمان نمی برند که آنان که بی گمان

مَبْعُوثُونَ ۝ (۴) لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ (۵) يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ (۶)

برانگیخته شوند ۴ برای روزی بزرگ ۵ روزی که می ایستند مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان ۶

حَفِظِينَ ۳۲ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۳۴

بِسْ امروز کسانی که ایمان آوردند به کافران می خندند

سکتہ لطیفہ
علی اللام

عَلَى الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثَوْبَ الْكِفَارِ مَا كَانَُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾
 درحالی که بر تخت‌ها [نشسته] و می‌نگرند ﴿۳۵﴾ آیا پاداش داده شدند کافران به آنچه که می‌کردند ﴿۳۶﴾

ترتیبها
۸۴

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

آیاتها
۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
 آنگاه که آسمان بشکافت ﴿۱﴾ و فرمان برد پروردگار خویش را و سزوار [همین] گردد ﴿۲﴾ و آنگاه که زمین کشیده شود

﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا
 و بیندازد زمین آنچه را در آن است و خالی گردد ﴿۴﴾ و فرمان برد پروردگار خویش را و سزوار [همین] گردد ﴿۵﴾ ای

الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ
 انسان همانا تو سخت کوشنده ای به سوی پروردگارت و به سختی پس او را ملاقات خواهی کرد ﴿۶﴾ پس اما کسی که داده شود

كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
 نامه اعمالش به دست راست او ﴿۷﴾ به زودی به حساب او رسیدگی می‌شود به آسانی ﴿۸﴾ و بازمی‌گردد

إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابُهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
 به نزد خانواده خود شادمانه ﴿۹﴾ و اما کسی که داده شود به او نامه اعمالش از پشت سرش ﴿۱۰﴾ پس

يَدْعُوا بُرُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
 می‌خواهد هلاکت را ﴿۱۱﴾ و درمی‌آید در آتشی افروخته ﴿۱۲﴾ چرا که او بود در میان کسانی که شادمانه ﴿۱۳﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسَمُ
 همانا او گمان می‌کرد که هرگز [به سوی الله] باز نخواهد گشت ﴿۱۴﴾ آری، [باز خواهد گشت] همانا پروردگارش به احوال او بیناست ﴿۱۵﴾ سوگند می‌خورم

بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾
 به سرخی شامگاه ﴿۱۶﴾ و سوگند می‌خورم به شب و آنچه در خود گرد آورد ﴿۱۷﴾ و سوگند به ماه آنگاه که کامل شود ﴿۱۸﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
 هر آینه خواهید رسید به حالی بعد از حالی ﴿۱۹﴾ پس چه شده است آنان را که ایمان نمی‌آورند ﴿۲۰﴾ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ
 بر ایشان قرآن سجده نمی‌کنند ﴿۲۱﴾ بلکه آنان که کفر ورزیده اند [آن را] تکذیب می‌کنند

﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
 و الله داناتر است به آنچه در دل خود نگه می‌دارند ﴿۲۳﴾ پس بشارت بده ایشان را به عذابی دردناک ﴿۲۴﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾
 مگر آنانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته که برای ایشان پاداشی پایان ناپذیر است ﴿۲۵﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
سوگند به آسمان که دارای برج هاست ۱ سوگند به روز وعده داده شده ۲ سوگند به هر شاهد و مشهودی [در آن روز]

قُلْ أَصْحَابُ الْأَخْضُدِ ۳ وَالنَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۴ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
مرگ باد بر آن خندقیان ۳ [افروزندگان] آن آتش پر هیمة ۴ آنگاه که در کنار آن

قُعُودٌ ۶ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۷ وَمَا نَقَمُوا
نشسته بودند ۶ و خود بر آنچه می آوردند بر سر مؤمنان شاهد بودند ۷ عیب نگرفتند

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۸ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
بر آنها جز اینکه ایمان داشتند به الله ۸ پیروزمند ستوده آن که از آن اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۹ إِنَّ الَّذِينَ
آسمان ها و زمین و الله بر هر چیزی گواه است ۹ همانا آنان که

فَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
شکنجه و آزار دادند مردان مؤمن و زنان با ایمان را سپس توبه نکردند پس برای آنان عذاب دوزخ است و برای آنان است

عَذَابُ الْحَرِيقِ ۱۰ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
عذاب آتش ۱۰ همانا آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان است

جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۱۱ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۱۱ إِنَّ بَطْشَ
باغ هایی که می رود از زیر [درختان] آن جوی ها این است آن کامیابی بزرگ ۱۱ همانا گیر و گرفت

رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۱۲ إِنَّهُ هُوَ يَدْعُو وَيَعِيدُ ۱۳ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۱۴
پروردگارت بسیار سخت است ۱۲ همانا اوست که آغاز می کند و باز می گرداند ۱۳ و اوست آن آمرزگار دوستدار [مؤمنان] ۱۴

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۱۵ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ۱۶ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
دارای عرش است و بلند جایگاه ۱۵ کننده است هر چه را خواهد ۱۶ آیا آمده است تو را خبر آن سپاهیان

۱۷ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۱۸ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۱۹ وَاللَّهُ مِنْ
[سپاهیان] فرعون و ثمود ۱۸ [نه] بلکه آنانی که کفر ورزیدند در [نوعی] تکذیب اند ۱۹ و الله از

وَرَاءَهُمْ مُحِيطٌ ۲۰ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۲۱ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۲۲
هر سوی ایشان احاطه کننده است ۲۰ بلکه این قرآنی است بلند جایگاه ۲۱ که در لوحی محفوظ است ۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالسَّمَاءِ ۱ وَالطَّارِقِ ۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۲ النّجْمُ ۲ الثَّاقِبُ ۳ إِنَّ كُلَّ

سوگند به آسمان و آن ستاره شبگرد ۱ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست ستاره شبگرد ۲ ستاره ای است نافذ و درخشان ۳ نیست هیچ

نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۴ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۵ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ

کسی جز اینکه بر او نگهبانی است ۴ پس باید بنگرد انسان که از چه آفریده شده است ۵ آفریده شده از آب

دَافِقٍ ۶ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۷ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۸

جهنده ۶ که بیرون می آید از میان پشت و استخوان های سینه ۷ همانا او بر بازگرداندنش تواناست ۸

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۹ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۱۰ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۱۱

روزی که آشکار شود رازها ۹ پس نباشد او را هیچ نیرویی و نه یاری دهنده ای ۱۰ سوگند به آسمان برگرداننده ۱۱

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۱۲ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۱۳ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۱۴ إِنَّهُمْ

سوگند به زمین بر شکافته [از گياه] ۱۲ که این [قرآن] سخن جداکننده [حق از باطل] است ۱۳ و نیست آن هرگز شوخی ۱۴ همانا ایشان

يَكِيدُونَ كَيْدًا ۱۵ وَآكِدٌ كَيْدًا ۱۶ فَهَلِ الْكَافِرِينَ أَهْمَلَهُمْ رُودًا ۱۷

ترفند می زنند سخت ۱۵ و من نیز [درباره آنها] ترفند می زنم ترفند زنی ۱۶ پس مهلت ده کافران را و فروگذار ایشان را چندی ۱۷

آیاتها
۱۹

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ

ترتیبها
۸۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ ۱ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّىٰ ۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ

به پاکی بستانی نام پروردگار را که از همه برتر است ۱ آن که بیافرید پس درست اندام کرد ۲ و آن که اندازه گیری کرد و راه نمود

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۴ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ۵ سَنُقَرِّثُكَ

و آن که برآورد [گياه] چراگاه را ۴ پس گرداندش خشک سیاه ۵ زودا که بر تو خوانیم [قرآن را]

فَلَا تَنْسَىٰ ۶ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۷ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ۷ وَنُيَسِّرُكَ

پس فراموش نخواهی کرد ۶ مگر آنچه را که بخواهد الله همانا الله می داند آشکارا و آنچه را که پنهان می شود ۷ و آسان گردانیم تو را

لِلْيُسْرَىٰ ۸ فَذَكِّرْ ۹ إِن تَفْعَلْ ۱۰ الذِّكْرَىٰ ۱۱ سَيَذَكَّرُكَ ۱۲ مَنْ يَخْشَىٰ ۱۳

به آسان ترین [راه] ۸ پس پند بده اگر سود دهد پند دادن ۹ به زودی پند گیرد کسی که می ترسد ۱۰

وَيَجْعَلَنَّهَا ۱۴ الْأَشَقَىٰ ۱۵ الَّذِي يَصْلَىٰ ۱۶ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۱۷ ثُمَّ لَا يَمُوتُ ۱۸

و دوری می کند از آن بدبخت ترین [انسان] ۱۵ آن که درمی آید به بزرگ ترین آتش ۱۶ پس نه بمیرد

فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۱۹ قَدْ أَفْلَحَ ۲۰ مَنْ تَزَكَّىٰ ۲۱ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ ۲۲ فَصَلَّىٰ ۲۳

در آن و نه زندگی کند ۱۹ هر آینه رستگاری یافت کسی که پاکی ورزید ۲۰ و یاد کرد نام پروردگار خود را و گذارد نماز را ۲۱

بَلْ تُوْثِرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ۝۱۶ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ ۝۱۷ وَأَبْقَىٰ ۝۱۸ هَمَانَا
بلکه ترجیح می دهید زندگانی دنیا را ۱۶ در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است ۱۷ همانا

هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝۱۸ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝۱۹
این [سخنان] قطعا در صحیفه های پیشینان [نیز] هست ۱۸ صحیفه های ابراهیم و موسی ۱۹

ترتیبها
۸۸

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

آیاتها
۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝۱ وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ۝۲
آیا به تو رسیده است داستان آن [واقعۀ] فراگیرنده ۱ چهره هایی در آن روز خوار و زبون است ۲

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝۳ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝۴ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ عَالِيَةٍ ۝۵
کوشنده رنج کشیده ۳ درآیند به آتشی سوزان ۴ نوشانده شوند از چشمه ای جوشان ۵

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝۶ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝۷
نیست ایشان را خوراکی مگر از گیاهی خاردار ۶ که نه فربه کند و نه باز می دارد از گرسنگی ۷

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝۸ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝۹ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۱۰
چهره هایی در آن روز شاداب و تازه اند ۸ به کوشش خویش خشنودند ۹ در بهشتی والا ۱۰

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۝۱۱ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۲ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝۱۳
نمی شنوند در آن سخن بیهوده را ۱۱ در آن چشمه ای جاری است ۱۲ در آن تخت های برافراشته ۱۳

وَأَكْوَابٌ ۝۱۴ مَوْضُوعَةٌ ۝۱۵ وَنَارُكٌ ۝۱۶ مَصْفُوفَةٌ ۝۱۷ وَزُرَّائِي ۝۱۸ مَبْثُوثَةٌ ۝۱۹
و تنگ هایی نهاده شده ۱۴ و بالش های کنار هم چیده ۱۵ و فرش هایی گسترده ۱۶

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَىٰ الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝۱۷ وَإِلَىٰ السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝۱۸
آیا پس نمی نگرند به شتران که چگونه آفریده شده اند ۱۷ و به آسمان که چگونه برافراشته شده است ۱۸

و إِلَىٰ الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝۱۹ وَإِلَىٰ الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝۲۰
و به کوه ها که چگونه نصب شده اند ۱۹ و به زمین که چگونه گسترده شده است ۲۰

فَذَكِّرْ ۝۲۱ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝۲۲ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝۲۳ إِلَّا مَنْ
پس پند ده جز این نیست که تو پند دهنده ای ۲۱ نیستی تو بر ایشان مسلط ۲۲ مگر کسی که ۲۳ و کافر شود ۲۳ پس عذاب می کند او را الله به عذاب

بِمُصَيِّرٍ ۝۲۴ إِلَّا كِبَرًا ۝۲۵ إِنَّا إِلَيْنَا يَأْتُهُمُ ۝۲۶ ثُمَّ إِنَّ ۝۲۷ عَلَيْنَا حِسَابَهُمُ ۝۲۸
بزرگ تر ۲۴ الا که پیری ۲۵ پس همانا به سوی ماست بازگشت ایشان ۲۵ پس همانا بر عهده ماست حساب شان ۲۶

بِمُصَيِّرٍ ۝۲۹ إِلَّا كِبَرًا ۝۳۰ إِنَّا إِلَيْنَا يَأْتُهُمُ ۝۳۱ ثُمَّ إِنَّ ۝۳۲ عَلَيْنَا حِسَابَهُمُ ۝۳۳
بزرگ تر ۲۹ الا که پیری ۳۰ پس همانا به سوی ماست بازگشت ایشان ۳۰ پس همانا بر عهده ماست حساب شان ۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْفَجْرِ ۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّفْعِ ۳ وَالْوَتْرِ ۴ وَاللَّيْلِ ۵ إِذَا يَسْرِ ۶
 سوگند به سپیده دم ۱ و شب های ده گانه ۲ سوگند به جفت و طاق ۳ سوگند به شب آنگاه که می رود ۴

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۶
 آیا در اینجا سوگندی [کافی] برای خردمند است ۵ آیا ندیدی که چه کرد پروردگار تو با قوم عاد ۶

إِرمَ ۷ ذَاتِ الْعِمَادِ ۸ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۹
 [شهر] ارم ۷ که دارای ستون های بزرگ بود [شهری] که آفریده نشده بود مانندش در تمام سرزمین ها ۸

وَتَمُودَ ۱۰ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۱۱ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ۱۲
 و [قوم] تمود ۱۰ آنان که تراشیدند سنگ ها را در آن دره ۱۱ و فرعون ۱۲ دارای میخ ها [یا اهرام] ۱۲

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۱۳ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۱۴ فَصَبَّ ۱۵
 آنان که سرکشی کردند در سرزمین ها ۱۳ پس بسیار در آن ها فساد کردند ۱۴ پس فرو ریخت ۱۵

عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوَّطَ عَذَابٍ ۱۶ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۱۷ فَأَمَّا ۱۸
 بر ایشان پروردگار تو تازیانه عذاب را ۱۶ همانا پروردگار تو در کمین است ۱۷ پس اما ۱۸

الْإِنْسَنُ إِذَا مَأْتَلَهُ رَبُّهُ ۱۹ فَأَكْرَمَهُ ۲۰ وَنَعَّمَهُ ۲۱ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۲۲
 آدمی چون آرماید او را پروردگارش و گرامی اش دارد و نعمت دهد به او پس می گوید پروردگار من گرامی داشت مرا ۲۲

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۲۳ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۲۴
 و اما وقتی که امتحان کند او را و تنگ سازد بر وی روزی او را پس می گوید پروردگار من خوار کرد مرا ۲۴

كَلَّا ۲۵ بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۲۶ وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ ۲۷
 نه چنین نیست بلکه گرامی نمی دارید یتیم را ۲۶ و ترغیب نمی کنید یکدیگر را بر خوراک دادن ۲۷

الْمَسْكِينِ ۲۸ وَتَأْكُلُونَ الْثَرَاتِ ۲۹ أَكَلًا لَّمًّا ۳۰
 بینوا و می خورید میراث [یتیمان] را ۲۹ خوردنی یکجا ۳۰

وَتُحِبُّونَ أَمْوَالَ الْجَمَّا ۳۱ كَلَّا ۳۲ إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا ۳۳
 و دوست می دارید مال را دوستی ای بسیار ۳۱ چنین نباید کرد آنگاه که درهم کوبیده شد زمین به شدت ۳۲

دَكًّا ۳۴ وَجَاءَ رَبُّكَ وَفَرَشْتَ ۳۵ وَجَاءَ رَبُّكَ وَفَرَشْتَ ۳۶
 درهم کوبیدنی ۳۴ و بیاید پروردگار تو و فرشتگان ۳۵ و آورده شود آن روز ۳۶

يَجْهَنَّمُ يَوْمَئِذٍ ۳۷ يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ ۳۸ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ۳۹
 دوزخ آن روز یاد خواهد کرد انسان ولی کجا [سوگند افتد] او را این یاد کردن ۳۹

يَقُولُ يَلَيَّتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾

گوید ای کاش چیزی پیش می فرستادم برای زندگانی [امروز] خویش ﴿٢٤﴾ پس آن روز عذاب نکند مانند عذاب او را هیچ کس ﴿٢٥﴾

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي

و به بند نمی کشد مانند بند کشیدن او را هیچ کس ﴿٢٦﴾ ای نفس آرام ﴿٢٧﴾ باز گرد

إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

به سوی پروردگارت خوشنود پسندیده ﴿٢٨﴾ پس داخل شو در میان بندگان من ﴿٢٩﴾ و داخل در بهشت من ﴿٣٠﴾

ترتیبها
۹۰

سُورَةُ الْبَلَدِ

آیاتها
۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

سوگند می خورم به این سرزمین ﴿١﴾ و درحالی که تو ساکنی در این سرزمین ﴿٢﴾ سوگند به پدر و فرزندی که پدید آورد

﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ

هر آینه آفریدیم انسان را در رنج ﴿٤﴾ آیا می پندارد که هرگز چیرگی نیابد بر وی

أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

هیچ کس ﴿٥﴾ می گوید تباه کردم دارایی هنگفتی را ﴿٦﴾ آیا می پندارد که ندیده است او را هیچ کس

﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ

آیا قرار نداده ایم برای او دو چشم را ﴿٨﴾ و یک زبان و دو لب را ﴿٩﴾ و راه نمودیم او را

النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا أَقْنَمَ الْعُقَبَةُ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ﴿١٢﴾

به دوراه [خبر و شر] ﴿١٠﴾ پس نگذاشته است از گردنه ﴿١١﴾ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن گردنه ﴿١٢﴾

فَكُ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

آزاد کردن برده ای است ﴿١٣﴾ یا طعام دادن در روز گرسنگی ﴿١٤﴾ به یتیمی که خویشاوند است

﴿١٥﴾ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا

یا بینوایی خاک نشین ﴿١٦﴾ سپس باشد از کسانی که ایمان آورده اند و سفارش کردند همدیگر را

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمِئْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ

به صبر و سفارش کردند همدیگر را به مهربانی ﴿١٧﴾ آنان اند اهل خوشبختی ﴿١٨﴾ و کسانی که

كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

کفر ورزیدند به آیات ما ایشان اند اهل بدبختی ﴿١٩﴾ بر ایشان است آتشی سرپوشیده و در بسته ﴿٢٠﴾

ترتیبها
۹۱

سُورَةُ الشَّمْسِ

آیاتها
۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله ی مهر گستر مهربان

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝ (۱) وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۝ (۲) وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۝ (۳)
 سوگند به آفتاب و روشنی آن ۱ و به ماه ۲ و به روز ۳ چون آن [آفتاب] را جلوه گر سازد ۳

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ (۴) وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝ (۵) وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝
 و به شب ۴ چون آن را بپوشاند ۴ و به آسمان ۵ و آن که بنا کرد آن را ۵ و به زمین ۵ و آن که هموار کرد آن را

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ (۶) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ (۸) قَدْ أَفْلَحَ ۝ (۹)
 و به نفس آدمی ۶ و آن که درست اندام کرد آن را ۷ پس الهام کرد به او بدکاری او ۷ و تقوایش را ۸ هر آینه ۹

رِسْكَارْشُدْ هَرْ كَسْ كِهْ نَفْسْ رَا پَاكِيزَه دَاشْت ۱ و هر آینه نومید گشت کسی که ۱ نفس رَا به گناه آلود ۱۰ تكذیب نمودند قوم ثمود [پیامبران را] ۱۰
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝ (۱۱) إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝ (۱۲) فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ۝
 به سبب سرکشی خود ۱۱ آنگاه که به پاخواست بدبخت ترین آنها ۱۲ پس گفت به آنان پیامبر الله ۱۲

نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝ (۱۳) فَكَذَّبُوهُ فَفَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ ۝
 وانهید شتر الله ۱۳ و نوبت آب آن را ۱۳ پس تكذیب کردند او را ۱۳ پس خشم گرفت ۱۳
 عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ ۝ (۱۴) فَسَوَّاهَا ۝ (۱۵) وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝ (۱۶)
 بر ایشان پروردگارشان ۱۴ به سبب گناه شان و با خاک یکسان کرد آنها را ۱۵ و بیمی نداشت از فرجام آن ۱۶

آیاتها
۲۱

سُورَةُ اللَّيْلِ

ترتیبها
۹۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۝ (۱) وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۝ (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝ (۳)
 سوگند به شب چون [روز را] بپوشاند ۱ و به روز ۲ چون جلوه کند ۲ و به آن که آفرید نر و ماده را ۳

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ۝ (۴) فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْفَكَّى ۝ (۵) وَصَدَقَ بِالْحَسَنَى ۝ (۶)
 همانا کوششتان گوناگون است ۴ پس اما آن که بخشش کند و پرهیزکاری کند ۵ و تصدیق نماید نیکوترین [پادشاه الهی] را ۶

فَسُنِّسِرُهُ ۝ (۷) وَلِلْیَسْرَى ۝ (۸) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝ (۹) وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى ۝
 پس آماده می سازیم او را برای آسان ترین [راه] را ۷ و اما آن که بخل ورزید و خود را [از الله] بی نیاز دانست ۸ و تكذیب کرد نیکوترین [پادشاه الهی] را ۹

فَسُنِّسِرُهُ ۝ (۱۰) وَلِلْعُسْرَى ۝ (۱۱) وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ (۱۲) إِنَّ عَلَيْنَا ۝
 پس آماده می سازیم او را برای دشوارترین [راه] را ۱۰ و به کار او نیاید ۱۱ مالش آنگاه که هلاک شود ۱۲ بی گمان بر عهده ماست ۱۲

لِلْهُدَى ۝ (۱۳) وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝ (۱۴) فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝ (۱۵)
 هدایت ۱۳ و بی گمان از آن ماست آخرت و دنیا ۱۴ پس هشدار دادم شما را از آتشی که زبانه می کشد ۱۵

لَا يَصْلَحُهَا إِلَّا الْأَشَقَى ۝۱۵ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝۱۶ وَسَيُجَنَّبُهَا
داخل آن نمی گردد مگر بدبخت ترین مردم ۱۵ آن که تکذیب نماید و روی گرداند ۱۶ و دور داشته می شود از آن
الْأَنْفَى ۝۱۷ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝۱۸ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
پرهیزکارترین ۱۷ آن که می دهد مال خود را که پاک و پیراسته گردد ۱۸ و نیست برای هیچ کس نزد او [حق] از
نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝۱۹ إِلَّا ابْنِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝۲۰ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝۲۱
نعمتی که آنرا پاداش دهد ۱۹ مگر طلب خوشنودی پروردگار خویش که بلند مرتبه تر است ۲۰ و به زودی [به پاداش الله] خوشنود خواهد شد ۲۱

ترتیبها
۹۳

سُورَةُ الضُّحَىٰ

آیاتها
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ ۝۳ وَمَا قَلَىٰ ۝۴
سوگند به روشنایی روز ۱ و به شب چون درآید و آرام گیرد ۲ تو را رها نکرده است پروردگارت و دشمن نداشته است ۳
وَلِلْآخِرَةِ ۝۵ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝۶ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ ۝۷
و هر آینه آخرت بهتر است برای تو از دنیا ۵ و به زودی عطاء خواهد نمود به تو پروردگارت ۶
فَرَضَوْا ۝۸ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا ۝۹ فَآوَىٰ ۝۱۰ وَوَجَدَكَ ضَالًّا ۝۱۱
پس خوشنود شوی ۸ آیا نیافت تو را ۹ و پناه داد ۱۰ و یافت تو را سرگردان [و راه گم کرده]
فَهَدَىٰ ۝۱۲ وَوَجَدَكَ عَائِلًا ۝۱۳ فَأَغْنَىٰ ۝۱۴ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝۱۵
پس راه نمود ۱۲ و یافت تو را نیازمند ۱۳ پس توانگر ساخت ۱۴ پس اما ۱۵
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۱۶ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۷
و اما ۱۶ سائل را به تندى مران ۱۷ و اما ۱۸ نعمت پروردگارت را بازگو کن ۱۹

ترتیبها
۹۴

سُورَةُ الشَّرْحِ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝۱ وَوَضَعْنَا عَنكَ ۝۲ وَزَرَكَ ۝۳ الَّذِي
آیا نگشودیم برای تو سینه ات را [صبر فرولان به تو نلدیم] ۱ و فرو نهادیم ۲ از تو بار گران را ۳ که
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝۴ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝۵ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۶
خم کرده بود پشت تو را ۴ و بالا بردیم برای تو آوازه ات را ۵ پس همانا ۶
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۷ فَإِذَا فَرَغْتَ ۝۸ فَانصَبْ ۝۹ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝۱۰
با دشواری آسانی است ۷ پس هرگاه [از کاری] فارغ شدی [در کار دیگر] بکوش ۸ و به سوی پروردگارت روی آور ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالَّتَيْنِ ۱ وَ الزَّيْتُونَ ۱ وَ طُورُ ۲ سِينِينَ ۲ وَ هَذَا ۲ الْبَلَدِ ۲ الْأَمِينِ ۲

سوگند به انجیر و زیتون و به طور سینا و این سرزمین امن و امان

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۴ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۴

هر آینه آفریدیم آدمی را در نیکوترین ساختار [و اعتدال] سپس [در اثر گناه] بازگردانیدیم او را به مرحله پست ترین پست تران

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۵ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۶

مگر کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس برای ایشان است پاداشی پایان ناپذیر

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۷ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۸

پس چه چیز واهی دارد تو را بعد [از این] به تکذیب روز جزا؟ آیا نیست الله حاکم ترین حاکمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۲ اقْرَأْ وَرَبُّكَ

بخوان به نام پروردگارت آن که آفرید آفرید انسان را از خونی بسته بخوان و پروردگارتو

الْأَكْرَمُ ۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۴ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۵

گرامی ترین است آن که آموخت به انسان به واسطه قلم آموخت به انسان چیزهایی را که نمی دانست چنان نیست همانا

الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَغَافٍ ۶ أَلَمْ يَرَأْهُ اسْتَغْفِي ۷ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۸ أَرَأَيْتَ

انسان سرکش می کند همین که ببند خود را که بی نیاز شد همانا به سوی پروردگار توست بازگشت [همگان] آیا دیدی

الَّذِي يَنْهَىٰ ۹ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۱۰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۱۱ أَوْ أَمَرَ

آن را که باز می دارد بنده ای را چون نماز گزارد چه بینی اگر باشد بر راه راست یا فرمان دهد

بِالْفَقْوَىٰ ۱۲ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۱۳ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۱۴ كَلَّا لَئِنْ

به پرهیزکاری [باز او را باز می داری] چه بینی اگر تکذیب کند و روی بگرداند آیا نمانسته که الله می بیند هرگز اگر

لَمْ يَنْتَهِ لِنَفْسِهِ ۱۵ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَاذِبٌ ۱۶ فليدع ناديه ۱۷

باز نایستد ما خواهیم کشید [او را] به موی پیشانی موی پیشانی دروغگوی خطاکار پس بخواند انجمن خود را [به یاری]

سَنَدْعُ ۱۷ الزَّبَانَةَ ۱۸ كَلَّا لَا تَطُعُهُ ۱۹ وَأَسْجُدْ ۲۰ وَاقْتَرِبْ ۲۱

ما هم می خوانیم دوزخ بانان را نه، هرگز او را اطاعت مکن و سجده کن و تقرب بجوی

ترتیبها
۹۷

سُورَةُ الْقَدْرِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
 همانا فرو فرستادیم [آن] قرآن را در شب قدر ﴿١﴾ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست شب قدر ﴿٢﴾
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ ﴿٤﴾
 شب قدر بهتر است از هزار ماه ﴿٣﴾ فروود می آید فرشتگان و روح ﴿٤﴾
 فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٥﴾ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾
 در آن [شب] به اذن پروردگارشان برای هر کاری ﴿٥﴾ سلامتی است آن شب تا دمیدن سپیده صبح ﴿٥﴾

ترتیبها
۹۸

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ
 نبودند کسانی که کفر ورزیدند از اهل کتاب و مشرکان جدانشونده [از آیین خود]
 حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ مِنْ رَسُولٍ مِّنْ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾
 تا اینکه بیامد برای آنان آن دلیل آشکار ﴿١﴾ پیامبری از جانب الله که می خواند صحیفه های پاک را ﴿٢﴾
 فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
 در آن [صحیفه ها] نوشته هایی استوار و ارزشمند است ﴿٣﴾ و پراکنده نشدند آنان که کتاب بدیشان داده شد مگر پس
 بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
 از آنکه آمد برای آنان آن دلیل آشکار ﴿٤﴾ و دستور نیافتند مگر آنکه بپرستند الله را در حالی که خالص کنند
 لَهُ الَّذِينَ حَفَافٌ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
 برای او عبادت را در حالی که حقرا باشند و برپا دارند نماز را و بدهند زکات را و این است دین
 الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
 استوار همانا آنان که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان
 فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِيَّا
 در آتش دوزخ باشند جاویدان در آنجا ایشان همان بدترین آفریدگانند ﴿٦﴾ بی گمان
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾
 آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته ایشان همان بهترین آفریدگانند ﴿٧﴾

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
پاداششان نزد پروردگارشان بهشت های جاویدی است که روان است از زیر [درختان] آن جوی ها جاویدان باشند
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝
در آن همیشه خوشنود است الله از ایشان و خوشنود شوند آنها از او این پاداش برای کسی است که می ترسد از پروردگارشان ۸

آیاتها

۸

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

ترتیبها

۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝^۱ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝^۲
آنگاه که به لرزه انداخته شود زمین به لرزش سختش ۱ و بیرون آورد زمین بارهای سنگین خود را
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝^۳ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارَهَا ۝^۴
و گوید انسان چه شده است آن را ۲ در آن روز بازگو می کند خبرهای خود را ۴
يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أَوْحَىٰ مَا أَنَا ۝^۵ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
زیرا پروردگار تو وحی کرده است به آن ۵ آن روز بازگردند مردمان گروه گروه
لِيُرَوُّوا ۝^۶ أَعْمَلَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا
تا نموده شود به ایشان [پاداش] کردارشان ۶ پس هر کس بکند هموزن ذره ای کار خیری
يَرَهُ ۝^۷ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝^۸
آن را می بیند ۷ و هر کس بکند هموزن ذره ای کار بدی آن را می بیند ۸

آیاتها

۱۱

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

ترتیبها

۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝^۱ فَالْمُورِبَاتِ قَدْحًا ۝^۲ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝^۳
سوگند به آن اسبان دوندۀ نفس زنان ۱ و آن اسبان بر جهانندۀ آتش با زدن [سم بر زمین] ۲ و به اسبان یورش برنده در بامداد
فَأَثَرُنَّ بِهٖ نَقْعًا ۝^۴ فَوْسَطْنَ بِهٖ ۝^۵ جَمْعًا ۝^۶ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهٖ
که برمی انگیزانند در آن هنگام غباری را ۴ و در آیند در آن هنگام در میان جمعی ۵ همانا آدمی
لَكَنُودٌ ۝^۷ وَإِنَّهٗ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝^۸ وَإِنَّهٗ لِحُبِّ
در برابر پروردگارش بس ناسپاس است ۷ و همانا او بر این [ناسپاسی] خوب گواه است ۸ و همانا او در دوستی
الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝^۹ أَفَلَا يَعْلَمُ ۝^{۱۰} إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝^{۱۱}
مال بسی سرسخت است ۹ آیا نمی داند ۱۰ آن هنگام که برانگیخته شود آنچه در قبرهاست ۱۱

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰ إِنَّ رَبَّهُم بِيَوْمِذٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱
و آشکارا [و مشخص] شود آنچه در سینه هاست ۱۰ همانا پروردگارشان به ایشان در آن روز قطعاً آگاه است ۱۱

ترتیبها
۱۰۱

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

آیاتها
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْقَارِعَةُ ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ
آن رویداد کوبنده ۱ چیست آن رویداد کوبنده ۲ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن رویداد کوبنده

يَوْمَ ۲ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۴
روزی که می شوند مردم مانند پروانه های پراکنده ۴

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ ۵ فَأَمَّا ۵
و می شوند کوه ها مانند پشم رنگین حلاجی شده و اما

مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۶ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
هر کس که سنگین شود کفه های [اعمال] او پس او در زندگانی پسندیده خواهد بود

وَأَمَّا ۷ مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۸ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ
و اما هر کس که سبک شود کفه های [اعمال] او پس جایگاهش هاویه است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهٗ ۱۰ نَارٌ حَامِيَةٌ ۱۱
و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن [هاویه] آتشی است بس گرم و سوزان

ترتیبها
۱۰۲

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْهَنَكُمُ ۱ التَّكَاثُرُ ۲ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۳ كَلَّا سَوْفَ ۴
سرگرم ساخت شما را زیاده خواهی تا آنکه دیدار کردید قبرها را هرگز [چنین نیست] به زودی

تَعْلَمُونَ ۵ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۶ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ ۷
خواهید دانست باز چنین نیست به زودی خواهید دانست هرگز [چنین نیست] اگر می دانستید [حقیقت را]

عِلْمَ الْيَقِينِ ۸ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۹ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا ۱۰
علم یقین [سرگرم نمی شدید] هر آینه خواهید دید دوزخ را سپس خواهید دید آن را

عَيْنَ الْيَقِينِ ۱۱ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۱۲
به دیده یقین آنگاه قطعاً پرسیده خواهید شد در آن روز از نعمت [ها]

ترتیبها
۱۰۳

سُورَةُ الْعَصْرِ

آیاتها
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

وَالْعَصْرِ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خَسْرٍ ۲ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۳
سوگند به عصر ۱ همانا انسان در زیانکاری است ۲ مگر آنان که ایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۳ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ ۴ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۵
و کارهای شایسته ۳ و سفارش نموده اند یکدیگر را به حق ۴ و سفارش نموده اند یکدیگر را به شکیبایی ۵

ترتیبها
۱۰۴

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

آیاتها
۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۱ الَّذِي جَمَعَ مَالًا ۲ وَعَدَّدَهُ ۳
وای برای هر طعنه زننده ۱ آن که گردآورد مالی را و شمرد آن را ۲
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۴ كَلَّا ۵ لَيُبْذَنَ فِي الْحُطْمَةِ ۶
می پندارد همانا مالش جاوید می سازد او را ۴ نه هرگز [چنین نیست] هر آینه افکنده می شود او در حطمه ۵
وَمَا أَذْرَبَكَ مَا الْحُطْمَةُ ۷ نَارُ ۸ اللَّهِ الْمُوقَدَةِ ۹ الَّتِي تَطْلُعُ
و چه چیزی آگاهت کرد که چیست حطمه ۷ آتش ۸ افروخته الله است ۹ آنکه مسلط می شود
عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۱۰ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۱۱ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۱۲
بر دل ها ۱۰ همانا آن بر ایشان در بسته [و فروپوشیده] است ۱۱ در ستون های [دراز و] کشیده شده ۱۲

ترتیبها
۱۰۵

سُورَةُ الْفِيلِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ ۱ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۲ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ
آیا ندیدی که چه کرد پروردگار تو ۱ با فیلداران ۲ آیا قرار نداد ترفندشان را
فِي تَضَلُّيلٍ ۳ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا ۴ أَبَابِيلَ ۵
در تباهی [و بی حاصلی] ۳ و فرستاد بر آنان پرندگانی را گروه گروه ۴
بِحِجَارَةٍ ۶ مِّنْ سِجِّيلٍ ۷ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ ۸ مَأْكُولٍ ۹
سنگ هایی از سنگ گل ۷ پس گردانید آنان را مانند کاه خورده شده ۸

ترتیبها
۱۰۶

سُورَةُ الْقُرَيْشِ

آیاتها
۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا يَلْفِ
برای الفتقُرَيْشٍ
قریش۱
۱إِلَافِهِمْ
همان الفتشانرَحَلَهُ
به کوچیدنالشِّتَاءِ
[در] زمستانوَالصَّيْفِ
و تابستان۲
۲فَلْيَعْبُدُوا
پس باید بپرستندرَبِّ
پروردگارهَذَا
اینالْبَيْتِ
خانه را۲
۲الَّذِي
آن کهأَطْعَمَهُمْ
خوراک داد ایشان رامِّنْ
درجُوعٍ
گرسنگیوَأَمْنَهُمْ
و ایمن ساخت ایشان رامِّنْ
ازخَوْفٍ
ترس [و ناامنی]۴
۴ترتیبها
۱۰۷

سُورَةُ الْمَاعُونِ

آیاتها
۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَرَأَيْتَ
آیا دیدیالَّذِي
آن کس را کهيُكَذِّبُ
تکذیب می کندبِالدِّينِ
[روز] جزاء را۱
۱فَذَلِكِ
پس او همانالَّذِي
کسی است کهيَدْعُ
به تندی می راندالْيَتِيمَ
یتیم را۲
۲وَلَا يَحْضُ
و ترغیب نمی کندعَلَى
برطَعَامِ
خوراک دادنالْمِسْكِينِ
بینوا۲
۳فَوَيْلٌ
پس وای برلِلْمُصَلِّينَ
نمازگزاران۴
۴الَّذِينَ
آنان کههُمْ
خودعَنْ
ازصَلَاتِهِمْ
نمازشانسَاهُونَ
غافل اند۵
۵الَّذِينَ
آنان کههُمْ
خوديُرَاءُونَ
ریاکاری می کنند۶
۶وَيَمْنَعُونَ
و خودداری می کنند

[از] عاریه دادن چیزی که مورد نیاز مردم است

الْمَاعُونَ
۷۷
۷ترتیبها
۱۰۸

سُورَةُ الْكَوْثَرِ

آیاتها
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا
هماناأَعْطَيْنَاكَ
بخشیدیم به توالْكَوْثَرَ
خیر کثیر را۱
۱فَصَلِّ
پس نماز بگذارلِرَبِّكَ
برای پروردگارتوَأَنْحَرْ
و قربانی کن۲
۲إِنَّ
بی گمانشَانِعَكَ
دشمن کینه توز توهُوَ
خودالْأَبْتَرُ
بی دنباله است۲
۲

ترتیبها
۱۰۹

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

آیاتها
۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

قُلْ يَتَّيِّبُهَا الْكَافِرُونَ ۱ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۲

بگو ای کافران نمی پرستم آنچه را شما می پرستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۲ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۴

و نه شما پرستنده اید آنچه را که من می پرستم ۲ و نه من پرستنده ام آنچه را شما می پرستید ۴

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۵ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۶

و نه شما پرستنده اید آنچه را که من می پرستم ۵ برای شما دین شما و برای من دین من ۶

ترتیبها
۱۱۰

سُورَةُ النَّصْرِ

آیاتها
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۱ وَرَأَيْتَ النَّاسَ

آنگاه که یاری الله و پیروزی و ببینی مردمان را

يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۲ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

که در آیند در دین الله گروه گروه ۲ پس به پاکی بستای همراه با ستایش پروردگارت

وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ بِيْ غَمَانٍ ۳ وَاسْتَغْفِرْهُ

و آمرزش خواه از او بی گمان او هست بسیار توبه پذیر

ترتیبها
۱۱۱

سُورَةُ الْمَسَدِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ ۱ وَتَبَّ ۱ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا

نابود [و بریده] باد دو دست ابی لهب ۱ و نابود باد [و] هیچ سودی برایش نداشت مالش و آنچه

كَسَبَ ۲ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۳ وَأَمْرَاتُهُ ۳

کسب کرده ۲ در آتشی شعله ور ۳ و زن او [نیز به آتش درآید]

حَمَالَةَ الْحَطَبِ ۴ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۵

آن هیزم کش [آتش افروز] که در گردنش ریشمانی [تافته] از لیف خرما است ۵

ترتیبها
۱۱۲

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

آیاتها
۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۱ اللَّهُ ۲ یگانه است ۱
بِغَوَاقِلٍ ۲ حقیقت این است که الله ۲
لَمْ يُولَدْ ۳ و زائیده نشده است ۳
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ۴ و نبوده [و نیست] ۴
كُفُوًا أَحَدٌ ۵ به همتایی هیچ کس ۵

ترتیبها
۱۱۳

سُورَةُ الْفَلَقِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ۱ أَلْفَلَقِ ۲ سپیده دم ۱
بِغَوَاقِلٍ ۲ پناه می برم ۲
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۳ و مِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ ۴ و از شَرِّ ۳
گَزَنٍ ۴ تاریکی چون درآید ۳
وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۵ و از شَرِّ ۴
گَزَنٍ ۵ گره ها [ساحران] ۴
حَاسِدٍ ۵ حاسد ۵
إِذَا حَسَدَ ۵ حسد ورزد ۵

ترتیبها
۱۱۴

سُورَةُ النَّاسِ

آیاتها
۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ۱ النَّاسِ ۲ مردمان ۱
بِغَوَاقِلٍ ۲ پناه می برم ۲
النَّاسِ ۳ از شَرِّ ۳
مَرْدَمٍ ۳ مردم ۳
وَسْوَاسِ الْخَنَاسِ ۴ و سوسه گر ۴
الَّذِي ۵ آن که ۵
يُوسِسُ ۶ و سوسه می کند ۶
فِي ۶ در ۶
صُدُورِ ۶ دل های ۶
النَّاسِ ۶ مردمان ۶
مِنَ ۶ از ۶
الْجِنَّةِ ۶ و النَّاسِ ۶ جن ها و مردمان ۶

السُّورَة	دُفْهَر	الْمُحْكَمَة	السُّورَة	دُفْهَر	الْمُحْكَمَة
الفَاتِحَة	١	١	الرُّوم	٣٠	٤٠٤
البَقَرَة	٢	٢	لُقْمَان	٣١	٤١١
آلِ عِمْرَان	٣	٥٠	السَّجْدَة	٣٢	٤١٥
النِّسَاء	٤	٧٧	الْأَحْزَاب	٣٣	٤١٨
المَائِدَة	٥	١٠٦	سَبَأ	٣٤	٤٢٨
الْأَنْعَام	٦	١٢٨	فَاطِر	٣٥	٤٣٤
الْأَعْرَاف	٧	١٥١	يَس	٣٦	٤٤٠
الْأَنْفَال	٨	١٧٧	الصَّافَات	٣٧	٤٤٦
التَّوْبَة	٩	١٨٧	ص	٣٨	٤٥٣
يُونُس	١٠	٢٠٨	الرُّمَز	٣٩	٤٥٨
هُود	١١	٢٢١	غَافِر	٤٠	٤٦٧
يُوسُف	١٢	٢٣٥	فُصِّلَت	٤١	٤٧٧
الرَّعْد	١٣	٢٤٩	الشُّورَى	٤٢	٤٨٣
إِبْرَاهِيم	١٤	٢٥٥	الرَّخُوف	٤٣	٤٨٩
الحِجَر	١٥	٢٦٢	الدَّخَان	٤٤	٤٩٦
النَّحْل	١٦	٢٦٧	الْجَاثِيَة	٤٥	٤٩٩
الْإِسْرَاء	١٧	٢٨٢	الْأَحْقَاف	٤٦	٥٠٢
الكَهْف	١٨	٢٩٣	مُحَمَّد	٤٧	٥٠٧
مَرْيَم	١٩	٣٠٥	الْفَتْح	٤٨	٥١١
طه	٢٠	٣١٢	الْحُجُرَات	٤٩	٥١٥
الْأَنْبِيَاء	٢١	٣٢٢	ق	٥٠	٥١٨
الحَجَّ	٢٢	٣٣٢	الذَّارِيَات	٥١	٥٢٠
المُؤْمِنُون	٢٣	٣٤٢	الطُّور	٥٢	٥٢٣
النُّور	٢٤	٣٥٠	النَّجْم	٥٣	٥٢٦
الْفُرْقَان	٢٥	٣٥٩	القَمَر	٥٤	٥٢٨
الشُّعْرَاء	٢٦	٣٦٧	الرَّحْمَن	٥٥	٥٣١
النَّمْل	٢٧	٣٧٧	الْوَاقِعَة	٥٦	٥٣٤
القَصَص	٢٨	٣٨٥	الحَدِيد	٥٧	٥٣٧
العَنَكَبُوت	٢٩	٣٩٦	المُجَادَلَة	٥٨	٥٤٢

السُّورَةُ	دَفْهَر	الْصِّغْفَةُ	السُّورَةُ	دَفْهَر	الْصِّغْفَةُ
الْحَشْرِ	٥٩	٥٤٥	الْأَعْلَى	٨٧	٥٩١
الْمُتَجَنَّةِ	٦٠	٥٤٨	الْغَاشِيَةِ	٨٨	٥٩٢
الْصَّافِ	٦١	٥٥١	الْفَجْرِ	٨٩	٥٩٣
الْجُمُعَةِ	٦٢	٥٥٣	الْبَلَدِ	٩٠	٥٩٤
الْمَنَافِقُونَ	٦٣	٥٥٤	الشَّمْسِ	٩١	٥٩٥
التَّغَابُنِ	٦٤	٥٥٦	اللَّيْلِ	٩٢	٥٩٥
الطَّلَاقِ	٦٥	٥٥٨	الضُّحَى	٩٣	٥٩٦
التَّحْرِيمِ	٦٦	٥٦٠	الشَّرْحِ	٩٤	٥٩٦
الْمُلْكِ	٦٧	٥٦٢	التِّينِ	٩٥	٥٩٧
الْقَلَمِ	٦٨	٥٦٤	العَلَقِ	٩٦	٥٩٧
الْحَاقَّةِ	٦٩	٥٦٦	الْقَدَرِ	٩٧	٥٩٨
المَعَارِجِ	٧٠	٥٦٨	الْبَيِّنَةِ	٩٨	٥٩٨
نُوحٍ	٧١	٥٧٠	الزَّلْزَلَةِ	٩٩	٥٩٩
الْجِنِّ	٧٢	٥٧٢	العَادِيَّاتِ	١٠٠	٥٩٩
المُزْمَلِ	٧٣	٥٧٤	القَارِعَةِ	١٠١	٦٠٠
الْمَدَّثِرِ	٧٤	٥٧٥	التَّكْوِيْنِ	١٠٢	٦٠٠
الْقِيَامَةِ	٧٥	٥٧٧	العَصْرِ	١٠٣	٦٠١
الْإِنْسَانِ	٧٦	٥٧٨	الْهُمَزَةِ	١٠٤	٦٠١
الْمُرْسَلَاتِ	٧٧	٥٨٠	الفِيلِ	١٠٥	٦٠١
النَّبَأِ	٧٨	٥٨٢	قُرَيْشٍ	١٠٦	٦٠٢
النَّازِعَاتِ	٧٩	٥٨٣	المَاعُونِ	١٠٧	٦٠٢
عَبَسَ	٨٠	٥٨٥	الْكَوْثَرِ	١٠٨	٦٠٢
التَّكْوِيْنِ	٨١	٥٨٦	الْكَافِرُونَ	١٠٩	٦٠٣
الْأَنفِطَارِ	٨٢	٥٨٧	النَّصْرِ	١١٠	٦٠٣
المُطَفِّفِينَ	٨٣	٥٨٧	المَسَدِ	١١١	٦٠٣
الْأَنشِقَاقِ	٨٤	٥٨٩	الْإِخْلَاصِ	١١٢	٦٠٤
الْبُرُوجِ	٨٥	٥٩٠	الفَلَقِ	١١٣	٦٠٤
الطَّارِقِ	٨٦	٥٩١	النَّاسِ	١١٤	٦٠٤

عَلَامَاتُ الْوَقْفِ وَمُضْطَحَّاتُ الْفَتْحِ :

- م تَفِيدُ لَزُومَ الْوَقْفِ
- لا تَفِيدُ التَّغْيِيَّ عَنِ الْوَقْفِ
- صل تَفِيدُ بَأَنَّ الْوَصْلَ أَوْلَى مَعَ جَوَازِ الْوَقْفِ
- قل تَفِيدُ بَأَنَّ الْوَقْفَ أَوْلَى
- ج تَفِيدُ جَوَازَ الْوَقْفِ
- .. تَفِيدُ جَوَازَ الْوَقْفِ بِأَحَدِ الْمَوْضِعَيْنِ وَلَيْسَ فِي كُلِّهِمَا
- ° لِلدَّلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحَرْفِ وَعَدَمِ النُّطْقِ بِهِ
- ° لِلدَّلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحَرْفِ حِينَ الْوَصْلِ
- ° لِلدَّلَالَةِ عَلَى سُكُونِ الْحَرْفِ
- م لِلدَّلَالَةِ عَلَى وُجُودِ الْإِقْلَابِ
- = لِلدَّلَالَةِ عَلَى إِظْهَارِ التَّنْوِينِ
- = لِلدَّلَالَةِ عَلَى الْإِدْعَامِ وَالْإخْفَاءِ
- ١ لِلدَّلَالَةِ عَلَى وَجُوبِ النُّطْقِ بِالْحُرُوفِ الْمَتْرُوكَةِ
- س لِلدَّلَالَةِ عَلَى وَجُوبِ النُّطْقِ بِالسِّينِ بَدَلِ الصَّادِ
- وَإِذَا وَضِعَتْ بِالْأَسْفَلِ فَالنُّطْقُ بِالصَّادِ أَشْهَرُ
- ~ لِلدَّلَالَةِ عَلَى لَزُومِ الْمَدِّ الزَّائِدِ
- ↑ لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَوْضِعِ السُّجُودِ ، أَمَّا كَلِمَةُ وَجُوبِ السُّجُودِ
- فَقَدْ وَضِعَ فَوْقَهَا خَطٌ
- ✽ لِلدَّلَالَةِ عَلَى بَدَايَةِ الْأَجْزَاءِ وَالْأَخْزَابِ وَأَنْصَافِهَا وَأَرْبَاعِهَا
- ✽ لِلدَّلَالَةِ عَلَى نِهَائَةِ الْآيَةِ وَرَقْمِهَا .

سخن ویراستار

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس و ستایش خدای یکتای بی همتا و بنده نواز را که به این بنده شیفته قرآن کریم توفیق عطا فرمود تا درباره ترجمه تفسیر کابلی که برگردانی به فارسی از ترجمه شیخ الهند است نیک بیندیشم و اصلاحات لازم و فراگیر را در آن به انجام رسانم.

به طور کلی پنج نوع ترجمه از قرآن کریم قابل تصور است:

۱- ترجمه تحت اللفظی ۲- ترجمه تطبیقی ۳- ترجمه تفسیری ۴- ترجمه مضمونی ۵- ترجمه منظوم.

● مراد از **ترجمه تحت اللفظی**، ترجمه‌ای است که معنای هر کلمه از آیات در زیر آن گنجانده شود و مترجم در ارائه معانی کلمه به کلمه آیات، خود را مقید به رعایت ضوابط دستوری زبان مقصد نکند. چنین ترجمه‌ای طبعاً از مقوله ترجمه مصطلح، خارج و در چهارچوبه «لغت - معنی» و یا «فرهنگ لغات» قرار می‌گیرد.

● مراد از **ترجمه تطبیقی**، این است که ترجمه کاملاً منطبق بر متن باشد و این انطباق باید هم در کمیت باشد و هم در کیفیت؛ یعنی حجم ترجمه به اندازه حجم متن، و مفهوم و محتوای ترجمه نیز بیانگر مفهوم و محتوای متن باشد و چیزی هم زائد بر متن نباشد.

● مراد از **ترجمه تفسیری**، ترجمه‌ای است که آمیخته با توضیح و تفسیر کوتاه باشد.

● مراد از **ترجمه مضمونی**، ترجمه‌ای است که مترجم تنها مضمون آیات را در قالب زبان مقصد خویش بگنجانند، و خود را مقید به تطبیق جمله به جمله متن در قالب ترجمه نگرداند. گویا آنچه که به عنوان «ترجمه آزاد» بر سر زبان‌ها جاری است، همان ترجمه مضمونی باشد.

● مراد از **ترجمه منظوم**، ترجمه شعری (موزون مقفی) از قرآن کریم است که طبعاً تا حدود زیادی سمت و سوی ترجمه مضمونی پیدا می‌کند؛ زیرا قالب نظم هر اندازه دقیق هم باشد نمی‌تواند مانند نثر، همه مفاهیم و محتوای متن را در خود جای دهد.

ترجمه کابلی و جایگاه آن

اصل این ترجمه به زبان اردو از مولانا محمود حسن ملقب به «شیخ الهند» است که در سال ۱۲۶۸ هجری قمری در بریلی هند دیده به جهان گشوده است. پدر او مولانا ذوالفقار علی سرپرست مدارس علمی در «دیوبند» از توابع

«سهارنپور» هندوستان بوده و به همین جهت هم نسبت «دیوبندی» بعد از نام مولانا محمود حسن ذکر شده است.

مولانا محمود حسن، پس از تحصیلات ابتدایی، در سال ۱۲۸۳ هـ ق پس از افتتاح دارالعلوم دیوبند به عنوان اولین شاگرد آن مدرسه ثبت نام کرد و در اندک مدتی «صحاح سته» را از مولانا محمد قاسم نانوتوی فرا گرفت و بخشی از کتب حدیث را نزد مولانا محمد یعقوب نانوتوی استاد ارشد دارالعلوم دیوبند آموخت و پس از هفت سال کوشش مستمر در ۱۹ ذی قعدة ۱۲۹۰ هـ ق موفق به اخذ مدرک فارغ التحصیلی از آن مؤسسه علمی شد و از سال ۱۲۸۸ به عنوان «مدرس چهارم» فعالیت‌های تدریسی خویش را در همان آموزشگاه آغاز کرد و در سال ۱۳۰۵ به مقام «صدر مدرّس» یعنی «شیخ الحدیث» نائل آمد. و به تربیت شاگردان فراوانی پرداخت و در مدت ۴۴ سال تدریس، طلاب فاضلی از شاگردان ایشان به مقام والای علمی دست یازیدند.

شیخ الہند تمام زندگی خویش را برای نشر و احیای مفاهیم ارزشمند اسلامی و آموزه‌های والای قرآنی صرف کردند. ایشان در تقویت مسلمانان در نقاط گوناگون، کوشش‌های چشمگیری انجام داد. همچنین در متحد ساختن سران کشورهای اسلامی تلاش فراوانی کرد و نمایندگان و مبلغانی را به کابل و حجاز گسیل داشت و بر میزان فعالیت قرآنی خویش افزود. در ربیع الاول ۱۳۳۵، در جزیرهٔ مالت به اتهام شورش علیه حکومت وقت محاکمه گردید و در همان جزیره به زندان محکوم شد.

در دوران زندان، از اول شوال ۱۳۳۵ ترجمهٔ قرآن را به زبان اردو آغاز کرد و در دوم شوال ۱۳۳۶ در مدت یک سال آن را به پایان رساند. و تصمیم داشت برای آن پانوشتهایی اضافه کند. برای پانوشتها، اقدام به بازبینی آن نمود و تا پایان سوره مائده را به سر انجام رساند. اما به دلیل بیماری حاصل از زندان از ادامه پانوشتهای بازماند. از این رو بقیه پانوشتهای آن را «علامه شبیر احمد عثمانی» به انجام رسانیده است.

ایشان پس از بازگشت به وطن و ادامه تلاشهای دعوتگرانه خود، سرانجام در ۱۸ ربیع الاول ۱۳۳۹ هـ ق بر اثر بیماری در دهلی، چشم از جهان فرو بست.

این اثر اردو زبان بنا به تصریح مترجم آن بر اساس ترجمهٔ «موضح الفرقان» شاه عبدالقادر به درخواست عده‌ای از دوستانش به نگارش در آمده است، و به سه ترجمهٔ پیش از خود یعنی ترجمه **شاه ولی الله دهلوی، شاه رفیع الدین و شاه عبدالقادر** اشاره می کند که با استفاده از آنها این ترجمه را سامان بخشیده است.

مترجم در مقدمهٔ مبسوط بر ترجمهٔ «موضح القرآن» شاه عبدالقادر می نویسد:

«واقعیت این است که ترجمه شاه عبدالقادر از ابتدا تا انتهای مشحون از نکات ظریف و دقیق است... البته پاره‌ای از این نکات را در جای خود بالاجمال یا با تفصیل عرض خواهم کرد... این امر نیز قابل ذکر است که وقتی شاه ولی الله دهلوی قرآن شریف را به فارسی ترجمه کرد، یک سری نکات ضروری و مهم را در حاشیه ذکر نمود اما این توضیحات برای عموم مسلمانان کفایت نمی کرد. پس از ایشان شاه عبدالقادر به ترجمه قرآن پرداختند و بر بیان نکات تفسیری قدری افزودند... بعد از بیان کیفیت اصل ترجمه، می خواهم نکاتی دربارهٔ ترمیم و اضافات خویش بگویم. افزوده‌های بنده در دو زمینه بوده است؛ نخست یافتن معادل‌های جدید برای واژه‌ها و اصطلاحات مهجور و متروک؛ دوم توضیح موارد مجمل و باز کردن آن به قدر ضرورت. هر گاه نوبت جایگزین کردن معادل‌های جدید فرا رسیده،

هیچ موردی را طبق سلیقه و برداشت خویش تغییر نداده‌ام، بلکه سعی کرده‌ام آن را از ترجمه علمای بزرگ اقتباس کنم. گاهی از تفسیر شاه عبدالقادر که به زبان اردو نگارش یافته، استفاده کرده‌ام و گاهی از ترجمه مولانا رفیع الدین و گاهی از ترجمه فارسی شاه ولی الله تحت عنوان «فتح الرحمان» بهره جسته‌ام. علما در ترجمه بعضی از کلمات قرآن با هم اختلاف نظر دارند در چنین مواقعی اکثر به اتباع شاه عبدالقادر پرداخته‌ام و در مواردی از شاه ولی الله متابعت کرده‌ام. در باب نکات تفسیری به ذکر تمام نکات تفسیری موضح القرآن ملتزم بوده‌ام، مگر به ندرت مواردی بوده که ضرورت درج آن نیافته‌ام. از آن جایی که در بیان نکات تفسیری وسعت و گنجایش وجود دارد و همانند ترجمه، انسان در دایره‌ای تنگ مقید نیست، بنده در استفاده از نکات تفسیری شاه عبدالقادر به این شیوه عمل کرده‌ام که عبارت او را در قالب عبارات خود بیان کرده و از تغییر و تبدیل، تقدیم و تأخیر و اجمال و تفصیل احتراز ننموده‌ام. حتی نکات تفسیری دیگری را که مفید دانسته‌ام، بر آن افزوده‌ام و محدودیتی که به سبب تقلید از شاه عبدالقادر در ترجمه برپایم پیش آمده، سعی کرده‌ام با توضیح بیشتر در بخش تفسیر، به تفصیل روی آورده‌ام. علت دیگر طولانی شدن نکات تفسیری این است که شاه عبدالقادر فقط به توضیح آیات پرداخته و بنده علاوه بر آن به توضیح ترجمه او نیز پرداخته‌ام؛ زیرا محور تلاش من بیشتر کار روی ترجمه ایشان بوده است. از آن جایی که ترمیم و اضافات پراکنده بنده را نمی‌توان ترجمه‌ای جدید تصور کرد، انتخاب نام جدیدی را بر آن مناسب ندانستم، اما به خاطر التباس و رفع اشتباه، مصلحتاً مناسب دیدم که برای این ترجمه نیز همانند اصل آن نامی انتخاب گردد تا شبهه و التباس پیش نیاید. چون نام اصل ترجمه «موضح القرآن» است، گذاشتن نام «موضح الفرقان» را مناسب دانستم.

آنگاه در پایان مقدمه اش یادآور می‌شود که پس از انتشار این ترجمه و تفسیرش، خوانندگان، موارد ضعف آن را گوشزد نموده و به اصلاح آن پردازند.

آری، داشتن این گونه روحیه نقدپذیری بیانگر شرح صدر و صفای روح حقیقت جوی این قرآن پژوه ارجمند است عین عبارت ایشان چنین است:

«از اهل علم و انصاف التماس می‌کنم که اگر این ترجمه منتشر شد و به دست آنان رسید، آن را ملاحظه فرموده و اموری را که قابل اصلاح می‌دانسته، در اطلاع دادنشان به بنده تأمل نفرمایند؛ و اگر شخصی خواست مستقلاً به اصلاح و ترمیم آن بپردازد می‌تواند به آن اقدام نماید و در بهتر کردن و بارور نمودن آن کوتاهی نفرماید. این صله‌ی عام است یاران نکته دان را!»^۱

ترجمه و تفسیر «موضح الفرقان» مولانا محمود حسن دیوبندی به زبان اردو، توسط یکی از شاگردان فاضل ایشان به نام مولانا شبیراحمد عثمانی - از شخصیت‌های علمی و سیاسی هند و پاکستان - به افغانستان منتقل می‌شود و در آنجا، لجنه‌ای از علمای کابل به ترجمه فارسی آن می‌پردازند و عنوان «تفسیر کابلی» را پیدا می‌کند که بارها در پاکستان و افغانستان و ایران تجدید چاپ شده است. پس از آخرین چاپ جدید آن توسط **نشر احسان** در تهران، ناشر گرانقدر و فرهنگ دوست آن، که تلاش فراوانی در نشر آثار قرآنی دارد به این جانب پیشنهاد «تصحیح»، «بازترجمان» و «ویرایش کامل» آن را به همان سبک زیرنویس (تحت اللفظی) دادند تا بهتر و بیشتر مورد استفاده قاریان و قرآن پژوهان واقع شود. ترجمه کابلی در واقع ترجمه‌ای مضمونی و به تعبیر دیگر ترجمه‌ای آزاد از ترجمه شیخ الهند است. ترجمه شیخ الهند به سبک مترجمان حنفی خراسان و شبه قاره هند رویکرد خاص خود را دارد و

۱- این مقدمه بیش از بیست صفحه‌ای را که در اصل به زبان اردو بوده، توسط جناب آقای دین محمد شهنوازی (صلاح الدین) در تاریخ ۹۱/۱۰/۲۵ به فارسی ترجمه شده و توسط ناشر محترم در اختیار این جانب قرار گرفته است. بدین وسیله مراتب سپاسگزاری خود را از جناب شهنوازی که از فرهیختگان بلوچ کشورمان است، ابراز می‌دارم.

می توان گفت از ادبیات فارسی قرن ۵ و ۶ و ۷ کم و بیش تأثیر پذیرفته است. به گمان این جانب توجّه به متون کهن فارسی به ویژه ترجمه های قرن ۴ تا ۱۲ و بازترجمان شماری از آنها یکی از ضرورت های فرهنگی عصر ما در عرصه قرآن پژوهی است.

و اینک خدای را شاکرم که توفیق انجام این مهمّ - که نزدیک به دو سال به طول انجامید - را به من عنایت فرمود تا با کوشش پی گیر مداوم در مفردات قرآن کریم و شناسایی واژگان مناسب برای کلمات آن پس از مراجعه فراوان به منابع لغوی نزدیک به زمان نزول قرآن و بازنگری و بازترجمان ترجمه تحت اللفظی آن بر اساس معادل های ساده و روان، اثری دقیق در نوع ترجمه زیرنویس عرضه بدارم که ویژگی های آن به شرح زیر است:

- ۱- رسالت این ترجمه، آشنایی خوانندگان قرآن کریم با معادل های واژگان فارسی آن است.
 - ۲- این اثر، جنبه «لغت - معنی» واژه های قرآن را دارد نه ضرورتاً تفهیم محتوایی آیات.
 - ۳- در این ویرایش، تلاش ویراستار این بوده که تا سر حدّ امکان، ذهن خواننده قرآن را به مقصود هر آیه نزدیک کند، هر چند چنین رسالتی از عهده ترجمه تحت اللفظی خارج است.
 - ۴- در معادل یابی کلمات، واژه های نزدیک به نثر معیار انتخاب شده است.
 - ۵- برای مفهوم تر شدن آیات، کم و بیش از توضیحات بسیار کوتاه در میان قلاب ها استفاده شده است.
 - ۶- هر چند در بازترجمان این ترجمه، تغییر واژگان و تبدیل آنها به واژه های مناسب تر به فراوانی انجام گرفته، ولی آرای مترجم - بویژه در موارد اختلافی - دستخوش تغییر نشده است.
 - ۷- از جمله امتیازات ظاهری و شکلی این ترجمه، حُسن سلیقه ای است که ناشر گرانقدر در رنگی نمودن متن و ترجمه آن به کار برده است، بدین گونه که هر واژه فارسی به رنگ همان کلمه قرآنی است که دقیقاً در زیر آن قرار گرفته است. این طرح نیکوی کم سابقه، خواننده قرآن را در معادل یابی واژگان فارسی آن به درستی رهنمون می سازد. و در ضمن تلاوت، معانی کلمات قرآن را به گونه آموزشی، در ذهنش استقرار می بخشد.
- در پایان بر خود لازم می دانم از باب «من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق» از نشر احسان، ناشر پر تلاش و دلسوز در حوزه علوم قرآنی نهایت تشکر را داشته، و از تلاش ایشان و همکاران توانمندان در به ثمر رسیدن این اثر نفیس و ارزشمند قرآنی کمال قدر دانی را بجای آورم.
- امید است که این اثر، جالب توجّه قاریان و تلاوت کنندگان قرآن کریم، و وسیله تقرّب آنان به خدای مَنان گردد.

سخن ناشر

بسم الله الرحمن الرحيم

قرآن، کتاب هدایت است و برای هدایت بشر بر پیامبر خاتم نازل شده است. در شماری از آیات نقش هدایت‌گری قرآن به تصریح بیان شده است: ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (بقره: ۲)، ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (لقمان: ۳)، ﴿هُدًى وَبُشْرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (غل: ۲)، ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (اسراء: ۹). لازمه‌ی هدایت‌گری قرآن آن است که برای مخاطبان خود قابل فهم و درک باشد و معانی و اهداف آیات با کمترین تلاش، ذهن خواننده را به سوی خود جذب کند. امام شاه ولی‌الله دهلوی، فقیه و قرآن‌پژوه نامدار هندی، در فرازی از مقدمه‌ی خود بر ترجمه‌ی قرآن کریم به زبان فارسی به نام **فتح‌الرحمن** می‌گوید:

«اگر انصاف دهی فایده‌ی اصلی از نزول قرآن اتعاض است به مواعظ آن، و اهتداست به هدایت آن، نه صرف تلفظ به آن. اگرچه تلفظ آن هم مغتنم است. پس چه مسلمانی به دست آورده است کسی که مدلول قرآن را نفهمد؟ و کدام حالات دارد آن که مدلول کلام‌الله را نداند؟»

تفاسیر و کتاب‌هایی که با موضوعات قرآنی از سوی نشر احسان منتشر شده و در دسترس قرآن‌پژوهان و علاقمندان به قرآن قرار گرفته‌اند، با همین هدف تألیف، ترجمه و چاپ شده‌اند.

اما برای هرچه بیشتر نزدیک شدن به این هدف درصدد فراهم آوردن ترجمه‌ای تحت‌اللفظی (لغت - معنی) از آیات قرآن کریم برآمدیم. برای این منظور ترجمه‌ی تفسیر کابلی را که از لحاظ علمی دارای اعتبار است و مؤلف آن، مولانا محمودحسن (۱۳۳۹ - ۱۲۶۸ هـ. ق) از علمای طراز اول هندوستان بوده است، مبنای کار قرار دادیم. ولی از آن جا که در ترجمه‌ی واژه‌های قرآنی گاه معادل‌های دشوار و نامأنوس و فاقد کاربرد، نثر معیار، جایگزین شده است، لازم دیدیم تغییرات اساسی، در ترجمه‌ی تفسیر کابلی ایجاد کنیم و معادل‌های آن را با واژه‌های امروزی جایگزین کنیم.

برای نیل به این مقصود با استاد محمد علی کوشا، از قرآن‌پژوهان و صاحب‌نظران بنام، در حوزه‌ی ترجمه و تفسیر قرآن تبادل نظر کردیم. ایشان که هم دانش‌آموخته‌ی حوزه است و با ظرافت‌های علوم دینی آشنا است و هم با ادبیات فارسی مانوس است؛ با سعه‌ی صدر و اشتیاق ستودنی، کار ویرایش و بازنویسی این ترجمه را پذیرفتند و چنان که باید و انتظار می‌رفت، این کار را به اتمام رساندند. در مقدمه‌ی وزینی که به قلم ایشان آمده هم شیوه‌ی کار ایشان و هم معرفی این ترجمه، به تفصیل بیان شده است.

تلاش زیادی صورت گرفت تا این اثر از جوانب مختلف با حداقل اشتباه به چاپ برسد. آنچه مربوط به تصحیح متن قرآن می‌باشد، سازمان دارالقرآن وابسته به سازمان تبلیغات اسلامی که نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم را در سراسر کشور برعهده دارد، با دقت فراوان آن را بررسی کرده و پس از حصول اطمینان، مجوز چاپ آن را صادر نمود. که جا دارد از تمامی دست‌اندارکان این مؤسسه خصوصاً فرهیخته‌گرامی جناب آقای حاج شریف و همکارانش، تشکر و قدردانی نماییم.

در خصوص کنترل ترجمه فارسی، دوست قرآن‌پژوه و نکته‌سنج جناب آقای دکتر هیوا حفیدی با حوصله فراوان به بررسی و اصلاحات لازم همت گمارده و با تلاش شبانه روزی خود، چندین و چند بار این اثر را مورد بازنگری قرار دادند تا احتمال اشتباه در این بخش نیز به حداقل ممکن برسد.

نمونه خوانی و مطابقت‌های لازم توسط دوست فاضل و گرامی جناب آقای امیررضا صدقی به نحو دقیقی صورت گرفت. و در نهایت، همکار خوش ذوق و مهربان، جناب آقای ناصر کردی نیز با همکاری سرکار خانم لیلا موسوی در تصحیح اشتباه‌های فنی در فایل، و رنگ آمیزی‌های مناسب و صفحه‌آرایی کامل قرآن از هیچ تلاشی دریغ نکردند تا این ترجمه از قرآن کریم، بدین شیوه به محضر شما تقدیم گردد، که از یکایک این عزیزان نیز تشکر و قدر دانی می‌نماییم.

اینک نشر احسان، پس از تلاش و کوشش فراوان برای عرضه‌ی هرچه بهتر این اثر، آن را در قالبی نو، در دسترس علاقه‌مندان و قرآن‌پژوهان قرار می‌دهد. امید است که صاحب نظران حوزه‌ی قرآنی با ارائه‌ی نقدها و دیدگاه‌های ارزنده‌ی خود، ما را در هرچه بهتر عرضه کردن آن در چاپ‌های بعدی یاری و مساعدت نمایند.

نشر احسان

عنوان قراردادی: قرآن - فارسی - عربی
عنوان و نام پدیدآور: قرآن کریم / ترجمه تحت‌اللفظی محمود حسن شیخ‌الهند ؛
تصحیح، بازنویسی و ویرایش محمدعلی کوشا.
تهران: نشر احسان، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری: ۶۱۸ ص.؛ ۲۹×۲۲ س.م.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۶-۹۸۵-۳
چاپ اول: ۱۳۹۳
یادداشت: فارسی- عربی.
شناسه افزوده: شیخ‌الهند، محمود حسن، ۱۲۶۸ - ۱۳۳۹ ق.، مترجم
shaykhalhend, mahmod hasan
کوشا، محمد علی، ۱۳۳۱ - مصحح، ویراستار
رده بندی کنگره: ۱۳۹۳ BP/۵۹ /ش ۶۶
رده بندی دیوبند: ۲۹۷/۱۴۱
شماره کتابشناسی ملی: ۳۴۲۷۲۳۵

قرآن کریم

ترجمه: مولانا محمود حسن (شیخ‌الهند)
تصحیح، بازترجمان و ویرایش: محمد علی کوشا
ایده پرداز و مدیر پروژه: عبدالرحمن یعقوبی
ناظر کیفی و محتوایی: هیوا حقیقی
نمونه خوان: امیر رضا صدقی
تفکیک کلمات: لیلا موسوی
گرافیک: ناصر کردی
ناشر: نشر احسان
لیتوگرافی: آفتاب
چاپ و صحافی: چاپخانه بزرگ قرآن کریم (اسوه)
نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۳
تیراژ: ۵۰۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۶-۹۸۵-۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شماره: ۹۲۰۹/۱۳۷۱
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۲۸

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

این مصحف شریف شامل: سی جزء کامل

و با مشخصات:

خطاط	عثمان طه
نوع خط	نسخ
مترجم	محمود حسن (شیخ الہند) و باتصحیح محمد علی کوشا
نوع ترجمہ	زیر (کلمہ بہ کلمہ تحت اللفظی)
زبان ترجمہ	فارسی
قطع	رحلی (اندازہ متن قرآن: ۱۵ × ۲۳ سانتیمتر)
تعداد سطور در ہر صفحہ	پانزدہ
تعداد صفحات متن قرآن	۶۰۴ (تعداد صفحات قبل از متن: ۵- تعداد صفحات بعد از متن: ۹- مجموع صفحات: ۶۱۸)
نوبت چاپ	اول
محل چاپ و چاپخانہ	قم - چاپخانہ بزرگ قرآن کریم
تعداد	پنج ہزار جلد

در تاریخ ۱۳۹۲/۱۱/۲۷ از جهت صحت کتابت و انطباق با قرائت عاصم بہ روایت حفص در معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان دارالقرآن الکریم بررسی و تصحیح گردید کہ مراتب در پروندہ شماره (۰۱۲۱۰۴۹۱۲۰۰۱۱۰۱۱۵۰۶۰۴۲۶) ثبت و چاپ آن توسط انتشارات احسان با رعایت مقررات اعلام شدہ از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع می باشد. بدیہی است انتشار این مصحف شریف پس از چاپ منوط بہ دریافت مجوز نشر (توزیع) و تجدید چاپ آن مشروط بہ تأیید مجدد و صدور مجوز کتبی معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم خواهد بود.

و من الله التوفيق
سازمان دارالقرآن الکریم

۹۳/۱۱/۲۸

نقش

